

809704

201

8A

09.3941

B1

KØBENHAVNERLIV

KØBENHAVNERLIV

1883-1894

Gemt og Glemmt i Alvor og Skæmt

af

Axel Breidahl og Axel Kjerulf

HASSING

4.1

KØBENHAVNERLIV 1883-1937

© Alfred G. Hassings Forlag A/S, 1938, 1967.

Nærværende 2. udgave er udført som fotografisk optryk
efter 1. udgaven 1938.

Trykt hos S. L. Møllers Bogtrykkeri, København 1967.
Printed in Denmark.

74/67

FORORD

Der er gået små 30 år siden *Københavnerviv* udkom i 1938. Det er godt en generation siden. Hvad kan så værket komme os ved, der sandsynligvis ikke en gang er så gamle, at vi virkelig havde fat i den sidste ende af de 50 år, *Københavnerviv* omfatter. . ?

Når *Københavnerviv* nu igen udkommer, har motiveringen for at udsende det da heller ikke været blot at mindes - for hvem gider mindes noget, man ikke kan huske. Det bliver kun den sædvanlige snak om »de gode gamle dage«. Tværtimod, kan man sige, foreligger det festlige værk nu igen - efter at det i øvrigt i årevis har været en antikvarisk sjældenhed - som svar på et latent, men ganske naturligt ønske, ja næsten *behov* fra vor tids generation om ligesom at få København af i dag til at tage sig ud, til at blive akcepteret netop på baggrund af vor bys så meget omtalte guldaldertid. *Hvad skete der med hvem, hvordan og hvorfor*. Eller, som *Københavnerviv* i sin undertitel selv udtrykker det, »Gemt og Glemte i Alvor og Skæmt«...

Hvad der så står sig ved en sammenligning af København den gang og København i dag er for så vidt et værkets uvedkommende spørgsmål, hvis det ikke var, at værket, som det nu genudsendes, *også er et værk for københavnerviv af i dag*. Men det får blive en strid mellem generationer. Uden i *Københavnerviv* at opleve vor by den gang, kan i alle tilfælde ingen unge af i dag påstå, at *deres* tid er den eneste - hvor god den end er.

Under alle omstændigheder er *Københavnerviv* i dag, som for 30 år siden, da værket blev udsendt første gang, en oplagt og inciterende reportage af et halvt århundredes liv i vor by.

Forfatterne til »Københavnerviv« *Axel Breidahl* og *Axel Kjerulf* brugte deres for deres tid dokumentariske kilder, frem for alt aviserne. Men dertil havde de deres personlige oplevelser, og hvad der måske er det allervigtigste, for den, der sætter sig hen med *Københavnerviv*, de havde en ubændig kærlighed til deres by. En kærlighed, som ikke gjorde dem blinde, men som tværtimod fik dem til at erkende, at uden blandt andet detaljerne i københavnernes liv i og med deres by, ville selv de største begivenheder være uden interesse, som specielt københavnske.

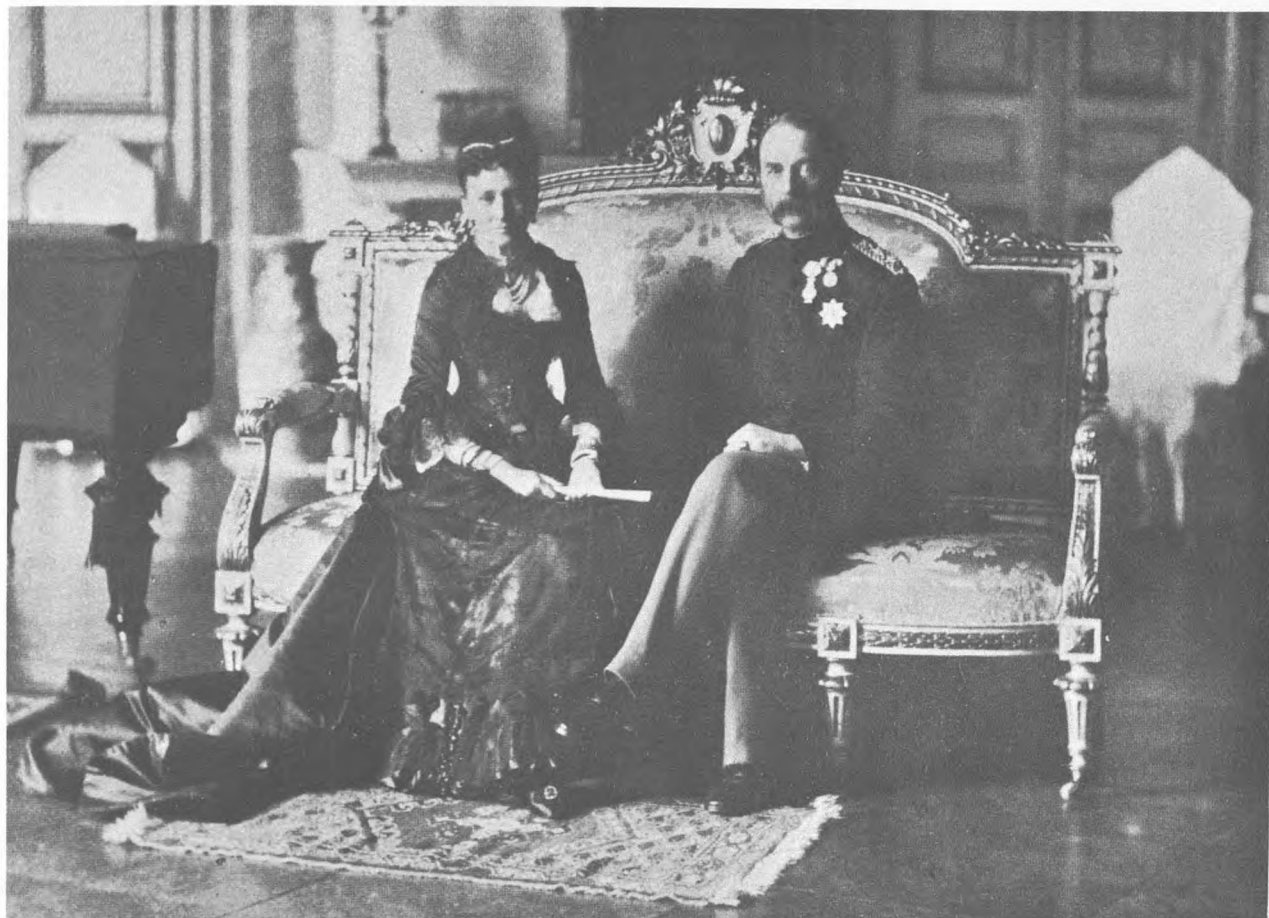
Begge forfattere er døde i dag, men *Axel Kjerulf* levede indtil for få år siden, og det er ikke for meget sagt, at han var den sidste rigtige københavnerviv. Det er typisk for ham, at han, der i et meget langt liv i journalistikens, teaterets, musikens og det festlige københavnervivs vældige aktive tjeneste bestandig følte sig som *dagens* københavnerviv, som en af sine sidste ideer - endnu en gang i kærlighed til sin by - samlede en kreds af »unge,« i dag kendte københavnere, som mødtes, og som stadig mødes, for på forskellig vis at glædes netop ikke blot over det København, som var, men også over det København, som *er*. Så aktuel og op i dagen var *Axel Kjerulf*.

Ikke mindst på grund af denne udefinerlige aktualitet er gendannelsen af »*Københavnerviv*« et værk også for københavnere af i dag.

12. april 1967

Gunnar Buchwald

Europas Svigerforældre

Fredensborg, August 1883.

Kong Christian IX og Dronning Louise.

Billedet er taget i det tidlige Foraar paa Amalienborg inden Afrejsen til Bernstorff. Man ser, at Dronning Louise med husmoderlig Omsorg allerede har gjort Vinterboligen paa Amalienborg i Stand til at gaa i Sommerhi. Møblerne — med Undtagelse af den Sofa, som Majestæterne sidder i — er saaledes alle forsynede med Overtræk.

Deres Majestæter Kong Christian IX og Dronning Louise har som altid tilbragt den første Del af Sommeren paa Bernstorff. Hertil ankom d. 16. ds. Hds. kgl. Højhed Prindsessen af Wales med sine tvende Døttre. Den 22. ds. flyttede Hoffet her til Fredensborg for at modtage det talrige Besøg, der ventedes af Kongefamiliens Medlemmer i Udlandet. De første af disse vare Drs. Maj. Kong Georg og Dronning Olga af Grækenland samt Hds. kgl. H. Hertuginde af Cumberland med Børn. Med dem fulgte Hertugens Søster, Hds. kgl. H. Prindsesse Marie af Hannover. Den 29. ds. gik Hs. Maj. Kongen ombord i „Dannebrog“ for at sejle det russiske Keiserpar imøde. Drs. Maj. Keiseren og Keiserinden af Rusland med deres Børn steg i Land ved Toldboden, hvor der fandt

en festlig Modtagelse Sted, hvorom Mindet længe vil blive bevaret hos Alle, der overværede den. Dagen efter ankom Drs. Maj. Kongen og Dronningen af Sverig-Norge med de tvende yngste Prindsler, og derefter Hs. kgl. H. Hertugen af Cambridge, Drs. kgl. H. Kronprinds Gustav og Kronprindsesse Victoria af Sverig-Norge, Hs. kgl. H. Prinds Albert Victor og endelig hans Fader, Hs. kgl. H. Prindsen af Wales.

Det Solskin, som i disse Aar falder over Kong Christian IX's Liv kommer fra hans Nærmestes Kreds, hvor han lever et meget lykkeligt Familieliv, og fra Udlandet. Hans Døttres Ægteskaber med Prindsen af Wales og med den russiske Keiser kaster Glans over det lille Land i Europas Øjne. . .

Dronning Louise er for os Danske Husmoderen, der har skabt et Hjem, hvis Hygge ikke blot ligger klart for Dagen under de daglige Forhold, men som faar et uforkasteligt Vidnesbyrd ved den Stadighed, hvormed Jordens Mægtigste atter og atter op søger den efter international Maalestok beskedne Kongebolig, hvor hun svinger Husmoderens Scepter. Den udenlandske Presse tillægger Dronning Louise international Betødning som „Die Schwiegermutter von Europa“, „La belle-mère de l'Europe“.

Kejserdage paa Fredensborg

En Familiegruppe i Fredensborg Slotspark. Fra venstre ses i første Række siddende Prinsen af Wales og Prinsesse Alexandra, Kejsersinde Dagmar med Storfyrstinde Olga, Storfyrst Georg, Dronning Louise, Czar Alexander III og Prins Nicolavs af Grækenland. Staaende bagved fra venstre Kronprins Frederik, Kronprinsesse Louise, Prins Max af Baden, Prinsesse Marie af Grækenland, Storfyrstinde Xenia af Rusland, Hertugen af Clarence, Prins Constantin af Grækenland, Prinsesse Victoria af England, Storfyrsttrfølger Nicolaj, Storfyrstinde Alexandra af Rusland og Prinsesse Maud længst til højre.

ZAREN KOMMER!

Fredensborg 30. August 1883.

Omsider oprandt da den store Dag: Kejseren og Kejsersinden af Rusland er komne, ledsagede af deres fem Børn. Kejseryachten »Derjava« har ført dem til Kjøbenhavn, hvor de modtoges af den kongelige Familie. Dog var Kongen, Kong Georg, Kronprinsen og Prins Valdemar ombord paa det nye Kongeskib »Dannebrog« sejlede de høje Gæster i Møde. Med den kejserlige Familie fulgte Storfyrstinde Marie, gift med Kejsersens Broder, Storfyrst Wladimir.

Og nu er de alle paa Fredensborg, og den lille By har med Jubel hilst paa de højforntomme Gæster, og fundet Kejsersinde Dagmar lige ung og yndig. Og Kejsers selv? Ja, han er uforandret, den kæmpehøje, statelige Ridderskikkelse, med det svære Fuldskæg bølgende ned over Brystet, med de ærlige blaa, trofaste Øjne. Ingen mørk Uvejrssky ruger over hans mandige Træk; men i et ubemærket Øjeblik har man set ham strække sine Arme ud, ligesom han vilde favne Egnen og Stedet, med et Udtryk af befriende, umaadelig Lettelse. Endnu er i frisk Erindring hint opvørende Bombeattentat, ved hvilket hans Fader Kejsers Alexander den Anden myrdedes paa aaben Gade i St. Pedersborg. Det svirrer med Rygter om nye Attentater . . . men Fredensborg er Kejsersens Fristed. Saalidt som muligt stræber man at lægge Mærke til de Skygger, der unægtelig følger i hans Spor: den stærke Vagt af russiske Opdagere.

(Af en gammel Kammerherres Dagbog.)

Fredensborg 9. September 1883

Kongefamilien og deres Gæster var i Dag alle i København for at overvære Indvielsen af den russiske Kirke, der nu staar fuldt færdig i Bredgade med sine gyldne Kupler blinkende maleriske frem mellem Husenes graa og ensformige Facader.

ALEXANDER NEWSKI-KIRKEN
I BREDGADE

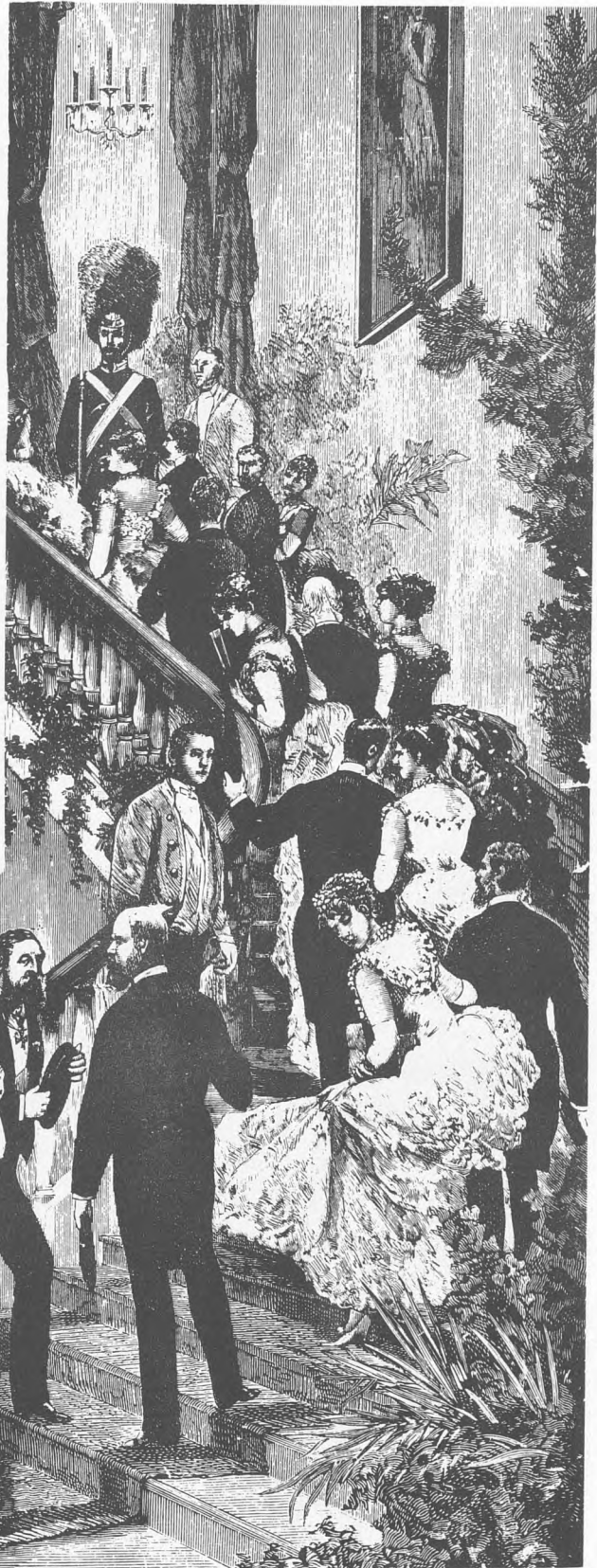
Hoffest paa Christiansborg Slot

Hoffesten paa Christiansborg Slot hos Ds. Majestæter Kongen og Dronningen fandt Sted iaftes og var i enhver Henseende særdeles vellykket. Gæsterne, omtrent 350, vare indbudne til Kl. 8 $\frac{1}{2}$ og begave sig ad Kirkeporten, ad den med Malerier, Blomster og Planter smagfuldt decorerede Egetræppe til Beletagen. Omtrent Kl. 8 ankom Ds. Maj. Kongen og Dronningen, Ds. kgl. H. Kronprindsen og Kronprindsessen ankom et Qvarters-tid senere. Blandt de Indbudne saaes samtlige Ministre, Folketingets Formand, samtlige Medlemmer af corps diplomatique med Damer, samt Damer og Herrer af de to første Rangklasser.

Efterat der var præsenteret Selskabet Thee, begav man sig ind i Appartementssalen, i hvis sydlige Ende der var opstillet et Theater, paa hvilket udførtes Tableauer og franske Proverber.

Forestillingen, der begyndte henved Kl. 9, var tilende omtrent Kl. 11 $\frac{1}{2}$. Da Selskabet skulde til at forlade Salen, bleve alle Lysekronerne i den under Forestillingen kun svagt belyste Sal paa eengang tændte ved Hjælp af Tændtraad, hvilket gjorde fortrinlig Virkning. Herskaberne og Gæsterne begave sig derefter til Dronningens Gemaker, hvor der souperedes.

Efter Souperen begav man sig tilbage til Appartementssalen, der nu var bleven ryddet, og hvor Balduin Dahl spillede op til Dands med sit Orchester. Kl. 3 sluttede Dandsen, et Kvarter senere forlod Majestæterne, og snart efter ogsaa Gæsterne, Slottet.

Chresten Bergs danske Bevægelse

Berg opsiges Hørup og Edv. Brandes som Redaktører af „Morgenbladet“.

1883.

I Begyndelsen af December erfores det med nogen Uro, at Bergs Holdning i Morgenbladets Redaktion tydede paa den Hensigt, 15. December at opsiges Forbundet med Bladets andre Udgivere, de faktiske Redaktører (Hørup og Edvard Brandes). Drachmanns og flere underordnede journalistiske Kræfters Frafald pegede ogsaa i denne Retning.

Den 12. December kom Opsigelsen. Fra Hoffet havde Berg stadig modtaget Vink om, at Betingelsen for hans Udsigter (til at blive Minister) var hans Frigørelse fra »Forsvarsfjender og Ateister«. Disse Lokketoner havde han ikke modstaaet. Hørup var Forsvarsfjenden og E. Brandes Ateisten.

Personligt var jeg ved Spaltingen i Venstre literært aldeles isoleret. I Marts var jeg bleven modtaget som en aandelig Fører, nu var jeg en General uden Officerer, en Johan uden Land. Paa Bunden af min Sjæl troede jeg fra da af Ingen mer.

Georg Brandes.

Viggo Hørup.

Chresten Berg.

Almindeligt Frafald fra Brødrene Brandes' og „det litterære Venstre“.

Drachmann undsiges Georg Brandes.

Dagbladet 11. Dec. 1883.

Hr. Dr. Georg Brandes har i disse Dage udgivet en Bog *Det moderne Gjennembruds Mænd*. Efter Doktorens Skjøn begynder det moderne Gjennembrud med Bjørnstjerne Bjørnson — og ender med Hr. Erik Skram. Midtvejs kommer Deres ærbødige Undertegnede. —

Da jeg skrev *Derovre fra Grænsen*, var jeg netop saa forpint af vor politiske Misère, som jeg selv med rene Ord fortæller, og der var mange private Smaasorger, der virkede med, og der var mange dybere — ja, hvad skal jeg kalde dem for at blive forstaaet — Hjerterødder, der værkedede og gjorde ondt.

Om dette Arbejde skriver Hr. Georg Brandes Pag. 255 i sit ovennævnte Portrætgalleri:

»Den ene af *Det nittende Aarhundredes* Udgivere foreslog en Dag, da man forhandlede litterære Projekter, Drachmann at gjøre en Rejse over til Slesvig og beskrive Valpladsen og Stemningen der for Tidsskriftet. Dette maatte imidlertid gaa ind, før Arbejdet blev færdigt, og saaledes udkom strax som selvstændig Bog det Skrift, der har været den afgjørende Succes i Drachmanns Kunstnerliv osv.

Det er muligt, at Hr. G. B.'s Bog vil dø en snar Død, muligt at den vil have en længere Levetid. — Men jeg har et særligt Ansvar overfor *Derovre fra Grænsen*, og det her fremdragne Sted skal ikke staa uimod sagt. Stedet hos Hr. G. B. — der selvfølgelig er meget, endogsaa meget vred paa mig fra Pag. 254 og videre — Stedet kan ikke forstaaes anderledes, end at *Derovre fra Grænsen* er

et under en Debat om »litterære Projekter« (!) ligefrem *bestilt Arbejde* (hvorfor dog ikke nævne Prisen til lige?) paa Udgiverens Kontor.

Men dette er en Taktløshed, blandt de mange af Hr. G. B. & Co.'s; det er en Anmasselse; det er, for at tale Dansk, frækt!

Jeg ønsker i høj Grad at oplyse dette Punkt, et af de mange, der viser den naturnødvendige Kløft, som er bleven mellem mig og de Herrer. — De Herrer »Evolutionismænd« er bleven staaende, forstokket, blindt, fanatisk, fast paa Stedet, hvor de stod i Begyndelsen af Halvfjerdserne. De kunde ikke se det; men Mange — heldigvis Mange — kunne se med mig, hos *hvem* »Udviklingen« er foregaaet.

Hr. Dr. Ploug vil ikke tage mig det helt ilde op, naar jeg gjør opmærksom paa, at hvor Meget, der end har skilt ham og mig, og stadig skiller os, saa har vi haft een Skæbne tilfælles: Han har som modnere Mand, jeg som langt yngre, ifølge noget fælles Usammensat, Ureflekteret, gennem en længere og kortere Række af Arbejdsaar staaet i et litterært-personligt Forhold til nogenledes den samme Natur: en spredt, kundskabsrig, pointeret virtuosmæssig, paa samme Tid tør og klam, literær Dressør, der imponerede ved at snakke sort. —

Dette skal engang siges Dhrr., og siges med Eftertryk, at hvilke personlige og litterære Tjenester end en eller nogle af »det moderne Gjennembruds Mænd« har modtaget fra deres private eller offentlige Kontor — Maanedskrift- eller Dagblads-kontor — saa skrives hverken den danske eller noget Lands bedre Litteratur, under nogensomhelst Betingelse, fra nogetsomhelst Synspunkt,

Edvard Brandes.

Gamle Guder og nye

paa den Bestillingsmaade, der smager af Butikken, af Grossistlageret, hvortil man kunde antage, at Dhrr. med deres underjordiske Rødder er knyttet.

Dette skal derimod siges dem, at saa længe de i deres Kritikker og Essay's — endogsaa de indbyrdes — tager Literaturen, Essensen af en Periodes fineste og dybeste aandelige Rørelser paa en saa letfærdig Maade, som de gjør — saa længe ville Dhrr.'s nervøse, krampagtige Forsøg paa at kue og tvinge Literaturen være ligesaa afmægtige overfor de »Yngre«, som deres blinde Raseri mod alle de »Eldre« har viist sigt at være virkningsløst, skæbnesvangert for dem selv, og — hvad der vil blive det Værste for dem selv — ikke en Gang længere underholdende.

Palæet i Roskilde, December 1883.
Holger Drachmann.

Georg Brandes i sit Arbejdsværelse.

Karl Gjellerup's Opgør med »Gebrøder Brandes«.

Vor Helligaandsridder, vor Sankt Georg!
(Gjellerup i »Rødtjørn« 1881).

Ved Hjemkomsten til København 1883.

Jeg vendte tilbage til Literaturen, men først til Journalistiken og Polemikken, og dette var ikke just nogen opbyggelig Hjemkomsthilsen.

Her var i Toppen af Dyngen Brandes' Bog om Gennembrudsmændene med dens taabelige Overmod overfor Drachmann, der formodes ikke at kende noget til det danske Folk »fra idag« og dens Forsøg paa at gøre Broderen (Edvard) til dansk Digter. Der var paa den anden Side Drachmanns ved sin Voldsomhed og injurierende Tone mislykkede Avisangreb paa Brandes og hans ulige vægtigere Opsigelsesbrev »Ostende-Brügge« — den psykologiske Beretigelse ja Nødvendighed af dette Brud var mig saa klar paa Grund af mit mangeaarige Bekendtskab med Drachmann, at Raseriet i de »radikale« Kredse hjemme mod den »Frafaldne« og deres mer eller mindre ærerørige Sigtelser mod ham, kun kunde overbevise mig om, at disse Folk havde tilsat Evnen — om de nogensinde havde haft den — til at forstaa en Digternatur som Drachmann, ja rimeligvis hvilken som helst idealistisk og fantasirig Digternatur, der var stillet i vore kunstig spændte literære Forhold.

Karl Gjellerup.
(I »Vandreaaret«.)

Er Georg Brandes egentlig Højremand?

— Jeg udtalte en Tvivl om, at de Tilstedeværende (ved de liberale Vælgerforeningers Grundlovsfest), dersom de ret kendte mig, vilde klappe saa hjerteligt af mig. Jeg vidste ikke selv, om Benævnelsen liberal passede paa mig; jeg turde end ikke kalde mig ubetinget *frisindet*; thi der var Punkter, paa hvilke jeg ikke misbilligede Tvang. *Demokrat* mente jeg ikke, at jeg kunde kaldes; thi jeg troede ikke paa Flertals-Afgørelsens Værdi. Naar jeg oprigtigt var for Venstre i den danske Forfatningskamp, saa var det, fordi Venstre havde Ret, ikke fordi det

Karl Gjellerup.

var Flertal. Medens jeg af hele mit Hjerte vilde tjene Folket, kunde jeg da ikke sige, at jeg vilde tjene Demokratiet. —

Der blev Dødstaashed. En gammel Skandinav og nyomvendt Venstremand gav Tegn til, at Ingen skulde rejse sig for mig. Saa rejste N. J. Larsen sig: »Jeg har ikke behøvet at høre Dr. Brandes idag for at vide, han aldrig har forstaaet, hvad en dansk Bevægelse er«. Der fulgte vel et Kvarters Hysten og Hyssen og Fy. Den ivrigt trofaste Schandorph nedlagde en heftig Indsigelse. Men adskillige af mine Venner fandt efter at have hørt mig nærmere udvikle min politiske Synsmaade, at jeg egentlig var »Højremand«.

Georg Brandes.

Holger Drachmann.

Forlystelseskongen „Hellig-Hansen“

Forste
Bal masqué
Casino.

Idag, Torsdagen den 11te Januar, Kl. 9.
Enhver Herre eller Dame, som ønsker at deeltage, maa indtil Kl. 12 være klædt i **Domino** eller **Charakterdragt** og maskeret. De, der blot font Tilskuere ville overvære **Maskeraden**, kunne, uden at være maskerede, opholde sig i **1ste Etages Galleri**, og forsaavidt de ere i **Charakterdragt** eller ballklæde, efter Kl. 12 deeltage i **Dallet**, hvorimod det før den Tid ikke tillades **Nogen**, som ikke er maskeret, at opholde sig i **Salene**, i **Parquetlojerne** eller i de tilstødende **Corridorer**.

Der udføres **Dandsemufft** faavel i den mindre font i den store Sal. Orkestret anføres af **Hr. Musikdirecteur Valduin Dahl** i den store og af **Hr. Musikdirecteur Carl Lumbye** i den mindre Sal.

Dansene arrangeres af de tilstedeværende **Dans-Inspectorer**.

I **Localet** forefindes en **Maskerabegarberobe**. **Billetter**, faavel til **Deeltagere** i **Maskeraden** som for **Tilskuere**, erhvoldes **Idag** i **Casinos** **Billetcontoir**, for **Herre** a **3 Kroner** og for **Damer** a **2 Kroner**.

Indgangen aabnes **Kl. 8^{1/2}**.
Maskeraden begynder **Kl. 9** og op-
hører **Kl. 4^{1/2}** præcise.

Januar 1884

Snedkermester Hans Hansen, der har været Bygmester i stor Stil for Dagmartheatret med tilhørende Dagmarhotel, samt for Etablissementet National, har som bekendt fratraadt Ledelsen af sidstnævnte Lokale. I den under Dagmartheatret beliggende Tunnel har Hr. Hansen nu aabnet en Varieté, kaldet »Etablissementet Dagmar«, hvortil der er direkte Adgang gennem Kældernedgangen fra Jærnbanegade. Her optræder hver Aften — Entréen er gratis — Tryllekunstneren Professor Max Alexander, som gjør megen Lykke med sine magiske Kunster. Nationals nye Ejere siges imidlertid ikke at ville taale den saaledes opdukede Konkurrent, saa meget mere som Hr. Hansen skal have forpligtet sig til ikke at drive nogen konkurrerende Virksomhed her i Hovedstaden.

(Hans Hansen, ogsaa kaldet Hellig-Hansen, tabte senere Sagen, og paadrog sig

Etablissement
DAGMAR.

I Tunnelen, som er brillant decoreret og omdannet til
et ægyptisk Trylle-Palads,
giver
Professor Max Alexander
Frødagen den 4de Januar 1884 fra Kl. 8—12
sin første
Grand Soirée magique,
et
Mysterium brillant,
bestaaende af **Experimenter** i den moderne
Salonmagi, Physik, Mnemotechnik, Antispiritisme m. m.
Hver Aften i første Afdeling vil **Professor Alexander** udføre sine uovertrufne, i sit Slags enestaaende **Kortkunster**, ibl. A. ogsaa med tilbundse Øine:
Det spiritistiske Spøgelse-Hoved.
Det grønne Huis.
Entrée gratis. (N. 252)
Hver Aften nyt Program.

Panoramaet
i Jærnbanegade
er aabent hver Dag
ogsaa Helligdagene.

Kunstige Planter erstatte fuldstændig levende de., hvor **Gas** eller **Mørke** forhindre saadanne fra at trives. Et stort og righoldigt Lager forefindes hos **Fabrikanten** paa **Østergade 12, Stuen**, som selv monterer Alt, og derfor kunne indestaae for **Holdbarhed**.

Tirsdagen den 15de Januar begynder mit aarlige

Udsalg

af samtlige færdigsyede Artikler, hvoraf fremhæves: **Vinterkaaber, Regnkaaber, Forarskaaber, Jaquets, Mantiller og Skjorter** samt færdige **Sommer- og Vinterkjoler** til overordentlig billige Priser.

Udsalget af **Kjoletoier** begynder som sædvanlig den 1ste Februar.

Albert Sahlgreen,
39, Vimmelstkaftet 39.

Et mindre Parti Rødviin, fyldig og velafgret, bortsælges a **85 Øre** pr. Btl. (i Partier paa mindst 25 Btl. 80 Øre).
F. Anthonys Viinhandel,
Skindergade 43, t. j. af Skoubogade.

en saa stor Erstatning, at den var medvirkende til hans Fallit. Den én Gang saa store og mægtige Bygherre, levede Resten af sit Liv i yderste Elendighed, tilbragte sine sidste Aar paa »Almindeligheden«, hvor han døde i 1923).

Etablissement
National.

Idag fra Kl. 8—12:
Concert
under Anførsel af **Hr. Musikdirecteur Georg Lumbye**
samt Optræden af den
Luttemanske Kvartet.
Entré 50 Øre.

Foruden Brugen **Pâte des Créoles** **Efter Brugen**
du **Dr. Thomson.**
Et Middel til efter nogle Minuters Brug at bortfjerne Haar fra Steder, hvor man ikke ønsker det, f. Ex. paa Damer paa Overlæben, paa Armene, Hænderne eller ved sammenvoxede Øienbryn.
Pris pr. Flacon: 2 Kr. 50 Øre.

Foruden Brugen **Pâte des Gnomes** **Efter Brugen**
du **Dr. Thomson.**
Et Middel til Frembringelse og Styrkning af Skægvoxten, sikkert det eneste hidtil opfundne virkelige virksomme Middel; der bruges en flers Ugers Anvendelse af Pâte's, for at forskaffe sig et smukt og tykt Skjæg.
Pris pr. Flacon: 2 Kr. 50 Øre.
Faaes i Kjøbenhavn hos:
Valdemar Jørgensen, Østergade 56.

Ei blot til Lyst —!

Kammersangerne *Simonsen* og *Schram* i Operaen »Fra Diavolo«.

Kammersanger Simonsen vil ogsaa være kgl. Skuespiller.

Under 1. April 1884 er Skuespillerinde Fru B. Hennings allernaadigst udnævnt til kongelig Skuespillerinde, og Skuespiller O. Poulsen til kongelig Skuespiller.

Simonsen tager sin Afsked.

Kammersanger N. J. Simonsen har indgivet Begjæring om Afsked fra Det kgl. Theater med denne Sæsons Udgang.

Kammerherre Fallesen holder strengt paa Disciplinen.

5. April 1884.

I vort Samfund er Disciplin indenfor passende Grænser nødvendig i alle Forhold og ikke mindst ved Theatret. Naar Theaterchefen er, som han skal være, en retfærdig og human Mand, bør Alle, og allermest en elskværdig Prindsesse, støtte ham efter bedste Ævne i hans meget vanskelige Stilling, og fremfor Alt undgaa at svække hans Autoritet ved med velvilligt Øre at lytte til uberettigede Klager fra Skuespillere, der lide af syg Forfængelighed og Overvurdering af egne Ævner. Er Theaterchefen derimod ikke, som han bør være, ja saa skal den nævnte Prind-

Det kgl. Theater.

Torsdag den 6de Januar, Kl. 7, opføres **Figaros Bryllup**, Opera i 4 Acter, Musik af Mozart. Den tilhørende Dands komponeret af August Bournonville.

Billetter faaes til **forhøjet Pris** fra Kl. 10—11 $\frac{1}{2}$ og til **ordinaire** fra Kl. 12. Indgangen aabnes Kl. 6 $\frac{1}{2}$. Forbi omtrent Kl. 10 $\frac{1}{2}$.

Freddag: **Hrsa og Spanste Studenter**. Billetter faaes til **dobbelt Pris** idag (Torsdag) fra Kl. 3—4.

Uopafselige ere: **Damerne Dybsen og Gjølning**.

Dagmartheatret.

Idag, Torsdag den 3. Januar, Kl. 7. Forestillingen overføres af Ds. Majestæter Kongen og Dronningen, De. kgl. Søhæder Kronprinsessen og Kronprinsessen og den øvrige kgl. Familie.

For første Gang:

Den Iystige Krig.

Forbi omt. Kl. 10 $\frac{1}{2}$.

Folketheatret.

Idag, Torsdag den 3. Januar, Kl. 7:

Den største Dumbet.

De Forlovede.

NB. »Den største Dumbet« opføres endnu kun et Par Gange.

Caño.

Idag, Torsdag: Ingen Forestilling.

Imorgen, Fredag den 4. Januar, Kl. 7:

Min egen Dreng.

Stegetjælden eller den fine Verden.

Forbi omt. Kl. 11.

sesse stræbe efter at faa ham afskediget.

Deres Højheds meget underdanige og hengivne **Fallesen.**

(Af Kammerherre Fallesens Svar til Dronningens Søster, Prinsesse Augusta).

Simonsen bliver.

Kammersanger N. J. Simonsen har anmodet Kultusministeriet om at maatte tilbagetage den af ham indgivne Begjæring om Afsked fra Det kgl. Theater.

Det kgl. Theaters Chef, Kammerherre **Fallesen**.

Emil Poulsen som Hamlet.

„Hamlet“ paa Det kgl. Theater.

12. Maj 1884.

Naar Hamlet gjentagne Gange tilraaber Ofelia: »Gaa i et Nonnekloster!«, maa Meningen være, at hun skal hjælpe ham at sone den Ulykke, som Faderens Død har bragt over ham.

Hr. E. Poulsens Hamlet i Aftes var, som det maatte ventes af en saa talentfuld Charakterskuespiller, en sindrig opfattet og fiint udarbejdet Præstation.

Fru Hennings Gjengivelse (af Ofelia) var saa indtagende og plastisk skøn, saa fiint nuanceret, Vanvidsscenen saa rig paa Overgange, at den med Rette høstede oftere gjentaget og levende Bifald. (*Berlingske Tidende*).

Lørdag den 5. Januar.

Dødsfald. Forhenværende kongelig Skuespiller **Vilhelm Wiehe**, R. af D., er igaar Eftermiddags afgaaet ved Døden i en Alder af 57 Aar.

Opera pr. Telephon.

27. Marts 1884.

Ved velvillig Imødekommenhed fra Theaterchefen, Kammerherre Fallesens Side havde en Deel af Telefonselskabets Medlemmer i Helsingør i Tirsdags den sjældne Nydelse at høre »Mignon« fra Det kgl. Theaters Scene i deres Hjem. Saavel Solo- som Chorsang lød forholdsvis tydeligt; men bedst Virkning gjorde Orkesteret. Det var en ganske ejendommelig Følelse, hvormed man lyttede til denne Sang og Musik, der syntes at komme fra Aandevednen.

Gamle- og Ny-Carlsberg

amle Carlsberg.

Elektrisk Lys paa Gamle Carlsberg.

Ovenstaaende Billede viser os et elektrisk Belysningsanlæg af en for en Privatmand ikke ringe Udstrækning, nemlig det, som er indrettet paa Bryggeriet Gamle Carlsberg.

Da dettes Ejer, Hr. Kapt. Dr. J. C. Jacobsen, naar han tager fat paa en Sag, altid har for Skik at gribe den an med stor Kraft og megen Interesse, har han heller ikke ved denne Lejlighed indskrænket sig til at benytte en enkelt Konstruktion af Lysmaskiner og Lamper, men har, for at kunne anstille sammenlignende Forsøg, anvendt to forskjellige Systemer, idet en Del af Anlægget belyses ved Hjælp af Prof. Jürgensens Lysmaskiner og Buelamper, medens en anden Del faaer sit Lys fra Maskiner og Lamper, leverede af Firmaet Siemens & Halske i Berlin; det store Komplex af Lagerkjældere belyses ved Hjælp af Swans Glødelamper.

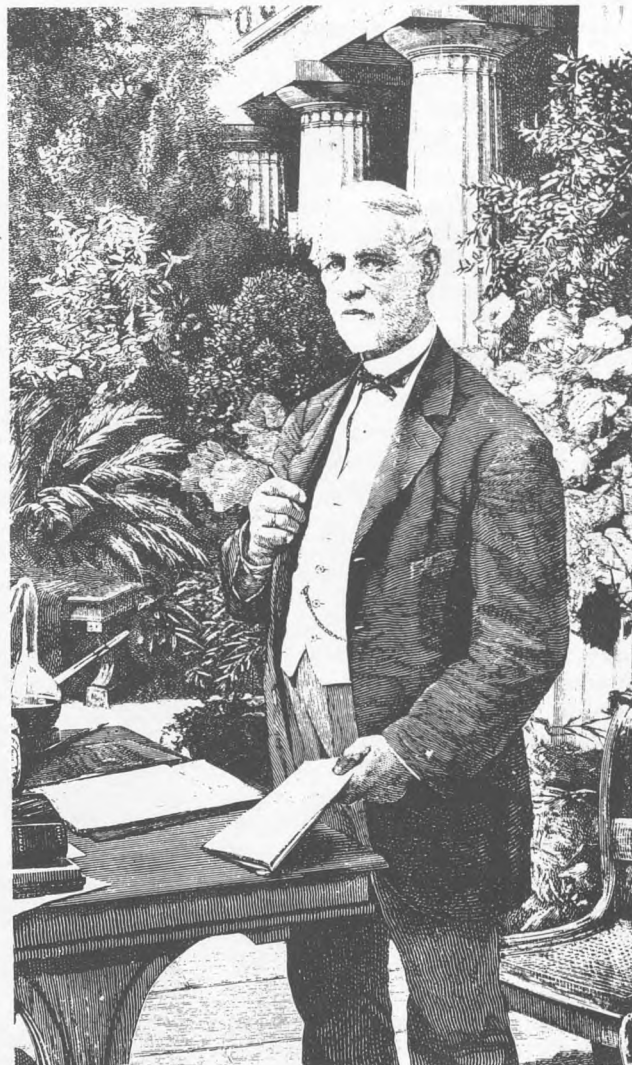
Som Drivkraft til samtlige Lysmaskiner i det ældre Bryggeri anvendes en egen lille Dampmaskine med nominelt 4 Hestes Kraft; i det nye Bryggeri har man hidtil benyttet Bryggeriets store Dampmaskine til at drive de i denne Bygning opstillede fire Lysmaskiner, men i den seneste Tid er hertil anvendt en mindre Maskine paa nominelt 12 Hestes Kraft.

Det er imidlertid Kapt. Jacobsens Mening at gjøre det hele Anlæg saa rationelt som muligt, og derfor paatænker han, samtidig med at anbringe endnu flere Lamper, at samle samtlige Lysmaskiner i en Centralstation og drive dem alle ved Hjælp af en enkelt større Dampmaskine, der vistnok maa blive paa 20 à 25 Hestes Kraft.

Da Carlsberg fik sit Navn.

Som bekendt ere Carlsberg Bryggerierne deelt i tvende Bryggerier, Gamle Carlsberg og Ny Carlsberg. Det ligger saa langt tilbage som i 1847, at Brygger, Kapitajn I. C. Jacobsen byggede sit eget Bryggeri paa Valby Bakke. En Sommerdag nævnte Aar var de tvende Bygninger til Bryggeri og Lager bragte saa vidt under Tag, at der holdtes Rejsegilde, ved hvilket Brygger I. C. Jacobsen, idet han udgød et Glas Vin over Skorstenen, som stod midt i Bygningskomplekset, døbte sit nye Foretagende Carlsberg og saaledes opkaldte det efter sin da femaarige Søn Carl.

For to Aar siden adskiltes de udvidede Bryggerier i de tvende Gamle- og Ny Carlsberg, af hvilke det første drives videre af Faderen, det sidste af Sønnen.

Brygger, Kapitajn, Dr. phil. J. C. Jacobsen.

En Familiestrid

**Brygger I. C. Jacobsen
anlægger Sag mod sin
Søn Brygger
Carl Jacobsen.**

★

**Ny-Carlsberg maa ikke
benytte Etiketter, der ligner
Etiketterne paa
Gamle Carlsberg Ølflasker.**

★

Ejeren af Ny Carlsberg,
Brygger Carl Jacobsen.

Ifølge Indholdet af den i den ind-
ankede Dom omhandlede, imellem
Parterne afsluttede Overenskomst
maa Indstævnte antages at have
paataget sig en ubetinget Forplig-
telse til at lade sine Etiketter være
i fremtrædende Grad forskellige fra
Gamle Carlsbergs Etiketter. Da den
Etikette, som Indstævnte efter Over-
enskomstens Indgaaelse har indført
for det af ham producerede Lagerøl,
imidlertid efter dens hele Udseende
ikke findes at være i fremtrædende
Grad forskellig fra den Etikette,
som Citanten benytter til sit Export-
øl, maa Indstævnte ansees ikke i
denne Henseende at have holdt sig
Overenskomsten efterrettelig. **Carl
Jacobsen blev derfor efter Kapi-
tajn Jacobsens Paastand af Høieste-
ret tilpligtet at ophøre med Brugen
af den omhandlede Etikette.**

2. April 1884.

Høiesteret paakjendte igaar føl-
gende Sag, der af Eieren af »Gamle
Carlsberg«, Kapitajn, Dr. phil. Bryg-
ger I. C. Jacobsen, var anlagt imod
Eieren af »Ny Carlsberg«, Brygger Carl Jacobsen an-
gaaende Spørgsmaalet om Sidstnævntes Forpligtelse til
at ophøre med Brugen af visse af ham benyttede Øl-
Etiketter.

Ved en den 17de Januar 1882 imellem Parterne ind-
gaaet Overenskomst, der skulde træde i Kraft den 1ste
October f. A., havde nemlig Brygger Carl Jacobsen for-
pligtet sig til under Forudsætning af, at Kapitajn I. C.
Jacobsen for Bryggeriet »Gamle Carlsberg«s Vedkom-
mende iagttog tilsvarende Regler, til paa sine Etiketter,
der skulde være i fremtrædende Grad forskellige fra
»Gamle Carlsberg«s Etiketter, kun at anbringe sit Bryg-
geries Navn »Ny Carlsberg« og sit Varemærke, ikke sit
Firmaes eller sit personlige Navn. Da nu Brygger Carl
Jacobsen, der paa den Tid til det af ham tilvirkede saa-
kaldte bayerske Lagerøl benyttede en firkantet Etikette
af brun Farve, efter Overenskomstens Indgaaelse havde
ombyttet denne med en anden, der vel bærer Indskriften
»Ny Carlsberg« og hans Varemærke, men efter Kapitajn
Jacobsens Formening i Tegning og Form, de enkelte De-
les Farver og den hele Anordning er en Efterligning af
en af »Gamle Carlsberg«s Etiketter, og Carl Jacobsen
efter den 1ste October 1882 var vedbleven at benytte
denne Etikette, kun med nogle uvæsentlige og ikke iøine-
faldende Modificationer, havde Kapitajn Jacobsen under
den ovennævnte imod Hr. Carl Jacobsen anlagte Sag
paastaaet Sidstnævnte tilpligtet under en daglig Mulct
at ophøre med Brugen af saadanne Etiketter.

**Hof- og Stadsretten frifinder Sønnen
Carl Jacobsen.**

Hof- og Stadsretten statuerede, at der efter Alt, hvad
der under Sagen var oplyst, ikke var opstaaet eller
kunde opstaae nogen Concurrence imellem eller Forvex-
ling af Citantens (Kapitajn Jacobsens) Exportøl og Ind-
stævntes (Carl Jacobsens) Lagerøl, og Hr. Carl Jacobsen
blev derfor ved Rettens Dom frifunden for Kapitajn Ja-
cobsens Tiltale.

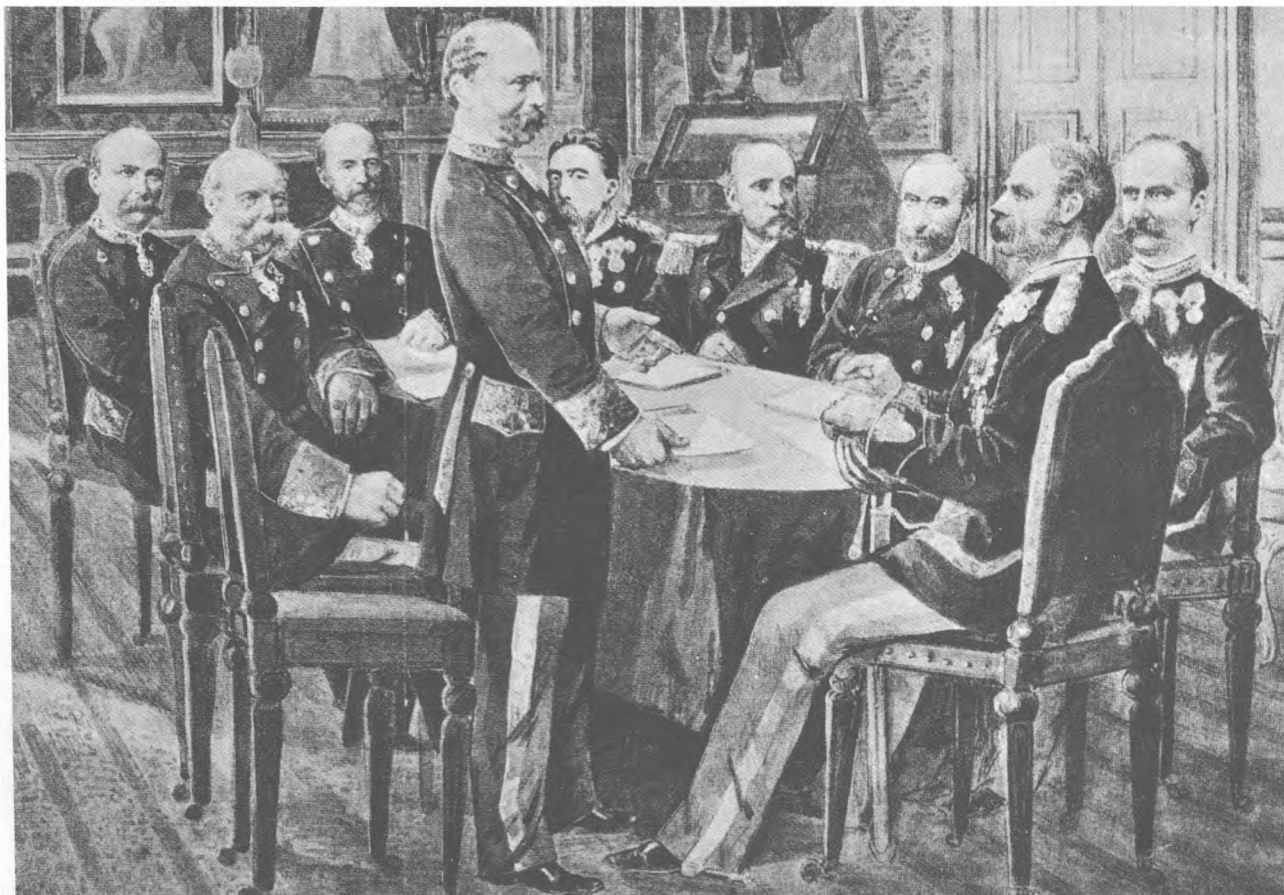
**Høiesteret dømmer derimod Carl Jacobsen til
at ophøre med Brugen af de gamle Etiketter.**

Høiesteret kom derimod til det modsatte Resultat. Det
hedder herom i Præmisserne til Høiesteretsdommen:

Portalen til Ny Carlsberg-Bryggerierne, opført sidste Aar efter
Tegning af Professor V. Dahlerup.

Ministeriet Estrup og Forsvaret

Statsraad paa Amalienborg. Fra venstre til højre: Kultusminister Scavenius, Udenrigsminister Rosenørn-Lehn, Indenrigsminister Ingerslev, Konseilspræsident Estrup (staaende), Krigsminister Bahnsen, Marineminister Ravn, Justitsminister Nellemann, Kong Christian IX og Kronprins Frederik.

Forsvarsloven i Folketinget.

2. April 1884

Udvalget angaaende Lovforslaget om overordentlige Foranstaltninger til Forsvarsvæsenets Fremme har, som bekendt, deelt sig i et Flertal, Venstre, som tilraader at nægte Sagens videre Fremme, og tvende Mindretal, hvoraf det større tilraader Sagens Overgang til 3die Behandling, medens det andet Mindretal tilraader Nedsættelsen af en blandet Kommission. Disse forskellige Standpunkter motiveredes i Gaarsmødet henholdsvis af Bojsen, Thomsen og N. P. Jensen. Den førstnævnte udtalte bl. a., at Flertallet ikke vilde forhandle med den nuværende Regering om Forsvarssagen. Han angreb Højremindretallets Forslag om idetmindste at bevilge

2 Mill. Kr. til Torpedobaade m. m., et Forslag, som han betegnede som en politisk Demonstration.

Conseilspræsident Estrup accentuerede, at Flertallets Stilling til Sagen var uforandret som ifjor, og at ogsaa Ministerens Stilling selvfølgelig maatte blive uforandret.

Aabent Brev

angaaende Udskrivning af nyt almindeligt Valg til Folketinget.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsteen, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenburg, Gjøre vitterligt: At Vi, da Valgperioden for Rigsdagens nuværende Folkething udløber den 26. Juli d. A., hvilken Dag falder

paa en Tid, da Høsten mulig vil optage Manges Tid og Kræfter, have besluttet, at der allerede den 25. Juni d. A. skal foretages nye Valg til bemeldte Thing. Thi byde og befale vi herved allernaadigst, at der Onsdagen den 25. Juni d. A. bliver at afholde nyt almindeligt Valg af Medlemmer til Folkethinget.

Hvorefter alle Vedkommende sig allerunderdanigst have at rette.

Givet paa Amalienborg,
den 9. Juni 1884.

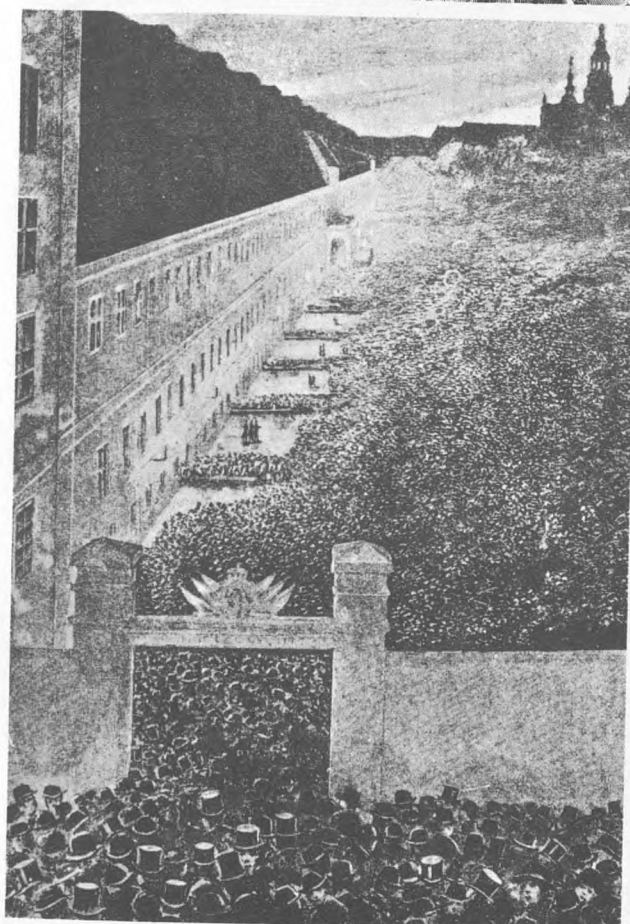
Under vor kongelige Haand og Segl.

I Kongens Navn
Frederik,
Kronprinds.

(L. S.)

/ J. Nellemann.

Venstres store Valgsejr

Den uoverskuelige Mængde af Vælgere strømmer om Aftenen d 25. Juni til Valgbordene i Garderkasernen. Denne Kjøbenhavns 5. Kreds tæller med sine 16.000 Vælgere henved Halvdelen af Kjøbenhavns hele Vælgertal.

Fra Valghandlingene i Kjøbenhavns 5. Kreds paa Rosenborg Excercerplads d. 25. Juni. Oppositionens Kandidat, Socialdemokraten, Skrædermester P. Holm staar paa Talerstolen.

Oppositionen erobrer Kjøbenhavn.

Socialdemokraterne faar valgt deres to første Folketingsmænd Holm og Hørdum.

Kjøbenhavn, 26. Juni.

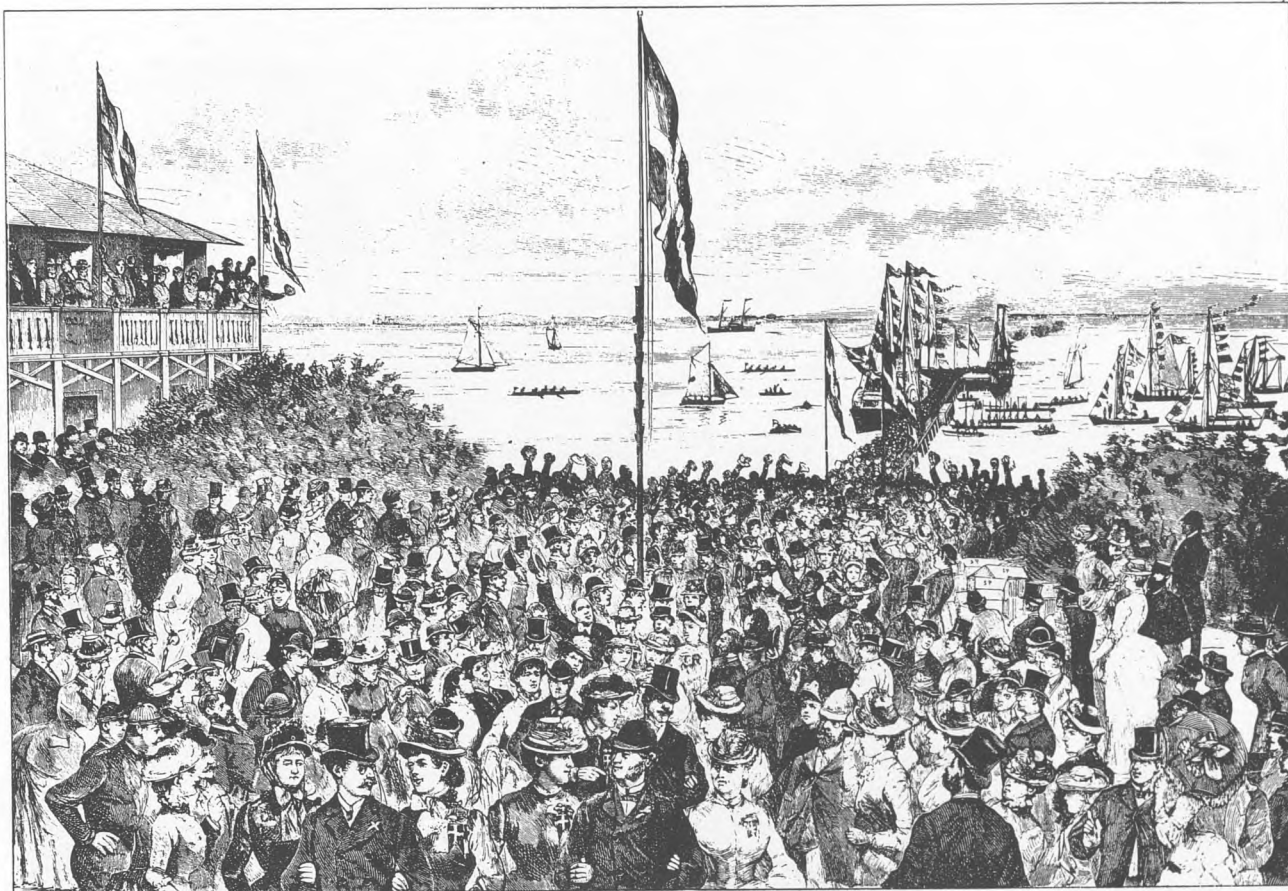
Valgdagen i Gaar var ved at drukne i Regn. Man kan vælge hvem og hvad man vil, eftersom man er Højre eller Venstre, men Vejret kan man ikke vælge. Det regnede ikke blot over Gudelige og Ugudelige, men over Højremænd og Venstremænd, over Liberale og Socialister, over Konservative og Radikale, over Landmænd med tyksaaledede Skaftestøvler og over sommerklædte Kjøbenhavnere.

Men uden Hensyn til Vejret vandt Oppositionen en stor og afgjørende Sejr. Ved sidste Folketingsvalg i 1881 var det samlede Vælgertal 307,000, hvoraf Højre mønstrede 47,770 og Venstre 75,960. I Gaar talte Højre 52,300 Vælgere, Venstre 85,500.

I Kjøbenhavn og nærmeste Omegn blev følgende valgt:

1. Kreds	Herman Trier , cand. phil.	(V)	6. Kreds	Marius Gad , Bureauchef.....	(H)
2. »	C. C. Brix , Professor	(H)	7. »	C. Hage , Grosserer	(V)
3. »	C. M. V. Tvermoes , Oberst	(H)	8. »	N. F. Ravn , Marineminister	(H)
4. »	W. Scharling , Professor	(H)	9. »	Hørdum , Forretningsfører.....	(V)
5. »	P. Holm , Skrædermester	(V)		Frederiksberg Nyholm , Højesteretsassessor	(V)

De sønderjydske Pigers Besøg

De sønderjydske Pigers Besøg: Ankomsten til Bellevue.

Festlige Dage.

29. Juni 1884.

I over en Uge har Hovedstaden været gjæstet af 300 sønderjydske Piger, som have tilbragt uforglemmelige Dage, hvor nye Baand ere blevne knyttede mellem dem og deres gamle Fædreland.

Komitéens Formand, Hr. Malermester Schmiegelow, og de øvrige Værter, har udfoldet store Anstrengelser for at gjøre Opholdet saa festligt som muligt for vore sønderjydske Gjæster. Der har været afholdt Fester i Tivoli, paa Bellevue og Skodsborg, og været foretaget vellykkede Udflugter til Fredensborg og Hillerød. Overalt er der bleven holdt Taler og sunget Sange, specielt skrevet for Anledningen.

De sønderjydske Piger.

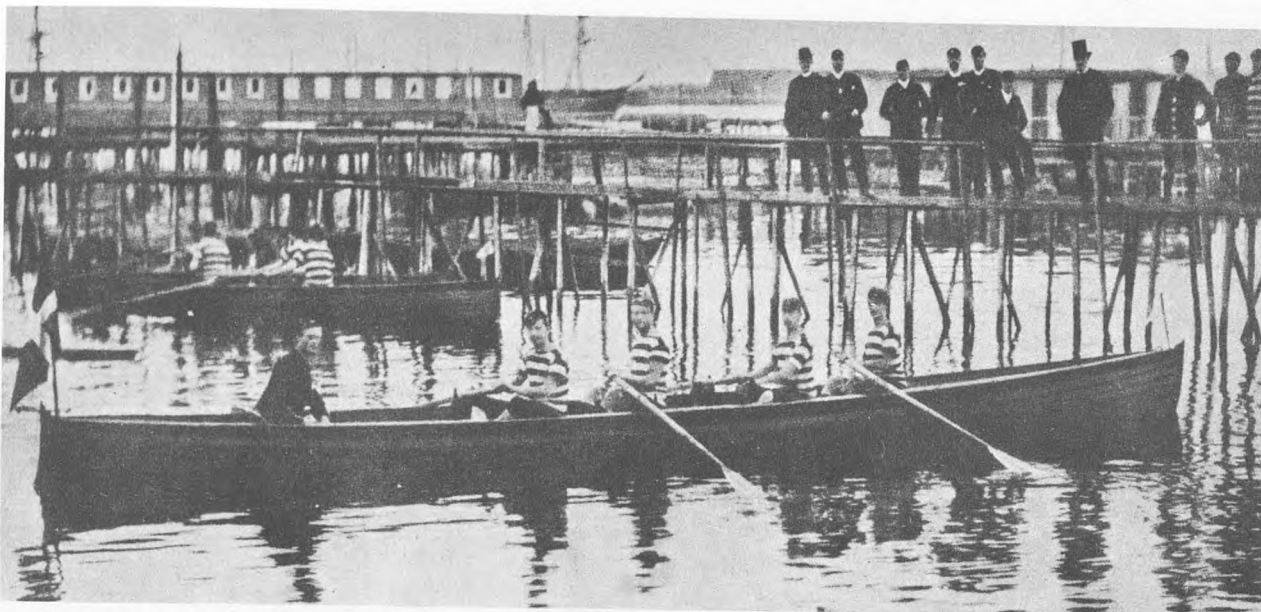
De vog dem, vi grov dem
En Grav i vor Have,
Lagde dem ved Siden af
den alfar Vej;
Alle vore Blomster skal
smykke deres Grave
Sønderjydske Piger,

I forglemme det ej!

Holger Drachmann
(»Derovre fra Grænsen«).

Nu er det Sommer i By

Engelbrechts Badeanstalt ved Langelinies Promenade. Paa Broen, der fører ud til Badeanstalten staar en Del Tilskuere og betragter Kaproerne. I den forreste Kaproningsbaad ses fra venstre til højre Arkitekt Th. Hirth, Grosserer Warming, Apoteker Sibbernson, Grosserer Lauridsen og Arkitekt Knud Arne Petersen (den senere Tivoli-Direktor) Fotografiet er taget i Sommeren 1884.

6. Maj.

Den samlede Magistrat har vedtaget at nedsætte Taxterne for Siddepladser udenfor Caféerne til henholdsvis 4. 3 og 2 Øre pr. Qv.-Alen pr. Dag i 100 Dage.

*

10. Maj.

Det kgl. Theaters uheldige akustiske Forhold vare ved den første Opførelse af »Hamlet« Skyld i, at en stor Deel af Replikerne ikke kunde høres overalt i Theatret. Ved den anden Opførelse søgte de Spillende imidlertid at raade Bod herpaa ved at tale høiere, og man var da i Stand til i Et og Alt at følge, hvad der sagdes paa Scenen.

*

19. Maj.

Rosenborg Brændanstalt. Antallet af Brøndgjæster er nu steget til over 200. Idag begyndte Musikken at spille i de tvende Morgentimer Kl. 6—8.

*

Lugtfrie
Klosetter & **Bidets**
de af Lægerns anbefalede
(sæve Badesærvanter)
af udmærkede Constructioner med Besættning af
Porcellain, Jern eller Zink, Bid fra 8 og Klos. fra
10 Kr. til høiere Priser, samt Klosettdele leveres
af
C. Seiler's Fabrik,
Knabrostræde 12,
(nær Vimmelskalleth), København K.

30. Maj.

Musikforeningen holdt iaftes aarlig Generalforsamling, paa hvilken Formanden, Prof. Dr. Hartmann gav en Oversigt over Regnskabet. Den samlede Indtægt var 24,509 Kr. ved 11 Concerter. Der førtes derpaa en kort Discussion over en af Hr. Angul Hammerich gjort Henstilling til Bestyrelsen om Afholdelse af en nordisk Musikfest i Anledning af Foreningens 25 Aars Jubilæum i 1886. Prof. Gade fremhævede stærkt de Vanskeligheder, der vilde være forbunden med Afholdelsen af en saadan Fest.

*

7. Juni.

Etatsraad Tietgen har faaet Concession paa Anlæg og Drift af en Jernbane mellem Nykjøbing paa Falster og Gjedser samt Anlæg af en Havn ved Kraghave, hvilket staar i Forbindelse med Planen om Etableringen af Routen Gjedser-Warnemünde. Denne Plan nærmer sig nu sin Virkeliggjørelse. Havneanlæggene paa begge Sider af Østersøen ville efter Bestemmelsen blive indrettede med Etableringen af en eventuel Dampfærgeforbindelse for Øje.

Hvis Planen om en Dampfærgeforbindelse over Østersøen senere skulde blive realiseret og samtidig en Dampfærgeforbindelse etableret imellem Skaane og Sjælland, vil der saaledes være tilveiebragt en directe Forbindelse uden Omladning mellem Tydskland-Danmark-Sverige.

*

S. Jensens Vildt- & Fiskeforretning,
St. Kongensg. 1, Hj. af Gothersg. 2.
Nyfiskede Gjedder i alle Størrelser
fra 40 Øre Pd. Rødspætter, Torsk,
Kabliau, Aborrer, Aal, Østers 2 Kr.
Dusinet. Norske Snareryper, Urhøns,
Røjer, Tjurer, Vildænder m. m. Vildtøt
spækkes og bringes. Telefon 153.

Ekstrafin

Gammel Jamaica Rom

(egen Import) (garanteret ren) pr. Btl.
10 Gr. 1.50 Ø., 12 Gr. 2 Kr.

H. C. Jacobsen,

1218. Rysgade 37.

Messen.

**Et Parti kulørte, uldne
Børnestrømper,**

som før har læstet Kr. 1.00 og 1.25 pr.
Par, nu nedsat til 0.50 og 0.65 pr. Par.

**Uldne Jerseystrømper for
Damer,**

før 1.75, nu 1.00.

Bomulds Damestrømper,

før 1.00, nu 0.65.

Uldne Børnekjoler,

Huer og Vanter til halv Pris.
Hilligsoe, Koedt & Ko.

Sommersøndag paa Trianglen

Der er Liv og Røre paa Trianglen saadan en Sommersøndag. Her er Endestationen for en hel Del af Kjøbenhavns Sporvogne, der fra Byens forskellige Kvarterer befordrer Søndagens Skovgjæster det første Stykke Vej her ud til Østerbro, hvorfra man saa fortsætter med den nye Dampsporvogn ud ad Strandvejen til Charlottenlund og Klampenborg.

Med Dampsporvognen i Pintsedagene.

4. Juni 1884.

Dampsporvognen begyndte Pintsedagene sin Kjørsel med Tog hver 12te Minut, og de fra Trianglen ud-gaaede Vogne vare allerede fra Morgenstunden strax fyldte, navnlig for første Pintsedag. Der kjørtes med 10 Dampvogne og 11 aabne Vogne, idet nogle af Dampvognene havde to tilkoblede Vogne, af hvilke den ene kun medførtes til Vigesporet Nord for Charlottenlund, hvor den modtoges af den fra Klampenborg kommende Vogn.

Der solgtes ialt i begge Pintsedagene 34,909 Billetter, nemlig 18,868 første og 16,041 anden Pintsedag, og der tilbagelagdes en samlet Veilængde af 450 Mile.

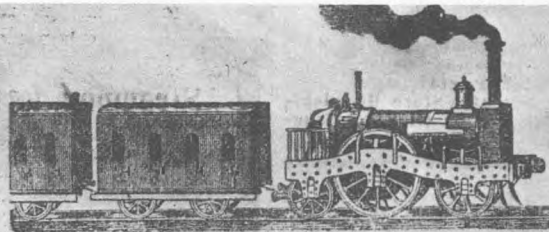
Foruden af Dampsporvognen var Strandveien ogsaa stærkt befaret af andre Kjøretøier, Ryttere og Gaaende; men desuagtet passerede der, saavidt os bekjendt, intet Ulykkestilfælde. Kun en af Vandingsvognene kom anden Pintsedags Eftermiddag mellem Emiliekilde og Bellevue i Collision med en Enspænderbefordring, der atter, idet den slap fri af Vandingsvognen, tørnede mod en af Dampsporvognene, som kom kjø-

rende imod Stedet, men strax standse. Enspændervognen blev en Deel ramponeret, men der kom heldigvis ingen til Skade.

Dampsporveien.
Ventevarelse ved Trianglen
 er efter Overenskomst med Hr. Conditor Larsen fra idag til Dampsporvogus-Passagerernes Afbenyttelse i Conditiorlocalet paa Østerbrogade Nr. 58 fra Kl. 8 Morgen til 11 Aften.
 Hellerup, den 20de August 1884.
 P. H. Obel,
 Driftsbestyrer.

Jernskinner i Stedet for Træskinner.

Paa Generalforsamlingen i Nørrebro's Sporvejsselskab meddelte den administrerende Directeur, Hr. Wolfhagen, at man var gaaet over til et nyt Sporvejssystem, ved hvilket man i Stedet for Træunderlag bruger fuldstændigt Metal. Et saadant Spor var nu blevet nedlagt fra Kongens Nytorv gjennem Gothersgade til Nørrevoldgade. Erfaringerne havde viist, at Vognene i det Hele førtes noget lettere frem ved dette System, men om Holdbarheden kunde endnu intet bestemt siges.

Danske Statsbaner.

Herved bekendtgøres, at der fra og med den 1ste Juni d. A. træder en ny Køreplan i Kraft paa samtlige danske Statsbaner.
 Generaldirektoratet for Statsbanedriften,

Kjøbenhavn har nu 850 Telefonter

Det københavnske Telefonselskabs Centralbureau i Vimmelskaflet 47, Berninas Ejendom.

Juli 1884.

Optegnelser fra hele den telefonbrugende Verden — Europa og Amerika — anslaa 4 à 5 Samtaler om Dagen pr. Abonnent som Gjennemsnitstallet for Telefonens Benyttelse, og hermed stemmer det ogsaa, at det københavnske Telefonselskabs ca. 850 Abonnenter føre omtrent 4000 Samtaler daglig.

En overvældende Stigning i Abonnenternes Antal i Løbet af et Par Aar.

Som bekjendt er det ikke mere end knapt fire Aar siden, at Kjøbenhavn fik sine første Telefonter. Det var Ingeniør Severin Lauritzen og Telegrafist Th. Thaulow, der startede Kjøbenhavns By- og Huustelegraph med en Central i Hotel Royal, Ved Stranden 18, hvorfra der var Forbindelse til en Række Kiosker ude i Byen. Det var dog først i December 1880, at man med tre uddannede Ekspeditricer tog fat for Alvor og med 22 Abonnenter ialt. I den første Tid havde de tre Damer ikke noget overanstrengende Arbejde, hvorfor det da ogsaa var dem tilladt

at medbringe Haandarbejde, ligesom de ogsaa gerne maatte drikke deres Kaffe ved Centralbordet.

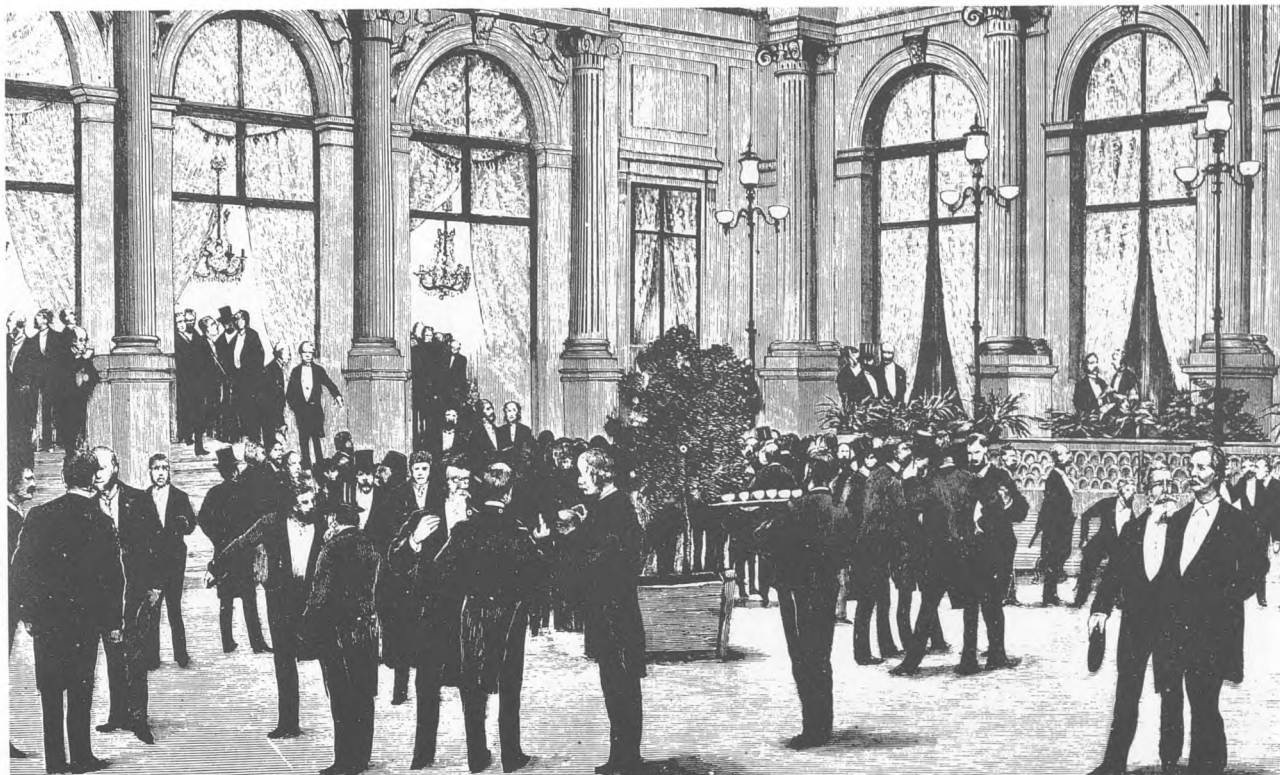
For to Aar siden — den 21. August 1882 — overtog imidlertid Tietgen, Hertzsprung og Jean Hansen det nydannede Kjøbenhavns Telefon-Selskab, som har forstaaet at interessere Byens Borgere for den nye Opfindelse i saa høj Grad, at Antallet af Abonnenter i de forløbne to Aar er steget fra den beskedne Begyndelse paa 22 til nu ca. 850.

Denne virkelig overvældende Stigning skyldes for en meget stor Deel vor Handelsstand, der seer sin Fordeel i at have en Telefon, ligesom vore Stor-Kjøbmænd saa godt som alle har faaet etableret Telefonforbindelse mellem deres Kontorer i Hovedstaden og deres Sommerboliger i Klampenborg, Taarbæk og Skodsborg. Dette sidste er jo nu muligjort ved den forrige Aar oprettede Ledning mellem Kjøbenhavn og Helsingør. En meget væsentlig Forbedring ved Brug af Telefonen er desuden opnaaet ved den sidste Aar udgivne systematiske Fortegnelse over Telefon-Abonnenterne.

Bliver Telefon-Damerne overanstrengte?

Telefondamernes Tjeneste kan være anstrengende nok, og Lønnen maa vi vistnok kalde beskednen i Forhold til de Fordringer, der skulle fyldestgøres. Der er noget nerveust Oprivende ved denne idelige Agtpaagivenhed, denne Blanding af en Stunds uantastede Ro og et paafølgende Tidsrums rastløse Sammenstilling og Afbrydelse af Linier, der Slag i Slag kalde paa hinanden. En samlet Hvile er en Nødvendighed for de unge Kvinder, der fungere i et af Telefonselskabets Centralbureauer, og Arbejdet er derfor fordelt saaledes mellem to Hold, at det ene har Tjeneste fra Kl. 2 Eftermiddag til Kl. 8 Aften den ene Dag, og fra Kl. 8 Morgen til Kl. 2 Eftermiddag den følgende, hvorpaa det afløses og altsaa faaer en tilsvarende samlet Hvile fra den ene Eftermiddag til den anden; Afløsningen falder sammen med Børstidens Slutning, da det vilde være upraktisk at lade et nyt Hold træde i Tjeneste midt under denne Tids anspændte Arbejde, da saamange »Traade« maa være forenede i eet og samme Hoved.

Den store Lægekongres

Efter Festmiddagen paa Hotel d'Angleterre. Man har netop rejst sig fra Bordet for at indtage Caffen i den festlige, omend primitivt udsmykkede »Palmehave«.

Kjøbenhavn d. 11. August 1884.

I Gaar aabnedes den 8de internationale lægevidenskabelige Kongres i Kjøbenhavn. Formanden for den foreløbige Bestyrelse, Professor P. L. Panum, der holdt en aandsfuld Velkomsttale paa Fransk, ofte afbrudt af Bifald og Munterhed, blev derefter enstemmigt valgt til Kongressens Præsident.

Blandt de over et Tusinde fremmede Læger fra hele Verden, som er kommet hertil som Deeltagere i Kongressen, befinder sig saadanne Berømtheder som Professor Louis Pasteur, Paris, Sir James Paget, London, og Professor Robert Virchow, Berlin.

Pasteur og Hundegalskaben.

12. August.

Paa Kongressens anden Dag indløb fra Paris Meddelelse om, at den Comité, der er bleven ned-

sat af den franske Regering for at afgive Beretning om Pasteurs Behandling af Hundegalskab, har erklæret Resultatet for afgørende.

Professor Louis Pasteur, der under sit Ophold i Kjøbenhavn fejredes for sin epokegørende Behandling af Hundegalskab.

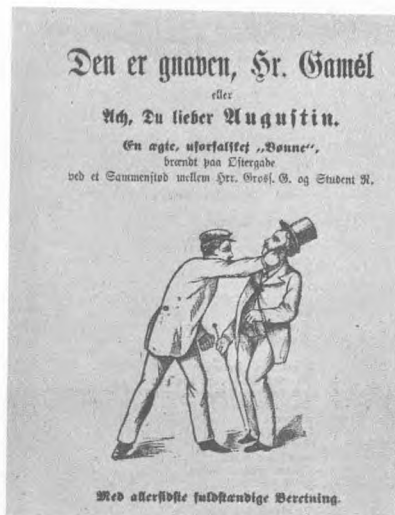
Festerne paa Hotel d'Angleterre, paa Toldboden og i Tivoli.

25. August.

Naar Lægekongressen i alle Maader er bleven saa vellykket og har faaet et saa heldigt, for Danmark særlig hæderfuldt Forløb, skyldes det ikke mindst Prof. Panum.

Udover det videnskabelige Arbejde paa Møderne, har det selskabelige Samvær i disse Dage været overordentlig betydningsfuldt, og som Højdepunkterne kan nævnes Festbanketten paa Hotel d'Angleterre, og Kjøbenhavns Kommunes Fest i en mægtig Træbygning, der var rejst for Anledningen paa Nordre Toldbod. Festen, der maa betegnes som en af de mest vellykkede i vor By, afsluttedes i Tivoli, hvortil Gæsterne sejlede i Dampskibe fra Toldboden.

En Lussing paa Østergade

Klapfinale paa Lægekongressen.

23. August.

I Gaar Eftermiddags blev der pludseligt mer end sædvanligt livligt paa Hjørnet af Østergade og Pilestræde, hvor Hr. Grosserer Augustin Gamél blev standset af Hr. stud. med. Raahauge, der var i Følge med en Kammerat. Efter et kort Replikskifte gav Hr. Raahauge Hr. Gamél et forsvareligt Ørefigen, og da Hr. Gamél tiltalte Hr. Raahauges Ledsager paa en Maade, som denne ikke syntes om, vankede der endnu et Øreklaps. Ledsaget af en stor Tilskuerkreds vandrede de tre Herrer til Politistationen i Pilestræde.

Stud. med. Raahauges Forklaring.

Efter Anmodning af Lægekongressens Receptionskomité beviste jeg Hr. Gamél den Tjeneste at fungere som Vicevært for dennes Gæster, men følte mig ilde berørt over den Mangel paa Hensyn, der vistnes mig i Hr. Gaméls Hus, bl. a. modtog jeg en i sin Form fornærmende »Indbydelse« til Middag hos Hr. Gamél, hvilken Ære jeg frabad mig, og udbad mig godtgjort de Udlæg, jeg havde gjort i den Tid, jeg havde taget mig af Hr. Gaméls Gæster.

Det kom saa senere til et Sammenstød ved Festen i National, hvor Hr. Gamél udbrød:

»De glemmer vist, hvem jeg er (læggende Haanden paa Ordenerne). Jeg er Hr. Gamél af København, som kan købe 500 saadan nogle som Dem!«

Stud. med. Raahauge.

Hr. Gaméls Svar.

Maa jeg gennem Deres udbredte Blad meddele den efter min Mening hjernesygge Student følgende:

Da jeg tror at forstaa, at han har et ringe Pengekrav paa mig, saa vil han naturligvis, som vistnok er ham betydet, kunne erholde dette udbetalt af min Portner, min Tjener eller af mig selv, blot han paa høflig, velopdragen Maade henvender sig et af Stederne.

Med største Agtelse

Augustin Gamél.

Saa faldt Lussingen!

*

24. Aug.

Affæren mellem Hr. Gamél og stud. med. Raahauge har vakt en Del Opsigt. Blandt andet er Byen bleven oversvømmet af »Skillingsviser«, der behandler Begivenheden i folkelige og bramfri Vers.

Ogsaa i Sommerrevyen »Det Kø-

benhavn, der kommer«, af Poul Marcussen, Vilhelm Petersen og Carl Wulff, synger Elisabeth Christensen en Vise herom:

Den fjerde, jeg har kendt,
var medicinsk Student,
ej ung og ej gammel,
men der var i ham Smæld.
Forleden mødte han
en Zulukaffermand,
og da han straks blev bøs,
saa slog han løs.

Og mens han stod og gav den
anden Klin,
saa sa'e han: „Ach Du lieber
Augustin!

ej Dine brændte Bønner hjælpe ka',
for nu skal Du s'gu ha'e Dada!«

Dagmartheatret skifter Direktør

Teaterdirektør Theodor Andersen, der har forladt Casino og med Sæsonens Begyndelse har overtaget Dagmartheatret.

Man stiller store Forventninger til Direktør Andersens Overtagelse af Dagmartheatret, da han i Theaterverdenen nyder et velfortjent Ry som en baade kyndig Dramaturg og dygtig Forretningsmand. Direktør Andersen har saaledes trukket sig tilbage fra Casino med en ikke ringe Fortjeneste.

Auction i Dagmartheatret.

Idag Tirsdagen den 3die Juni, Formiddag Kl. 10 og Eftermiddag Kl. 5, og følgende Dage, lader Hr. Direktør M. V. Brun, paa Grund af, at han fratræder Dagmartheatret heri Staden, ved offentlig Auction, som afholdes paa Scenen i bemeldte Theater, med Indgang fra Dagmarhotellens Gaard, bortsælge sin hele til denne Scene benyttede store, særdeles elegante Garderobe af Silke, Fløil, Klæde, Uld- og forskjellige andre Stoffer, og Decorationer, Møbler, Rekvisiter m. m., Alt nyt anskaffet til Dagmartheatret, hvoraf fremhæves: Civile, Uniforms- og Gammeldags-Kjoler, -Frakker, -Beenklæder og -Veste, Kapper, Skjær, Epaulletter af Guld og Sølv, Tjener-Kjoler, -Frakker, -Trøier, -Veste og -Beenklæder, Damedragter, Phantasidragter, Ridderdragter, Herre- og Dame-Fodtøj, Strømper, Tricotage, elegante Vaaben, Fjer, Smykker, Parykker, Børnedragter, antike Møbler, Portier, Gardiner, Dækketøj, Pletsaager, fuldstændige Decorationer, Bagtæpper, Sætsstykker, Coulisser, Trapper, Forhøininger, Candelabre, 2 Symaskiner, 1 Jernpengeskab, 1 stor Metal-klokke m. m. m.

Middag Kl. 12^{1/2} sælges Møblerne, Jernpengeskabet og Symaskinerne.

Dagmartheatret.

Forfattere og Oversættere, som have indsendt Stykker til Opførelse, bedes at afhente disse i Løbet af 6 Dage fra Dato, hver Dag mellem 11—1, paa Dagmartheatrets Contoir, Indgang fra Hotellets Port. Den 26de Mai 1884.

M. V. Brun.

Alle udestaaende Fordringer paa Dagmartheatret bedes indsendte hver Dag fra Kl. 11—1 fra Dags Dato til den 30te Mai, begge inclusive.

Mandag den 26de Mai 1884.

M. V. Brun.

Fru Oda Nielsen som »Frøken Nitouche».

31. August 1884.

SKUESPILLER-ÆGTESKAB

Ægteskab er i Dag indgaaet mellem Skuespillerinden Fru Oda Petersen, født Larssen, og Skuespiller Martinus Nielsen.

1. September 1884.

Dagmartheatret aabnede i Aftes sin Sæson under Direktør Theodor Andersens Ledelse med Opførelsen af »Frøken Nitouche» i dansk Bearbejdelse ved Erik Bøgh. Fru Oda Nielsen vandt meget Bifald i Titelrollen og blev fremkaldt baade tilfods og tilhest og tre Gange efter Forestillingens Slutning. Huset var udsolgt.

Dagmartheatrets første Direktør, M. V. Brun, der trækker sig tilbage med denne Sæsons Slutning.

Hr. Carl Wulff spillede Celestin morsomt, den barske Major blev godt spillet af Hr. S. Neumann med en heldig Maske og med let komiske Anstrøg, uden Overdrivelse. Det er mærkeligt at see den Ungdommelighed, hvormed Hr. Stigaard formaaede ogsaa i dette Stykke at spille Elskerens, den unge de Champlatreux's Rolle. Hr. Helsingreen morede ogsaa i Corporal Loriots lille Rolle.

Skuespiller Martinus Nielsen.

Hvor man morer sig

Direktør Severin Abrahams

Direktør Severin Abrahams, som med denne Sæsons Begyndelse har overtaget Folketeatret efter Direktør Robert Watt, har overfor denne maattet indgaa paa en Afstaelses-sum paa 80.000 Kr., der skal udredes med en betydelig Sum pr. Sæson i de nærmest kommende Aar.

Direktør Abrahams har med Judic-Gæstespillet paa Folketeatret haft et saa stort Held, at selv denne store Afgift næppe kommer til at tynde ham.

Mme Judic i Kjøbenhavn. Afskedsfest i Tivoli.

Fredag 24. Aug.

Igaar talte alle om Judic, igaar blev hun for Alvor populær. Ved sin Optræden paa Folketeatret i *Nitouche*, *Lilli* og *Niniche* har »la diva« henrykket Kjøbenhavnerne,

men i Gaar ved den store Afskedsfest i Tivoli vandt hun det store, brede Publikum.

Om Eftermiddagen spillede Judic til nedsatte Priser paa Folketeatret, og da den fortryllende »petite Niniche« forlod Teatret sammen med Direktør Abrahams, stod der en stor Skare Mennesker paa Nørreboulevard for at hylde Kunstnerinden.

Fra Folketeatret tog man til Tivoli, hvor Direktør Abrahams havde arrangeret en Middag hos Nimb. Tivoli havde iført sig hele sin Kongres-Pragt, og der var stuvende fuldt af Mennesker, nede ved Koncertsalen aldeles ufremkommeligt, da Judic skulde optræde. Hele den kgl. Familie havde taget Plads paa første Række. Judic sang en Række Viser og blev fejret med stormende Ovationer, ikke mindst efter den sidste, den berømte Kilde-Visé »Ne m'chatouillez pas!«, hvor Folk lo og jublede.

Efter Koncerten blev Judic kjørt gennem Folkemasserne i Tivoli, i aaben Vogn med 4 fakkelbærende Løbere foran, hilst og hyldet med Jubelraab. Vognen svingede rundt om Kunstnerplænen, forbi Bazaren, hvor Folk istemte »Allons enfants de la patrie«, bag om Harmoniorkesteret og naaede endelig frem til Pantomimeteatret.

Judic paa Pjerrots gamle Scene.

Lidt efter viste Judic sig paa Pantomimeteatrets Scene i Operetten »Kulhandlerne«, medens uoverskuelige Masser stod paa Bakken for at se og høre. I Mængden fik Direktør Abrahams Øje paa Kong Georg og Prins Valdemar, som han førte hen

Direktør August Rasmussen

24. Aug.

Direktør August Rasmussen aabnede i Aftes som ny Direktør Sæsonen paa »Kasino« med Opretten »Fatinitza« af Suppé. Blandt de Rollehavende bør fremhæves Fru Schwartz Nielsen, der aabenbart har haft godt af sin Kur i Sommer i Ems, det klæder hende absolut, at hun er bleven mindre fyldig — og saa er Stemmen til Gengæld bleven mere fyldig. I Elskerinderollen gjorde man første Gang Bekendtskab med en ung Debutantinde Frøken Louise Brock, d. v. s. Debutantinde paa en Hovedstadscene; Frk. Brock har nemlig alt i længere Tid været knyttet til Aug. Rasmussens Selskab i Provinserne og kunnet glæde sig ved en Sympati fra Publikums Side, som hun sikkert ogsaa her vil opnaa.

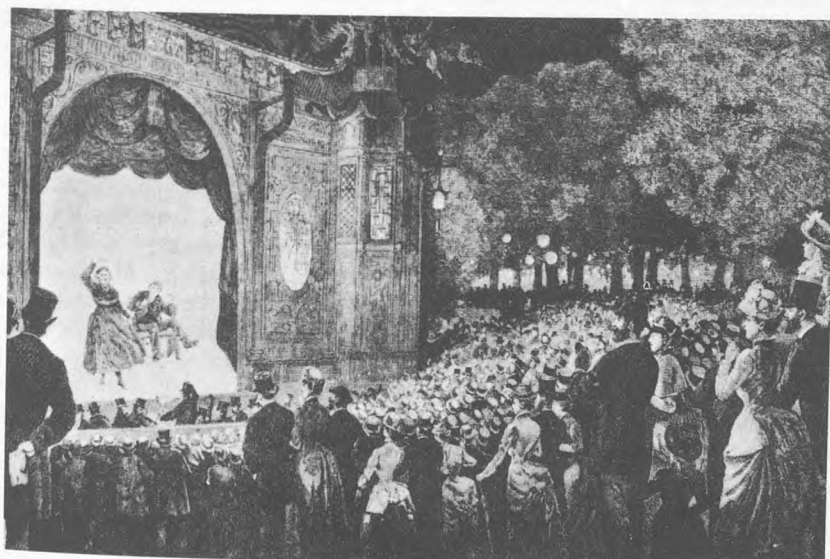
til første Række, hvor de kongelige Højheder fik Plads mellem Skuespillerne Zinck og Olaf Poulsen. Efter Forestillingen gentoges Triumftøget fra før, og Madame Judic var nær aldrig sluppet ud af Tivoli, hvor man netop afbrændte Fyrværkeriet med hendes Navnetræk i Straaleild.

Tivoli var i Aftes til Judic-Festen besøgt af 7302 betalende Gæster!

I Dag til Morgen er Madame Judic afrejst til Genf.

*

Theaterdirecteurerne Theodor Andersen og Severin Abrahams have været i Audiens hos Hans Majestæt Kongen for at bede om Fritagelse for Circusselskabernes Konkurrence med Theatrene. Hans Majestæt, der som bekjendt er meget hesteinteresset, har ikke kunnet love noget Bestemt herom.

Madame Judic's Optræden paa Pantomimeteatret i Tivoli.

Splittes Venstre i „Danske“ og „Europæere“?

C. Berg tager Afstand fra »det litterære Venstre«.

Vemmelev, 14. September.

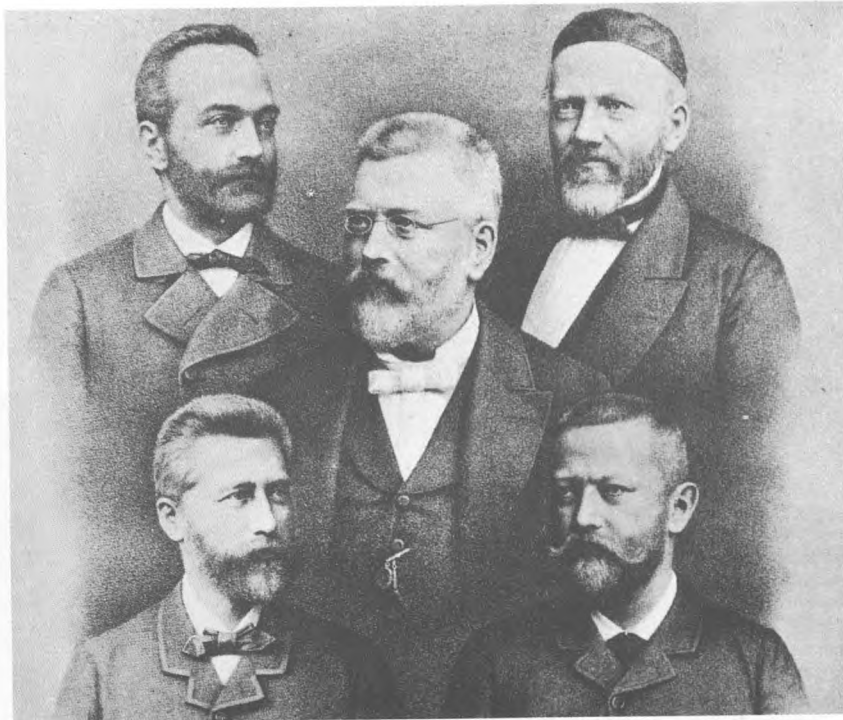
Folkethingsmand Berg hilstes med Hurraraab og udtalte: »Lad os ikke synke saa dybt, at Estrups Ministerium skal have Lov til at gaa med Ære, nej falde skal det.« Og Hr. Berg fortsatte: »Hvor staar Venstre? Venstre staar samlet til Kampen. Der er nu kun een af to Udveje mulig for Ministeriet, enten at bryde Loven og gjøre Statscoup, eller det maa falde. Jeg troer dog ikke, Ministeriet tænker paa at bryde Grundloven.« Senere ved Bordet rettede Berg i en Tale et Angreb paa »de unge Mennesker, der arbejder paa at ødelægge, hvad der er opbygget ved mange Aars Anstrengelser«, og advarede mod dem, der »møder op med indførte Idéer, dog mod dem staar det gode gamle Danske«. Adressen til Hørup og det nye litterære Venstre var ikke til at tage Fejl af. Berg kaldte denne Deel af sine »Meningsfæller« for »Europæerne«, der vilde »slukke Lyse i de smaa Hjem«, og kendetegnede sine egne nærmeste Tilhængere som »det danske Venstre«. (Af C. Bergs Tale ved en Høstfest i Vemmelev d. 14. Sept.)

Vil Visnepolitiken blive fortsat?

Berlingske Tidende. 3. Oktober 1884.

Naar Hr. Berg i Vemmelev den 14de September kastede Handsken til »det europæiske Venstre« — vi bruge Bergs Betegnelse — og til Socialisterne, da var det paa ingen Maade, fordi han selv havde faaet nye Tanker.

Grundene til hans Omslag maa snarere søges i, at en stor Deel af den venstresindede Bondestand har faaet Betænkelighed ved den hidtil af Venstreførerne begunstigede, socialistiske Agitation, som paa en saa truende Maade rykker den paa Livet, og derfor alvorlig har la-

I Midten C. Berg, for oven til venstre F. Bojsen, til højre Sofus Høgsbro, for neden til venstre V. Hørup, til højre J. L. Holstein.

det Førerne vide, hvilken Fare man seer i denne Bevægelse, og i, at flere i christelig Henseende alvorlige Venstremænd ere blevne stødte tilbage ved Europæernes »Frisind«.

Hørup opgjorde forleden de Radicales Gruppe i Folkethinget til 46 Mand, og maa det end antages, at en større Deel af disse, hvis der skulde indtræde en virkelig Conflict mellem Berg og Hørup, kunde have Lyst til at følge den sidstnævnte, saa ville de fleste af dem dog, af Hensyn til Stemningen blandt Landboerne, neppe gjøre det, men foretrække at følge Berg.

Det er saaledes vor Formening, at Alt i den nærmeste Tid vil gaae som i tidligere Samlinger, at Oppositionspartierne ville holde sammen, at Raabet »Bort med Estrup« vil være den korte Tale, der stadig vil klinge, og at Visnepolitiken vil være det Midde, man fremdeles vil bringe i Anvendelse for at naae dette Maal.

Der vil ingen Forandring ske i Oppositionens Politik.

Politiken 4. Oktober.

Selv om den større Forskydning af Grupperne maatte indtræde, som nogle have ment var Tanken med Hr. Bergs Tale i Vemmelev, nemlig at Hr. Berg og hans nærmeste Venner vilde forlade det radikale Parti for at slutte sig til de moderate med eller uden de oppositionelle Højremænd, saa ser vi ikke, at der heraf vilde følge nogen Forandring af Oppositionens Politik. De to nye Grupper vilde ved Omstændighedernes Magt være tvungne til at arbejde sammen ganske paa samme Maade som de to nuværende Grupper. Men det rimelige er, at der hverken under den ene eller den anden Form bliver noget af det forønskede Mellemparti, fordi det politisk vilde være spildt Ulejlighed.

(Af en Leder i Hørups nye Dagblad »Politiken 4. Oktober 1884«.)

De første Bicykle-Løb

VÆDDELØB

SØNDAGEN DEN 8. OKTOBER KL. 4 $\frac{1}{4}$.

Som Dommere fungere dHr. Lieutn. Schnell og Cand. A. Benzon, som Starter Hr. Cand. O. Benzon.
Banen gaar rundt om Plænen ved Bazaren, Kunstnerplænen og det lukkede Lysthus.

FØRSTE LØB.

Hurtigløb for Medlemmer: Banen 2 Gange rundt (3600 Fod).
Første Præmie: En Patentfeder med Sadel. Anden Præmie: Et Athlethælte.

Løbe-Nr.	Rytterens Navn.	Forhjulets Højde i inches.	Bicyclens Navn.	Fabrikken.	Sløjfens Farve.
1.	Hr. Fr. Bagge (Formand).	55	The Matchless.	The Bicycle & Tricycle Supply Association London.	Højred.
2.	Hr. J. Jacobsen (Næstf.)	54	D. H. F. Premier	Hillman, Herbert & Cooper, Coventry, England.	Mørkeblaa.
3.	Hr. A. Bagge.	53	—	—	Lyseblaa.
4.	Hr. E. Neuhaus.	53	—	—	Hvid.
5.	Hr. E. Hoffensberg.	54	—	—	Grøn.
6.	Hr. H. J. Smith (Hull).	54	Alpe.	Yorkshiremann, England.	Graa.
7.	Hr. S. Houmann (Secret.)	56	The Sociable	The Howe Machine Company. New-York, Amerika.	Blegred.

ANDET LØB.

Prøveløb for Begyndere.

Afdeling a: Banen 3 Gange rundt (5400 Fod). Første Præmie: En Reisetaske. Anden Præmie: Et Ringeapparat.

Løbe-Nr.	Rytterens Navn.	Forhjulets Højde i inches.	Bicyclens Navn.	Fabrikken.	Sløjfens Farve.
1.	Hr. V. Neuhaus.	53	Premier Nr. o.	Hillmann, Herbert & Cooper, Coventry, England.	Mørkeblaa.
2.	Hr. C. Fabricius.	52	—	—	Brun.
3.	Hr. O. Krack.	50	D. H. F. Premier.	—	Blegred.
4.	Hr. W. Starup.	52	The popular Premier.	—	Grøn.
5.	Hr. C. Hildebrandt.	54	The special Tangent.	The Tangent and Coventry Tricycle Company, Coventry, England.	Graa.
6.	Hr. Raaschou.	54	The Club.	Coventry Machinist Company.	Lilla.

Med Tournure og Korset

Kapothat med tredobbelt Skygge, set bagfra.

En Herre fra
Landet tager til Orde
imod
Moden
og
Damernes
Klædedragt.

Moden har en vis Tendens til at gaae til Yderligheder. Fra de brusende Crinoliner Tid naaede vi til de snevrere Kjølens Periode. Ved Crinolinen skal jeg ikke dvæle — de mortuis nil nisi bene! Den snevre Damekjole derimod er endnu i Mode. Lad mig hellige den nogle Linier.

Gaaer man ud fra, at enhver tætsluttende Dragt tjener til at lade eventuelt skjønne Former komme

Promenadetoilette. Til venstre Dragt med Spidsliv, til højre Dragt med Skjodeliv.

Baltoiletter. Til venstre Dragt med Tunique-Draperi. Livet er glat Crêpe de Chine, ligesaa Draperiet, Bagbredderne og de bageste Sidebredder, de sidste med Plissélæg. Nederdelens forreste Parti er derimod brocheret Silke, beriget med smaa Duske af fine Voksperler. Til højre Dragt med Overslæb.

til deres Ret, vilde den snevre Kjole heri finde et Moment til sit Forsvar, ifald der ikke knyttede sig andre Hager til den. For det første indskrænker den Bevægelsesfriheden — man er jo endog gaet saavidt, at man har sat en bestemt Grændse for Skridtenes Længde ved at anbringe en »Hælekjæde« i Støvlernes Bagkapper. Dernæst knyttes der meget almindeligt en vis Art Staffage til denne Dragt, nemlig den saakaldte »Tournure«.

Denne hemmelighedsfulde Indretning, af hvilken der findes diverse Arter og Afarter, er — fra ethvert Standpunkt — et uskjønt og uheldigt Product af Moden. — Man kunde uden Risico udlove en større Belønning til den, der med Fornuftgrunde kan bevise, at »Tournuren« ikke er en Smagløshed. —

Ifald nu Fodbeklædningen var naturlig, vilde en Dame i den nævnte Dragt dog muligvis ved Øvelse kunne erhverve sig en naturlig og smuk Gang om end med en indskrænket Bevægelsesfrihed. Men Moden har endnu ikke forkastet de høje, spidse, under Vristen fremskudte Hæle. Jeg nærer af anatomiske Grunde den Overbevisning, at disse Ødelæggelsesredskaber staae i et

Kapothat med tredobbelt Skygge, set forfra.

Damemoder for Aaret 1884

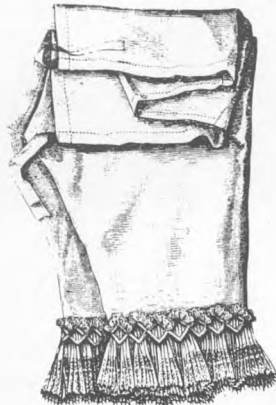
Natkjole af Surah.

Badedragt med lige Lukning.

vist Forhold til Dragtens øvrige Hemmeligheder. — —

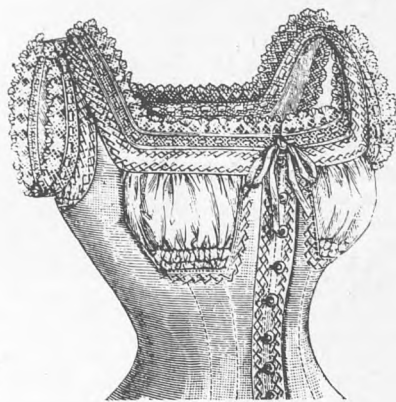
Det vil føre for vidt at gennemgaa alle de Klædedragtens og »Forskjønnesmidlernes«

Benklæder med Lobegang.

Promenade-Støvler.

Underliv af Uldstof.

Absurditeter, som fra Aar til Aar iagttages. Jeg har hængt mig i et Par af de mange, i den overdrevent snevre Kjole med »Tournuren« og de forfærdelige Hæle. Hver Ting svarer til sin Tid; for en Generation siden var det »Snørlivet« og de dermed fremkaldte »Snørlivs-Lever«, der var paa Dagsordenen. Desuden, man kan ikke angribe Toilettet uden at lægge sig ud med sammes yndefulde og udmærkede Bærersker!

(Af et Indlæg i Berlingske Aften for 29. April 1884).

45, Østergade 45.
Corset-Magasinet anbefaler Damerne, i største og billigste Udvalg, solide og praktiske **Tournures** fra 75 Ore til 5 Kr. Sitt. Alt af eget Fabrikat. Særlig anbefales de meget søde, praktiske **Stjortetournures**, der passer til alle nu brugelige Kjoler og Doerskjorter.

Corsetter i største Udvalg her paa Pladsen fra 150 Ore til 15 Kr., i alle Farver og Façons. **Stønger, Fiskebeen og Snøre** i stort Udvalg. Særlig anbefales **Patent-sjebre**, som ikke kanne luettes. **Reparationer** udføres hurtigt og billigt. **Dame-Expedition. Prøvebeværelse.**
45, Østergade 45.

Ved Anskaffelsen af **Gasmaskiner** seer jeg mig istand til at give min bekendte solide Corsetter en saa fuldendt **Façon**, at de nu staae ved Siden af det Bedste og Smukkeste, som kommer fra Udlandet.

H. T. Stahl,
Corsetfabrikant,
Nygade 2, 1. Sal.
Prøvecabinet forefindes.

Skal sælges!
Restlageret af **Skotøj,** **Gøthergade 12,** realiseres til hidtil ukendte billig Priser.

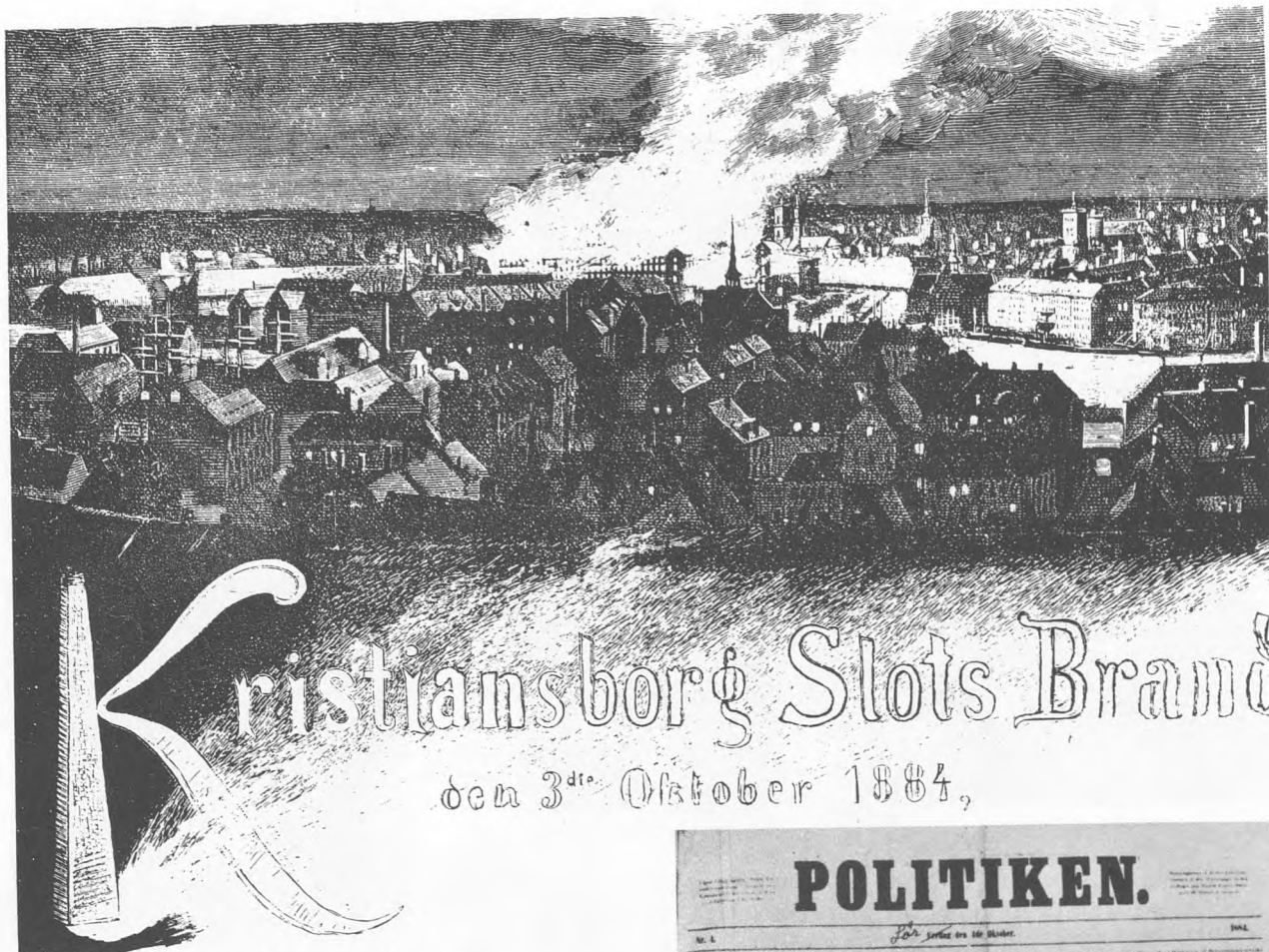
Hørre Fjederstøvler fra	7,50 Kr.
Do. Selskabsstøvler	9,00 —
Do. engelske Snørestøvler fra	11,50 —
Do. Fjeder- og Snøresko fra	6,50 —
Dame Hestlederstøvler 35, 36, 37 fra	6,50 —
Do. do. 38, 39, 40, 41 fra	7,25 —
Do. lak- og Bøffellaks-Støvler fra	7,50 —
Do. Knapstøvler fra	7,50 —
Do. Pelsstøvler med uldent Foer fra	7,50 —
Do. Snøre- og Fjederesko fra	5,50 —
Do. Balako med Rosetter fra	2,75 —
Do. Filtsko fra	1,90 —
Herr-Filtstøfler fra	1,50 —
Dame-Filtstøfler fra	1,25 —
Drengeskafstøvler fra	3,75 —
Børnestøvler og Sko fra	1,25 —
Morgensko fra	2,25 —

12, Gøthersgade 12.

Eau des Circassiennes
af **Dr. Thomson.**

Forliden Brænde, komne og virksomste Middel til Hudens Forskjønløse, samt for røde Hænder og Arme: Alle Urenligheder i Hudens, saason Fregner, Pletter, Hudorme, osv. kun i kort Tid ved dette Middel blive helbredet.

Pris pr. Flacon: 3 Kr.
Paaes i Kjøbenhavn hos:
Valdemar Jørgensen, Østergade Nr. 56.

Branden opdages.

Politiken 4. Oktober 1884

Kl. 3^{3/4} i Gaar Eftermiddag opdagede et Par af Rigsdagens Bude, at der var Ild i Stenografernes Værelse i Slottets Mezzaninetage. (Man var i Anledning af Rigsdagens forestaaende Sammentræden i Færd med at fyre i Kakkelovnene og heraf opstod Branden). Ilden var i den øvre Del af Kaminen nærmest Kongelogen. Man søgte ved Hjælp af et Ildslukningsapparat at standse Branden. Og Folkene troede, at det var lykkedes. Men en halv Time senere opdagede man, at der var Ild i Riddersalens Gulv. . . . Det brændte rask ned gennem Etagerne. . . . Sprøjterne kom ikke hurtigt nok . . . især kneb det for den gamle Dampsprøjte at komme derhen. Der var straks beordret Militær til Hjælp. Brandinspektør, fhv. Ingeniørkaptajn Mejer havde Kommandoen. — —

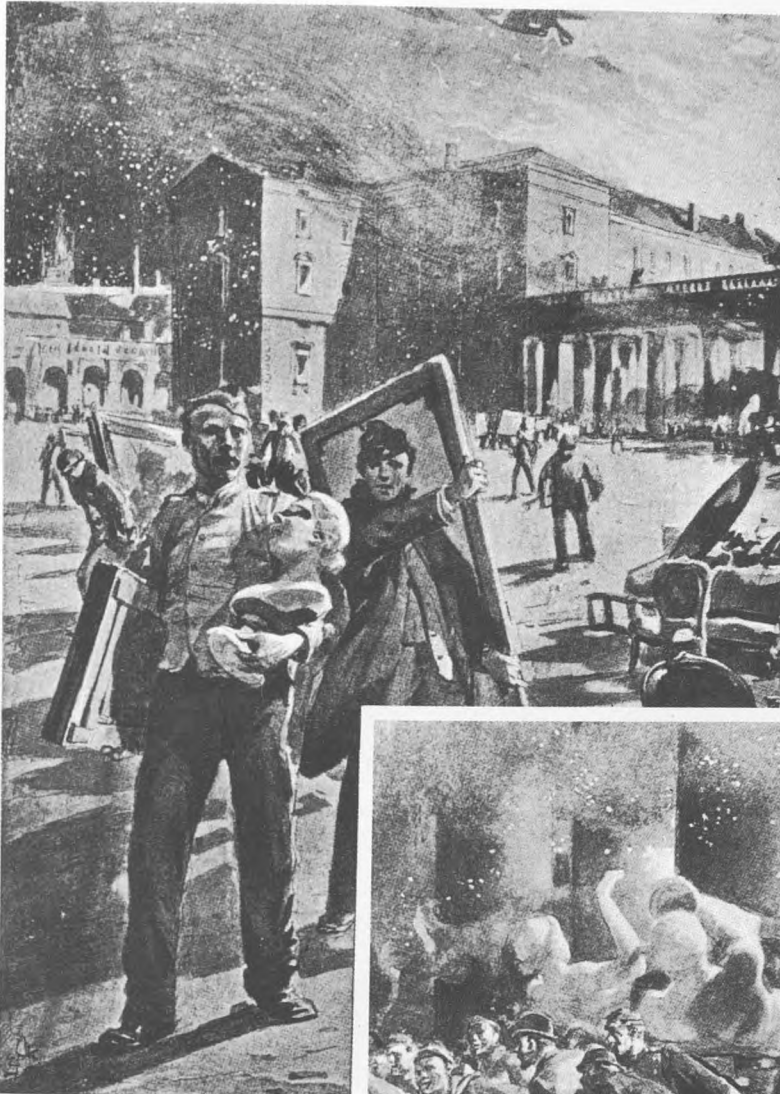
Umaaadelige Menneskemasser var tavse Tilskuere til det frygtelige Skuespil.

Slottet var hurtigt blevet afspærret af Politi og beredne Artillerister; men Ordenen var let at opretholde. De umaaelige Menneskemasser, som paa alle Kanter omringede Slottet, stode triste og tause; man hørte ingen højroret Tale. . . . Det storartede Skue af Taget, som snart brændte i hele sin Længde, den tunge bølgende Røg, som langsomt fordelte sig under den stærkt oplyste Himmel, Gnistregnen, de vældige rødgule Flammer og det uhyggelige Bulder, naar en Skorsten faldt. Uvisheden om, hvor stor Skade der allerede var sket og hvilket Omfang Ulykken kunde faa, alt trykkede Stemningen ned og gjorde Mængden afventende og taus. . . . Af og til faldt korte Byger, som noget beroligede

Den 1. Oktober udsendte Hørup og Edv. Brandes deres nye Blad »Politiken«. Allerede paa Bladets tredie Levedag skete Brandkatastrofen paa Christiansborg Slot, og den nye Redaktionsstab, med Gustav Esmann som Redaktionssekretær og Peter Nansen som Ildebrands-Reporter, fik pludselig travlt — saa travlt, at de glemte at forandre Fredag til Lørdag paa Bladets Hoved.

Kristiansborg Slot brænder

Erik Henningsens Tegninger fra Branden.
Øverst Redningsarbejdet paa Ridebanen.
Nederst Kong Christian IX ankommer til det
brændende Slot.

Frygten for, at den uafbrudte Gnistregn skulde antænde andre Dele af Byen. . . . I Privattheatrene spillede der; paa Det kongelige Theater kom Hr. *Emil Poulsen* frem for aabent Tæppe Kl. 8 og meddelte, at Forestillingen standsede, fordi Christiansborg Slot brændte. Publikum gav med Haandklap sin Samstemning til Kende. . . .

. . . Artillerister, Matroser og private Folk har imidlertid reddet Malerisamlingen, selv Buster og Statuer reddes, i hvilken Forfatning vil Tiden vise. Plænerne ved Frederik den Syvendes Statue forvandles hurtigt til Pulterkammer. . . .

Militære, Matroser og Civile deltager i Redningsarbejdet.

Kl. 10. Brandinspektøren havde troet at kunne lokalisere Ilden til dens Udgangspunkt. Men Ilden tog hurtigt Magten. Alle Kjøbenhavns og Frederiksbergs Sprøjter, alt Mandskab baade det faste og Reserven, alt det meget Militær — Garden, Artilleriet, Militærarbejdere, Fodfolk og Trænkonstabler — hele den utallige Skare af Frivillige og Matroser, deriblandt ogsaa russiske, hele den uhyre Stab af Befalingsmænd af alle

Charger og Vaaben — alt var forgæves i den frygtelige Kamp.

Skridt for Skridt, Fod for Fod væltede Ilden frem. Sprøjternes Straaler faldt som Draaber i Ildhavet. Og der var Øjeblikke, hvor det Hele saae ud som vild Flugt for Elementernes Rasen. Kavallerfløjen faldt. . . .

Kl. 11 1/2. I alle Slottets Fløje brænder det i lys Lue, Træværket styrter ned, og man hører stadig Knald af faldende Bjælker, et helt Bombardement. . . .

Da Ilden med Voldsomhed brød ud i Dronningefløjen, var Thorvaldsens Museum og Slotskirken stærkt truet. . . .

Kongen kommer!

Kongen fik Kl. 7 Underretning om Branden og kørte straks derpaa til Byen og umiddelbart til Brandstedet, ledsaget af Prins *Valdemar* og sin Broder, Prins *Hans*.

Prins *Valdemar* var hele Aftenen behjælpelig med at redde, hvad reddes kunde, medens Kongen stadig opmuntrede og takkede.

Slottet raseret af Ilden

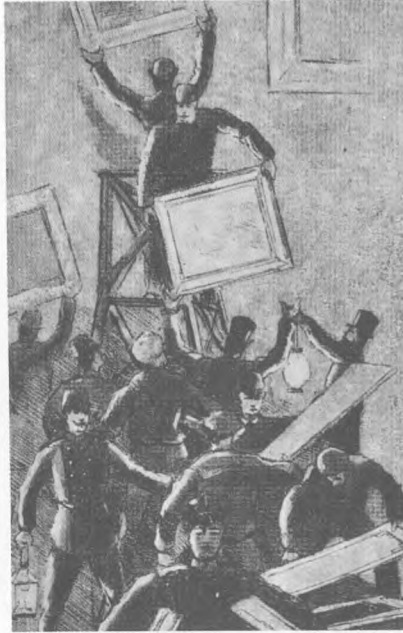
Da Dronningefløjen var redningsløst fortabt, gav Kongen Ordre til at sprænge den lille Mellebygning til Kirken med Dynamit. Sprængningen foretoges af Løjtnant *Faber* af Ingeniørerne og havde det forønskede Resultat.

Etatsraad *Meldahl* og Inspektør *Block* leder Redningen af Malerigalleriet.

Hele Kjøbenhavn var paa Benene. Hovedstaden overværede fuldtalligt sit eneste store Slots Begravelse i Flammerne.

Efterskrift. Kl. 2 Nat naaede Ilden Frontespicen paa Facaden ud til Slotspladsen. Kirken og Musæet menes udenfor al Fare. Endnu stærkt flammende Ild og store Menneskemasser ved Brandstedet.

I »Morgenbladet« udtalte **Christen Berg Dagen** efter Branden: Paa denne Tomt opføres intet Christiansborg for tredje Gang!

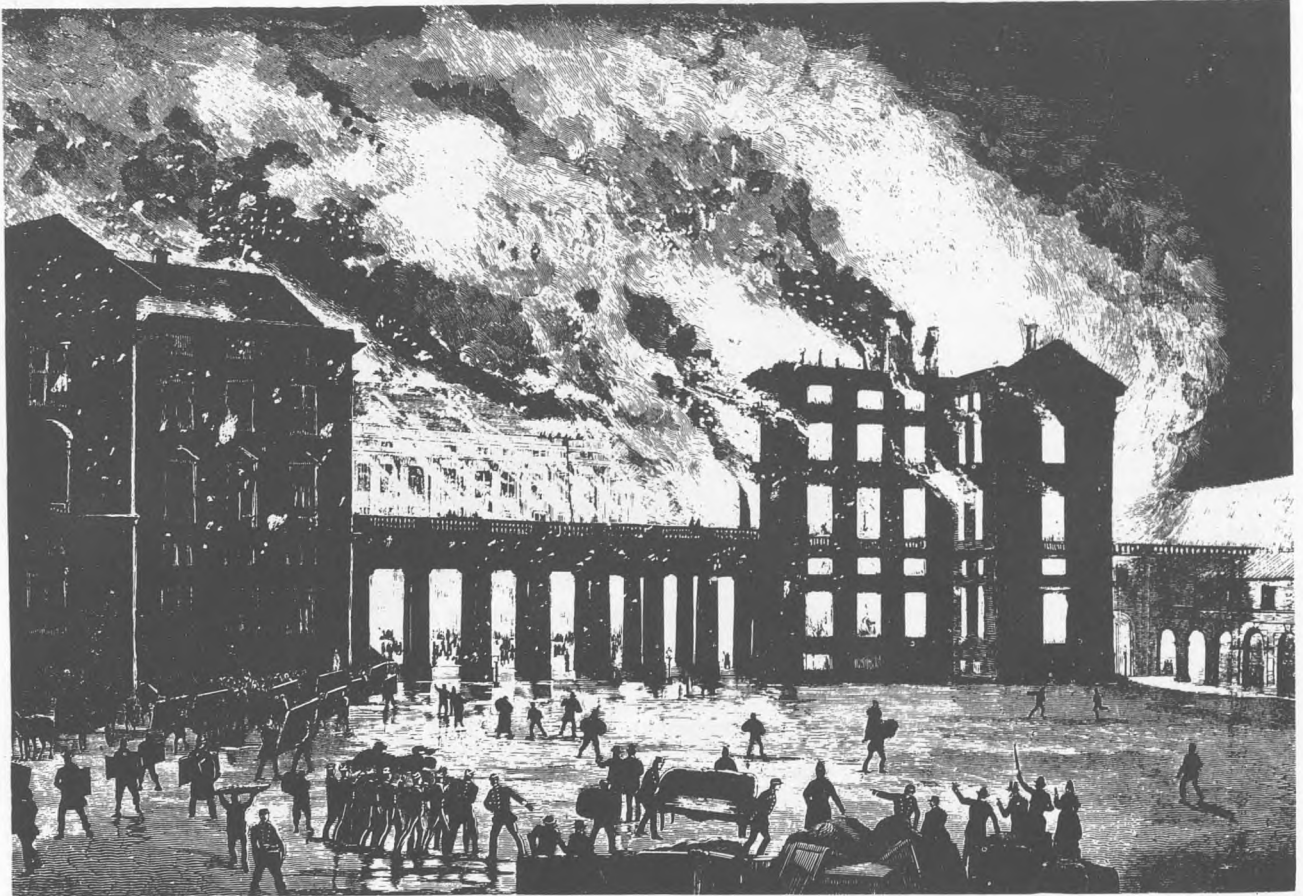

Studenter og Militære forsøger at redde de kostbare Malerier.

Under den Sorg, som igaar har ramt Os, Vor Hovedstad og hele Landet, idet det stolte Christiansborg Slot i Løbet af faa Timer er blevet et Rov for Flammerne, føle Vi Trang til at udtale Vor oprigtige og hjertelige Tak for de Beviser paa Mod og Uforsagthed, utrættelig Ihærdighed, og opofrende Beredvillighed til at yde Hjælp, der – som Vi Selv personlig havde Leilighed til at overbevise Os om – i saa fuldt Maal aflagdes ikke blot af Kjøbenhavns Brandcorps og af Hærens og Flaadens forskellige Afdelinger, Officerer, Underofficerer og Menige, men ogsaa af den studerende Ungdom, saavel som af Borgere af alle Samfundsklasser. Det er disse forenede Bestræbelser, det skyldes, at de nationale Skatte, som Slottet husede, i det Væsentligste ere blevne frelst fra Undergang.

Givet paa Amalienborg, den 4de October 1884

Christian R.

Det brændende Kristiansborg Slot, set fra Ridebanen.

Norsk Kapelmester og svensk Baryton

Den svenske Baryton Algot Lange.

Debut paa Det kgl. Teater som
Don Juan 2. Sept. 1884.

Hr. Lange er jo ikke ukendt herhjemme. Enhver, der overværede de svenske Opera-Forestillinger paa det kgl. Teater i Fjor, véd, at han hører til de sjældne Operister, der baade kan synge og spille Komædie. Hans Escamillo i »Carmen« og Mefistofeles i »Faust« maa være i saa frisk Minde, at det for en stor Del af Publikum ikke kunde være nogen Overraskelse, at hans Don Juan var saa fortrinlig en Præstation.

Man saa øjeblikkelig, da Lange kom ind paa Scenen, at han var Kavaller fra Top til Taa; der var noget elastisk, smidigt over hele hans Personlighed, som passede fortræffeligt til Don Juan-Figuren.

Hans Stemme er en meget blød Baryton, der maaske kunde have nogen mere Metalklang over sig; men som den er, er den fortræffelig, og Lange forstaar at udnytte alle dens gode Egenskaber i fuldeste Maal. Det skulde synes, som om det faldt af sig selv, at alle livligere, lettere Baryton-Partier, hvor der kræves udpræget Skuespiltalent og en helt anden Personlighed end Hr. Simonsens, nu gik over til Hr. Lange, der er selvskreven til dem — men det er selvfølgelig illusorisk at gøre sig Haab herom.

I én Henseende kan Hr. Lange ikke hamle op med Hr. Simonsen; det er hvad Stemmestyrke angaar.

Veteranen Schram blev modtaget med stormende Jubel, som han i Aftens Løb gjorde sig særlig fortjent til. Den øvrige Udførelse var under Middelmædighed.

Algot Lange.

Johan Svendsen.

Johan Svendsens Mesterstykke.

Den flyvende Hollænder, Premiere
7. Sept. 1884.

Sent er bedre end aldrig. At »Den flyvende Hollænder« saa længe har sat vor Taalmodighed paa Prøve, bør nu være glemt. Nu er den kommen, og Ankomsten var en Fest. En saa smuk Operaforestilling har vi ikke i lange Tider haft Lejlighed til at se og høre paa Det kgl. Teater.

At Operaen selv skyldes en Mesterhaand fortæller strax den »flyvende« Ouverture os med dens Søluft og Stormens Piben i Tovværket. Sussende og spøgelseagtig gled den forbi vore Øren i en fortræffelig Udførelse; et Par mindre Blæseruheld var for intet at regne.

For strax at komme til Udførelsen var baade Hr. Simonsen og Hr. Algot Lange godt paa deres Plads her. Fra »Hans Heiling« véd man, at det dæmoniske ligger særlig godt for den første. Som »den flyvende Hollænder« havde Hr. Simonsen tilmed lagt en overordentlig velgørende Dæm-

per baade paa Spil og Sang; det kom Fremstillingen af Figuren til Gode, idet det gav den den nødvendige Ro og Livløshed, som er uadskillelig fra en saa spøgelseagtig Fremtoning — og det gav Sungen en Velklang, som dækkede over meget; intet Steds kom her en raa, brutal, uformet Tone frem.

Hr. Lange passer ulige bedre til Don Juan end til den gamle norske Skipper, men ikke desto mindre var hans Udførelse af denne en dygtig og smuk Præstation. At Schram kunde have givet os en ganske anden vederhæftig Figur, end den unge elegante Sanger, ligger i Sagens Natur. Hr. Lange forsøgte for første Gang at synge dansk, og det var — med Undtagelse af den svenske Snurren paa r'et og det skarpe d forbavsende godt.

Senta er den største Triumf, Fru Keller endnu har fejret — det er det smukkeste, dygtigste, hun endnu har givet os. —

Men skal en Tak og Anerkendelse henvendes til en enkelt, som Repræsentant for det hele samlede Arbejde, saa bliver det Kapelmester Johan Svendsen. »Hollænderen« maa betragtes som det Mesterstykke, Johan Svendsen skulde aflægge hos os. Det er nu aflagt, og Prøven kunde ikke falde heldigere ud. Hele Forestillingen bar Præget af, at der har været en ganske usædvanlig Energi og Udholdenhed i Indstuderingen, der er arbejdet og arbejdet med Lyst.

(Charles Kjerulf i Dagspressen).

En Advarsel til vore Damer!

Operetten »Fatinitza« paa Casino blev ledet af Musikdirektør Carl Gottschalksen med stor Dygtighed, og de store Ensemblenumre gik glimrende over Scenen. Damer med letfængelige Hjerter raades til ikke at se paa den smukke Musikdirektør, naar han vender sig om til Publikum for at dirigere Mellemakts-musiken.

Carl Gottschalksen.

Vor Nationalscenes tre store Veteraner

Landligger-Idyl i Hellebæk.

Vort kgl. Theaters uforglemmelige Kunstnerinde, den 72aarige Fru *Johanne Louise Heiberg* har tilbragt Sommeren sammen med sine Plejedøtre i det idylliske Hellebæk.

Den lille Fiskerby paa Nordsjællands Øresundskyst øver en særlig Tiltrækning paa vor Nationalscenes berømte Veteraner, saaledes har Professor *Phister* og hans Frue ogsaa i Sommer haft deres Bolig i Hellebæk.

En Visit — og Tak for sidst!

Hellebæk d. 17. Juni 1884.

. . . Igaar havde Fru *Phister* den Udelikatesse at aflægge mig en Visitte med Indbydelse om at besee hendes Have herude. Jeg tvinges saaledes en Dag til at gjøre Gjenvisitte. Aldrig havde jeg troet at komme i den Nødvendighed at træde ind i den *Phisterske* Bolig. Man ser heraf, at man ikke skal forsværge noget. . . .

Hellebæk d. 10. Juli 1884.

. . . Fru *Phister* gjorde jeg pligtskyldigst en Gjenvisitte, men heldigvis var hun ikke hjemme. Pigen sagde vel: »men Professoren er hjemme«; jeg bad Pigen hilse Fruen og gik. Saaledes kom jeg fra det. . . .

Johanne Louise Heiberg.

(Breve til Andr. Fr. Krieger, der var i Norge.)

Den 72-aarige
Etatsraadinde *Johanne Louise Heiberg.*

Professor *Phister* og hans Hustru. Professoren fyldte i Maj Maaned 77 Aar, Professorinde *Louise Phister* fyldte i Januar Maaned 68 Aar.

Holger Drachmanns Prolog til Holberg Festen paa det kgl. Theater.

Som »den ældre Holberg-Fremstiller«
traadte den 77aarige Professor *Phister*
frem paa Det kgl. Theaters Scene
og sagde bl. a. disse Vers:

I ham en Tid sig spejled, han mestrede dens Aand,
han skrev sit Folks Historie med myndig

Digterhaand.

Og har ej »Elskov« gæsted den ensomt-stille Mand,
i Kærlighed han leved til Folk og Sprog og
Land!

Saaledes for os Gamle vor store Mester staar,
han hører til de »Støtter«, der trodser Støvets Aar;
han staar, om saa hans Støtte paa Pladsen
sank i Grus,
om saa man vendte Mølle med Holbergs gamle
»Hus«.

Det gærer dybt i Slægten; om Gæringen er sund,
det skal vor Ungdom vise, med Haand saavel
som Mund.

Lad Kunstens Former skifte, som evig det er skeet:
Af Kunsten kræves evigt for Storhed Pietet!

Holbergs 200-Aars Fest

Theaterchefen, Kammerherre Fallesen vil fejre Holbergs 200-aarige Fødselsdag med en storslaaet Fest.

3. Marts 1884.

Festlighederne skal udstrække sig omtrent over en Uge, væsentlig bestaa af en Række Opførelser af Holbergs Komedier, og derefter afsluttes med en Fest i større Stil.

Det antages, at tre af seks paa-tænkte Forestillinger gives med fri Adgang for alle, og at der til de tre andre vil være at udstede Indbydelse til Notabiliteter og andre.

Den afsluttende Fest bør vistnok

gives i selve det kongelige Theater, hvis forskellige Afdelinger i Løbet af 2 Nætter og 1 Dag vil kunne omdannes til et Festlokale, der er i Stand til at rumme omtrent 2000 Personer. Udgifterne vil beløbe sig til 95.000 Kr.

Fallesen.

*

En nedskaaret Plan.

Finansudvalget vil overhovedet ikke bevilge Penge til Festen.

Hans Excellence, Kultusminister Scavenius, har besvaret Theaterchefens Anmodning om en Bevilling paa 95.000 Kr. til en paa-tænkt Holberg Fest med et deelvist Afslag, men agter dog at fremsætte Forslag om, at der bevilliges 75.000 Kr.

7. Marts 1884.

Under Folketingets 3. Behandling i Dag af Finansloven udtalte Ordføreren for Flertallet Grev Holstein-Ledreborg: Naar Udvalgets Flertal ikke havde tiltraadt Kultusministerens Forslag om 75.000 Kr. til Afholdelse af Holberg-Festen, saa var det fordi man syntes, at der ingen Grund var til at indbyde fremmede til at gæste Landet under de sørgelige politiske Tilstande, vi befinder os i.

Kultusminister Scavenius var ked af Udvalgets Vægring, men maatte smile ved Tanken om, at Flertallet ikke turde lade fremmede Theaterdirecteurer se vorø politiske Forhold paa nært Hold.

Dr. Winther vilde ikke anbefale at give Kammerherre Fallesen de 75.000 Kr. til en saadan Fest. De fremmede, som kom hertil, forstod ikke vort Sprog, og det eneste, der vilde blive forherliget, var Theaterchefens Evne til at holde Taler paa fremmede Sprog!

Holberg-Dagenes

trods alt festlige Forløb.

Onsdag d. 3. Dec. Cantate af Holger Drachmann med Musik af Johan Svendsen. Gæsteoptræden af den 77-aarige Ludvig Phister som »ældre Holberg-Fremstiller«.

Den Stundesløse med Phister som Oldfux.

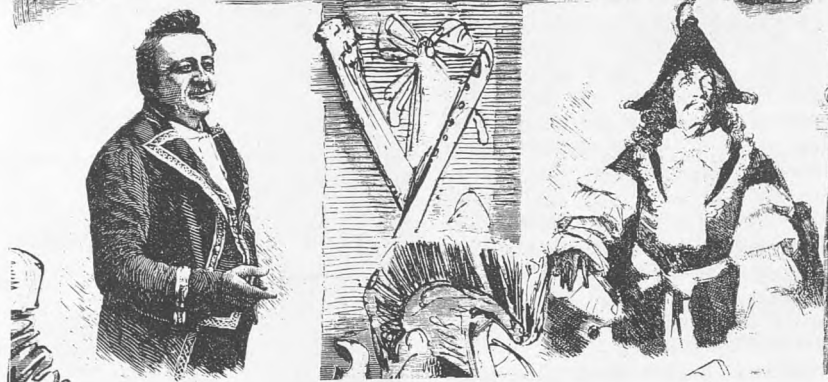
Torsdag d. 4. Dec. En Audiens paa Slottet i 1747.

Den politiske Kandestøber.

Fredag d. 5. Dec. En Audiens paa Slottet i 1747.

Maskeraden.

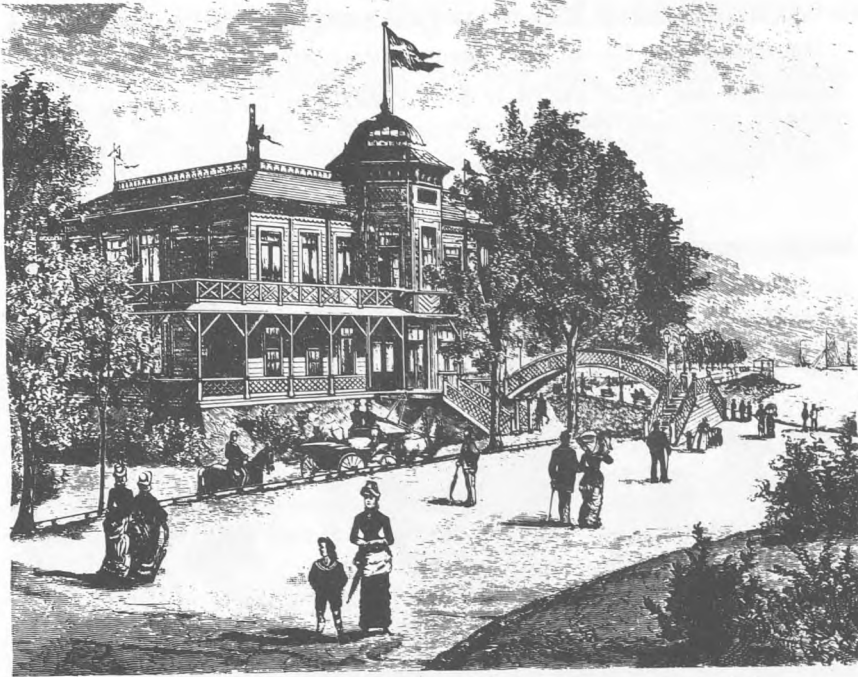
Lørdag d. 6. Dec. Ulysses von Ithacia

Vore mest berømte Holberg-Fremstillere:

I Midten Ludvig Phister som Oldfux, øverst til venstre Fru Louise Phister som Pernille, til højre Fru Hilmer. For neden til venstre Olaf Poulsen som Henrik, til højre Peter Schram.

Noter og Nyt i Aarets Løb

Den nye Pavillon, som Lystsejls-Foreningen har bygget ved Langelinie.

Lystsejls-Foreningens Pavillon ved Langelinie.

Paa Pinnebergs Bastion ved Langelinie hersker der i denne Tid en travl Virksomhed. Før laa der et stille idyllisk og fredeligt Hus, hvis Tag akkurat saaes over Volden. Det var en af de mest tiltalende Boliger, der fandtes ved Kjøbenhavn. Med Stadsgraven udenfor Døren, tæt indesluttet af den grønne Bastion og overskygget af høje Popler laa den lille Underofficersbolig skjærmet mod alle Vinde.

Saa kastede »Dansk Forening for Lystsejls« sine Øjne paa den, og fra det Øjeblik af var dens fredelige Existens truet. Men Foreningen maatte bejle i flere Aar til Autoriteternes Velvilje, inden det lykkedes den at faae deres Samtykke til at okkupere Pladsen, og saa maatte den bagefter anstrænge sig i andre Aar, før den fik samlet de nødvendige Penge til at realisere sin Plan om her i Stedet for det lille, gammeldags og stiltfærdige Hus at rejse en flot og moderne Pavillon til Brug for sine Medlemmer.

Planen er nu ved at bilve realiseret. Den moderne Pavillons Tag kiger frem mellem Trætoppene, Bastionen er gennemgravet, gamle Træer fældes og nye skulle plantes, en Bro slaas over Kjørevejen til

Langelinie, hele Terrænet forandres. Det er »Dansk Forening for Lystsejls«, der rejser sit Hus paa Pinnebergs Bastion. I Stueetagen indrettes en Restauration og Kafé, der skal staa aaben for Publikum.

Gaar man ovenpaa, hvor Foreningen skal have sit Lokale, er der et Taarnværelse ud mod Søen, som især fængsler Opmærksomheden: herfra findes en sjælden Udsigt over Havnen og Sundet. Desuden er der to store Sale og et mindre Værelse der ville faae Anvendelse som Læseværelse og Rygestue m. m. Den store Sal mod Nord vil være Foreningens Festsal.

Det bliver saaledes et tidssvarende og elegant Lokale, Foreningen her faar sig, og man kan kun lykønske den danske Sejlsport til dette Foretagende og haabe, at det maa blive et Samlingssted for alle, der dyrke denne friske og mandige Idræt.

Drikkesyge.

Undertegnede, der med den lokale Medicinalautoritets Tilladelse i længere Tid og med Held har behandlet Personer af forskellig Stilling og Stand for den fordærvelige Tilbøjelighed til Misbrug af spirituøse Drikke, bor paa Nytorv II, 3. Sal (overfor Raad- og Dombuset) Kjøbenhavn K. 1658.
(L. 4170) Fru S. Pedrin.

Et nyt Skældsord.

En Flok subsistensløse Individer har som bekendt i den senere Tid buseret i Omegnen af Skodsborg og i høj Grad været til Gæne for Beboerne. Det lykkedes Politiet at indfange Banden, som i længere Tid har haft Tilhold i Bøllemosen. Nu kan man atter færdes fredeligt i de skønne landlige Omgivelser ved Skodsborg, saa Affairen er forsaavidt ude af Verden. Men den har sat en Blomst i Sproget, et nyt Skældsord, som lader til at trives særdeles vel, idet man har fundet paa at betegne en Person, der opfører sit mindre net, som »en Bølle«.

Herman Bangs Debut som Skuespiller.

24. Febr.

Hr. Herman Bang medvirkede i Aftes ved en Privatforestilling paa Folketheatret. Den syvogtyveaarige Forfatter fik ved denne Lejlighed sin Debut som Skuespiller, idet han udførte Conrads Rolle i »En Forlovelse«.

•Des værre formaar jeg overfor Komik kun i ringe Grad at definere mit Indtryk.»

(Herman Bang i Nationaltidende den 19de Marts.)

20. Maj.

Hr. Herman Bang paabegynder d. 3. Juni i Aalborg en Tourné til de danske Provindsbyer. Han ledsages af Damerne Frøken Camilla Lerche og Fru Julie Secner, samt Herrerne Cetti og Marer. Forestillingerne omfatter Herman Bangs »Inden fire Vægge« (Herman Bang som Karl Juhl) og Peter Nansens »Kammerater«; men desuden har Tournéen erhvervet sig Opførelsesretten til Dr. Edvard Brandes' »En Forlovelse«, hvori Hr. Bang vil spille den mandlige Hovedrolle Konrad Resen.

Noter og Nyt i Aarets Løb

Svaneapotekets Indehaver
Alfred Benzon død i Gaar.

Apoteker Alfred Benzon.

20. December.

Indehaveren af Svaneapoteket paa Østergade Alfred Benzon er i Aftes pludselig afgaaet ved Døden i sit Hjem 61 Aar gammel.

Den store Virksomhed, saavel Fabrikerne som selve Apoteket, vil blive videreført af den Afdødes to Sønner Alfred og Otto Benzon, der nu ere henholdsvis 29 og 28 Aar gamle. Den yngste Søn Otto Benzon vil tillige være kjendt for sine litterære Interesser, der gav sig Udslag i hans Debut for et Par Aar siden som dramatisk Forfatter med Forberbet »Surrogater«.

Häger & Ko.
Kjøbenhavn & Stockholm.
Herre- & Dreng-Garderobe-
Fabrik,
58, St. Kongensgade 58,
Hjørnet af Dronningens Tværgade,
anbefaler særligt
Stort færdigsyet Udvalg af
Sommer-Paletots,
Sommer-Klædninger,
Benklæder,
Spaserefrakker med Spænde
fra 25 Kr.
Havelocks fra 20 Kr.
Alt af moderne Mønstre og smukt Sait.
Rigeligt Udvalg af Stoffer, hvoraf Bestillinger efter Maal udføres præcist.
Endvidere forefindes: Lærredshabitter, sorte Låster & Cachemir Jakker fra 7 Kr.,
Lærreds Jakker 4 Kr., Hvide og kul. Piqués Veste fra 6 Kr.
NB. Overfrakker og Habitter af Uld og Lærred for Drenge i enhver Alder.
Lager af Underbeklædning, moderne Hatte, Manchetlinned, Cravates etc. 280

Uundværlig i enhver bedre Husholdning

er J. Kosch's forbedrede Badestol med og uden Ovn; paa den lettest tænkelige Maade opnaas i 25 Min. og med for 5 Øre Kul et varmt Bad. — Den udførlige illustrerede Prislister forsendes gratis og franko.

J. Kosch, Berlin S., Prinzenstrasse 43,
Fabrik af opvarmelige Badestole og Badekar.
Doucheapparater, Kammerklosetter, Bidets etc.
af nyeste Systemer.

Mange Anerkjendelsesskrivelser.

destole af Zink Nr. 14. Garanteret.
- - - 16.

Bicycle.

En stor Bicycle ønskes tilleje. Billet nrkt. 101 med Opgivelse af den maanedlige Leje bedes indlagt paa dette Blads Kontor.

40 Kr. for at kalde Schandorff for et Svin.

23. Juni.

Hof- og Stadsretten paadømte idag en Sag, der var anlagt af Dr. phil. S. Schandorff mod Udgifveren af Ugebladet »Punsch«, Lithograf C. Simonsen, for en Udtalelse i nævnte Blad, hvor Dr. Schandorff betegnedes som »en So, der havde Børster, en lang Tryne til at rode i Snavset med og smaa arrige Øjne«.

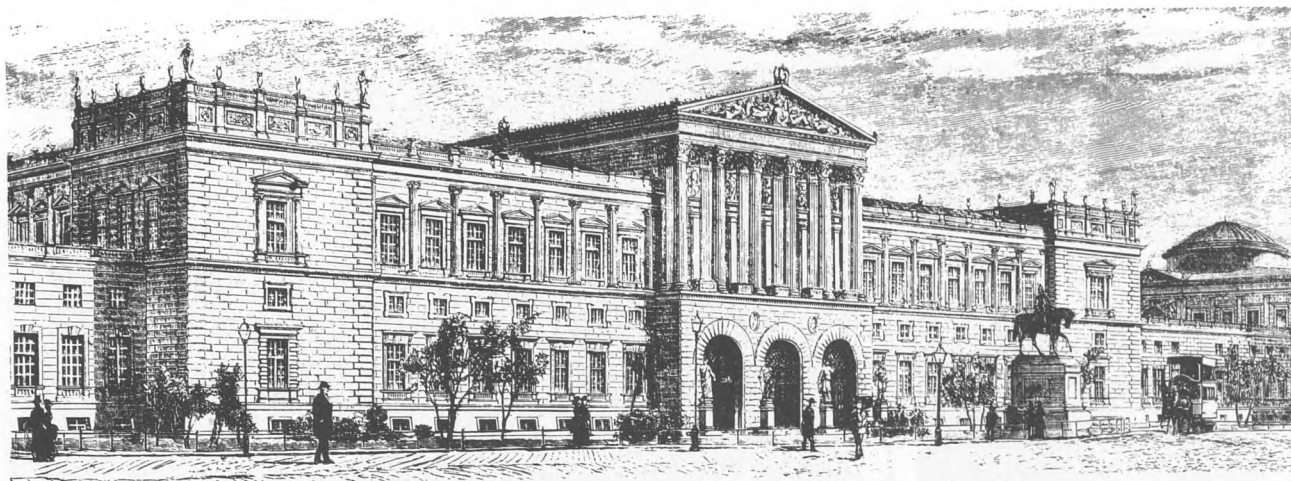
Hr. Simonsen hævdede i sit Forsvar, at naar han havde sammenlignet Schandorff med et Svin, sigtede han hermed til hans Forfatterpersonlighed og mente sig berettiget til en saadan Characteristik af dennes litterære Virksomhed.

Hof- og Stadsretten mortificerede den paaklagede Udladelse og idømte Hr. Simonsen 40 Kr. i Bøde.

Sønnerne Alfred og Otto Benzon, der nu viderefører Virksomheden, i Hovedkontoret i Ny Østergade.

Christiansborg Slots Genopbygning

Theophilus Hansens nye Christiansborg Slot. Hovedbygningens Facade.

Skal vor geniale Landsmand Professor Theophilus Hansen, Wiens og Athens Bygmester, genopbygge Christiansborg?

Storslaaede Planer til Slot og Rigsdag

Kjøbenhavn 1. Febr. 1885

I Onsdags fremsatte Indenrigsministeren i Landstinget et Lovforslag om *Gjenopførelsen af Christiansborg Slot og Opførelsen af en Rigsdagsbygning* efter Theophilus Hansens Planer.

Vor geniale Landsmand, som nu gaar i sit 72de Aar, men ikke desto mindre er i sin fulde Skaberkraft, og netop afvigte Aar har fuldført den pragtfulde Parlamentsbygning i Wien, fik som bekjendt kort efter Slotsbranden en Opfordring til at udkaste Planen til Gjenopførelsen af Slottet. Med den ham ejendommelige Livfuldhed tog han strax fat, rejste herhjem, og har nu i Løbet af en Maaned udkastet de storartede Planer, af hvilke vi her bringer nogle Skitser.

Et Pragt-Slot i Antik-Renaissance-Stil.

Øverst Udkastet til selve Slottet, der gjenrejses med Benyttelse af de Mure, som staar tilbage efter Branden. Den øverste Etage borttages, medens Midterpartiet bibeholdes i sin nuværende Højde og danner en Slags Midterpavillon, der hæver sig over Bygningens øvrige Masse med sin smukke, af de mægtige Søjlbaarne Fronton. Ved begge Ender af Hovedfløjen, der iøvrigt dækkes af et lavt Tag, rejser sig saa de med Attika og fritstaaende Statuer prydede, firkantede Endepavilloner. Som Helhed vil Slottet faa et lettere, livfuldere og skjønnere Udseende paa Bekostning af det massivt imponerende, der var det tidligere Slots Hovedkjendemerke.

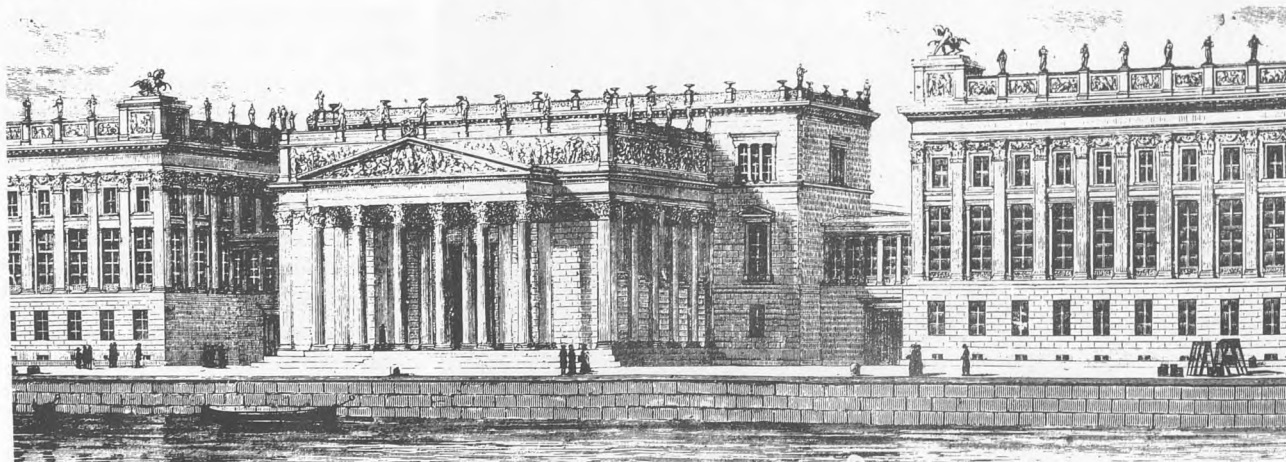
En tredelt Rigsdagsbygning ud mod Havnen.

Prof. Hansen har tænkt sig at give Rigsdagen en særlig Bygning, endda en tredeelt, som skulde have Plads ved det nuværende Tøjhus ud mod Havnen. Nederst ses Skitsen

hertil. I Midterbygningen anbringes en Fællessal for de to Thing, medens Folkething og Landsting hver faar sin Sidebygning til deres Mødesale og Udvalgsværelser, meget a propos Landstinget til højre, og Folkethinget til venstre.

Udsigterne for Planernes Realisation.

De pragtfulde Planer vil næppe realiseres i hele deres Udstrækning. Spørgsmaalet om en særskilt Rigsdagsbygning er jo først nu gennem det fremsatte Lovforslag sat under Debat, og kan næppe forvente Tilslutning fra alle Sider. Rent bortset fra Planens Storartethed og Kostbarhed, er der saa meget, der taler for at gennemføre den gamle Ordning og lade Rigsdagen atter faa Lokale paa Christiansborg. Ved paa ny at give Rigsdagen Sæde paa Christiansborg skaffer man endelig ogsaa det lidet hyggelige Strids-spørgsmaal om »Kongeborgens Gjenoprejsning« ud af Verden, og Christiansborg kan saa gjenopføres til alle Parters Tilfredshed.

Theophilus Hansens Udkast til en Rigsdagsbygning i Kristiansgade ud mod Havnen.

Dødens Høst ved Foraars-tid

F. L. Høedt.

Sceneinstruktør og Skuespiller, Professor F. L. Høedt.

23. Marts 1885.

Professor Høedt er i Gaar i en Alder af 65 Aar afgaaet ved Døden.

Med Professor Høedt er et af dansk Teaters største og betydeligste Talenter gaaet bort. Man sagde til ham, at hans private Formue havde gjort ham uafhængig, og om ham, at denne Formue havde ødelagt hans Virksomhedsevne; Sandheden er, at han havde Raad til ikke at finde sig i en uforstandig Teaterledelses Vilkaarlighed, men det er ogsaa rigtigt, at hans sikre Stilling ikke forøgede hans Foretagsomhed. Med sin mangeartede Begavelse, der lod ham studere Teologi og Filosofi, fristede ham til digteriske Forsøg og drog ham mod Scenen, vaklede han længe, førend han gjorde sit Valg. Først 31 Aar gammel debuterede han som Hamlet og gjorde stormende Lykke. Men hermed havde han ligestraks givet sit alt, selvom han senere spillede mangfoldige andre Roller. Han kæmpede for sin Kongstanke om Naturlighed i al scenisk Fremtræden, men man gjorde ham ked af hans Virksomhed paa Det kgl. Teater, og forlod det for sammen med Michael Wiehe at gennemføre den berømmelige Sæson paa Hofteatret. Begge gik de sammen tilbage igen, men Høedts Dage var talte. Fru Heiberg vandt en stakket Sejr, fordi Publikum snart højst ubilligt forekastede den fortrinlige Kunstnerinde hendes Alder — medens Høedt blev pebet ud og trak sig tilbage.

Efter Udpibningen kunde han ikke drives til at optræde paany.

Høedt forsøgte sig ogsaa som Forfatter. Hans lille Digt »Ak kæreste Hr. Guldsmed« med det populære Omkvæd »Farvel lille Grete« synges endnu til Prof. Gades Melodi, men hans Skuespil »Madonna« blev en uhjælpelig Fiasko, til Trods for, at Michael Wiehe kæmpede som gjaldt det Livet for at redde Stykket. Som Sceneinstruktør fik Høedt derimod den største Betydning. Han har skabt de Skuespillerinder, der for Øjeblikket er Det kgl. Teaters første: Fru Eckardt, Fru Hennings og Fru Nyrop. Høedt udpegedes ogsaa som Teaterchef, men han afslog, turde ikke paatage sig Ansvaret. Hans Ven og Elev Fallesen overtog Posten, Høedt græmmede sig og forlod Teatret som Instruktør. Syslede derefter lidt paa Folketeatret, men saa kom Sygdommen, til sidst gik han slet ikke ud, men tilbragte de sidste fem-seks Aar paa sit Værelse, ensom og sky — og nu han er død, kan det godt siges: melankolsk og halvt sindssyg.

Han var et nobelt Menneske og en ægte Kunstner. Hans Værk vil fornyes, og da vil Mindet om ham bevares gennem Fremtidens Kunst.

(Af Edv. Brandes' Nekrolog.)

J. P. Jacobsen.

Digteren J. P. Jacobsen.

1. Maj 1885.

Igaar Eftermiddags Kl. 5 er J. P. Jacobsen død i sit Barndomshjem i Thisted. For ingen kommer dette Dødsfald uventet. De, der stod ham nær, har Aar igennem set Sygdommen ubønhørlig nedbryde hans Kraft og undergrave baade Sjæl og Legem — og de Mange, der kun kendte ham gennem hans Værker, havde forlængst erfaret, at hans Liv bestandig var truet af en uheldelig Svindsot. Alle vil med Sorg modtage Budskabet om, at den, der var sin Slægts største Digter, ikke er mere. —

Om hans Liv skal idag kun lidt fortælles. Det var pletfrit. Han fordrede af sig selv — netop fordi han var Fritænker — at hans Vandel skulde være paa Højde med selv den strengeste moralske Fordring. Aldrig har han været i en uskøn eller tvivlsom Situation. Han udelukkede sig fra enhver Oplevelse, hvor Lidenskaber gør Menneskene svage eller uberegnelige. Han syntes os alle i de sidste Aar ren Aand. Hans stakkels hentærede Legeme var som et gennemsigtigt Glar, hvorunder man saa' hans fine og ade-

lige Sjæl. Kielland havde kaldt ham »Ekscellencen« for at betegne den fornemme Ro, hvormed han førte sig i Samtalen, og den overlegne Maade, hvorpaa han bar sig i ethvert Forhold. Han var til at begynde med tavs og forlegen — Tavsheden beholdt han altid, Forlegenheden gik af ham med Aarene.

Ikke for det, han havde altid været sikker paa sit Geni. Det er nu tretten Aar, siden han en Vinternat læste det Digt, som kaldes *En Arabesk*, for en af sine Venner. Denne anede intet om Jacobsens Digterplaner, men da saaledes denne dybt ejendommelige Sprogtone for første Gang havde lydt for hans Øren, sprang han op og udbød: »Men Du er jo Digter!« — »Ja, det ved jeg nok,« sagde Jacobsen, »det har jeg altid vidst.« —

Livet mister ikke lidet af sit Værd, naar de Bedste gaar bort, uden at man forstaar, hvorledes de skal erstattes. Og der gaves ingen ædlere Aand i Danmark end han, der nu er død.

Edvard Brandes.

Eftermæle - fra den anden Side.

J. P. Jacobsens Virksomhed ligger saa nær i Tiden, at man ikke let nu kan fælde nogen Dom om dens blivende Betydning. Hans Værker vakte ved deres Fremkomst en stor Opsigt, navnlig var »Marie Grubbe« Gjenstand for stærk Debat. Det litteraire Venstre vilde selvfølgelig tage Jacobsens store Talent til Indtægt, men med Urette: Jacobsens Stilling var nærmest en Mellemstilling. Han skildres af Venner som en saare elskværdig Personlighed.

»Avisen«, 3. Maj 1885.

Fablernes Digter — og Vildanden

†
H. V. Kaalund død.

Digteren H. V. Kaalund er i Gaar d. 27. April afgaaet ved Døden 66 Aar gammel. I en lang Aarrække var Kaalund Overlærer ved Vridsløselille Straffeanstalt, men trak sig i de senere Aar tilbage paa Grund af Sygdom og boede paa Frederiksberg.

I Stoven risede den flare Na,
En ulovlig Vildand bag Sivets laar,
Af Jagerens Bøtte var den dræbt,
Den havde sig hen til Reden slæbt.
Nu stod omkring den de Vælinger smaae,
De kunde det stoffe ret forstaae,
De freb under Vingen, men den var flap —
„Vaagn op, søde Moder, rab, rab, rab!“
Saa aabned de alle Smaanedene vidj:
„Vi ere saa fulne, giv os lidt!“
Men moderløst vare de arme Smaae —
D har du en Moder, da sijn derpaa!

188. Side fra H. V. Kaalund og J. Th. Lundbyes „Fabler for Børn“, 1845.

Henrik Ibsens nye Skuespil „Vildanden“ paa Det kgl. Theater.

Ibsens nyeste, femakts Skuespil Vildanden gik for første Gang i Søndags over Scenen, anden Opførelse faldt om Mandagen, og begge Aftener blandede der sig i det stærke Bifald efter sidste Akt en ikke ubetydelig Hyssen. Der er den Mening i, at Det kgl. Teaters Stavgjæster hysser ad »Vildanden«, at Teatret selv har opdraget dem dertil. Fra »Elverhøj« og »Den første Kjærlighed« fører intet Spor til et Stykke, som skaffer Folk en Aftens Uhygge i Stedet for nogle Timers Adspredelse og Hvile. »Vildanden« er tilmed i dramatisk Henseende et svagt Arbejde.

(Erik Skram).

Vildanden drejer sig om Undtagelses-Forhold, men Stykket bør dog spilles trods dets gennemgaaende Pinagtighed og trøstesløse Afslutning, thi Ibsens Navn besidder i tvivlsomme Tilfælde tilstrækkelig Autoritet til at motivere Arbejdets Antagelse.

(Erik Bøgh som Teatrets Censor).

En Vivisection i stor Stil.

(Morgenbladet).

Efterlader den samme pinagtige Følelse som efter en Magnetisørs Eksperimenter.

(Dagens Nyheder).

Emil Poulsen som Hjalmar Ekdal.

Fru Betty Hennings som Hedvig.

Karl Mantzius som Dr. Relling.

Dødbringende og kedeligt.

(Dags Avisen).

Et humoristisk Interiør-Maleri, hvor der blot i en Krog paa Gulvet ligger en meningsløs lille rød Blodklat.

(Vilhelm Møller.)

Forfatningskampen skærpes!

Skytte-Slaget.

En stormfuld Generalforsamling i „Kjøbenhavns Skytteforening“.

Venstre og Højre kæmper i Christiansborg Slots Ridehus om Overtaget.

Der har i den sidste Tid været kæmpet drabeligt om Magten indenfor den gamle fredelige »Kjøbenhavns Skytteforening«, og begge politiske Partier — saavel Højre som Oppositionen — har udfoldet en saa energisk Agitation for Tilgang af Partifæller, at Medlemsantallet fra ca. 300 er gaaet op til over 13000.

Aarsagen hertil maa søges i den af Oppositionen rejste Riffelbevægelse, i hvilken Højre ser en direkte Trussel, og da det nu forlød, at Venstre agtede at benytte Skytteforeningen til sine Riffel-Skydeøvelser, indkaldte Bestyrelsen til en Generalforsamling med det vigtige Punkt paa Dagsordenen, at ændre Lovene derhen, at kun Medlemmer, der i de sidste seks Maaneder havde staaet i Skytteforeningen, vare stemmeberettigede.

Lovændringen tages tilbage!

Generalforsamling under larmende Protester.

22. Februar.

Saa stor Stemning har der ikke været i Kjøbenhavn siden sidste Folketingsvalg. Hele Byen var paa Benene, man talte kun om det ene: Generalforsamlingen i Skytteforeningen! Mægtige Menneskemasser bølgede over Marmorbroen og ind i Ridehuset, der snart var stuvende fyldt. Socialisterne sang Socialistmarchen, Højre hyssede og Studenterfamfundet sang Marseillaisen.

Ned med Estrup —! Aftenens Slagsang.

En særlig Slagsang i Aftenens Anledning lavedes paa staaende Fod ved en fri Omarbejdelse af den bekjendte Aarhussang. Den lød saaledes:

Ned med Estrup, Scavenius og Ravn!
Vi vil ingen revnet Grundlov ha'
i Folkets Kjøbenhavn!

Og saa var der ingenting at slaas om!

Formanden, Kaptajn Wagner (Hurra) bød Velkommen og foreslog til Dirigent Folketingsmand, Skolebestyrer Brix. (Vældigt Spektakel. Hurra fra Højre, Protester. Ned med ham! Stille! En anden Dirigent! Nej! Jo! Stille!) Endelig kom Folketingsmand Herman Trier frem og fik gennem Larmen skaffet sig Ørenlyd for den Meddelelse, at Forslaget om Lovændringen var taget tilbage. (Stormende Jubel fra Venstre, Larm og Mishag fra Højre.) Hvor paa Bestyrelsen genvæltes med Akklamation og under uhyre Spektakel.

Men saa var der ikke mere. Generalforsamlingen hævet.

Demonstrationer paa Gader og Stræder.

Efter Slaget i Ridehuset drog de to Hæres Afdelinger i flere Timer rundt i Byen, lavede Optøjer udenfor Politikens og Avisens Redaktionskontorer, og forsøgte til sidst at forcere Adgangen til Amalienborg Slotsplads. Her blev Mængden dog standset af Politiet.

Men længe genlød Gaderne af de opstemte Skarer, for hvem »Skytteslaget« efterhaanden udartede til en Sangerkrig mellem de to Parter,

Riffelbevægelsen breder sig!

Den politiske Kamp mellem Ministeriet Estrup og Folketingets Venstre-Flertal tilspidser sig mere og mere. Under stigende Besværligheder er de aarlige Finanslove bleven vedtagne, idet Ministeriet stadig har stillet større og større Fordringer til Bevilinger til Landets Forsvar, medens Oppositionen regelmæssigt — ved Venstre-Føreren Christen Berge »Visnepolitik« — har reduceret disse Bevilinger.

Fra Aarets Begyndelse har der fra Højres Side været ført en stærk Agitation som Forberedelse til en provisorisk Finanslov, anført bl. a. af Berl. Tid., hvori Kammeradvokat Hindenburg under Mærket Z har været Partiets politiske Pennfører.

Som et højt alvorligt Modtræk har Venstre iværksat den saakaldte »Riffelbevægelse«, der breder sig over hele Landet, hvor der dannes lokale »Riffelringe«, Sammenslutninger af Oppositionsmænd, som indkøber Riffer og indøver sig i disses Brug.

hvoraf den ene sang »Kong Kristian stod —« og den anden forsøgte at overdøve med »Ned med Estrup, Scavenius og Ravn —«.

Som Sudans Arabere og Ørkenens Kabylere — mod Britterne gik fremad med Muselmands Mod, saalunde vore egne semitiske Wühler — i Skytteforeningen vilde sætte Fod. Men skjønt »Profetens Skare« var talrig som Sandet — saa gik dog disse »Troende« alligevel i Vandet, og ingen »Riffelring« fik de denne Gang dannet. (»Punsch«).

Truende Skyer paa den politiske Himmel

Uvejret bryder løs!

14. Marts 1885.

Regeringspartiet har i Dag i Landstinget forkastet den af Folketinget vedtagne midlertidige Finanslov.

Alle spørger: Hvad nu?

Som bekendt har de midlertidige Finanslove nu i en Række Aar — lige siden 1877 — været den parlamentariske Nødhjælp, med hvilken man har klaret sig, naar Finansaaret nærmede sig sit Udløb og Finansloven for næste Aar endnu ikke var vedtaget.

Nu er denne Nødhjælp afvist af Regeringen og dens Tilhængere.

Det forlyder, at man som den sidste Udvej for at afværge en Katastrofe har i Sinde at indgive en Adresse til Hans Majestæt Kongen.

Adressen til Kongen.

18. Marts 1885.

Folketinget har i Dag vedtaget at indgaa til Kongen med en Adresse. Adressen blev vedtaget med 76 Stemmer mod 16. Socialdemokraterne stemte ikke, Monrad og Klein forbeholdt sig ligeledes deres Stemmer, Bluhme, C. Hage og C. V. Nyholm stemte derimod med Flertallet. Adressen slutter med følgende Ord:

Deres Majestæt!

I et betydningsfuldt Øjeblik, paa et Vendepunkt af Folkets Liv og Deres Majestæts Regering, paa Skillevejen, hvor et Valg maa træffes, retter vi disse Ord til Kronens Bærer.

Det beror paa Deres Majestæts Beslutning, om vi nu skal aabne et nyt Afsnit af den politiske Kamp, lidenskabeligere og farligere end nogen, vi hidtil har kendt, i hvilken Grundlovens Bud skal vrides og forvanskes ved sofistiske Fortolkninger, for saa vidt man ikke drister sig til aabent at tilsidesætte dem, i hvilken den ene Yderlighed vil fremkalde den anden, og i hvilken vort lille Lands Kræfter vil blive opslidte i fortærende Broderkrig, eller om Historien fra dette Øjeblik, da Faren var størst, skal kunne regne en Periode af nyttigt og evigt Arbejde til

Folkets og Fædrelandets Vel under Overholdelse i Aand og Sandhed af den Grundlov, i hvilken Deres Majestæt og vi ved vor aflagte Ed har anerkendt det uanstastelige Grundlag for det danske Folks politiske Frihed. I dette Valg er det vort trøstige Haab, at Kongens Visdom vil mødes med Folkets Ønsker.

Pastor
Henning Jensen
er igaaar afskediget af Kongen
efte Kirke- og Undervisnings-
ministerens Indstilling.

Han var, som bekendt, Kultusministerens Modkandidat ved Valget i Sommer og har i den sidste Tid skrevet antiministerielle Artikler i „Politiken“.

Agitationskomiteen
for
Skyttesagen.

Bureauet er aabent fra Kl. 7—9
hver Aften i denne Uge i Badstue-
stræde 11, 1ste Sal. 1529.

Opraab til det danske Folk.

Danske Mænd og Kvinder!

Som alle vide, er vort Fædreland næsten blottet for faste Forsvarsmidler. I Tilfælde af et fjendtligt Angreb vil det, selv med den største Tapperhed fra Hærens og Flaadens Side og med den beredvilligste Opofrelse af Liv og Blod, være umuligt at hævde en eneste Plac af Landet blot i nogle Dage, end sigt saa længe, indtil nogen anden Magt kan komme os til Hjælp.

Under disse Omstændigheder og drevne frem af samme Følelser, som fremkaldte Kvindernes Indsamling til Vaaben og den af over 106,000 danske Mænd indgivne Adresse, hvori det tilsiges, at Underskriverne, hvis mulig en Del af de til Forsvarsforanstaltninger fornødne Midler skulle tilvejebringes ad ekstraordinær Vej, „villig ville bære de Pengeofre, som dertil maatte fordres“, tillade vi Undertegnede os at opfordre enhver Mand og Kvinde til ved en

frivillig Selvbeskatning

at tilvejebringe, saavidt muligt, hvad der udkræves

til Forsvarets Fremme.

Gud bevare Konge og Fædreland.

E. E. Rosenørn, P. E. Glahn, Claus L. Smidt,
Beheimkonferentsraad, General, Grosserer
Formand for Bestyrelsen. Næstformand. Hovedkasserer.

3 Millioner inden Kl. 12 i Nat!

31. Marts.

I Rigsdagens Fællesudvalg forhandles der endnu i Aftes — efter en lang og anstrengende Dag — om Bevillingerne paa Finansloven. Kl. 9 forlangte Højre et Kvarters Udsættelse for at tage endelig Stilling til Spørgsmaalene. Kl. 9 $\frac{1}{2}$ kom de tilbage. Højres Ordfører Prof. Matzen fastholdt Partiets sidste Fordringer, og forlangte 3 Millioner inden Kl. 12.

Derefter sluttede Mødet uden Resultat.

Estrups provisoriske Finanslov

Folketingets Deputation hos Kongen.

31. Marts 1885.

Folketingets Deputation samledes i Finansudvalgets Værelse Kl. 10 $\frac{1}{2}$ i Formiddags og kørte lidt før Kl. 11 i koldt og straalende Foraarsvejr til Amalienborg, hvor den blev modtaget af Hans Majestæt i Audiensværelset.

Kongen, der var i Generalsuniform, stod midt paa Gulvet og paa-hørte Folketingsformandens Oplæsning af Adressen. Derefter oplæste Hr. *Liebe* Landstingets Adresse. Efter at have hørt begge Adresserne tog Kongen Svaret op af Lommen og rakte det efter endt Læsning til Hr. *Estrup* med Anmodning om at fjerne Deputationerne med Af-skrifter.

Hele Handlingen varede knapt en halv Time.

Kongens Svar paa Adresserne fra Folketinget og Landstinget.

Med dyb Sorg have vi set, at den Opfordring, Vi ved Samlingens Begyndelse rettede til Rigsdagen om endrægtigt at arbejde paa alt, hvad der kan tjene til at fremme Landets og Folkets aandelige og materielle Vel, ikke er blevet fulgt. Intet Lovarbejde af Betydning er hidtil til-endebragt og intet er udrettet til at sikre Landets Selvstændighed ved hensigtsmæssige Foranstaltninger til vort Forsvar, fordi Folketinget har nægtet sin Medvirken til Fremme af denne Fædrelandets vigtigste Sag.

Vi anse det for en Ulykke, dersom Rigsdagens tvende Afdelinger ikke komme overens om en Finanslov for det snart begyndende Finansaar, men Vort Ministerium er ikke nogen gyldig Hindring for, at de tvende Ting indbyrdes komme til den nødvendige Overenskomst om Finansloven. Vi kunne ikke uden at opgive den Kongen tilkommende forfatningsmæssige Stilling lade os sætte det Vilkaar for en Finanslovs Vedtagelse af Rigsdagen, at Vi skulle afskedige Vort Ministerium.

Christian IX
Rex

Kongen bemyndiger Regeringen til at opkræve de bestaaende Skatter og Afgifter samt til foreløbig at afholde de til Statsstyrelsens forsvarlige Førelse nødvendige Udgifter.

Meddelelse om Provisoriet den 2. April 1885.

Løbeseddel til Politiken.

Rigsdagen er sluttet idag Kl. 11 $\frac{1}{2}$.

I Folketingets Møde oplæste Formanden nedenstaaende Forslag til Beslutning, indbragt af Venstregruppernes Fællesbestyrelse:

Til det danske Folk!

Folketinget har, medens det endnu var Tid, henvendt sig til Kongen, for at afværge det Brud, hvortil Forfatningslivet her i Landet ledes af en egenraadig Regering.

Tingets Udtalelse til Kongen er tillige vor Redegjørelse for Folket.

Vi har kun at tilføje: Regeringen har valgt Brudet, endnu en Gang har man afvist den paany tilbudte Forhandling om en midlertidig Finanslov. Regeringen afbryder Fællesudvalgets Arbejder og hjemsender Rigsdagen uden nogen lovlig Bevilling for det ny Aar.

Hensigten hermed er klar.

Idet Folketinget nedlægger Indsigelse mod det længe forberedte nu forestaaende Grundlovsbrud, opfordrer vi Folket til at samles om sin grundlovhjemlede Ret under den Kamp, som alvorligere end nogensinde stiller uafviselige Krav til alle gode Kræfter i det danske Folk.

Tinget tiltraadte Beslutningen ved at rejse sig.

Et af Folketingsmand Grev *Holstein* udbragt: „Grundloven leve!“ besvaredes med 9 kraftige Hurraraab, hvorefter Folketingets Flertal forlod Salen.

Konsejlspræsidenten oplæste Budskabet om Rigsdagens Slutning for de enkelte tilbageblevne Højremænd. Der udbragtes intet Leve for Kongen. Formanden sluttede Mødet.

For de talrige Tilhørere, der samledes i Rigsdagens Gaard, oplæstes Folketingets Beslutning og modtoges med levende Bifald.

Kampsignaler over hele Landet

Ned med Estrup!

Spektakler blandt Soldaterne i Lejren paa Lammefælleden.

I »Politiken« for 16. Maj stod følgende Beretning, indsendt af en Soldat, som selv var Deltager:

Der er tit bleven spottet over, at vore Soldater ikke tør have nogen politisk Mening, saaledes som de norske Soldater, men det viste sig i Lørdags Aftes, at vore ogsaa begynder at komme med. Nævnte Aften samledes Størstedelen af 2. og 23. Batl. ved, at en Mand af 2. Batl. spillede paa Fløjte. Der blev afsungen flere Fædrelandssange, nogle endog flerstemmige, men da Fløjtespilleren, som stod paa et Bord, vilde gaa sin Vej, er der en, som springer op paa Bordet og raaber: *Ned med Estrup!* og fra begge Batailloner lød nu tordnende Hurraraab. I det samme kom en Underkorporal ridende paa en Hest, dannet af fire Mand og nogle Tæpper; han blæste af og til i et Horn, og nu fulgte Strømmen ham gennem hele Gaden, stadig raabende Hurra og »Ned med Estrup!« Nu kom Befalingsmændene, og en Kaptajn gik ind blandt Mandskabet og sagde: »I maa godt more Jer, Folk, men I maa ikke raabe disse lange Hurraer!« Men saasnart han havde vendt sig og gik, lød det atter med Hurraraab og »Ned med Estrup!« En Mand begyndte at synge »Ned med Estrup, Scavenius og Ravn!«, men straks blev han greben af et Par Officerer, der gav en Sergeant Befaling til at føre ham i Vagten. Han trak ogsaa af med ham, men da de var kommet et Stykke hen, rev Manden sig løs og sagde: »Nu vil jeg ikke med længer!« Sergenten maatte lade ham gaa, thi han var helt omringet af Soldaterne. Flere Gange greb Befalingsmændene

Protest mod Provisoriet!

I Aftes d. 11. April afholdt den samlede Opposition et Protestmøde i Folketeatret, der var fyldt til sidste Plads. Paa de Liberale Vegne talte Hage, paa de Moderates Vegne Holstein, paa de Radikales Hørup. Alle gav Tilslutning til en Resolution, der udtrykte: *Ingen Eftergivenhed, ingen Forhandling, aldrig en Finanslov, ikke en eneste Øre bevilget til dette Ministerium. Kamp paa Kniven til Fjenden er dræbt!*

fat paa en eller anden af dem, som raabte Hurra, og gav dem mange gode Advarsler og Formaninger. En Sergeant, som i en meget ilter Stemning for ind imellem Mandskabet, blev flere Gange skubbet forover og fik nok ogsaa nogle Næveslag.

Siden Lørdag har Lejrmandskabet været roligt; men Hensigten med Hurraraabene er ogsaa naaet. Det danske Folk, Officererne og Regeringen har set, hvordan Stemningen er i 3. Regiment. Estrup kan af det forefaldne slutte sig til, hvad han kan vente af 3. Regiment i Tilfælde af, at han vil bruge det imod Oppositionen.

Husundersøgelse, Arrestationer og Dom.

Red. Hørup blev tilsagt til som Vidne at opgive Forfatteren til Lejrbrevet, men nægtede at afgive Forklaring. Der blev saa foretaget Husundersøgelse paa Politikens Kontor — under Ledelse af Assessor i Kbhvns. Kriminal- og Politiret Syllow — for igennem Bladets Honorarprotokol at faa konstateret, hvem

der havde skrevet Artiklen. Honorarprotokollen var imidlertid »ved et uforklarligt Tilfælde« bortkommet, der rejstes Beskyldning mod Bladet for at have brændt den, og kort efter blev Bladets Forretningsfører Herman Bing og dets Bogholder Harald Witzansky arresterede for senere at blive dømt til et Par Maaneders Fængsel for deres misvisende Forklaringer i Retten, hvorefter det endelig opklaredes, at Brevskriveren var en jydsk Friskolelærer.

Riffelprovisoriet 5. Maj.

Det forbydes at anskaffe eller udele Rifler eller andre Krigsvaaben samt at indøve Brugen af samme.

Gendarmprovisoriet 27. Okt.

Der oprettes et militært Gendarmkorps til Opretholdelse af den offentlige Sikkerhed, Ro og Orden samt Haandhævelse af de bestaaende Love og Anordninger.

Politiprovisoriet 27. Okt.

For Statskassens Regning anskaffes overordentlig Politihjælp, da de særlige Forhold for Tiden stiller større Krav til Politiet, end dette kan magte.

Straffeprovisoriet 2. Nov.

Den, som i Tale eller Skrift raader til eller opfordrer til at begaa Handlinger, der strider mod Straffeloven, eller ophidser Klasser eller Dele af Befolkningen til Had og Forbitrelse eller Voldsgærninger imod andre Klasser, samt udbreder opdigtede eller forvanskede Kendsgærninger for derved at gøre Statens Indretninger eller Regeringens Foranstaltninger forhadte eller foragtelige, straffes med Fængsel.

Fra Soldaterlejren paa Lammefælleden.

— Den første Lockout —

Den unge socialdemokratiske Journalist
A. C. Meyer.

24 Fabrikker slaar Portene i!

800 Smede- og Maskinarbejdere, samt et Par Hundrede Tømrere og Arbejdsmænd sat paa Gaden.

23. Juli.

Smedene paa Eickhoffs Fabrik nedlagde i Slutningen af Juni Arbejdet for at opnaa en Mindsteløn af 27 Øre i Timen. Den nydannede Fabrikantforening har imidlertid d. 9. Juli besluttet at besvare denne Strejke med at fordrø Arbejdet genoptaget paa de hidtidige Betingelser, i modsat Fald vil samtlige Medlemmer af Smede- og Maskinarbejdernes Forbund blive afskedigede.

Paa et Møde i Aftes af Arbejderne agiterede den unge Journalist A. C. Meyer ved Social-Demokraten imod at genoptage Arbejdet, idet han hævdede, at Spørgsmaalet mindre drejede sig om Mindstelønnen paa de 27 Øre, men gjaldt den af Fabrikkerne opstillede Betingelse, at Arbejderne skulde melde sig ud af Fagforeningen. Dette vilde man ikke finde sig i!

Den første Lockout i Danmark.

24. Juli.

I Dag lukkede 24 Fabrikker deres Porte for Arbejderne, som derefter i et Antal af henvend 1000 er bleven arbejdsløse. Social-Demokraten med Redaktør Wiinblad i Spidsen og Smedenes Formand Ferdinand Hurup har iværksat en omfattende Indsamling til Fordel for de lockoutede Arbejdere.

Den bitre Kamp skal føres til Ende. 100,000 Kr. indsamlet i frivillige Bidrag.

De lockoutede Arbejdere støttes i deres faglige Kamp af Venstres Fører Chr. Berg, og ikke uvæsentlige Bidrag er gennem Agitation paa politiske Møder ude i Landet indsamlede blandt Gaardmænd og Land-

arbejdere. Der nævnes en Sum paa 100,000 Kr.

Fabrikkerne vil ogsaa gennemføre Kampen og har faaet Arbejdskraft tilført fra Provinserne, Tyskland og Sverige. De arbejdsvillige, som er kommet hertil med Jernbane, er af Hensyn til de socialdemokratiske Strejkevagter steget ud af Toget lidt udenfor Kjøbenhavn og i lukkede Drosker kørt til Fabrikkerne, hvor de indlogeres.

Tietgen forsøger at forlige Parterne.

September.

Det forlyder, at Etatsraad Tietgen sammen med andre indflydelsesrige Mænd har forsøgt at tilvejebringe et Forlig. Arbejderne skal have godkendt, men Fabrikkerne afslaaet det.

Lockouten ophæves.

15. November.

Kampen er endt. Arbejderne faar ikke de forlangte 27 Øre i Timen, men forhøjet Betaling for Over-, Nat- og Søndagsarbejde, ligesom Fabrikkerne har anerkendt Arbejdernes Ret til at være Medlemmer af Fagforeningen.

Social-Demokraten Referent faar Prygl i Kongens Have.

6. Juni.

Under Højres Grundlovsfest i Gaar i Kongens Have forefaldt følgende Episode:

Social-Demokraten Referent cand. phil. J. J. Ipsen blev Vidne til, at en Oppositionsmand, der ikke deltog i et »Leve Estrup«, blev generet af nogle Højremænd, og da det udartede til, at en af disse slog den paagældende i Hovedet med en Stok, forsøgte han at komme den Overfaldne til Hjælp, men blev i Stedet for selv omringet af en Flok, som under Raabet »til Bassinet med ham« slæbte ham henimod Springvandet, alt imedens man rev Hatten af ham og flaaede hans Klæder itu. Under Ledsagelse af Politi blev Hr. Ipsen ført ud af Kongens Have, men lige ved Udgangen ramtes han bagfra af et stærkt Slag i Hovedet. Politiet var ude af Stand til at finde, hvem der havde ført Slaget, og Hr. Ipsen blev ført til Politistationen i Pilestræde.

Majestæts-Fornærmelse.

Haarde Straffe for at slaa Hovedet af Kongens Buste.

19. Juni.

To unge Mennesker i Løvel — en Væver og en Gaardmandsdatter —

Redaktør af Social-Demokraten
E. Wiinblad.

er bleven idømt henholdsvis seks og fire Maaneders Fængsel, fordi de engang i Maj Maaned slog et Gips-hoved af Kongen i Stykker.

I Dommen hedder det bl. a.: »I Løbet af det sidste Aar og navnlig efter at den provisoriske Finanslov udkom den 1ste April d. A., er de to Arresterede blevene politiske Fanatikere og ophidsede mod Kongen ved al den politiske Tale, de hørte, og de Artikler, de læste i Venstreviser, navnlig i Viborg Stifts Folkeblad, ligesom ogsaa ved jævnlige Sammenkomster med unge fanatiske Venstremænd i Løvel. — Straffen findes efter Omstændighederne — og navnlig i Betragtning af, at de her omhandlede Forbrydelser i det væsentlige maa betragtes som Resultat af en kunstig fremkaldt fanatisk Stemning hos politisk umodne Personer — passende at kunne fastsættes til simpelt Fængsel for Arrestanten i 6 Maaneder og for Arrestantinden i 4 Maaneder.«

I Lovens Navn!

Højskoleforstander Georg Himmelfstrup og Redaktionssekretær ved Ringsted Folketidende P. Martin er hver idømt 4 Mdr.s Fængsel for oprørske Agitation i Riffelsagen.

Redaktør Jordan, Nykjøbing F., og Redaktør Stengerik, Stubbekjøbing, idømmes 4 Mdr.s Fængsel for politisk Ophidselse.

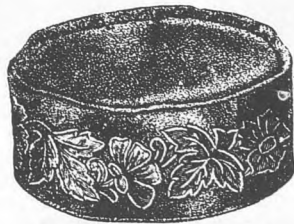
Folketingsmand Rasmus Clausen er idømt 3 Mdr.s Fængsel for Opfordring til at slutte sig til Riffelbevægelsen.

Vi har en Høne at plukke in mente. der er baade Rente og Renters Rente, naar en Gang paa Gaden og paa Barikaden vort Regnskab det opgøres skal.

(Ulrik Peter Overbye's Proletarviser.)

Obs! Smaating for Damer Obs!

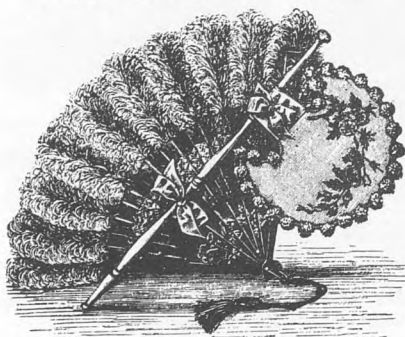
Gymnastik-Institut for Kvinder.
 Gymnastik for **Syge** (Massage) og **Sunde**. **Ny Kursus** i Januar.
 Købmagergade 50, 2den Sal, Opgang i 2den Port. 6500.
Dr. P. Panum,
 10—11.
Erna Juul-Hansen,
 2¹/₂—3¹/₂.

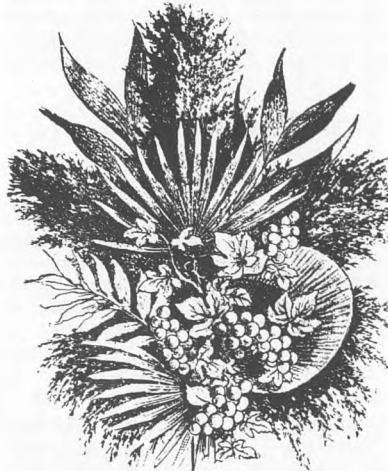
Øverst en Gave til Deres Ægtemage: En Morgenhue af brunt Fløjl, forsynet med Silkesnor langs Polden og Broderier. Nederst Toffel med løst Broderi.

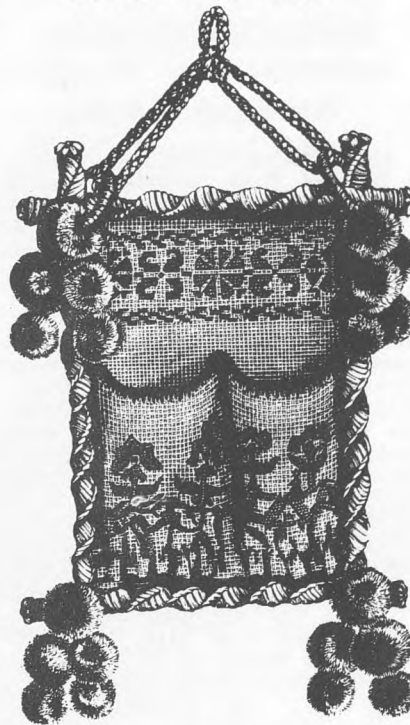
Papirkurv med imiteret Guldbroderi.

Bagved en Selskabsvifte, foran en Kaminvifte med Fladstingsbroderi.

Smagfuld Markart-Buket. En af de for Tiden saa yndede Buketter, sammensat af tørrede Straa, Blade og Bær, anbringes med Virkning i en Majolikavase paa Etageren.

Fiks Borste-Taske med Korsstings-Broderi.

Gnæpige til Februar.

En fin, velstaldt, meget proper Pige søges af et Hverstøb (3 Børne). Anbefalinger fra Hverstøbhuse fordrer. Løn 11 Kr. Billet, nrk. 498, indlægges paa dette Blads Contoir.

En ung Pige søges.

En ung Pige fra et dannet og høfveligt Hjem, som kan anbefale sig i Pædagogik og Syning og ellers være Husevæsen behjælpelig med Sæding og indøvedig Gjæring som til Hø eller for Lemme i Gulst hos en Landmandsfamilie paa Sjælland. Der looses intet Honorar. Den unge Pige bliver betragtet som Medlem af Familien og vil faa sit eget Værelse. Genstøbet nrk. 432, Hjem 432 H. modta er dette Blads Contoir.

Indvendig Jomfru.

En iøvrigt Jomfru, som er vant til at være paa Landet og er fin i Bøst, Strøgning og Syning samt uden Husevæsen, kan søge Plads til 1ste Februar. Der er 5 Børn, saa der ønskes held en Pige med lidt Taalmodighed. Værdifulde Anbefalinger forlanges. Man henvender sig paa Juleballet, Godthaabsveien. Arteritvej.

Gnæpige søges.

3 Nærheden af København kan en Bondepige, som nylig er kommen fra Landet, faa Plads til den 1ste Februar. Løn 10 Kroner. Gode Anbefalinger forlanges. Bille, nrk. R. S. 1019, modtager dette Blads Contoir i Løbet af nogle Dage.

Wæstestabstilbud.

En ung Mand, der i en nær Fremtid skal søge sin Embedsøgen, ønsker at indgaae Wæstestab med en ung, dannet Dame. Den bedste Discretion er en Væstestab. Bille, nrk. 848, med Photographi, som hvis det ikke bliver benyttet, skal blive tilbagegivet, modtager dette Blads Contoir.

Wæstestabstilbud.

En ung, fin Dame, Datter af en storre Embedsmand, ønsker at indgaae Wæstestab med en gentil, ung Herre, helst med Formue. Bille, nrk. Fremtids Lyfte 505, med Photographi, bedes indlagt paa dette Blads Contoir i Løbet af 4 Dage.

Wæstestabstilbud.

Derfor en net og dannet Dame i Begyndelsen af Trediverne, Enke eller ille Enke, men en virkelig Dame og ikke ganske uden Formue til eget Vedste, vil stille sin Fremtid ved et respectabelt Fornustegiftermaal med en lidt ældre, tilfrættelig formueende Herre uden nogenformelt Arvinger, som vedkommende Dame vil blive, bedes Bille, nrk. 326, indlagt paa dette Blads Contoir i 8 Dage. — Respekterende indstaaes ubetinget for allerstrengeste Tanshed.

Wæstestabstilbud.

En Mand i Trediverne, Eier af en god Landejendom foruden en ikke ubetydelig Formue, ønsker at indgaae sig i Wæstestab med en dannet og høfvelig Dame, uden Omsyn til Formue. Spøg frabedes. Respekterende bedes at indlægge Bille, nrk. Alvor 4387 H. med Photographi, i Løbet af 8 Dage paa dette Blads Contoir.

Uundværlig i ethvert Sovestue

er Kurthals' aldeles lugtfrie, transportable Clojetter til 12 Kroner, de faaes kun i Fabrikken, Vandkunsten 1, hos Kurthals. Ethvert Clojet er forsynet med mit Navn og Adresse. 1000 Anbefalinger for Clojettens Godhed og praktiske Anvendelse kunne præfæres.

Dagligt Liv i Nordens Athen!

Snør Dem ikke for haardt, lille Jomfru! Der er for Tiden nok at gøre for en virkelig Sportsmand.

Adværel for Damer, der ynder tyndt Liv.

Noter.

Hr. Skuespiller *Martinius Nielsen* tager Sommerophold paa et af Forterne, hvor han som Fæstningsartillerist skal aftjene sin Værnepligt.

Nu faar *Kjøbenhavn* sin første Asfalt-Gadebelægning, idet Bredgade udfor Rigsdagen og Højesterets nye Bolig i det gamle Palæ bliver asfalteret. Man mener dermed i nogen Grad at kunne dæmpe de forbikjørende Vognes Rumlen.

*Tivolis Ballongyng*e, som netop i den glade Pintsetid gik itu, har trods dette Uheld i Aar haft 5000 voksne og 1400 barnlige Luftskippere at svinge rundt med.

Et lille fotografisk Atelier er indrettet til venstre for Labyrinten i Tivoli. I Atelieret, der ligger halvt skjult af Bladløvet, kan man efter amerikansk Mønster faa sig og sit Selskab foreviget paa 3 à 4 Minutter. Prisen er 1 Kr. for et halvt Dusin Billeder.

Ved *Regenslindens 100 Aars Jubilæum* d. 2. Juni sluttede Digteren *Hostrup* sin Tale saaledes:

Naar nu vi Gamle, vi »Afdøde«, der iaften gaar som Spøgelse herinde, og der ligesom Spøgelse bli-

ASFALT.

Arbejder i den fortrinlige **Val de Travers Asfalt** udføres under betryggende Garanti efter billigste Noteringer ved

AXEL PRIOR^s

Forretning i Bygningsartikler,
Bredgade 33, Kjøbenhavn K.

ver bedre, jo ældre vi bliver, tænker tilbage paa *Regensen*, viser Billedet sig altid for os i en bestemt Ramme.

Det er *Gaarden* her ved *Taarnets Fod*, vi husker, ikke de mørke *Smaaværelser*, hvor vi dog tidt fandt den Glæde, som ogsaa *Eksamenslæsning* kan give, og hvor jeg f. Eks. havde den Glæde at skrive *Genboerne*. (Stormende Jubel.) Ja, men det er dog kun *Gaarden*, vi husker, det andet glemmer vi, som vi glemmer vore gamle Klæder.

Og naar vi med *Kærlighed* tænker tilbage paa *Regensgaarden* og *Træet* her, tænker vi ogsaa paa dem, som paa en dyrebar Del af vort elskede *Fædreland*, som vi alle uden *Undtagelse* omfatter med vor varmeste *Kærlighed* og vil vie vore bedste *Kræfter* — vi er ikke saa forskellige herhjemme, at vi ikke alle elsker det samme. Og hermed vil jeg bede Dem raabe et Hurra for *Regensen*.

Regensen leve! (Endeløs Jubel.)

Ingen Motion er saa god for Mænd og **Kvinder**, som den at køre paa Tricycle

Coventry **Machinists'** K.o.s
Tricycles og Bicycles er de bedste.
Hovedoplæg:

Brolæggerstræde 16. K.

Ny Sending, ankommen i disse Dage. Særlig fremhæves *The Club Tricycle*, *Dame-Tricyclen*, *The Universel Club Bicycle*.

Tricycles udlejes,

Brolæggerstræde 16. K.

Ordres til Provinserne udføres prompt af General-Agenturet for Danmark, A. Branth, Nr. 9, Herluf Trollesgade. Kjøbenhavn.

Foreningen til Hovedstadens Forskjønnelse

Maler Kr. Zahrtmann.

Maler Frants Henningsen.

Billedhugger V. Bissen.

Arkitekt Prof. Hans J. Holm.

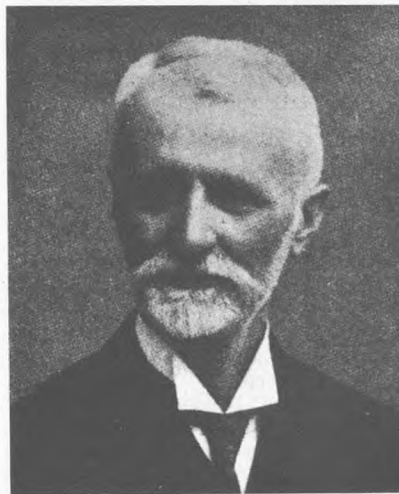
Der stiftes en Forening til Hovedstadens Forskjønnelse.

Der er allerede indmeldt 500 Medlemmer, og Kontingentet er 4 Kr. aarlig.

10. Maj 1885.

Overretssagfører *Hartmann* gjorde Rede for den paatænkte Forenings Formaal. Indbyderne havde allerede, af rene Hensigtsmæssighedshensyn, redigeret Lovene, og paa Basis af disse havde næsten 500 Medlemmer indmeldt sig. Medlemskontingentet var sat til 4 Kr. aarligt. I Lovenes Paragraf 1 er udtrykt Formaalet, nemlig: »At virke til Forskjønnelse af Hovedstaden. Dette Formaal søges naaet ved enhver efter Foreningens Evne passende Virksomhed og særlig derved, at Foreningen med Autoriteternes eller andre Vedkommendes Samtykke paa dertil egnede Steder anbringer Kunstværker eller Genstande af dekorativ Karakter.«

Brygger *Jacobsen* jun. udtalte sin Forundring over, at enkelte Medlemmer af Borgerrepræsentationen havde udtalt Frygt for, at den paatænkte Forening skulde have en demonstrativ Karakter. Dette var ikke Tilfældet, hvad tydeligt var udtalt i Lovene. Men Foreningen kunde have Betydning, idet den kunde udøve et

Overretssagfører Fritz Hartmann (Formand)

vist moralsk Tryk. Han troede, at en offentlig Mening om slige Ting var paa sin Plads. Men der kunde ikke være Tvivl om, at Alle kunde slutte sig til Foreningen.

En Bestyrelse af Kunstnere og kunstinteresserede Mænd.

Til Medlemmer af Bestyrelsen valgtes Fabrikant *Ludvig Bing*, Billed-

hugger *V. Bissen*, Grosserer *Gustav Hansen*, Overretssagfører *Fr. Hartmann* (Formand), Maler *Frants Henningsen*, Arkitekt *Prof. Hans J. Holm*, Fabrikant *Th. Hüttemeier*, Brygger *C. Jacobsen* junr. og Maler *K. Zahrtmann*.

Skal vi ogsaa have Plakatsøjler i Kjøbenhavn?

April 1885.

Indehaveren af Firmaet Kjøbenhavns Annoncekompagni, Hr. Carl Steenstrup har anset Kommunalbestyrelserne i Kjøbenhavn og Frederiksberg om Tilladelse til at lade rejse Plakatsøjler omkring paa Gader og Pladser til Aflesning af de nuværende Plakatplankeværker og Hjørnetavler. Det er Tanken at opføre Søjlerne af Jernbeton. Ansøgeren paaberaaber sig, at Plakatsøjler findes i andre større europæiske Stæder og at den nuværende Ordning er en Usømmelighed i Udlændinges Øjne. Hr. Steenstrup udtaler: Kjøbenhavn har 4 å 5 Theatre, et National, Panorama, Panoptikon, Zoologisk Have, Rejsebureau og sit verdensberømte Tivoli o. s. v. men det har endnu ikke en Plakatsøjle til en samlet Publikation af alle disse Herligheder.

Fabrikant Ludvig Bing.

Grosserer Gustav Hansen.

Brygger C. Jacobsen jun.

Fabrikant Th. Hüttemeier.

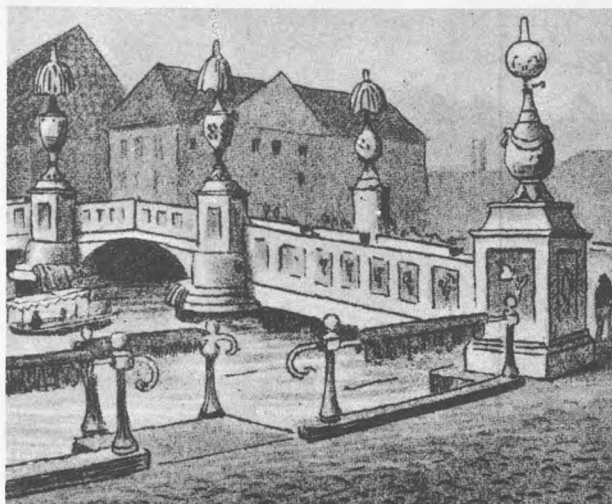
Hvad vil „Forskjønnelsen“ gøre?

»Hestene som Taffelur.

Springvandet paa Loppetorvet sat i komfortabel Stand.

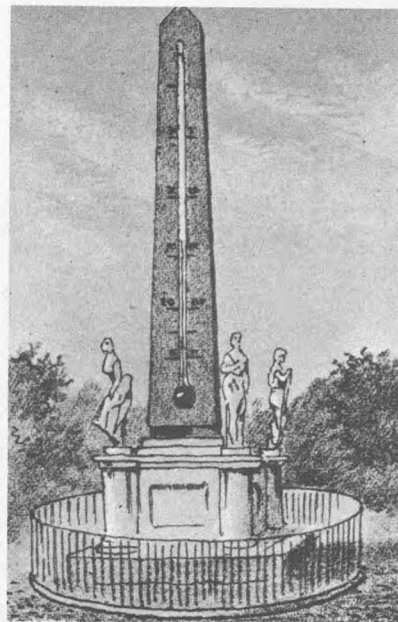

Knippelsbro med Lamper og Blomster.

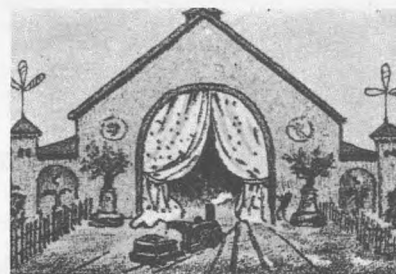
Forslag til Emner, som den nye Forening bør beskæftige sig med.

»Foreningen til Hovedstadens Forskjønnelse« har vakt saa store Forhaabninger hos Byens Borgere, at *Oldfux*, den humoristiske Kalender, som udkommer paa Ernst Bojesens Kunstforlag, strax er gaaet i Gang med at give Foreningen nogle Forslag til Byens Forskjønnelse:

Hesten paa Kongens Nytorv bør forsynes med et Uhr i Soklen til Erstatning for det mistede Hovedvagtshur. Over Figuren sættes et mægtigt Kuppelglas for at beskytte dette hippologiske Mesterværk. Hesten forgyldes. *Loppetorvet* skal udstyres som et hyggeligt Interieur med Drapperier, Staffelier, Panoplier m. m. *Knippelsbro* tænkes udsmykket med Blomsterkasser med Hyacinter og Krokus paa de brede Balustre, og der anbringes Fløjels Puder med rig Kvastbesætning paa Rækværket til Bekvemmelighed for Kvasebesætningerne, samt moderne Lamper af *cuvre poli* istedetfor de uskjønne Lygtepæle. En praktisk Brug kan gøres af den gamle *Frihedsstøtte*, der hidtil har staaet til ingen Nytte i det bare Sengehal, idet man her anbringer et kolossalt Thermometer. Paa Grund af de enorme Udgifter og den just i disse forretningsløse Tider store Vanskelighed ved at tilvejebringe den fornødne Kvægsølvbeholdning, bør man dog foreløbig gaa gradvis frem. Ligeledes henledes Opmærksomheden paa *Jernbanehallen*, hvis store, gabende Hul ud mod Vesterbro bør forsynes med Portierer. Det vil ogsaa formindske Trækken i Hallen. I *Kongens Have* foreslaaes H. C. Andersens Statue omdannet til Springvandsfigur.

Frihedsstøtten som Thermometer.

Hovedbanegaarden med Portiører.

H. C. Andersen i Kongens Have som Springvand.

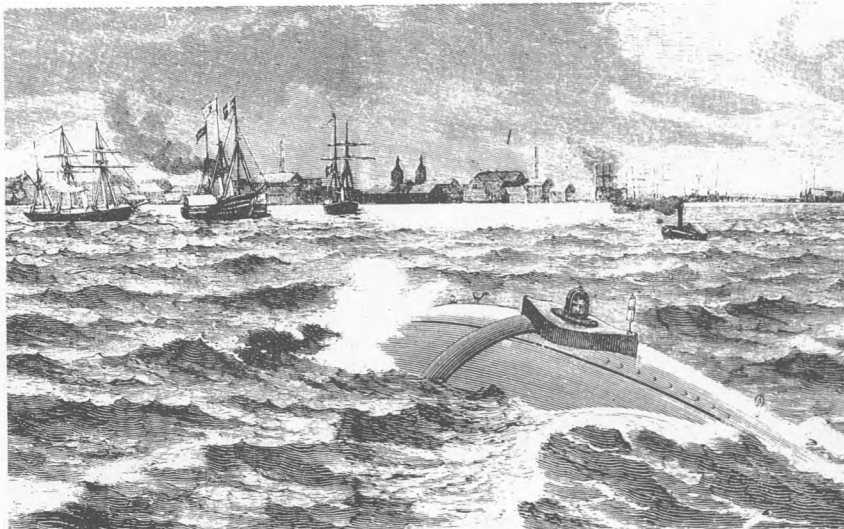
Noter og Nyt i Aarets Løb

Kaptajn Nordenfelts »Undervandsbaad«.

Den epokegørende Opfindelse demonstreres i Øresund for den danske Konge.

Sept. 1885.

Den svenske Kaptajn Nordenfelt har i disse Dage i Øresund udfør Landskrona med stort Held demonstreret sin opsigtsvækkende »Undervandsbaad«. Kaptajnen er sejlet med sin Baad helt fra Stockholm hertil, og hans Opfindelse menes at pege paa en hel Revolution i den Maade, hvorpaa de forskellige Stater nu og da søge at lægge hverandre øde. Nordenfelts Undervandsbaad er 64 eng. Fod lang, 12 Fod bred og med et Dybtgaaende af 11 Fod. Gjennem en lille Overbygning, der næppe rager 1 Fod op over Baaden, kommer man ind i og ud af Baaden, og gennem en Glaskuppel paa Overbygningen kan Befalingsmanden se sig omkring, naar Baaden kommer op til Vandfladen. Personer, som i sex Timer har været hermetisk indelukkede i Baaden, har erklæret, at hverken Luftmangel eller Temperatur har generet dem. Skulde det være nødvendigt, kan man ved særskilte Apparater forbedre Luften ad kunstig Vej.

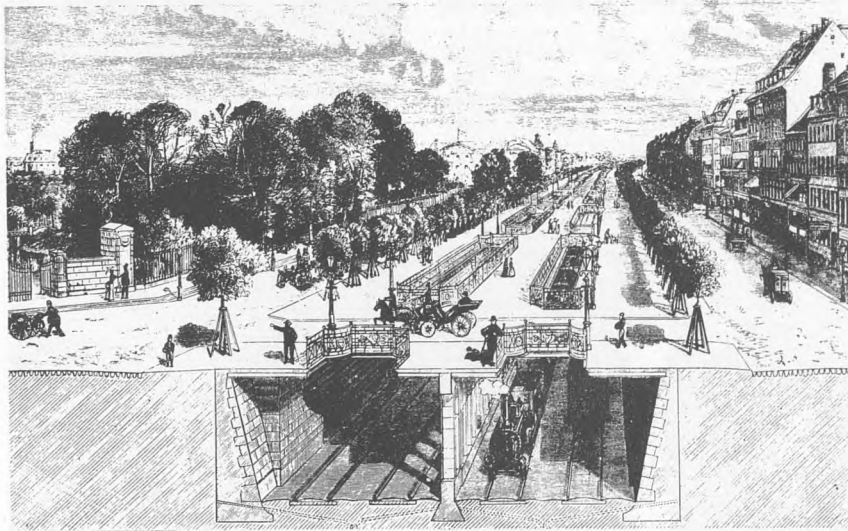
Kaptajn Nordenfelts Undervandsbaad manøvrerer i Øresund.

Baaden er armeret med Torpedoer samt en til Dynamitgranater indrettet Kuglesprøjte.

Manøvrerne i Øresund overværedes af Kongen af Danmark, Prinsen af Wales, Hertugen af Chartres samt Forsvarsministrene fra Danmark og Sverige, foruden et stort Antal Officerer, ikke blot fra de to

Lande, men tillige fra England, Frankrig, Tyskland, Italien, Østrig, Rusland, Spanien, Brasilien og Japan.

Boulevardbane i Kjøbenhavn?

Projekt til en Bane under Nørrevoldgade.

Nov. 1885.

Ingeniør H. Hammerich har i Teknisk Forening og Industriforeningen fremsat et Forslag til en Banegaardsordning, der bl. a. gaar ud paa at forbinde de i Kjøbenhavn fra Syd og Nord indmundende Jærnbaner med en Forbindelsesbane gennem den indre By. Denne Forbindelsesbane tænkes ført igjennem langs Boulevarderne, hvor den sænkes saa dybt, at al Færdsel uhindret kan passere over Banen.

Restaurationen,
Amagertorv 21
bekjendt for sine gode og kraftige Spisevarer serverer saavel **Kjød** som **Fiskeretter** hele Dage anbefales i et æret Publikums velvillige Erindring.
Varm **Frokost** 35 & 50 Øre,
Middagsabonnement 50 Øre med Kaffe. **Fuld Kost 36 Kr.** maanedlig.
En **Gl. Carlsberger** 10 Øre.
arb.
N. Larsen.
Et godt Billard forefindes.
Fri Musik hver Aften

Eneste Foretagende af denne Art her i Byen.
Paa Afbetaling
sælges i stort Udvalg
Vinterpaletots og Klædninger for Herrer og Dreng.
Kjoler, **Kaaber**, Overstykker for Damer og Børn. **Senge** og **Sengklæder** m. m.
Kjøbenhavns Manufakturforretning.
paa Afbetaling
7, Møntergade 7.
5829.

25 Ø. Gaasesteg og Risengrød 25 Ø. l
Vesterbrs ny Bouillonbus Øhlenschlegersgade 40, St. Middag 12-6. Ægte Gaasesteg 1 Kr.

Hip-Hip-Hurra paa Skagen

P. S. Krøyers Maleri:
»Hip-Hip-Hurra« fra en Frokost i Anchers Have paa Skagen Sommeren 1885.

Opmærksomheden var nu bleven henvendt paa Skagen! Alle Mennesker vilde derop! Kunstnere og Kunstnerinder — Bekendte og Bekendtes Bekendte! — Kunstinteresserede! — og endelig en god Slump af dem, der (i Stilhed) gav Kunsten en god Dag. Et Mylr af Mennesker, blandt hvilke *Krøyers* Skikkelse ragede op som Fører. Han slog Takten til den lystige Kankan — og hele Trupen dansede villigt efter! Man veg ikke tilbage for nogen Anstrengeelse, der havde Fornøjelsen selv som Maal! —

Om Foraaret var Anchers flyttede fra den gamle Have over i det lille Hus med de fine Skorstene. — Det

Krøyers Billede af Anna Ancher.

var her — ved en Frokost — at Grunden blev lagt til Krøyers bekendte Billede »Hip-Hip-Hurra!« Den tyske Marinemaler Stoltenberg, som var ivrig Fotograf, tog et Billede af Selskabet just i det Øjeblik, da man skaalede allermest begejstret.

Da Krøyer saa Billedet, fik han Lyst til at male et Billede derefter. Compositionen kunde benyttes ganske, som Tilfældet havde skabt den — og da det ikke var Krøyers Vane, at lade Græsset gro over en Beslutning, mødte han Dagen efter med alle sine Grejer i Anchers Have — arrangerede sig med Modellerne, som det passede ham, og malede løs paa sin Studier. — Men det behagede langt fra Mester Ancher at faa alt dette Hurlumhej lige ind paa Livet. Han krøb i Stridsskjorten — satte sit bornholmske Ansigt op — og spurgte »om han nu maatte være her!«

Ancher følte sig nemlig stadig stærkt plaget af den Forstyrrelse og Uro, som den voksende Malerkoloni førte med sig. Gudbevares! — Det var udmærkede Mennesker! — geniale — elskværdige! . . . o. s. v. o. s. v. — men hvad vilde de alle heroppe paa denne Plads, hvor han nu engang havde sat sig fast. —

Krøyer var dog ikke tilsinds at opgive — og da Anchers »grønne Festsal« blev ham forbudt, fortrak han — venlig, blid og stædig — over til »gamle Have«, hvor han havde overtaget Boligen efter Anchers Flytning. —

Oscar Bjørcks Billede af Krøyer.

Nu manglede han kun et Atelier! Idéer manglede det ham ikke paa! Han var strax klar over, at det gamle Korntørrings- & Vaskehus maatte kunne anvendes. Og Bjørck mente naturligvis det samme som Krøyer. Han var saa stærk som en ung Løve! — kunde med Lethed bære en Maler under højre Arm, medens han løftede en anden i sin udstrakte venstre. . . . Og en skønne Dag stod Atelieret færdigt!

Nu kom Indvielsen med et Knald af 1ste Grad — og Krøyer blev hyllet med Skaaler, Sange og Taler. — En af Vennerne udbredte sig om det mærkelige Fænomen, at Krøyer — denne store, geniale Maler — kunde være saa ganske blottet for den lille menneskelige Svaghed, som kaldes Vigtighed.

Krøyer protesterede smilende — maatte desværre tilstaa, at han ikke ganske fortjente denne Ros. »For« — sluttede han, og saa sig om i Kredsen — »jeg er nemlig vigtig! skal jeg betro Jer! — men jeg er stille vigtig!«

Alba Schwartz (»Skagen« I.)

Krøyers Billede af Michael Ancher.

Haabløse Slægter —

Den litterære Ungdom rykker frem.

Herman Bang paa Tournée.

Januar 1885.

Herman Bang, endnu ikke fyldt 28 Aar, har allerede en ikke ubetydelig litterær Produktion bag sig, dels nogle smaa Proverber, Noveller og kritiske Studier, dels Romanen »Haabløse Slægter« fra 1880 og »Fædra« fra 1883, foruden en omfattende Virksomhed som Føljetonist i »Nationaltidende«. Den unge Forfatter har imidlertid nu — for en Tid — opgivet Journalistiken og er draget paa en Tourné som Skuespiller til Norge. I Bergen har Hr. Bang optraadt som Osvald i »Gengangere« med meget ringe Held, hvorimod han hilses med Begejstring som Oplæser af egne Værker og et Foredrag om Ibsen. Hr. Bang har nu fortsat sin Tourné og opholder sig for Tiden i Sverige.

Herman Bang til Peter Nansen.

Gøteborg, 22. Febr. 1885.

Tusind Tak, kære Peter, for dit Brev.

Jeg er meget trist og meget syg. Jeg havde Krampe igaar af Angst for at tale om Henrik Ibsen. — Udsolgt Hus og utrolig Entusiasme. Men nok om det.

Herman Bang som Oplæser.
Efter Maleri af N. V. Dorph.

Hvad i al Evighed forbereder I virkelig Revolutionen? Jeg Stakkel har aldrig hørt den Skytteforening nævne — men det forstaar sig — Anledningen er jo det ligegyldige — Spektaklet og Agitationen er alt! — Send mig strax »Unge Mennesker«, »Kammerater« og »Frøken Mimi«. Jeg ser dig gyse — men det skal du ikke. »Frøken Mimi« bruger jeg til Paradenummer; »Fra Dødslejet« skal jeg læse uden Gnist af Forandring. Dit Navn bliver kendt, kære Peter, og det er det vigtigste. — Min Autoritet her er utrolig. Man skriver om mig en hel Litteratur. —

Helsingfors, 21. Marts 1885.

Min kære Peter. Jeg skriver til dig strax Morgenen efter Osvald. Jeg tror, aldrig Skræk kan knuge et Menneske, som den knugede mig igaar. — Der gik et Gys gennem Salen, da de saa mig. — Hvordan jeg spillede? Inégalt — det største og det feilagtige i Blanding. — Jeg fandt for Rædsel Skrig, som skræmte mig selv. — Ved Souper'en hos Gardens Chef — efter Forestillingen — sagde en ung Franskmand, der har set al Verdens Kunst: De har En, som tør nævnes ved Deres Side: Sarah!

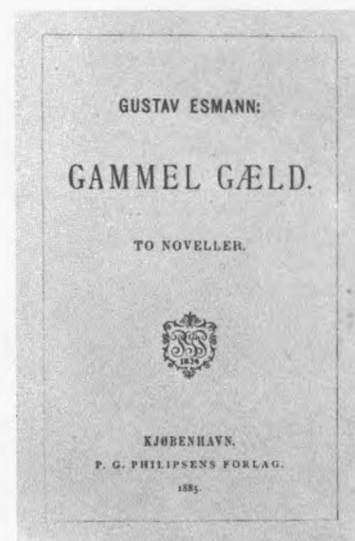
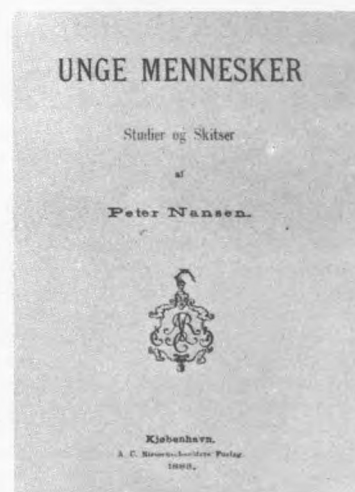
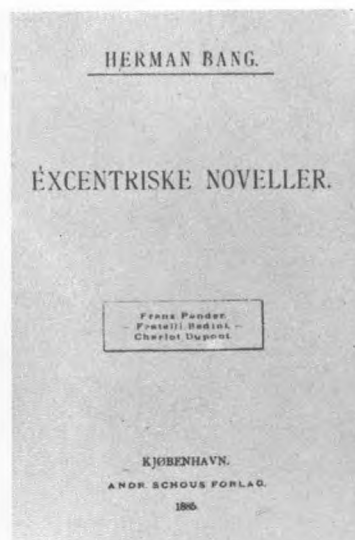
Igaaraftes var det næsten sandt! Morgenbladene kalder mit Spil genialt. — —

Abo, 26. Marts 1885.

— Jeg gaar aldrig til noget Foretagende, som konkurrerer med dig. Derfor bliver jeg ikke nogensinde mer Bladmand i Fædrelandet. Thi at arbejde sammen med Edvard B. er mig af Sind og Hjerte umuligt, og det vil aldrig ske. — —

Esmanns Bog »Gammel Gæld« har jeg modtaget og takket ham i et Brev, som vist gør ham vred. Men jeg maatte sige ham, at den elegant skrevne Bog syntes mig baade lykkelig og ulykkelig som Debut. Jeg ved ikke, hvor jeg skal finde Fremtidsløftet i al denne Fuldkommenhed. — I syv Dage har jeg talt eller spillet sex Gange, og mit Helbred er saa slet, at jeg om Formiddagen ikke orker at være oven Senge.

Din Herman.

Unge Mennesker — Gammel Gæld!

Herman Bang Peter Nansen Gustav Esmann

Hr. Hoff var moderne. Han var dukket op pludselig, og lige med ét havde man truffet Navnet Bernhard Hoff overalt, paa Teaterplakater, paa Bøger, i alle Blade. Og ogsaa i Livet traf man ham allevegne og kunde ikke undgaa at se ham. Man mødte denne spinkle Figur med det blege, graa Ansigt overalt: paa Gaden, paa Langelinie, i Teatrene. Som oftest kørte han: han sad henslængt i en Droske, undertiden alene, sammenfalden og klemt op i det ene Hjørne. Saa saa' han ud som Døden fra Lybæk, som om han vilde blive borte i sin polske Skindpels; men undertiden kørte han med en Ven, et Menneske, som havde det moralske Mod at vise sig sammen med ham, skønt han var ligesaa bagtalt privat som offentlig. Naar han var sammen med nogen, var han altid nervøst livlig og meget snaksom. . . .

»Kære! (Hoff slog Pudderet af med en Harefod) Stregerne under Øjnene har gavnet mig mere end hele Talanget.«

(Haabløse Slægter.)

Herman Bang.

Et Par Gange hver Sommer plejede den unge Forfatter Kandidat Erik Prahl at tage ud i Dyrehaven — altid samme Sted — for i Ensomhed at nyde Naturen og samle Studier til sine literære Arbejder. — Han laa udstrakt paa Ryggen under et mægtigt Bøgetræ, med Hænderne flettede sammen under Nakken — der var, som han laa dèr og stirrede frem mod de drivende, pudrede Skyer paa den rene Sommerhimmel, noget smertelig træt over hans næsten kvindelig fine Ansigt. — Han følte

Peter Nansen.

sig da som stillet overfor noget fremmed, der uden at ville det blev ham fjendtligt; som han til daglig væbnede sig mod med et medlidende Smil, en overlegen Satire. — Det gav et Stik igennem hans Bryst: »Hvad du dog er for en jammerlig fejg Karl. — Hvem er du, hvorfor lever du her paa denne Jord, som du spadserer hen over med lakerede Støvler?« — Han forekom sig selv latterlig i sine ny elegante Sommerklæder, i sine lyse, pletfri Handsker og med sin sivynde, guldknappede Stok, hvoraf intet var betalt — og han lod alle de Kvindeskikkelser,

Gustav Esmann.

Saaledes har min Ungdom været. En lang afmægtig Rekonvalescens, et halvt Liv med bitter Smag af gammel Brøst, i halve Forhold med Stik af fordums Nag, hvor jeg i Smuler og Stumper har givet for meget af mit Eget, ude af Stand til blot én Gang at give nok af mig selv. — Det gøs i mig, naar jeg tænkte paa de Folk, jeg havde omgaaedes i de sidste Aar, og gik dem igennem en for en. Alle havde jeg mødt dem paa en Tid, hvor deres Liv begyndte at falde fra hinanden. Med dem alle gik det tilbage, hos dem alle var der et eller andet Sted en svampet Plet, en bitter Erfaring, et vædskende Nag, noget der var rystet ved, hvor det lammede og stammede fysisk eller moralsk. Nogle tilstod det strax, fortvivlet aabent eller træt fortroligt, andre strittede endnu imod, søgende at skjule det — drevet sammen af en fælles Skæbne havde vi levet med hinanden i lunken Sympathi.

(Gammel Gæld.)

der dannede Rammen om hans »Liv«, passere Revue. Alle fortalte de ham, hvor smuk han var; alle elskede de hans Øjnes gaadefulde Spejl, hans Munds Amorsbue. — —

(Unge Mennesker.)

Vestervold og Lucie-Møllen sløjfes

Halmtorvet med Vejerboden til venstre, Philosophgangen og til højre Lucie-Møllen, saaledes som det saa ud endnu i Begyndelsen af Aaret.

Nu har den gamle „Lucie-Mølle“ ikke mange Dage tilbage.

Raserings-Arbejderne ved Halmtorvet skrider rask fremad.

5. April 1885.

En Kjøbenhavnner, som i Efteraaret forlod sin kjære By, efter maaske at have tilbragt den sidste Aften paa det ligesaa kjære Tivoli, finder maaske paa nu ved sin Hjemkomst fra Rejsen at spadsere den samme Tuur ud ad Vesterbro for at gjenopfriske Minderne. Han vil næppe kunne kjende Halmtorvet igen! Der ligger ganske vist endnu den gamle Vejerbod, og der den gamle »Lusse-Mølle« — og Philosophgangen, nej, hvordan er det dog, at det Heele er kommet til at se ud, nøgent og bart, det heele Terrain opfyldt af Arbejdere med Hakker og Skovle og Trillebøre.

Næsten heele Vinteren igjennem har der hersket en travl Virksomhed her ved Vestervold, hvor Danske og Svenske i 1658—59 sloges om, hvem der skulde beholde Volden. Det er længe siden, men Historien gjentager sig, og nu har man sloges om, hvorvidt danske eller svenske Entreprenører skulde rive Vestervold ned, for væk skal den, om ikke for andet, saa af Hensyn til den projekterede store Udstilling i 1888, der formenes at faa denne Plads overladt.

Som sagt, man har arbejdet ihærdigt heele Vinteren, og Fulendelsen lader næppe længe vente paa sig.

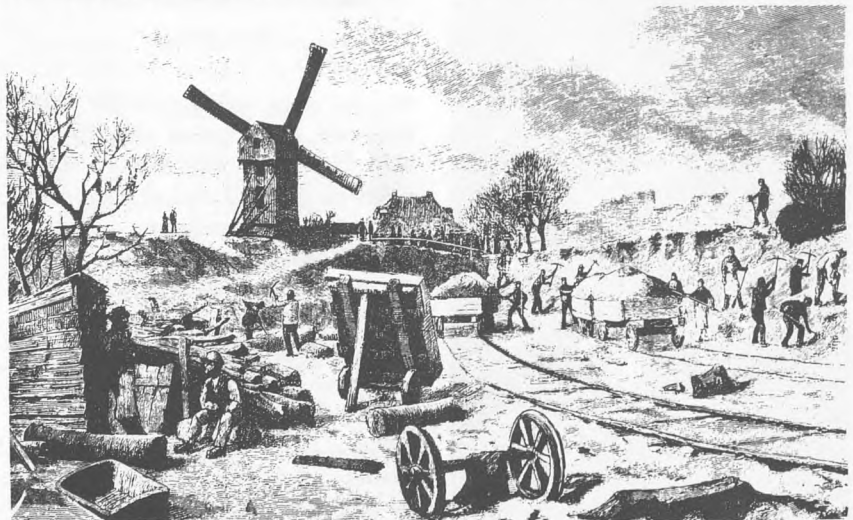
Kro eller Kirke i Stedet for Lucie-Møllen.

Lusse-Møllen staar der endnu paa den sidste Stump Vold, men nu er det kun et Spørgsmaal om Dage.

Der har været Planer fremme om at bevare Voldresten som en

ensom Høj i Landskabet, og herpaa rejse et Udsigtstaarn og rette den fremtidige Bebyggelse herefter. Man har ogsaa forhandlet om at bygge en Kirke paa dette Sted, og da Planen herom ogsaa opgaves, kom der i sidste Øjeblik Forslag om der at indrette en Restauration med Bibeholdelse af den gamle Mølle som Centrum.

Men baade Kirke og Kro bliver ikke til noget, i de nærmeste Dage pilles Lusse-Møllen ned Stykke for Stykke, og derefter kommer Udgravningen med det Maal for Øje, at gjøre alt saa fladt og jævnt, som de approberede Planer anviser.

Udgravningsarbejderne ved Vestervold saaledes som Partiet nu tager sig ud i Foraaret. Lucie-Møllen til venstre synger nu paa sit sidste Vers.

Forlystelserne rykker mod Vest

Ingen vil falde paa at bestride Kongens Nytorvs Ret til Betegnelsen »Byens Centrum«. Men det maa indrømmes, at Vesterbros Passage har saadanne Traditioner fra Fortiden og vil faa saadanne ydre Betingelser i Fremtiden, at ingen andre Passager i en overskuelig Tid vil kunne gjøre den Rangen stridig som Forlystelsernes Midtpunkt. Her er Tivoli og her er National, til næste Sommer rykker Renz ind i den nye allerede paa-begyndte Cirkusbygning paa Hjørnet af Jernbanegade, hvor alt Dagmar-teatret ligger, og bag det Panoramaet. Endelig er Panoptikon nu bleven aabnet.

Kjøbenhavns Panoptikon.

Udstyret med ødsel Pragt – Vokskabinetter og historiske Tableauer.

2. August 1885.

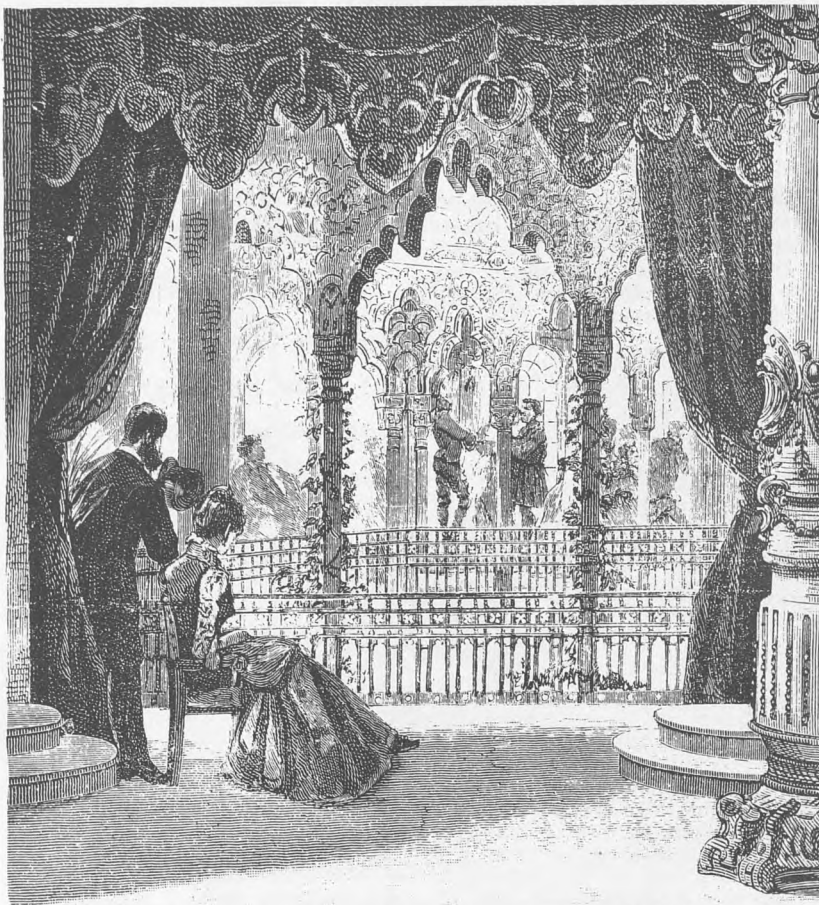
I Fredags indviede Pressen det saa længe ventede Panoptikon, og i Dag aabnes det for Publikum. Længe har der været talt om dette Vidunder, og fast utrolige Historier er berettet om, hvad her skulde ske. Imidlertid rejste Bygningen sig og blev omsider færdig, med sin kullede Taarnattrape, de flade, stilløse Karnapper, de evige Stukornamenter og den lave Gitterbalkon Facaden rundt — men i al sin Banalitet klæder Bygningen dog Passagen fikst, og slutter sig som et flot nyt Træk til hele det omgivende Kvarters glade og moderne Fysiognomi.

Saa aabnede i Maj paa første Sal Hr. Nimb sine kokette Kabinetter — men det vigtigste stod igjen, som nu i Dag kan beses, nemlig Kjøbenhavns Panoptikon.

Med ødsel Pragt er Marmorsalene udstyrede, med hvide, guldforzirede Søjler, mellem hvilke en Mængde Nischer, hvor Figurer og Tableauer ere opstillede. Man ser bl. a. Grundtvig og Karl XII i Løbegraven, samt den svenske og den danske Kongefamilie i Fredensborgsalen. Dette sidste siges at have kostet ca. 50.000 Kr. De kongelige har vist Foretagendet deres Interesse ved at skjænke Lokker af deres Haar. Endvidere ses en Del Politikere og Skuespillere fremstillede særdeles naturligt i Voks. Direktør Bernhard Olsen har forestaaet Indretningen, og Kunstmaler Vilh. Pacht har udstyret Figureerne.

Den nye Panoptikon-Bygning.

Udsigt fra Panoptikons Marmorsal til den mauriske Hal.

= Vejen gaar min Tro over Vesterbro =

En Aften i »National«s Koncertsal

Rantzau forlader National.

10. Marts 1885.

Den kjendte Sangerinde-Direktør Hr. W. Rantzau, der tidligere ledede »Kisten«, er i Gaar bleven afskediget af Direktionen for National og har fratraadt sin Stilling som artistisk Leder af Etablissementet. Man har

efter Sigende ikke været tilfreds med den Manér, Hr. Rantzau har medbragt; en enkelt Præstation, som vakte Publikums Mishag, udgik straks af Programmet paa Bestyrelsens Foranledning. Der vil fremtidig ved de ny Engagementer blive draget Omsorg for, at Præstationerne bliver saa underholdende og tiltalende som muligt.

Smørrebrøds- Jomfruen.

Rikke Mangaards
Konditioner.

Jeg er en Glut med flotte Vaner,
jeg vil ha' hele Dagen fri,
Ingeman-Petersens Romaner
maa man ha' Tid at læse i.

Derfor lod jeg mig leie ud til at smøre Smørrebrød i »National«s kolde Kjøkken med det Paalæg, at jeg vilde ha' fri de syv Dage om Ugen. Men Du hellige Hansen, hvor var der kjedeligt:

Søndag og Søgn, Gevinst og Tab
de laasede ind i et Døgnflueskab,
nej, der blev for dødt at traske om,
da Rantzau igjen i Kisten kom.

(Vise i Sommer-Revyn 1885).

Betæneligheder ved de korte Skørter.

12. Marts 1885.

National svinger frem og tilbage mellem sine Pretentioner og sine Prioriteter. Man har ømmet sig ved at være gemytlig og ikke haft Raad til at være fornem. Det er kun sjældent, og for kort Tid ad Gangen, lykkedes at samle et Publikum, stort nok til at betale, om et Program, man vilde være bekendt. Fejlen har ligget deri, at man har haft en Bestyrelse, hvis sociale Stilling gjorde den det svært at være praktisk Forretningsudvalg for en Fornøjelsesanstalt i stor Stil.

Bestyrelsen sendte Hr. Rantzau paa Engagementsrejse til Tyskland og høstede Guld ved hans brogede Fangst. Man tjente Penge som aldrig før. Aktionærene lukkede Øjnene for de korte Skørter og stoppede Ørerne til for de Forargedes Hyssen. Men da man vaagnede af Rusen, fandt Bestyrelsen sig liggende i et Kunstens Tempel med Tømmermænd af letfærdige Refrainer og 13.000 Kr. tjente i Synd. Fristeren Hr. Rantzau fik 2500 Kr. og blev jaget som Syndebuk ud i Ørkenen. Det var en kort Proces . . . men mon Skørterne i Fremtiden bliver længere af den Grund?

Cirkus Nabo til National

En fast og grundmuret Cirkus i Kjøbenhavn.

6. December.

Kjøbenhavn faar nu en fast og grundmuret Cirkusbygning paa Hjørnet af Jærnbanegade. Det er jo saadan, at Terrænet omkring Jærnbanegaarden efterhaanden fuldstændig omdannes til et Forlystelseskvarter med Tivoli som det naturlige Centrum. Man vil gerne have sine Kjæledægger samlede saaledes, at man om muligt kan tage dem alle paa en Gang: Tivoli, Panoptikon, National, Dagmarteatret og Panoramaet. Dette sidste fik man som bekjendt for nogle Aar siden, og den Gang skulde det ogsaa have været Cirkus, men det administrative Forsyn vilde det ikke saa, og derfor blev det Panorama. Men nu kommer det, man vil skaffe Renz et ham værdigt Tempel i vor Stad.

Arkitekt Brinckopff har udarbejdet en smuk Tegning af den nye Cirkus, der allerede er halvt rejst og skal staa færdig til Foraaret, en anselig Bygning, der kan rumme 3500 Tilskuere.

Indianere paa Taganlæget.

7. December.

Sioux-Indianerne kom i Lørdags og rykkede ind paa »National«s Taganlæg. . . . Fjer, Maling, Bjælder, Vaaben og Sminke udgjorde tilsammen et højst bedaarende Festskrud. Publikum var henrykt. Der var tilsyneladende velvillig og gemytlig Krigsdans, der var virkelige Skalpe, Lassoer, Tomahawker, Buer, Koggere, Pile, Tobakspiber, Sejrstrofæer . . . og der var Prinsesse Ogalola, som med strængt Aasyn lagde højstegen og sidste Haand paa et Par til Stopning haardt trængende Sejldugsbenklæder, . . . der var hele fire lovende Indianerbørn, som tudskraalede paa en forholdsvis naturlig Maade.

Den nye Cirkusbygning paa Hjørnet af Jærnbanegade og Farimagsgade. Til højre Etablissementet Nationals Hjørne, til venstre det nye Haveanlæg med en lav Facadebygning, hvor der bliver Plads til 25 fixe Butiker.

Den revnede Grundlov -!

Konseilspræsident Estrup aabner Rigsdagssamlingen.

8. Okt.

I Gaar forelagde Regjeringen i Landstinget Finansloven for 86-87, og erklærede, at den provisoriske Finanslov for 85-86 samt Forslaget til en ordinær Finanslov for dette Aar først vilde blive forelagt Folketinget, naar dette havde behandlet Finansloven for det kommende Aar.

Oppositionen forelægger pro forma den provisoriske Finanslov for at forkaste den.

13. Okt.

Venstre-Oppositionen indbragte i Gaar i Folketinget — med Prokurator Alberti som Ordfører — den provisoriske Finanslov, som Regjeringen havde nægtet at forelægge, for det kommende Aars Finanslovsforslag var behandlet.

Finansministeren erklærede, at den ved privat Initiativ indbragte provisoriske Finanslov ikke kunde behandles, da Regjeringen var den eneste berettigede til at foretage en saadan Forelæggelse. Formanden Chr. Berg tilbageviste denne Indsigelse og lod Forhandlingen fortsætte, hvorpaa samtlige Ministre forlod Salen.

Ved Afstemningen forkastedes den provisoriske Finanslov med 74 St. mod 17.

Folketingsmand, Dr. V. Pingel,
Formand for Studentersamfundet.

Konseilspræsident Estrup. Efter Maleri af August Jerndorff.

„Syv Forbrydere og Indbrudstyve.“ Finansloven forkastes efter stormende Debat.

17. Okt.

... Pingel vilde ogsaa opfordre til at stemme for Lovens Forkastelse. Denne Forkastelse vilde faae en stor moralsk Betydning for Folket, som vilde have seet, at dets Repræsentanter nu i Løbet af faa Dage 3 Gange havde ført et Øxehug imod Ministeriets provisoriske Politik. Imellem Ministeriets Tilhængere stod da allerede Mænd, som vare paa Landsforræderiets infame Standpunkt. Folkethinget kunde kun atter og atter protestere imod dette grundlovsbrydende Ministerium . . . Skattenægtelserne vilde blive Reglen, og Regjeringens Redskaber vilde faae noget at bestille, naar det ganske Folk skulde udpantes. Folket vilde sige: „Nu er det nok, vi vilde ikke længere finde os i en Regjering, hvis lovlige Ret vi ikke anerkjender, og som bestaar af „Syv Forbrydere og Indbrudstyve“.“

Formanden paatalte i en fra Referentpladsen næsten uherlig Udtalelse disse Udtryk som værende for stærke.

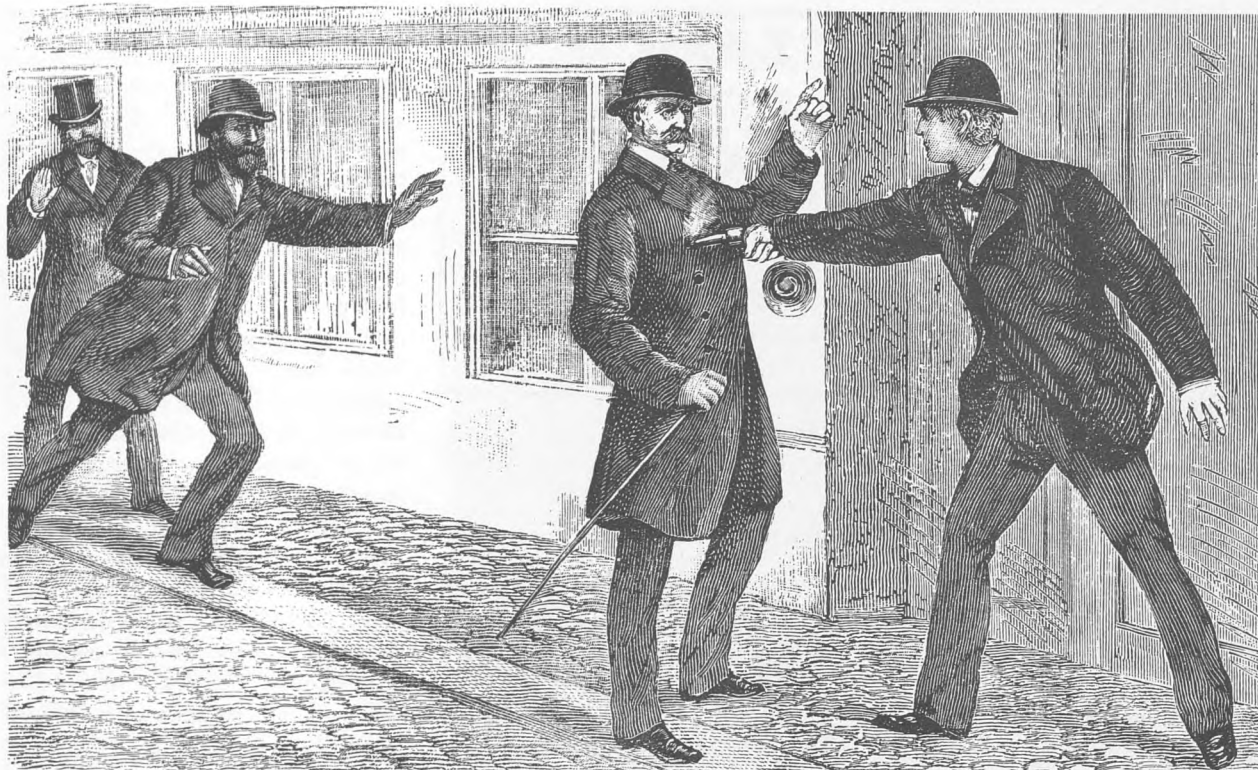
(Berlingske Tidendes Referat.)

Hvad nu?

Efter at Folketingets Flertal forleden forkastede Finansloven, har man i vide Kredse med Ængstelse rejst det Spørgsmaal, hvorledes den politiske Situation videre vil udfolde sig, nu da Oppositionen har nægtet Regjeringen ethvert Grundlag for Stats-husholdningens Førelse.

Konseilspræsident og Finansminister Estrup har imidlertid meddelt Folketingets Formand, at han agtede at forelægge Finansprovisoriet paa næste Møde, der er berammet til Lørdag d. 24. ds.

Attentatet mod Estrup

Typograf Julius Rasmussens Mordattentat paa Konejlspræsident Estrup, udenfor dennes Bolig paa Toldbodvejen.

Politiets Beretning.

21. Oktober.

Da Konejlspræsident Estrup i Eftermiddag Kl. 5 vendte hjem til sin Bopæl paa Toldbodvejen 26, blev han udenfor Porten tiltalt af et ungt Menneske, der paa nært Hold affyrede tvende Revolverskud imod ham, af hvilke det første sønderrev hans Frakke og prellede af mod en Knap, medens det andet slet ikke ramte ham. — Personen blev straks paagrebet af et Par Mænd, der befandt sig i Nærheden, og overgivet til tvende Politibetjente, der kom tilstede og indbragte ham til Politistationen i Store Kongensgade, hvor han navngav sig som Julius Rasmussen, født heri Staden, 19 Aar gammel og Typograf, samt straks afgav Tilstaaelse om Gærningen og angav som Bevæggrund til samme, at han ansaa det for noget godt, der vilde være til Gavn for Friheden. — Han bragtes derpaa til Politiets Hovedstation, hvor den foreløbige Undersøgelse straks er paabegyndt.

Konejlspræsidenten begav sig straks efter det saaledes imod ham forøvede Mordattentat til et Middagsselskab, til hvilket han var indbudt.

Ovenstaaende Billede, der stod i Illustreret Familie Journal for 25. Okt. 1885 og er den eneste eksisterende Illustration af Attentatet, blev paa en Maade Begyndelsen til Filmsdirektør Ole Olsens eventyrlige Karriere. Ole Olsen, der den Gang rejste rundt som Foreviser paa Markeder, fik i en Jernbanekupé Øje paa Billedet i Bladet, som en Medrejsende sad

og læste i. Han fik Bladet forærende af Manden, klippede det ualmindeligt »levende Billedet« ud, klistrede det op og anbragte det i en Kukkasse, som han lejede af en Mand for 5 Kr., tog til Næstved og lod Folk kigge i Kassen for en 10-Øre paa det næste Marked. Kukkassen blev senere til Nordisk Film, og Estrup-Tegningen til mange Tusinde Meter levende Billeder.

21. Oktober 1885.

Revolver-Attentat mod Konejlspræsident **ESTRUP**

Typograf Julius Rasmussen har i Eftermiddag affyret tvende Revolverskud mod Hr. Estrup, da denne kom gaaende paa Toldbodvejen.

Konejlspræsidenten blev uskadt.

Attentatmanden paagrebet.

Estrup hyldes og fejres

Uanfægtet af Attentatet gik Excellencen til Middagselskab.

Efter Attentatet klædte Excellencen sig roligt om og kørte ud paa Christianshavn til Etatsraad Holmblad for at spise til Middag og spille en Whist.

Hos Etatsraadens vidste man intet om det passerede, og først ved Kaffen fandt Hs. Excellence at burde meddele, hvad der var sket. Meddelelsen vakte selvfølgelig almindelig Indignation. Hs. Excellence spillede derpaa sin Whist med Grosserer Jacob Holmblad, Etatsraad Rosenstand og Kapitaen Lüders.

Omtrent Kl. 10¹/₂ vendte Ministeren tilbage til sit Hjem, hvor der udenfor Porten i Toldbodgade havde samlet sig en stor Menneskemængde, som hilste ham med kraftige Hurraa. Ministeren takkede: »Vort Liv er altid i Guds Haand.«

Imponerende Fanetog til Estrup.

26. Oktober.

Fanetoget i Gaar til Konseilspræsident Estrup formede sig som en festlig og stemningsfuld Demonstration.

Kl. 11 samledes man paa Ridebanen, der fyldtes til Trængsel. Der var henvend 15.000 Deltagere med 49 Faner og 19 Bannere, da Toget drog afsted under Afsyngelsen af Fædrelandssange. Hele Grønningen og Esplanaden var sort af Mennesker, og det tog 50 Minutter for Deltagerne at passere forbi Excellencens Bolig paa Toldbodvejen, hvor Ministeren viste sig i et Vindue paa første Sal. Paa anden Sal stod Fru Estrup i et Vindue med sin yngste Søn. Fru Estrup var meget bevæget, da hun blev Vidne til al denne Storm af Jubel.

Efter Defileringen lod Politiet Folk sprede sig af sig selv.

Demonstrationer.

Helt uden Uroligheder og Demonstrationer forløb Dagen dog ikke, men ialt bragtes dog kun atten Anholdte paa St. Kongensgades Politistation, deriblandt Medlem af Studentersamfundet, stud. jur. Clausen og Hr. Ulf Hansen, Søn af Formanden for Kjøbenhavns liberale Vælgerforening, Høiesteretsadvokat Oetavus Hansen, samt en ung Dame Astrid Poulsen, der havde været en af de værste til at gøre Spektakel. Endvidere noteredes Social-Demokraternes Litteratur-Anmelder C. E. Jensen for at have pebet ad Toget fra Vinduet i sit Logis i St. Kongensgade, og endelig rejstes Tiltale mod Student Chr. Hjorth Clausen, der vedgik at have pebet i en Fløjte, men paa-beraabte sig sin Ret hertil, naar det var tilladt andre at raabe Hurra.

(»Avisen«s Referat.)

Kongens Hilfen.

Med Harm og dyb Sorg erfarer jeg nu, at en Dansk har kunnet sætte Deres dyrebare Liv i Fare. Gud være takket, at Misgjerningen mislykkedes, og at De strax derefter har kunnet deltage i et Middagselskab.

Christian R.

Folketingets Formand Hr. C. Berg var iblandt de mange, som aflagde deres Kort hos Hs. Excellence.

*

23. Oktober.

Samtlige Blade af Oppositionen tager i Dag Afstand fra Mord-Attentatet og udtrykker deres dybeste Beklagelse af det skete.

Social-Demokraten gør følgende politiske Bemærkninger: »Denne Begivenhed kommer, som om den var bestilt. Vi vil ikke hermed sige, at Begivenheden igaar er lavet. Den er det formodentlig ikke. Men hvad vi vil gjøre opmærksom paa er dette, at den kommer Estrupperne saa mageløst beleiligt, at det næsten er mistænkeligt.«

Skillingavise om Attentatet.

Æresfest for Estrup i Casino.

11. November.

En storstilet Fest til Ære for Konseilspræsident Estrup afholdtes i Aftes i Casino efter Indbydelse af en Række fremstaaende Mænd. Der var dækket lange Borde paa den flagsmykkede Scene, over hele Salen og udenfor i Pergolaen. Det store Antal Deltagere havde nødvendiggjort dette. Stiftamtmand, Baron Bille Brahe bød Velkommen og overgav Ledelsen til Dirigenten Grev Scheel til Rygaard. Der holdtes derefter Taler af Oberst Falkenberg og Kjøbmand Hjort, Slagelse, hvorpaa Konseilspræsidenten takkede i bevægede Ord for den store Hyldest. Ikke mindst vilde han takke Damerne for deres Deltagelse i Festen, for selvom han ikke hørte til dem, der satte særlig Pris paa Damernes aktive Deltagelse i det politiske Liv (Bravo, Munterhed), vidste han at skatte den store Indflydelse, de i Hjemmet havde paa deres Sønner og Mænd. Damerne leve! (Hurra.) Og et Leve for et fredeligt Samarbejde! (Hurra.)

Under Festen blev afsunget flere til Lejligheden skrevne Sange af Ernst v. d. Recke og Holger Drachmann.

Mordattentatet.

Au kjendes Gjerningen, og den Unge I Fængslet vist vil faa Timer tunge, Fordi han skød i politisk Rus Paa Estrup i hans eget Hus.

Som Typograf har han sig ernæret, Stiffærdig, flittig, det har han været; Og Rasmusen er det Navn han bar, Bekjendt han nu ogsaa gjort det har.

Jul. Strandberg.

Den 19-aarige Typograf Julius Rasmussen, der forøvede Attentatet paa Estrup, idømtes 14 Aars Tugthus, men døde 1889 i Fængslet, hvor han begik Selvmord.

Noter og Nyt i Aarets Løb

Slagtermadammens Jeremiade.

Paa Gammeltovej vi ha'de
det godt som Da'en var lang,
da den stod paa Steg
vi var saa glade,
men da vi Ordre fik: Herut!
vi triste gik al Kødets Gang!

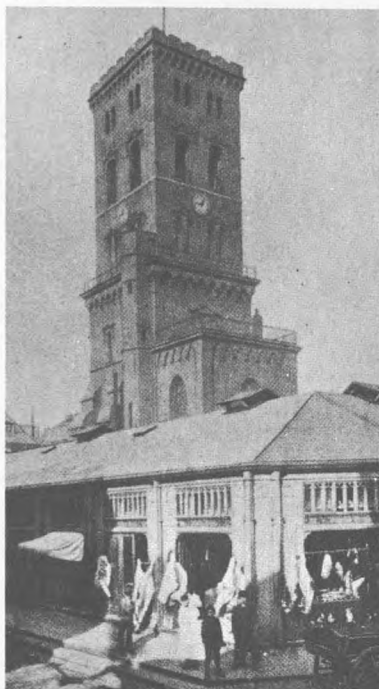
Vi kunde ikke for'et,
at saadan vi fik Fur
med den rare Steg,
vi kom fra Tor'et,
skøndt ej vi gjorde Sjøv,
imens Gorgemester sov sin Middagslur.

Vort Kød ham ej bebaged,
den gamle Gorgersvend:
„Ta' det væk, det Steg!“
Han bort os jaged
og hver Madame kød:
„Fy! jeres Lammekød i „Maven“ hen“.

Men kan de gætte Grunden,
hvorfor vi blev fortrængt,
vi, der solgte Steg?
Man havde funden
i Kælderen Dynamit,
og frygted at det Skidt sku' Kødet „sprængt“.

Nu sidder jeg i „Maven“
og min er godt ved Magt:
det er alt det Steg!
Men jeg er gnaven,
det morer ikke mig,
at se at „Nikkolaj“, han staar paa Vagt.
(Sommerrevyen »Eventyr i Rosenborg Have«.)

Slagterne paa Gammeltovej er nu
bleven flyttede til Slagterboderne
ved Nikolaj Kirke.

Intet for Damerne!

Et Hjertesuk fra en Herre med gam-
meldags Fornemmelser overfor det
svage Køn.

5. Marts 1885.

Det er Galanteriets sidste Dage.
Hver Tomme fremad for Kvinde-
emancipationen er en Tomme tabt
for Galanteriet. Emanciperede Kvin-
der bør ikke tilbedes; delende lige
sociale Vilkaar med Manden bør de
fordre bortkastet Mindet om deres
Nedværdigelsestid — den gyldne
Lænke man bandt dem med i Ga-
lanteriet.

Praktisk formuleret bør det hedde:

„Ingen Sporvognsrettigheder læn-
gere; ingen Hjemledsagelser fra
Selskaber“.

„Brahminerne“ i „Kongens Klub“.

Drachmann-Brandes.

20. Febr. 1885. Morgenbladet.

Til Georg Brandes.

Man siger mig i Wien, at De ved
Deres Nærværelse her, som et Bi-
drag til en nedsættende Karakteri-
stik af Holger Drachmann, har ind-
blandet mit Navn, nemlig saaledes,
at De for yderligere at fremhæve,
hvor mislig H. D.s Stilling er over-
for de litterære og politiske Forhold
derhjemme, har anført, at endog
hans egen Hustru tog Parti imod
ham.

Emmy Drachmann.

1. Marts 1885. Politiken.

Det vil sikkert tjene Fruen til Be-
roligelse, at alt, hvad man derom
har meddelt hende, er bare Løgn.

Georg Brandes.

Olaf spiller Bas.

2. Maj 1885.

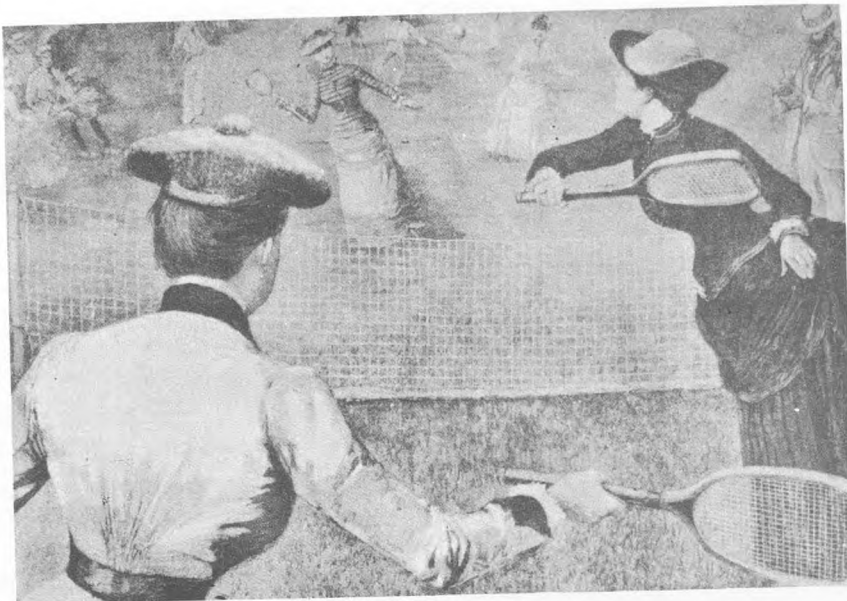
Hr. Olaf Poulsen reddede i Tors-
dags Kapellets Prøve. Da Kontra-
bassen ved Hr. Lanzkys pludselige
Sygdom blev ledig, traadte den al-
sidige og altid tjenstparate Kunst-
ner til og vikarierede som Kontra-
bassist.

Reklamebillede for Østergade Nr. 15.

.. I Kælderen i „Kongens Klub“ residerer „Brahminerne“ efter Kl. 12
Nat. Ingen uden Medlemmer have Adgang. Optagelsen sker under høje
Hyl og formedelst 25 Øre og foretages under sære Ceremonier og under
Ledelse af en »Overbrahmin« og en »Skarpretter«.

Noter og Nyt i Aarets Løb

Hvorledes man spiller Lawn-Tennis.

Notitser.

Det gamle *Rancks Uhr* paa Østergade, Stedet for utallige Stævne-møder, er forsvundet for nogle Dage, medens den velkendte Uhrmager-butik moderniseres og forskønnes.

Den gamle *Esplanadepavillons* Grund er man nu ifærd med at indhegne med et Plankeværk, og i en nær Fremtid vil der blive begyndt paa den ny Kirke, som skal opføres der for engelsk Regning.

Under den jødiske Synagoges Restauration holder Menigheden Guds-tjeneste i den gamle Frimurerloge i Kronprinsensgade (Haandværkerfor-eningen).

Interiør-Fotografier er en Genre, som Frk. Mary Steen med særlig Forkærlighed har lagt sig efter. Hun har forevist os et Album indeholdende adskillige vellykkede Billeder af Værelser. Ofte er anbragt deri mere eller mindre tydelige Gen-givelser af Værelsernes Beboere.

Albert Schumanns Cirkus har opslaaet sit Cirkustelt i Store Ravnsborgs Have. Den unge Direktør, der fornylig forlod sin Faders Selskab paa Grund af en Gage-Uenighed, har Renomé som en af Europas bedste Hestdressører. Han har samlet et udmærket Personale, og hans Cirkus gør stor Lykke i denne cirkus-hungrende By.

Bicyclefart. To Medlemmer af Dansk Bicycle Klub, d'Hrr. Th. Rom

og E. Neuhaus, fuldførte igaar et af andre Bicycleryttere oftere prøvet Forsøg, idet de paa Bicycle kørte op ad Rundetaarns stejle Opgang. Farten varede 1½ Minut.

Tivolivæddeløbene. I Kapløbet tilbagelagde de to Løbere Andersen og Romary 24,080 Alen i 60 Minutter, hele Tiden tæt op ad hinanden; dog blev Andersen Sejrherr med 6-7 Menneskehoveders Forspring. Han gik derpaa, forsynet med en Dannebrogsgane, Banen rundt engang endnu, medens Musikken spillede Den Gang jeg drog afsted, og de lykkelige Tivoligæster jublede.

En Studenterhue og et Knippe Nøgler er Fredag Nat Kl. 12½ tabt paa Vodrofsvej.

Politiets Celle-vogn, som bærer det betegnende Navn *Fedtefadet*, er i denne Tid i ualmindelig travl Virksomhed. Belæst med Forbrydere udenpaa og indeni afgaar den flere Gange daglig mellem Raadhuset og Børnehuset.

Erna Juel Hansen har indviet sit store nye Institut for Dame-Gymnastik.

Lawn-Tennis.

Det fikse og lette nye Friluftsspil.

Det er ikke mange Aar, siden man her til Lands første Gang hørte Navnet paa dette meget yndede Boldspil, og endnu er det saa godt som ukjendt for de fleste. Det er dog det af de tre moderne Friluftsspil, der hurtigst har vundet sig de fleste Tilhængere baade i England og Amerika.

Hos os er vi foreløbig ikke komne længere end til Croquet og Cricket. Det sidste egner sig kun for Mænd, det første yndes hovedsagelig af Damer, Lawn-Tennis derimod giver den bedste Lejlighed til harmonisk og livlig Samkvem mellem begge Kjøen, hvad der rimeligvis mer end noget andet har bidraget til at gjøre Spillet saa populært.

Paa Hofmusikhandelens Forlag udkommer *Forskellige Stemninger*, Sange med Tekst og Melodi af Lorry Feilberg.

I *National* stiller Gagerne sig højst forskellig. Frk. *Pacra* faar pr. Aften 100 Frcs., Hr. *Valli* 40 Kr., Orkestret 78 Kr. 50 Øre (det er lidt over 4 Kr. pr. Mand) og Hr. *Georg Lumbye* 15 Kr.

Revue-Honorarerne har siden Revuernes Begyndelse stadig været i jævn Stigen. En af de tidligste, men samtidig en af de bedste i Genren, *Rejsen til Maanen*, indbragte saaledes Forfatterne ca. 500 Kr., hvorimod Manuskriftet til *Kjøbenhavns Panoptikon* efter Forlydende vil indbringe dem 5 à 6000 Kr.

Chr. A. Hamm's Haarfornyer,

1. Oktober 1882.

enestaaende Middel til at forhindre Haarets Affalden og til at fordrive og hindre Skældannelse, anbefalet af Hr. Kammerherre O. Sehested Juel, Kom. af Db. p. p.

Ved Brugen i rette Tid af dette Haarvand garanteres et heldigt Resultat.

Anbefaling.

Uden forudgaaet Sygdom mistede jeg mit Haar, som efter flere Lægers Erklæring aldrig kunde komme igjen, og gjorde jeg da Forsøg med

CHR. A. HAMM'S

HAARFORNYER.

Resultatet kan De selv overbevise Dem om (se ovenstaaende Portræt).

Jeg giver Dem, sørede Hr. Hamm, Ret til at bruge denne Anbefaling, da det kan gavne mange Mennesker, at saadant et Middel bliver kjendt af alle.

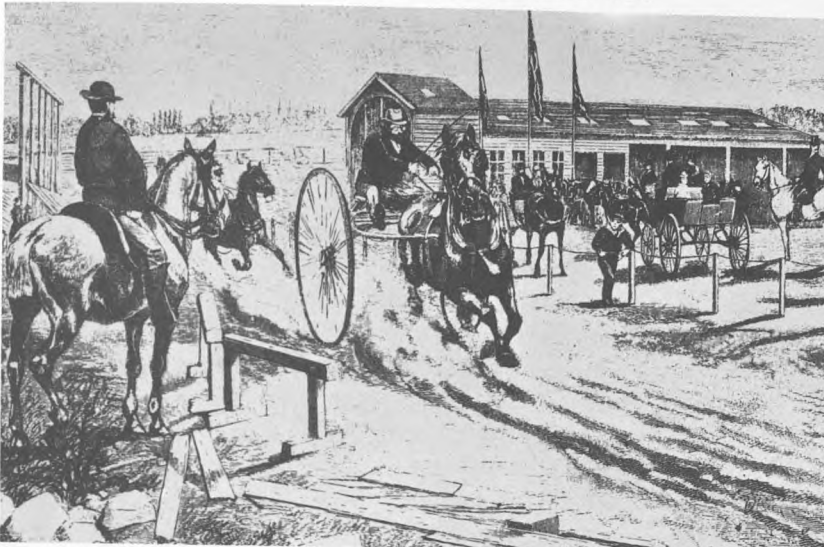
Forbindligst
Fred. Hansen, Skuespiller.

1. Oktober 1883.

Noter og Nyt

Den ny Traverbane.

Ude ved Lundegaarden, i Hellerup Stations og Lersøens Nabolag, er den nyeste Fremtoning paa Sportens Omraade i Kjøbenhavn, Traverbanen, indrettet. Man kommer lettest til den ad Lyngbyvejen, fra hvilken den har Hovedindgang.

Anna Lindemann debuterer paa Det kgl. Teater.

Anna Lindemann (senere Anna Bloch) som Titania i »En Skærsommernatsdrøm«.

Efter lang Tids Venten, Modløshed og Forknythed fik jeg endelig tilsendt en Rolle. Det var — Titania i »En Skærsommernatsdrøm«. Jeg kan ikke sige, jeg var synderlig glad; men jeg turde ikke andet end spille

den, da jeg ellers risikerede slet ingenting at faa. Min Debut fandt Sted d. 4. September 1885. Ventetiden, før jeg skulde ind, forekom mig som en Evighed. Jeg følte ikke Spor af Benaelse eller Ængstelse. Idet jeg i mit Alfeskrud skred ned ad Trapperne, ind paa Scenen, var min eneste Tanke: Endelig, endelig! Jeg var lykkelig og stolt, nu var min Drøm bleven til Virkelighed. Om Aftenen, da jeg laa i min Seng, følte jeg mig som i en højere Sfære. Jeg tænkte ved mig selv: Nu er Du Skuespillerinde ved Det kgl. Teater, Du lykkelige Menneske!

(Anna Blochs »Erindringer«.)

Franske Billedhuggere paa Besøg.

I disse Dage gjæstes Kjøbenhavn af to franske Billedhuggere, der regnes til vor Tids bedste Kunstnere. Det er *Gautherin* og *Chapu*, hvis Besøg her er foranlediget af samme Mand, der alt har bragt flere af deres Værker her til Danmark, Brygger Carl Jacobsen junr. Han har stillet dem den Opgave, at modellere Statuer af Kejserinden af Rusland og Prinsessen af Wales (som vordende Kejserinde af Indien), Statuer, der tænkes at skulle være Hovedværker i Glyptoteket paa Ny Carlsberg.

William Gerner debuterer paa Casino.

17. December 1885.

Hr. Gerner, som i Aftes debuterede paa Casino, er en meget net ung Mand: slank, ret elegant, med et frisk og brunt Ansigt og et tæt Krus af ravnsort Haar. Hans Fremtræden er sympathisk, hans Stemme lidt sløret, men behagelig. Som Fritz i »Kusine Lotte« havde han en sikkert lovende Debut. Han vil uden Besvær

William Gerner.

blive en af de Skuespillere, som Publikum elsker, og som er en Skat for Direktørerne. Han var beskeden og elskværdig, ung uden at være forceret. Hans Replikfremsigelse var langsom og forsigtig, men forstandig og klar, og, naar Armene undtages, havde han godt Styr paa sin Krop. Han sekunderedes nydeligt af den blonde Fru *Agnes Helsingreen* som Kusine Lotte. Hr. *Albert Helsingreen* var paa én Gang pudsig og rørende som den gamle Onkel.

Per Anden.

(Peter Nansen.)

C. Kehlets
Kafé chantant.

1ste Optræden af den yndede Chansonette
Amanda Nielsen

samt Optræden af Nordens største Dame-Selskab. 3764.

Amanda Nielsen, hvis første Optræden i *Kehlets Café chantant* i *Allégade* meddelte i *Annoncer* i *Dagbladene* for d. 1. Sept. 1885, er den da kun tyveaarige unge Sangerinde, som to Aar senere mødte *Holger Drachmann* og af Digteren blev besunget og idealiseret som hans Muse under Navnet *Edith*.

Prinds Valdemar og Prindsesse Maries Formæling i Paris

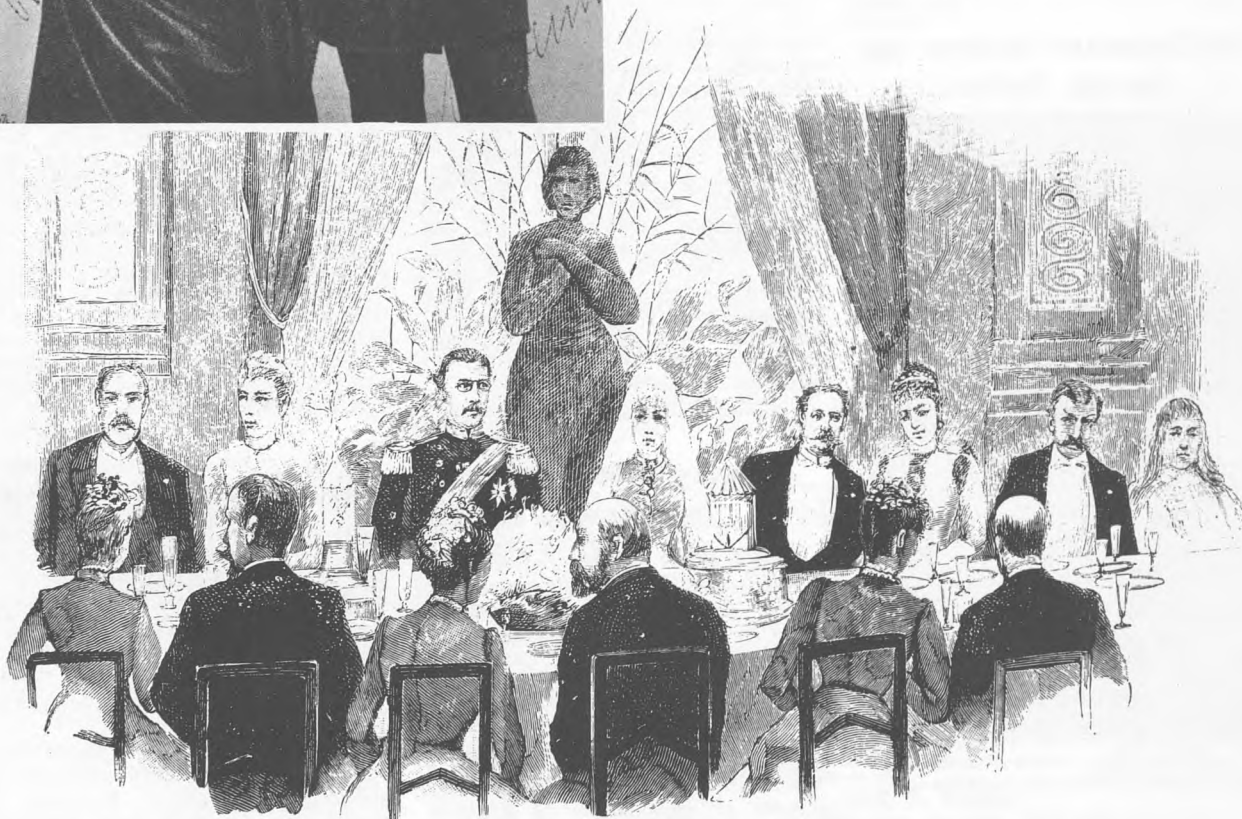
Prindsessen af Orléans og Prindsen af Danmark.

Paris, den 22. Oktober. (R. B.)

Iaftes fandt Modtagelse Sted i Eu i Guisernes store Slots Galleri. 40 Fyrster og Fyrstinder var tilstede. Greven af Paris og Hertugen af Chartres bare Elefantordenen. Dronningen af Danmark, som bar Fløjls Robe, havde et venligt Ord til hver af de Indbudne. Kl. 10 afbrændtes et Fyrværkeri, som sluttede med at fremstille Danmarks og Huset Orléans' Vaaben.

Vielsen.

Idag Kl. 1 $\frac{1}{2}$ fandt Vielsen Sted i Slotskapellet . . . Prinds Valdemar bar Uniform. Prindsesse Marie var iført et glimrende Toilette og bar en Buket, som var sendt af Officererne ved Chasseurregimentet i Rouen, ved hvilket hendes Fader har været Oberst. Efter Vielsen begav Toget sig parvis gennem Stueetagen til en Sal, der var omdannet til et protestantisk Kapel. Pastor Jantzen undgik enhver politisk Antydning i sin Tale. Efter den protestantiske Vielse hilste de Nyformælede paa Gæsterne.

Lunchen paa Eu.

Efter Vielsen indtoges Lunchen. Ved Bordet sad Brud og Brudgom for Midten med Ryggen mod Vinduet, hvor en Statue af Jeanne d'Arc var anbragt i en rig Blomsterdekoration. Til højre for dem sad Kronprindsen med Hertuginde af Joinville, til venstre Storfyrst Alexis med Grevinde af Paris. Lige over for dem havde dernæst Greven af Paris med Dronningen og Prindsen af Wales med Kronprindsessen deres Pladser.

De nygiftes Indtog i Kjøbenhavn

Prinds Valdemars og Prindsesse Maries Indtog i Kjøbenhavn den 20. December 1885. Toget med de nygifte i den gamle Guldkaret passerer Nytorv, hvor Absalon-Statuen for Tilfældet er hentet ud fra Raadhuset.

Prindsesse Marie.

Lys og slank ligner Prindsesse Marie meget de Portræter, som man besidder af Dronning Marie-Amélie som ung, hendes Bedstemoder og Gudmoder. Hendes Øjne er blaa som Vinkaen, hendes Profil har den fine bourbonske Type og Halsen er lang. . . . Prindsessen har nydt en meget alvorlig Opdragelse af sin Moder, Hertuginde af Chartres, og om hun end ikke ligner hende af Ydre, har hun dog arvet hendes sjældne kunstneriske Anlæg og overlegne Forstand. Hun maler Akvareller med Talent. Det er ogsaa gennem sin Moder, at hun kan gøre sig Haab om at arve en stor Formue.

Det danske Kongehus er ikke rigt, og Dronning Louise, denne kraftige Kvinde, som har knyttet sine øvrige Efterkommeres brillante Forbindelser, har ikke villet, at Prinds Valdemar skulde indgaa en ringere Forening end de andre. . . .

(Parisbladet »Gil Blas«).

Velkommen!

**Uoverskuelige Menneskemasser
hylder Prindsessen og Prindsen
under Indtoget gennem Byen.**

20. December 1885.

Vejret var straalende og hele Kjøbenhavn var paa Benene, da de nygifte i Dag Kl. 12 ankom med Extratog til Hovedstationen og derfra i den gamle Guldkaret kjørte ind gennem den flagsmykkede By, hvor de tætpakkede Menneskemasser bød Prindsessen og Prindsen Velkommen med Blomster og Hurraa. Paa Togets Vej bemærkedes flere smagfulde og festlige Arrangementer, saaledes paa Nytorv, hvor Bisp Absalons Statue var henflyttet fra Raadhusets Vestibule og vogtede over Stadens Vaaben i en Halvkreds af Juletræer, og paa Højbroplads var rejst en Tribune, hvorfra Foged Smith fra Dragør og dennes Hustru paa Amagerlands Vegne overrakte Prindsessen en Buket, som modtoges med Smil og et »Mange Tak«.

Prinds Valdemar.

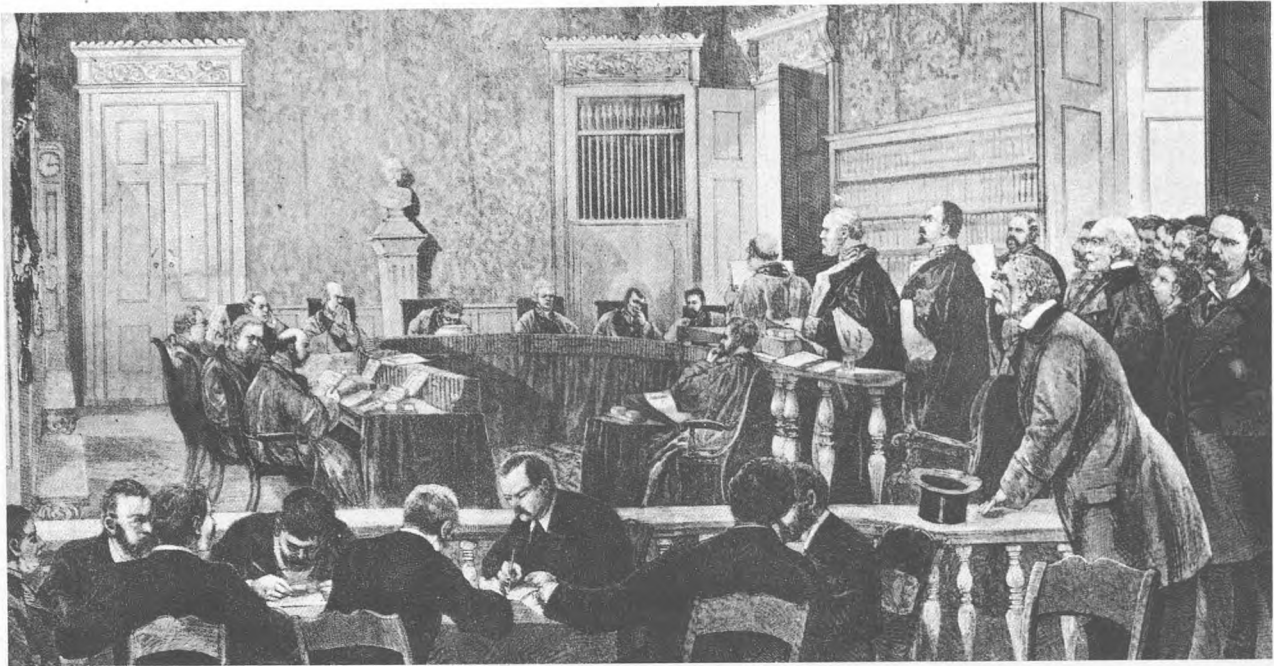
Prinds Valdemar er lys og slank som sin Forlovede. Hans beskedne Fremtræden, hans Pince-nez, minder mere om en Lærd end om en af den danske Marines mest udmærkede Officerer.

Hertugen af Chartres er meget liberal af Anskuelser og har ikke taget sig sin Svigersøns religiøse Standpunkt meget nær. Da man forebragte ham som Indvending mod Forbindelsen, at Prinds Valdemar er Lutheraner, svarede han:

— Bah! Hans Kone omvender ham nok!

Og maaske har han spaaet rigtig; thi Dronning Louise af Danmark har opdraget sine Børn i meget rummelige religiøse Anskuelser netop af Hensyn til mulige ægteskabelige Forbindelser; saaledes er Prindsessen af Wales gaaet over til den engelske Kirke, og Kejserinden af Rusland og Kong Georg har antaget den græsk-katholske Tro. (Parisbladet »Gil Blas«).

Venstres Fører Christen Berg i Fængsel

Holstebro-Sagen i Højesteret d. 4. Januar 1886: I Skranken staar forrest Højesteretsadvokat Klubien, bag ham Højesteretssagførerne Fr. Salomon og Octavius Hansen.

Politimesteren fjernes fra Tribunen under Mødet i Holstebro.

Venstre Oppositionens Fører, Folketingets Formand Christen Berg var indbudt til at tale ved et politisk Møde i Holstebro den 16. Juni forrige Aar. Efter Ordre fra Justitsminister Nøes og taget Plads paa Tribunen, umiddelbart bag Taleren. Da Berg saa Politimesteren paa Tribunen, henvendte han sig vredt til de omstaaende og erklærede, at han ikke vilde tale, førend Politimesteren havde fjernet sig. Mødets Bestyrelse rettede en Henvendelse til Politimesteren om godvilligt at forlade Tribunen. Politimesteren nægtede bestemt dette. Mødets Dirigent Gaardejer Nøes erklærede med høj Røst til Forsamlingen, at det var under Overvejelse i Bestyrelsen at fjerne Politimesteren med Magt. Paa dette Tidspunkt var det, at Berg med et alt andet end naadigt Udtryk spurgte: Hvad bliver det saa til?, og da det endnu varede ham for længe, tog sit Tæppe og bød Farvel. Saa var det, at Nøes og Gjæstgiver og Redaktør Th. Nielsen gik til at sætte Politimesteren ud, og da dette var besørget, traadte Berg frem og talte.

(Af Højesteretsadvokat Klubiens Aktorat 4. Januar 1886.)

Holstebro-Sagen for Højesteret.

6. Januar. Højesteretssagfører Salomon talte i Gaar i 4¹/₂ Time som Defensor for d'Hrr. Nøes og Nielsen.

7. Januar. Højesteretssagfører Octavius Hansen paabegyndte i Gaar sit Defensorat for Berg med en to Timers Tale.

8. Januar. Højesteretssagfører Hansen fortsatte som Defensor for Hr. Berg og talte i tre Timer for Frifindelse, subsidiært Rettens mildeste Dom, hvorpaa Højesteretsadvokat Klubien replicerede.

9. Januar. Højesteretsadvokat Klubien fortsatte sin afsluttende Replik og indlod dermed Sagen med Paastand om Stadfæstelse af Kommissions-Dommen.

Højesteretsdommen.

Christen Berg idømmes 6 Maaneders Fængsel paa almindelig Fangekost.

11. Januar. Efter 6 Timers Votering har Højesteret i Dag Kl. ca. 3 afsagt følgende Dom:

I Henhold til de i den indankede Dom anførte Grunde, og idet de Højesteret forelagte ny Oplysninger ikke kan føre til andet Resultat end det i Dommen antagne,

kendes for Ret:

Kommisariernes Dom bør ved Magt at stande. I Salarium for Højesteret betaler de Tilstaaende En for Alle og Alle for En til Advokat Klubien og Højesteretssagfører Hansen 400 Kr. til hver.

Politiske Kampaar - haardt mod haardt!

Socialisten Vald. Holst hyldes ved sin Hjemkomst fra Fængslet i Aalborg. Optøjer og Slagsmaal med Politiet.

25. Januar 1886.

Socialist-Agitatoren, Piano-
fortearbejder Vald. Holst, der
har hensiddet 3 Maaneder i
Fængsel for at have kaldt
Estrups Ministerium »en tyrannisk
Bandit- og Bøddelregering«,
vendte i Gaar Morges hjem
fra Aalborg.

En Menneskemængde paa 3
å 4000 modtog Hr. Holst med
Hurraraab ved Dampskibet
»Fylla«s Ankomst til Kvæsthus-
broen, og da Hr. Holst var
steget op i en Droske, spændte
man Hesten fra og trak Vognen
helt ind til Rømersgade.
Politiet formerede Karré om
Vognen, trak Stavene, medens
det rundt omkring lød »Ned
med Estrup«. Endelig slap Hr.
Holst ind i Forsamlingsbygning-
en, hvor en Kreds af Socialister
ventede ham til en Fest. Udenfor
fortsattes Slagsmaalet mellem Poli-
ti og Arbejdere. Folk blev drevet
gennem Gaderne, den sidste Træfning
stod paa Amagerstov, hvor mange
Personer blev anholdte.

Ministeriet Estrups blaa Gendarmere til Hest
færdes over hele Landet som Regeringens
politiske Politi.

„Dagsavisen“s Redaktør i Maaned i Fængsel.

29. Maj.

»Dagsavisen«s ansvarhavende
Redaktør William Secher er i Dag
bleven idømt en Maaned simpelt
Fængsel for en Artikel om Gendarmene.

Oppositionens voldsomme Kam- pagne mod Estrups Provisorier nedkæm- pes med Processer.

Riffel-Sagen.

19. Januar 1886.

Redaktør af Stubbekøbing
Avis, Slengerik, idømtes i Gaar
6 Maaneders Fængsel paa
sædvanlig Fangekost for ved
et offentligt Møde paa Falster
at have virket for at tilveje-
bringe en væbnet Styrke, be-
stemt til eventuelt at benyttes
som Magtmiddel mod den of-
fentlige Myndighed.

»Je Kaa« faar 3 Maaneders Fængsel.

Cand. jur. J. K. Lauridsen er i
Dag ved Vordingborg Købstads Ekstra-
ret bleven idømt simpelt Fængsel i tre
Maaneder for ved et offentligt Møde
i Vordingborg d. 21. Dec. forrige Aar
bl. a. at have udtalt, at »naar Rege-

Hørup og Hasselkæppen.

„Politiken“s Redaktør faar 6 Maaneders simpelt
Fængsel for Majestætsfornærmelse.

3. Febr. 1886.

Kriminalretsdommen oplæstes,
hvorved Redaktør Hørup var
idømt 6 Maaneders simpelt Fæng-
sel for følgende Brevkassespørgs-
maal og Svar i Politiken for den
15de August f. A.:

»1. Naar en Mand benytter sig
af, at han kun er 24 Aar gammel,
til at nægte at betale de Penge,
han skylder mig — altsaa anvender
Lovens formelle Ret til at
gøre sig uansvarlig — vilde det
saa være en formildende Om-
stændighed, naar jeg blev anklaget
for at have taget en Hasselkæp
og dermed varmet hans Ryg-
stykker?

2. Naar en Mand i det hele taget,
lige gyldig om han indtager
den allerlaveste eller allerhøjeste
Stilling i Landet, benytter et Lov-

bud om, at han ikke staar til An-
svar for sin Handlinger, til at
udtale sig fornærmende om mig
eller andre, vilde dette saa være
en formildende Omstændighed,
naar jeg blev anklaget for at
have taget en Hasselkæp og der-
med varmet hans Rygstykker?

Cajus,

f. T. Taasinge.

Svar ad 1. og 2. Juridisk næppe,
moralisk i høj Grad.«

Hørup frikendt!

5. Febr. 1886.

Højesteret har i Gaar frikendt
Redaktør Viggo Bentheim Hørup
i den saakaldte Brevkasse-Sag.

10. Febr. 1886.

J. F. Madsen engageres som
»Straamand« til at være »An-
svarshavende« for Politiken.

Cand. jur. J. K. Lauridsen.

ringen tog paa forventet Tillægs-
bevilling, hvad Folketinget havde
nægtet, saa var det det samme, som
om Taleren, efter gentagne Gange at
være nægtet Laan af Vordingborg
Sparekasse, en skøn Dag, naar Be-
styrelsen sov, gik ind i Sparekassen
og selv tog det dobbelte af, hvad han
havde begæret som Laan.«

Livjægerne og „Politiken“ —

Batalje paa Halmtorvet.

Tre unge
radikale
Jurister
møder en
Livjæger
i Uniform.

Livjægeren
trækker blank
og udfordrer
de civile
Herrer.

Politisk Karikatur fra det socialdemokratiske Vittighedsblad »Ravnen«. Man ser det konservative Dagblad »Avisen«s Redaktør Frederik Hansen fremstillet som Skraldemand. Til højre Ploug og Matzen, i Baggrunden Erik Bøgh og Lars Dinesen, til venstre Hindenburg og en Tømrer Smith, der fik 50 Kr. i Bøde for at have forulempet »Social-Demokraten«s Referent Jean Jacques Ipsen under Grundlovsfesten i Kongens Have.

Politiken, 28. Februar 1886.

En Nat for en 14 Dages Tid siden havde d'Herrer cand. juris Hvass, cand. juris Lund og Overretssagfører Phister staaet paa Halmtorvet og taget Afsked med hinanden, da Kontorist Allan de Nully Brown iført sin Livjægeruniform og ledsaget af Frk. Alexandra Andersen og Handelsrejsende Schirning kom gaaende forbi. De tre Herrer gaandt det saa mærkeligt at se en Livjæger i fuld Uniform og med Sabel ved Siden færdes saa sent paa Gaden, da han dog vel næppe kunde komme fra Øvelse paa den Tid, at de uvilkaarligt gav sig til at le. Kl. var imellem 1 og 2 om Natten. Herover blev Livjægeren imidlertid saa fornærmet, at han gik hen til de tre Herrer og spurgte dem, om det var af ham, de lo. Hr. Lund svarede, det var ikke af ham, men af de Klæder han havde paa.

Livjægeren trækker sin skarpslebne Sabel.

Livjægeren blev da yderligere ophidset, trak sit Vaaben og

gjorde Mine til at ville gøre en farlig Brug deraf. For at berolige ham lagde Handelsrejsende Schirning sig imellem, og det lykkedes ham ogsaa at faa den forbitrede Kriger til at stikke Sværdet i Balgen igen. Vreden var imidlertid kun standset et Øjeblik for straks at bryde ud med større Kraft. Livjægeren lod d'Herrer vide, at han burde have hugget dem ned. Hertil svarede disse, at de vist hellere burde have ladet ham aflevere til Politiet. Et Par lignende Replikker veksledes, hvorpaa Livjægeren paany trak Sablen og svingede den i Luften. For at sikre sig selv og andre mod Overlast tog Hr. Lund Sablen fra ham og kom derved til at skære sin ene Haand paa den skarpt slebne Klinge. Imidlertid kom flere Personer til, deriblandt ogsaa et Par Politibetjente, og hele Selskabet drog op paa Politistationen paa Graabrødre Torv. Førrige Lørdag mødte de i Sagen implicerede i den offentlige Politiret.

Opløb udenfor Integade-Hjørnet.

Hr. Hørup følges hjem af
Folkemængden og Politiet.

Politiken, 17. Maj 1886.

I Gaar Eftermiddags trak Livjægerens Fanevagt op paa Østergade, med Fanejunkeren Baron Nicolai Gersdorff i Spidsen. Adskillige Gange passerede de forbi Politikens Kontor paa Hjørnet af Integade, hvor der henimod Aften blev temmeligt livligt med Opløb af Mennesker, som vilde se, hvad der var paa Færde. Imellem Kl. 10 og 11 var flere Hundrede Mennesker forsamlede udenfor Politikens Vinduer. Opløbet voksede, og der maatte gøres noget. Aktionen indlededes da omsider med, at man først sendte et Privatbrev med Grovheder op til Hr. Hørup, dernæst kom en Mand, der nøje erkyndigede sig om Hr. Cavlings Bopæl. Imidlertid var Politiet kommet til Stede og anmodede Livjægerne om at passere Gaden. Henimod Midnat kom Livjægerne imidlertid tilbage og gjorde Holdt udenfor Politiken.

500 Mennesker samles omkring Redaktør Hørup.

Blandt Livjægerne bemærkede man særlig Hr. Gersdorff og Hr. Gustav Brock. Kl. 12 var Hr. Hørup færdig med sit Arbejde paa Bladet, og da han begav sig hjem, fulgtes han paa Vej af en Sværm paa henved 500 Mennesker. Toget fortsatte henad Østergade, opad Købmagergade, Kultorvet, Frederiksborggade, hvor det overalt vakte de sene Nattevandrerers største Forundring. Fire Politibetjente gik foran. Da Toget nærmede sig Øster Søgade, hvor Hr. Hørup har sin Bopæl, løb Politibetjentene i Forvejen, som om de vilde afspærre Gaden, men syntes at blive raadville ved deres ringe Antal og lod Toget gaa videre, indtil Hr. Hørup naaede sin Bopæl.

— og Højre-Redaktørernes Protest

Livligt Haandgemæng udenfor Gadedøren.

Næppe var Hr. Hørup kommet til sin Dør, før der opstod en stor Forvirring i Forsamlingen. Trefjerdedele af Menneskemængden raabte Leve Hørup, der besvaredes med Raab fra Livjægerne: Ned med Landsforræderen, ned med Æresskænderen, hvorpaa der opstod et livligt Haandgemæng.

Livjægernes Fanevagt udfordrer Hørup.

København, den 18. Maj 1886.

Hr. Redaktør V. Hørup,
her.

I Politiken, for hvilket Blads Artikler De i det almindelige Omdømme staar som moralsk ansvarlig, har der været fremsat de mest usømmelige Ting om vor Fane og vort Korps. Da jeg har den Ære at være Medlem af dette Korps og er dets Fanevagt, udfordrer jeg Dem herved til med Vaaben i Haand at staa mig til Ansvar for, hvad der har været fremsat i Politiken mod Korpsen og mod Fanen. Jeg udbeder mig straks Meddelelse om, hvor mine Sekundanter kunne træffe Dem.

Viggo Prosch.

Udfordringen blev af Redaktør Hørup oversendt til Politidirektør Crone.

En Duel, der heller ikke blev til noget.

Henrik Cavling udfordrer »Avisen«s Redaktør Frederik Hansen.

Politiken, 22. Maj 1886.

Politikens Medarbejder Hr. Henrik Cavling begav sig i Torsdags efter at have fratruddet sin Stilling ved Bladet for at kunne optræde fuldstændig som Privatmand op paa »Avisen«s Kontor og overrakte Hr. Frederik Hansen en motiveret Udfordring.

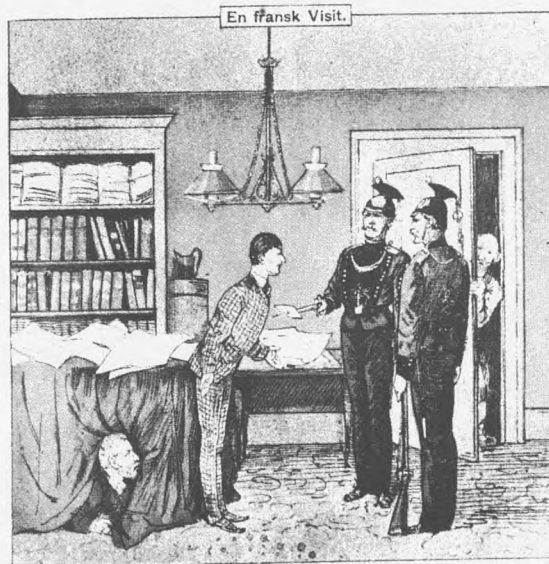
Politikens Medarbejder Hr. Henrik Cavling.

Hr. Cavling følte sig fornærmet baade paa egne Vegne og paa Hr. Hørups, hvem han ærede som sit Partis Fører, og hvem han ikke vilde finde sig i blev insulteret. Efter »Avisen«s ofte hævdede Principer, ansaa Hr. Cavling det for givet, at en Afgørelse paa deres Mellemværende som af ham saaledes foreslaaet øjeblikkelig vilde blive akcepteret af Hr. Hansen og udbad sig derfor kun Meddelelse om, naar det nærmere fornødne kunde arrangeres.

Livjæger-Visit paa Politikens Redaktion.

(»Punsch« 20. Maj 1886. Herren, der tager mod Livjægerne, er Peter Nansen, medens Edv. Brandes stikker Hovedet ind ad Døren, og Hørup er krøbet i Skjul under Bordet.)

— Redaktør Hørup?

— Nej, han er desværre ikke hjemme!

Højre-Avisens Redaktører demonstrerer mod »Politiken«.

23. Maj 1886.

Paa given Foranledning tilkendegiver undertegnede Redaktører, at vi af nærliggende Grunde ikke ser os i Stand til for de af os ledede Blade at modtage Indbydelse til Festligheder eller lignende, til hvilke der af vedkommende samtidig er sendt Indbydelse til Bladet Politiken.

C. Carstensen. P. V. Grove.
H. R. Hiort Lorenzen.
Fr. Hansen. E. Manicus.

Kjøbenhavnske Aviser i 1886

Den til Anvendelse ved
Berlingske politiske og Avertissements-Tidende.
 Kongelige Avertissements-Prædikatorat

Morgenbladet.
 Udgivet den 12. Januar

Dagbladet.
 Udgivet den 6. Januar

DAGS-TELEGRAFEN.
 Udgivet den 7. Januar

Nationaltidende.
 Udgivet den 6. Januar

Dagens Nyheder.
 Udgivet den 10. Januar

Dags-Avisen.
 Udgivet den 7. Januar

Uftenposten.
 Udgivet den 10. Januar

POLITIKEN.
 Udgivet den 10. Januar

Social-Demokraten.
 Udgivet den 10. Januar

Avisen.
 Udgivet den 10. Januar

MAGASIN du NORD
 Harligt Udsalg.

Bundesens Skole,
 45 Østergade, 45. Udsalg af alle slags
 Bøger og Skolebøger, Mathematik.

Det Kongelige

Carpet Høns
 adskillige
 Kjøbmagergade 60.
 Thedse Frih.

Carpet Høns
 adskillige
 Kjøbmagergade 60.
 Thedse Frih.

Carpet Høns
 adskillige
 Kjøbmagergade 60.
 Thedse Frih.

Kgl. Kunst paa Scenen og paa Lærredet

Kgl. Skuespillerinde Fru Josephine Eckardts 25 Aars Jubilæum.

Fru Josephine Eckardt.

Den 3. Februar 1861 — altsaa for 25 Aar siden — debuterede Fru Josephine Eckardt paa Det kgl. Theater som Kirstine i »Tycho Brahes Ungdom«. Hun var da alt for længst scenevant, idet hun fra sit niende Aar havde været knyttet til Balletten. Fru Eckardt bar i en Aarrække alle de stolte og skønne Heltinder i de Oehlschlägerske Tragedier. Der var en Højhed og Kraft i hendes Spil i disse Tragediens store Dage, siden da er det bestandig gaaet tilbage for denne Kunstretning, kun Fru Hennings holder den endnu i Hævd som Yrsa, men den klinger i hendes Røst ligesom Klagelyde over, at snart er alt sligt forbi.

Fru Eckardt har fornyet sig ud over Tragedien og skabt en saa broget Række af muntre Fruer, at var der ikke Fulvia og Alkmene i »Amfitrion«, vilde man vel næsten have glemte, hvor skøn hun var i det store Drama.

Erik Skram.

Protest fra Maleren Tuxen.

Som vi formodede, er der nu indløbet en telegrafisk Protest fra Maleren Tuxen, som har underrettet sin Familie om, at han ikke vil have sit Kongebillede udstillet paa Charlottenborg. Hvad agter nu Komitéen at gøre?

20. Marts 1886.

Det bekendtgøres herved, at Udstillingen af Maler Tuxens Billede, forestillende Hans Majestæt Kongen omgivet af sin Slægt, paa givne Foranledning fra Kunstnernes Families Side, for i Morgen, Lørdag d. 20. d. M., falder bort.

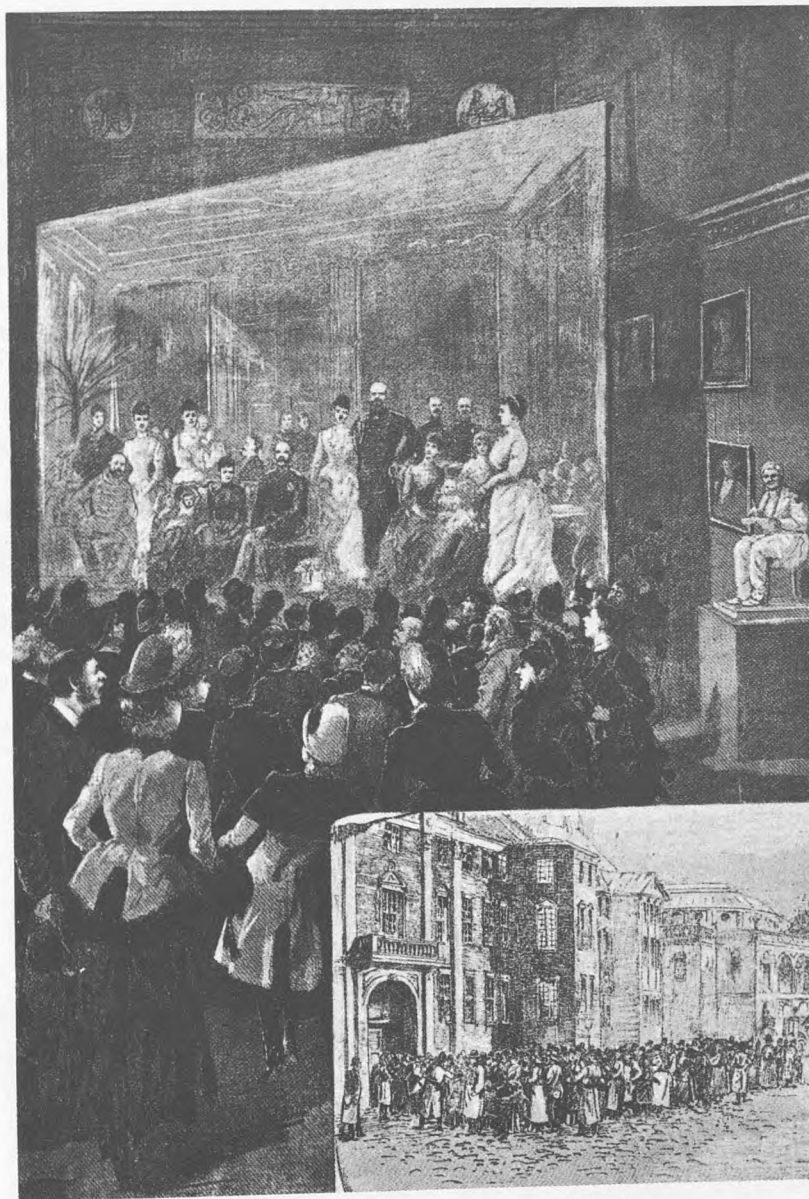
Komitéen.

Charlottenborg stormes for at se Tuxens Kæmpebillede af Kongefamilien.

19. Marts.

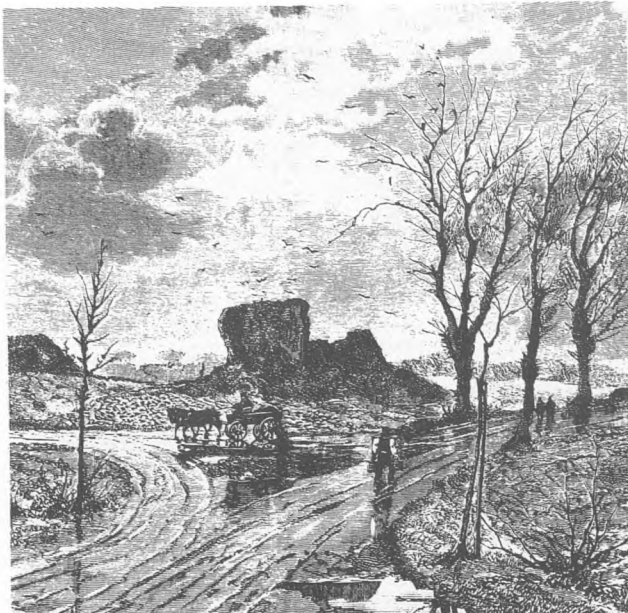
Allerede en god Stund før Kl. 11 stillede man sig i Hob paa det solbeskinnede Kongens Nytorv, og i Hold slap Politi-Betjente Menneskemassen ind paa Charlottenborg, hvor andre Betjente ledede Strømmen til Antiksalen, hvor Tuxens Kæmpebillede af Kongefamilien var udstillet. Det er et vældigt Billede, imponerende og pragtfuldt. Lige til Kl. 3 varede Trængslen.

Maleren Hr. Tuxen har som bekendt ønsket, at hans Kongebillede ikke udstilledes, før han havde haft Lejlighed til at forevise det i London. Man har imidlertid ikke taget Hensyn hertil og har senere ikke kunnet faa den paa Bryllupsrejse bortrejste Hr. Tuxens Samtykke, da han — som unge Brygger Jacobsen udtrykker sig — »rejser i Amors og Hymens Følge og ikke har Tanke for slige Ting«.

Tuxens Kongebillede bestormes af Publikum. I Hjørnet til højre ses Folkestimlen udenfor Charlottenborg.

Fæstningen — det første Spadestik!

Garderhøj, hvor det første Fæstningsværk anlægges for Selvbeskatningens Midler.

Garderhøjfortet og dermed Københavns Landbefæstning paabegyndes.

Det første Resultat af Selvbeskatningen.

27. Marts.

Idag er det første Spadestik gjort til Københavns Landbefæstning.

Denne betydningsfulde Begivenhed vil fremkalde almindelig Glæde hos alle dem, som nu i en Række af Aar have kæmpet for, eller med Haab set hen til, Hovedstadens tidssvarende Befæstning, og alle sande Fædrelandsvenner, det vil sige saadanne, som ønske Landets Fremtid sikret ved et forsvarligt Værn, ville føle dyb Taknemlighed og uskrømtet Erkjendtlighed imod de Mænd, som trods Modstand og Miskjendelse fra Forsvarsnihilisternes Side have søgt at vække Folks Begejstring for denne dets Velfærdssag i stedse videre Kredse.

Idag foregik der en smuk Høitidelighed ude ved den af Selvbeskatningskomitéen erhvervede Garderhøj. Kl. 11¹/₄ samledes Festsdeltagerne, blandt hvilke saaes Hs. Excellence Krigsminister Bahnsen. Et Musikkorps spillede fædrelandske Sange, og man afsang den tilstedeværende Forfatter Holger Drachmanns Digt. Overbestyrelsens Formand, Geheimekonferensraad Rosenørn talte, hvorpaa Selvbeskatningens varme Forkæmper, Grosserer Wilh. Nissen gjorde det første Spadestik, medens Forsamlingen blottede Hovederne.

Nationaltidende.

Politisk Storm-Møde i den nye Cirkusbygning.

Hørup fornærmer de danske Officerer „med Nederlaget fra Als skrevet med blodige Strimer paa deres Ryg.“

1. Maj 1886.

Fremskridtsklubben afholdt i Aftes et politisk Møde i den nye Cirkusbygning, der om kort Tid tages i Besiddelse af Cirkus Renz, men her ved denne Lejlighed fik sin Indvielse som Forsamlingslokale. Aftnen fik et stormende Forløb, og Bølgerne gik højt i det store Rum, hvor ca. 4000 Deltagere var forsamlede.

Spektaklerne kom af, at den konservative Kaptein Rambusch stemplede Folketingsmand Hørups bekendte Ord *Hvad skal det nytte?* som fejge. Herpaa svarede Hørup:

Hvorfor er de militære Herrer saa bange for det Spørgsmaal? Hvad nytter deres Sagkundskab, naar de ikke kan svare paa det Spørgsmaal: Hvad kan det nytte? Jeg skal ikke gengælde Hr. Rambusch med at sige, at det er fejgt og forsagt at lukke sig inde i en Fæstning, i et Musehul. Jeg kan forstaa, at de ikke var saa modige med Nederlaget fra Als skrevet med blodige Strimer paa deres Ryg. . . .

En Erklæring fra 9 Generaler.

Man afviser at tage Æresoprejsning ved Duel med Folketingsmand Viggo Hørup.

Berlingske Tidende, 13. Maj 1886.

Da der i flere offentlige Blade har været opkastet det Spørgsmaal, hvad Hærens Officerer ville gjøre overfor Folketingsmand Hørups Udtalelser paa Fremskridtsklubbens Møde i Cirkus d. 30. April d. A., finder man sig foranlediget til at gjøre Offentligheden bekendt med følgende:

Flere Officerer have straks ønsket at værne om deres og deres Kammeraters Ære ved at sende Hr. Hørup en Udfordring, saafremt et saadant Skridt maatte finde Bifald i Hæren. I den Anledning have undertegnede ældre Officerer, da en særlig Æresinstitution ikke findes i vor Hær, efter Opfordring fra flere Sider taget dette Spørgsmaal under Overveielse og ere komne til det Resultat, at Hr. Hørup ved sin hele Færd ved denne Leilighed har stemplet sig selv paa en saadan Maade, at Officerernes Ære efter vor Formening ikke kan berøres af Udtalelser fra hans Side, og at som Følge heraf en Duel med ham ikke vilde kunne føre til det Maal at skaffe Officerstanden Æresoprejsning og derfor bør fraaades.

Kauffmann,
Generallojtnant.

Schreiber,
Artillerigeneral.

Tvermoes,
Generalmajor.

Ernst,
Ingeniørgeneral.

Ravn,
Generalmajor.

Schroll,
Generalmajor.

Fog,
General.

Hammer,
Generalmajor.

Krieger,
Generalmajor.

Nu faar Brandvæsenet Heste!

Vore kække Brandfolk med det nye Heste-Forspand.

En lille Reform i vort Brandkorps.

Brandfolkene skal ikke længere agere Trækdyr.

27. Februar 1887.

Hovedstationen i Nikolaj er et trist Billede paa hele vort Brandvæsens Forsømthed. Uhyggeligere og mere ubekvemt kunde man ikke have indrettet det. Mandskabets Lokaler er værre end Fængselsceller.

Fattigdom paa alle Leder og Kanter. Hidtil har det været saadan, at naar der lød Brandsignal, og det gjaldt at komme saa hurtigt som muligt afsted, saa stod vel Sprøjten parat til Udrykning, og Assistenten var i et Par Sekunder i Støvler og Kappe, men Heste til at fremme Farten fandtes ikke.

Brandmændene er haardt „spændt for“.

Man kender Historien. Brandfolkene maatte selv agere Forspand. Med Sveden haglende ned af sig jog de med Sprøjten gennem Gaderne.

Og Assistenten, som skulde møde som første Mand paa Pletten for at lede Operationerne, han stod ude paa Gaden og vinkede ad en Droske. Maaske var der netop en, og saa gik det. Maaske var der ingen, og saa brændte Huset, mens man løb rundt for at skaffe Befordringen.

— — Saadan har Københavns Brandvæsen været indrettet til Dato.

Men efter Kristiansborgs Brand kom der Angst i Gemytterne.

Og nu efter halvandet Aars Forløb staar vi endelig foran et stort og gennemgribende Forslag til en Omkalfatring af vort Brandvæsen.

Forslaget er for Tiden hos Borgmesteren og i Løbet af en Maanedes Tid venter man, at det vil naa til Borgerrepræsentationen.

Det gaar først og fremmest ud paa at faa tilvejebragt en moderne og tidssvarende Hovedstation — et stort Bygningskompleks med Boliger til Mandskab

og Officerer, med Øvelsesplads og med Stald. I Voldkvarteret mener man at kunne finde passende Grund dertil.

Vognmand Bohn leverer Heste.

Og imens man venter paa denne store Reform, har man i disse Dage forsøgt sig med en lille Ændring.

Nikolaj har faaet Heste. Brandfolkene skal ikke længere agere Trækdyr, og Assistenten skal ikke støje rundt efter en Droske.

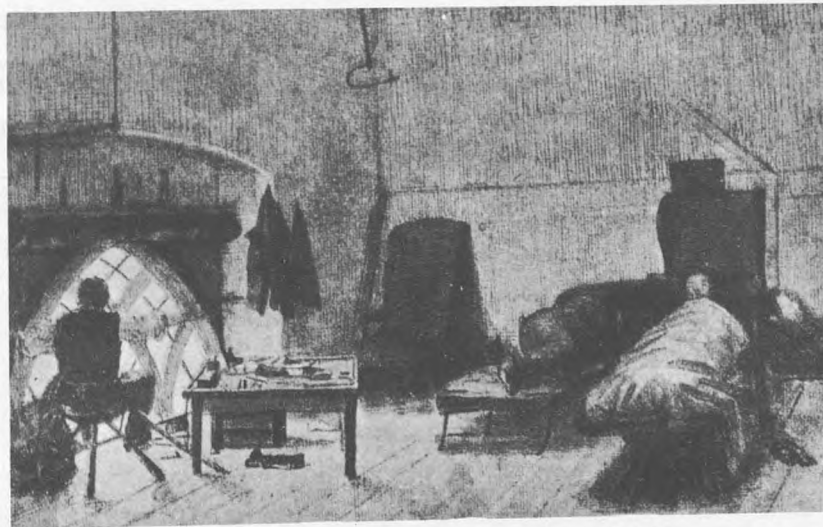
Nikolaj har faaet Heste — dog ikke saadan at forstaa, at Brandstationen er blevet Selvejer. Saa ødsel har man ikke været.

Men man har truffet Arrangement med Vognmand Bohn paa Købmagergade, og man har lagt elektrisk Forbindelse mellem ham og Nikolaj.

Naar nu en Brand alarmeres, trykker Assistenten paa en Knap i sit Værelse, og straks kommer Hr. Bohns Heste farende. Hr. Bohn har Kontrakt om, at han skal betale Bøde, hvis hans Heste ikke møder inden 4 Minuter efter, at Signalet er givet.

Saa spændes Hestene for den beredte Sprøjte, og baade Assistent og Mandskab drage kørende til Branden.

Fritz Holm (Peter Nansen)

Vagtstue — og Sovesal — paa Nikolaj Brandstation.

Et underskudt Barn i den danske Kongefamilie

En mystisk Historie om to tyske Herrer, der i disse Dage er ankommet fra Stettin og gør Fordring paa Danmarks Throne.

De to Herrer Beck, Fader og Søn, hævder at være Descendenter fra den oldenburgske Kongefamilie og søger Audiens hos Hs. Maj. Kong Christian IX.

Frederik VII, som de to Herrer Beck fra Stettin paastaar ikke er den sidste Oldenborger.

København 28. April 1886.

Først i forrige Uge ankom her til Byen fra Stettin to Mænd, Fader og Søn, hvoraf den første er 60 Aar, den sidste 21. Foruden en mindre Garderobe medførte de to Rejsende en Kuffert fuldt pakket med Dokumenter. Umiddelbart efter deres Ankomst kørte de ud til Vesterbro, hvor de tog ind til en tysk Familie, hos hvilken de befandt sig endnu.

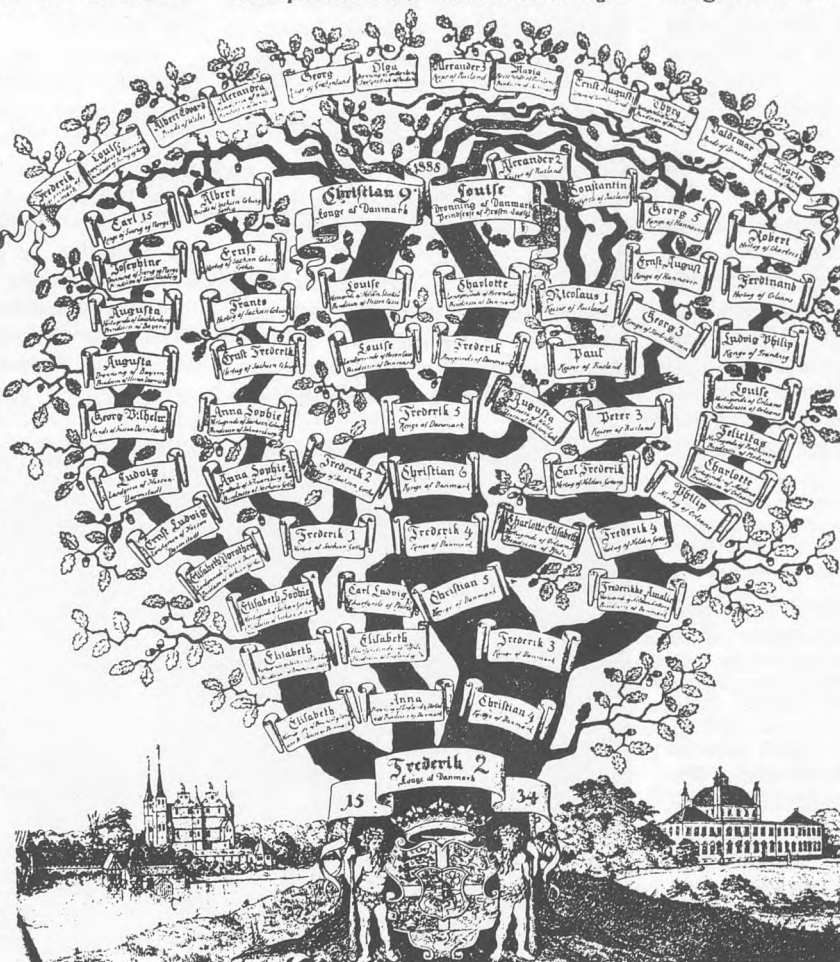
Disse to Mænd, der holdt deres Indtog paa en saa bramfri Maade, kom hertil i et ikke noget mindre Ærinde end det, at ville legitimere sig som Descendenter i lige Linie fra den oldenburgske Stamme, og at dokumentere, at de, om de ved Frederik VII's Død havde været i Besiddelse af de Beviser, de nu agter at fremlægge, vilde have overflødiggjort den Arvefølge-

lov, i Følge hvilken vor nuværende Konge besteg Thronen, idet de i saa Fald havde været de eneste berettigede til den.

De to Mænd bærer det glücksborgske Hus' oprindelige Navn Beck. Samme Dag, som de ankom, begav de sig op i Hofmarskallatet paa Amalienborg og anmodede om en Audiens hos Hs. Majestæt Kongen.

Prins Hans ønsker ikke at forhandle med de to Thronprætendenter.

Overhofmarskallatet henviste dem imidlertid til det tyske Gesandtskab, som erklærede, at det ikke ad officiel Vej kunde foretage sig noget, men at det foreløbig vilde forhøre sig om Sagen ved en privat Samtale med Kongens Broder, Prins Hans. Nogle Dage senere modtog de

Den danske Kongefamilies Stamtræ

Thronprætendenternes Dokumenter

fra Prins Hans et Brev, hvori det meddeltes de to Herrer Beck, at Prinsen ikke saa sig i Stand til at modtage dem, samt heller ikke vilde støtte dem i deres Anmodning om en Samtale med Kongen.

Der stod dem derefter ingen anden Vej aaben, end at opnaa en Audiens igennem det tyske Gesandtskab. De skrev derefter til Autoriteterne i Stettin om en anbefalingskrivelse til den tyske Legationsraad. En saadan Skrivelse indløb hertil i Gaar, og man maa nu med Spænding afvente, hvorledes Gesandtskabet vil stille sig overfor dem, saameget mere som de er fast besluttet paa ikke at sky nogen Anstrengelse for at faa Tilladelse til et personligt Foretræde for Hs. Majestæt Kongen. Ingen af de to Herrer Beck gør Indtryk af at være Eventyrere, den ældre er høj og slank, en aristokratisk Personlighed, en ungdommelig Holdning, et vindende Væsen. Hans Ansigtstræk og store graasprængte Skæg minder i en saa forbavsende Grad om den sidste afdøde russiske Kejser. Dette er for Hr. Herman Beck kun en naturlig Følge af, at han er af det rene fyrstelige Blod, og i lige Linie en Descendent af Katharina II.

Kong Christian IX's Broder Prins Hans, hos hvem Thronprætendentene søger Bistand.

Den ældre Hr. Beck hævder at kunne bevise, at han nedstammer fra et forsvundet Barn af den fyrstelige Familie.

Hr. Herman Beck hævder nemlig, at han ved sine Dokumenter kan bevise, at han er en Sønnesøns Søn af et i sin Tid forsvundet Barn af den fyrstelige Familie. Under de maaske uoverstigelige Hindringer, han vil faa at overvinde for at gøre sin Familieret gældende, vil han have en fortrinlig Støtte i sin Søn, den 21-aarige Heinrich Beck, hvis lette, utvungne Holdning, tidlige Verdenserfaring og Smidighed i Konversationen leder Tanken hen paa den fødte Aristokrat. Den unge Mand har mærkværdigvis en slaaende Ansigtslighed med Prins Valdemar.

29. April 1886.

Endnu i Gaar havde D'Hr. Beck ikke faaet Svar paa deres Henvendelse til Hs. Majestæt Kongen. Det er jo meget muligt, at de to Mænd, skønt deres Optræden og Væsen ikke tyder derpaa, er Charlataner og udspekulerede Bedragere. I saa Fald vil det kun være heldigt, om deres Paastande blev afslørede, og de selv hurtigst muligt ekspederedes ud af Landet.

Udenrigsministeriet beordres til at undersøge d'Hr. Becks Dokumenter.

30. April.

Efter hvad vi erfarer, har Hs. Majestæt Kongen henvist de to Herrer Beck med deres Dokumenter til Udenrigsministeriet, hvor Papirerne vil blive gjort til Genstand for en omhyggelig Prøvelse.

Resultatet af Undersøgelserne.

6. Maj.

Det har nu ved Oplysninger, modtaget fra Tyskland, vist sig, at de to Prætendenter ikke duede stort. Den ældste var en løsladt Tugthusfange, og den yngste syntes ikke stort bedre. De to Tyskere bliver af det danske Politi sendt tilbage til deres Hjemstavn Stettin paa gratis Returbillet.

Kong Christian IX som ung Prins i 1850'erne, da han blev valgt til dansk Tronfølger.

Gaa længer ud
paa Landet —!

Fornylig to Herrer med Stamtavle saa smukt kom reisende hid fra Stettin, men trods *Politiken* ei Træet bar Frugt, de tugtige to blev til Grin. Skøndt for Protegéen med Pen med Blæk Reporteren kæmpede stout, men at gaa i Vandet i saadan en Beck, det maa nu dog vist være flovt.

(Tale): Der var ogsaa det kjedelige ved det, at Ministeriet ikke vilde anbefale dette nye Tillæg til Beckers Verdenshistorie, og at den hele Krone de fik, var vor værdige Politidirecteur og det endda paa Nakken:

De der! Heraus begge to, »Titania« venter, ja værsaago', den Slags gaar inte min Ven, Nej, De maa gaa helt ud ad Landet med den!

(Af en Vise i Sommervejen 1886 *Kjøbenhavn paa Ré-tour* af Axel Henriques og Johannes Buntzen.)

Avispapiret er taalmodigt!

Den syngende Flue.

Vardø, den 24. Juli 86.

Ja, Naturen er vidunderlig, i det smaa som i det store. Dagens brændende Spørgsmaal heroppe, det, hvorom alle her taler med Beundring og Glæde, er en Flue, som en Fange paa Vardøhus har lært at synge. Fangens Navn er Hans Dølen.

Hans Dølen blev meget glad over den Kammerat, han havde faaet i sit triste Fængsel. Han delte sin simple Kost med den og morede sig med at lære det kloge Dyr alle Slags Kunster. Det varede ikke længe, før den kunde staa paa Bagbenene og vende Koldbøtte.

Fluen røber musikalske Anlæg.

Hans Dølen har en køn Stemme og holder meget af at synge fædrelandske Sange. Navnlig kan han ikke blive ked af at synge Bjørnsons »Ja, vi elsker dette Landet«. Naar han nu sad i Fængslet og sang denne dejlige Sang, lagde han Mærke til, at Fluen lyttede opmærksomt til. Og naar den en Tid havde lyttet, fløj den — ganske mod Sædvane — pludselig op og begyndte at summe gennem Cellen. Han tog nu grundigt fat paa Undervisningen. Han sang Tone efter Tone vel Tusinder af

Gange igennem, medens Fluen i sære Sving søgte at frembringe Klangen i sin Summen. Det gik langsomt, men efter en Maanedes utrætteligt Arbejde er han nu naaet saa vidt, at Fluen tydeligt og rent kan synge hele den første Strofe og de to første Ord af den anden. De sidste Dage af August slipper Hans Dølen ud; til den Tid haaber han, at Fluen skal kunne synge hele de to første Strofer.

II-Telegram.

Fluen dræbt ved et Ulykkestilfælde!

Vardø, den 31. Juli 86 Kl. 5½ Eft.

For en Time siden spredte det Rygte sig i Vardø, at den syngende Flue var forulykket. Jeg ilede straks op til Hans Dølen. Traf den uheldige svømmende i Taarer. I Haanden holdt han det lille Lig. Det forfærdeligste af det hele er, at Hans Dølen selv er Drabsmanden. Det gik saaledes til: Klokken tre sagde Dølen til Fluen, at han vilde sove til Middag. Han bad den vække ham Kl. 4. Da Taarnuret slog de fire Slag, fløj det trofaste Dyr op paa Dølenes Næse; men Dølen sov tungt med urolige Drømme. I Søvnne slaar han om sig med Haanden. Han rammer Dyret, og idet den for sidste Gang — med svag Stemme — sang: »Ja, vi elsker dette Landet«, faldt den død til Jorden.

Stemmingsfuld Begravelse.

Vardø, 2. August.

I Middags Kl. 12 jordedes den. Hele Vardø flagede paa halv Stang og Fæstningens Kanon skød 27 Skud. Alle sang »Ja, vi elsker dette Landet«. Dølen blev ved de kendte Toner saa bevæget, at han var lige ved at besvime. Han vilde ikke af med Liget. Vi maatte slaas med ham for at faa udleveret Kisten. Han havde gemt den i sin Vestelomme. Hans eneste Trøst er at læse om Fluen i »Politiken« og de mange andre skandinaviske Blade, der efter »Politiken« har fortalt om den. Da jeg meddelte ham, at nu var ogsaa de tyske Aviser begyndt at referere Historien, smilede han — et blegt, sygt Smil. Jeg tror ikke, han lever længe!

Fluen viste sig at være en And.

Historien om den syngende Flue er en typisk »Søslange« i Agurketiden. Peter Nansen var Hovedmanden for Spøgen, der senere fik Efterfølgere i »Maane-Annoncen« og Scheel Wandel og Kannibalerne.

Bladsalg paa Gaden.

Fra i Dag kan man købe sin Avis i Forbifarten.

5. Juni.

Fra idag af vil København begynde at være Storstad ogsaa paa dette lille Omraade. Vort Politi har latterlig længe vægret sig ved at tillade Bladsalg paa Gaderne. Nu endelig har Hr. Martin Jensen, en af Københavns største Bladforhandlere, faaet Tilladelse til at lade Aviser sælge rundt om paa Torve og Gader.

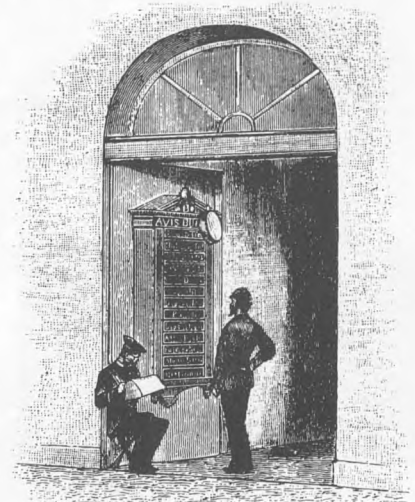
Idag sender Hr. Jensen, til en Begyndelse, 5 Bude om med københavnske Aviser. — Hvis Foretagendet — hvad der ingen Tvivl er om — vinder Tilslutning hos Publikum, forøges Budenes Antal til 10.

Publikums Adgang til Bladlæsning bliver derved i høj Grad lettet. En Mængde Mennesker har ikke Lyst til at binde sig som Abonnent til et enkelt Blad, men vil gerne hver Dag kunne vælge et eller flere af Bunken.

Der er endelig mange, som gaar saa tidlig hjemme fra, at Bladenes Bude ikke kan bringe dem Avisen i rette Tid. De vil da sætte Pris paa at kunne købe et Blad paa Vejen til deres Forretning.

To Bureauer — Kain (Dannebrogsgade) og Abel («National» ligeoverfor Cirkus) — er Standkvarterer for Bladsalget. De holdes aabne selv om Søndagen. Det ene af dem, Kain, er Hr. Jensens gamle Bladbureau; han har i den sidste Tid solgt alene derfra 3—4000 Blade.

Avissælgerne er klædt i en pyntelig Uniform, som d'Hrr. Biegel & Søn har leveret. Bladene er ordnede i en forgyldt Kurv med 3 Hylder og staa med Titlerne synlige for Publikum. Kurven bæres i en Skulderrem.

Et af de nye Blad-Udsalg.

Høiesteret omstøder sin egen Dom!

Et enestaaende Tilfælde i dansk Retspleje.

FEIØ-PIGEN DER DØMTES

for Fødsel i Dølgmaal, og hendes

MODER, DER DØMTES

for at have ombragt Barnet

FRIKJENDT EFTER 5 AARS FORLØB

I Dag den 10. Maj 1886 afsagde Høiesteret Frifindelses-Dom over Feiø-Pigen og hendes Moder, der ved samme Høiesteret den 29. Oktober 1884 var idømt 5 Aars Forbedringshus og Livsstraf.

Feiø-Sagens Forhistorie.

Endelig — efter fem Aars Forløb — er der kommet en Afslutning paa den mærkelige, og for dansk Retspleje meget pinlige, **Feiø-Sag**.

Sagens Forhistorie er denne:

Den 28. Mai 1881 blev der paa **Feiø Kirkegaard** fundet et Barnelig af et nyfødt Barn. En Pige ved Navn **Ane Christiansen** blev anklaget for at have født dette Barn i Dølgmaal, samtidig med, at hendes Moder **Christiane Godfredsen** anklagedes for at have ombragt Barnet med Pigens Vidende og Vilje.

Baade Moderen og Pigen aflagde Tilstaaelse og blev dømt, **den første til Livsstraf, den anden til 5 Aars Forbedringshusarbejde.**

Iøvrigt forelaa en Erklæring fra Distriktslægen om, at han havde undersøgt Ane Christiansen og fundet Tegn paa, at hun tidligere havde født.

Den 29. Oktober 1884 stadfæstede Høiesteret Dommen. Christiane Godfredsens Livsstraf blev senere ændret til Tugthusarbejde paa Livstid.

Feiø-Pigen har aldrig født noget Barn!

Af Høiesteretsdommens Præmisser.

Sidste Aar blev Feiø-Sagen genoptaget, da der var rejst Tvivl om Tilstaaelsens Rigtighed, og under nye Forhør hævdede da ogsaa begge de Tiltalte, at de af dem afgivne Forklaringer var aldeles usandfærdige. Særlig har **Ane Christiansen**, der skildres som temmelig indskrænket af Aandsevner, forklaret, at hun aldrig har været frugtsommelig, men at hun, som er af en svag og eftergivende Karakter, ved at tilstaa har givet efter for det stærke Tryk, der er blevet udøvet mod hende, navnlig af underordnede Betjente. Hendes Moder hævdede ligeledes at have afgivet sin Tilstaaelse under stærkt Tryk og under Indflydelse af en stærkt svækkende Mælkekur, som hun af Helbredshensyn havde været underkastet i Arresten.

Efter nye Deponenters Forklaringer tør det heller ikke længere antages, at Ane Christiansen var frugtsommelig i Sommeren 1880, og de Omstændigheder, under hvilke Tilstaaelsen er afgivet, findes nu ogsaa i og for sig at maatte bidrage til at svække dens Paalidelighed. Paa Grundlag af de Undersøgelser af Pigen, som i Aar er udførte af Fængselslægen og Overakkoucheuren, maa det anses for sikkert, at Ane Christiansen ikke nogensinde har født et fuldbaaret Barn, og at hun ikke kan have født det Barn, hvis Lig man fandt paa Feiø Kirkegaard.

Forhørsdommerens mentale Tilstand fritager ham for Ansvar.

Med Hensyn til Sagens Behandling i Birkeretten bemærkes, at der, efter hvad der nu er oplyst for Høiesteret om Forhørsdommerens mentale Tilstand, ikke bliver Spørgsmaal om at paalægge ham Ansvar.

Høiesteretsdommen slutter med en pure Frifindelse af begge de Anklagede.

En skæbnesvanger Justitsfejltagelse.

En Reform af Strafferetsplejen maa blive Følgen.

11. Maj 1886.

At Tilliden til Høiesteret skulde blive svækket ved, at den har kuld-kastet sin egen tidligere Dom i Feiø-Sagen, tror vi ikke. Thi den af Høiesteret ved Feiø-Sagen begaaede Fejl er ikke i nogen Maade af den Art, at den kan rokke Tilliden til denne Ret som saadan. Fejlen laa jo, som man maa erindre, ikke hos Retten men i særlige Omstændigheder ved de Undersøgelser, paa Grundlag af hvilke Retten var henvist til at fælde sin Dom.

Aktor fremstillede under Proceduren for Høiesteret disse Omstændigheder saaledes: en svag, imbecil Inkvisit, en overfladisk og mangelfuld Lægeundersøgelse, en altfor tjenstvillig Politibetjent og Arrestforvarer, højst uheldige Arrestlokale-Forhold paa Feiø, der maatte gøre Undersøgelsen trættende og langvarig, og endelig en uklar, fantastisk, exalteret, for ikke at sige sindssyg Forhørsdommer.

Denne Skildring viser Vejen til, hvor man skal søge Grunden til den foreliggende Justitsfejltagelse, — nemlig i første Instans vor kriminelle Retspleje, vor inkvisitoriske Procesmaade. Kunde Feiø-Sagen føre til en Reform af Strafferetsplejen og en moderat Gennemførelse af Anklageprocessen, saa kunde vi nu, efter at Fejlene er opdagede og rettede, næsten have Grund til at glæde os over, at de er begaaede.

Det er jo ikke første Gang, at der har maattet et druknet Barn til, for at en Brønd kunde blive tilkastet.

(Nationaltidende.)

Herremoder Anno 1886

Det er næsten utrogt, hvor meget Varerne fordyres inden de kommer til Forbrugerne. For Exempel kan anføres: indenlandske Klædevarer er for Tiden i saa lave Priser, at en Mandfolkedragt (Frakke, Vest og Benklæder) af groft Stof — saa godt

at enhver velstillet Borgermand kan bære det, uden at Dragten vil stikke af imod hans sædvanlige Klæder — kan leveres for 10 Kroner inklusive den Syløn, der betales for Maskinsyning. Dragten vilde sikkert ikke sidde saa net, som en kræsen Herre

kan forlange, naar han har givet 60—80 Kr. for et Sæt Klæder, men mange af os fandt sig gerne i et mindre elegant Udseende, dersom vi kunde købe vore Klæder for tilnærmelsesvis 10 Kr.

Gamle Renz i den nye Cirkus

Cirkusdirektør Renz og Hingsten »Elimar«.

Den gamle podagritiske Direktør bør ikke lade sin Vrede gaa ud over det uskyldige Dyr.

20. Juli.

Hr. Redaktør!

Idet jeg iøvrig ganske slutter mig til den Dyreven, der har nedlagt Protest mod Direktør Renz' offentlige Dressur, skal jeg tillade mig at rette en lille Misforstaaelse hos Dyrevennen.

Han har ikke Lov til at sige, at det var den assisterende Cirkustjeners Skyld, at det gik galt med Hingsten Elimars Sjipping. Tjene-

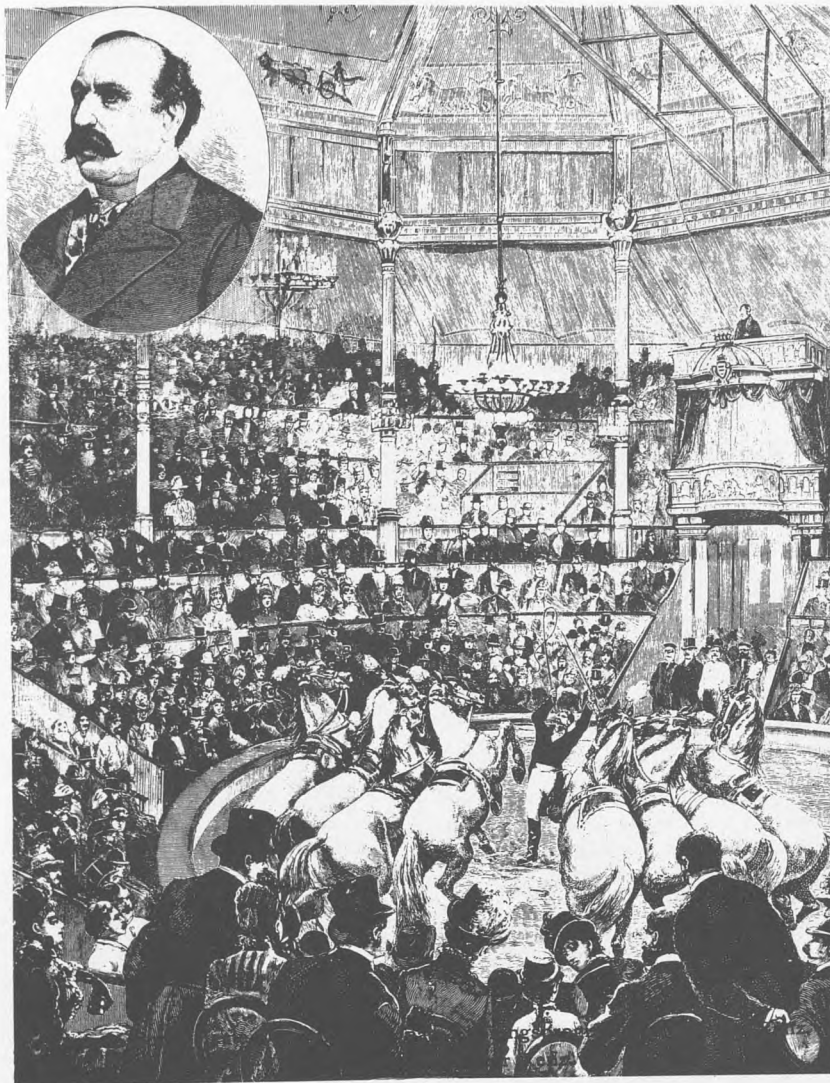

ren havde ligesaa lidt som Hingsten Skyld i, at Kunststykket mislykkedes — nej, det var ene og alene den gamle Direktør selv.

Direktør Renz fortjener, at man roser hans ranke Holdning og sorte Skæg. Det er endvidere uhyre godt gjort, at denne Olding endnu med forholdsvis betydelig Elegance og med de gamle, stive Ben i høje, lakerede Støvler kan gaa Parade-gang ved Siden af Hingsten *Elimar*.

Men Direktør Renz bør ikke drive Spasen længer, end den er uskadelig. Naar hans Podagra forhindrer ham i at strække Armene saa langt og saa højt, som det er nødvendigt for at kunne føre Sjippetovet for *Elimar*, og naar han lader sin Vrede over sin Afmagt gaa ud over det uskyldige Dyr — da maa han lægge Tovet i yngre Hænder.

En Menneskeven.

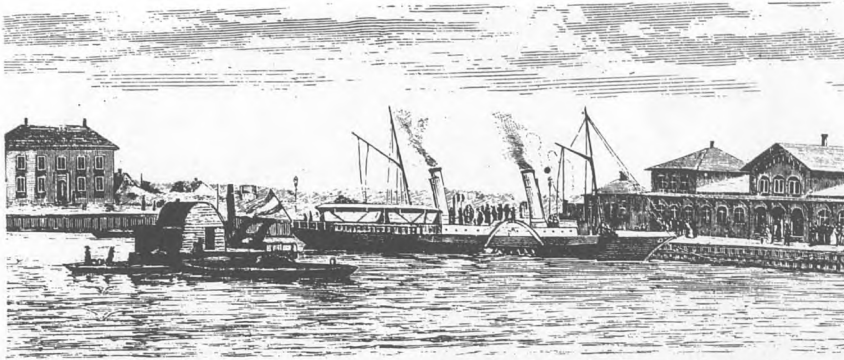
Aabningsforestillingen i Aftes i den nye Cirkusbygning.

9. Maj 1886.

Den kejserlige Kommissionsraad og Direktør, der Altmeister Renz indviede i Aftes den nye Cirkusbygning i Jærnanegade med et enestaaende Artistprogram. Særlig maa fremhæves Jockeyen *Hubert Cooke* og Klovnens *Godlewsky* for deres aldeles ypperlige Præstationer, der lønnes af det begejstrede Publikum med stormende Bifald.

Det blev saaledes et straalende Gensynsmøde mellem Cirkusdirektør Renz og Residensstaden Kjøbenhavn; begge har siden sidst udviklet sig, Renz er bleven en Cirkus-Konge, der har lagt det halve Asien og det hele Europa for sine Fødder, og ej engang et Haar er bleven graat paa hans Hoved — og Kjøbenhavn har vokset sig til en Storstad, som har kunnet byde sin fremragende Gjest en ny og flot grundmuret Cirkusbygning. Det forlyder da ogsaa, at Renz har lejet Cirkus for de kommende tre Sommersæsoner. Det gjælder da om, at det ny Kjøbenhavn og den gamle Renz lære at forstaa hinanden. Betingelsen herfor er, at han byder os det bedste. Programmet var som sagt i Aftes storartet. Det eneste, som skuffede, var Pantomimen, som sluttede Aftenen. »*Harlekin à la Edison*« eller »*Alt elektrisk*«, som Titlen var, havde spændt Forventningerne; men vi kunde ikke paa nogen Maade lade os imponere af de elektriske Effektllys, der vare anbragte inden i Damekostumerne.

— Gjedser-Banen aabnes —

Gjedser nye Banegaard med den udvidede Havn for Persondamperne
»Kaiser Wilhelm« og »König Christian«.

Den nye Tyskland-Rutes højtidelige Indvielse.

28. Juni 1886.

Fra Nykjøbing Falster telegraferes Søndag Efterm. til Ritz. Bureau: Kl. 12,50 ankom hertil med Toget fra Gjedser de Danske, der havde deltaget i Festen igaar i Rostock, samt de tyske Gæster, deriblandt Generaldirektør *Stephan*, Ministerial Direktør *Sachse* af Berlin. Statsminister *Bülow* af Mecklenborg, Gjedserbanens Entreprenør *Bichel* o. Fl. Toget afgik straks med de øvrige Indbudne, der vare stødte til, til Paviljonen i Kohave. Tilstede var endvidere Indenrigsminister *Ingerslev*, den konstituerede Stiftamtmand *Platou*, Borgmester *Neckelmann* samt By- og Amdsraadsmedlemmerne.

Etatsraad Tietgen tæler for Kongen og hyldes selv af den tyske Generaldirektør.

Festmaaltidet aabnedes af Etatsraad *Tietgen* med en Tale for Kongen.

Indenrigsminister *Ingerslev* gav dernæst en Oversigt over den danske Regerings Forhold til denne ny internationale Linie, takkede Koncessionshaveren for Arbejdets gode Fremme og sluttede med de bedste Ønsker for den fremtidige Udvikling af den internationale Linie mellem Berlin og Kjøbenhavn. Generaldirektør *Stephan* talte under stærkt Bifald for Etatsraad *Tietgen* som Foretagendets Begynder. Lehnbaron *Reedtz-Thott* takkede for Gæstfriheden i Mecklenborg igaar og henvendte sig særlig til Statsminister

Etatsraad Tietgen, der har været Sjælen i den nye Tysklands-Rutes Gjennemførelse.

Bülow. Denne udbragte en Skaal for den danske Indenrigsminister, der derefter talte for Direktionen for deutsch-nordischer Lloyd. Direktør *Sachse* takkede Medarbejderne ved Sagen, Generaldirektør *Nørgaard*, Overpostmester *Petersen*, Driftsbestyrelser Etatsraad *Holst* og Direktør for Postvæsenet *Lunn*.

Efter et animeret Festmaal fulgte de danske Gæster de Fremmede til Toget til Gjedser, hvor Senator *Dr. Withe* fra Postskibet takkede for den venlige Modtagelse og det gode Samarbejde og udbragte et Leve for Danmark. *Tietgen* takkede, ønskede, at Dampskibene maatte blive afløste af en Dampfærge, og udbragte et »Leve vore Naboer«. — Ved Nykjøbing og Gjedser var en stor Menneskemængde tilstede, og begge Steder var rigt flagsmykkede, Stemningen var udmærket.

Hans Majestæt Kongen paa Ridetur.

Man skal ikke hilse paa Kongen
naar man kører i Charabanc.

Da Hs. Maj. Kongen i Søndags var ude at ride i Dyrehaven, kom en Char-a-banc med en 6—7 Mennesker kørende forbi Majestæten. Vognen holdt stille for at lade den kongelige Rytter passere, og Herrerne i Vognen rejste sig op for at hilse paa Hs. Majestæt. I det samme gjorde Hestene en Bevægelse fremad, saa Vognen fik et Ryk, og den ene af Herrerne — en ældre Mand — faldt bagover. Hans Ben blev hængende fast i Vognen, Hovedet laa op til det ene Baghjul. Det Hele var yderst farligt. Hs. Majestæt, der er bekendt som en fortrinlig Rytter, sprang straks af Hesten og reddede den gamle Herre.

Fra Hofmarskallatet er derefter udsendt en Meddelelse, »at Hs. Majestæt Kongen, hvormeget Hs. Maj. end paaskønner ethvert Bevis paa Befolkningens Hengivenhed og Ærbødighed, dog med Hensyn til Hilsen fra Vogne, særlig Char-a-bancs, paa Grund af den dermed forbundne Fare, maa ønske, at man, naar man passerer Kongen eller den øvrige kongelige Familie, vil undlade at rejse sig for derved at give sin Hilsen et yderligere Ærbødighedspræg.«

Gedser-Retur

Hver Dag Udflugt fra Berlin
til

Kjøbenhavns Tivoli

Afrejse fra Berlin Kl. 8 om
Morgenen, via Warnemünde,
Ankomst til Kjøbenhavn Kl.
8,20 om Aftenen, i rette Tid
til Tivolis

Koncerter

under Ledelse af Kapelmestrene
Balduin Dahl, Georg Lumbye
og *C. C. Møller*.

Afrejse fra Kjøbenhavn hver
Morgen Kl. 8,45, Ankomst i
Berlin Kl. 9 Aften.

Noter og Nyt i Aarets Løb

Den nye Pøblingsbro.

Arbejderne ved den nye Pøblingsbro skrider frem med den for danske Byggeforetagender egne jævne Hastighed. Der er Haab om, at Broen vil kunne gøres færdig i Efteraarets Løb. Man har i de sidste Dage opfat Godstykke af Røben Granit til Randerne ved Broens Ender, simple i Formen, men solide at se til. I det Hele synes Anlægget at faa sin væsentligste Skjønhed gennem Soliditeten.

Telefonsamtale paa lang Afstand. Nye interessante Forsøg.

Telefonsamtale mellem København og Paris er nu, hvad Afstanden angaar, ikke længer nogen Umulighed. Belgieren van Rysseberghe har nylig i Amerika anstillet Forsøg med Telefonering mellem New York og Chicago — det vil sige paa en Afstand som mellem Berlin og Rom og noget længere end København—Paris, og Ordene lød saa tydelig, som om den svarende havde siddet i samme Stue og ikke 160 Mile borte.

Det er ogsaa meget interessant, at van R. ved denne Lejlighed benyttede en almindelig Telegrafledning, og at Telegraferingen ikke blev i mindste Maade forstyrret ved Telefonsamtalerne. Han tror at turde paastaa, at man med Lethed gennem lignende Ledninger vil kunne telefonere fra Paris til Peking, derimod desværre ikke f. Eks. mellem Berlin og New York, da det undersøiske Kabel hidtil ikke har vist sig egnet til Telefonering.

Elektrisk Lys paa Østergade.

25. Juli 1886.

Efter hvad vi erfare, paatænkes der af det bekendte Firma Woodhorse & Rawson i London anlagt en elektrisk Lys-Anstalt paa Østergade, hvorfra de forskellige Butikker og andre Lokalteter kunne forsynes med elektrisk Lys til Gaspriser. Dette Firma har ogsaa i Udlandet oprettet saadanne Anlæg f. Eks. sidst i Hamborg. Kraften til Frembringelsen af Elektriciteten tages om Dagen af en Gasmotor, og bevares i Akkumulator til om Aftenen og kommer da til Anvendelse som elektrisk Lys, paa den Maade, at det afmaales og tildeles de forskellige Husbeboere. Forbrugskvantumet faststilles pr. Time og pr. Lampe igennem en Elektricitetsmaaler af ganske ny Opfindelse.

Elektriciteten kan holdes tilbage i Akkumulatorerne aldeles efter Ønske, saaledes at en Lampe lige saa godt brænder i 140 Timer, som f. Eks. 7 Lamper i 20 Timer. Ved Drejningen af en Hane kan til enhver Tid øieblikkelig skaffes Lys, uden Hensyn til om Maskinen gaar eller staar. Hr. Johs. Mardhorst, Havnegade 19, Husets herværende Repræsentant, vil stedse være til Tjeneste med alle ønskede Oplysninger.

(Dags-Telegraphen).

- Du, ved Du hvad Forskel der egentlig er paa en Strømpe og en Tournure?
- Næ-æ-æh!
- Den ene haler man paa Læggen, den anden lægger man paa Halen.

Skønt det er rimeligt, at Telefoneringen i en nær Fremtid vil antage langt større Dimensioner, end dens Opfinder har anet, vilde det dog være forhastet, om man af de omtalte Forsøg drog den Slutning, at Telefonen om høje Tid vilde fortrænge Telegraferne i Verdenssamkvemmet. Det er kun en Mulighed, som Forsøgene har godtgjort. Paa store Afstande kræver Telefonering nemlig Kobber-Ledninger, der er meget kostbare. En saadan Ledning f. Eks. mellem Paris og Berlin vilde fordyre Taxterne saa meget, at Publikum rimeligvis hellere holdt sig til den »gamle« Telegraf.

Men teknisk er altsaa Vanskelighederne overvundne.

Kjøbenhavnske Sommerglæder

Svømmekunstneren Akej producerer sig uden for Tuborg Havn.

Den svenske Svømmekunstner Akej foretog i Søndags en højst interessant Opvisning i Farvandet uden for Tuborg Havn. De mange Tilskuere, der dels opholdt sig i Baade paa Sundet, dels havde taget Opstilling inde paa Land, fulgte spændt

Hr. Akejs virtuose Kunststykker. Han ikke blot foretog Svømninger paa Ryg og Bryst, men arrangerede hele Paa- og Afklædningsscener i Vandet, Tobaksrygning, Supée og Siesta sammesteds. Det var forbløffende behændigt.

er gaaet og Robert Watt rykket ind paa hans Plads, selv Kontrollørerne har faaet nye Uniformer og Pjerrot-Volkersens Humør er bedre end nogensinde.

Saaledes er alt saare godt. Der er bare det kildne ved det, at Plankeværkerne og Grænseskjellene dominerer. Det er snart ikke til at overse, hvor Magistratens nyindvundne Land begynder og Tivoli hører op, men de

Musikdirektør Balduin Dahl.

Tivolis nye Direktør.

Rejsende Journalist
Theaterdirektør. — Tivoli-Leder.

Robert Watt har i Lighed med Æventyrets Yngling, Aladdin, trods sin genuine Danskhed lidt udenlandsk Blod i sine Aarer, ligesom han har lidt udenlandsk Klang i sit Navn. Hvor nær eller fjært han er i Slægt med den James Watt, der opfandt Dampmaskinen, skal jeg af Mangel paa genealogisk Sagkundskab lade usagt, men vist er det, at hans Stamfader var en Engelskmand, og

Tivoli-Direktør Robert Watt.

at han selv trods nogen har exploiteret den Opfattelse, der gjorde hin Grand-Tip-tip- eller Navne-Onkel udødelig. Med Damp har han gjenemkrydset Evropa paa langs og paa tværs, befaret Atlanterhavet, jaget henover de amerikanske Rødhuders Land, pløjet Nilflodens hellige Vande og gjort Landgang paa den allernyeste Verdensdel. Man kan gjerne sige, at han til Dato har tilbagelagt hele sin Bane pr. Damp. Ogsaa hans Pen er gaaet med Damp, naar han gav sine livlige Rejse-skildringer. —

Lykken fulgte ham, og i de »fede Aar«, han styrede Folketeatret, hævdede han ikke alene sin Plads, men gjorde gode Affærer, og netop da de magre Aar stod for Døren, trak han sig ud af Spillet med en sikret Vinding. Nyt Changement! Paa vort verdensberømte Tivoli, Kjøbenhavns straalende Aladdin-stempel, var det kommet til Krise mellem Bestyrelsen og Etablissementets udmærket dygtige, man skulde tro uerstattelige Leder, og Krisen endte med Vakance. Atter her faldt der en Orange ned til Lykkens Yndling. Han kom, saa og indtog Pladsen —

Erik Bøgh.

Den gamle Have pudsés op.

Tivoli er bleven fornyet og fornyet: Terrænet er bleven ændret, Koncertsalen bygget om og gjort større, Direktøren Bernhard Olsen

store Jordarbejder maa vel en Gang blive færdige; foreløbig er den gamle »Ø« bleven landfast med den ny Stormgade, og Vandet, der forudm beskyllede Tivoli-Øens stejle Skrænter, er nu forvandlet til en stille Indsø, der skal befares af Gondoler.

Koncertsalen dobbelt saa stor som før.

Medens det landskabelige Hele saaledes kun er i sin Vorden, har Partiet omkring Koncertsalen og denne selv naaet Civilisationens og Fuldenhedens Toppunkt. Direktør Balduin Dahl fører nu Sceptret i et afsluttet, harmonisk Arrondissement, om hvilket et evigt Kredsløb kan foregaa, medens han som Centrum staar urokkelig, om end ikke ubevægelig. Dog bliver det ikke muligt, saaledes som det har været berettet, at faa den yndede Dirigent at se fra en ny Side. Musiktribunen staar fremdeles op mod Salens Bagvæg, og gaar man hen mod denne for at faa et Overblik over Sal og Orkester ogsaa fra denne Side, ser man ikke Reversen af Dirigentens Skjortebryst, men det, der næsten er en lige saa kjært: sin egen Person gjengivet i de fra Loft til Gulv sig strækkende Spejle, som man paa Afstand tager for det tomme Rum.

Koncertsalen er baade i Højden og Bredden voxet saaledes, at den omtrent kan rumme dobbelt saa mange som før.

Noter og Nyt i Aarets Løb

Spektakkel i National.

„Georg Lumbye level“

3. Maj 1886.

I Lørdags Aftes optraadte for første Gang Wiener-Koncertkapellet under Ledelse af Kapelmester Zellner. En Del Mennesker har været misfornøjet med, at Etablissementets

Musikdirektor Georg Lumbye.

Bestyrelse for denne Sommer har engageret et østrigsk Kapel og ikke fornyet Kontrakten med Hr. Georg Lumbye, og denne Uvilje gav man saa i Lørdags Aftes Luft paa en saare uheldig Maade, idet man ved Hujen, Hyssen og Piben under og efter Musikpræstationen lod sin Harme gaa ud over det aldeles uskyldige udenlandske Orkester og samtidig raabte »Georg Lumbye leve« og »Ned med Bestyrelsen«. Atter iaftes fornyedes Demonstrationerne i Etablissementet. Alt var udsolgt. Efter hvert Nummer peb man af alle Livsens Kræfter i Fløjte, Nøgler, Ølflasker etc. Politiet skred dog ikke ind mod Urostifterne, men da Spektaklerne vedvarede efter Forestillingens Slutning, blev Lokalet ryddet.

De storartede
kunstige
som have
stort Bifald,
alene

naturtro
Planter,
vundet saa
fabrikeres
hos

**E. Berendt & Ko.,
Tordenskjoldsgade 16,
Fabrik af kunstige Planter.**

Krøyers „Musik i Atelieret“.

Fra Foraarsudstillingen paa Charlottenborg.

Foraarsudstillingen paa Charlottenborg byder i Aar paa adskilligt af Interesse, selvom flere af de ypperste ældre og af alle anerkjendte Malere ikke er stærkt repræsenterede. Otto Bache har saaledes kun et Par Portræter, og Carl Bloch foruden et stort bibelsk Billede »Christus Consolator«, til Dels Gjentagelse af et tidligere Billede, nogle Portræter og to mindre Billeder. Andre som Kyhn og la Cour er derimod smukt repræsenterede ved prægtige og store Landskabsbilleder.

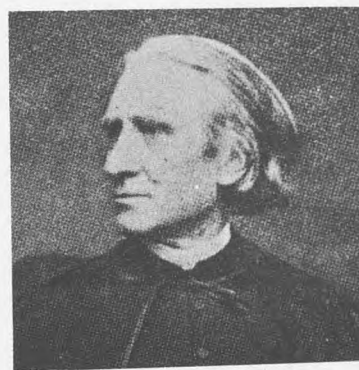
Krøyers „Musik i Atelieret“.

Hovedinteressen samler sig dog fornemmelig om Krøyers store Billede »Musik i Atelieret«, hvoraf ovenfor en Gjengivelse efter Kunstnerens egen Tegning. Billedet er overordentlig dygtigt gjort, om end Farverne i det forekommer lidt fremmede, hvad der vistnok nærmest er en Følge af, at de staa noget anderledes i det fulde Dagslys end i det kunstige Lys, hvori Billedet er malet.

Billedet gengiver en Mængde Kunstnere, Malere og Musikere. Det er Neruda-Kvartetten, der spiller, til venstre Anton Svendsen, lige for Neruda, til højre forrest N. Møller og bagved Chr. Petersen. Iøvrigt finder man i Billedets venstre Halvdel fra oven nedefter Erik Henningsen, Hans

Tegner, Zahrtmann, Karl Madsen, C. Locher, Aug. Jerndorff, Th. Bindsbøll, F. Hendriksen, O. Haslund, Chr. Zacho, V. Bissen, V. Johansen, Otto Bache og Carl Bloch. I Billedets højre Halvdel ses fra Midten og ude efter L. Tuxen, H. N. Hansen, R. Bissen, Otto Benzon, Vilh. Rosenstand, Godtfr. Christensen, Fritz Bendix, B. Middelboe, M. Therkildsen og Krøyer.

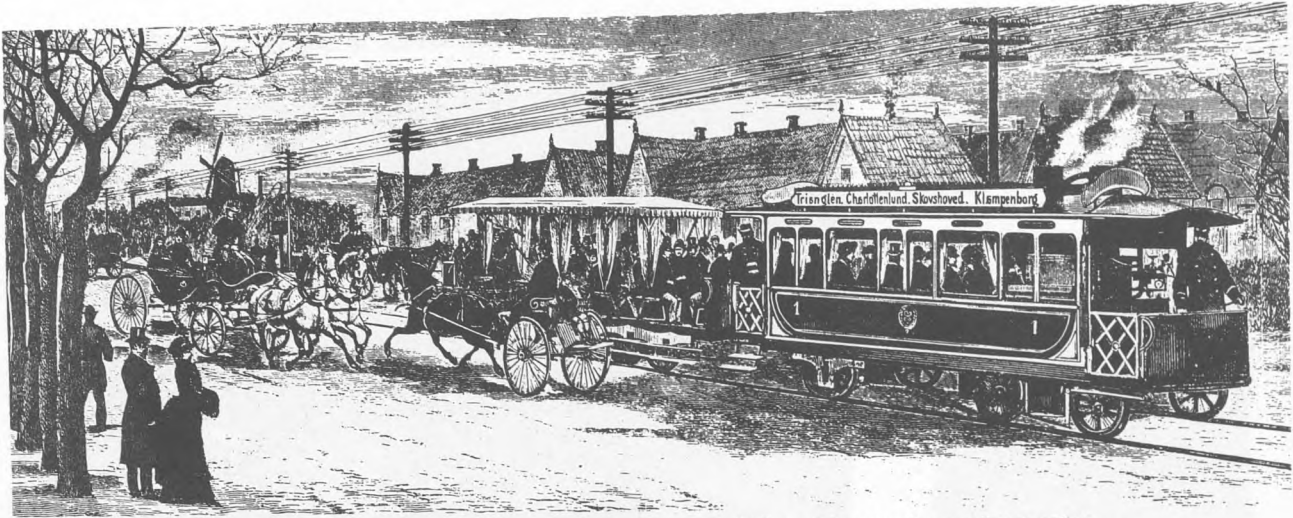
Franz Liszt død.

Bayreuth, 31. Juli.

Frantz Liszt er i Dag død her i en Alder af 74 Aar. Han var vore Dages berømteste Musiker, en fyrstelig Aand, omgivet af Smiger og Yndest, tilbødt af Kvinderne, forgudet af Mændene og dekoreret af Konger og Kejsere.

Strandvejens prustende Uhyre

Dampsporvognen paa Strandvejen ud for Lægforeningens Boliger. I Baggrunden ses Svanemøllen.

Dampsporvognen foraarsager stygt Ulykkestilfælde paa Strandvejen.

Casino's unge smukke Primadonna, Frk. Louise Brock, paakørt af Dampsporvognen ved Charlottenlund.

Skuepillerinden faar haarde Kvæstelser og bringes næsten bevidstløs til Hospitalet.

19. Juni 1886.

Nu har Uhyret paa Strandvejen, den hvæsende og prustende Dampsporvogn atter været Aarsag til en alvorlig Ulykke, som denne Gang er gaaet ud over Casino's unge, smukke Primadonna Frk. Louise Brock, der kom alvorlig til Skade.

Frk. Brock, der bebor en Villa paa Løvenskjoldsvej i Charlottenlund, var lige kørt ud i sin lille Ponyvogn med Fru Agnes Helsingreen, der var kommet i Besøg hos hende. Frk. Brock, der er en flink og rutineret Kusk, kørte selv den meget rolige og vel tilkørte lille Hest. Da Vognen var kommet en ca. 100 Alen op ad Strandvejen, mødte den Dampsporvognen, som kørte til Byen. Lokomotivet var allerede passeret, da i det samme paa den anden Side en stor Flytteomnibus kom kørende. Den lille Ponyvogn blev saaledes klemt inde paa en meget snæver Plads mellem de to Kolosser. Ved en ufrivillig og meget forklarlig nervøs Bevægelse fra Fru Helsingreen blev Hesten bange, og drejede imod Dampsporvognen, saa det ene Hjul paa Ponyvognen knustes. Frk. Brock faldt ud paa Sporet, Dampsporvognens Hjul gik over hende, og hendes Kjole blev hængende fast deri, saa hun slæbtes et Stykke henad Vejen, indtil Dampsporvognen standsede. Fru Helsingreen slap helskindet derfra, men var ganske overvældet af Skræk og Fortvivlelse.

I en meget lidende Tilstand blev Frk. Brock baaret til sin Villa. Des-

værre var det umuligt straks at faa Lægehjælp. Kronprinsens Hoflæge, Professor Ipsen, kom en Time efter Ulykkestilfældet fra Byen og ilede straks til Villaen for at foretage de nødvendige Skridt. Det viste sig, at Tilfældet var meget alvorligt, og Professoren vaagede en stor Del af Natten hos Patienten, som fik en Morfininsprøjtning for at dulme Lidelserne.

Ulykkestilfældet vakte almindelig Deltagelse i Charlottenlund. Fra Hs.

Casinos Primadonna, den unge Skuepillerinde Frk. Louise Brock, der blev kørt ned af Dampsporvognen.

kgl. H. Kronprinsen og Beboerne i Omegnen indløb der hele Aftenen Forespørgsler til den unge Dames Befindende. Om Eftermiddagen fulgte Overlægen ved Frederiks Hospital Dr. med. Oscar Bloch med Professor Ipsen til Charlottenlund og foretog sammen med ham en ny Undersøgelse.

Lægerne haaber, at alt vil kunne gaa godt, saa at Frk. Brock ikke faar nogen varig Ulæmpelse af Ulykkestilfældet.

Dampsporvognen maa væk!

Dampsporvognen ødelægger Strandvejen, knuser aarlig saa og saa mange Vogne, beskadiger saa og saa mange Damer og Herrer. Nu burde Beboerne paa Strandvejen og de Kørende raabe Allarm, gøre Andragende, holde Møde eller foranstalte en almindelig Lock-out overfor Dampsporvognen.

Ethvert Middel vil være godt, blot man opnaar Resultatet: at gøre Dampsporvogns-Trafikken umulig.

Nye Ulykker paa Strandvejen.

21. Juli.

Grosserer Salomonsen fra Kristianshavn, der bebor Villaen Norgesminde paa Strandvejen, kom i Gaar mellem Konstantia og Hellerup kørende ind mod Byen med sine 5 Børn i en Enspænderkaleshevogn. Paa Vejen mødte de Dampsporvognen, der gik udefter. Men da der samsteds holdt en Ølvogn, kunde Kusken ikke slippe udenom — Dampsporvognen kørte paa Kaleshevognen og splintrede Forhjulene og massakrerede Hesten.

Hr. Salomonsen og hans Børn slap fra Væltningen med Smaastød og

— Dampsporvognen er livsfarlig —

Smaaskrammer, men Kusken forstuede i Faldet en Haand. Værst var imidlertid Hesten faren, den maatte slaes ihjæl.

Grufuld Ulykke i Gaar.

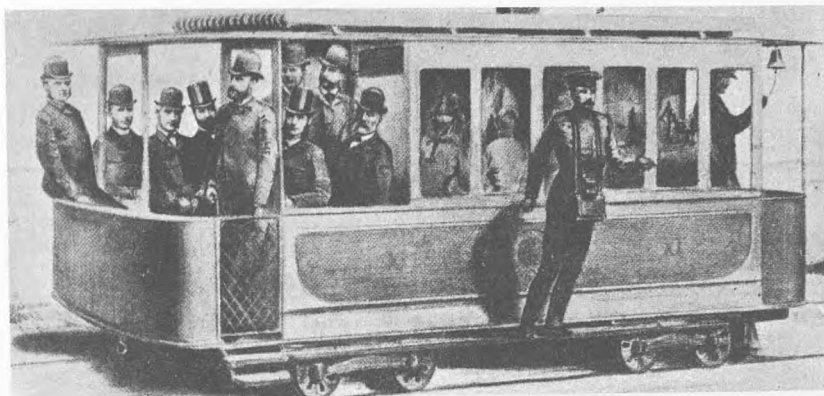
Fire kendte Kjøbenhavnere kørt ned af Dampsporvognen.

27. Juni.

Kl. 5 væltede en Enspændervogn ved Bellevue, og de 4 Passagerer, Grosserer *Louis Meyer* fra Skodsborg, hans Broder Veksellerer *Meyer* med Hustru samt Grosserer *Fredericia* kom alle til Skade. Værst dog Fru Meyer, en Dame paa ca. 35 Aar. Hun fik et dybt Hul i Tindingen foruden en Mængde mindre Læsioner.

Selskabet var taget med Toget Kl. 4 $\frac{1}{2}$ fra Kjøbenhavn til Klampenborg for at spise til Middag hos Grosserer Meyer, der har Sommerophold paa det nyopførte Hotel Øresund i Skodsborg.

Ved Klampenborg Station holdt

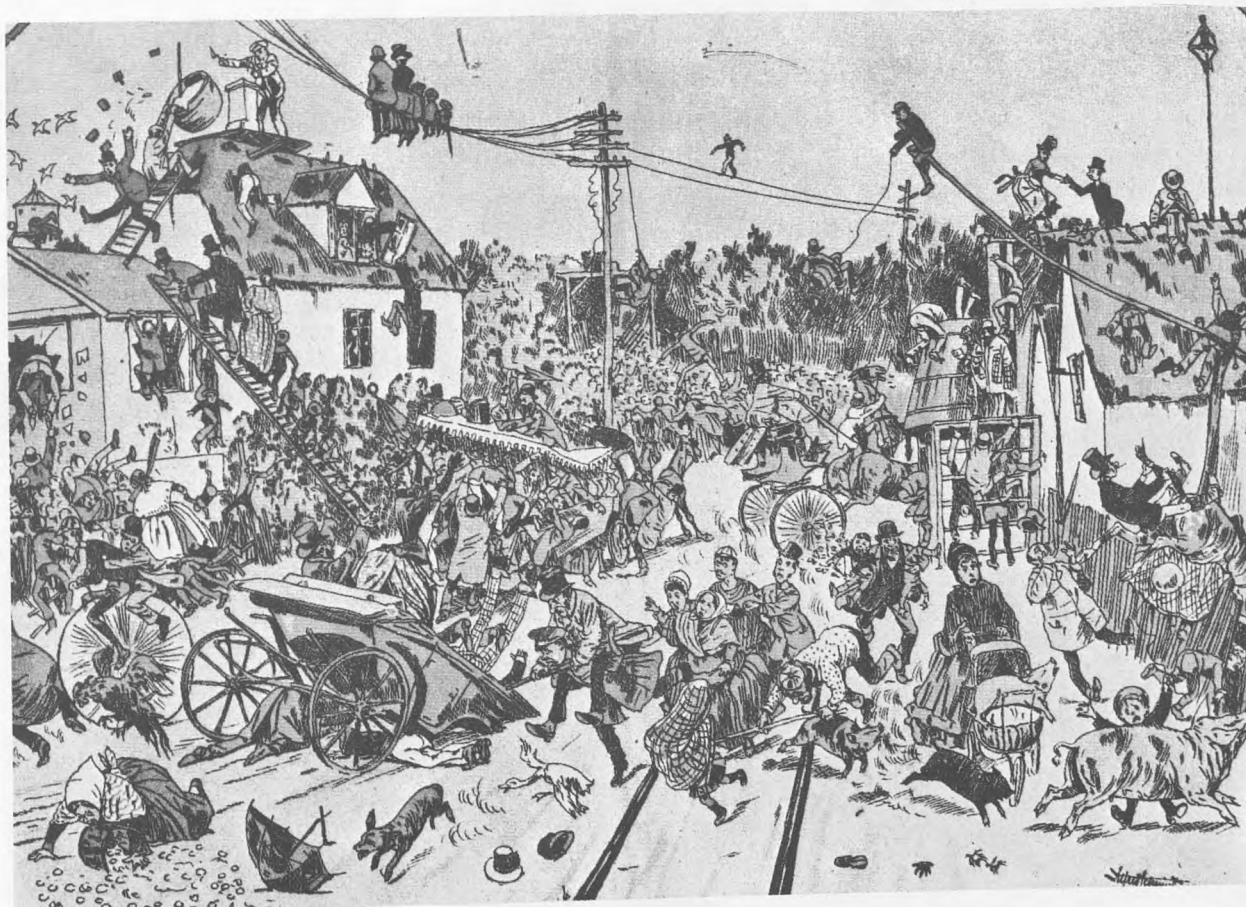

Dampsporvognen benyttes hver Dag af de mange rige Landliggere, der kører fra deres Land steder paa Strandvejen ind til Byen.

Staldmesteren fra Hotel Øresund med sit Enspænderkøretøj for at hente Selskabet.

Da Vognen kom til Springet ved Bellevue og skulde dreje Nord paa, rullede netop Dampsporvognens Lokomotiv ind paa Drejeskiven, Hesten

blev bange og Kudsken nervøs. For at undgaa Sammenstød, svingede han stærkt til Siden, Hesten sprang ud mod Vejgærdet og væltede Vognen. De fire Passagerer faldt mellem hinanden, med Vognen over sig. Det var et forfærdeligt Syn.

Alfred Schmidts Tegning i Oldfax af Dampsporvognens Rædselsgærninger paa Strandvejen: »Der Spurwagen kommt!«

Festen for den løsladte Fører

Berg fejres ved sin Løsladelse fra Blegdamsfængslet.

Stort Opbud af Politi. — Masser af Mennesker følger ham fra Fængslet til Hjemmet paa Frederiksberg.

24. Juli 1886.

Folketingsmand *Christen Berg* blev i Morges Kl. 8 løsladt fra seks Maaneders Fængsel i Blegdamsvejens Arresthus. Allerede flere Timer forinden havde store Menneskemasser samlet sig udenfor Fængslet for at modtage Venstres Fører, og da han endelig viste sig sammen med sine to Sønner og steg op i den ventende Landauer, der var forspændt med to hvide Heste, brød Mængden ud i øredøvende Hurraraab.

Politiet havde paa Forhaand advaret mod Sammenstimlen og Demonstration, men det Hele forløb fredeligt. Vognen fulgtes paa sin Vej til Frederiksberg Allé af begejstret Ungdom, som ustandseligt raabte »Leve Berg«. Overalt saas Koner, Piger og Drengene med Hattebaandet fuldt af *Bergsmærker* og *Bergsroser*,

der blev falbudt sammen med *Bergsviser*. Køreturen var et Triumftog for Berg, der glad og ligevægtig tog imod Hyldesten.

Med 15 Dampere til Helsingør.

Festen for Berg paa Marienlyst.

25. Juli 1886.

»Den liberale Vælgerforening«s Fest for *Berg* fik et straalende Forløb. Først havde man forsøgt at hindre Festen ved at nægte Tilladelse til at afholde den i Dyrehaven, dernæst forhindrede de svenske Myndigheder ved Forbud Afholdelsen i Landskrona, men Arrangørerne lejede Dampskibe og sejlede Fstedeltagerne til Helsingør.

Kl. 11 var der sort af Mennesker paa St. Annæ Plads, og kun med Nød og Næppe kunde *Berg* i Landaueren med de hvide Heste komme frem gennem Masserne. I Vognen befandt sig foruden *Berg* og hans Hustru Pastor Hostrup og Redaktør Niels Neergaard.

Omsider blev alle Fstedeltagerne

— ialt 8300 Mennesker — indskibede paa de 15 flagsmykkede Dampere, som under Hurraraab, Musik og Sang stævnedes mod Helsingør.

I Helsingør gentog Demonstrationen sig, og paa Marienlyst fejredes *Berg* med Sange og Taler af Schandorch, Otto Borchsenius, Hostrup, Høgsbro, Neergaard og P. Knudsen.

To politiske Domme.

Politikens Forretningsfører *Hermand Bing* er af Kriminalretten idømt 2 Maaneders simpelt Fængsel for fejlagtig Vidneforklaring angaaende Forfatteren til »Lejrbrevet«.

Lærerinden Frk. Anna Albrektsen er af Herredsfoged Meinert i Holbæk idømt 400 Kr. i Bøde, subsidiært 2 Maaneders simpelt Fængsel for Injurier mod Ministeriet Estrup.

Straamands-Provisoriet

13. August.

Ministeriet Estrup har udstedt en ny provisorisk Lov, der lægger Ansvar for Indholdet af Dagblade og Ugeblade paa den, der *virkelig* leder Bladets Redaktion.

Redaktør Viggo Hørup figurerer herefter igen som Ansvarhavende for »Politiken«, og »Straamanden« Joachim Fritz Madsen glider atter ud i Ubemærketheden.

Gendarm-Slagsmaal i Brønderslev.

Hjørring, 7. Sept. 1886.

Igaar fandt en alvorlig Kamp Sted paa Brønderslev Marked mellem Befolkningen og Gendarmene. En beruset Herregaardskarl lavede Spektakler og blev arresteret af en Gendarm. Folkemængden blev irriteret, befriede Karlen og pryglede Gendarmen; flere Gendarmere kom til, ialt seks, hvoraf tre til Hest. Da Gendarmene viste sig paa Pladsen, var der flere besindige Mænd, som frygtede Ekscesser, og derfor raabte til Politiet: »Faa Gendarmene afvejen, saa er alt roligt.« Men Landpolitiet var af en anden Mening og raabte til Gendarmene: »Brug Jert Værge!« Der udviklede sig nu en regulær Kamp mellem Gendarmene, der trak blank, og Folkemængden, der brugte Stok og Sten. Boder og Kreaturer væltede; Dyrebrøl blandede sig med Menneskeskrig og Jamren. En af Gendarmene raabte: »I har drillet mig saa længe, nu skal I faa!«, medens man fra Markedsfolkets Side hørte Raab som: »Væk med Gendarmene!«, »Skaan dem ikke!« o. s. v. Enden blev, at Gendarmene maatte flygte. Der var een haardt og mange let Saarede. Der foretoges 6 Arrestationer.

Napoleon-Berg modtages af sine trofaste ved Hjemkomsten fra »Blegdammens Elba«. (Punsch)

Kjøbenhavn-Revyerne

Den første Venstre-Revvy.

Kjøbenhavn har haft sine Sommerrevyer lige siden 1873, da den kun 23aarige Provins-Skuespiller *Vilhelm Petersen* og den betydelig ældre, for-gude Kjøbenhavn-Bonvivant *Carl Wulff* startede deres første Sommerrevy paa Varieté-Theatret paa Vesterbrogade. Successen forfulgtes hvert Aar, nu overflyttet til Morskabstheatret i Frederiksberg Allé og derefter til den gamle Bræddecirkus i Tivoli. Revyerne gjorde stormende Lykke med det populære Revy-Par *Elisabeth* og *Frederik Christensen* i Spidsen.

Hidtil havde *Wulff* og *Vilh. Petersen* været uden Konkurrence, men i Sommeren 85 rykkede tre af »Dags-Avisen«s unge, oppositionelle Medarbejdere *Charles Kjerulf*, *Johannes Buntzen* og *Anton Melbye* frem med en Revy paa Morskabstheatret.

»Endnu værre gik det i Sommeren 1886,« fortæller *Vilh. Petersen*, »da *Henriques* sammen med *Johs. Buntzen* for første Gang øste deres Vid ud i en kras Venstrerevy. Hidtil havde *Wulff* og jeg gjort os Umage for upartisk at slaa baade til Højre og Venstre — hvad vor personlige politiske Meningsforskel gjorde saa meget lettere for os —, men i 85 følte jeg mig altfor træt til at skrive efter en anstrengende Vintersæson, og samtidig med, at den Sygdom, der faa Aar efter lagde *Wulff* i Graven, var begyndt at gnave paa hans Humør, fik han nu som fast Medarbejder i Stedet for mig *Poul Marcussen*, der var fanatisk Højremand og ovenikøbet Medarbejder ved vort krasseste Højreblad.«

Forfatterne til den første Venstre-Revvy, t. v. *Axel Henriques*, t. h. *Johs. Buntzen*.

Vise af Sommerrevyen 1886.

„Kjøbenhavn paa Réé-tur“

Naar *Stigaard* bliver gammel
og *Olaf* melantrist,
naar *Zangenberg* bli'r vammel
og *Snydstrup* Moralist,
naar *Wulff* bli'r bæs og bister
og *Lumbye* elsker *Dahl*,
naar *Foss* han bli'r som *Phister*
og *Neumann* bli'r total.

Direktør *Vilhelm Petersen*,
ogsaa kaldet »Peter Vihle«.

Naar *Pjerrot* gaar i Møl,
og *Wivel* ei har Øl,
naar *Christensen* bli'r Degn
og *Lisbeth* bli'r forskreg'n,
naar *Sløiberg* bli'r Alle'n
og skjæve *Aagaards* Ben,
naar *Renz* bli'r god og rar
mod *Ellmar*.

Saa si'er jeg først: „Hold op med den“,
saa er der ikke mere Spænd,
saa kjør Du li'saa godt til *Skov'n*
ved Siden af en Dampsporvogn,
saa brænd kun Protokoller op,
og sig: Du er fra *Fjollerup*.
Alt det er no'et, som Du bestemmer,
det er hvad det er.

(Skrevet af *Johs. Buntzen*, der havde væddet paa, at han kunde skrive en Vise til den populære Melodi af *Schild*.)

Den unge 23aarige Skuespiller *Frederik Jensen*.

Frederik Jensen opdages!

Da Tæppet faldt efter den første Opførelse af Sommerrevyen 1886, vidste Direktør *Vilh. Petersen*, Revyforfatterne og Størstedelen af Publikum, at *Hr. Jensen* var den op-gaaende Revysol, der i en Række Aar skulde synges Sommerens muntre Viser til Døgnets lette Melodier.

Pressen var derimod ikke helt paa det Rene med *Hr. Jensens* Evner. ... *Politiken* siger kun: »*Frederik Christensen* i Tivoli havde ikke været af Vejen i Hovedrollen«. *Social-Demokraten*: »*Hr. Frederik Jensen* havde afløst *Hr. Christensen* som Fordanser i *Kankanen*«. *Berlingske*: »*Hr. Fr. Jensen* gav en noget mat Kopi af *Hr. Fr. Christensen*«. *Nationaltidende* nævner sletikke den, der spillede Hovedrollen. *Dagbladet*: »Af de Medspillende er der ikke Grund til at nævne Nogensomhelst«. *Dagens Nyheder* kalder ham »en ret flink Fremstiller«, og kun *Morgenbladet*, der stod Forfatterne nær og ikke usandsynligt har været inspireret af dem, ofrer mere end én Linje paa *Hr. Jensen* og giver ham en anerkendende, dog ikke overvældende rosende Kritik.

Axel Henriques.

Noter og Nyt i Aarets Løb

Frihedsstatuen ved New York afsløret.

Frihedsstatuen nogle faa Uger før Arbejdets Afslutning. Endnu mangler Beklædningen af Hovedet og Armen med Fakklen. Bemærk, hvor bittesmaa Arbejderne er i Forhold til Statuen.

Den storslaeade Gave fra den franske Republik.

18. Oktober 1886.

I Torsdags blev Bartholdis kæmpemæssige Frihedsstatue, som den franske Republik har skjænket De Forenede Stater, og som er bleven opstillet paa Bedloe's Island ved Indløbet til New Yorks Havn, afsløret. Statuen bestaar af et vældigt Jernskelet, der er beklædt med støbte Bronzeplader. Statuen er kolossal — selv de største Skibes Master rager næppe nok op til Foden af Figuren, som løfter sin Fakkell 350 Fod over Havfladen.

Atter det skilte —

Danske Venstre og Folketingets Venstre slutter sig sammen.

Den 19. Okt. har Berg, Bojsen, Holstein, Høgsbro, N. J. Larsen og Tauber paa Partiet *Det danske Venstres* Vegne opfordret Partiet *Folketingets Venstre* til en Sammenslutning i et Parti under Navn af *Rigsdagens Venstre*.

Den 25. Okt. har Jens Busk, R. Clausen og V. Hørup for Partiet *Folketingets Venstre* erklæret sig villige hertil.

Madvig død.

13. December.

Geheimkonferensraad I. N. Madvig er efter kun to Dages Sygeleje i Gaar afgaaet ved Døden, 83 Aar gammel.

Det er et af de Dødsfald, der ikke blot berører vort eget Land, men som vil spørges med Deltagelse over hele den lærde Verden, blandt hvis Navne Madvigs regnedes for et af Samtidens første.

Geheimkonferensraad J. N. Madvig.

Højesteretsdommen over Provisorierne.

Landets højeste Domstol anerkender de provisoriske Love.

16. Oktober.

Den ansvarhavende Redaktør af *Social-Demokraten* Sigvald Olsen var af Kriminalretten idømt 3 Gange 5 Dages Fængsel paa Vand og Brød for Artikler i nævnte Blad i Slutningen af forrige og Begyndelsen af dette Aar.

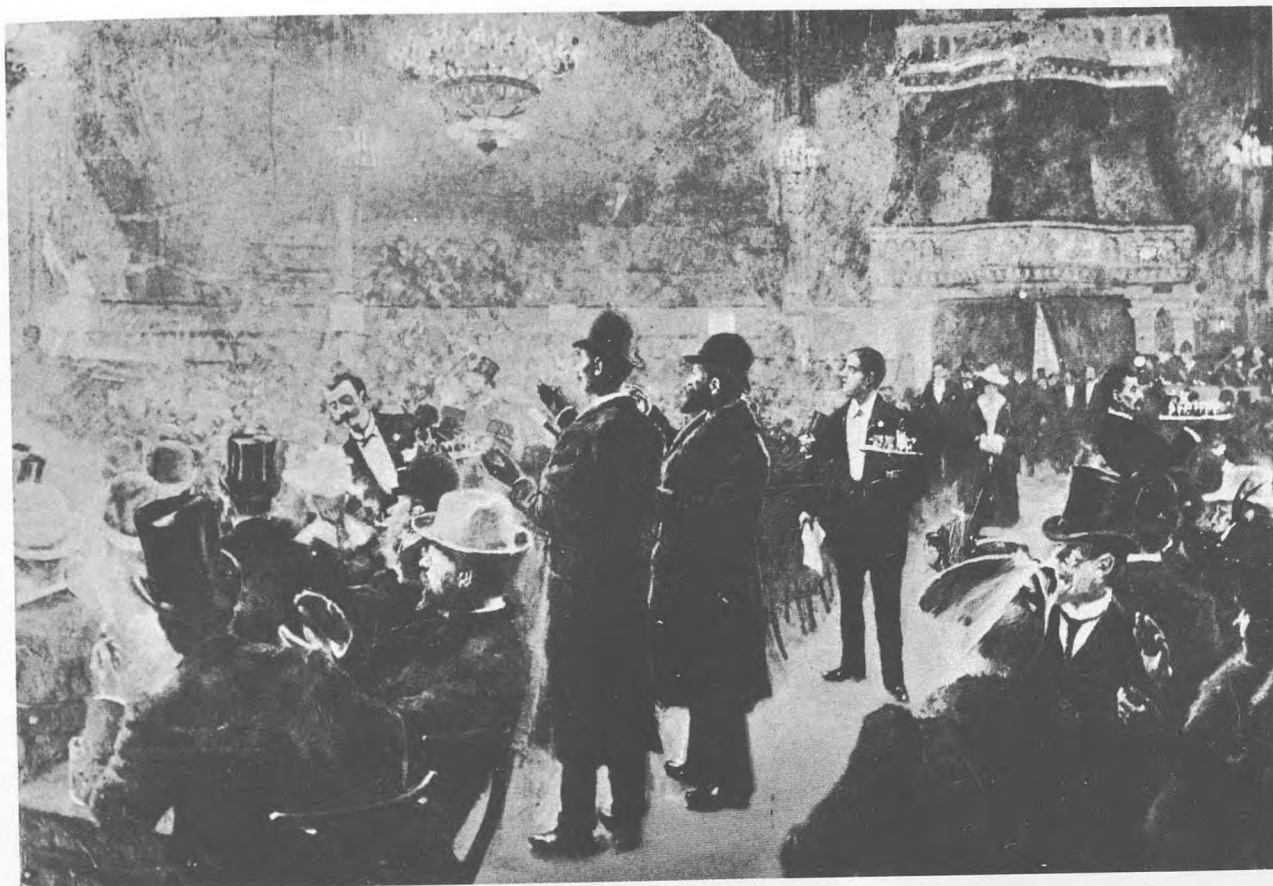
Denne Dom indankedes for Højesteret, som i Gaar idømte Hr. Sigvald Olsen 14 Dages Fængsel paa almindelig Fangekost.

Udfaldet af denne Dom er overalt i Landet imødeset med den største Spænding, idet Højesteret her for første Gang blev stillet overfor Spørgsmaalet om Lovligheden af den provisoriske Straffelov af 2. November 1885. Hr. Sigvald Olsen gjorde nemlig gældende, at Straffeprovisoret d. 21. December f. A. blev forkastet af Folketinget, og saaledes ikke var lovligt vedtaget af begge Ting, men Højesteret udtalte i sin Dom af i Gaar, at dette Anbringende ikke kan tages til Følge, og dermed har

Højesteret anerkendte de provisoriske Love.

De allersidste Dage havde gjort Madvig til Dagens Æmne i Pressen i Anledning af hans sidste halvt private Skrift, hvori han krævede en ærlig og loyal Fortolkning af Forfatningen og fordømte Højesterets Anerkendelse af Provisorierne. Det er dog ikke som Politiker, at Madvig vil blive mindet, selvom han ogsaa her som Kultusminister i Novemberministeriet i 1848 og senere som virksomt Medlem af Rigsdagen ydede en stor Indsats, men som den fremragende Videnskabsmand, den europæisk kendte og højtagtede Filolog.

Den nye flotte Cirkus Varieté

En Aften i Cirkus Varieté. Efter Maleri af Paul Fischer.

Nyt Forlystelses-Lokale i Kjøbenhavn.

Cirkus aabner som Varieté.

19. Sept. 1886.

I Aftes aabnedes Kjøbenhavns nyeste Forlystelsesetablissement. Da Myndighederne paa vore Theaterdirektørers indstændige Anmodning indskrænkede Cirkusbevillingen til at gælde de tre Sommermaaneder, stod det hen i det uvisse, hvad man skulde bruge den nye Cirkusbygning til om Vinteren. Etablissementets Hovedlejer, Hr. Krigsraad *de Fine Mathiesen* fandt imidlertid paa Raad og ansøgte om en Variétébevilling, som man nu har givet ham, ikke mindst fordi Krigsraaden har været saa forsynlig at skænke Overskudet til et Invalidehjem, og fordi Magistraten i høj Grad er interesseret i Bygningens Forrentning.

I Aftes aabnedes da Cirkus Varieté med et Program, der bestod af sudanesiske Spillemand, Hr. *A. Price* som musikalsk Klovn, Trommevirtuosen Hr. *Schenstrøm*, Solodanserparret Hr. og Fru *Genée*, de musikalske grotesque-Klowns *Fratelli Tacci*, den svenske National-Dobbeltkvartet (9 Damer) samt Hr. *Georg Lumbyes* Orkester.

Den otte-aarige Adelina Genée.

En Debut i Cirkus Varieté.

Den otte-aarige Adelina Genée.

Ved Cirkus Varietes Aabningsforestilling d. 18. Sept. i Aar medvirkede Solodanserparret Hr. og Fru *Genée*. Samtidig optraadte Balletmester *Genée's* lille otteaarige Broderdatter *Adelina*, en yndig lille Pige, der gjorde megen Lykke. Hendes Onkel, Balletmester *Alexander Genée*, var selv meget begejstret for sin lille Niece og udtalte til de tilstedeværende Journalister (bl. a. *Carl Muusmann*): »Hun bliver engang Verdens største Danserinde. Hun har en Fod som en Haand.« Den lille *Adelina*, der er født *Jensen* og medbragt fra Jylland af sin Onkel, er bleven adopteret af denne og optræder derfor under Navnet *Adelina Genée*.

Noter og Nyt i Aarets Løb

Hypnotismen breder sig.

De danske Magnetisører Carl Hansens og Carl Sixtus' forbløffende Eksperimenter.

November 1886.

Danmark gjæstes for Tiden af to danske Magnetisører, *Carl Hansen* og *Carl Sixtus*, der give Forestillinger rundt om i Landet. Deres Eksperimenter ere aldeles forbløffende og vække stor Opsigt.

Hr. Carl Hansen er født i Odense 1833 og har haft sine magnetiske Evner allerede fra Dreng. Hr. Carl Sixtus, der kalder sig ved sine to Fornavne, er født 1860 i Frederikshavn som Søn af en Ølbrygger. Han spillede Elsker i en Dilettantkomedie og saa saa inderligt paa sin Medspillerinde, den unge Elskerinde, at denne blev ligesom forstenet af hans Blik. Derved opdagede han sine hypnotiske Evner. Begge de danske Magnetisører har berejst Amerika og vundet Navn og Anseelse ved deres Eksperimenter. Adskillige Videnskabsmænd rundt om i Verden har efterprøvet Eksperimenterne og sagt god for dem, medens Autoriteterne flere Steder har lagt dem Hindringer i Vejen.

Den første Ligbrænding.

14. Sept. 1886.

Den første Prøve-Ligbrænding fandt Sted i Gaar i det nyopførte Krematorium. Denne forløb fuldstændig efter Ønske; der var ikke Spor af Røg eller Lugt at opdage, og Asken var ganske ren og hvid.

Det har været en Del Aar, inden den i 1881 stiftede »Forening for Ligbrænding« bragte Sagen frem i Skrift og Tale, og dens energiske Formand, Dr. med. F. E. Levison rettede Henvendelse til Regering og Rigsdag, dog uden positivt Resultat. I 1884 startedes en Indsamling, der gav saa godt et Resultat, at man nu i Foraaret kunde paa-begynde Opførelsen af Krematoriet.

Spørgsmaalet om Krematoriets praktiske Anvendelse staar foreløbig hen, indtil Domstolens Afgørelse foreligger i en Sag, som Foreningen for Ligbrænding har anlagt mod Justitsministeriet for at faa et af Ministeriet nedlagt Forbud mod at udføre Ligbrænding hævet.

Magnetisør Hansens forbløffende Experimenter.

Aldrig Tysk paa den danske Nationalscene.

Kultusminister Scavenius beordrer Kammersanger Schott til at synge Wagner paa Engelsk.

Anton Schott.

6. September.

Den berømte tyske Wagnertenor, Kammersanger *Anton Schott* indledede i Aftes sit Gæstespil paa Det kgl. Theater og sang Titelpartiet i Wagnes Opera »Tannhäuser« — paa Engelsk. Dette besynderlige Tilfælde skyldes en direkte Ordre fra Kultusminister *Scavenius*, som for Tiden opholder sig i Norge, men som paa en telegrafisk Forespørgsel fra Theaterchefen, Kammerherre Fallesen, svarede med dette Telegram:

Aldrig Tysk paa den danske Nationalscene.

Saa formaaede Hr. Fallesen den tyske Kammersanger til at synge Partiet paa Engelsk, hvilket var af en besynderlig Virkning.

Kammersanger Anton Schott, der er Elev af selve Mesteren Wagner, og overalt i Verden betragtes som hans Profet, gjorde iøvrigt overordentlig Lykke med sin kraftfulde og prægtige Røst.

Det nybyggede Krematorium paa Fasanvejen.

Prinds Valdemar og Bulgarien

Det stormende Møde i Sobranjen i Tirnowa, hvor den danske Prinds Valdemar med Jubel vælges til Bulgariens Konge.

Tirnowa 10. November.

Sobranjen har i et hemmeligt Møde besluttet at vælge Prinds Valdemar til Fyrste af Bulgarien. Man udtalte, at Prinds Valdemar ved sit Navn og sit Slægtskab med de russiske, engelske og græske Fyrstehuse var særdeles egnet til at beklæde den bulgarske Fyrsteværdighed.

Formanden for Sobranjen opfordrede dem til at rejse sig, der stemte for Prinds Valdemar. Samtlige Deputerede efterkom denne Opfordring og rejste sig under livlige Tilraab. Formanden erklærede derpaa Prinds Valdemar for valgt.

Prins Valdemar afslaar den bulgarske Kongekrone.

København 13. November.

Prinds Valdemar har lagt den endelige Afgørelse af Spørgsmaalet om hvorvidt han skal modtage Valget til Fyrste af Bulgarien i sin Faders Haand. Det er nu afgjort, at hans Majestæt Kongen vil give et afslaaende telegrafisk Svar.

Prinds Valdemars Gemalinde, Prindsesse Marie, i sit Boudoir i Det gule Palæ. Fotograferet paa Prindsessens 21 Aars Fødselsdag, den 14. Januar 1886.

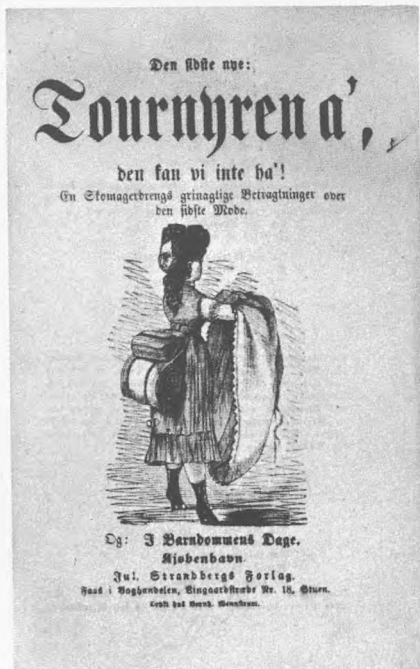
Oprør mod Tournuren

Ved Afrejsen.

- Naa, Josefine, nu har Du vel ikke glemt noget?
 — Nej, Madame, der er to Chemiser, seks Lomme-
 tørklæder, to Par Strømper, Skønhedsvand, Rispud-
 der, Sæbe og Madames Natkjole.

(Petit Journal pour rire, 1886.)

Folkets Røst.

En Skomagerdrengs grinagtige Betragtninger over den sidste Mode.

Jeg er ej til at styre
 Hver Gang jeg Øje faar
 Paa Damer med Tournyre,
 Naar jeg i Byen gaar.
 Jeg traller og jeg fløjter
 og driver svær Kommers,
 Saa tidt en Dame føjter
 Med Nyren mig paatvers.

(Jul. Strandbergs Forlag.)

. . . Med denne Aargang af Oldfux følger et Modekobber, præsenterende det nyeste paa Tournurens Omraade, den saakaldte tournure comode eller Rejsetournure. (Oldfux, 1886.)

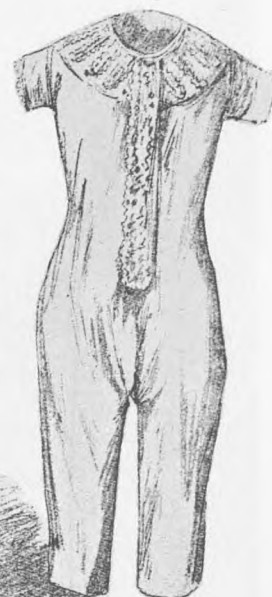
En Reformdragt for Kvinder

Uldchemilet.

Tveskjørt.

Linnedchemilet.

EN DANSK REFORMDRAGT udstillet i **Magasin du Nord**.

28. Juni 1886.

Agitationen blandt Kvinderne for en sundere og mere tidssvarende Dragt er stærkere end nogensinde før.

De radikaleste forlanger ikke mindre end et delt Skørt, det vil sige vide Benklæder. De paa-beraaber sig, at Kvinderne i Grønland, Tyrkiet, Kina og Indien alle bærer Bukser, uden at nogen mistænker dem for Ukvindelighed, og de fastholder deres Fordring med en Sejghed, der er truende for de almindelige Skørters Eksistens. De mere moderate kræver Indførelse af en saakaldt Reformdragt for Kvinder. Snørelivet er naturligvis den Fæstning, som Reformdragten retter sit sværeste Skyts imod. Man fremhæver, at en festklædt Dame efter den nu gængse Mode skal være tynd som en Stilk i Livet med stærk fremstaaende Tournure. Chic ser det ud, men Sorg og Sygdom lurer bag.

**Gort med
Tournuren!**

Med med Korsettet!

Der agiteres for en ny, naturlig og bekvem Dragt for vor Tids selvbevidste Kvinder.

Hvor skal der blive Plads til Lever, Lunge, Milt og Mavesæk? De skulde dog helst med til Fest.

Tournuren saavel som den be-fjedrede Kjole henvises til Hønse-gaarden som det rette Forum, hvorfra Modellen er hentet.

Reformdragtens Forkæmpere siger pathetisk: »Skal vi Kvinder, som er fri og oplyste, og som har Adgang til Universitetet og Det kgl. Kunstakademi, skal vi længere lade os tyrannisere af Moden? Lad os selv tegne os en Dragt, som passer til vort Le-geme.«

Hvordan en Reformdragt bør være.

Paa ovenstaaende Tegning ser man den danske Reformdragt. Inderst bæres den saakaldte Uldchemilet, en højhalset og langærmet Trøje med Benklæder i et. Over denne bæres en Linnedchemilet. Begge Chemiletter naa til Anklernerne, over dem trækkes Strømperne, altid Uldstrømper. Udenpaa Linnedchemiletten følger saa et højhalset Underliv, der skal være strikket af svært Garn over fine Pinde. Underlivet gaar godt ned over Hofterne og forhindres i at krybe op af Tveskjørtet, der er fire Alen vidt og rynket foroven paa en Linning, hvori der er Knaphuller. Paa Fødderne bæres Sko og Gamacher. Selve Kjolen har Prinsessekjolens Form. Fra Halslinningen er den løst nedhængende, saa den skjuler Figuren, hvilket i Almindelighed er det heldigste, da en skjøn, naturlig Kvindefigur er saare sjælden.

En Bryggers Daad - en Digters Debut

Vase-Salen i den nyaabnede Afdeling af Glyptotheket. Efter Maleri af Paul Fischer. Den unge Herre, der ses i Baggrunden t. v., med stiv Hat paa Hovedet og Ryggen til, er den 23-aarige Digter Viggo Stuckenberg, som i Aar har debuteret med et Bind Digte.

Ny Carlsberg Glyptotheket i Valby bliver tilgængeligt for Publikum.

November 1886.

Som bekendt er Glyptotheket en ganske ny Samling. For lidt over fire Aar siden var der næppe Spor af den. Det var blevet nødvendigt at skaffe Plads til tre eller fire Marmorstatuer, som den Gang udgjorde den hele Bestand. Der blev da i Sommeren 1882 bygget et interimistisk Bindingsværks-Hus, det nuværende gamle Glyptothek, som en Udvidelse til en ældre Privatbolig, men uden nogen som helst Tanke paa Offentligheden. Men endnu inden det tarvelige Rum var færdigt, traadte Sagen ind i en anden Gænge. Der tilbød sig en Lejlighed til at erhverve en stor Del af »gamle« Bissens og Jerichaus originale Modeller. Disse havde en virkelig national Betydning, dermed var Løsenet givet til at arbejde videre og fremdrage og »frelse« saa vidt muligt de bedste af disse.

Desuden er det lykkedes at erhverve dels originale Modeller, dels næsten unique Gipsafstøbninger af adskillige af de bedste Repræsentanter for den franske Kunst.

Der blev derfor taget fat paa Bygningen af en ny Fløj, som aabnedes for Publikum d. 1. April, men da atter denne viste sig for lille, er der nu foretaget en ny Udvidelse, saa at det samlede Areal paa Ny Carlsberg Glyptothek nu udgjør 1130 □ Meter i 15 Rum.

Carl Jacobsen.

Af Viggo Stuckenberg's
Debut-Digte 1886.

Snefald

Der er Snefald over Skoven,
stille Snefald fra en Himmel
skjult deroppe over Skovens
Toppe i den hvide Vrimmel;

Sne, der let og dunblødt drysser
ned fra nøgne Grene over
glemte Stier, hvor den sidste
Sommers visne Blade sover;

hvide Fnug, som dækker Sporet
efter Blæstens ondskabsfulde
Vinterleg og lægger lunt sig
over, hvad der faldt af Kulde.

Ingen Trin og ingen Stemmer,
ingen Sommermelodier,
kun en Raa, som ryster paa sig
med et sagte Gnæg og tier.

Der er Snefald over Skoven,
lunt og tyst, som om det vilde
evigt gemme Skoven bort i
dette blundende Sne-Stille.

Viggo Stuckenberg

Viggo Stuckenberg. Tegnet af N. V. Dorph.

Noter og Nyt i Aarets Løb

Vi spiser og drikker for meget.

Bjørnstjerne Bjørnson angriber Selskabeligheden.

6. Aug.

Bjørnstjerne Bjørnson har i en Artikel slaaet til Lyd for at ændre den uheldige Form for Selskabelighed, som er almindelig i de nordiske Lande. Den norske Digter er forarget over, »at Folk kun kommer sammen for at æde og drikke. Det hele gaar op i Mad. For dem, som holder Gildet, navnlig for Husets Kvinder, er det et helt Sjou, ikke at tale om Omkostningerne derved. Dersom en lille Kreds i hver By, som havde Anseelse nok og Mod nok, tog sig for at sætte igjennem en Selskabelighed paa mere europæiske Vilkaar, de gjorde vort Aandsliv en større Velgæring end nogen Enkeltmand er i Stand til.«

»Stavanger Amtstidende« slutter sig til Bjørnsons Betragtninger og tilføjer: »Den materielle Nydelse udarter til Fraadseri og Drukkenskab. Det er sørgeligt at maatte bekende, at ret mange af de *dannede* Mænd, som har siddet og sidder i Fængslets Celler, ligefrem er Ofre for egen eller vel ofte Hustrus og Døtres Trang til Selskabelighed, hvilket i Reglen er ensbetydende med at leve over Ævne.«

Hvad man faar at spise og drikke ved Kongens Bord.

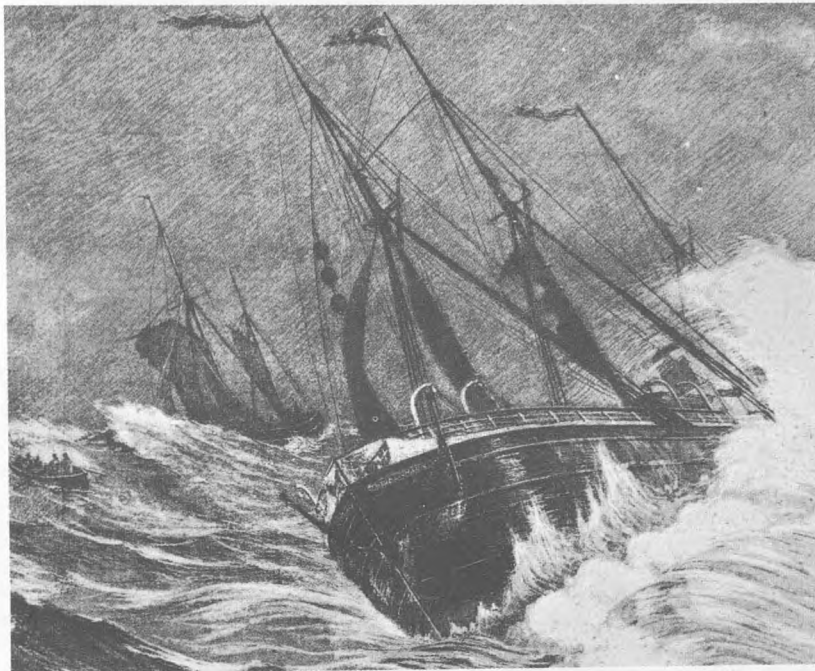
Ved Taflet den 17de August i Anledning af Kong Luis af Portugals Besøg serveredes følgende:

Menu

Potage Royal.
Potage de tortue.
Ravioles.
Poisson, pommes de terre.
Selle de daim, gelée de groseilles.
Canards à la jardinière.
Truffes à la serviette.
Riz de veau à la Villeroy,
purée de tomates.
Fèves de marais au beurre.
Rôti de poulets.
Savarins aux fruits.
Glaces variées.
Desert.

Vine: Johannisb. mouss. Chateau Montrose, Romanée. Vieux Furançon, Madère, Lunel, Champagne.

Dampskibet „Kjøbenhavn“s Forlis.

Den 6. December Kl. 5 om Morgenen forliste den store danske Damper »Kjøbenhavn« ud for Horns Rev i en haard vestlig Storm. Skrueaksen og Roret knækkede og slog Hul i Agterskibet, der fyldtes med Vand. I yderste Øjeblik kom en engelsk Fiskersmakke »Primrose« Damperen til Hjælp, og det lykkedes i to Gange at overføre Redningsbaaden med 14 Mand af Besætningen. Men sidste Gang forsvandt Baaden i Søen med de sidste fire Mand, Skibets Kaptajn Fulling, Styrmanden og to Maskinmestre, samt de to Redningsmænd fra den engelske Fiskersmakke, hvoraf den ene var en dansk Sømand.

Et Hvitfeldt-Monument er bleven afsløret i Anlægget mellem Toldbodpladsen og Langelinie. Det smukke Monument fremtræder som en Søjle, ved hvis Fodstykke er anbragt det Anker og de Kanoner, som er fundet i Kjøgebugt, og som har tilhørt Hvitfeldts Skib „Dannebrog“. Monumentet er tegnet af Prof. Dahlerup.

„En grov Spøg“

Er det tilladeligt at kalde en Svinhund for Estrup.

Svendborg Avis, hvis Redaktør er Hr. Bondegaard, er af Konseilspræsident Estrup bleven støvnet for Retten, fordi han i sin Avis har fremsat et Spørgsmaal om, hvorvidt det er tilladeligt at kalde en Svinhund for Estrup.

Redaktør Bondegaard forklarer, at Navnet Estrup er Navnet paa to Skove og fire Landsbyer samt en Mængde Privatpersoner. Han hævder, at det ikke kan være fornærmende for nogen at opkalde en Svinhund efter en Skov eller en By, og at opkalde den efter en menneskelig Privatperson kan kun være til Fornærmelse for den bestemte Privatperson, som beviser, at det er ham, der er Svinhunden. Endvidere fremfører Hr. Bondegaard, at det er ret almindeligt at kalde en Hund for Bismarck, og at Højrebladene for nogle Aar siden fortalte, at der var en Hund her i Landet, der hed Berg.

Thi Olaf vilde ikke -!

Sophus Neumann.

Hvorfor Sophus Neumann ikke kom til Det kgl. Theater.

To Komikere har det morsomt
sammen.

Tre halve Flasker Portvin -
en kærlig Omfavnelse -
og en lukket Dør!

Olaf Poulsen.

Der har i den sidste Tid været rettet forskjellige Angreb paa Det kgl. Theaters Ledelse, fordi man ikke har engageret den udmærkede Komiker Sophus Neumann til Nationalscenen. I den Anledning har Hr. Neumann offentliggjort følgende Indlæg:

Hr. S. Neumanns Anklage mod Hr. O. Poulsen.

Avisen 11. Dec. 1886.

For nogle Aar siden modtog jeg et Brev fra Det kgl. Theater, hvori man anmodede mig om den og den bestemte Dag at indfinde mig paa Det kgl. Theater; der var nemlig Mulighed for et Engagement, da afdøde Rosenkilde alt den Gang var begyndt at skrante og Gundersen aldeles utjenstdygtig. Jeg mødte selvfølgelig den bestemte Dag, men i Stedet for 11 $\frac{1}{2}$ halv elleve, og da der saaledes var 1 Time at løbe paa, gik jeg over i Industriforeningen, hvor Vinhandler Haubro dengang boede i Kjældereren, for at nyde et Glas Vin.

Da jeg kom derned, modtoges jeg kærligt af flere Kolleger, blandt andre ogsaa af Olaf Poulsen, der udbrød: »Hvad Satan, gamle Dreng. Du her, paa denne Tid, og i Kjole og hvidt Halstørklæde, skal Du til Begravelse?« Da jeg ikke fandt Anledning til at fortælle Videre min Mission betræffende, undgik jeg først at svare, men Olaf vidste Raad; han bød mig paa et Par halve Flasker Portvin, og i Samtalens Løb fik han mig lokket til at vise sig det Brev, jeg havde i Lommen fra Det kgl. Theater, dog ikke Underskriften.

Efter et Øjeblik Forløb, hvori ligegyldige Sager drøftedes, sagde Olaf Poulsen: »Undskyld mig et Øjeblik, jeg kommer strax, saa skal vi have $\frac{1}{2}$ Flaske til, før Du gaar.« Og sporenstregs løb Hr. Poulsen over paa Det kgl. Theater og meddelte, at han havde seet et Brev med et Slags Engagementstilbud til Sophus Neumann, og om det var Mening, man skulde have ham til Det kgl. Theater, han vilde imidlertid kun meddele, at Hr. Neumann sad ovre i Houbros Kjælder og »stænkedes«, hvorefter Hr. Olaf Poulsen kom tilbage til Kjældereren, omfavnede mig kærligt og bad mig tømme det sidste Glas med ham, inden jeg gik over paa Theatret, paa en god, mulig Samvirken i Fremtiden; men nu var Klokkeren saamange, at man vist ventede mig derovre.

Jeg gik derover, men fik ikke engang Audients. Man lukkede ikke alene Døren for mig, men enhver Udsigt til nogensinde at komme til at anvende mine Evner i Det kgl. Theaters Tjeneste var fra nu af lukket. Thi Olaf vilde ikke.

Sophus E. Neumann,
Skuespiller ved Casino.

En Erklæring fra Olaf Poulsen.

11. Dec.

Under Henvisning til en Erklæring fra de tidligere Theaterchefer Linde og Becker udtaler Olaf Poulsen: »at jeg skulde have forhindret hans Engagement ved Det kgl. Theater, er fuldstændig usandfærdigt«.

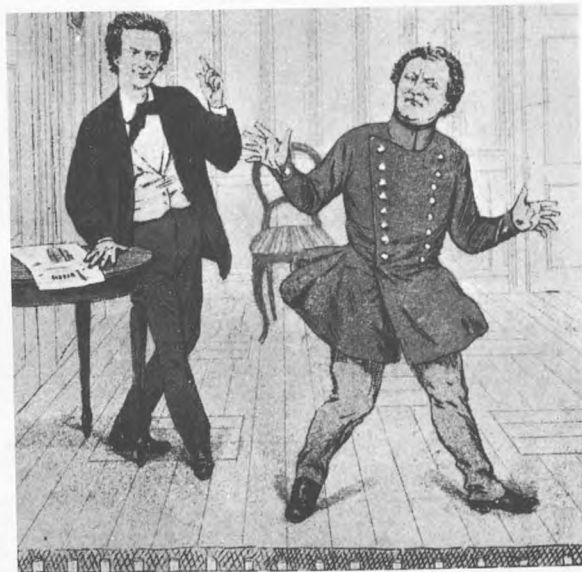
Hr. Neumann svarer.

14. Dec.

Hr. Olaf Poulsen har henvendt sig til to, vort Mellemværende og Sagen aldeles uvedkommende Mænd og bedt disse om en Erklæring, som jo naturligvis enhver Theaterdirecteur eller Chef nødvendigvis maa give, naar han ikke ligeoverfor Publikum vil indrømme, at han ikke er sin Plads voxen.

Derfor, stop Munden paa mig (med et bedre Svar) ellers fortæller jeg alting.
Forventende Nærmere!

Sophus E. Neumann,
Skuespiller, men kun ved Casinos Theater.

Sophus Neumann-Klint: Vogt dig!

(Punsch)

Tre Theater-Begivenheder

To danske Dramatikere debuterer.

Kjøbenhavnsk Bourgeoisie-Fruer som dramatisk Forfatterinde.

Emma Gad: Et Aftenbesøg.

16. April.

En ung kjøbenhavnsk Fruer, tilhørende det velhavende og oplyste Bourgeoisie, Fru Emma Gad, født Halkier og gift med en Søofficer, fik i Aften paa Det kgl. Theater opført en dramatisk Situation *Et Aftenbesøg*, der ved sin lette underholdende Tone og det kvikke Replikskifte gjorde megen Lykke.

Den debuterende Forfatterinde Emma Gad.

Der er ikke nogen alvorligere Hensigt med Stykket, men det morer i en god Udførelse ved Frk. Lindemann som Fruen, Hr. Poul Nielsen som Grosseren og Hr. Mantzius som Vennen.

Gustav Esmann: I Stiftelsen.

10. Sept.

Den unge Forfatter Gustav Esmann, der tidligere har udgivet Novellerne »Gammel Gæld«, debuterede i Aften som Dramatiker paa Det kgl. Theater med Enakts-Skuespillet *I Stiftelsen*.

Det stilfærdige lille Stykke med den nænsomme Skildring af den gamle Kone i Stiftelsen, hendes Datter og de Besøgende, der kommer paa hendes 80 Aars Fødselsdag, er overordentlig nydeligt.

Fru Hennings som Moderen og Fru Gjorling som Datteren var helt stemt i Stykkets Tone. Fru Phister som en Provinsdame og Hr. O. Poulsen som en gammel Hugaf, vakte stor Lykke, og de to unge halvt forlegne Studenter (d'Hrr. Poul Nielsen og Ring) tog sig fortræffeligt ud.

Landsoldaten gør formidabel Lykke paa Dagmartheatret.

★

Hele Byen, ja hele Landet skal hen og se Viggo Lindstrøm som Jens Daglykke.

★

27. Dec.

Endelig har Dagmartheatret faaet sig et Kassestykke med *Landsoldaten*, som i Aften gjorde formidabel Lykke. Landsoldaten i Hr. Lindstrøms morsomme og elskværdige Skikkelse er Karl for at gøre det af med det træge Publikum. Han sætter det Bajonetten for Brystet og tvinger det til at overgive sig og raabe Hurra for Sejren ved Fredericia.

Viggo Lindstrøm som Landsoldaten.

Lindstrøm-Landsoldat fortæller:

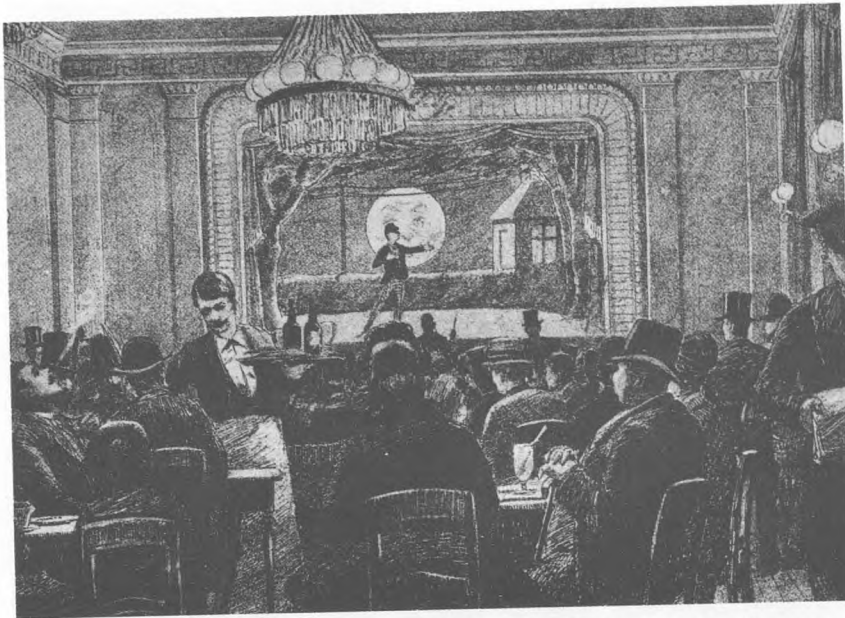
Det var en Oplevelse næsten hver Aften, naar Tæppet var faldet for sidste Akt, og de mange Fremkaldelser var sluttede, at overvære det Efterspil, der foregik paa Tilskuerpladsen, hvor der blev holdt Taler og udbragt Leveraab for gamle Danmark, snart af gamle Generaler og Oberster, snart af Formænd for de mange forskellige Foreninger fra By og Land.

Komikeren Carl Wulff kunde ikke lide Krudtet. „Geværet er ladet“.

Hele Formiddagen og det meste af Eftermiddagen var der en ældre Underofficer fra Munderingskammeret, som var beskæftiget med at lade alle de Geværer og Pistoler, som skulde affyres i Aftenens Løb, og Foyer og Gange var fyldte med ladte Geværer; der var nogle, der var ladede særligt kraftigt, og disse blev gerne stillet hen for sig selv, enten

i Regien eller i Regissørkontoret med en vedhæftet Seddel, hvorpaa stod skrevet »Geværet er ladet!« Disse Geværer var Carl Wulffs Skræk; han gik i en lang Bue uden om dem og udtalte sin Harm over, at man skulde gaa i en dødelig Angst, fordi et Skuespilhus blev lavet om til et Vaabenhus; navnlig disse »Paaskrifter« kunde han ikke taale. Næste Dag, da Prøven var forbi, og Wulff skulde gaa, tog han sin Stok; ved Stokken hang der en Seddel, hvorpaa der stod »Stokken er ladet!« Wulff smilede lidt bittert over Vitigheden. Næste Dag havde Wulff Paraply med; atter en Seddel »Paraplyen er ladet!« Der gik endnu et Par Dage, hvor Wulff fandt, at »Rollen er ladet!«, og senere i sin Hat en Seddel med »Hatten er ladet!« Nu var Wulff imidlertid bleven ked af Spøgen; det var Hunderup, der var Op-havsmanden, men Wulff maa have troet, at det var mig, thi da jeg om Aftenen kom ind i min Garderobe, fandt jeg paa Vandkaraffen, der stod paa mit Sminkebord, et sirligt Kort, hvorpaa der stod med Wulffs Haandskrift »Vandet er ladet!«

Nørrebro faar sit eget Theater

En Aften i det nybyggede Nørrebros Theater i Ravensborggade. Paa Scenen ses Ferdinand Schmidt som Hagbart i Parodien »Hagbart og Signelil«.

Aabningsforestillingen i Aftes.

27. Dec.

I Aftes aabnede Direktør Ferdinand Schmidt det nybyggede Nørrebros Theater, hvor tidligere St. Ravensborg havde til Huse.

Forestillingen var temmelig blandet, en Introduktion, en Bagatel af S. N. (Sophus Neumann), en tynd Suppe paa en Pøsepind, Hostrups magre Stykke »Den gamle Elsker« og endelig »Tyrken Neumann«, en tysk Farce, hvori Hr. Fr. Christensen og Hr. Ferd. Schmidt overbød hinanden i vilde Paafund.

Elisabeth Christensen, den muntre Revyprimadonna.

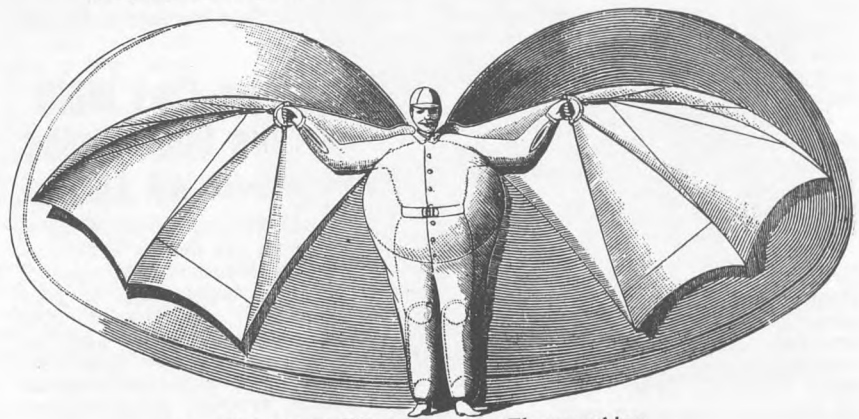
Frederik Christensen, den gemytlige Revysanger.

Een Menneskeslægt — eet Sprog Verdenssproget »Volapük«.

I den senere Tid vrimler Aviser og Tidsskrifter med Noter og Artikler om Kunstsproget *Volapük*, men hvis man ikke er Medlem af en *Volapükforening*, har man jo endnu ikke megen Lejlighed til at høre dette sælsomme Sprog. For at give Læseren en Idé om, hvordan det klinger, skal vi anføre det fra alle Grammatiker kendte Paradigme: at elske paa *Volapük*: *Elskov löf*, at elske *löfön*, jeg elsker *löfob*, vi elsker *löfobs*, jeg har elsket *elöfob*, jeg elskedes *pälöfob* o. s. v. Af andre Ord kan nævnes: *Jeg ob*, du *ol*, han *om*, vi *obs*, de *oms*; *pük* betyder et Sprog og Talordene fra 1 til 10 lyder: *bal*, *tel*, *kil*, *fol*, *tul*, *mäl*, *vel*, *yöl*, *zül* og *bals*. *Volapükisternes* Valgsprog er: *Menad bal*, *pük bal* = Een Menneskeslægt, eet Sprog!

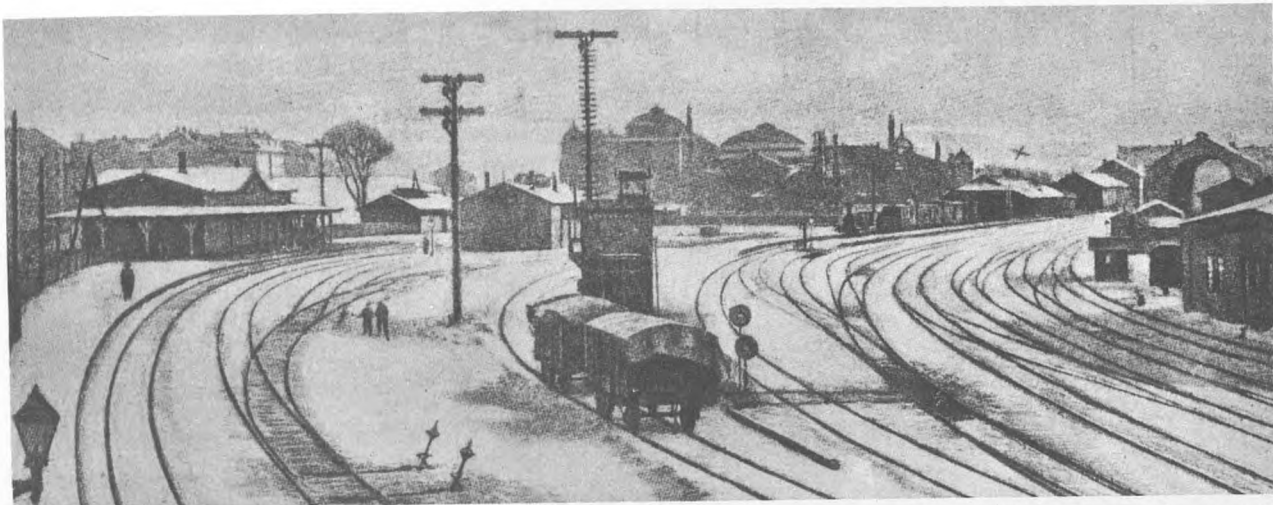
Flyve-Apparat for Mennesker.

Medens *Aëronautiken* stadig arbejder mod det attraaede Maal, at konstruere et styrbart Luftskib, anstrænger ogsaa *Aviationen* (af *avis*, en Fugl) sig for at udfinde et Apparat, ved Hjælp af hvilket Mennesket kan følge Fuglene paa deres Vej gennem Luften. Det nyeste Apparat er konstrueret af den østerrigske Friherre v. *Wechmar*. Som det ses af nedenstaaende Tegning er Apparatet en Forening af Ballon- og Faldskærmsprincippet, og Flugten sker ved Legemets egen Muskelkraft. »Man maa lære at flyve, ligesom man lærer at svømme«, mener Friherre v. *Wechmar*.

Friherre v. Wechmars nye Flyvemaskine.

Der sker dog stadig noget Nyt!

Den nye Klampenborg Station ses til venstre, længere til højre den gamle Banegaard, der nu alene bliver Nordbanestation, og yderst til højre Hovedbanegaardens store Hal, hvorfra Fjærntrafikken foregaar.

Ny Politidirektør i København.

Politidirektør Crone har taget sin Af-sked, og i hans Sted er Hr. Eugen Petersen udnævnt til Politidirektør i København.

Ny Klampenborg-Station.

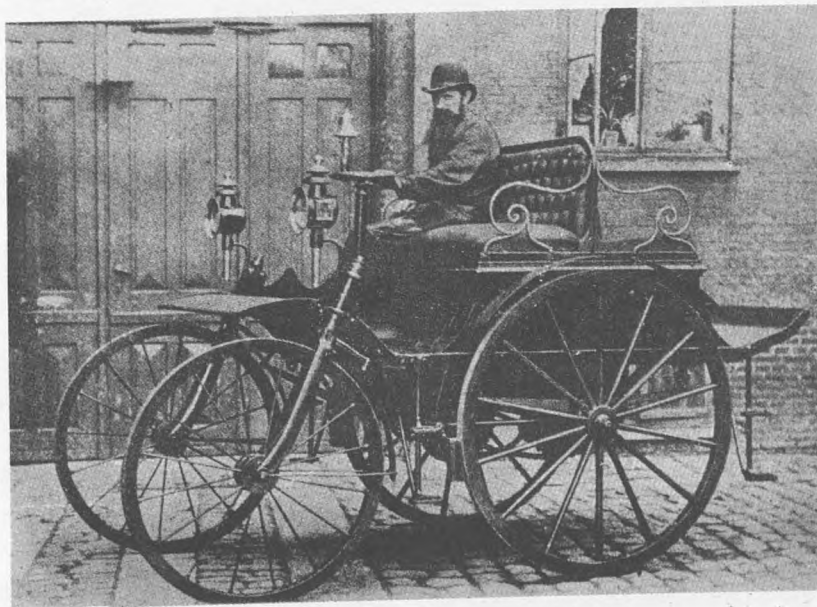
Det er højst paakrævet, at København nu faar en særlig Klampenborgstation. Den er bygget paa Trekanten ved Gyldenløvesgade og skal aflaste den gamle Station, som tidligere maatte besørge baade Klampenborg-Rejsende og Nordbane-Trafikken, hvilken sidste nu alene skal foregaa fra den gamle Station. Klampenborgstationen er bygget i Bindingsværk, den er prunkløs og net, og Tidens demokratiske Sindelag viser sig i, at man har slaet 1ste og 2den Klasses Ventesale sammen i ét Lokale, der i Udstrækning svarer til en almindelig borgerlig Spisestue.

Et Kjøretøj uden Heste.

... Vi have i Dag set et mærkeligt Kjøretøj ovre i Hammels Gaard (Nørrebrogade 38). I Bagbygningen ligger Hammels Maskinfabrik, og her har hans Værkfører, *Urban Johansen*, lavet denne Vogn, som kan køre uden Heste. ... Vi høre, naar den bliver trukket frem og sat i Gang for at køre Prøvetur paa Gaardens Fliser, og da komme vi Alle ilende og se med megen Undren, at den kan bevæge sig, uden at vi se, hvorfra den faar Kraften.

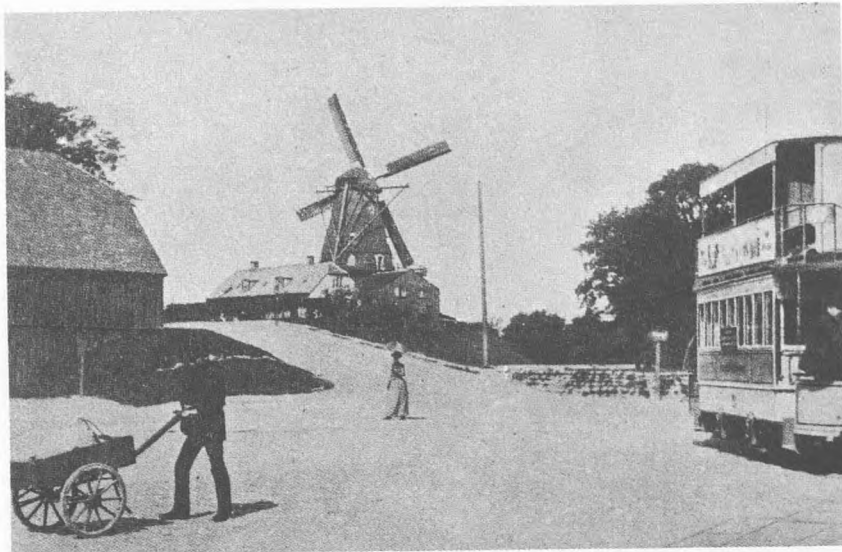
... Det er ikke som Dampvognen paa Strandvejen, men den gjør et stort Spektakel. ... Det er en aaben Vogn paa fire høje Hjul med højt Fodstykke som paa en Karet og For- og Bagsæde med Ryglæn som paa de gamle Agestole. ...

... Det mærkelige Kjøretøj uden Heste skal være set paa Gaden, og det skal være Mening, at Hr. Johansen skal køre Hr. Hammel helt ud til Skovshoved, hvor han bor, hvis de kan komme saa langt. ...

Værkfører Urban Johansen i sin mærkelige Vogn.

Kirkelig Kamp mod borgerlig Begravelse

Østerbros Ravelin med Dronningens Mølle. Til venstre nogle af Statens Magasinbygninger. Møllen faar foreløbig Lov til at staa, men Volden skal udgraves for at gøre Passagen bredere.

Østerbros Ravelin raseres.

Vogn-Færdslen kræver mere Plads.

5. Januar 1887.

Atter en Dødsdom over et Stykke gammelt Kjøbenhavn rede til at eksekveres.

Den gamle Ravelin og Broen ved Østerport stod sig længe og vedligeholdte sit gammeldags Snit med Brystværn, Skydeskaar, og endelig det gamle Vagthus med det store Uhr. Og Gravene, over hvilke Broen fører, har endnu det samme Præg af et mystisk, frodigt Vildnis, som de har haft i Mands Minde.

Om kort Tid vil alt dette være forandret. Kjøbenhavn, hvis Størrelse giver den Rang blandt Verdensstæderne, fordrer større Aarer for Cirkulationen. Mod Øst har Resterne af den gamle Vold næsten stødt sammen med Citadellet »Frederikshavn«s Glacis, og Indkørslen over Broen er saa uanstændig snæver og kroget, at den ikke har været uden Fare for Færdslen, særlig naar bredsporede Vogne mødte Sporvognen paa dette Punkt.

Nu bortfalder Østerbros Ravelin med samt det gamle Vagthus. Bastionen om Statens Magasiner sløjfes tæt op til Møllen. Af Jorden bygges en 164 Fod bred Dæmning over Gravene i en ret Linie fra de smaa Alleer til Husarkasernen. Arbejdet er ved Licitation blevet tilstaaet Entreprenørerne Würtzholz og Lauritz Petersen for en samlet Sum af 27,100 Kr.

Noter og Nyt.

1. Januar.

I Nimbs nye Café-Restaurant paa Hj. af Holmens Kanal og Kongens Nytorv vækker de flotte, blaa og røde Møbler i Porcellæns- og Buffetværelset fortjent Opmærksomhed. Men det morsomste ved dem er, at det blaa Betræk er — Infanteri-Buksetøj, og det røde: Gardens Gallafrakkeklæde, begge Dele leveret af det militære Beklædningsdepot.

7. Januar.

Hr. P. Jerndorff vil efter den foreløbige Bestemmelse komme til at synge Don José i »Carmen«. Hr. Jerndorff synger ligeledes Tenorpartiet i Mozarts Opera »Cosi fan tutte«.

7. Januar.

Telefonisk Koncert. I Søndags Aftes havde ifølge *Randers Dagblad* Elektriker Hans O. Thomsen indbudt Publikum til i Hr. Bursches Konditori i Randers at overvære en mindre Koncert, som udførtes i Høbro paa forskellige Instrumenter. 10 Høretelefoner var anbragte i forskellige Værelser i Konditoriet, og en talrig Tilhørerkreds havde indfundet sig. . . . Violinen var den mindst heldige og lød ikke saa tiltalende som de andre Instrumenter. . . . Særlig Lykke gjorde »Kong Christian stod ved højen Mast«, der til Slutning udførtes som Duet paa Basun og Picolo. . .

13. Januar.

Nationals Fødselsdag. Det nu 6 Aar gamle Etablissement har opnaaet en saa stor Kreds af Gjæster,

at Direktionen fandt det rigtigt i Dagens Anledning af gjøre noget extra. Der var dekoreret med bespydede Flag og Skjolde, og samtlige Orkestermedlemmer havde hvidt Slips paa.

18. Januar.

Da »Den tapre Landsoldat« opførtes paa Dagmarteatret i Søndags Aftes, skete der atter et Uheld, idet en Korporal af Garden fik et Bajonetstik i venstre Arm. Saaret var af betydelig Dybde og blødte meget stærkt. Hr. Hunderup anlagde en foreløbig Forbinding. Dette Saar er det betydeligste, der endnu er forefaldet under Stykket.

Forargeligt Optrin ved en Socialdemokrats borgerlige Begravelse

Præsten opfordrer et Følge paa 10.000 Mennesker til ikke at vise »usømmelig Adfærd«.

3. Januar.

I Gaar begravedes Socialdemokraten, Smed Adam Petersen. Der fandt først en Højtidelighed Sted i Forsamlingssalen i Rømersgade, hvorefter Kisten fulgtes til Assistent Kirkegaard af ca. 10.000 Mennesker. Den Afdøde havde frabedt sig præstelig Deltagelse, og man havde opnaaet, at den fungerende Kirkebetjent indskrænkede sig til Ritualen. Endvidere havde man ønsket, at Meningsfæller og Medarbejdere skulde bringe ham Partiets Tak og Farvel. Paa Kirkegaarden skete nu følgende: Efter at der var udført en Koral, traadte Pastor Steen frem og sagde, at der var nedlagt Forbud mod, at der taltes, efter at Jordpaakastelsen havde fundet Sted:

»Jeg opfordrer derfor alle,« udtalte Pastoren, »til ikke at vise usømmelig Adfærd her paa dette gudindviende Sted ved at overtræde Forbudet. Jeg skal indskrænke mig til Ritualen. Og nu vil jeg se, om nogen af denne Forsamling har Mod til at blotte deres Hoveder for Guds hellige Ord. . . . Jeg henstiller til Hr. Politiasistent Rantzau at sørge for Forbudets Overhold.«

Derefter bad Pastor Steen Fader- og foretog Jordpaakastelsen, men kun ganske faa af Forsamlingen fulgte Opfordringen til at blotte Hovederne.

I det store Følge paa 10.000 Mennesker, hvoraf ingen gjorde Forsøg paa at bryde det saaledes nedlagte Forbud, gjorde Præstens Ord et pinligt Indtryk. Ganske særlig vakte det Forargelse, at Præsten kaldte det »usømmelig Adfærd«, at en Afdøds Venner havde ønsket at sige et Afskedsord ved en gammel Partifælles Grav.

Stille og roligt spredtes den store Menneskemængde, efter at man havde ladet blæse en Koral over Graven.

Eventyr og Virkelighed

Holger Drachmanns Eventyrkomedie »Der var engang —«.

Ved Premièren 23. Januar fik Stykket en ret kelig Modtagelse.

Nationaltidende: »Drachmann vil blive haanet, fordi han har skrevet et Eventyr, et Udstyrsstykke, en Komædie med lidt Trylleri og megen Deklamation, med Vaudeville i stor Stil og Ballet i mindre, men dog ikke saa ganske lille. — Men Dr. kan svare, at han hellere vil skrive Poesi for den større Del af Folket end Problemer for et Parti.«

Otto Borchsenius: »Et Geburtsdagsstykke«.

Social-Demokraten: »Sangen »Vi elsker vort Land« betyder kun op med Københavns Befæstning og ned med Oppositionen.«

„Politiken“s Anmeldelse in extenso.

24. Januar.

Det Feeri i 9 Afdelinger, som Theatret iaftes opførte, og som har Motiv tilfælles med Operetten *Svine-drengen*, hører til de nettere af Genren. Theatret har ofret nye, smukke Dekorationer til adskillige af Tableauerne, og Ballettens Damepersonale er flere Gange med Bravour i Ilden.

Hr. Lange Müller har komponeret nydelig Musik til Stykket, og Iscenesættelsen er helt igennem fortræffelig.

Theatrets bedste Kræfter assisterer med udmærket Omhu; der er imidlertid kun Smaaroller for de fleste. Hr. Emil Poulsen og Fru Hennings gav stemningsfuldt det prinse-lige Elskerpar, og Hr. Olaf Poulsen en utrættelig Hofnar. Publikum, som

Emil Poulsen og Olaf Poulsen som Prinsen og Kasper Røghat i »Der var engang —«.

Chr. Krogh's Maleri af »Albertine«, som ikke maa udstilles.

efterhaanden er blevet noget forvænt med Arten, modtog elskværdigt det nye Udstyrsstykke, der dog sikkert vilde vinde ved at forkortes endel; de fleste af Dekorationerne og Musiknumrene tog Applaus.

(Skrevet af Peter Nansen og Gustav Esmann.)

Drachmann dekoreres.

27. Jan.

Forfatteren Holger Drachmann er udnævnt til Ridder af Dannebrog.

Chr. Kroghs „Albertine“ som Maleri.

Samtidig med at Chr. Krogh har faaet 200 Kr. i Mulkt ved Kristiania Byret for sin Bog »Albertine«, har han fuldendt et Billede af Bogens Hovedperson. Det er et stort Maleri, der forestiller Politilægens Venteværelse, i hvilket en udvalgt Samling af Kristianias Skøger er anbragt.

Figurerne er i Legemsstørrelse og forestiller for den allerstørste Del Kvinder, som er vel kendte fra Strøget i Kristiania. Billedet vil senere blive udstillet i Kjøbenhavn.

„Albertine“ forbudt i Kjøbenhavn.

1. Januar.

I Gaar mødte Politiet hos Hr. Boghandler N. Olaf Møller og oplæste en Resolution fra Justitsministeren, der gik ud paa, at Chr. Kroghs usædelige Skrift »Albertine« var forbudt her i Danmark. Hr. Møller maatte endvidere underskrive følgende Erklæring: »Undertegnede erklærer herved, at Uddeling eller Forhandling af det i Kristiania udkomne Skrift »Albertine« ikke skal finde Sted ved mig, og at de Sendinger af det bemeldte Skrift, som maatte blive mig tilstillede, skal blive tilbagesendt til Vedkommende eller sendt ud af Landet.«

Estrups Højre vinder stor Valgsejr!

En Taler, der maa kaldes til Orden.

Forhandlingspolitiken i god Gang.

Efter at Bergs »Det danske Venstre« og Hørups »Folketingets Venstre« sidste Aar samledes i »Rigsdagens Venstrek«, er Oppositionen slaaet ind paa en Forhandlingspolitik, der synes at bære Frugter. Der er tillige indledet et Samarbejde med Socialdemokratiet, der længes efter positive Resultater, og paa Rigsdagen er nu fremsat nogle Lovforslag — de saakaldte Socialistlove —, der gaar ud paa Omregulering af usunde Bydele og Opførelse af gode Arbejderboliger (indbragt af Holm, Hørdum, Hage og Trier), endvidere en Lov til at imødegaa Arbejdsløsheden ved at iværksætte kommunale Arbejder (Trier, Holm og Hørdum) og endelig Forslag om en Helligdagslov, der sikrer Frihed om Søndagen.

Ministeriet opløser Folketinget og udskriver nye Valg.

8. Januar.

Regeringen har i Dag opløst Folketinget og udskrevet Valg til d. 28. ds. Motiveringen for denne Afbrudelse af Rigsdagsarbejdet blev givet af Conseilspresident Estrup: *Finansudvalgets Betænkning levner intet Haab om Enighed med det nuværende Folketing.*

Finansudvalget havde nægtet Regeringen Bevillinger til Fæstningsarbejder, Gendarmer o. l. provisoriske Foranstaltninger.

Bybude som Sandwichmænd med Valgplakater.

Valgkandidaten maa tale selv i Regnvejr.

Med væbnet Magt.

28. Januar.

I Anledning af Folketingsvalget har Holmens Folk Ordre til i Dag at holde sig parat for at møde bevæbnede ved det første Signal; desuden er Militæret i Kastellet, derunder de i Hovedstaden boende Befalingsmænd, konsigneret i Kasernen fra Klokken fire.

I Kastelsgraven er der paa store Strækninger ophugget en ca. 10 Alen bred Rende i Isen.

Digteren C. Hostrup stiller sig i tredje Kreds.

11. Januar.

Ved en Opfordring, underskrevet af ca. 600 Vælgere, er det lykkedes at bevæge den ansete Digter til at være Oppositionens Kandidat i tredje Kreds mod General Tvermoes.

Den spændende Valgdag.

Det blev en spændende Valgdag, som ud paa Aftenen gav det Resultat, at Ministeriet Estrup og Højrepartiet havde erobret 7 Kredse fra Oppositionen.

Allerede om Eftermiddagen blev det bekendt, at C. Hage var faldet i 7. Kreds med 14 Stemmer.

Nogle Timer efter: Hørdum faldet paa Kristianshavn, hvor Malermester Jensen (Mal-mig-den-Jensen) var valgt med 186 Stemmers Majoritet.

Herman Trier faldet i 1. Kreds for Florian Larsen.

Højesteretsassessor Nyholm (Liberal) faldet paa Frederiksberg for Krigsminister Bahnsen.

Den voldsomste Spænding samlede sig om Resultatet fra den store 5. Kreds, hvor Højrekandidaten, Manufakturhandler Ryssel var opstillet mod Socialdemokraten P. Holm. Først ved 9-Tiden om Aftenen sluttede Stemmeafgivningen, og Optællingen tog lang Tid. Snart hed det, at Holm havde nogle Stemmers Forspring, snart at Ryssel var valgt, Endelig Kl. 10 forelaa Resultatet: Holm valgt med 30 Stemmers Majoritet.

P. Holm bliver saaledes ene om at repræsentere Socialdemokraterne i det ny Folketing.

„En kolossal Gløder“.

29. Jan.

Ved Valget i Gaar benyttede »Politiken« det elektriske Lys, som ellers kun benyttes ved højtidelige Lejligheder. Tvende store Glødelamper var anbragte paa første Sal, og en kolossal Gløder var spændt ud over Gaden. Paa Hjørnet af Inte- og Østergade gik fire, fem Betjente frem og tilbage og formanede til Ro. . . .

Valgplakaten slaas op.

— Ude og Hjemme —

En Statens og Stridens, en Kirkens
og Fredens Mand.

Biskop Monrad død.

29. Marts.

Biskop D. G. Monrad døde i Gaar Morges, rolig og stille, siddende i sin Lænestol, i Bispeboligen uden for Nykøbing Falster. Den gamle Præst og Politiker, der kunde se tilbage paa en henvend halvhundredaarig politisk Virksomhed, kunde med Sandhed sige: Jeg har kæmpet under Liberalismens Banner i min

Biskop Monrad.

Ungdom og slipper det ej i min Alderdom, hvor mange der end forlader det.

Som Medlem af Martsministeriet i 1846 blev det Monrad, der konciperede Grundlovsudkastet og ham, det skyldtes, at den almindelige Valgret blev slaaet fast.

I det skæbnesvangre Aar 1864 stod Monrad for Statsstyret, men blev afbrudt i sin Virksomhed ved at Kongen afskedigede ham.

Efter 1864 var Monrad aandelig og legemlig nedbrudt og drog i frivillig Landflygtighed til Ny-Zeeland, men vendte atter hjem, hvor han — som han selv siger i sine »Politiske Breve« — »blev vraget af Højre i Helsingør, af Venstre i Roskilde, og ved alle Kongevalg af alle Ministre«. I 1882 blev han dog atter valgt, og han holdt fast ved Grundprinciperne i vor frie Forfatning.

Biskop Monrad blev 76 Aar gammel.

Italienerne i Abyssinien.

Italienerne nedsables i Hulvejen i Dogali.

Italien har ikke haft Fornøjelse af sine Kolonisationsforsøg i Afrika. Tunis fik de ikke, og Massuah, det store Abyssiniske Riges Havnestad ved det røde Hav, som Italienerne besatte i Februar 1885, har ikke medført andet end Tab af Penge og Menneskeliv. Da Italienerne søgte at trænge længere ind i Landet, lod den abyssiniske Konge sin Statholder Ras Alulah foretage et Angreb paa en stor italiensk Transportkolonne, der havde 500 Soldater til Dækning. I Hulvejen ved Dogali nedstabledes hele Transporten, og af de 500 Mands Eskorte dræbtes de 430, medens Resten saaredes. Nederlaget har medført stor politisk Uro i Italien.

†
Helten
fra
Helgoland
den gamle
82-aarige
Admiral
Edouard
Suenson
død.

17. Maj.

I Gaar døde Vice-admiral Edouard Suenson, Helten fra Helgoland. Det er netop i disse Dage 23 Aar siden Suenson som Orlogskaptein førte »Heimdalen«, »Jylland« og »Niels Juel« mod den østrigsk-preussiske Eskadre og slog den paa Flugt. Mærkeligt nok blev Suenson ikke forfremmet efter denne Sejr, hvad hans tabende Modstander derimod blev. Suenson havde forøvrigt som Ung deltaget paa fransk Side i det berømmelige Søslag ved Navarino.

Skuespiller-Foreningen

agter i Begyndelsen af Marts Maaned at afholde et Marked til Indtægt for dens Fond til Understøttelse af gamle, svage og trængende Skuespillere.
Bidrag saavel i Penge som Gjenstande til Fremme af dette Øjemed modtages af Undertegnede.

Kjøbenhavn, den 2den Februar 1887.

C. F. Aagaard , Landskabsmaler, Rosenvejgæts Allé 46.	E. Aagaard , Skuespiller, Panoptikon.	S. Abrahams , Theaterdirektør, Nørregade 39, 3.	H. Albrecht , Skuespiller, Tordenskjoldsg. 3.
Th. Andersen , Theaterdirektør, N. Farimagsgade 17.	Louise Brock , Skuespillerinde, St. Kongensgade 83, 3.	F. A. Cetti , Skuespiller, Smallegade 30.	Dorph-Petersen , Skuespiller, Nørre-Søgade 33, 4.
Fr. Christensen , Skuespiller, Kong Georgsvej 10.	Baldwin Dahl , Musikdirektør, Amaliegade 6, 2.	J. Gückstadt , Etatsraad, Landmandsbanken.	P. Jerndorff , Skuespiller, Herluf Trollesg. 6, 4.
H. Drachmann , Forfatter, Dronningens Vej 26.	Josephine Eckardt , kgl. Skuespillerinde, Havnegade 55, 4.	H. Kolling , Skuespiller, Nørrevold 32, 3.	Lange Müller , Komponist, Ørstedesvej 20.
Julie Hansen , Skuespillerinde, Nørrevoldg. 27, 1.	A. Helaaen , kgl. Skuespillerinde, L. Skjoldsg. 3, 4.	Betty Hennings , kgl. Skuespillerinde, Kronprinsesserg. 18, 2.	F. A. Lorck , Vekselmægler, Kronprinsessergade 30, St.
Sophie Keller , kgl. Operasangerinde, Dronningens Tværgade 9, 1.	A. Kjeldskov , Skolebestyrer, Nørregade 25, 2.	Julie Møller , Skuespillerinde, Nørrevoldgade 54, 2.	Thorv. Niss , Landskabsmaler, Gl. Kongestøj 136.
Pietro Krohn , Inspektør, Det kgl. Theater.	Daniel Krum , Solodanser, Larslejtstræde 6, 1.	P. Krøyer , Kunstmaler, Bredgade 33.	Theodora Petersen , Skuespillerinde, Ø. Søgade 34, 1.
Camilla Lørche , Skuespillerinde, Kolbjørnsensgade 9.	V. Lindstrøm , Skuespiller, Nørregade 4.	F. A. Lorck , Kronprinsessergade 30, St.	Aug. Rasmussen , Theater-Direktør, Kasino.
Olga Meyer , Skuespillerinde, St. Kongensgade 79, 2.	Marie Müller , Skuespillerinde, Nørre Søgade 17, St.	Julie Møller , Skuespillerinde, Nørrevoldgade 54, 2.	Bernhardine Rosenbaum , Skuespillerinde, Nørre Farimagsgade 48, 4.
Carl Møller , Forfatter, Nybrogade 10, 2.	Oda Nielsen , Skuespillerinde, Herluf Trollesgade 23, 4.	Thorv. Niss , Landskabsmaler, Gl. Kongestøj 136.	S. Schandorph , Dr. phil., Frederiksborggade 31, 4.
Agnes Nyrop , kgl. Skuespillerinde, Nørre Farimagsgade 57, 1.	V. Pacht , Figurmaler, Frydensløvsvej 20.	Theodora Petersen , Skuespillerinde, Ø. Søgade 34, 1.	Julie Secher , Skuespillerinde, Vendersgade 27.
Emil Poulsen , kgl. Skuespiller, Peter Skramsgade 23, 4.	Olaf Poulsen , kgl. Skuespiller, Tordenskjoldsgade 21, 4.	Aug. Rasmussen , Theater-Direktør, Kasino.	O. Stephensen , Skuespiller, Lorentzengade 6, 4.
E. Reumert , Skuespiller, Nørre Farimagsgade 58, 4.	Laur. Salomonsen , Grosserer, Kongens Nytorv 6, 2.	Bernhardine Rosenbaum , Skuespillerinde, Nørre Farimagsgade 48, 4.	Anna Tychsen ,
F. Rung , Musikdirigent ved det kgl. Theater, Oort Adelsrsgade 1, 4.	P. Schram , kgl. Skuespiller, Peter Skramsgade 2.	Julie Secher , Skuespillerinde, Vendersgade 27.	
Ferd. Schmidt , Theater-Direktør, Nørrebrogade 11, 2.	Eiga Sinding , Skuespillerinde, Store Kongensgade 106, 3.	O. Stephensen , Skuespiller, Lorentzengade 6, 4.	
Niels Juul Simonsen , kgl. Skuespiller, Niels Juulsgade 7, 4.	J. S. Svendsen ,		
L. Stigaard ,			

Skuespiller - Markedet i Concert-Palais'et.

En enestaaende Tre-Dages-Fest.

Konge-Familien og kongelige Kunstnere.

11. Marts.

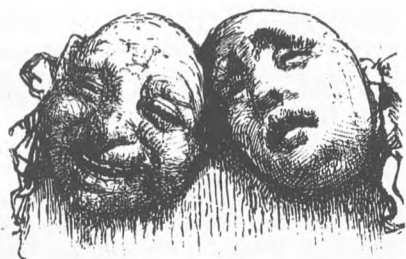
... Der er de! Kongen, Dronningen, Kronprinsen med sine to ældste Børn, Prins Valdemar og Prinsesse Marie m. m. Tæppet gaar op for den lille Scene — ind træder Hr. *Emil Poulsen* og fremsiger en højtidelig Prolog.

... Saa føres Kongefamilien først ind i Riddersalen, hvor man lige for har de tre største Teltbutiker. Fruerne *Eckardt*, *Hennings* og *Oda Nielsen* fører Forsædet hver i sin, assisteret af en talrig Flok unge, nydelige Skuespillerinder og Balletdamer. ... To andre Telte sorterer under Folketheatrets og Dagmartheatrets Primadonnaer, Fruerne *Marie Müller* og *Secher*, medens Kasino har lagt Beslag paa Parfumebutikken med Frk. *Brock*, Fru *Helsingreen* og Frk. *Berg*. Tombolaerne har en lystig Betjening i Fru *Julie Hansen*, Frk. *Lerche*, *Zangenberg* og *Axel Madsen*. ... Hs. Maj. prøver Lykken hos Hr. *Madsen* og vinder en Trillebør. Kronprinsen afkøber Frk. *Brock* en prægtig Kurv kandiseret Frugt, betaler kronprinseligt og beder saa Sælgersken beholde den for sin egen Mund. Der sættes Smag paa Varerne i Fruerne *Theodora Petersens* og *Nyrops* Beværtninger, og Hr. *Zinck* bortlodder under megen Lystighed Fru *Hunderup* som den lille Hornblæser.

Prins *Hans* er den lykkelige Vinder. ...

Skuespillernes muntre Marked

Kendte Navne fra Teaterverdenen.

... Klokken er blevet fire. Det højstærede Publikum udenfor vil ind, Kongefamilien ud, og begge Parter faar deres Vilje. I tætte Stimer strømmer de Besøgende til DEN STORE SAL, hvor der er opført et solidt Theater i Smag med National. Her hører man Oda Nielsen synge og Hellemann bugtale. I denne Sal findes tillige Fru Nyrops Vinstue, hvor d'Hr. Mantzius og Folmer Hansen er Opvartere.

Tøvende betræder man RIDDERSALEN, for der er jo de frygtede Butikker og Tombolaer. Men Kunstnerne er ikke Optrækkere, de giver fuld Valuta. Hvem modstaar Frk. Klemmings melodiske Stemme, naar hun udbyder »en lott«? Hvem tager ikke mod en Rose, der falbydes af Emma Lange?

Men det Døcker'ske Filtelt i Koncertpalæets Have er dog det Sted, hvor det gaar lystigst til. Sangerinderne paa Tribunen sætter det luftige Hus paa den anden Ende: Mage til Taille som Jaques Wiehes, Mage til Arme som Poul Nielsens har man aldrig set. De synger Paradigmaer paa Øl-Poesien under Folkets Jubel, til de ikke har Stemme mere i Livet. Saa kommer Hr. Lindstrøm med sort Lokkehaar og foreviser sit Musée Tintamaresque, — en Række Parodier bl. a. af Oda Nielsen som Nitouche, Henrik Clausen som Per Gynt, Neumann som Fyrst Auran og ... Lindstrøm som Landsoldaten.

I Teltet optræder ogsaa Olaf Poulsens Orkester. Naar Hr. Poulsen har Forfald, dirigeres det af Hr. Schram. Programmets Hovednummer er »Vil du nu bare la' Hønen gaa«, der faar en egen Charme derved, at nogle udenfor Teltet placerede Høns galer med.

Markedet har ogsaa sin egen Avis, som hedder »Sølvslugeren«, og hvori der foruden mange andre Bidrag ogsaa findes et Proverbe af Schandorph; det er skrevet til Lejligheden og opføres paa Tribunen i Teltet; Rollerne udføres af Olaf Poulsen, Zinck og ... en Ko.

I VERANDAEN findes en nogenlunde fredet Krog under løvtækket Tag med lændig Udsigt. Kun fjernt hører man Larmen fra Dyrehavsteltet og »National«. Her i det dæmpede Lys kan man rigtig hygge sig; Fru Theodora Petersen troner bag Skænken, og elskværdige Damer svirrer omkring med lette Fjed og skænker smilende i Glassene ... det er som en af Bournonville's allerhjemligste italienske Balletter.

Et af de store Numre i »National« er Hr. Berggreen, der med Held har afluret den feterede Italiener-Tenor Valli ikke blot hans Udseende men

ogsaa Arm- og Bengestus og Stemme. Han synger en Sang med Omkvædet: »Jeg mi fele so dansk national« og bagefter »I Danmark ær jai fedt«...

En særlig Omtale fortjener Palæets Vestibule, der er omdannet til en hel Pile-Allé-Have med grønne Tremmelysthuse. Man faar Lyst til at slaa sig ned her, men det maa man ikke, for Lysthusene er bestemte til Garderobes. Særdeles net er ogsaa Indgangen til Teltet, der er fremstillet som en af de bekendte røde Porte i Dyrehaven, — det giver den rette »Bakke«-stemning.

Liv og Død i Rampens Lys

Operaens Primadonna Frk. Dons.

Frk. Dons som „Carmen“.

25. April.

Med Opførelsen af »Carmen« i Aftes har *Johan Svendsen* afbetalt det sidste Afdrag paa den mest preserende Gæld, som vor Opera stod i til Publikum. . . .

Frk. Dons, der spillede Carmen, har sit Ansigt for sig men sin Velvoksenhed imod sig. Man har Vanskelighed ved at forene Forestillingen om den lille Igle til Spanierinde med disse Dimensioner.

Direktørskiftet ved Dagmartheatret.

2. Marts.

Hr. Direktør *Th. Andersen* agter af Helbredshensyn at trække sig tilbage ved denne Sæsons Udløb, og som sin Efterfølger har han udset sig Hr. Skuespiller *Cetti*.

Kasinos Direktør Fallit.

1. April.

Publikum vil med Deltagelse erfare, at Kasinos Direktør, Hr. *August Rasmussen*, har set sig nødsaget til at standse sine Betalinger.

25. April.

Den unge Musiker *August Enna* vil ikke blive Leder af Musiken paa Marienlyst til Sommer. Etablissementets Bestyrelse agter at engagere et Par Hornblæsere fra Helsingør samt en lokal Musikdirektør.

Solodanser Daniel Krums sørgelige Endeligt.

Den kendte Danser udeblev fra Det kgl. Theaters Forestilling.

Solodanser Daniel Krum.

Tirsdag 22. Marts 1887.

Solodanser *Daniel Krum* udeblev i Aftes fra Forestillingen paa Det kgl. Theater, hvor han skulde medvirke i »Der var engang—«. Da han heller ikke har indfundet sig i sit Hjem, er man alvorligt bekymret for den kendte Dansers Skæbne, saa meget mere som hans økonomiske Forhold er rent fortvivlede, og Theaterchefen har derfor gjort Anmeldelse til Politiet.

Onsdag 23. Marts.

Med utrolig Hurtighed er Rygtet om den afholdte Dansers Forsvinden bleven spredt over hele Byen. I Gaar skulde han have undervist paa Balletskolen, men kom ikke. Ej heller i Hjemmet havde han været siden Mandag Morgen. I Aftes havde han Danseundervisning i sit Konservatorium paa Købmagergade, men Eleverne maatte gaa hjem med uforrettet Sag. Krum er sidst bleven set her i Byen Mandag Middag, hvor han Kl. 1 drak Kaffe i forh. Grandjeans Kafé i Strandstræde og i øjensynlig ophidset Tilstand skrev et Par Breve. En halv Time efter er han fra forskellige Kafévinduer paa Kongens Nytorv set staa og give tre Bybude Besked, formodentlig om at besørge Brevene, hvorpaa han er set staa op i en Droske og køre bort. Endelig har en kendt Næringsdrivende her fra Byen mødt Krum Tirsdag Eftermiddag paa Strand-

vejen i Hellerup. Da han intet havde hørt om Krums Forsvinden, fæstnede han sig ikke herved, men undredes kun over, at Krum ligesom undgik hans Hilsen.

Fundet i Charlottenlund Skov.

Torsdag 24. Marts.

Endelig i Gaar Eftermiddags udløstes den pinlige Uvished om *Daniel Krums* Forsvinden, og de bange Anelser om hans Død blev bekræftede.

I Gaar Morges fandt nogle Gendarmer i Charlottenlund Skov en Mand hængt i et lavt Træ. Han var iført Pels og høj Hat, havde et Lommetørklæde hos sig med Bogstaverne D. K. og en Forlovelsesring paa Fingeren, i hvilken var indgraveret: *Johanne Schmidt* og en Dato. Af Penge havde han fire Øre hos sig. Det var *Daniel Krum*, *Bournonvilles* bedste og kæreste Elev, en dygtig Danser og en energisk Lærer. Han blev 37 Aar gammel.

Edvard Brandes'

„Kærlighed“ paa Det kgl. Theater.

21. Marts.

I Aftes havde *Edv. Brandes'* »Kærlighed« Premiere paa Det kgl. Theater. Stykket, der handler om Mennesker af det moderne kjøbenhavnske Selskab, modtoges med stigende Bifald af det udsolgte Hus. Efter de to sidste Akter steg det til Bravoraab og Storm.

Theatres Skuespillere kan dele Æren med Forfatteren: *Fru Oda Nielsen* som *Fru Birkner*, *Zangenberg* som *August*, *Fru Hennings'* *Annie*, *Fru Sindings* *Syjomfru*, var altsammen dygtig, livlig, moderne Theaterkunst. I vellykket Maske og komisk Modbydelighed kappedes d'Hrr. *Olaf Poulsen* og *Poul Nielsen*; der var overraskende Fart over *Frk. Langes* Spil som *Elise*; *Emil Poulsen* var en fin Advokat, Hr. *Schram* en snedig Opdagelsesbetjent og Hr. *Mantzius* en skræksvedende Sunding.

Hele Kongehuset overværede Forestillingen.

Den populære Valli.

29. Marts.

Signor Augusto Valli har i Gaar truffet Aftale med Nationals Direction om ikke at optræde oftere her i Byen. Det er Skade, da Varieté-Theatrenes Publikum altid lønede hans Tenorpræstationer med stormende Applaus. Det er dumt at sætte Hr. Valli — populært kaldet Thingvalli — i Forbindelse med et fornylig stedfundet Dødsfald.

Kvindegymnastiken m. m.

Danmarks største Fabrikant og rigeste Mand død!

Brygger I. C. Jacobsen død under et Ophold i Rom.

1. Maj 1887.

Fra Rom indløb i Gaar Efterretning om, at Kaptajn, Brygger Jacobsen er afgaaet ved Døden under et Ferieophold der. Brygger Jacobsen blev 76 Aar gammel. Han døde som Danmarks største Fabrikant og rigeste Mand, der personlig var flittig, nøjsom, fuld af Energi, aldrig modløs, nøjagtig og vidtskuende. Han vaagede strengt over, at Carlsbergøllet var af bedste Kvalitet, og hellere end at noget mindre godt skulde naa frem til Forbrugerne, lod han store Mængder af et mindre vellykket Bryg flyde ud i Kalvebodstrand. Jacobsen var en varm Ven af Videnskaben, hvilket han storstilet beviste ved i 1876 at stifte *Carlsbergfondet*.

Politisk begyndte Brygger Jacobsen som Liberal, men endte som Højremand. I en Aarrække sad han i Borgerrepræsentationen og var senere Medlem af Folketinget og senere Landstinget, dog uden at øve nogen større politisk Indflydelse.

Brygger Jacobsen var en stille, tilbageholdende Mand uden Folkelighed. Han havde som ung været Officer i Borgervæbningen og tjent sig op til Kaptajn. Ved Universitetets 400 Aars Jubilæum blev han for sine Fortjenester af Videnskaben udnævnt til Doktor i Filosofi. Titler, der endte paa —raad, satte han ingen Pris paa. Ved et Kongebesøg paa Carlsberg skal han være tilbudt Titlen som Konferensraad, men frabad sig den, og udbad sig i Stedet for den Gunst at maatte føre Splitflag paa sin Ejendom. Ordener afviste han ikke. Brygger Jacobsen var Kommandør af Dannebrog.

Chresten Berg gaar af som Folketingets Formand.

Den gamle Venstre-Fører bryder med Forhandlings-Politikken.

31. Marts.

Det vakte stor Opsigt ved Slutningen af Folketingets Møde i Gaar, at den gamle Venstre-Høvding *Chresten Berg* aldeles uforberedt gav Meddelelse om, at han »af politiske Grunde« ønskede at nedlægge sin Stilling som Folketingets Formand. I et efterfølgende Partimøde valgtes derefter *Høgsbro* til Formand og *Bojsen* til Viceformand.

Overfor Højres og Venstres enige Forslag om at bevillige en Sum til en Arkitektkonkurrence om Gjenopbyggelsen af Christiansborg svarede Berg: »Grundloven ligger i

Grus, og saa finder man Tiden passende til at tænke paa Opførelsen af en Kongeborg.«

Kvinder og Gymnastik.

En dansk Foregangsmand.

1. Maj 1877.

Kvindegymnastiken drøftes i den sidste Tid livligt paa Møder og i Pressen.

I den stedfundne Kamp er det uimodsagt pointeret, at *den danske Pige-gymnastik* har ved en fremragende Gymnast — Hr. *Poul Petersens* — Bestræbelser naaet en særegen heldig Udvikling.

Poul Petersens Gymnastik-Lærerinder.

18. Maj 1887.

Hr. Poul Petersen har afholdt en kort Præsentation af sine i Vinterens Løb underviste Pigebørn, — en Række velformede Øvelser, der vil yde enhver Elev en god legemlig Uddannelse. Den energiske Hr. Petersen har virkelig formaaet at uddanne en hel Del Lærerinder, der ikke blot hos ham har lært Gymnastiken, men ogsaa forstaaet den.

Den fremragende Foregangsmand for Kvindegymnastiken Hr. Poul Petersen.

Ei blot til Lyst at se Sportskvinder svømme!

Sundhedsbringende Naturlighed.

15. August.

Dette ialfald foreløbig mærkværdige, at unge Piger gaar hen og præsenterer sig i stramtsiddende Svømmedragt for et større Publikum, blandt hvilket findes en hel Del sportselskende Herrer, havde i Gaar samlet et mere end almindelig talrigt Publikum ude paa Kaptajn Nilssons Søhadeanstalt paa Strandvejen. Det var Frk. *Anna Laurent* fra Stockholm, som havde arrangeret denne Opvisning, hvori deltog et stort Antal dygtige unge Damer, og selv det Publikum, der var kommet af Nysgerighed, gik derfra med Indtrykket af, at det var noget *ej blot til Lyst*, men noget, der sportsmæssigt repræsenterer Kvindernes Deltagelse i den fri Tumlen-om i ubunden og sundhedsbringende Naturlighed.

Et af Poul Petersens første Hold uddannede Gymnastik-Lærerinder.

Frelsens Hær rykker frem!

Da Stabschefen talte
saas Taarer i manges
Øjne, og da Mødet
sluttede

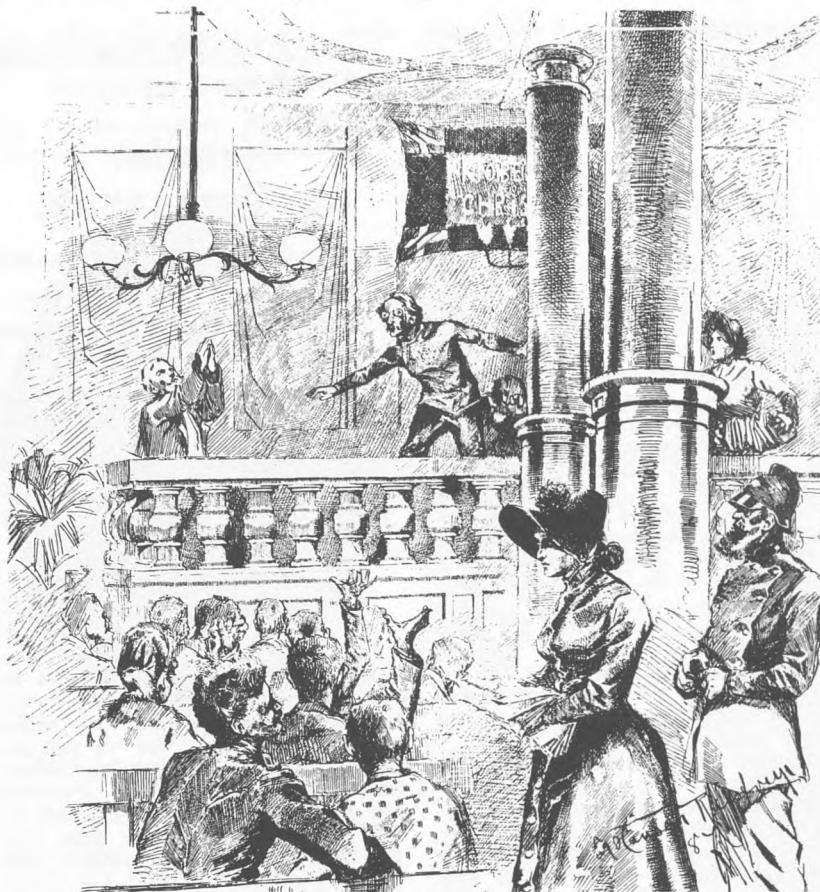
Saa
eks
laver i
yndens Tjeneste
øge
andhedens Vej

Den engelske Afart af Missionsvirksomhed

der under Navn af Frelsens Hær
har bredt sig ud over mange Lande,
er nu ogsaa naaet til Danmark.

Maj 1887.

Frelsens Hær har daglig i et Par Uger holdt Møder i det oprindelig til Afholdsforeningerne byggede Hjem i Zinns-gade. Møderne holdes under Ledelse af »Stabskaptajn« Robert Perry, en vistnok ligesaa ihærdig som fanatisk Englænder, der i nogen Tid har ført Hæren sejrrig frem i Sverrig, saaledes at han nu mener væsentligst ved Hjælp af svenske Tropper at kunne erobre Danmark. Han ledsages af sin Hustru, der ligeledes har Kaptajns Rang i Hæren, samt af forskellige mandlige og kvindelige subalterne Befalingsmænd, som alle i Henseende til Nationalitet er danske Svenskere eller svenske Danskere, der ligesom Chefen taler en Blanding af de to Landes Sprog med engelsk Akcent.

Stabskaptajn Perry prædiker ved et Frelsermøde i Zinns-gades Forsamlingshus.

Tilfældig — og heldig.

En ung Pige gik ind i en Butik for at købe et Par Støvler. De blev rakt hende, indpakkede i et »Krigsraab«, der var bleven solgt til Skomagere som Makulatur. Hendes Øjne faldt paa Papiret, og hun læste: »Jesus kommer imorgen!« Disse Ord bevirkede hendes Omvendelse. »Hvis Han kom imorgen,« tænkte hun ved sig selv, »vilde Han kalde paa mig og spørge, hvorledes jeg har anvendt min Levetid. Hvad skulde jeg svare?« Og fra det Øjeblik helligede hun sit Liv til den store Kaptajns Tjeneste og kjæmper nu for ham.

Tre af de første Officerer i Frelsens Hær.

Larmende Møder.

Politiet maa skride ind.

Hæren fremtræder i en dog ikke meget afstikkende Uniform, idet Herrerne bære blaa Frakke og Damerne dito Jacket med Snorebesætning i Forhold til deres Charge. Under Overtøjet bære baade Damer og Herrer røde Jerseytrøjer, der for saa vidt passe godt til de stærke Bevægelser, hvormed Taler og Sange ledsages ved Møderne. Disse har hidtil her i Byen, hvor Hæren dog gaar mere afdæmpet og stilfærdig frem end andetsteds, haft en gennemgaaende støjende og lidet tiltalende Karakter, idet de hysteriske Taler og klagende Sange, der synges paa Operetmelodier, jævnlig er blevne afbrudte af kaade og spotte Tilraab. Uordenen har flere Gange været saadan, at Politiet har maattet skride ind.

10 Øre.

Krigsraabet.

Og naar I komme i Krig, da skulle
I blase stærkt i Basunerne.

Fjerde Hefebog 10. 9.

Raab af Struben, spar ikke.

Profeten Esaias 58, 1.

Udkommer 2 Gange om Maanedn.

Abonnementpris: I Kjøbenhavn
35 Øre Kvartalet foruden 5 Øre for Di-
stribution. I Provinsene 35 Øre Kvor-
talet og 6 Øre for Distribution.
Enfelte Numre 5 Øre.

Ar. 1. Lørdag d. 7. Mai. 1887.

Internationalt Hovedkvarter:
101 Queen Victoria St. London.
Dansk Afdelings Hovedkvarter:
Zinsgade 3. Kjøbenhavn Ø.

Indre-Missionen og Frelsens Hær.

Hr. Pastor Beck, Ørslev.

Jeg ser med stor Sorg, at De i »Indre Missions-Tidende« har optaget et meget lavt og grusomt Angreb paa Frelsens Hær. — Hvis De vil dømme om, hvorvidt »Erobringerne er Herrens eller Hærens« maa De selv se Resultaterne . . . og vil det være mig en Ære at ledsage Dem rundt paa Besøg i 50 Hjem — eller flere hvis De vil — hvor Folk ere blevne omvendte ved Frelsens Hær i Kjøbenhavn. — Lad mig kun til Slutning tilføje, at Frelsens Hær aldrig har forsøgt at tage og heller aldrig vil forsøge at tage Kirkens Plads, vor Mission gælder dem, som Kirken har vist sig ude af Stand til at naa.

Med megen Agtelse ærbødigst
ROBERT PERRY.

Fjorten frelste Sjæle.

Aalborg-Korpset meddeler: Skjønnest var dog Aftenmødet, thi først kom to smaa Drengene frem, og siden fulgte den ene efter den anden, indtil vi saa 12 Syndere raabende om Naade, iblandt disse var en stor Dranker. Resultatet af Dagens Strid var

Fjorten Frigjorte anger

Varme Kristne.

Kjendetegnet paa varme Kristne er

1. Lys.
2. Renhed.
3. Aandens antændende — gennemtrængende og fortærende Ild.
4. Kraft.

Den bedste Assurance!

Assureret hos Gud
kan enhver blive,
hvor fattig og forag-
tet man end er, og
enhver maa blive
det, hvor rig og an-
set man end er.

Er Du beredt til at
møde Døden og Dom-
men? Opsæt ikke en
eneste Dag endnu at
assurere
din Sjæl!

En Assurance-Agent.

Halleluja!

Vore Kammerater i Store Kongens-
gade have intet Soldaterværelse, men
de have en bøn hørende Gud. Hal-
leluja!

Valhalla.

En tredje Sal i Kjøbenhavn! Hal-
leluja! Vi have lejet »Valhalla« paa
Vesterbro for fem Aar.

1ste og 2^{den} Pintsedag

afholdes ved ethvert dansk Korps følgende Møder:

Kl. 7¹/₂: Lov-, Tak- og Bønne-Møder.

Enhver indbydes paa det venligste at komme og deltage i vor

Halleluja - Frokost.

Kl. 11: Helligjørelses-Møder.

Enhver, som vil, kan komme og faa:

Et rent Hjærte og den Hellig-Aands Gave!

Kunstnerne Foraarparade

Kristian Zahrtmann: Hjeb og hans Venner.

Foraarudstillingens højtidelige Aabning.

1. April.

Flaget vajede ved Ettiden i Gaar fra Charlottenborgs Tag, røde Akademibud og kjoleklædte, dekorerede Professorer vimsede travlt ud og ind ad Porten og spejdede ned ad Strandstræde — saa kom Hs. Maj. Kongen i Admiralsuniform, Hs. kgl. Højhed Kronprinsen i Generalsuniform, Kultusminister Scavenius, Indenrigsminister Ingerslev med et stort, uniformeret Følge, der af Etatsraad Meldahl førtes til Sæde i Akademisalen. Koret sang en Sang til Kongen, som paahørtes staaende, hvorpaa Akademiets Sekretær *Philip Weilbach* talte og takkede Kongen, samt mindedes Akademiets to afdøde Medlemmer, Billedhugger Ring og Biskop Monrad.

Derpaa besaa de kongelige Herskaber og de Indbudte Udstillingen.

Zahrtmann's »Job« og Anchers »Barnedaab«.

Af Udstillingen i Aar faar man det Indtryk, at det endnu meget skorter vor unge Kunst paa overlegen Dygtighed, men at der aldrig har været arbejdet med strengere Alvor, med større Opbud af de yderste Kræfter.

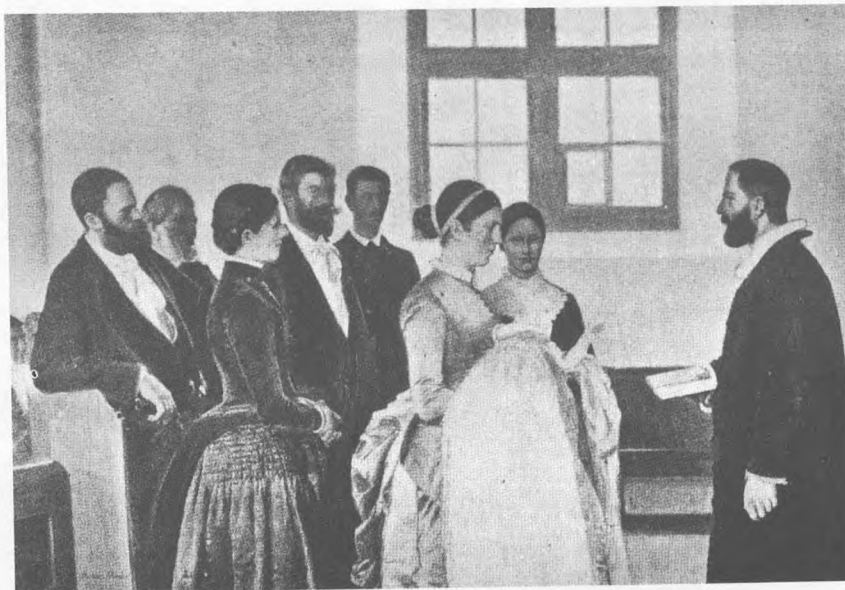
De glørværdigste Eksempler paa en ædel Kamp for at yde det bedst mulige er vel Zahrtmanns »Job« og Anchers »Barnedaab«. Ypperligt virker — i Zahrtmanns Billede — de tre tause Skikkelser, Vennerne, der sidder hos Job paa Jorden, Dag og Nat. Mindst tilfredsstillende er Job selv, han burde være ædlere. Farven i hans Figur er ogsaa underlig luftig og løs, og Byldeerne virker for

dekorativt. Men der er en fuldt tilforladelig, en mægtig Alvor i dette Billede, og til Vidne om, hvor tappert Zahrtmann har stridt for at faa Billedet saa godt, som det var ham muligt, kan det anføres, at Modellen for Job har ligget for ham mellem 900 og 1000 Timer.

Ancher har i sit store Billede »En Barnedaab« naaet en næsten monumental Virkning, Kompositionen er klassisk simpel, Farveholdningen overordentlig nydelig og den højtidelige Stemning i den lille tyste Købstadskirke gengivet med slaaende Sandhed og Kraft.

Otto Haslunds »Koncert i Barnekammeret«.

Der er en uimodstaelig Magt i dette Billedes dybe Elskværdighed. Og i rent malerisk Henseende har Haslund næppe før præsteret noget saa fyldigt og godt. — Ypperligst i Karakter og Udtryk er de to Smaapiger ved Klaveret: hun, der spiller efter »Den store Bastian«, og hun, der synger dertil af fuldt Bryst, med Nakken kastet kækt tilbage og de glade Øjne vendt mod os.

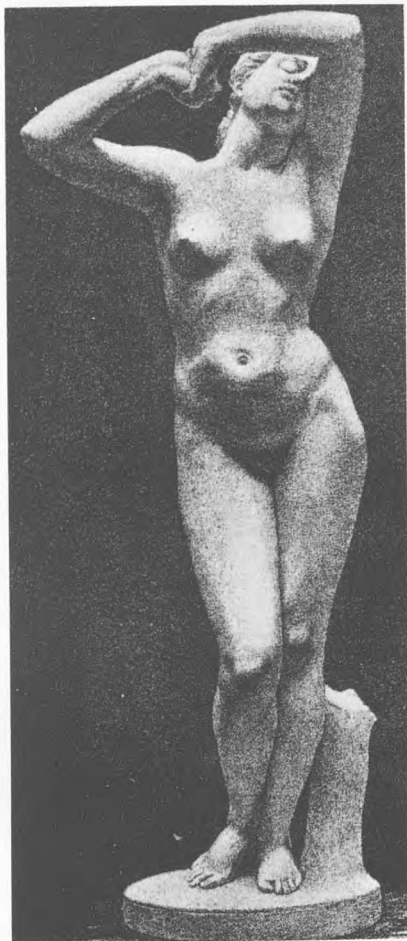

Michael Ancher: En Barnedaab.

— paa Charlottenborg!

Jul. Poulsens »Adam og Eva«.

Om end Poulsen aabenbart væsentlig har taget Motivet *Adam og Eva* som Paaskud for et aandfuldt Modelstudie, saa mangler ikke hans Billede Indhold og Stemning. Det skildrer meget godt det første un-

A. V. Saabye:

Susanne for Raadet, udført i Marmor for Statens Møuseum for Kunst.

drende Møde mellem to nyskabte Mennesker af forskelligt Køn. Evas Figur er i rent malerisk Henseende vel ubetinget det fortræffeligste, denne Udstilling har at byde paa. Særligt er Hovedet dejligt i Lys og Farve, som i Karakter og Liv.

(Af Karl Madsens Anmeldelse.)

Otto Haslund: Koncert i Barnekammeret.

Julius Poulsen: Adam og Eva.

Millionen kommer — til næste Sommer

Udstillingen til næste Aar. Faar vi Gas eller Elektricitet?

Juni 1887.

Den store nordiske Industriudstilling til næste Sommer er allerede langt fremme i Forberedelserne, og der er indløbet et stort Antal Anmeldelser af Deltagere.

Det store Spørgsmaal er, i hvor vid Udstrækning Elektriciteten vil blive taget i Brug paa det vidtstrakte Udstillingsterræn. Københavns Kommune regner med at sælge megen Gas til Udstillingen, men samtidig har den berømte amerikanske Opfinder og Entrepreneur *Thomas Edison* sendt en tysk Agent hertil, som forhandler om Anvendelsen af Elektricitet og Oprettelsen af de dertil fornødne Kraftstationer.

Kampen vil næste Sommer komme til at staa mellem Gassen og Elektriciteten.

Opvarter Petersens glade Forventninger.

Mel.: Musikken kommer.

Pas paa, til næste Sommer,
Saa bli'er her Tidsfordriv,
Naar Millionen kommer
Til vort Udstillingsliv.
Fra Jylland og fra Fyen,
Fra Øster og fra Vest,
Fra Skoven og fra Byen
Her kommer Folk til Gæst.

Tale:

Jeg skal sige Dem, Udstillingen! —
Husk paa Udstillingen; den vil de
se. Og vi vil saa gjerne se det Ind-
vendige af deres Portemonixer,
saa derfor er vi glade og synger:

Der bli'er en net Portion,
Ja, mindst en Million,
Og fikke Sølvstj der
vil blive skovlet her.
Om pane Værelser
bli'er der Begjærelser,
Der bliver propfuldt i
Det gamle Tivoli.

Udstillingen vil sluge
Den allerstørste Part,
Men vi kan ogsaa bruge
En Del, ja det er klart.
Og de vil alle lære
At kjende København,
Hvor rart her er at være,
Se det bli'er vores Gavn.

Maa vi faa Morgenro!

Hr. Redaktør!

Vi har her i Gaden fire Fiskerkællinger og to mandlige Pæreforhandlere, der alle paa engang brøler op om deres Varer i en næsten utænkkelig Disharmoni. En saadan Sekstet Kl. 8 om Morgenen er mindst talt generende. Hvis de Folk brølede en ad Gangen, var det galt, men nu er det skrækkeligt. . . .

Hvorfor Detajlhandlere, der ikke engang har Borgerskab, skal have Lov til at hyle og skrike i min Gade, naar jeg selv som skatteyndende Borger ikke paa nogen optænkelig Maade maa gøre det, kan jeg ikke faa i mit Hoved.

Ærbødigst
Jensen,

Ole Suhrsgade,

Ekspedient i Midnatsmissionen.

Storcks Springvand paa Højbroplads.

Fra Arkitekt, Professor *H. B. Storck* foreligger nu Skitser til et Springvand paa Højbroplads, der vil kunne opstilles for en Sum af c. 12.000 Kr. Storcks Udkast er rent arkitektonisk; vil man tillige have nogen Skulptur-Udsmykning, vil Springvandet ikke kunne opstilles før efter endnu 3—4 Aars Forløb. Professor Storcks Udkast er blevet drøftet med »Foreningen til Hovedstadens Forskønnelse«s raadgivende Udvalg, og et Medlem af dette, Kunsthistorikeren *Julius Lange*, er

af den Mening, at Storcks Tegning er for alvorlig for Højbroplads, og anbefaler at vælge livlige Motiver samt Skulptur, selv om det skulde være noget længere, inden Springvandet bliver færdigt. Der er saaledes ikke Udsigt til noget Storck-Springvand paa Højbroplads.

Store eller smaa Bogstaver.

28. Juli.

I den af Kultusminister *Scavenius* nedsatte Retskrivningskommission er der udbrudt en bitter Strid, idet Digterne, repræsenterede af *E. v. d. Recke*, vil holde paa de store Bogstaver i Substantiverne, hvorimod Sprogmandene, *C. Wimmer* o. a., vil indføre de smaa.

En Fregat paa Tivolisøen.

I Anledning af den kommende Udstilling er Tivoli ved at anskaffe sig en Marine. Igaar var der stor Stabelafledning nede ved den Mundfuld Stadsgrav, Opfyldningerne endnu har ladet tilbage. Paa Beddingen knejsede en stolt Fregat med Flag paa de tre interimistiske Master. Pressen, Direktionen og de særligt Indbudte drøftede ivrigt, om Kolossen nu vilde lægge sig paa *Snuden* eller paa *Hælen* eller om den vilde vugge rank og stolt paa Bølgerne. Situationen var spændende, da Havet paa dette Sted er 8 Fod dybt og Fregattens Dybtgaaende 6 Fod. Præcis Kl. 2 gled Tivolis nyeste Restauration ud i Stadsgravens spinkle Bølger, som sprøjtede og spruttede af Forfærdelse, medens Aalene borede sig i Tangen. Skibet skal hedde *St. Georg* efter *Georg Carstensen*. Det har kostet 50.000 Kr. og skal have en Besætning (hovedsagelig af Opvartere) paa 11 Mand. Tivoli, der allerede er en anseelig Landmagt (Tivoligarden!), er altsaa nu ogsaa indtraadt i Sømagternes Række.

Et Broprojekt.

22. Juni.

Efter Forlydende skal der i næste Maaned under Ledelse af Overingeniør *Simoni* foretages Undersøgelser i Farvandet mellem *Masnedø* og *Orehoved* for at erfare, hvor stor Vanskelighed og hvilke Hindringer der er for at bygge en fast Bro over Vandet. Der vil blive udført Boringer for at kende Bوندens Beskaffenhed og foretaget Opmaalinger af Vandstanden o. s. v.

25. Juni.

. . . Forholdene er efter Sigende gunstige, idet Bunden de fleste Steder er fast og Vandstanden under 10 Favne. Efter Forlydende kan Broen bygges paa en Dybde af 15 Favne Vand og skal hvile paa 18 faste Piller.

Tjenestepige til otte Kroner om Maaneden

Tjenestepige i Passiar med Slagteren paa Nytorv.

Tjenestepige - Spørgsmaalet under Debat.

»Et kærligt Sind hjælper paa meget«.

28. November 1887.

Tjenestepigespørgsmaalet har tidligere vakt en Del Interesse, men Diskussionen døde saa resultatløst hen. Igaar holdtes imidlertid et offentligt Møde om Sagen, — et Møde, der skuffede. Lokalet var i en obskur Restauration; Tilhørerne var en stærkt blandet Forsamling, — alle Kvinder, — af hvilke sikkert kun meget faa var Tjenestepiger.

En Dame holdt et Foredrag, i hvilket hun bl. a. bemærkede, at selv om Lønnen var ringe, Værelset daarligt, Kosten knap og Arbejdet strengt, hjalp et kærligt Sind dog ud over meget. Det var vel næppe Udtalelser i denne Retning, Forsamlingen havde ventet, men for Resten fik man det Indtryk, at Mødet kun gik ud paa at gøre Reklame for et bestemt Fæstekontor, hvis Repræsentant var tilstede i Lokalet. . . . Hvornaar faar vi et virkeligt Tyndemøde, hvor Husmødre kan faa Lejlighed til at lære Tjenestepigernes Mening at kende?

Tjenestepigen og Usædeligheden.

Ogsaa »Den kvindelige Fremskridtsforening« har holdt Møde om Tjenestepigesagen. Paa dette Møde, hvor der virkeligt var et Par Tje-

nestepiger, som tog Ordet, blev det slaaet fast, at Pigerne næsten aldrig har fri. En af Talerne, Frk. Høltin, bemærkede, at Piger med en Løn paa 8 Kr. jo næsten maatte tage

Usædeligheden til Hjælp for at leve, og dette var tit Tilfældet. De elendige Pigeværelser, ofte uden Kakkelv, tvang ogsaa Pigerne til at strejfe om paa Gaden.

Lad os ikke gøre Pigerne utilfredse! En gammeldags Husmoder tager Ordet.

De skulde gaa lidt mindre paa Dansebal.

16. Dec. 1887.

Ærede Hr. Redaktør!

Hvem er det, der om Sommeren hver Søndag overfylder Tivoli, Alleenberg, Sommerlyst og alle Vesterbros snesevise Forlystelsesanstalter, Frederiksberg Have og Søndermarken og myldrer ud i Skoven og faar Dyrehavsbakken til at ligne en Myretue?

Er det ikke Tjenestepigerne med deres respektive mandlige Venner?

Hvem er det, der om Vinteren Søndag efter Søndag fylder Parterret og Balkonen i alle Sekondtheatre, — det er Jensen, der flatter sig for Pigernes Skyld. Hvem andre end Tjenestepigerne er de dansende Damer paa disse utallige Tjener-, Kuske-, Tømrer-, Skomager- og Sporvognsskinneskraber-Forenings Maskerader og Baller?

En svimlende Løn paa 16-17 Kr. for en bedre Pige.

Og angaaende den ringe Løn, der »driver Pigerne til Usædelighed«, saa maa jeg dog bemærke, at det kun er daarlige Piger, der faar 8 Kr. Dygtige faar gerne 10, ja stundom 16—17 Kr. foruden saadanne Smaaindtægter som 1 Kr. om Maaneden hos Slagteren, 50 Øre hos Fiske- og Smørhandleren etc.

. . . Nej, lad os ikke gøre Pigerne utilfredse. Derimod vil jeg lægge de gode Damer paa Hjertet at søge at hjælpe de gamle udtjente Piger ved at oprette en Pensionskasse, hvortil de som Unge af deres rigelige Løn kan betale en 25 eller 50 Øre om Maaneden. . . .

En Husmoder.

Er Tjenestepigerne »en anden Race«? En indigneret Protest.

26. Dec. 1887.

En Indsender mener, at Pigernes Løn, mellem 8—16 Kr., er nok, og at de har Fritid nok, hvilket bevises ved deres Tilstedeværelse om Søndagen paa Alleenberg, i Dyrehaven og Søndermarken.

En Husmoder iført en »vegetarisk« Eftersaarsdragt af nyeste Mode.

En Digter møder sin Muse -

Edith.

Det første Møde.

En Sommeraften under en Spadseretur i Frederiksberg Have satte Digteren sig paa en Bænk . . . der sad ganske vist et Par, men det var to unge Piger, som sad der i Skumringen med Ansigterne vendt imod Aftenens flatterende, svagt-gyldne Skær. Han lettede høfligt paa Hatten og satte sig.

»Den, som sad ham nærmest, var den fyldigste af de to — og tillige den mest nysgerrige. Den anden var slankere, blond, gjorde dette ubestemte Indtryk af Dame og af Smaapige i uopløselig Modsigelse . . . og hendes Stemme røbede samme Usikkerhed.« . . .

Digteren kommer i Snak med de to unge Piger, følges med dem ud gennem Haven og inviterer dem ind i en af Smaahaverne i Allégade, hvor der »af og til aabnedes en Dør i en Bygning i Baggrunden af Haven; man saa et stærkt Lysskær, som brødes med en tæt Tobaksdamp, og man hørte høje, skarpe Kvinde-røster, overdøvende eller overdøvet af Haandklap og Fortepianospil. Det syntes at være Sang.«

Veninden, den buttede, forsvinder for at møde en Ven — den slanke blonde unge Pige bliver tilbage med Digteren, der bestiller Champagne til hende og Bourgogne til sig selv.

»Og nu ville vi være glade? Ikke sandt! Det er Festprogrammet. De spiser jo ikke noget! Skal jeg skille Dem af med Deres Shawl? — Deres Handsker? . . . De har smukke Hænder — og kønne Øjne! Kunde De stryge Deres Haar en lille Smule bort fra Panden . . .? Naa ja! Mands Vilje er Mands Himmerig — og Moden er Kvindens! Jeg kan alligevel slutte mig til Pandens Form. Jeg er Maler, Kunstner . . . men hvorfor er De saa modfalden?«

Hun havde tømt sit Glas. Hun saa paa ham. De fine Øjenbryn rynkede sig let. Der kom og gik en Skygge hen over disse Kinder, som savnede den første pure Ungdom, Friskhed, men ikke savnede en Ynde, som — naa ja, et noget, som indgyder et nogenlunde godt Hjerte Medfølelse, Medlidenhed og Behag samlet i et.

»Hvorfor er De saa alvorlig?« spurgte hun.

»Er jeg? De kan jo høre, at jeg ler. Ræk mig Deres Haand! Virkelig en smuk Haand — og uden Spor af det, som de dumme Digtere kalder »Arbejdets Adelsmærke«. Disse fine Fingerspidser er ikke fordærvede af Naalen. Fuldkommen rigtig! De har ofret Dem ganske til Glædens og Nydelsens Kultus — De er, paa Deres Maade, en Vestalinde — De har Deres Ild at holde vedlige — og jeg kan kun lykønske Dem til, at De ikke har brændt Fingrene paa den . . . Bliver De vred?«

Hun havde trukket Haanden til sig, og saa' paa ham, næsten med Foragt i Blikket. . . .

»Jeg er saa lidt vant til at tale med Damer . . . jeg ærgrer mig lidt over mig selv . . . hvis mit Selskab mis-hager Dem, beder jeg Dem, ikke et Øjeblik at lade Dem holde tilbage her af et misforstaaet Hensyn til Gæstfriheden. . . .«

»Hvad holder De mig for? Hvorfor vil De have mig til bedste? Hvorfor beder De mig at gaa, naar De har opfordret mig til at være Deres Gæst . . . skulde De virkelig have ondt ved at forstaa, at naar man f. Eks. kan fortjene otte Kroner om Ugen ved at sy — og naar saa en Direktør kommer og byder en, lad os sige hundred Kroner om Maanedén, for at sidde nogle Aftentimer paa en Stol mellem andre Damer og synges — at man saa foretrækker det sidste. . . .«

Hun fortalte, at hun ogsaa havde sunget i Udlandet — i Finland — men at hun pludselig fik Hjemve og rejste tilbage — fortalte, at hun brugte sin Fritid til at læse gode Bøger. . . .

»Hun havde rejst sig og stod med et forlegent-lige-gyldigt Ansigt, strækkende Armene i Vejret og ud for sig, omtrent som et Barn, der viser, at det er pyntet.

Digteren lo, hævdede den ene Lysestæge fra Bordet, bad hende dreje sig, lod Skygge og Lys fordele sig af-vekslende over hendes Ansigt og Figur.

»Men De er jo som om De kunde være en Dryade . . .«
Og videre fortæller Digteren, at den unge Pige pludse-

- Drachmann og Edith

lig blev bleg, støttede den ene Haand mod Bordet, søgte efter Glasset, skød det fra sig, satte sig langsomt ned og lukkede Øjnene.

»Hvad er der,« spurgte han urolig.

»Jeg ved ikke . . . Vil De ikke lukke Vinduet op! Det betyder ingenting . . . det gaar snart over. . . . Jeg tror, jeg har spist for lidt . . . jeg havde blot Tørst . . . jeg er ikke vant til det — jeg har været uforsigtig.«

Han saa paa hendes Kuvert. Saa greb han Flasken, som stod foran. Den var næsten tømt. »Den fordømte Champagne — det Gift«, mumlede han. »Og jeg Æsel! Jeg bærer mig ogsaa altid dumt ad!«

Varsomt tager Digteren sig af den rørende ubehjælpsomme unge Pige, følger hende hjem, maa støtte hende, næsten bære hende op ad Trapperne til hendes Bolig paa en anden Sal i en af Vesterbros Sidegader. Han lægger hende varsomt paa Sengen:

»Hent mig en Drik Vand . . . væk ikke den gamle Kone — derinde — Døren ved Siden af Spisekammeret! Aa Gud, hvor jeg føler mig skamfuld og mat.«

Han hentede Vand. Der var som blæst i det lille Køkken — gav hende at drikke — hun lænede sig tilbage paa Hovedpuden, stønnede, men dæmpet klagende som et Barn. . . .

Hun laa udstrakt paa Ryggen, havde revet Chemisetten op i Halsen, søgte at faa Kjolelivet op, lod Hænderne afmægtigt synke — og græd ganske stille.

Han tyssede ganske sagte paa hende, og gav sig til at klæde hende af, besværligt og kejtet, standsende ved Hægter og Baand, trækkende de sidste fast i gordiske Knuder, som han atter maatte løse paa Alexanders

Drachmann.

Maade. Værst var det at faa Støvlerne med de mange Knapper af Fødderne.

Han var fuldt optaget af sit Arbejde, tænkte hverken paa sig selv eller paa hende, eller paa Stedet, hvor han befandt sig; tænkte blot paa at faa hende bragt til Ro i en bekvem Stilling — som man bringer sin Hustru til Ro, naar hun er syg. . . . Kun en Gang slog hun Øjnene op. Og der var en Vrede, næsten et Had i det afmægtige Blik, som hun sendte denne fremmede, der stod bøjet over hende, løsende hendes Klæder, nu og da med en utaalmodig Grimace, lige til det inderste Stykke af Kvindens Paa-klædning.

Han mødte hendes Blik. Han løftede hendes Arm, den fine slanke Arm med den hvide Haand, trykkede ærbødigt et Kys derpaa, og sagde: »Sov mit Barn! og tænk om mig, at jeg er en Læge, der hjælper en tilskadekommen.« . . .

Med et dybt befriet Suk sank hun tilbage paa Puden og sov straks ind.

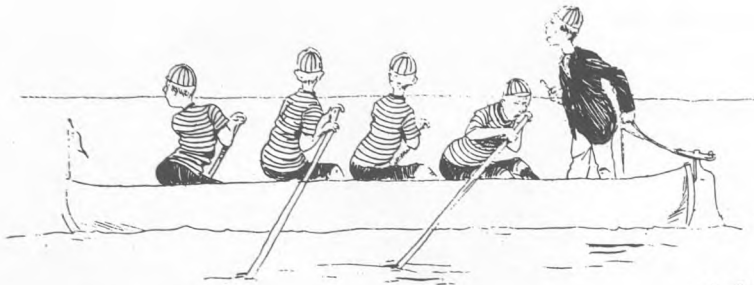
Og Digteren listede paa Taaspidserne ud af Døren, ned ad Trapperne.

(Af Drachmanns Roman
»Med den brede Pensel«.)

Kehlets Kafé chantant

Noter og Nyt i Aarets Løb

1. Juli.

Dersom De overhovedet vil regnes til det Kjøbenhavn, der er med, saa gaar De selvfølgelig paa Søndag ud paa Langelinie og ser paa Kaproningen. Der møder *hele Kjøbenhavn*.

Men dersom De interesserer Dem virkelig for Rosport, dersom De ønsker at føle Løbenes Spænding og tilbringe nogle overmaade fornøjelige Timer for en billig Penge, saa gaar De snarest mulig hen hos Boghandler Bergmann i Hotel d'Angleterre og tager Dem en Billet til den Damperflotille, der følger Løbene.

De kgl. Skuespillere vil have klassisk Repertoire.

Føjl Adresse.

4. Juni.

Det kgl. Theaters Kunstnere, med Emil Poulsen, Olaf Poulsen og Peter Jerndorff i Spidsen, har indgivet en Adresse til Theaterchefen, Kammerherre Fallesen, hvori de anmoder om en fyldigere Repræsentation af klassiske Værker i Repertoiret. Kammerherren har anset denne Adresse som ret uforenelig med Personalets Stilling som Underordnede og forbudt Offentliggørelsen af Adressens Ordlyd. Det synes dog, efter den lige offentliggjorte Repertoireplan for næste Sæson, at der til en vis Grad er taget Hensyn til Personalets Ønsker.

Kjøbenhavns Folkemængde.

Efter en Skrivelse fra Kjøbenhavns Statistiske Kontor til Magistraten udgjorde Folketallet i Kjøbenhavn den 1ste Maj d. A. c. 289.750. Ved samme Tid ifjor var den kalkulerede Folkemængde c. 285.700, og Forøgelsen i Indbyggerantal er saaledes c. 4000 eller 1,4 p. Ct.

Bicykletten tager Tøten ved Væddeløbene.

28. Juni.

Bicyklevæddeløbene paa Traverbanen i Søndags havde samlet en usædvanlig Menneskemængde til Trods for rigeligt med Blæst, Støv, Snavs og Hede paa Hellerupvejen. Bicykleløbet maa betegnes som en Milepæl i vor Bicyklings-Historie. Det viste sig nemlig, at Bicykletten er ligesaa hurtig som Bicyklen, og Faren for Ulykker er langt ringere paa de lave Bicykletter end paa de høje Bicykler. Bicykletterne er ogsaa nemmere at styre, da Trædehjulet ikke tillige er Styrehjul paa disse Maskiner, der nok snart vil finde Udbredelse paa Hovedstadens Gader og Stræder.

Russiske Malerier.

1. Juli.

I Industriforeningen udstilles i disse Dage Vereschtschagin's Malerier, — en meget stor Samling paa ialt 103 Billeder. Bl. a. findes her de bekendte Henrettelsesbilleder, Nihilister, der hænges en kold Vinterdag, medens Tøsneen falder, og Inderne, der venter Døden, spændt for Ka-

nonmundingerne. Desuden er der de berømte Krigsbilleder, bl. a. »Alt er stille i Schipkasset«.

Krupp er død.

15. Juli.

Igaar Aftes døde Europas største Kanonfabrikant paa sin Villa »Hügel« ved Essen. Hr. Krupp havde foruden en enorm Formue opnaaet Titel af Gehejmecommerceraad som Belønning for sin samfundsnyttige Virksomhed.

Send mig hjem!

Vore Brødre hinsidan Sundet har opfundet et praktisk Middel til at bringe glade Sjæle hjem fra vildsomme Veje paa deres Besøg i Kjøbenhavn. Naar de gjæster Kongens By, medfører de et Sækkemærke med følgende Inskription:

JAG ÄR UTE FÖR NATTEN!

När jag har supit bra tillräckligt och ej mera sjelf kan hitta vägen hem, var god gör denna lapp fast vid mitt knaphåll och

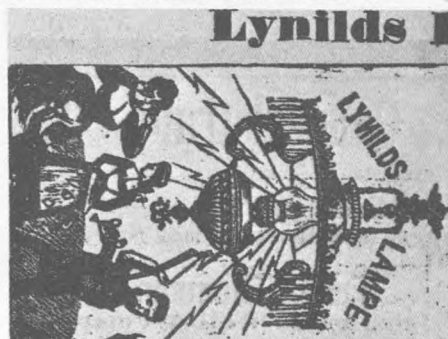
SÄND MIG HEM!

Namn:

Adress:

I disse Dage
hjemkommet fra
Paris

et Parti højst elegante Herrestøvler med indlagte Korksaaler, som sælges for Kr. 18,75, koster ellers 25 Kr.

Lynilds Lamper

er den bedste og billigste Nyhed til større Forretnings-Lokaler, der for ca. 3 Øre Petroleum i Timen giver 70 Spermacetyls. Størst Udvalg i andre nu meget brugte Luft-Lamper 15 Kr. pr. Stk. saavel med Lyre som med 8-kantede Mælkeglas-Skærme samt til Paaskrning af Gasarime. Belysnings-Forretning, **Gronnegade 36 (Kontor og Prøvelager 2. Sal).**

7896

To Prinser konfirmeres

Hans kgl.
Højhed
Kronprinsens
to Sønner,
Prinserne
Christians og
Carls
Konfirmation.

Konfirmationen
fandt Sted
den 27. Juli
i Kristiansborg
Slotskirke
og foretoges af
kgl. Konfessionarius Paulli.

Til venstre Prins Christian, til højre Prins Carl.

De unge Prinsers Uddannelse efter Konfirmationen vil fremdeles fortsættes i det en Gang anslaaede Spor. Prins Christian læser videre til Studentereksamen, hvis første Del han tog for en Maanedstid siden, og Prins Carl fortsætter sine nautiske Studier som Søofficerslærling. Prins Carl fylder den 3. August 15 Aar, medens hans ældre Broder den 26. September bliver 17 Aar. Prins Christian vil efter at være bleven Student gaa ind i Militæretaten og uddanne sig til Landofficer.

Ødman engageret.

Den herlige svenske Operasanger Arvid Ødman, der gjorde saa overordentlig Lykke ved det svenske Operagæstespil for nogle Aar siden,

og sidst i Tivoli har daaret alle Damerne med sin smeltende Tenor, er af Kammerherre Fallesen bleven engageret til Det kgl. Teater. København har Grund til at glæde sig. Stockholm sørger.

Afdelingen for Dame-Konfektion og Hætte. Chenille- og Perle-Pèlerines.

Fig. 1. Aida. Pèlerine af Tull, broderet med Perler og foret med Silke. Kr. 9.	Fig. 2. Bettina. Pèlerine i Modest- Form af Chenille og Cordulke, med hest Fryns. Kr. 9.	Fig. 3. Carmencita. Pèlerine i Dolman- Form af Chenille, sam- men- vævet med Lidsor og alene Jet-Perler samt med bred Chenille- Fryns. Kr. 12,50.	Fig. 4. Diana. Pèlerine i Dolman- Form af Perlegrenadine, besat med Chamilly- Knipfløge og Agnans- ner, foret med Sørh. Kr. 97, af billigere Stof tes Kr. 40.	Fig. 5. Enna. Pèlerine i Krave-Form af Chenille og med red Fryns. Kr. 5,25.	Fig. 6. Fatma. Pèlerine af Tull, broderet med Perler og foret med Silke. Kr. 7,00.	Fig. 7. Gamina. Pèlerine i Modest-Form af Chenille, sam- men- vævet med Lidsor og alene Jet-Perler, samt med bred, red Fryns. Kr. 12,75.
--	---	---	--	---	--	---

Noter og Nyt i Aarets Løb

Digteren M. A. Goldschmidt død.

Meir Aron Goldschmidt.

17. August.

Digteren Professor M. A. Goldschmidt er i Aftes Kl. 9 $\frac{1}{2}$ afgaaet ved Døden 67 Aar gammel. I de senere Aar levede han stille og tilbagetrukket, sysselsat med filosofiske Studier, langt borte fra det offentlige Liv, der i hans Ungdom fristede ham til saa aktiv journalistisk en Virksomhed, ikke mindst som Redaktør af »Corsaren«. Som Digter vil han mindes for sine klare og kloge Skildringer af jødisk Familieliv, bl. a. Romanerne »En Jøde« og »Hjemløs«, og Fortællingerne »Arvingen« og »Ravnen«.

Oldenborrekrigen.

Af de gennemsete og med Revisors Underskrift forsynede Oldenborre-regnskaber for Aaret 1887 fremgaar, at der her i Landet i dette Herrens Aar blev fanget, kogt, maset og brændt 7 $\frac{1}{2}$ Million Pund Oldenborrer. Regner man, at der gaar 500 Oldenborrer paa et Pund, bliver det ialt 3,750,000,000 Oldenborrer eller en Forsamling saa stor, at den fyldte hele Gothersgades Eksercerplads ved en politisk Valghandling, selv om ti Oldenborrer stod ovenpaa hverandre, for at den øverste kunde se, hvad der foregik paa Tribunen. . . .

Hr. Marott har faaet 1 Maanedes Fængsel paa sædvanlig Fangekost for Fornærmelser mod Kejseren af Rusland. Han har ikke opnaaet Tilladelse til at appellere til Højesteret.

*

3. Sept.

Kjøbenhavn bliver med hvert Aar et hedere Brændpunkt for nordisk Berømmelse. Nu er Anna Pettersson

kommet hertil og har paa Dagmar-theatret besteeget St. Nitouches Tronstol ved Judic's venstre og Oda Nielsens højre Haand. Stockholmerkens Yndling gjorde stormende Lykke og lignede en dristig, solbrændt, blond og kraftig Herregaardsfrøken, perlende frisk som Septemberdug's glimtende Bryg.

En Opera-Debut.

Fru Hedevig Quiding
der debuterede som Philine i »Mignon«.

8. Septbr.

Det kongelige Theater var lige ved at faa den røde Lygte ud til *Mignon* i Gaar. En ung Dame skulde debutere i det pikante Verdensbarn *Philine* Rolle. Fru *Quidings* Optræden tydede ikke paa, at hun debuterede . . . hun rullede sine Triller, saa glad og frisk ud, smilede saa skælmisk til sit Spejl, Wilhelm Meister og Publikum, bevægede sig med saa megen

Hr. Peter Jerndorff
der sang Wilhelm Meisters Parti i »Mignon«.

Lethed og Ynde, at man skulde tro, hun var skabt til at være *Philine*. Hun blev da ogsaa modtaget med meget kraftigt Bifald.

Da Hr. *Jerndorff* egentlig ikke er Operasanger, bør det særlig bemærkes, at han sang *Wilhelm Meister* med stor Smag.

*

1. Nov.

»*Mikadoen*«, den engelske Operette, der gjorde saa megen Lykke, da den fornylig blev givet af det engelske Selskab paa Kasino, opføres nu paa Nørrebros Theater. Da dette Theater kun har Ret til at spille med 6 Personer paa Scenen, har man maattet stryge flere Roller, og Koret fremstilles ved Hjælp af Figurer med bevægelige Hoveder; men Forestillingen gør megen Lykke alligevel.

*

Ikke Hatten af!

Forening af ikkehatteaftagende Herrer.

I Foraaret udgik der fra hattevenlig Side et Forslag om, at Herrernes indbyrdes Hilsen fra 1. Oktober 1887 indskrænkes til en Bevægelse med Haanden op til Hatteskæggen og en lille Foroverbøjning med Kroppen. »Udvalget for Indskrænkning af Hatteaftagningen« har derefter truffet følgende Dispositioner:

Enhver Herre kan hos de fleste Cigar-, Herreekviperings- og Galanterihandlere erholde et Emblem med de sammenslyngede Bogstaver *I. H. A.* (*Ikke Hatten af*), for hvilket Emblem erlægges 50 Øre. Emblemet fastgøres paa Hattebaandet med en til samme knyttet Naal; det vil tjene som Tegn paa, at den paagældende Herre ikke ønsker at karakteriseres som uhøflig, men at han foretrækker at vise sin Høflighed paa en til det danske Klima svarende Maade. Dog vil Kongen, Kongehuset og Damerne være at hilse paa den gamle Maade. . . .

I. H. A. (*Ikke Hatten af*).
Emblemer à 50 Øre faas Lønnés-
gade 18, Stuen, i Skiltefabriken.
Forhandlere søges. 6672

Herre-Hatte.
Mine bekendte elegant udstyrede,
lette og holdbare Filhatte til 5 Kr.
pr. Stk. forefindes i alle brugelige
Fagener og Favner. Reparationer
udføres. Gamle Silkehatte moderni-
seres paa 1 Dag. 8890
Ludvig Hybel,
Grønnegade 15,
skraas for Ny Østergade.

Noter og Nyt i Aarets Løb

Henrik Ibsen i forskellig politisk Belysning.

Den norske Digter til Rusgilde i Studenterforeningen.

Set fra Venstre:

Hædersgæst i Højreklubben.

Politiken 3. Oktober.

Den norske Digter Henrik Ibsen var i Lørdags Hædersgæst ved Højreklubben Studenterforeningens Rusgilde. *Hele Norden over vil dette vække Forbavselse.* Betyder dette Besøg et Omslag i den store Digters Standpunkt? Det vides, at Ibsen

Henrik Ibsen.

forud har forespurgt, om Studenterforeningen er politisk eller ej. Det mindre loyale Svar lød, at Foreningen aldeles ikke var politisk. Det er ikke et Vidnesbyrd om fremragende Finfølelse, naar en Forening indbyder som Æresgæst den Mand, der er den ypperste Repræsentant for hele den Aandsretning, der til daglig af Foreningens vittige Hoveder bespyttes og haanes.

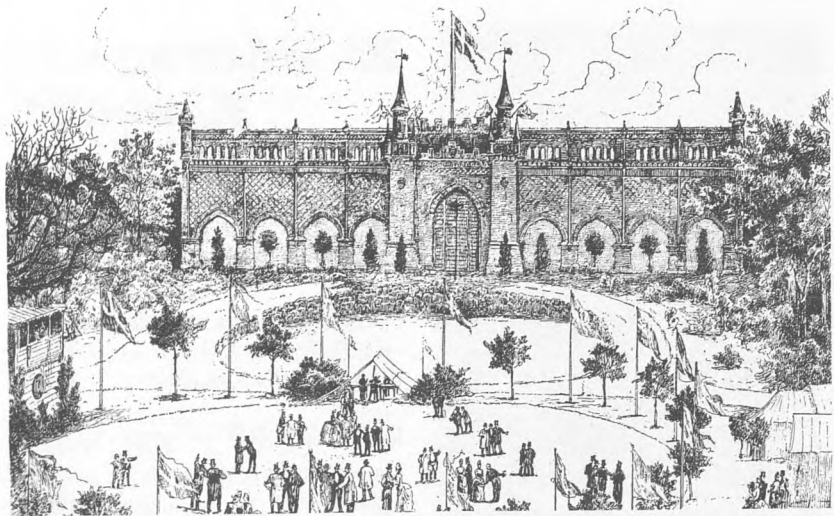
Set fra Højre:

Hyldet med Skaaler og Hurraraab.

Dags-Telegraphen 3. Oktober.

Det var naturligt nok, at Studenterforeningen indbød den berømte nordiske Digter til Rusgilde i Lørdags, — og det var i lige Maade forklarligt, at Dr. Ibsen høfligt modtog Indbydelsen og kom til Festen. Ibsen benyttede ikke Lejligheden til at udtale sig nærmere om det, han nys har vakt Opsigt ved at sige i Sverige, — at han nu vil slaa ind paa lysere, mildere Digtningens-Baner, — ej heller fornyede han sin Indvarsling af »det tredje Rige«, som han allerede taler mystisk om i »Kejser og Gallilæer«.

Ibsen blev naturligvis hyldet med Skaaler og Hurraraab. *Holger Drachmann*, der holdt Rustalen, sammen-

Den kongelige Skydebane.

21. August.

I Sommerens Løb har det Kgl. Skydeselskab ladet rejse en imponerende Mur, 30 Alen høj og 110 Alen lang, i den bageste Del af sin Have paa Vesterbro. Muren, der med sine Tinder og Taarne ligner Facaden af en gammel Borg, skal tjene til at beskytte de bagved liggende Huse i Istedgade mod Skydebrødrenes vildfarende Kugler. Murens Størrelse og arkitektoniske Finesser fremgaar tydeligt af ovenstaaende Billede.

lignede ham med en Sfinx og med Per Gynt(?) samt med Nureddin, og der udbragtes saa et Leve for den »unge« Ibsen — i Modsætning til den gamle?

En Konkurrent til Frelsens Hær.

En ung cand. phil., der er udtraadt af Frelser-Arméen, opretter sin egen »Herrens Hær«.

25. November.

Iaftes afholdtes paa »Sortedamslund« et Møde af den nystiftede »Herrens Hær«, der siges at være dannet af nogle faa misfornøjede, som er udtraadt af den danske Afdeling af den engelske Frelser-Armé.

Salen var fyldt af et meget blandet Publikum, og hele Hæren, 4 Mand ialt, tog Plads paa Tribunen. Politiet var mandstærkt tilstede. »Generalen«, et ungt Menneske, cand. phil. *Frørup*, gav Ordet til en af de højere Officerer, en fynsk Gartner, som talte i den kendte Frelserstil. En Mand blev hældt ud, og nogle Piger sang en Hallelujasang.

»Generalen«: Jeg vil kæmpe mod Drikkeriet, men ikke mod Tobak. (Bravo!) Om nogle Dage vil jeg holde Møde og fortælle, hvorfor jeg er udtraadt af Frelsens Hær. (Bifald.)

En Broder prædiker, og en Søster synger fra Tribunen.

Den Mand, der var blevet sat udenfor, var nu kommet ind igen og op paa Tribunen, hvor han gik

og trykkede Soldaterne i Haanden. Han blev verfet for anden Gang.

»Generalen« præsenterer en gammel Mand: Min Sekondløjtnant!

Sekondløjtnanten: Jeg har prøvet meget; jeg er 65 Aar, men nu er jeg frelst.

Generalen: En Broder, som jeg ikke kender, vil tale.

En ung Mand begyndte at fortælle om, hvorledes han i Australien havde truffet Frelsens Hær. Generalen fratog ham straks Ordet. (Lad ham tale! Piben og Larm!)

Generalen: Jeg vil ikke høre om Frelsens Hær. Jeg agter ikke Major Perry mere end det —, jeg træder paa. (Forny et Larm.) Jeg hæver Mødet.

Den ubekendte Broder: Frelsens Hær er Humbug!

Generalen: Bravo! Dette er det lykkeligste Øjeblik i mit Liv. (Den ihærdige Mand bliver smidt ud for tredje Gang.)

Under stor Tumult sluttede »Generalen« Mødet.

Strø Sand paa!

Foreningen til Dyrenes Beskyttelse lader som bekendt med stor Bekostning og med Hr. Vognmand og Sandhandler Petersens Hjælp foretage Sandspredning og Grusning paa Stadens Gader og Pladser en Gang om Ugen. Paa den glatte Asfalt i Bredgade og Fredericiagade udfor Rigsdagsbygningen gruses hver Dag, ligesom der er foretaget ekstra Grusning ved festlige Lejligheder, bl. a. ved de kongelige Prinsers Konfirmation. Det maa siges, at denne Grusning er et fortrinligt Middel til at forebygge Ulykker, som fremkommer ved, at Heste styrte og foranledige Opløb.

Hvor stor en Indtægt har De om Aaret?

GILDSIG & LARSEN.

Til en Dinér paa 10 Couverts anbefales:

4 Fl. Marbuzet.....	à 1 25	5 00
2 Fl. Hochheimer	à 2 00	4 00
2 Fl. Chateau Dupré		
Fourcas 1878.....	à 3 50	7 00
2 Fl. Pommery sec ..	à 6 50	13 00
1 Fl. Old dry Madeira	à 3 50	3 50
1/2 Fl. Courvoisiers		
Cognac ***.....	à 2 50	2 50

35 00

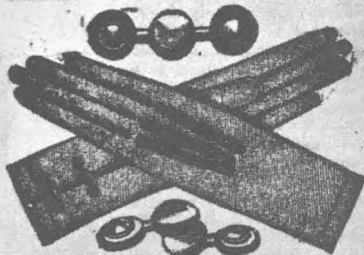
Bestillinger modtages: Torden-skjoldsgade 29. Telefon 1537.

**Balfodtøj,
Galosker
og
Filtsko.**

Th. Gelardi.

9, Silkegade 9
5962 (lige for „Bikuben“).

N. F. LARSEN & SØNNER'S
Handskedsalg, 5979
7, St. Købmagergade 7.

Stort Udvalg af alle Slags Handsker.

2 Kn. Dameh. Kr. 1	til højere Priser
3 " " " 1 20	" "
4 " " " 1 40	" "
6 " " " 1 75	" "
8 " " " 2 10	" "
10 " " " 2 50	" "

Bestillinger udføres hurtigt og nøjagtigt.

Regninger trykkes billigt.
Bogtrykkeriet, Nyhavn 11. 6712

Specialitet for Røgere

Et lille Parti Havana Udskuds-Cigarer realiseres i Løbet af kort Tid til 4 Kr. pr. 100 Stk. Prøvekasser forsendes overalt mod Efterkrav fra

T. P. Nielsens Cigarfabrik,
Silkeborg. 4478

Et Uddrag af Skattebogen for Kjøbenhavn 1887.

De fire øverste paa Listen.

Lensgreve F. L. V. Ahlefeldt- Laurvig.....	300.000
Fabrikerer, Grosserer A. C. Gamél	200.000
Udenrigsminister, Lensbaron O. D. Rosenørn-Lehn	200.000
Etatsraadinde I. M. Suhr	200.000

Under 200.000 — over 100.000.

Lensgreve F. Moltke	180.000
Fabrikant P. W. Heymann ..	173.000
Lensgreve A. W. Knuth	150.000
Lensbaron F. Reedtz-Thott ..	150.000
Grosserer, Fabrikant B. Ruben	150.000
Generalkonsul J. E. Holmblad	150.000
Greve J. Raben-Levetzau	150.000
Grossererne E. L. Vett og T. W. Wessel	150.000
Grosserer E. le Maire	135.000
Etatsraad, Hofstentrykker J. C. Ferslew	130.000
Grosserer J. D. G. Adolph ...	130.000
Kammerherre J. P. C. Neer- gaard	120.000
Lensgrevinde B. Reventlow..	120.000
Greve K. Brockenhuus-Schack	120.000
Grosserer A. Trier	120.000
Lensgreve Holstein-Holstein- borg	120.000

100.000 Kroner.

Overretsprøkurator P. A. Pe- tersen	100.000
Etatsraad, Apotheker C. D. E. Hansen	100.000
Grosserer L. G. Salomon	100.000
Greve Ahlefeldt Laurvig- Bille	100.000
Isenkrammer R. C. Eegholm	100.000
Grossererne G. L. Langhoff, G. Goldschmidt og J. Jen- sen	100.000

Pris 65 Øre pr. Fl.
For 10 Øre
af denne Beitse varer
et Par Saaler 4 Gange
længere end sædvan-
lig. 7884
Faas hos næ-
sten alle Hand-
vende.

Lensgreve M. Krag-Juel-Vind- Frijs	100.000
---	---------

Under 100.000 — over 60.000.

Greverne A. V. C. Knuth og C. F. Rantzau	90.000
Grossererne L. J. F. Grøn og S. V. Isberg	90.000
Veksellererne J. L. Salomon- sen og M. W. Heymann ...	90.000
Godsejer M. Treschow	90.000
Kammerherre H. C. J. Ceder- feld de Simonsen	90.000
Grosserer C. Christensen	90.000
Etatsraadinde B. J. de Neer- gaard	88.000
Garvermester M. Meyer	86.400
Lensgreve C. C. L. Lerche ..	82.800
Enkefru V. Hage	80.800
Stiftamtmand, Baron J. C. Bille- Brahe	80.000
Grosserer A. P. C. Holm	80.000
Fabrikerer W. Salomonsen ..	80.000
Etatsraad, Bankdirektør C. F. Tietgen	80.000
Chokoladefabrikant C. Cloetta	80.000
Kaptajn, Baron E. Schaffa- litzky de Muckadell	80.000
Kultusminister J. F. Scavenius	75.000
Højesteretsadvokat C. C. Liebe	75.000
Grosserer V. Holm	74.000
Enkefru M. Olsen	74.000
Overhofmesterinde, Gehejme- raadinde J. Raben-Levetzau	72.000
Grosserer J. M. Bing	70.000
Grosserer A. P. Hansen	70.000
Grosserer A. F. Ibsen	70.000
Grosserer A. Abrahamsen ...	70.000
Grosserer J. Moresco	70.000
Højesteretsadvokat A. Klubien	70.000
Kammerherre, General W. v. Haffner	70.000

Egte Volga Kavlar,

saavel frisk flydende som presset,
i original Pakning fra 1 Kr. 60
Øre til 10 Kr. pr. Blikdaase, faas i
Engelsk-Russisk Magasin,
Bredgade 27. 9119

Byens største Skatteborgere

	Kr.		Kr.
Etatsraad J. C. Soldenfeldt ..	67.000	Proprietær C. L. Ibsen	50.000
Grosserer G. Bertelsen	65.000	Veksellerer B. L. Fraenckel..	50.000
Etatsraad, Fabrikant C. C. Burmeister	64.000	Kendte Københavnerne under de 50.000.	
Generalkonsul, Grosserer J. Hansen	62.000	Hofbager I. L. W. Olsen	47.000
		Etatsraad, Tømrermester Blom	46.000
Mellem 60.000 og 50.000.		Brygger C. Hansen	45.000
Grosserer A. P. Petersen	60.000	Hofskræder L. Johansen	45.000
Grosserer H. J. Duncker	60.000	Overpræsident v. Benzons	45.000
Grosserer H. A. Hansen	60.000	Dr. med. E. Hansen-Grut	42.000
Grosserer H. Hirschsprung..	60.000	Grosserer Heering	40.000
Bagermester J. Marstrand ..	60.000	Grosserer Noack	40.000
Jærnstøber N. A. Christensen	60.000	Grosserer Höfdding	40.000
Veksellerer M. Cohn	60.000	Grosserer Bigler	40.000
Greve O. S. Danneskiold-Samsøe	60.000	Grosserer Trier	40.000
Kammerherreinde T. Grevenkop-Castenskiold	60.000	Grosserer J. Adler	40.000
Konsejlspræsident J. B. S. Estrup	60.000	Tobaksfabrikant Nobel	40.000
Konsulinde Ryan	60.000	Universitetsbogtrykker Hostrup-Schultz	40.000
Formand V. C. Sliben	59.000	Direktør Suenson	40.000
Cand. med., Grosserer A. L. H. Gamél	56.000	Kommerceraad Moresco	40.000
Etatsraad A. Heegaard	55.000	Fabrikant Heymann-Bloch ..	40.000
Boghandler F. V. Hegel	55.000	Snedkermester Oxelberg	40.000
Klædehandler P. V. Sölling..	54.000	Konsul Muus	40.000
Fabrikerer B. Hirschsprung.	50.000	Fabrikerer J. H. Bing	36.000
Løjtnant, Fabrikerer H. V. Mansfeld-Büllner	50.000	Guldwarefabrikant Hertz	35.000
Lehnsgrævinde L. Bille-Brahe	50.000	Hofbager Albrecht	35.000
Enkefru E. Thorsen	50.000	Prokurator M. Koppel	32.000
Grosserer J. C. E. Michaelsen	50.000	Grosserer S. Styhr	30.000
Grosserer S. Seidelin	50.000	Hofjuveler C. Michelsen	30.000
Grosserer L. Meyer	50.000	Tobaksfabrikant Augustinus .	30.000
Grosserer H. Levin	50.000	Overretssagfører Damkjær ..	30.000
Grosserer C. A. Broberg	50.000	Dr. med., Overlæge Iversen..	30.000
Grosserer M. Goldschmidt ...	50.000	Isenkrammer Werner	30.000
Grosserer C. H. Melchior ...	50.000	Grosserer W. T. Malling	30.000
Vekselmægler F. A. Lorck ..	50.000	Grosserer Mannheimer	30.000
Etatsraad, Bankdirektør J. M. H. Glückstadt	50.000	Grosserer Stokkebye	30.000
Rentier E. A. Warburg	50.000	Fabrikant A. G. Brøndum ...	30.000
		Veksellerer J. Glückstadt	30.000
		Musikhandler Wilh. Hansen .	30.000
		Grosserer Hvalsøe	30.000
		Tobaksfabrikant Lichtinger..	30.000

Prøv Balcam!

og den mest falmede Paraply vil blive som ny. 796.

Friske Østers

serveres à 1 Kr. Dusinet i Kaféen, Nørrevoldgade 21, Stuen. 1353.

Kunstige Tænder

(15 Aars Erfaring).

De af mig indsatte amerikanske og engelske Emaill-Tænder, som er i Besiddelse af 92 Medaljer & Diplomer, indsættes fra 1 Kr. 50 Øre. Hele Tandsæt fra 45 Kr. Garanti fra 2 til 5 Aar.

H. Detlefsen, 1461. St. Kongensgade 30, 2. S.

Telefon 230. Nyhed.

Sardiner med selvplukkende Nøgle, meget praktisk, 1ma Kvalitet. Forhandlere Rabat. praktisk.

1/4 Daaser 55 Øre. 1/2 Daaser 90 Øre. Louis Hansen, Ved Stranden Nr. 2. 1516.

Den moderne Champagne! Gustave Gibert Reims.

„Favorit Sec“!

Billigst fra Konsignationslager hos Just M. Caén, Knabrostræde 3, Stuen. „Favorit Sec“ serveres i alle 1ste Klasses Restauranter. 1574.

Tiauw Siat

&

Elan,

Kinas Thehandel, Kongens Nytorv 22.

Filial: Vesterbrogade Nr. 36.

Klasselotteriet.

Hovedtrækningen foregaar: 10., 11., 12., 13. og 14. Marts.

1/2 Klasselodder 50 Kr. 10 Øre.

1/4 „ „ 25 - 10 -

1/8 „ „ 12 - 60 -

1/16 „ „ 6 - 35 -

Louise Salmonsens,

kgl. autor. Klasselotteri-Kollektrice,

Pilestræde 36,

Kjøbenhavn. K. 1608.

4 hele Lodder

er indlagt tilsalg langt under Prisen. Grønnegade Nr. 1, 1ste Sal. 1651.

1/2 Lodder for 3 1/2 Kr.

udleveres, skjøndt det koster 5 Kr., Resten, 1 1/2 Kr., bringes i Afregning ved Gevinsten i 6te Trækning.

Klasselodder 1/16, 1/32, 1/64, 1/128 billig hos W. Fiedler, Borgergade 6. 1629.

— Sædelighedsfejden —

„Dansk Kvindesamfund“ rejser en Debat om det sædelige Lighedskrav.

Frk. Elisabeth Grundtvig kræver i et Foredrag Kyskhed af Mændene.

17. Marts 1887.

»Dansk Kvindesamfund« afholdt i Aftes et Møde for Kvinder alene i Blancs Lokale, Linnésgade 25, ved hvilket Frøken Elisabeth Grundtvig indledede en Forhandling om *Nutidens sædelige Lighedskrav*. Frk. Grundtvig hævdede, at der var ved at ske en Forandring i den Samfundsbevidsthed, som har krævet Kyskhed af den ugifte og Troskab af den gifte Kvinde, mens man hverken har krævet Kyskhed eller Troskab af Manden. Der er noget forkert ved denne Ulighed, og nu hører vi ogsaa paa dette Omraade Raabet: Lige Ret for Mand og Kvinde. Men hvordan? Skal Kvinden følge Mandens Eksempel og slappe Sædelighedskravet, eller skal Manden stille de samme strenge sædelige Krav til sig selv, som han nu stiller til Kvinden? Frk. Grundtvig fremdrog flere Udtalelser, der efter hendes Opfattelse støttede en Slappelse af Sædeligheden, saaledes af Arne Garborg og Georg Brandes, og opstillede det Spørgsmaal, om det virkelig vilde føre til lykkelige Tilstande, saafremt »vi Kvinder lod Mændene drage os med ind i voldsom, ustyrlig Sanselighed«, og om ikke Kjønsdriftens ubundne Tilfredsstillelse vilde føre til Familielivets Ophævelse. Frk. Grundtvig henviste til Bjørnstjerne Bjørnsons skarpt formulerede Renhedskrav til Mændene, bl. a. i »En Handske«, og endte med at fastslaa, at »der er altsaa Mænd, som siger os, at det nok er svært at tøjle Driften, men ikke umuligt, og disse Mænd taler af Erfaring lige saa vel som de andre«.

Tilslutning til Frk. Grundtvigs Sædelighedskrav.

Lad os holde Idealet oppe! vi Kvinder kunne ikke undvære det. Lad os vogte vor Skat, vor medfødte Blufærdighed. Vor sædelige Følelse danner netop Modvægten mod den paa andre Omraader overlagne Mandighed.

Fru Pauline Aggersborg.

Vi have Drifterne, det kan ikke nytte at nægte det, men vi baade kunne og skulle beherske dem. — Askese skulde, siger man os, gjøre de ugifte Kvinder dumme og defekte. Frk. Grundtvig spurgte i den Anledning, om de ugifte Kvinder var dummere end de gifte. Uden at ville

Frk. Elisabeth Grundtvig, Sønnedatter af Biskop Grundtvig, fremtrædende Medlem af »Dansk Kvindesamfund«, født 1856.

sige de gifte Damer af mit Bekjendskab en Ubehagelighed kan jeg ikke nægte, at i min Kreds er Intelligen- sen overvejende repræsenteret hos de ugifte; men det, antager jeg for øvrigt, er en Tilfældighed, og i det hele er den vist ligelig fordelt. Hvad det legemlige angaar, da kjender jeg dog selv i vor svagelige og nervøse Tid flere ugifte Kvinder, der ligesom jeg selv kunne sige: Jeg fejler ikke det ringeste, ikke en Gang en Smule Mavekatarrh; jeg er et fuldstændig sundt Menneske — saa nogen ren Ødelæggelse kan et afholdende Liv dog ikke være. — Men Engle ere vi alligevel ikke!

Frk. C. Sannom.

Et Overfald!

Frk. Grundtvig anlægger Sag mod Dr. Georg Brandes.

Dr. G. Brandes har under Mærket »Lucifer« og G. B. i tre Artikler i »Politiken«, betitlet »Engle«, »Det ottende Bud« og »Den sidste Udluftning«, overfaldet Frk. E. Grundtvig i Anledning af det af hende paa Opfordring af »Dansk Kvindesamfund« holdte Foredrag om Nutidens sædelige Lighedskrav paa en Maade, der gjør den berømte Kritiker liden Ære, og som viser, at hans Sind har været fuldstændig ude af Ligevægt. Dr. B. kan ikke taale at høre sine Ytringer gjengivet og imødegaaede, han sigter Frk. Grundtvig for falsk Ci-

tering og Fremstilling af hans Mening, men det lykkes ham end ikke at vise, at Frk. G. i mindste Maade har misforstaaet ham. De i Artiklerne indeholdte Fornærmelser har Frk. G. troet at burde besvare med Sagsanlæg, hvilket vi fuldstændig billige. Det synes desværre ikke overflødigt at vise Dr. B., at ogsaa Kvinderne staa under Lovens Beskyttelse.

»Kvinden og Samfundet«.

Æresfornærmelserne mortificerede — Red. Hørup idømt 100 Kr. i Bøde.

Dr. Georg Brandes er bleven frikjendt for Æresfornærmelser mod Frk. E. Grundtvig, men Redaktør Hørup — som Ansvarhavende for »Politiken« — idømt en Bøde af 100 Kr. og Sagens Omkostninger, da de paaklagede Udtalelser paa et Par i Dommen angivne nær »ved at sigte Frk. Grundtvig for Overtrædelse af det 8de Bud, for falsk Citat, for Perfidi, Raahed i Tankegang, Brutalitet i Opfattelse og Æreskjænderi, uden at dertil saas at foreligge nogen Beføjelse«, indeholdt en Overtrædelse af Straffeloven. De anførte Udtalelser kjendtes døde og magtesløse.

»Kvinden og Samfundet«.

Kvinderne og Sædeligheden.

Et Møde i Fremskridtsforeningen.

15. April.

Ved kvindelig Fremskridtsforenings Møde i Rømersgade holdt Frk. Elisabeth Grundtvig det indledende Foredrag, og betonedede stærkt, at Sædelighedsfordringerne maa strammes.

Frk. Futrup nedlagde en alvorlig Protest mod de revolutionære Mænd, der vil have mere Frihed. Vi Kvinder maa emancipere os og herske over vore Lidenskaber. Menneskene befinder sig vel ved Orden i Leve- maade, ved at nyde Mad og Drikke til bestemte Tider, det giver Ro og Hygge, saaledes ogsaa med Menneskets Drifter.

Fru Agier fremhævede, at Slægtens Slaphed hænger sammen med Mændenes altfor store Eftergiveness for Kønsdriften.

Fru Ankersen takkede paa Arbejderkvindernes Vegne Frk. Grundtvig og tilsagde sin Støtte til den fælles Kamp.

Fru Anne Brun opponerede mod den Skamplet, som Prostitutions- Beskyttelsen er, og

Fru Meyer talte om de unge Tjenestepiger, hvis Sanselighed pirredes ved de Friheder, deres Herskab ofte tillod sig overfor dem.

De rene Mænd - Bjørnson og Brandes

Bjørnstjerne Bjørnson som Kvindernes Ridder.

Dydens og Ægteskabets Pris.

28. August.

Politiken ønsker ikke »Dydens og Ægteskabets« Pris; jeg har længe set det, og at denne Del af vort Samfundsarbejde ingen Frihed bør have. Men Politikens Smag i saa Henseende er ikke lovgivende, og Forsøg paa Terrorisme — jo højere de vokser, desbedre.

Bjørnstjerne Bjørnson.

Hr. Bjørnson har den løjerlige Opfattelse, at Frøken Grundtvig og hendes mandlige og kvindelige Broderskab er Banebrydere — Vidner — om lidt Martyrier. Alle disse fortræffelige Damer, der er ude at vidne for den gamle Katekisme med baade For- og Efternavne, de skulde være det Nyes Evangelister! Et forfulgt og lidende Broderskab! Det er dog Gudskelov ikke værre, end at de har Hof- og Stadsretten i Baghaanden, naar det kniber med Argumenterne. — Dersom Hr. Bjørnson havde Lejlighed til at se sig om i Danmark, vilde han baade i Hovedstaden og i Provinserne se hele den kære Familie, der altid ligger paa Maven, naar de officielle Dydskaarer kører gennem Gaden — han vilde se dem der, hvor de hører til — i det hellige Kor til Dydens og Ægteskabets Pris. Og det kunde vel tænkes, at dette Selskab vilde lægge en liden Dæmper paa hans egen altfor hidsige Smag for den moderne Korsang.

Politiken.

Utrolig lumpent!

Lad os gaa over til loyal
Forhandling.

3. Sept.

Jeg fastholder, at det Forsøg paa Terrorisme, som nu sidst gjordes mod Frøken Grundtvig og mig, ikke kan mistydes, og er utrolig lumpent. — Aldrig har jeg offentlig eller privat givet mig ud for at have en »ren« Fortid. Skønt der maa gaas langt tilbage, er det dog dette, som

Borgerlig Vielse.

Gratis Vejledning Tirsdag, Torsdag, Lørdag 6-8 Eftm., Søndag 2-4.
Vesterbroes Torv 51, A. S. L. Hansen.

Moralen af BJØRNSENS Præken er klar: I deres Hønsesgaards-Politik At »Europæernes« ingen har; Men derimod under et gjeestfrit Tag Den kom i »Danskernes« Dueslag.

(»Punch«)

har givet mig Øjne at se med og Trang til at gøre det Ansvar levende for Slægten, som i min Ungdom endnu var dødt; jeg har prøvet at gøre min Skyldighed. — Lad os gaa over til en loyal Forhandling! Sagen er efter mit Skøn vor største.

Bjørnstjerne Bjørnson.

Dr. Georg Brandes svarer Bjørnson.

Langsomt Hoved — Lægprædikant
med hvidt, ikke ganske rent Slips.

11. Sept.

Bjørnstjerne Bjørnson forstaar nu nøjagtig saa lidt, hvad Dissenterne i Sædelighedsspørgsmaalet mener, som han for tyve Aar siden begreb, hvad de religiøse Dissentere vilde. Om tyve Aar maaske! Han er et udmærket Hoved, men et saare langsomt Hoved. — Dengang var det Gudsbespottelsen, det gjaldt om at slaa ned; nu er det Usædeligheden. Dengang var jeg ukristelig og udansk, nu er jeg utrolig lumpen og Forræder. Nøjagtigt samme Udslag af samme mangelfulde Forstaaen og samme Lægprædikant-Temperament. Og stadigt ifører han som Polemiker alle sine Aandsbørn (de politiske Forsikringer som de harmfulde Anklagere) det samme gejstlige, hvide, aldrig ganske rene Slips.

Georg Brandes.

Jeg tugter Gutten!

27. Sept.

Jeg tugter hans lumpne Guttestreger, jeg holder fast ved ham selv — læg nu sammen hans Taktik lige fra det raa Overfald paa Frøken Grundtvig, til disse ottedaglige Triumfer, og vi har da vel foran os — ja behøver det egentlig at siges. Men den samme Mand er dog en af de rigeste Intelligenser af alle, som arbejder i Norden; hans Kunst vistnok den største. Og han har en Personlighed; Lys og Varme som faa; kaster et Billede, som ingen river ud af sin Sjæl, det en Gang har bøjet sig over.

Bjørnstjerne Bjørnson.
(Morgenbladet.)

Georg Brandes hævder, at Sædeligheds- spørgsmaalet ikke kan behandles.

28. September.

Spørgsmaalet kan ikke behandles, fordi Ordet ikke er frit. — Omhyggeligt har jeg undgaaet at opstille nogen Teori, men bestandigt har jeg forholdt mig kritisk til de Sædelighedsbegreber, der løber Landet over. Selvfølgelig fordi jeg ansaa dem for falske, fordi jeg mente at sidde inde med højere og sandere Idéer om Sædelighed. Ikke desmindre lød det allerede i 1871 i Kor: Altsaa Parring i Flæng! Ikke des mindre lyder det nu i 1887 fra en Mand som Bjørnson: Jeg forstaar det, Brigham Young! og fra hans ene Protegée, Fru Aggersborg: Aha, den almindelige Usædelighed! og fra hans anden Protegée, Frk. Grundtvig: Aha, det voldsomme og ustyrlige Driftsliv, der kræver Kvinderne og Samfundsordenen omdannet!

Overfor mig personlig har man nu en Snes Aar igennem drevet den Sport at gøre mig til Usædelighedens Apostel. Er En saare skeptisk overfor almene Moralregler og har han kun Respekt for den Moral, Enhver har formet sig indefra — saa kan han kun med dyb Uvilje være Vidne til Engledansen og Hallelujasangen om det Alter, hvorpaa Handsken hviler.

Georg Brandes.

Da de var enogtyve —!

Johannes Jørgensen.

To danske Digter-Debuter.

Johannes Jørgensen

Vers

København
P. Haugberg & Comp.
1887

Sophus Clausen

Naturbørn

I Kommission hos
C. Reitzel
1887

Sophus Clausen.

Af Johannes Jørgensens Debut-Digtsamling „Vers“ Døden.

Jeg drømmer om Døden, naar Morgnen spænder
de purpursaaledede Vandringssko,
jeg drømmer om den paa Vej over Dagens
solsvedne, sandgolde Ørkenflade,
jeg drømmer om Døden, naar Soltidsdønet
stilner i Nattens havbrede Ro —
paa Rygmarvens hvidgraa Stængel skælver
min Hjærneblomsts tankefostrende Blade.

Femten Aar senere.

1902.
Det er mit Tyveaars-
værelse, jeg atter genser —
dér, hvor Brandes og Strind-
berg stod i smaa, daarlige
Rammer paa mit vakle-
vorne Bord — sammen med
Goethes Buste, mine Hus-
guder! Dér digtede jeg, saa
trøstesløst som den graa
Dag udenfor — dér levede
jeg saa trøstesløst, saa tung-
sindigt, saa omgivet af
Mørke, at der var Timer,
jeg troede, jeg var ved at
miste Forstanden. Først Aftenen
med sit Lampelys,
med sine Besøg af Venner,
med sine Glæder hjemme

og ude, bragte lidt Lindring
ind i dette Værelses ubode-
lige Tungsind. Denne Stue
var saa gennemtrængt af
Turgenjew, af Häckel og
Renan — og udenfor dens
Vindue var det altid Graa-
vejr. Aldrig, synes jeg, har
det regnet saa uafbrudt og
saa haabløst som den Gang.
Og denne Stue bliver for
mig Symbolet paa Brandes-
ianismen — saaledes som
den formede sig for os, der
da var unge, og som hørte
til det nyes anden eller
tredie Generation.

Johs. Jørgensen.
(En Vinter i Rom.)

Af Sophus Clausens Debut-Digtsamling „Naturbørn“. Nye Piger.

Hvad er hundrede Kys af ét Par Læber
mod at kysse hundrede Piger?

— — —
Hvad er hundrede Kys af to Par Læber
mod at kysse to hundrede Piger?

— — —
Jeg giver hundrede skønne Sonater
blot for en eneste Pige til!

Ungdom.

Her hjemme er Slud og Taage,
let bliver al Ting sort.
I troende Trang til Skønhed
vi banker paa Lykkens Port. —

Den brænder endnu vore Fødder,
Jorden, af Solen forladt.
Og alle Gaderne dønner
af Folk i den lyse Nat.

Luften er hed af Længsel
og dufter af Blomster og Løv.
Lykkelig du, som kan træde
i Jordens dejlige Støv!

Hvad vinder du vel ved at tvivle?
Kom ud til en Sommernats Dyst!
Kom ud! Endnu nogle salige
Timer — og saa er det lyst.

Redaktionskontor:
Østergade 22,
Hj. af Ny Østergade,
Entreenol,
nabent
Hverdage 2—3.

Prænummer
af

PIRATEN

Udkommer
hver Mandag;
Middag.
Kvartalspris,
Forordelse-
omkostninger
iberegnet,
1.50.

Redaktør: OVE RODE.

Vi vil søge til Tops for frit at se ud
Over alt det, som Skoven vil skjule,
Der svajer for Blæsten de nyeste Skud
Og synger de sjældneste Fugle.

Indhold.

Piraten. *Octave.*
Værsgo.
Studenternes aabne Begravelse
paa Gammelholm. *Vivax.*
Sædeligheden. *Bonsens.*
Hemmelige Underhandlinger.
—o—
Arthur Sullivan (Interview).
Pantalon.
Nocturne. *Viggo Stuckenberg.*
Dansk. *Louis Bramson.*
Henrik. *Helge Rode.*
Literatur. *O. R. og Hans Eger.*
Theatrenes Start. *Jean & Co.*
Det kgl. Theater. *Amatør.*
Juniorkaproningen.

Piraten.

Fra nu af huserer Piraten i de danske Farvande. Tag Jer derfor i Vare, I, som er vant til at kunne færdes i Ro og Mag. Fold Hænderne og bed Jeres Fadervor! I skal fra i Dag aldrig være sikre; hvert Øjeblik vil I kunne vente, at Piraten falder over Jer.

Og Piraten vil ikke skaane Jer, I Bedsteborgere, I Spidsborgere, I Snobber, I Bureaokrater, I Hyklere og Frasemagere, I Kraftpatrioter og Patentdanskere, og hvad I nu alle hedder.

Piraten vil, naar den ser sit Snit, gribe Jer, holde Jer fast, om I spræller nok saa meget, og klæde Jer af,

saa hele Verden kan se Jer i Jeres hæslige Nøgenhed.

Piraten vil ikke unde sig Ro; hurtig vil Plyndring følge paa Plyndring, indtil I alle har ligget for vore Fødder og tryglet om Livet.

Og I skal faa Lov at beholde Jeres usle Liv, for at I kan være Vidne til, at *Piraten*, flagsmykket efter Sejren, rolig og majestætisk, glider gennem de rensede Vande, medens Tusinder af Mennesker fra Bredden tilvifter den deres Sympathi og Tak.

Octave.

»Piraten«s Redaktør Ove Rode.

Literatur.

Johannes Jørgensen: *Vers.*

(Hauberg & Co.)

Disse Vers skildrer med Forkjærlighed det tause Øde, den lydlose Ensomhed, hvor Stemmen dør i det vide Rum, hvor Mørket avler Rædsel, og hvor langt ude i Horisonten et enligt glimtende Lys, eller en pludselig Lyd gjør Taushedens og Mørkets saa meget dybere. . . .

Det er en Sang om den Ensomhed, der gjør bange — men ogsaa tryk, der skaber Tanker og Savn, Længsler og Drømme.

En bleg, ungdommelig, næsten blodfattig Stemning uden Lidenskab, men hel og sært betagende.

O. R.

Sophus Clausen: *Naturbørn.*

(Reitzel i Commission.)

Et skal lades disse Digtes Ophavsmand: snærpert er han ikke; han tilstaar aabent sine Følelser, selv naar disse ikke ere af den mest platoniske Art. I Verset *Nye Piger* docerer han saaledes, at det at kysse to Hundrede Piger er langt at foretrække for at kysse ét Pigebarn to Hundrede Gange. Denne erotiske Graadighed har dog ikke givet sig Udtryk i synderlig velformede Vers. . . .

Større Stykker lykkes ikke saa godt, og absolut uheldig er han, naar han forsøger sig i Aarestrups Maner (*For god, Messalina*).

Hans Force ligger ubetinget i det Jævne; for den rolige Skønhedsglæde (*Vaar i Vinter*) og for zarte Naturstemninger (*Faldende Sne*) formaar han at finde blide, malende Ord. Der er et vist Pust af ungdommeligt Livsmod over Bogens Blade, men ingen stærk Lidenskab udmærker den Ungdom.

Hans Eger.

Massemorderen Jan Umb

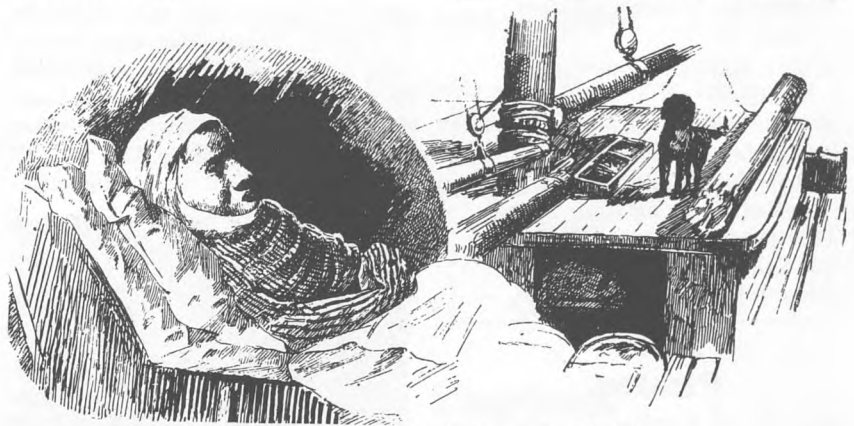
Mordvaabnene og det indre af Kaptajns Kahyt.

Et grufuldt Morddrama paa Søen.

En tyveaarig estnisk Jungmand myrder Kaptajnen og fire Mand af Besætningen.

Natten mellem den 17. og 18. Oktober fandt et uhyggeligt Drama Sted om Bord paa den finske tremastede Skonnert »Johannes«, der befandt sig i Østersøen paa Rejse fra Reval til England med Trælast. Jungmanden Jan Umb myrdede en efter en Kaptajnen paa Skonnerten og fire Mand af Besætningen og kastede Ligene over Bord. Hans Forsøg paa ogsaa at myrde Styrmanden glippede derimod, og det lykkedes denne til sidst at slaa Drabsmanden i Dækket og binde ham til Masten. . . .

**Skandinavisk
Panoptikon,**
Vesterbrogade 3. Nyt!! Aabent Kl. 10—10.
Portrætbilleder af Morderen
Joan Umb,
modelleret efter Naturen af Billedhugger
Th. Christensen. 6287

Morderen Jan Umb paa Kommunehospitalet.

Morderskibet observeres af et dansk Dampskib.

Den næste Formiddag observeredes Skibet drivende med Nødflag oppe af Dampskibet »Morsø«. Styrmanden paa »Morsø« og 5 Mand bordede da Skonnerten, hvor det forfærdeligste Skue mødte dem. Overalt var der Spor af det skrækkelige Mord, og af de to overlevende var Styrmanden næppe nok i Stand til at aflægge en foreløbig Beretning. Morderen forstod kun Estnisk. »Morsø« tog Skonnerten paa Slæb og indbragte den til Kjøbenhavn, hvor Efterretningen om den skrækkelige Gjerning hurtig bredte sig over Staden og vakte en umaadelig Sensation.

Til de lave Jærnbanepriser indskrives Passagerer til Afrejse i dette Foraar mod Sikrelse af Plads straks. Prisen er kun fra

New-York til Chicago

3 Kr. 80 Øre.

Indtegning sker hos General-Agenten, 1669.

2, Toldbodgade 2,

Hj. af Nyhavn,
Indgang i Toldbodgade.

Passagerer ekspederes i Aar saagodtsom for Intet imod forrige Aars Priser til

Amerika,

Asien, Afrika og Australien, Vestindien og Mexiko.

Alle Oplysninger meddeles gratis og Tryksager sendes paa Forlangende, naar man henvender sig

direkte til

A. A. W. Petersen,
26, Lille Strandstræde, Hj. af
St. Annaplads.

Kjøbenhavn. K. 1475.

Morderen i Spændetrøje paa Kommunehospitalet.

Den bestialske Gærning er begaaet i Raseri over daarlig Behandling.

Morderen Jan Umb ligger nu paa Kommunehospitalet, forbunden og iført »Spændetrøje«, en Uldskjorte med saa lange Ærmer, at de kan sno omkring Livet og bindes sammen. Morderen er en ung Mand paa en Snes Aar, stor og stærk. Af Forhørene fremgaar, at han har begaaet Ugerningen i Raseri over Drillerier og ilde Behandling. . . .

Noter og Nyt i Aarets Løb

Dronning Louise fylder 70 Aar.

7. September.

I Dag fylder Hds. Maj. Dronningen 70 Aar. Fra at være en fattig prinselig Officers Kone er hun nu Europas Svigermøder, . . . et Eventyr, som ikke er uden Fantasi og poetisk Glands.

Allerede i Gaar Aftes samledes i Fredensborg Slotshave et Par Hundrede Almuebørn og afsang for Dronningen en vakker Sang af Lærerinde Olsen i Asminderød. Tre blomsterkransede Smaapiger overrakte Kongefamilien Blomsterkurve, og Kejseren af Rusland slog Takt til Sangen, ja han bad endog Børnene om et Ekstranummer. Bagefter trakteredes de smaa Sangere i Slotsforvalterens Have.

Kunstmørret og det rene Land.

En Advarsel mod det nye Kunstprodukt.

De store Landboforeningers sjællandske Møde har resolveret, at Indførsel, Fabrikation og Forhandling af *Kunstmør* bør umuliggøres. Fra Jylland over Fyen til Sjælland har nu Landboforeningerne med stigende Styrke udtalt sig mod Kunstmørret. Uviljen vokser med Faren.

Dersom Sagen kun havde Betydning indenfor Landets Grænser, vilde man vel sige: Lad dog Folk smøre paa deres Brød, hvad de har Lyst til. Men saaledes staar Sagen ikke. Spørgsmaalet gælder i første Række vort Forhold til Udlandet. At vi kan sælge vort Smør til England, er en Livssag for Landet; lukkes dette Marked, er det et Slag mod hele Landets Velfærd. Kan vi da ikke sælge vort Kunstsmør i England? Jo, vi kan. Men vi kan ikke paa en Gang sælge Smør og Kunstsmør. Dersom vi prøver paa det, bliver Følgen, at vi *jaar Kunstsmørpriser for alt vort Smør*. Og den næste Følge bliver, at vi *kun sælger Kunstsmør*.

Dersom vi vil reklamere for dansk Smør i England, skal vi være i Stand til at sige:

Danmark er et rent Land; der er intet Kunstsmør i Danmark.

(Politiken, 21. Nov.)

Jenny Lind.

»Den svenske Nattergal« Jenny Lind er død.

3. November.

Jenny Linds Død var i nogen Tid ventet. Det var over en Menneskealder siden, hendes Vidunderstemme og hendes store dramatiske Kunst havde faaet alle Jordens Fyrster, Digtere, Rigmænd, Kritikere og Storbyer til at ligge i dyb Beundring og Hyldest for hendes Fødder. »Den svenske Nattergal« var nu blevet en gammel Morlille. Hun efterlader sig en Formue paa 737.771 Kr. 94 Øre, hvoraf en Del er testamenteret velgørende Institutioner.

Fru Heiberg om Jenny Lind.

I Anledning af Jenny Linds Død udtaler Fru *Johanne Louise Heiberg* bl. a.:

»— Jeg havde hørt, at Jenny Lind var styg. Men jeg tilstaar dog, at da jeg saa hende, — saadan som hun dér kom ind paa Theatret et Par Dage før Opførelsen af »Norma«, — ubehjælpelig og grim, sagde jeg til mig selv: Er det muligt at være saa

grim og dog saa berømt paa en Scene.

Det var min første Tanke. Men da hun saa siden, de Par Aftener, kom ind som »Norma«, syntes jeg, at hun *straalte*, fyldte hele Scenen, var smuk og — blev smukkere Scene for Scene, Akt for Akt, hele Aftenen. . . Hun havde saa rig en Fantasi, at den omformede hendes Legeme i sit Billede.«

Herman Bangs

Kjøbenhavn-Roman „Stuk“.

4. November.

Kjøbenhavn har i mange Aar ventet paa sin Roman; nu er den kommet. *Herman Bangs* nye Bog »Stuk« er en virkelig Kjøbenhavnroman. Han viser i denne Bog, hvordan Ideen om Kjøbenhavn som Storstad er ved at gro frem overalt. Man træffer her en Sværm af Figurer fra vore Gader, Theatre, Banker o. s. v., vist over Hundrede Personer.

Herman Bang protesterer.

Jeg har ikke stillet mine Medborgere i Gabestokken.

16. November.

. . . Det er ikke min Vane at give mig af med Modkritik. En Anmeldelse i Dagens Nyheder, hvori der staar, at »Forfatteren har fundet det passende at portrættere et Par almenkendte kjøbenhavnske Personligheder og stille sine Medborgere i Gabestokken«, nøder mig dog til et kort Genmæle. . . . Selv en Forfatter med den største »skabende Fantasi« vilde, naar han tog Stade midt i Kjøbenhavns Gader, Banker, Theatre, Forretningslokaler og kendte Bygninger aldrig undgaa at give et rebuselskende Publikum og dettes Anmeldere Stof til Sladder. Jeg har imidlertid i »Stuk« ikke portrætteret en eneste Person og ikke stillet nogen som helst Medborger i Gabestokken.

Herman Bang.

Herman Bang

afholder i November Maaned en Række

Privat-Forelæsninger

om

Dansk Nutidslitteratur.

Billetter à 5 Kroner for hele Serien (6) og 1,50 Kr. for den enkelte Forelæsning faas i **J. H. Schuboths** Boghandel, Silkegade 13.

Første Forelæsning afholdes i **Hotel Fenix' Sal** Fredag, d. 18. ds., Kl. 6^{1/2}. 8779

Butterine (Kunstmør)

fra

Aarhus Butterine Company,

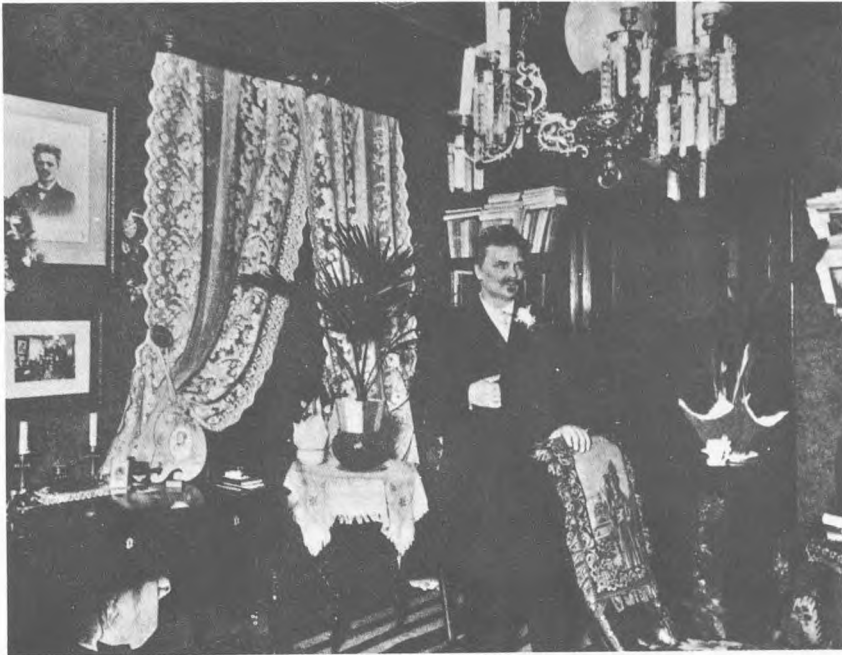
som paa Grund af dets fortrinlige Kvalitet nu nyder almindelig Anerkendelse hos et stort Publikum i alle Saafundeklasser, faas til Videreforhandling fra Hovedoplaget hos

7920

Jens J. Harboe & Comp.,
Cort Adelersgade 8.

NB. Forhandlere i Provinserne tilbydes Eneudsalg.

Strindbergs „Faderen“

Digteren Strindberg i sit Hjem i Kjøbenhavn.

Strindberg bosætter sig i Kjøbenhavn.

Strindberg er sammen med sin Hustru, *Siri von Essen*, og deres tre Børn ankommet til Kjøbenhavn, hvor den svenske Digter i nogen Tid vil bosætte sig, bl. a. for at overvære Opførelsen af *Faderen*, som Direktør Hunderup agter at spille paa Casino.

Strindberg vil besøge Bidstrup.

Strindberg kom fra Tyskland og steg af Toget i Roskilde, hvor den svenske Forfatter *Axel Lundegård* modtog ham. Paa Lundegårds forundrede Spørgsmaal, hvorfor Strindberg var steget af i Roskilde, fik han det Svar, at Strindberg vilde aflægge et Besøg paa Bidstrup for at konsultere Overlægen om sit psykiske Helbred. — Senere spiste Strindberg og Lundegård Middag sammen paa Hotel Prinsen i Roskilde. Ind igennem den tomme Sal, fortæller Lundegård, skred en lys-

Den svenske Forfatter Axel Lundegård.

Strindbergs Hustru Siri von Essen.

haaret, høj, slank Dame, fulgt af tre Børn og en Tjenestepige. Strindberg spiste sin Mad og ikke saa meget som blinkede. Men jeg blev nysgerig og gjorde et i al Uskyldighed, men efter hans Mening taktløst Spørgsmaal:

— Hvem mon det var?

Strindberg svarede dystert:

— Det er min forhenværende Hustru. Vi er ikke lovformelig skilt. Det behøves heller ikke. Men jeg betragter ikke længere min forhenværende Hustru som Hustru. Kun som Elskerinde. Det maa hun nøjes med herefter. —

Derpaa rejste Strindberg til Kjøbenhavn og lejede sig ind i Leopolds Hotel i Hovedvagtsgade, Fru Siri med Børnene for sig, Strindberg for sig.

Bekendtgørelser.

(Ved H. Witzankky.)

Forlystelser.

Casino.

Mandag den 14. Novbr. Kl. 7—10½.

1ste Gang:

Faderen.

Skuespil i 3 Akter af Hr. August Strindberg.
En Tur til Marienlyst.

Strindbergs Skuespil „Faderen“ opføres paa Casino.

15. November.

I Aftes opførtes for første Gang i Danmark et Skuespil af *Strindberg*, som Det kgl. Teater hidtil har nægtet at spille, og som i sit Hjemland Sverige er Genstand for bestandig Forfølgelse. Det er højst hæderfuldt af et Privatteater, der ellers spiller Farcer og Udstyrsstykker, at give sig i Lag med en saa alvorlig Op-gave. Maa ske vindes der Laurbær, men næppe Guld.

Fru *Johanne Krum* var fortræffelig som *Laura*, navnlig den *Maade*, hvorpaa *Forstillelse* og *Sandhed* var sammenblandet i hendes Tale virkede stærkt og understregede det ubevidste i denne *Kvindes Planer*. —

Direktør *Hunderup* magtede vel ikke helt *Faderens Kæmperolle*, den nervøse, næsten hysteriske *Ritmester* ligger hans *Naturel* fjærnt. Rollen var rigtigt anlagt, men ikke nok gennemarbejdet. —

H. R. Hunderup og Fru Johanne Krum, der udfører de to Hovedroller i »Faderen« paa Casino.

Engifte-Mangegifte og „En Handske“

Bjørnson holder Foredrag og Strindberg læser op.

Engifte og Mangegifte.

Bjørnstjerne Bjørnsons Foredrag i Kasino.

18. November.

Efter Indbydelse af Dansk Kvinde-samfund afholdt Bjørnstjerne Bjørnson i Aftes i Kasinos store Sal sit Foredrag »Engifte og Mangegifte«. Billetterne vare blevne revne bort, og det udsolgte Hus hilste Foredragsholderen med stærkt Bifald. Pastor Hostrup indledede Mødet.

Bjørnsons Foredrag, som allerede er bleven holdt nogle Gange i danske Provinser, vil blive gentaget flere Gange rundt om i Landet, idet Hr. Bjørnson allerede har faaet Opfordringer fra over en Snes forskellige Byer i Danmark. Senere vil Hr. Bjørnson fortsætte sin Foredragstourné gennem Norge.

Bjørnstjerne Bjørnson

holder paa Indbydelse af Dansk Kvinde-samfund, Torsdagen den 17. November Kl. 8 i Kasinos store Sal. Foredrag om »Engifte og Mangegifte«.
Billetter à 1 Krone faas idag Torsdag i Kasinos Billetkønter. 8336.
Medlemskort giver ikke Adgang.

Strindberg læser op paa Casino.

3. December.

Igaar læste August Strindberg nogle Digte op paa Kasino foran »Faderen«. Man kan ikke sige, at Hr. Strindberg skabede sig. Op gik Tæppet, og der stod han ved et lille Bord med en toarmet Lysestage. Han kom ikke ind; han stod der; han forsmaaede den Effekt, som det altid er at komme ind fra Baggrunden ad en Fløjdør, som tjenende Aander smækker op paa vid Gab, ... træde ind, herligt smykket.

Han var slet ikke smykket. Han kom ikke ind, og han var ikke smykket. Han stod i en beskeden Hjemme-
frakke, støttet til Bordet.

Alligevel var der stor Modtagelse, et langvarigt Bifald, der steg til Storm og gjorde den lidet scenevante Oplæser helt udselig.

... Han læste et Brudstykke af sin Digtecyklus »Søvngængernætter«. Blidt og blødt og monotont kom Ordene; han hævede ikke Blikket op fra Bogen, og han hævede ikke Stemmen. Han vendte Blad for Blad uden at røre sig af Stedet. Pludselig bukkede han en lille Smule og skyndte sig ud. Publikum klappede, men han ønskede ikke at fejres med en Fremkaldelse.

Bjørnstjerne Bjørnson.

Bjørnsons „En Handske“.

Sædeligheds-Skuespillet opføres paa Dagmartheatret.

15. December.

Direktør Cetti paa Dagmartheatret fortjener Anerkendelse, fordi han stadig fremfører nordiske Skuespil af literær Interesse, som nu f. Eks. i Aftes »En Handske« af Bjørnstjerne Bjørnson.

At dømme efter den dødbringende Tavshed, hvormed det tyndt besatte Hus modtog Stykket, er Interessen for de Bjørnsonske Theorier yderst ringe her i Kjøbenhavn. Paa Scenen virker Stykket nærmest som en Farce, og Hr. August Lindberg, der viste megen Lune og stor Sikkerhed i Behandlingen af den komiske Replik, spillede ogsaa den mandlige Hovedrolle som ren, ja sommetider som *vild*, Farce. Hr. Lindberg havde en stor personlig Triumf.

»En Handske« faldt!

(Politiken.)

Bjørnstjerne Bjørnsons meget omtalte Skuespil »En Handske« opføres i Aftes for første Gang her i Landet i en efter Scenens formentlige Fordringer opfarvet Skikkelse. Kouleuren lod dog ikke til at falde i Publikums Smag. Stemningen blev mattere og mattere Akt efter Akt, og et Forsøg paa at give de traditionelle Fremkaldelser et vist Præg af Begejstring mislykkedes af Mangel paa Tilslutning. (Avisen.)

Den Udgave af »En Handske«, som i Gaar gaves paa Dagmartheatret, er en ganske anden end den, der foreligger trykt paa Dansk. Dr. Nordan er forsvundet og de to sidste Akter saaledes omarbejdede,

Dagmartheatret.

Laften Onsdag d. 14. Decbr. Kl. 7—9½:
Første Gang:
En Handske.

at Stykket slutter med Handskekastet, hvilket med Hensyn til Svas Holdning er mere konsekvent end i den tidligere Udgave, hvor en Forsoning mellem hende og Alf antydes. Men yderst forskruet og usand tog hun sig alligevel ud i Frk. Albrechts Fremstilling. Derimod boldtrede den svenske Gæst, Hr. Lindberg sig lystig i Riis' Rolle, som Bjørnson i den nye Udgave har tegnet fyldigere og klarere. Alt i alt maa man sige, at Skuespillet er og bliver svagt i dramatisk Henseende, og Spillet evnede ikke at dække over Manglerne. I anden Akt var indlagt en temmelig kedelig Damekvartet i Valsrhythmen af Ole Olsen. (Dagbladet.)

... Det er til stor Fordel for den sceniske Virkning, at den sidste forsonende Akt samt en Del af den noget afhandlende Dialog er strøget. Det mærkes slet ikke, at Dr. Nordan er strøget; en indlagt Damekvartet, der synger en Vals, var af megen Virkning. Af de Spillende tilfreds-stillede kun den svenske Gæst, Hr. August Lindberg. ...

Det tæt besatte Hus fulgte Fremstillingen med Opmærksomhed men uden særligt Liv. Bifaldet var ved Tæppets endelige Fald blandet med en svag Hyssen. Største Parten af Publikum hørte forøvrigt næppe til Bjørnsons nærmeste Venner.

(Morgenbladet.)

Gustaf af Geijerstam

paabegynder følgende Række Foredrag i Concert-Palæet.

1. Mandag den 21. Novbr. Kl. 7½:
Om Strindberg og Gennembrudet i den svenske Literatur.
 2. Torsdag den 24. Novbr. Kl. 7½:
Om Beslaghegningen af Giftas og B. givenhederne i Stockholm i Efter-aaret 1887.
 3. Mandag den 28. Novbr. Kl. 7½:
Om Kvindesagen.
 4. Torsdag den 1. Decbr. Kl. 7½:
Om det unge Sverig.
 5. Mandag den 5. Decbr. Kl. 7½:
Bigotteri's sidste Triumfer.
- Prisen for Kort gældende til alle 5 Foredrag er 4 Kr. Enkelte Billetter 1 Kr. Faas hos d'Hr. Emil Bergmann, Hotel d'Angleterre. Aug. Bang, Vest-rbrogade 57. Emil Wiener, Østerbrogade 27. Andr. Krøyer, Nørrebrogade 18. Ernst Bojesen, Nygade 10. 8:00

Noter og Nyt i Aarets Løb

Vi har faaet hvid Vinter, og vor By er skønnere end nogensinde i sin Snedragt. Ikke mindst tager Kongens Nytorv sig ud, og Maleren Paul Fischer, der med Forkærlighed maler Partier fra Kjøbenhavns Gader og Torve, har i ovenstaaende Maleri gengivet det smukke Parti.

En særlig Stol for Tournure-Damer.

Vore Damer har det ikke altid nemt med Tournuren, der ofte er ubekvem, naar de skal sætte sig elegant paa en Stol. Tegneren foreslaar derfor at bygge en Stol specielt med dette Formaal for Øje. Paa Billedet man ser hvordan.

En Tournure-Stol.

De praktiske Amerikanere har iøvrigt udpekuleret, at det store, tomme Rum, som Modedamen bruger til sin Tournure, — ell. Lieu-tenant, som man siger i Norge, — kan anvendes som Gemmested for en Stol. Et videnskabeligt Blad bringer omhyggelige Tegninger og tilhørende Forklaringer af en saadan hemmelig Stol. Er Damen oprejst, sidder den sammenbøjjet som den eleganteste Tour-

nure. Bliver hun træt og har Lyst til at hvile sig, om det er midt paa Stenbroen, behøver hun blot at sætte sig ned. Under den folderige Kjole forvandler den galante Indretning sig straks ved en Fjer til den blødeste Stol, hun kan ønske sig.

Mørket ruger over Vesterbro. Maa vi faa flere Lygter.

I Borgerrepræsentationens sidste Møde bad Hr. Hartmann om mere Lys paa Vesterbros Passage. Vi venter nu »Millionen« af Udstillingen, men som Terrænet ved Tivoli ligger om Aftenen oplyst hist og her med en doven Magistrats Gasflammer, er det en Livsfare for Fremmede og for alle, der ikke har Katteøjne. Mørket ruger over hele Terrænet, helt op til Nørrefarimagsgade og Klampenborgstationen, helt fra Frihedsstøtten ned til Frederiksberggade. Den ærede Borgerrepræsentant bad om en Lygte og Borgmesteren svarede, at en Lygte er dyr. Men det er ikke en Lygte, vi trænger til — det er elektrisk Lys! Tænk, hvor smuk Byen ved Aften vilde blive, svømmende i elektrisk Lys med alle de store Bygninger her, der just er beregnede paa scenisk Effekt!

Vil Folk ikke mere gaa i Theatret?

Theaterdirektørerne klager over, at Folk ikke mere gaar i Theatret. Det er ikke sandt. Nej, Sandheden er, at Folk ikke længer betaler deres Billetter.

En Indsender skriver:

Min Barber sælger Billetter for halv Pris. Vor Pige kom en Dag med 4 Billetter til første Parket, som Grønhandlaren havde til Salg for en Ubekendt. Pris 1 Kr. pr. Stk. Ved Kasino, ligeoverfor Folketheatret og Dagmartheatret ligger Kælderbeværtninger, hvor det slet lønede Personale og underordnede Funktionærer har deres Udsalg af Fribilletter. Pris 25 Øre.

Folk uden Kørebrev bør ikke have Lov til at køre i Byens Gader.

Forleden Dag tog den ny Politidirektør pludselig en stor Beslutning: Han forbød Torvebønderne at holde med Vogne paa Kultorvet, og de omboende Værtshuse at sætte Krybber ud til Bøndernes Heste.

Forbudet kom som et Lyn fra klar Himmel og vakte en vis sorgblandet Beundring over Hr. Petersens Resoluthed. . . . Men han har foreløbig ikke funden Anledning til at skride ind mod Byens mere bevægelige Køretøjer. Skraaningen i Vimmelskaffet op mod Nygade burde for Exempel ryddes for de utallige her bestandig henstaaende Trækvogne, saa vilde en Kusk have det lettere paa sin snirklede Vej gennem Mængden. Naturligvis skyldes de overhaandtagende mange Ulykker ved Overkørsel tildels vedkommende Kuskes Ukyndighed. Men man kunde jo forbyde Folk uden Kørebrev at forsøge sig paa Kjøbenhavns Gader.

Celluloid Flipper,
Kraver & Manchetter

G. E. Olsen, Nørrebrogade Nr. 18.

Charles E. C. Olsen, Vimmelskaffet 28.

Ægte.

renses paa 1 Minut,
holder sig blændende hvide.

4948

Kjøbenhavnnerne paa Glatis!

Det Rækværk gærne man forlod,
ifald man ikke faldt, men stod,

thi den Erfaring gør enhver,
at al Begyndelse er svær,

til Gengæld Stødet af det ta'r,
hvis man en svær Finale har.

En herlig Vinter for vore Skøjteløbere.

Kjøbenhavnnerne elsker Skøjte-
løbersporten. Med Liv og Lyst svin-
ger de sig hen over Isen, paa Kana-
lerne i Frederiksberg Have, paa
Sørerne og paa Kastelsgraven. Vand-
pytter som Holger Danskes Briller,
Koklapperne o. lign. tælle vi slet
ikke med.

Den fineste — og kedeligste —
Skøjtebane er den i Frederiksberg
Have. Her møder den ene Landauer
op efter den anden og aflæsser sit
Indhold af »patins et fourrure«, men

Vaps i glade Hop og Spring
følger sin Herres Herresving.

De unge Damer erfarer at
paa Isen gaar Courtisen glat.

Med Skødefrakken hejst som Sejl
man flagrer henad Isens Spejl.

tert paa Sørerne, hvor de unge Men-
nesker ovenikøbet, paa Grund af
Banernes store Udstrækning, har
god Lejlighed til at unddrage sig de
vøgtende Mødres og Tanters skarpe
Blikke for længere Tidsrum ad Gan-
gen.

Men den mest yndede Skøjtebane
er dog den i Kastelsgraven. Her løbe
de grundmurede Borges Repræsen-
tanter rundt i Pelsværk og deres
Ansigts Sved, medens Hytternes Re-
præsentanter staa paa Langelinie og
se til. Og netop her har man, som
bekendt, arrangeret flere vellykkede
»Tivolifester«. I Aar har man saa-
ledes slaet sig paa Kineseriet.
Sceneriet ved den kinesiske Fest nu
i Vinter var vellykket og naturtro,
— skønt nogle troede, at Sceneriet
skulde forestille noget ægyptisk. Een
Ting er klar: vore Dammers Dragter
har den Fordel fremfor Kineser-
indernes, at de er forsynede med
Tournurer, som paa glimrende
Maade afbøder de Fald og Fejltrin,
Damerne begaar, naar de har ladet
sig lokke paa . . . Glatis!

Isen kan bære!

Club Halifax Skøjter 2 Kr. 50 Øre.
Patent-Jærn skøjter 1 Kr. 50 Øre.
Læs Del til Halifaxskøjter.
Lauritz Bentzen,
Benkræm- & Udtyrforretning,
15, Nansen-gade 15
(næt ved Søerne) 7085

For Skøjteløbningen

paa Sortedamssøen

bør man forsyne sig med
Specialcigaren

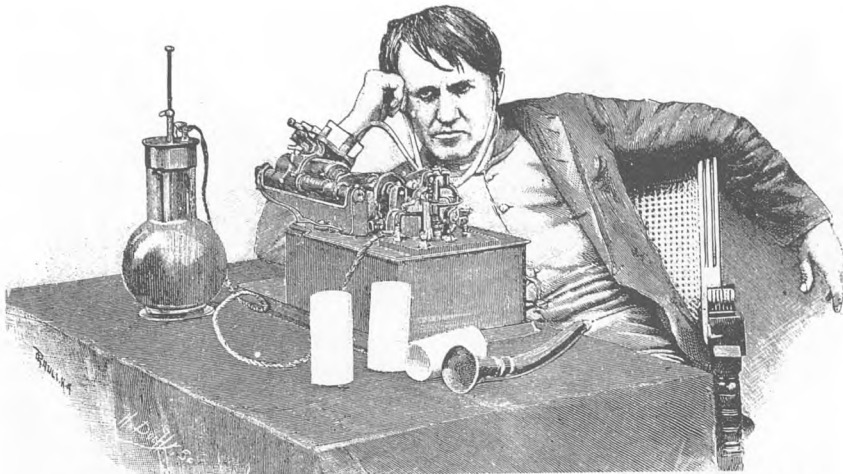
El Indio,

6 Stkr. 40 Øre, 100 Stkr. Kr. 6,
faas kun hos

Wald. Soldath,

25, Frederiksborggade 25.

Noter og Nyt i Aarets Løb

Den amerikanske Opfinder Edison ved sin nye Tale- og Musik-Maskine.

Edisons Nyeste.

En Tale- og Musik-Maskine.

22. December.

I Løbet af en tre Ugers Tid vil den komme til Europa, denne mærkværdige Tingest, ikke i eet Eksempplar men i mange Hundreder.

Fonografen hedder det, og dets Virkemaade er Simpelt. En Købmand, der vil skrive et Brev, behøver blot at sætte et Apparat i Bevægelse og med sædvanlig Stemme at sige Brevets Indhold ind i »Modtageren«, samt derefter lægge Bladet (Fonogrammet) i en dertil indrettet Forsendelseskasse. Fonogrammet modtager spænder det paa sit Apparat og beholder paa den Maade Budskabet forstaaeligere, end det vilde kunne ske paa Telefonen. Brevene kan efter Behag gentages 1000 Gange, om det skal være.

For Musikere vil Fonogrammet, hvoraf Duplikater kan tages meget billigt, yde vidunderlige Tjenester. Fonografen gengiver særlig godt musikalske Toner; Edison har optaget et Orkestres Musik, hvert Instrument er nøjagtigt at høre og Violiner at skælne fra Blæse- eller Træinstrumenter. Hele Opera-Akter lader sig gengive, og kan gentages atter og atter. Den første Fonograf, som Edison fremstillede for nogle Aar siden, blev drejet med Haanden. Nu drejes den med en lille elektrisk Motor, som har voldt Opfinderen flere Bryderier end alle de øvrige Dele af Apparatet.

De nordiske Digteres Ven Gyldendals Leder Frederik Hegel død.

28. December.

Etatsraad Fr. Hegel er død igaar. En Lungebetændelse har bortrevet den virksomme Mand. I sine sidste tyve Leveaar var han gennem sit Forlag en Magt i vort Samfund, en almenyttig og ubestridt Magt.

Frederik Hegel.

Drachmann hilser den Døde.

Træd varsomt igennem de rige Stuer: derinde ligger en Mand, som har arbejdet meget, udrettet meget, opnaaet meget — han sover. — Kan hænde det er gaaet Mange, som det gik mig: Jeg kom hjem til Børnene i den triste Skumring; de sad ved deres Legetøj, og jeg fortalte dem:

Gamle Hegel er død!
Da listede de sig, en efter en,
stille bort fra deres Leg,
og de hviskede dæmpet: Ak, er
han død!
Han var saadan en god Mand!
Gamle Ven! Raadgiver og Ven for
Mangfoldige,
halvvejs en Fader for mig:
Kan Du ønske Dig en bedre
Mindetavle
end Børnenes Ord.
Holger Drachmann.

Hvor var han god og kærlig!
Hvor var det trøstende at søge ham,
naar Noget gik En imod.
Schandorph.

Et stille og stormfrit Liv, pletfrit
og rent indtil Blufærdighed, men
med kloge Øjne, der saa mere end
nogen anede; dertil et Hjerte saa følsomt
som nogen Kvindes og et Mod
saa uforstyrreligt som faa Mænds.
Alexander L. Kielland.

Han var vor tilflugt, vor ankerplass.
Hans hjem det kjæreste vi visste.
Hans tro paa os, hans omsorg for os,
hvor ofte gjorde den os glad og tryk.
Undertiden rørte den os ved sin fine sans.
Ti husk, hvor forskellige vore naturer var!
Bjørnstjerne Bjørnson.

Forlaget vil blive fortsat af Etatsraadens Søn Jacob Hegel, og det Hegel'ske Dynasti er iøvrigt sikret gennem den syvaarige Sønnesøn Frederik Hegel.

En vordende Chef for Gyldendal? Barnebarnet Frederik Hegel, malet af Krøyer for fire Aar siden.

Theatrene kracker — Millionen i Vente!

Kjøbenhavn venter Millionen!

Forventninger
til Udstillingsaaret.

1. Januar 1888.

Det Aar, som begynder i Dag, vil faa stor Betydning for vor By. Sagt i faa Ord: Kjøbenhavn venter Millioner! . . . Turistmillionen.

Millionen, der skal fylde til Taget vore Hoteller og gøre vore Pensionater til Guldgruber. Vi vente Guldstrømmen, Udstillingens Guldstrøm gennem alle Lommer, Forretningsfolks, Kunstneres, Dampskibsselskabers og Entreprenørers. Og Kjøbenhavn egner sig for Udstillingen; vi har i de sidste Aar lært at arrangere, at »faa det til at tage sig ud«. Og saa er Byens Renomé godt; navnlig i Tyskland gælder Kjøbenhavn for en af de glædeste Byer paa Jordkloden. Desuden vil Tivolis Navn, der saa snildt er knyttet til det nationale Foretagende, hjælpe mægtigt paa Tiltrækningen.

Der kan komme Folk — hvis der i Tide averteres. Thi Annoncer og Reklame maa der til. Udstillingskomiteen maa benytte Føljetonister, der kan fylde Spalterne, og den maa skaffe sig paa Lager Clichéer, som kan forherlige Kjøbenhavn i Billeder. Og dens Felt for Reklamen maa være Europa, baade mod Syd og mod Nord.

Thora Schwartz-Nielsen.

Krack paa Casino.

Direktør Hunderup kan ikke klare Gagerne.

9. Januar.

Direktør Hunderup maatte i Gaar give op paa Kasino. Kassen var tom, og Skuespillerne kunde ikke faa deres Gager. Personalet, der for Tiden indstuderer Charles Kjerulfs Operette »Kejserens nye Klæder«, maa antagelig fortsætte med et Delingspil.

11. Januar.

I nogle Dage har Hr. Hunderup været uden Personale. Han vil ikke gaa, og Personalet vil ikke fortsætte med ham som Direktør.

Thora Schwartz-Nielsen som Direktrice.

14. Januar.

I Gaar sprang Bomben paa Kasino. Fru Thora Schwartz Nielsen, den muntre Operette-Soubrette, har sammen med sin Mand, Carl Nielsen, lejet Theatret. Af alle de Overraskelser, den talentfulde Skuespillerinde har beredt Kjøbenhavn, er denne sidste utvivlsomt den største. Fruen har engageret den tidligere Kasino-Direktør, Hr. August Rasmussen som artistisk Leder.

Krack paa »Dagmar«.

1. Marts.

Allerede nu indtraf Aarets andet Theaterkrack, Hr. Cetti kan ikke mere, og Skuespillerne har nedsat en Komité til at fortsætte med et Delingsspil. Hr. Cetti vedbliver dog at lede Theatret som Skuespillerens Delingsfører. Forestillingerne fortsættes med »Fregatten Jylland« med Fru Hedeveg Quiding som Rosa. Billetpriisen nedsættes til 2 Kr. for Parkettet og 35 Øre for anden Etage.

Kejserens nye Klæder.

Dansk Operette-Sukces paa Kasino.

Forfatteren og Komponisten Charles Kjerulf har set rigtigt, da han

valgte sig et Operestof i H. C. Andersens berømte Eventyr. De tre Gavtyves Løjer med Kejseren og Hoffet er dramatisk virkningsfulde. Sæt dertil en lystig Musik, og disse Scener vil vække stor Munterhed, — og Fornøjelsen vil være almindelig, naar Kejseren selv arriverer i Hr. Sophus Neumanns populære Skikkelse.

Kasino-Maskeraderne skal nu være anstændige Familieballer!

Kasinos Bestyrelse har tilsendt Dagspressen følgende Meddelelse:

»Vi beder Dem velvilligt i Deres ærede Blad for Reklamen maa være at der i Anledning af den nye Ord-

ning af Kasino-Maskeraderne er blevet gjort de fornødne Skridt til at forbyde Prostitutionskvinderne i de omliggende Huse at indfinde sig paa Maskeraderne.«

Iaften Grand Bal masqué

Kasino.

Pergolaen og Forhallen vil blive smagfuldt dekorerede. Forestilling paa Theatret. Optræden af flere komiske Masker.

Billetprisen for en Herre 3 Kr., en Dame 2 Kr. Indgangen aabnes Kl. 9.

Rent Land - Kampen mod Kunstsmørret

Kunstsmørret volder Ravage paa Rigsdagen

Margarinen splitter Højre, Venstre og Socialister i Smaapartier.

16. Februar.

Forhandlingerne om Kunstsmørret, eller Margarine, faar Bølgerne til at gaa højt paa Rigsdagen. Modstandere og Forsvarere af Kunstsmørret findes ikke samlede indenfor de forskellige politiske Partier, men Folk, som tidligere ikke har kunnet taale hinanden, plejer nu venskabelig Omgang til fælles Kamp mod »det urene Produkt«, og de, der før var Venner, ser sure til hinanden og er inderlig uenige om det betimelige i at holde paa det gode, gamle, danske Smør. Socialdemokraterne med Skræder P. Holm i Spidsen er rørende enige med By-Højre, Berg og Bojsen om med fuld Musik at gaa ind for Margarine, medens Hørup, »Europæere« og Godsejer-Højre slaas drabeligt for Smørret.

Hørregaards
SMØR,
90—95—100 Ø. Pdt.
Kjøbenhavns Smørforsyning,
Lille Kjøbmagergade 55. 5504

Igaar Lørdag
saheds
Kbhvns. billigste Smør- og Oste-
forretning
et nyt Udsalg
24, Kompagnistræde 24.
Bemærk
følgende billige Priser:
Frisk nykærnet Bordsmør 100, 105, 110 Ø.
— Husholdningsmør 90, 95 Ø.
Prima Margarin 60, 65, 70 Ø.
— nysmeltet krydret Fedt 55 Ø.
— do. smaa Baller 10 til 13 Pd. à 50 Ø.
Ægte Schw. Ost 70, 75, 80 Ø.
Danak — do. 65, 70 Ø.
Isa holstensk do. 85 Ø.
Fed skarp lollandsk do. 20, 25 à 80 Ø.

Den væmmelige Tælle.

7. Marts.

Ved Kunstsmørlovens anden Behandling i Folketinget sejrede Margarine. »... Margarine er Demokratiet, og det sejrede! Der var endnu i sidste Øjeblik et Flertal af Kunstsmør-Demokrater, som frelste Friheden og Ligheden, Kunstsmørrets Lighed med det ægte Smør, og den danske frie Mands Ret til at køre ligesaa meget Tælle i sine Landsmænd, som han kan faa dem til at tage for Smør.« (Politiken.)

Otto Mønsted anlægger Sag.

9. Marts.

Margarine-Fabrikanten Grosserer Otto Mønsted, Aarhus, har anlagt Sag mod Godsejer Harald Branth, Søndre Elkjær, for nogle fornærmelige Udtalelser om det af Hr. Mønsted fremstillede Kunstsmør.

Katten af Tønden.

Den arme Hørup er rigtig i Vinden, thi Skrædderen Katten af

Smørtønden slaar.

Det varer vist ikke længe forinden, Mis Bentheim Strimer paa Ryggen faar.

(Punsch 9. Febr.)

Rent Land.

Hele Landet over har der været afholdt Protestmøder i Anledning af Margarine-loven. Der er vedtaget en Række Resolutioner, saaledes i Roskilde, hvor man ønsker al Handel

Smørkrigen endt!

Margarine-Loven vedtaget paa Rigsdagen.

1. April.

I Gaar vedtog Rigsdagen endelig Margarine-loven. Det blev et Kompromis, som antagelig ikke vil tilfredsstille nogen af de stridende Parter. I det meste af et Aar har Bønder og Herremænd, støttet af Hørups Venstre kæmpet for at slaa Kunstsmørret ned til Fordel for det rene Produkt, det danske Smør, og samtidig har Byens konservative Ledelse sammen med Socialisterne ført en voldsom Kampagne for Margarine.

Det blev Kunstsmørret, der sejrede. Det lykkedes altsaa ikke at faa »rent Land«, men Smørrets Venner og Margarinens Fjender fik dog Loven saaledes affattet, at Kunstsmørret kommer under skarp Kontrol med Hensyn til Farve, Fedtindhold, Pakning o. s. v.

Loven gælder kun for to Aar.

med Kunstsmør forbudt, ligeledes i Ny Solbjerg, i Ringsted, Grenaa, Havdrup, og sidst paa Fyen, hvor 8000 Vælgere energisk protesterede mod Margarine under Mottoet: Rent Land!

Overrabbineren

adværer mod den urene Spise.

11. Marts.

I Anledning af Kunstsmørloven har Overrabbiner, Prof. Dr. A. A. Wolff fundet det nødvendigt at tage Affære. Han anser det for givet, at ingen Jøde vil spise Kunstsmør som saadant, — da dette Produkt uhjælpeligt falder ind under de urene Spiser. Men det bliver ikke mere tilfældigt, fordi det optræder skjult under andre Former, og derfor har Overrabbineren ved Opslag i Synagogen nu adværet Menigheden mod at købe Brød hos Bagere, der kan antages at anvende Kunstsmør.

En Bager,

der kun bruger rent Smør.

14. Marts.

»... Da jeg har modtaget et Brev, der paa Fleres Vegne, i Anledning af Pressens Omtale af »Jøderne og Kunstsmørret«, bebrejder mig, at jeg ikke har meddelt, hvorvidt jeg bruger Kunstsmør, anser jeg det for min Pligt at meddele, at jeg ikke anvender Kunstsmør, da det giver en daarlig Smag og dets Brugsværdi ikke paa langt nær svarer til Markedsprisen.«

Ærbødigt, Jacob Marstrand.

Pølsekrigen paa Nørregade

Militæret forarges over en uskyldig Pølse.

Spektakler i Folketheatret.

31. Januar.

Skuespilleren og Forfatteren, Hr. *Elith Reumert* har omplanted og lokaliseret en munter tysk Farce — »*Alt for Damerne*« — til Folketheatret. Stykket, der havde Premiére for et Par Aftener siden, behandler Militær- og Kasernelivet set fra den humoristiske Side. Hovedpersonen er en bandende, tordnende og lynende, men ikke usympatisk, Sergent, som hedder *Thim*, og som spilles med stram militær Holdning af den sportstrænede Hr. *Dorph-Petersen*. I tredje Akt, der foregaar i Kastellet, ser man ham efter alle Kunstens Regler »behandle« en Deling Rekrutter, blandt hvilke der er en sølle Fyr, en filosofisk Kandidat, der med et mildt Ord ikke egner sig for Militærlivet. Denne forskræmte og forvirrede Fædrelandsforsvarer spilles meget morsomt af Hr. *Schwannflügel*.

Bestikkelse for aabent Tæppe.

Kamp mellem Pibere og Klappere.

Nuvel, . . . midt under Eksersitsen i tredje Akt haler den uheldige Rekrut en herlig stor Spegepølse op af Lommen og stikker den i Smug til Sergent *Thim*, for at formilde ham, og Sergenten lader stiltfærdigt Pølsen forsvinde ned i sin egen Baglomme. Denne tilvisse ganske uskyldige Spøg, som selv i det militæristiske Tyskland kun har vakt Munterhed og Latter, endogsaa Kejserens, har aabenbart herhjemme fremkaldt helt andre Følelser. Igaar Aftes arrangerede nogle uniformerede Personer en kraftig Pibekonzert, da Pølsescenen blev spillet, og en livlig Kamp opstod mellem Klapperne og Piberne.

Pølsekrigen udvikler sig.

2. Februar.

De Pibekonzerte, som uniformerede Underofficerer hver Aften foranstalte i Folketheatret, naar Sergent *Thim* modtager den famøse Spegepølse, og Klapperne hænge i, er nu ved at udarte sig til en regulær Krig. Sagen er, at baade Rekrutter med Pølsen og Sergenten optræde i reglementerede danske Uniformer, og Underofficererne mene derfor, at Scenen giver en Fremstilling af »Bestikkelse af en dansk Underofficer under tjenstlige Forhold«.

Hr. Dorph Petersen som Sergent Thim.

Underofficererne piber af Kollegaen paa Scenen.

3. Februar.

Krigen raser stadig i Folketheatret. Naar Tæppet falder for Pølseakten, pibe Underofficererne løs af alle Kræfter og holde først op, naar en bedrøvet udseende Statist slaar de skæbnesvangre tre Slag paa Gongongen. — Direktøren fryder sig, . . . der er fuldt Hus og røde Lygter hver Aften!

Historiens største Pibekonzert.

400 Fløjter skingerer efter hver Akt slutning.

11. Februar.

Iaftes havde Hr. Reumert Benefice paa Folketheatret. Der gaves »*Alt for Damerne*«, og den røde Lygte var straks ude. Det var nemlig sivet ud, at Underofficererne og deres Venner i et Antal af 3—400 Mand vilde møde op og foranstalte Historiens største Pibekonzert. Straks da Hr. Reumert viste sig, aabnedes Slaget med en Regn af Buketter fra Klapperne og en Storm af Hysen fra Uniformerne. Og saa gik det Slag i Slag. Efter hver Akt en øredøvende, infernalsk Piben fra 300

Piber, blandet med larmende Bifaldsraab fra Modpartiet. Saa kom Gongongens tre Varselsslag, og som ved et elektrisk Stød foer Piberne ud af Munden paa Demonstranterne med en Præcision, der gør Militæret Ære.

Sidste Bulletin fra Krigsskuepladsen . . . Slaget endt!

25. Februar.

Underofficererne har givet op! Igaar udstedte de følgende Erklæring: »De ærede Kammerater anmodes om ikke at indfinde sig i Folketheatret til Hr. Dorph-Petersens Benefice. Vi synes ikke, der er Grund til at gøre den ofte omtalte Pølse federe for Theatret og dets Beneficianter.« . . .

Sergent Thim som Snefigur.

12. Marts.

De to Snefigurer, forestillende den berømte Sergent *Thim* og hans Kone, som Slagterne ved Nikolaj Taarn opstillede for en lille Maaned siden, har haft en enorm Succes. Ganske vist maatte den store Pølse, der var anbragt paa Snemandens Bagside, straks fjernes efter højere Ordre; men Tilstrømningen til Sne-sergenten har ikke lidt under denne Amputation. Fra Fjern og Nær er der strømmet Penge og Gaver ind, endogsaa ude fra Provinserne.

Snefiguren, der forestiller Sergent Thim, opstillet af Slagterne ved Nikolaj Taarn.

Opsigtvækkende Fyrste-Bryllup!

Gustav III's Staldmester
Grev Adolph Fredrik Munck.

Gustav IV Adolph, der
menes at være en Søn af
Grev Munck og ikke af
Gustav III.

Den svenske
Kronprinsesse Victoria,
hvis Faders Morfader var
Gustav IV Adolph.

Frk. Ebba Munck, hvis Oldefader var
Staldmester Grev Adolph Fredrik Munck.

Prins Oscar forlover sig med Hoffrøken Ebba Munck.

*Den svenske Konges næstældste Søn
afsiger sig alle Titler og Rettigheder
som kongelig Højhed.*

30. Januar.

Det har i vide Kredse vakt uhyre Opsigt, at den svenske Konge *Oscar II's* næstældste Søn *Prins Oscar* har forlovet sig med Hofdame *Frk. Ebba Munck*. Ikke mindst ved det danske Hof har denne usædvanlige Begivenhed sat Sindene i Bevægelse, thi som bekendt er vor Kronprinsesse *Louise* Datter af den svenske *Carl XV* og saaledes kødelig Kusine til saavel den svenske Kronprins *Gustaf* som til dennes Broder *Prins Oscar*, hvilken sidste ved at troløve sig med en ikke fyrstelig Dame har maattet afsige sig sine Titler og Rettigheder som kongelig Højhed. Herefter bliver hans Titel *Prins Bernadotte*. Trolovningen fandt officielt Sted i Gaar paa Stockholms Slot.

„Sessan“ og Frk. Munck mødes paa Kjøbenhavns Hovedbanegaard.

Marts.

Hvis man tør tro forskellige Rygter, der iøvrigt ogsaa har fundet Vej til svenske Blade og Tidsskrifter, har *Prins Oscars* og *Frk. Muncks* Forbindelse vakt forholdsvis mest Modstand hos Prinsens Broder, Kronprins *Gustaf* og hans Gemalinde *Victoria*. Navnlig denne sidste skal ikke have været tilfreds med at faa en ikke fyrstelig Svigerinde og skal ved flere Lejligheder have givet dette tilkjende.

Som Modsætning kan fremhæves, at den danske Kronprinsesse *Louise* — »Sessan« — tog hjerteligt imod sin nye Kusine, da de mødtes ved Gennemrejsen paa Kjøbenhavns Banegaard. *Frk. Ebba Munck* bøjede sig for at kysse »Sessan« paa Haanden, men vor Kronprinsesse trak Haanden til sig, tog *Frk. Munck* om Halsen og kyssede hende.

Bryllupet i England.

London, Torsdag d. 15. Marts.

Prins Oscars og *Frk. Muncks* Formægling fandt Sted i *St. Stephanskirken* i *Bournemouth*. Kirken var fyldt med Folk, og i de tilstødende Gader var store Menneskemasser

Prins
Oscar Bernadotte.

Frk.
Ebba Munck.

forsamlede. Nærmest den svenske Dronning sad Kronprinsessen af Danmark og Hertuginde af Albany, derefter Prinserne *Carl* og *Eugen* af Sverige. Bruden førtes op af sin Fætter Oberst *Munck*.

Efter Vielsen tog *Prins* og *Prinsesse Bernadotte* paa Bryllupsrejse til *Øen Wight*.

Er Frk. Munck og Kronprinsesse Victoria af samme Slægt?

Kronprinsesse *Victorias* Uvilje overfor *Prinsesse Ebba Bernadotte*, født *Munck*, har givet Anledning til sarkastiske Ytringer om, at denne første ikke havde nogen Grund til at se sin nye Svigerinde over Hovedet, da der jo i Forvejen eksisterede et andet Slægtskab mellem dem end det nys etablerede, idet de i Virkeligheden begge havde samme Blod i sig. Kronprinsesse *Victorias* Faders Morfader var nemlig *Gustaf IV Adolph* af Sverige, men denne antages almindelig for at have været en Søn ikke af *Gustaf III*, men af den ved hans Hof ansatte Staldmester *Grev Adolph Fredrik Munck*, *Frk. Ebba Muncks* Oldefader, der i Begyndelsen af 1790erne blev landsforvist paa Grund af Falskmøntneri, men fra 1800 modtog en aarlig Pension af 1000 holl. Dukater af *Gustaf Adolph* og døde i Carrara 1831, 82 Aar gammel. Svenske Historikere som *Anrep*, *P. Wieselgren* o. fl. anse det for hævet over enhver Tvivl, at *Gustaf Adolph* var en Søn af denne *Grev Munck*, hvem Dronning *Sophia Magdalena* — efter 12 Aars barnløst Ægteskab med *Gustaf III* — skænkede sin Gunst.

Et Blad af Byens Dagbog

Et »Paaskeforlig« der gik i Vadsken.

30. Marts.

Forskellige Folketingsmænd af Venstre, bl. a. Thorup, Villads Holm og Jens Busk, har gennem Grev Moltke Lystrup søgt en Forhandling med Konseilspræsident Estrup og Justitsminister Nellesmann. Ogsaa Grev Holstein-Ledreborg og Frede Bojsen har været tilkaldt for om muligt at tilvejebringe et politisk Forlig.

Men »Paaskeforliget gik i Vadsken«. Excellencen Estrup fastholdt et Krav om 6 à 8 Mill. Kr. til Fæstningens Fuldførelse, og dette mente Forhandlerne af Venstre ikke at kunne gaa med til.

Aarets provisoriske Finanslov.

1. April.

I Dag har Ministeriet Estrup udstedt en provisorisk Finanslov for 1888—89.

Skuespiller-Bryllup.

3. Marts.

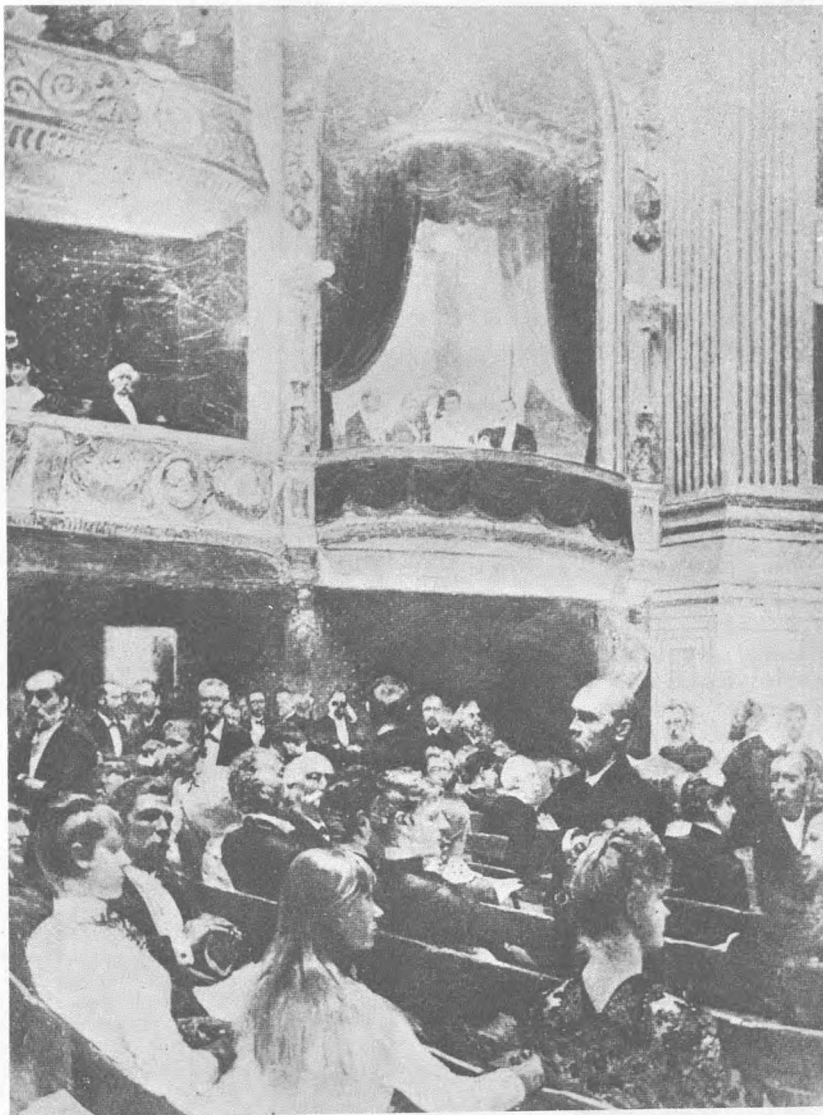
Skuespiller *Frederik Jensen*, velbekendt fra de sidst Aars Sommerrevyer, holdt i Lørdags Bryllup med Frk. *Anna Bjerregaard* i Odense, hvor det Corteske Selskab, hvorved begge ere engagerede, for Tiden befinder sig.

Nødtørft.

24. April.

Borgerrepræsentationens Udvalg for Anskaffelse af Nødtørftshuse er enigt i, at saadanne Huse bør oprettes, og at de maa deles i to *Klasser* med forskellig Betaling. Brug af Toiletrummen burde koste 10 Øre og Adgangen til Damernes . . . ja altsaa, til den *almindelige* Dameafdeling 2 Øre. Et Flertal mente, man burde *gemme* Husene saa godt som muligt af Blufærdighedshensyn, medens et Mindretal bestemt hævdede, at Husene kun vilde gøre den tilsigtede Nytte, hvis de laa op ad de store Færdselslinier.

Dette »nødtørftige lille Spørgsmaal om de uævnelige Kabinetter« behandlede iaftes i Borgerrepræsentationen. Blufærdighedens milde men uafviselige Krav lod Talerne finde de besynderligste Ord og de sjældneste Benævnelser. Efterhaanden opløste Forhandlingerne sig i private Samtaler og den mest ubluferdige Forvirring. Alle de stillede Forslag forkastedes, og det endte med, at man bevilligede Magistraten nogle Penge og gav den *carte blanche* til at udføre det nødtørftige Arbejde efter eget Skøn.

En Aften i det kgl. Theater.

Maleren Paul Fischer har fornylig fuldført ovenstaaende store Maleri »En Aften i Det kgl. Theater«. Billedet vil blive ophængt paa den skandinaviske Kunststilling til Sommer. Paa Billedet ses Christian IX og Dronning Louise med Kronprinsessen og Kronprins Frederik i Kongelogen, og i Parkettet vil man genkende flere kendte Personligheder:

Fra venstre ses staaende Inspektør Stuckenberg (Digterens Fader), Henrik Pontoppidan og Winter, Maleren Otto Bache, foran Pillen, der bærer Kongelogen, Otto Benzon og Olaf Poulsen, til højre for Herren med Nakken til Pietro Krohn og Niels W. Gade, foran dem siddende Peter Schram, Skuespillerinde Frk. Emma Lange og Kammerherre Fallesen, i Profil paa første Række Sophus Schandorph, til højre for ham Viggo Stuckenberg. Midt i Billedet Holger Drachmann og Erik Bøgh, yderst til højre i Profil Hans Tegner. I Forgrunden til venstre Malerens Hustru Fru Dagny Fischer, den lille unge Pige er Højesteretssagfører Octavius Hansens Datter Estrid (senere Fru Estrid Hein), til højre for hende Balletdanserinde Frk. Charlotte Hansen (senere Charlotte Wiehe-Bereny).

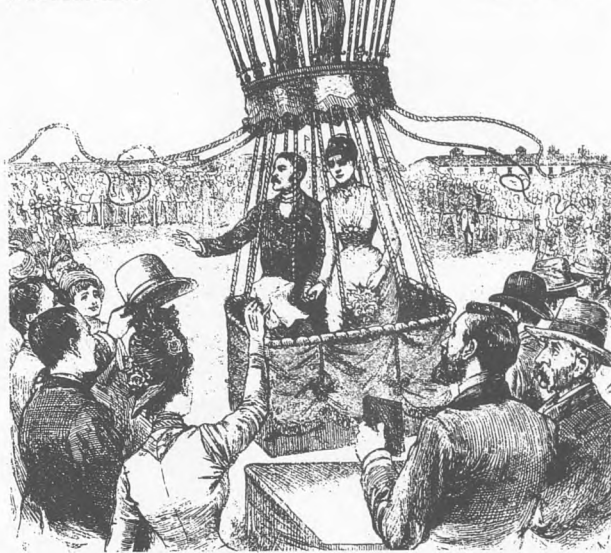
Excentriske Indfald ude og hjemme

Bryllup i Luften!

Et søgte amerikansk Paafund.

Originale Brylluper er i Lag med at blive Mode i Amerika. Det nyeste er Bryllup i Ballon, med efterfølgende Bryllupsrejse gennem Luften. Vielsen foregik i Kæmpeballonen

»Commonwealth« paa Rhode Island og overværedes af cirka 40.000 Mennesker. Saasnart Præsten havde lyst Velsignelsen over Mr. Davis og Miss Buckley, blev Tovene sluppet, og det unge Par gik til Vejrs i deres lille Privatgondol, der var anbragt under Ballonførens Plads. Tilskuerne gav saa mange Brudegaver, at det unge Par fik nok til at sætte Bo for, da de atter vendte hjem fra deres originale Bryllupsrejse, der forresten nær var endt midt ude i en Sump, hvor Ballonen maatte lande.

Ballon-Bryllup i Amerika.

Skønhedskonkurrence.

I Spa har der fornylig været afholdt en højst besynderlig Konkurrence med en Præmie til den skønneste Kvinde paa 10.000 Frcs. Opfinderen af Konkurrencen var *Hervé du Lorrain*, det samme snilde Hoved, som i sin Tid fandt paa at udstille de ved Salonen forkastede Billeder. De første fire præmierede Damer blev elleve Aftener i Træk udstillet paa den store Tribune i Kasino-Salen, og Udstillingen besøgt af en umaadelig Masse Menne-

sker. Den tolvte Aften uddeltes Prisen i Overværelse af Spa's Borgmester og Byraad. Nedenfor de fire præmierede Skønheder.

Sprunget ud fra Rundetaarn.

Ulykkestilfælde eller Selvmord?

9. Maj.

Igaar skete der en uhyggelig Begivenhed paa Købmagergade, idet en ung Mand faldt, — eller sprang, — ud fra *Rundetaarn* og dræbtes paa Gadens Stenbro.

Liget var mærkeligt nok ikke særdeles ødelagt; der var ingen ydre Tegn paa Beskadigelse undtagen lidt Blod fra Øre og Næse. Den Dræbte var en blond, skæglos ung Mand med et ret kønt Ansigt.

Det varede ti Minutter, før Politiet kom tilstede; en Droske blev hentet og Liget bragt til St. Johannes-Stiftelsen.

Det viste sig senere, at den Afdøde, der utvivlsomt har begaaet Selvmord, var en flink ung Dreiersvend paa 22 Aar ved Navn *Schøne*. For nogle Dage siden slog hans Kæreste, en ung Cigarhandlerske, op med ham, og siden da har han været meget tungsindig.

Kærlighed og Rocambole.

10. Maj.

Forskellige herværende Blade bragte i Gaar de sælsomste Skildringer af Ulykken ved Rundetaarn. Et Blad fortæller saaledes i fuldt Alvor, at *Schøne efter Faldet* henvendte nogle Ord til sin forhenværende Kærestes Søster, der tilfældigt kom forbi!

Iøvrigt viser det sig, at den unge Mand, foruden at være nedbøjet over den hævdede Forlovelse, tillige er faldet som et Offer for de overspændte *Rocambole-Romaner*, hvilke han allerede som Lærling studerede ivrigt.

Frk. Marthe Soucaret, 1. Præmie (Frankrig)

Frk. Angele Delrosa, 2. Præmie (Belgien)

Frk. Marie Stewens, 3. Præmie (Wien)

Frk. Olga Nadiaska, 4. Præmie (Sverrig ?)

Den elegante Herre i Udstillingsaaret

Kjøbenhavn forbereder sig paa i dette Udstillingsaar at blive en virkelig Storstad. Den store Udstilling vil stille sine Krav til os alle, og enhver af Byens Borgere vil sikkert føle det som en uafviselig Pligt at være fuldt paa Højde med Situationen. Hertil kræves ikke mindst, at Herrerne forstaa at klæde og føre sig saaledes, som det er chic og moderne i Udlandets Metropoler. Vi tør maaske nok rose os af allerede at være ganske godt med i saa Henseende, men det vil dog nok inter-

Saaledes er det højt moderne at hilse, med hævet Albue og let foroverbøjet Overkrop.

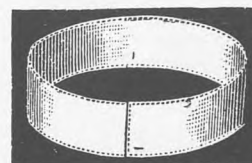
En meget elegant Gigerl-Type. Bemærk den chice Stilling, der fremhæver Lakskoene og Silkesokkerne.

essere adskillige at studere disse Tegninger, der kan give et eller andet nyttigt Vink.

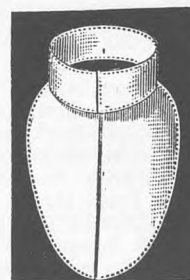
Man vil bemærke, at Herren paa Moden, Gigerl-Typen som det kaldes i Wien, er yderst elegant i sin Paa-klædning, og ganske særlig lægger Vægt paa de lange, spidse og smalle Laksko, som fremhæves af de stærkt farvede, som oftest røde Silkesokker. For at paapege disse sidste gives Benklæderne et enkelt Opsmøg. Uundværlig for Modeherren er den tynde Spadserestok, der bæres let og elegant paa forskellige Maader; Øvelsen gør her som altid Mesteren. Af yderste Vigtighed er ogsaa Manchetter, af hvilke vi nedenfor bringer et Udvalg i de nyeste Faconer. Manchetterne, prydede med store, iøjnefaldende Manchetknapper, skal falde et godt Stykke ud over de behandskede Hænder.

En promenerende Modeherre. Den tynde Stok bæres vandret i den højre Haand.

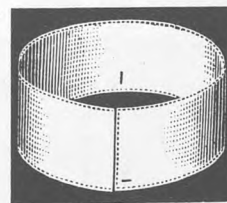
Ravenna, 4 Ctm. høj.

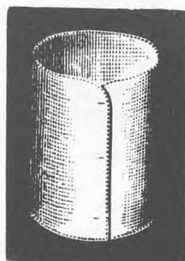
Lest Skjortebryst med fast Flip. elegant og praktisk.

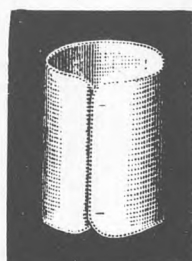
Normal-Underbenklæder med stor Overknæpning. Elegant og praktisk.

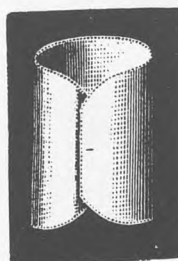
Sorrento, 5 Ctm. høj.

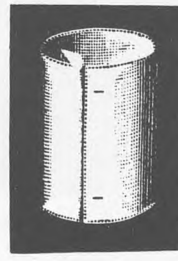
Caprera.

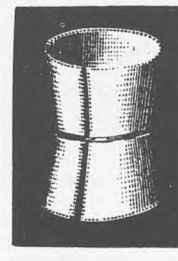
Neapel.

Cherbourg.

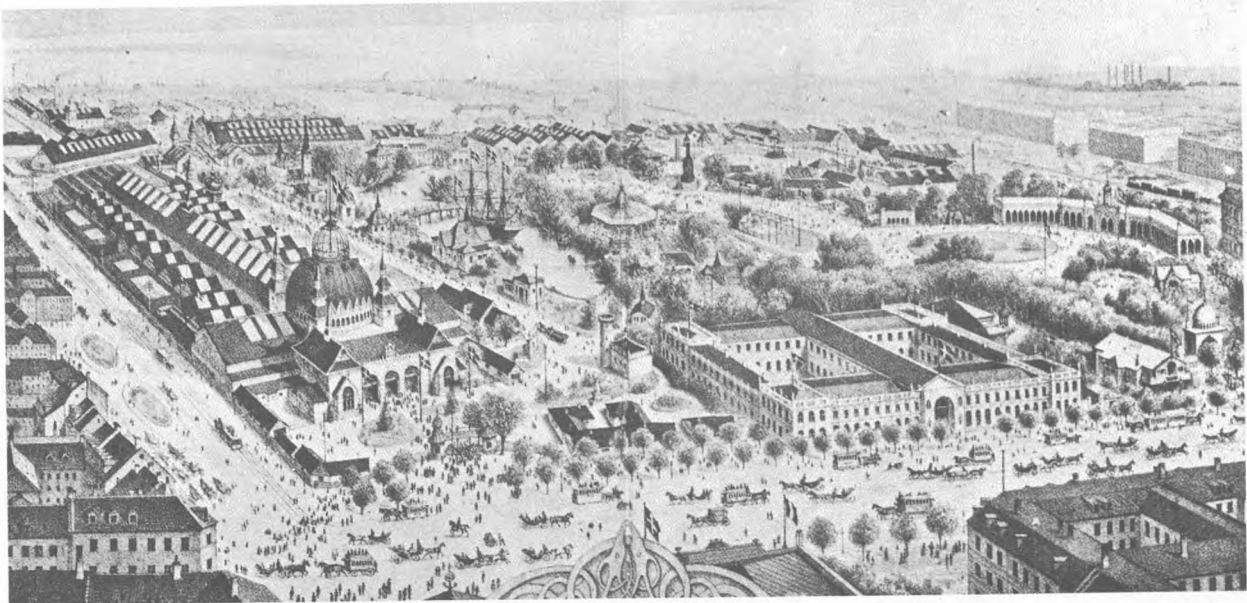

Lyon.

Dover.

Den nordiske Industri-, Landbrugs- og

Panorama over Udstillingen. I Forgrunden til venstre ses den store Hovedbygning med Kuplen og i Forbindelse med denne Udstillingens Hovedhal. Til højre herfor Tivoliterrænet med den nye Fregat paa Seen. I højre Forgrund Industriforeningens Bygning.

Udstillingen planlægges.

Allerede for et Aar siden blev det første og afgørende Skridt taget til Realiseringen af den store Udstillingsplan. Den 9. Marts i Fjor modtog Kongen en Komité, bestaaende af Lensgreve *Krag-Juel-Vind-Frijs* til Frijsenborg, Direktør *Philip Schou*, »Alumina«, Grev *C. F. Dannekjold-Samsøe* og Etatsraad *Heinrich Hansen*. Komitéen anmodede Kongen om at være Protektor for »Den nordiske Industri-, Landbrugs- og Kunstudstilling i Kjøbenhavn 1888«, og Hs. Majestæt modtog med Glæde Anmodningen. Det er at formode, at Kongen i særlig Grad sætter Pris paa dette

store Foretagende, fordi der er Haab om, at alle Landets for Tiden saa splittede Kræfter vil kunne samle sig om denne store Opgave.

Allerede nu er det klart for enhver, at det vil blive Hr. Direktør *Schou* fra »Alumina« (»Den kgl. Porcellænsfabrik«), der kommer til at trække Hovedparten af Læsset. Han er Udstillingens Vicepræsident og Præsident for Industriafdelingen. Grev *Dannekjold* skal lede Landbrugsafdelingen, og Arkitekturmaleren, Prof. *Heinrich Hansen* Kunstafdelingen. Selve den store, centrale Udstillingsbygning, der nu er næsten helt færdig, bygges som bekendt af

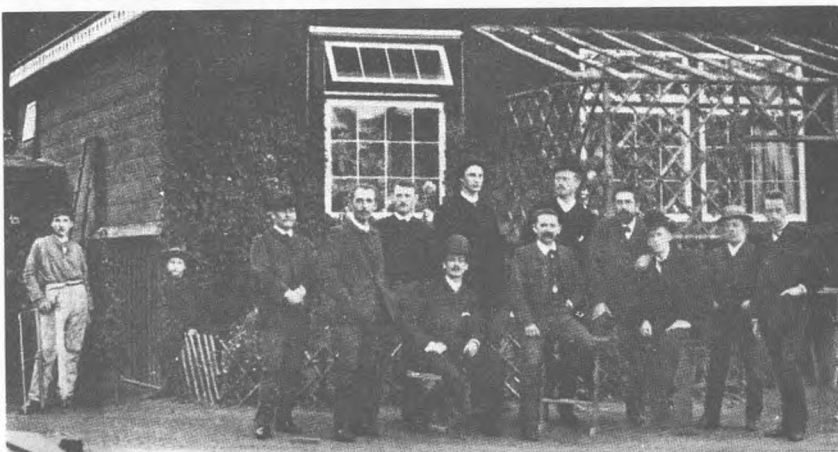
Martin Nyrop, der som Medarbejder har den unge Arkitekt *Arne-Petersen*. Til Udstillingen knyttes — for de forhaabentlig talrige Turisters Skyld — et Oplysningsbureau, der ledes af Hr. Voxdugsfabrikant *Axel Meyer* og hans Broder, *Emil Meyer*. Kaptajn *Jørgen Carl la Cour* vil tage sig af Landbrug og Maskiner, men det bliver dog Oberst *V. Hoskiær*, der faar Ansvaret for selve Maskinafdelingen. Endelig maa den kendte Tømremester *Cortsen* nævnes med i denne Oversigt over den kommende Udstillings ledende Mænd.

Storslaaede Forberedelser.

13. Januar.

Udstillingens Aar er inde, og hvad der hidtil er sket, har tegnet vel. Tilslutningen fra Danmark, Norge og Sverige har været overordentlig. Det store Udstillingshus staar næsten færdig. Det lange Skib med sine Sidehaller som Kapeller i en Kirke er klare til at modtage Udstillernes Montrer, og i Festhallen lægger man sidste Haand paa Ærestrappen under Kuplen. I Terrænet arbejder Flok ved Flok; de bygger Længer, Taarne, Broer og Trapper; der anlægges Plæner, Springvand og Blomsterrabatter. Et Regiment paa 200 Arbejdere tager for Øjeblikket Haand i Værket derinde.

Planens store Idé er jo den: at lukke Tivoli helt ind i Udstillingen. Og Tivolis Navn er saa berømt, at det slet ikke skulde undre os, om Udlændingene faar den Opfattelse, at det er Tivoli, der venligst giver Ly til en Udstilling.

Udstillingens Arkitekt *Martin Nyrop* med sin Stab. *Nyrop* ses i Midten siddende paa Bordet, til venstre for ham, siddende paa en Stol, Arkitekt *K. Arne-Petersen*. De øvrige Herrer er fra venstre til højre Arkitekterne *Ludvig Andersen*, *Kresten Larsen*, *Godtfred Tvede*, *Bagge*, *Th. Hirth* og *N. Jacobsen*, Tømremester *Bald*, Billedskærer *eggerlin* og Arkitekt *Thorvald Laup*.

Kunst-Udstilling i Kjøbenhavn 1888

Det er navnlig Bryggerierne der gaar forrest i Rækken med Hensyn til storartede Opstillinger: *Ny Carlsberg* møder med en tro Copi af Nicolai Taarn i dets oprindelige Skikkelse, *Gamle Carlsberg* bygger et stort Lystaarn med elektrisk Belysning, *Rabeshave* møder frem med en stor Øltønde af kolossale Dimensioner og *Tuborg Fabrikker* opstiller en uhyre Flaske paa 25 Alens Højde, i Midten af hvilken der anbringes en Elevator, saa at man kan komme op paa Proppen og nyde Udsigten derfra.

Indenfor Landbrugsafdelingens Teræn er man nu ifærd med at opbygge den store *Duval-Restaurant*, der bliver Udstillingens største. Her rejses endvidere en ejendommelig Obelisk af ren Granit. Dens Udseende vil blive højest aparte, for den opføres nemlig udelukkende af — — Brosten og Fortougsfliser!

I Tivoli synes man ikke at have paafaldende Hast. Men nu er man da begyndt at rigge Fregatten til og pumpe alt det grønne Bundvand ud, som har samlet sig i den i Vinterens Løb. Gaar man rundt inde i Tivoli, er det ligesom, Etablissementet er blevet mindre. Det trykkes af den store Udstilling ved Siden af.

I den skandinaviske Kunstudstilling har man travlt med at hænge Malerier op. Det er klart, allerede ved første Blik, at vore Malere af Frygt for at blive oversete frem for alt har sendt deres største Billeder. Iøvrigt er det gamle Bekendte, man ser derinde, — man kender de fleste af Malerierne fra Charlottenborg.

Det Bjælkehus, som Kejseren af Rusland lader opstille paa Udstillingen, vil senere blive skænket til den danske Konge.

Udstillingen vil ogsaa komme til at rumme et *Privatværelse*. Et Møbel-firma vil nemlig udstille Hr. Gros-serer *Gaméls* Rygeværelse, som blev leveret til Hr. Gamél for fire Aar siden. Hele Værelsets Montering vil blive flyttet ud paa Udstillingen; Væggens Beklædning og Loftets Dekoration vil blive tro kopieret. Det er den Slags Ideer, som Kjøbenhavnerne plejer at være taknemlige for.

I Kedelhuset omme bag Bygningen for den grovere Industri er der nu opmuret Fundamenter for ikke mindre end 6 Dampkedler.

Rejsestipendie-Foreningen (Fremmed-Bureau'et) har allerede travlt; de første Værelser er allerede lejet ud og Bestillingerne strømme ind. Men man er ogsaa forberedt: Bureau'et har allerede over 6000 Værelser til Disposition.

Den norske Turistforenings Montre bliver et helt anseeligt Bjælkehus, hvis Tag kommer helt op i Højde med Udstillingshallens Galleri. Over Taget bliver anbragt et slankt lille Spir, som øverst bærer en springende Løve.

Fra Norge er der kommet over 100 Malerier, . . . ogsaa nogle af Chr. Krogh.

Zwitzers Bjærgningsentreprise lader paa Udstillingen bygge et stort Basin, hvori en Dykker skal vise sine Præstationer. Det bliver 12 Fod dybt, hvoraf de seks rager op over Jorden, og her anbringes en bred Platform, hvor Publikum kan staa og se Dykkeren arbejde nede i Vandet.

To mægtige Sølvgraner fra Øresundsparken ved Strandvejen blev igaar plantet foran Hovedbygningens Facade.

Fra Frankrig er ankommet 44 mægtige Kasser med Møbler, 44 Kasser med Malerier og Skulpturer og fra Sverige ikke mindre end 333 Kasser.

I Industrihallen er alt et forvirret Liv. Det er en utrolig Masse Flasker, der forbruges i denne Hal. De sønderlemmes paa det grusomste. Hist er det Rahbeks Allé's Bryggeri, der pynter en Kuppel med lutter Flaskebunde; her er det en Likørforretning, der dekorerer med lutter Flaskehalse.

Gamle Carlsbergs Taarn har paa sin Top faaet en Trækuppel, hvor den store elektriske Lygte, som benyttes paa selve Gl. Carlsberg, vil blive anbragt.

Den franske Kunstudstilling

Den franske Udstilling paa Halmtorvet lige overfor Hovedindgangen.

En Udstilling udenfor Udstillingen.

Brygger Jacobsens storartede Plan.

10. Januar.

Kjøbenhavns Mæcen, Brygger Carl Jacobsen, har fattet en storartet Plan, som han under Udstillingstiden vil bringe til Udførelse paa egen Bekostning til Kjøbenhavns Forherligelse. I et eget dertil opbygget Hus vil han aabne en storartet Udstilling af fransk Kunst, navnlig Malerier, og det baade moderne og ældre Værker. Arkitekt Klein er allerede rejst til Paris for at indlede Forhandlinger, og om kort Tid rejser ogsaa Hr. Krøyer til Paris for at fremme Sagen. Der er allerede givet Hr. Jacobsen Tilladelse til at opbygge en interimistisk Udstillingshal paa Pladsen udenfor »Paraplyen«.

De berømteste franske Kunstnere udstiller!

Pasteur er Ærespræsident.

20. Januar.

Med en Begejstring, som er i høj Grad smigrende for os Danske, har de franske Kunstnere fra alle Lejre, baade de konservative og Impressionisterne, taget fat paa Forarbejderne til deres Deltagelse i den nordiske Kunstudstilling i Kjøbenhavn. Komiteen frembyder en Samling af franske Berømtheder. Ærespræsidenten er ingen ringere end Pasteur; Præsidenten er A. Proust, og Medlemmerne: Paul Dubois, Meissonnier, Gérôme, Gautherin, Chapu, Bonnat, Comon, Falguire, Mercié, Barrias, Cazin, Roll, Bernard, de Chavannes og Sekretæren George Petit.

De danske Kunstnere er misfornøjede!

21. Januar.

Det bekræfter sig, at vore Kunstnere har modtaget Meddelelsen om den Jacobsenske Udstilling af fransk Kunst med stor Misfornøjelse.

Kunstnerne vil indvarsle til et Møde om Sagen. Det maa dog haabes, at de vil opgive deres Modstand. Udstillingen af den franske Kunst vil være en stor Attraktion, og den vil virke baade belærende og ansporende paa vore egne unge Kunstnere.

P. S. Krøyers Maleri af Komiteen for den franske Kunstudstilling.

Fra venstre til højre: Besnard, Cazin, Roll, Gervex, F. Cormon, Braquemond, Delaplanche, George Petit, Lisch, L. Bonnat, Roger Ballu, Armant Dayot, Roty, Carolus Duran, Gautherin, Chapu, Mercié, P. Dubois, Charles Garnier, L. Pasteur, Carl Jacobsen, V. Klein, Antonin Proust, Puvis de Chavannes, Magne, Falguière, Gérôme, Barrias, L. Tuxen, Chaplin og P. S. Krøyer.

Brygger Jacobsen og Hustru skænker Glyptoteket til Staden Kjøbenhavn.

En mægtig Milliongave.

22. Februar.

I Lørdags har Kjøbenhavns Magistrat fra Brygger Carl Jacobsen og Hustru Otilia Jacobsen modtaget Meddelelse om, at de skænker Indholdet af Ny Carlsberg Glyptotek til Staden Kjøbenhavn under Forudsætning af, at Kommunen tilvejebringer en passende Bygning paa et passende Sted. Desuden skænker de et Legat paa en kvart Million Kroner i Obligationer til Staden til fremtidig Forøgelse af Glyptotekets Kunstskatte. Til den nye Bygnings Udsmykning skænker Ægteparret endvidere en kvart Million Kroner kontant, og endelig tilsiger de at ville anvende yderligere en halv Million Kroner til fortsat Indkøb af Kunstværker, især Antiker. . . .

Vi kan tilføje, at baade Stat og Kommune er villige til at stille de fornødne Midler til Raadighed for Opførelsen af den nye Bygning, der vil komme til at koste omkring een Million.

Saa aabner vi Udstillingen!

11. Maj.

Igaar afholdt man for første Gang Prøve paa Udstillingskantaten (Tekst af Chr. Richardt; Musik af Lange Müller). Koret er paa 600 Personer, der anbragtes paa en Del af Galleriet, og et Orkester paa 80 Mand fik anvist Plads ovenpaa det svenske Turisthus, hvis Tag ligger i Flugt med Galleriet.

Kantatens Længde er foruroligende. Paa Prøven igaar tog den to Timer!

Marinen udstiller en hel Torpedobaad, samt Kommandobro, Udkigstårn, Jollebomme, Styregrejre o.s.v. af det under Bygning værende Skib »Valkyrien«. Som det sig hør og bør lugter der godt af Beg og Tjære i denne Afdeling.

Fra Rusland er der nu modtaget over 100 Kasser med Udstillingsgenstande. Disse bestaar især af Kunsthaandværk, Guld- og Sølvgenstande, og meget af det Sendte tilhører Kejserinde Dagmar personligt.

I Tivoli har man aabenbart omsider ogsaa opdaget, at der skal ske noget i Byen i Sommer. — Pantomimetheatrets Træsøjler er i disse Dage blevet malet røde!

Den kongelige Ekvipage kører op foran Udstillingen den 18. Maj til Indvielseshøjtideligheden.

Udstillingen færdig paa Klokkeslet Fredag den 18. Maj Kl. Et!

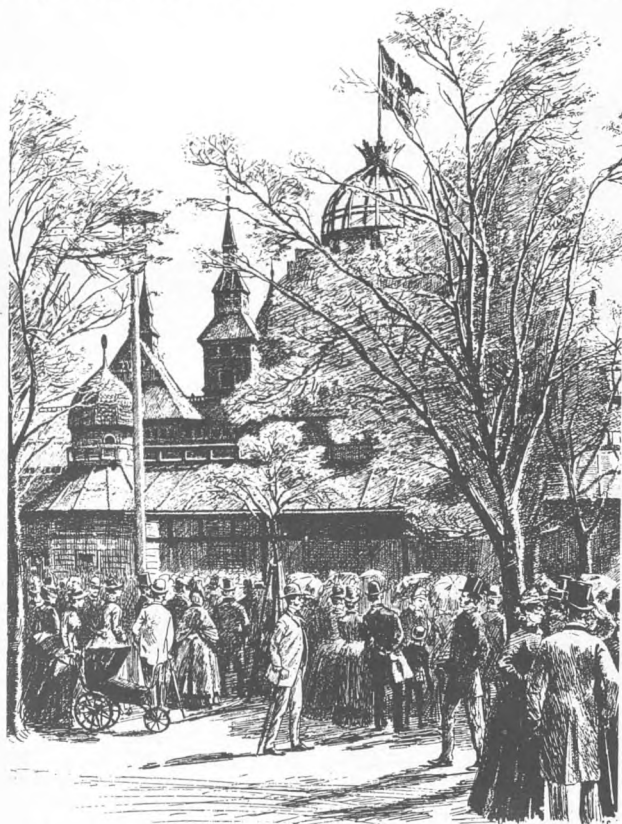
Sommersol over det glade Kjøbenhavn.

18. Maj 1888.

En ægte midsommersolhed Dag den 18. Maj! Kun for otte Dage siden Vinter, — nu høj Sommer; de styrende Magter er med vor Udstilling. Der er den store Stemning over Byen; Forretningerne ere lukkede, Flagmasserne daser for den lune Vestenvind. Ekvipager og Drosker flyver afsted med straalende Uniformer; festskrudede Udstillere, — store og smaa, — i bar Figur haler af med Korne under Armen og Blomsterkost i Hænderne. For en Masse hvide Glacé's, der blev uhjælpeligt gennemsvedte i Gaar!

Violtøse og Visedrenge jager omkring. . . . Passér Gaden! stønner Politiet, thi Øjeblikket nærmer sig. Musikken lyder nede fra Gammeltorv, — en Vandvogn gyder sit Indhold ud i Spidsen for Toget. Saa kommer Soldaterne og Musikken, der spiller Bjørneborger-Marschen; de festlige Toner bruser gennem Gaden, medens ung og gammel hopper og hinker, danser og halter foran, bagefter og paa Siderne til Tonernes Takt. De synes alt at føle Millionguldet glide i Lommen mellem de svedende Fingre. . . .

Er de der? Hvor? Dèr! Den lange Række af rødkuskede Vogne ruller frem; Guld og Ordner og blændende Dametoiletter lyser i Solen; Hussarernes tøjler de skummende Gangere, — Honnørmarsch, — Vagt i Gevær, — Splitflaget til Tops over Udstillingsbygningens høje Kuppel, — Kanonsalut fra Tivoli, — — Festen kan begynde!

Hovedindgangen stormes af nysgerrige Kjøbenhavnere.

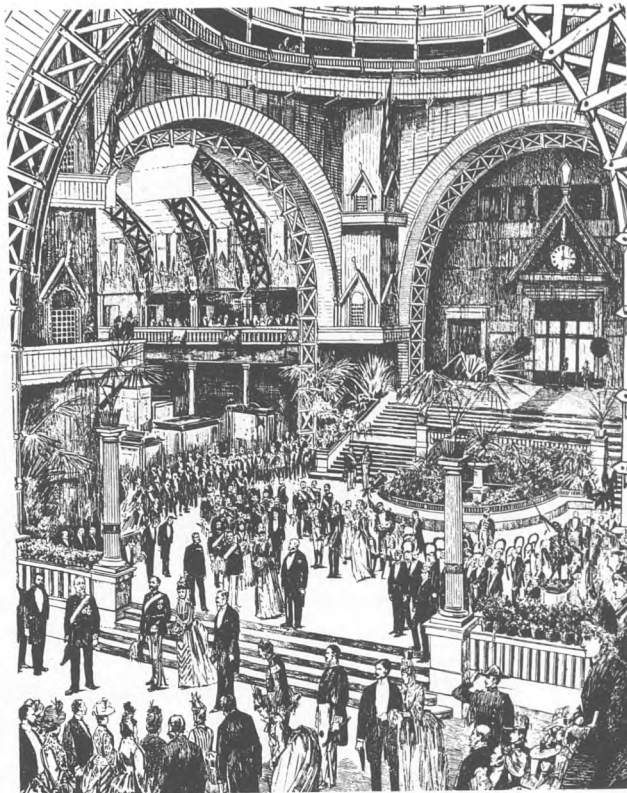
To Timer i 30 Graders Varme!

Indvielse i Trængsel og tropisk Hede.

Kongefamilien kommer!

18. Maj.

Kongefamilien modtoges ved Portalen af Udstillingskomitéen, der dog hurtigt trængtes tilbage af Generaler og Kammerherrer. Kun Komitéens Formand, Grev Frijs, holdt sig paa første Række, sat og støt. Indenfor i Vestibulen modtog Direktør Philip Schou de forskellige Honoratiore: Ministrene med Hr. Estrup i Spidsen, endvidere Hørup, Liebe, Corps diplomatique o. a. Kun disse Honoratiore fik Siddepladser. Gruppe-rede omkring det halv-runde Springvand tætnede Masserne sig snart, og Gallerierne fyldtes med Damer og Herrer. Paa Terrassen over den svenske Udstilling var det imponerende Kor og Orkester placeret, med Komponisten Lange Müller i Spidsen. Varmen var noget nær uudholdelig, men man glemte Varmen for at se paa de Kongelige, der nu traadte ind, fulgt af en stor og glimrende Suite, ligefra Generaler til Hoffets inti-

Kongefamilien og Honoratiore ved Aabningshøjdeligheden i Udstillingshallen.

meste Embedsmænd, Præsten og Lægen. Saa slog Lange Müller an, og Koret satte i med Chr. Richardts Indledningshymne:

Gennemvandring af Udstillingen.

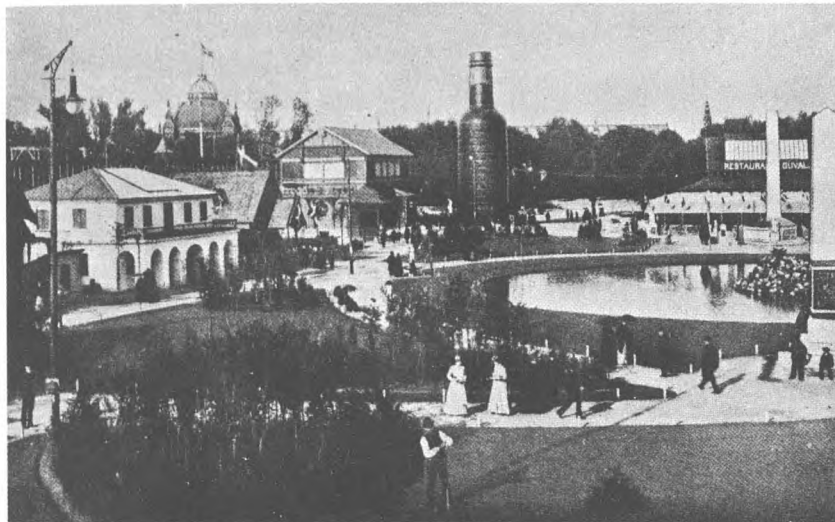
De høje Herskaber dvælede især ved den imponerende *Russiske Afdeling*. Her hos Russerne var der Stemning over Billedet: Montrene, hvis Skatte mætter Øjet med Skønhed, de strøbende Vaser paa de mørkerøde Fundamenter, Kummerne af Emaille, Lamperne paa Fødder af Lapis Lazuli; og imellem dem guldkrammererede Sendebud, Uniformer, Damer med Kæmpebuketter, et hensynsløst Flor af Roser, Gesandt og Attachéer i Buk . . . og overalt, ved de skønneste Genstande lyder Grev Tolls Ord: »— tilhører Hendes Majestæt Kejserinde Dagmar«.

I Maskinafdelingen aabnedes Udstillingen ved, at Hds. Maj. Dronningen trykkede paa en lille Knap; straks lød Fløjterne i Kor, Hjulene svingede, Drivremmene smeldede o. s. v. I Mælkeriet blev der serveret Mælk for de høje Besøgende, — i slebne Krystalglas med Krone! Og saaledes blev Afdeling efter Afdeling aabnet. Omsider korte de Kongelige bort, og Publikum strømmede ind til alle Herlighederne, ikke mindst til Tivoli, der for fjorten Dage siden laa dækket af Snesjap, men som nu pludselig er sprunget ud i den varme Sol, et vidunderligt Eventyr i sig selv.

Hovedgaden paa Udstillingen set ned mod Vesterbro, hvor man skimter Dagmartheatrets Kuppel i Baggrunden. Til højre ses Hovedbygningen og den russiske Pavillon, til venstre Carlsberg Bryggeriernes Model af Nikolaj Taarn med Spir.

Mellem Tuborgflasken og Fregatten

Køn er Tuborgflasken ikke — men heldigvis forsvinder den jo med Udstillingen.

Besøget overvældede Restaurationerne.

En komplet Fiasko.

Restaurationerne paa Udstillingen og i Tivoli havde ikke nogen heldig Debut: det blev en komplet Fiasko, hvis Mage vi aldrig har oplevet! Maden var revet væk tidlig paa Dagen; da Aftenens Mylr af Gæster trængte frem, var Køkken og Kælder tomme, — der var, som under Paris' Belejring, ikke en Rotte at opdrive. I Basaren stod Hr. *Neiendam* midt paa Valpladsen, bleg og fortvivlet som en slagen Feltherre, og Frkn. *Nimb* var simpelthen . . . flygtede!

Ogsaa i Klampenborg gik det helt galt. Her fik man ganske vist omsider fat i noget Mad, men Betjeningen var saa forvirret, at nogle af Gæsterne fik serveret Steg to Gange, medens andre fik Is med Kartofler! Restaurationerne maa nu virkelig snart se at indrette sig paa . . .

MILLIONEN!

En Konserves-Middag.

Hr. *Beauvais* gav forleden en Middag, en aldeles enestaaende Middag, for Pressen i Basaren i Tivoli. Til Middagen, der var paa 14 Retter, benyttedes udelukkende Hr. *Beauvais'* Konserves. Naar lige undtages Brødet, var al Maden Konservesprodukter.

Daarlig Reklame

— snavsede Skjorter.

Der er enkelte Forhold ved Udstillingen, der trænger til Kritik. Saaledes maa det hævdes med Bestemthed, at Reklamen i Udlandet er meget mangelfuld. Ogsaa paa Ud-

stillingen selv kan et og andet forbedres. F. Eks. har Hofbager Olsens *Bagersvende i Virksomhed* endnu ikke faaet rene Skjorter paa.

Det vestindiske Hus.

Blandt Udstillingens mange Bygninger er der Grund til at dvæle ved den smukke lille hvide Bygning, der hedder »Det vestindiske Hus«. Huset minder om en Forvalterbolig ved en vestindisk Plantage. Det indvendige er dekoreret med Palmetræer, Sukkerrør og blomstrende Kaktus. Udstillingsgenstandene er væsentlig ROM og SUKKER, Toddy Rom, Quavaberry Rom og »Scrub«

(en Blanding af Rom, Sukker og Lemon). Desuden findes det kendte Bay-Rum, et behageligt Toiletvand, der fabrikeres af Hr. Apotheker Riise paa St. Thomas. Og saa er der naturligvis et Hav af vestindisk Syltetøj.

Hvor skal man tilbringe sin Aften?

Onsdag Eftermiddag.

Det er paa denne Tid af Dagen, at Livet i Udstillingsbyen svulmer op med sine Krav. Man har læst Morgenaviserne, spadseret sin Tur paa Linien, dejeuneret i Esplanaden, hørt et Stykke Overture i Koncert-Palæet, sammesteds drukket en Diplomat-The, gjort Toilette og tændt en Cigaret . . . og da først præsenterer sig det alvorlige Spørgsmaal: Hvor skal du tilbringe din Aften? Denne vanskelige Afgørelse er Livets eneste Skyggeside i en Verdensstad som København.

Her er i Aften, foruden af Indfødte, Musik af Svenske, Nordmænd, Tyskere, Russere og Ungarer. —

Palæet, Tivoli, National, Sommerlyst, Kehlet, Esplanaden, Concert de Boulevard og Gud ved hvad, foruden Renz! For en Lægmand i Millionær-Branchen er det et dødt Punkt at komme over hver Aften Kl. mellem 5 og 6.

At anstille økonomiske Betragtninger nytter ikke paa en Tid, da den fattige Mand spiser Agurkesalat med riflede Kanter. . . . Man styrter sig ud i Vrimslen mellem de fremmede Sprog, mellem de brogede Klædedragter og mellem de flyvende Korrespondenter og Vanderbilterne.

Gil Blas.

— til Gengæld kan man ikke tænke sig noget smukkere end Tivoliseen med Udstillingsbygningen i Baggrunden.

Der sker ogsaa noget andre Steder!

Verdensudstilling i Barcelona.

Spaniens to-aarige Konge Alfons XIII aabner den store Verdensudstilling.

Juni 1888.

Det er saa langt fra, at *Kjøbenhavn* er den eneste By, hvor man i Sommer afholder en stor Udstilling. Der er Verdensudstilling i *Brüssel*, international Kunstudstilling i *München*, italiensk Udstilling i *London*, Industriudstilling i *Bologna* og Verdensudstilling i *Barcelona*.

Denne sidste er især vigtig i Europa's Øjne. Paa Barcelonas Rhed ligger 84 spanske og fremmede Krigsskibe opankrede med ialt 27.000 Mands Besætning. Vi bringer et Billede fra Aabningshøjtideligheden, der viser det Øjeblik, da Barcelonas Borgmester oplæser sin Tale for Hs. Majestæt Kong Alfons XIII. Majestæten havde for en Sikkerheds Skyld taget sin . . . Amme med!

Barcelonas Borgmester holder Aabningstalen for den to-aarige Monark.

Den to-aarige spanske Konge Alfons XIII.

Kejseren er død — Kejseren leve!

Berlin 9. Marts 1888.

Tysklands gamle Kejsers, den 90-aarige Wilhelm I er i Dag afgaaet ved Døden.

Hans eneste Søn, den afholdte, men svagelige Kronprins Friedrich har som Friedrich III overtaget Regeringen.

Berlin 15. Juni 1888.

Efter en Regeringstid paa knapt 100 Dage er Kejsers Friedrich III i Dag afgaaet ved Døden. Han var en dødsmerket Mand, da han i Marts Maaned besteg Tysklands Kejserskrone. En Maaned i Forvejen havde han endelig ladet sig operere for den Kræftsvulst i Halsen, der i de sidste Aar havde nedbrudt hans Helbred, men Operationen bragte ingen Bedring, medførte kun at han mistede Evnen til at tale. Kejsers Friedrich blev 56 Aar gammel.

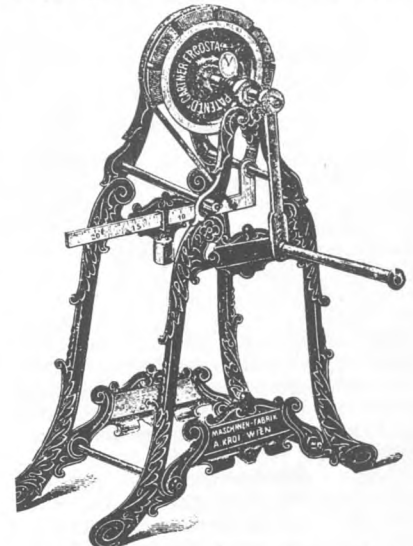
Hans Søn Wilhelm II, der nu er 29 Aar gammel, har overtaget Regeringen som Tysklands Kejsers.

Vidundermaskinen Ergostaten.

Fjerner Fedme og bekæmper Nervøsitet.

Prof. Nussbaum henledte forleden i et Foredrag Publikums Opmærksomhed paa den nye Sundhedsmaskine *ERGOSTATEN*. Vi bringer her et Billede af Apparatet.

Ved Hjælp af Haandsvinget drejes et Hjul, der er omgivet af et System af Bremses, som ved en Rem kan spændes mere eller mindre stramt omkring Hjulet og saaledes gøre Omdrejningsarbejdet mere eller mindre besværligt. Bremsernes Spænding reguleres ved et Bismerslod, der

Professor Nussbaums Sundhedsmaskine.

kan skydes langs en inddelt Stang, paa hvilken man altsaa direkte kan aflæse Bremsetrykkets, d. v. s. det præsterede Arbejdes Størrelse. Endvidere findes en Urskive, der angiver Antallet af Omdrejninger.

Brugen af denne Maskine siges at give fortrinlige Resultater og at være mere virkningsfuld end Ridning, Roning, Haandvægte og andre Legemsøvelser. Saaledes har en Dame, der vejede 268 Pund, tabt 32 Pund i Vægt ved hver Dag i 3 Maaneder at dreje Hjulet 1000 Omdrejninger i Løbet af 1 Time. Efter Prof. Nussbaums Mening skal Maskinen ogsaa gøre god Nytte mod alle Former for Nervøsitet.

Den første nordiske Musikfest

Ved Musikfesten indviedes den store nye Sal i Koncertpalæet.

En betydningsfuld Begivenhed i vort Musikliv.

5. Juni.

Dagen i Gaar, der var helliget den første nordiske Musikfest, og ved hvilken Lejlighed man indviede den store nye Sal i Koncertpalæet i Bredgade, satte Skel i vort Musikliv.

Hidtil har vore Koncerter maattet nøjes med Casino og Riddersalen i Koncertpalæet, men dette sidstes Bestyrelse har endelig bøjet sig for Tidens Krav og indset Nødvendigheden af at opføre en virkelig Koncertsal. En saadan er bleven bygget i Koncertpalæets Have i umiddelbar Forbindelse med Palæet, og selv om endnu kun de raa Ydermure er rejste og Taget lagt, lykkedes det dog ved en primitiv Udsmykning med Flag og Skjolde at gøre Nybygningen anvendelig til Musikfestens Aabningskoncert i Gaar Eftermiddags.

En festlig Indvielse.

Rummet er imponerende, og festligt tog det sig ud med den store Tribune rejst i Salens Baggrund, hvor ca. 700 Assisterende — Orkester og Kor — havde taget Opstilling. Og Akustiken var brilliant. Prægtigt klang Kuhlaus Elverhøj Ouverture, dirigeret af *Fr. Rung*, og festligt virkede det, at alle i Salen — inclusive Kongefamilien — rejste sig, da mod Ouverturens Slutning de første Toner lød af »Kong Kristian«.

Derpaa fulgte *Chr. Richardts* Prolog, fremsagt af Hr. *Emil Poulsen*, der sluttede med Ordene:

Med dette Ønske byder jeg

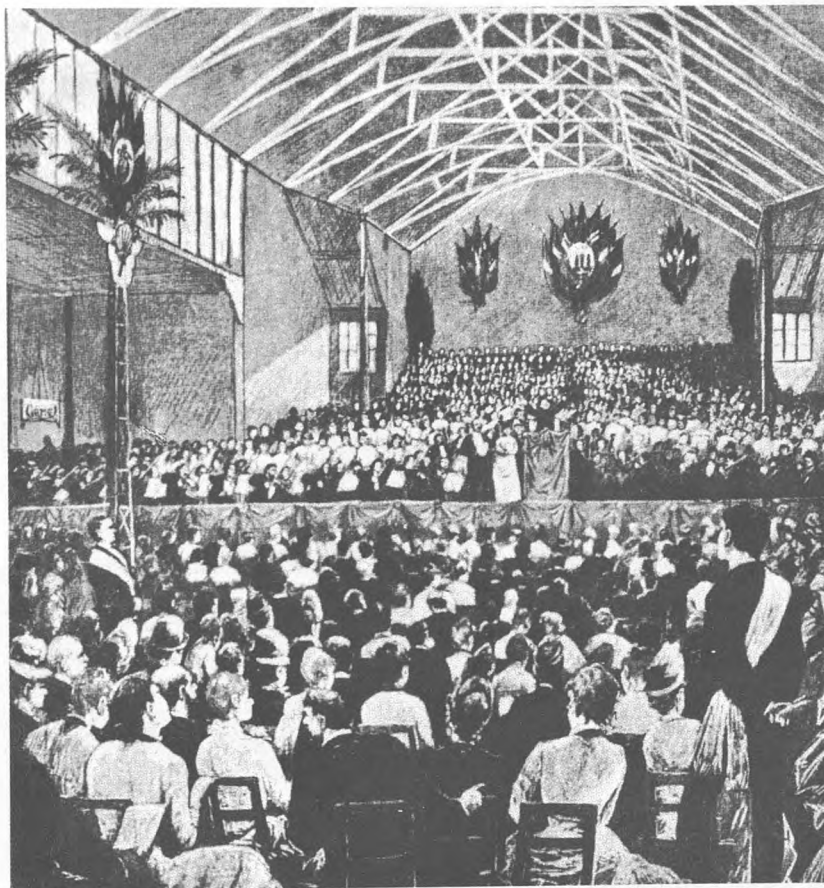
velkommen —

Retten er sat, Dem selv tilhører

Dommen.

Gade og Grieg dirigerer.

Professor *Niels W. Gade* hilstes med en Storm af Bifald, da han besteg Dirigentpladsen og fremførte sin *Ossian-Ouverture*. Og nu fulgte *Södermanns* Ballade »Den forladte Mølle« med Hr. *Simonsen* som Solist, *Nordmanden Selmers* Korværk

Musikfestens Aabningskoncert i den kun halvfærdige nye Koncertsal i Koncertpalæet. Paa Dirigentpladsen ses Prof. N. W. Gade.

»Frisk kuler Nordvinden« til *Plougs* Digt, og endelig traadte den norske Pianistinde Fru *Erika Nissen-Lie* ind ført ved Haanden af *Edvard Grieg*. De blev hjerteligt modtaget, og Jublen brød løs, da *Griegs* storlaaede A-moll Klaverkoncert var spillet til Ende med Fru *Nissen* ved Instrumentet og Komponisten paa Dirigentpladsen.

Pause og Hartmanns Kantate.

Efter en halv Times Pause, hvori de Tusinde Deltagere i Musikfesten forfriskede sig ved Buffet'erne og trak frisk Luft i Palægaarden, opførtes *I. P. E. Hartmanns* prægtige Universitetskantate, dirigeret af Hr. *Otto Malling*. Til Slut hyldedes den gamle Komponist for sit ungdomsfriske Alderdomsværk.

Straalende Sexa i Larsens Lokaler.

..Ved 9-Tiden i Aftes samlede Musikfestens Deltagere til en glimrende Sexa i Larsens Lokaler paa *Sct. Annæ Plads*. Der var dækket i den store Sal. Her bød Højesteretssagfører *Strøm* Velkommen og udbragte Skaalen for de skandinaviske Landes Herskerhuse, hvorpaa man staaende sang de tre Nationalsange.

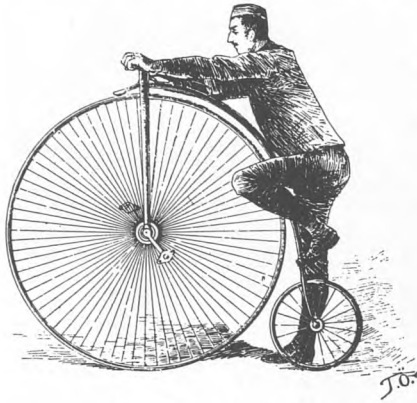
Professor *Gade*, der gentagne Gange havde Ordet, talte for de fremmede Gæster, for de unge Tonekunstnere og for *Normanns* og *Södermanns* Minde. *Edv. Grieg* udbragte Skaalen for *Hartmann* og *Gade*, Pastor *Richardt* talte for *Grieg*, og *Kammersanger Simonsen* for Kvinden. Stemningen var fortræffelig, der blev danset i den store Sal og pokuleret i snævrere Lag i de mindre Lokaler.

— Sport til Lands og til Vands —

En moderne Væddeløbsbane for Bicyklister ved Ordrup.

Et betydeligt Fremskridt for Bicyklesporten.

Det har i lang Tid skortet herhjemme paa en god Bicycle-Væddeløbsbane, og man har nogle Gange maattet benytte Traverbanen, men denne er ikke godt egnet til Cycle-

Opstigningens 1ste Tempo.

ridt. Efter mange Anstrengelser er det nu endelig lykkedes »Dansk Bicycle Club« at tilveiebringe en særlig Væddeløbsbane, beliggende mellem Charlottenlund og Ordrup. Banen er $333\frac{1}{3}$ Meter lang; den har en elliptisk Form, og der gaar 4,8 Omgange paa 1 engelsk Mil.

»Dansk Bicycle Club«, der har an-

Opstigningens 2det Tempo.

lagt den nye Bane, startede 7. Maj 1881 og tæller nu over 200 Medlemmer. I 1885 oprettedes Dansk Bicycle Union for at danne et Bindeled mellem Provins-Clubberne og D. B. C. Denne Forening har bl. a. sørget for, at eet Hotel i hver af vore større Byer giver Lempelse i Betalingen for besøgende Cyclister, og den har sat sig i Forbindelse med anerkendt dygtige Maskinreparatører rundt om i Landet, til hvem Medlemmerne kunne henvende sig med Sikkerhed for at blive godt betjente.

Dame-Roning.

Den 22. Febr. i Aar stiftedes Københavns Kvinde-Roklub, og Klubben købte strax den 4 Aarers Inrigger »Gutten« af Københavns Roklub. I nogen Tid har Studenter-samfundet allerede haft et Dame-Ro-Hold, men nu har Kvinderne altsaa faaet deres egen Klub og del-

Cyklesportens unge Haab.

Den ganske unge Chr. Ingemann Petersen, som ses paa hosstaaende Billede, har allerede udviklet sig til en overordentlig dygtig Cyklerytter. Paa Væddeløbsbanen er han en af de hurtigste, og trods sine unge Aar har han — som det tydeligt fremgaar af Billedet — vundet en Mængde Medaljer. Den unge Mand følger saaledes i sin Faders, den kendte Sportsmand og Cyklehandler Ingemann Petersens Fodspor — eller Hjulspor, maa man vel snarere sige.

En kvindelig Roer, i Kvinde-Roklubbens fiske og klædelige Rodragt.

tager med Iver i den sunde og gode Sport. Standeren er hvid med en blaa Stjerne. Rodragten er blaa Hue, blaat Jerseyliv med hvid Matroskrave, blaa- og hvidstribet Skjort med gult Livbælte.

Der flages og festes i Byen

Hundraaaret for Stavnsbaandets Løsning.

Da det imponerende Festtog marscherede op omkring Frihedsstøtten. Menneskemængden fyldte, som man ser, hele Vesterbros Passage lige ned til Halmtorvet.

Honoratiores i Galla og Bønder i Kofte.

21. Juni.

Hundraaarsdagen for Stavnsbaandets Løsning blev i Gaar fejret paa værdig Maade overalt i Landet og i Hovedstaden. Her i Byen lagde Universitetet for med sin Fest ved Middagstid. Festen var meget stilfuld, og det gjorde en sælsom men udmærket Virkning midt imellem de fine Herrer i Uniform og Galla at se en Flok indbudne Bønder. Deres friske, rolige Ansigter og jævne Kofter gav Festen det rette Præg. Hovedtalen blev holdt af Prof. Joh. Steenstrup.

Toget til Frihedsstøtten ca. 12.000 Deltagere.

Kjøbenhavn var flagsmykket, og der var mange festklædte Mennesker

paa Gaden, ogsaa mange Svenskere. Den engelske Mode at bære Knap-hulsblomst, naar man færdes i det Frie, synes omsider at have vundet Borgerrøt blandt Herrerne i Kjøbenhavn. Hele Morgenen igennem læsede det ene Ekstratog efter det andet Tusinder af Landboere af ved Hovedbanegaarden. Derfra gik Turen med flyvende Faner og klingende Spil til Udstillingsterrænet, hvor man samledes paa den aabne Plads bag Maskinhallen. Her tog mange af Bønderne Madtørklædet frem og gik i Gang med den medbragte Mellemmad. Samtidig begyndte Deltagerne i *det store Tog* at samles paa Christiansborg Slots Ridebane, hvorfra Toget satte sig i Bevægelse Kl. 5. I Spidsen kom syv Betjente og Hr. Politispektør Theodor Petersen til Hest. Saa kom nogle Ministre, Byens Magistrat, Universitetets Professorer, kjøbenhavnske Præster (uden Ornat!),

Domstolenes Medlemmer o. s. v. og saa selve Toget, Arbejdere og Landboere, vel nok 10—12.000 ialt.

65.000 til Afslutningsfest i Tivoli.

Størst Lykke gjorde Studenterne med deres hvide Huer; mest Opsigt vakte Arbejderne fra *Ny Carlsberg*, der mødte med et Splitflag. Overalt, hvor det mægtige Tog glider forbi, jubler Publikum og raaber Hurra. Omsider naar man ud til Frihedsstøtten. Hver Fane, der passerer, sænkes ærbødigt for den slanke Søjle; der kastes Blomster og Kranse ind over Gitret, og Korporation efter Korporation raaber Hurra. . . .

Naturligvis endte Dagen med Fest paa Udstillingen, og Tivoli havde sit Livs største Aften, — 65.000 Besøgende!

Ernst Ahlgren og Georg Brandes

Ernst Ahlgren.

Første Møde med Georg Brandes.

Dagbogen 1886.

Det var den 1. Oktober, jeg første Gang saa Georg Brandes — — —

»Lad mig se lidt paa Dem først,« sagde han med en blød, alvorlig Stemme, uden at saameget som en Lysning gik over hans Ansigt. Panden laa i underlige Furer, og han saa frem under den med graa Øjne, i hvilke der laa ligesom et

Tungtind. »Der er ikke meget tilbage at se paa,« svarede jeg. Det lød saa pudsigt ligefremt, hvad han sagde.

— — —

Han spurgte om mine Fremtidsplaner. »Jeg tror, at jeg kan arbejde endnu et Par Aar.« — »Et Par Aar? Hvad mener De med det, tror De, at De skal dø?« — »Jeg ved det ikke.« Han maalte min høje Skikkelse. »De ser ikke saadan ud. Paa Gensyn.«

*

Før betød København for mig Teater og Indkøb, nu betyder den kun Georg Brandes.

Atter i København.

Dagbogen December 1886.

2. Dec. Lang Spadseretur med Georg Brandes.

3. Dec. Indkøb hele Dagen. — Og saa paa Forelæsning. »Han« fulgte mig hjem. Hvis jeg ikke følte mig saa dum og uvidende, vilde jeg blive fuldkommen forelsket i ham.

Blot jeg med Ord kunde beskrive, hvordan Axel Lundegård har været og er imod mig! Han ved alt, alt om mig, vi er jo saa gamle Venner, vi har omgaaedes som Kammerater inden noget Menneske endnu kendte Ernst Ahlgren, inden »Frau Skåne« udkom, og nu først føler jeg, hvor dybe Rødder Hengivenheden har. Som han vogter paa mig — tænker først og fremmest paa mig og næsten altid. — Blot du kunde høre, naar han siger, at jeg skal have min Frihed, hvis Livet er for tungt, men hvordan han med den største Æmhed forsøger at sammenknytte de Traade, som er bristet mellem mig og Tilværelsen! Og hvor blidt han kan sige, at han ikke har Raad til at miste en Ven som mig, og at vor Litteratur heller ikke har Raad dertil.

Arbejde og Livslede.

Dagbogen 1887.

2. Jan.: En Brevlap fra G. B.

5. Jan.: »Fru Marianne«. Livslede. Det ser ikke ud somom jeg skulde kunne komme igennem det.

Mid sommer aftenen: (Efter at have læst »Politiken«s Anmeldelse af »Fru Marianne«) Fik Dødsdommen over mit Forfatterskab, maaske over mig selv.

26. Juni: En forfærdelig Nat. Det synes at nærme sig. Staar stadigvæk paa det Punkt »Enten — eller«. En ensom Spadseretur og Prøveskydning med Revolveren, som gaar godt. Angst, men jeg vover det vel endda om det bliver nødvendigt.

Georg Brandes.

Afskedsbrev til Brandes.

Om jeg selv havde haft ringeste Tro paa min Begavelse, skulde ikke Alverdens Kritikere have formaaet mig til dette Skridt. Jeg vilde have rejst mig med Trodsens hele Kraft, vilde være ægget af Harmen. Men jeg kan ikke harmes, man har ikke gjort mig Uret.

De har været mig en grusom Bøddel, maaske mere grusom end nødvendig, men jeg kysser Deres Hænder. Jeg kom aldrig til at hade Dem. Havde jeg levet, var jeg maaske kommet til det. Saa vil jeg hellere dø.

De første Selvmordsforsøg.

Den 8. Januar 1888.

Georg Brandes.

Hvor har jeg i mit Inderste tigget om et eneste venligt Ord! Forgæves.

Jeg var en ærbar Kvinde; at jeg gav mig helt, kom af, at jeg elskede helt.

Allerede i Foraaret mærkede jeg, at Du var træt af Legetøjet, og at jeg ikke kunde haabe paa noget Venskab eller nogen Velvilje, naar Legen var slut — din Ven vilde jeg tusind Gange hellere have været end din Elskerinde. — —

Der findes intet Valg hos mig imod Dig. I Tankerne stryger jeg over dit Haar, som jeg saa mange Gange har gjort det, naar Du var bedrøvet, og jeg er glad over, at min Død ikke skal gøre noget varigt Indtryk paa Dig. Farvel.

— Kærligheden og Døden

Axel Lundegård:

Det bankede. Døren aabnedes. Udenfor stod Victoria Benedictsson i hvid Natdragt, og saa bleg, at Ansigtet lyste i Halvmørket.

Dirrende af Hjertets Uro sagde hun, at hun havde taget Gift. (Det var Morfin). Hendes Beslutning om at ville dø, stod fast, men hun følte en ubetvingelig Angst, og bad om, at jeg vilde vaage over hende — —

I de følgende Dage udførte Naturen selv det Redningsværk, som en Læge skulde have foreskrevet.

Dagbogen.

10. Jan.: Som i en Drøm husker jeg, at G. B. saa op til mig om Formiddagen. Jeg gik i en Morfinrus.

16. og 17. Jan.: Tiden gik.

Selv mordet den 23. Juli 1888.

(Af Afskedsbrevet til Axel Lundegård.)

Kæmrat! D. 18 juli 1888.

Jeg skulle helst vilje at du ikke ser mit lik, om det ser kummert ud, og det gør jeg ikke nu altid.

Hvis det koster på et skilje fra mine edkært og arbejdsplaner, det kan jeg ikke beskrefne. Men mit sime er for medlidenhed; jeg kan ikke fuldborde dem.

Jeg er mest redd for at være for tæt på hunden i det afgørende øjeblik og at mislykkes, ligesom sist.

Jeg tycker att jag tror inte på Gud, men jag kommer ändå att bli till honom i det sista, så starkt är den döendes begär att känna ett befriande vären.

Du får mycket smält, kumpet länk med omkastnader och alting. Förlåt mig det, käre qvare!

Jag undrar om du skall komma i quäl. Kommer du inte, så gör dig ingen förhållningar. Om du kommit skulle detta

huf ha legat i min lada, och när du gått skulle jag ha gjort hvad jag annars gör.

Da net je tætte an nærm annen, att jag inte handlar i förhållande.

Det finns ingen redning. Men i det svarta djupet!

Sydkelig du som får dö bland de rika, med en hund i sin.

Säg lyckligt. Käre! Käre! Käre!

Den vän

Ernst.

D. 22.

Förstår inte mina privatanteckningar. G. B. skulle troligen ha en del, men det får icke ske. Kvart ord är sanning och den sanning jag kan besegra med min död bör också ha med att stå för.

Ernst Ahlgren död.

København den 24. Juli 1888.

Den svenske Forfatterinde Fru Victoria Benedictsson født Bruzelius, kendt under Pseudonymet Ernst Ahlgren, er i Gaar afgaaet ved Døden. Hun havde selv berøvet sig Livet, og blev fundet død i sit Værelse paa Leopolds Hotel i Hovedvagtsgade. Fru Benedictsson var født 6. Marts 1850 i Skaane og blev saaledes 38 Aar gammel. 1871 giftede hun sig med den 28 Aar ældre Postmester Benedictsson i Hørby. Hun efterlader sig en Søn og fem Stedbørn.

Fru Benedictssons Forfatterskab strækker sig kun over de sidste fire Aar og omfatter Romanerne »Pengar« og »Fru Marianne«, nogle mindre Skildringer »Fra Skåne« og »Folklied och småberättelser«, samt et Proverbe »I Telefon«, alle vidnende om hendes Intelligens, fine Følsomhed og skarpe Iagttagelsesevne. Der er tillige ofte et forfriskende Drag af Humor over hendes Skildringer. I sit private Liv, der endte saa tragisk, blev hun ikke skaanet for Skuffelser og Sorger, dertil kom en alvorlig Sygdom, en Hofteskade, der tvang hende til i lange Perioder at holde Sengen, ofte voldte hende store Smertes, og til Tider nødte hende til at bruge Krykker.

Storstaden Kjøbenhavn med

Dagmartheatret.

Den 4de Juli 1888 begynder under Ledelse af

Hr. C. F. van Hell

et Gæstespil af følgende Kunstnere: Agnes Sorma fra „Deutsches Theater“ i Berlin,

Marie Barkany fra det kgl. Hof-Theater i Berlin,

Gertrud Giers fra Stadttheatret i Hamborg.

Joseph Kainz fra „Deutsches Theater“ i Berlin,

Georg Engels fra „Deutsches Theater“ i Berlin,

Rosa Fæser, Carl Stallmann,

Clara Heussmann, Ludvig Wely,

Anna Storm, Ludvig Hertzner,

Anna Braga, Johannes Körner,

Anna Walher, Julius Robrbock,

Vilma Voggenhuber, Joseph Doutach,

Elvira Egl, Herb. Paulmüller,

C. F. van Hell, Oskar Berger,

Gustav Køber, Carl Reasner,

Paul Arenlt, Hr. F. Kurzweil,

Arthur Krausnoek, Fru E. Tjøldte.

Paul Nollet.

Repertoire: „Romeo og Julie“ af Shakespeare, „Kabale og Kærlighed“ af Schiller, „Don Carlos“ af Schiller, „Narciss“ af Brachvogel, „Galeotto“ af Paul Lindau efter Echerogay, „Pigen fra Heilbronn“ af Kleist, „Røverne“ af Schiller, „Clavig“ af Goethe, „Emilia Galotti“ af Lessing, „Francillon“ af A. Dumas, „Goldfische“ og „Die berühmte Frau“ af Gustav Kadelburg og Fr. v. Schönanthan, „De Nygifte“ af Bjørnson, „Under fire Øjne“ af Fuld, „Jugendliebe“ af Ad. Wilbrandt, „Der Probepeil“ af Osar Blumenthal, „Doctor Klaus“ af L'Arronge, „Ein Erfolg“ af Paul Lindau, „Hvor man keder sig“ af Pailleron, „Der Schwabenstreich“ af Fr. v. Schönanthan.

Billetspriserne er: 1. Parket 4 1/2 Kr., 2. Parket 3 1/2 Kr., Parterre 3 Kr., 1. Etages Pladsløge 2 1/2 Kr., 1. Etages Sideløge 2 Kr., 2. Etages Pladsløge 1 1/2 Kr., 2. Etage 1 Kr., Galleri 60 Øre.

Abonnement (dog kun til 4. Juli Kl. 12 Middag).

Før 21 Forestillinger: 1. Parket 1-10 R., Balkon Pladsløge 1 R., Sideløge 1 R. 60 Kr. — 2. Parket 1-4 R., Balkon Pladsløge 2-7 R., Sideløge 2-7 R. 70 Kr. — Parterre 1-4 R., 1. Etage Pladsløge 1 R., Sideløge 1 R. 50 Kr.

Før 12 Forestillinger (lige og ulige) 1. Parket 1-10 R., Balkon Pladsløge 1 R., Sideløge 1 R. 50 Kr. — 2. Parket 1-4 R., Balkon Pladsløge 2-7 R., Sideløge 2-7 R. 40 Kr. — Parterre 1-4 R., 1. Etage Pladsløge 1 R., Sideløge 1 R. 30 Kr.

Abonnement tegnes og Bestillinger paa enkelte Billetter til de første Forestillinger modtages i kgl. Hof-Musikhandel (Henrik Hennings), Amagerstov Nr. 6, og paa enkelte Billetter i Dagmartheatret.

Første Forestilling den 4de Juli:

„Romeo og Julie“, Tragedie i 5 Akter af Shakespeare. C. F. van Hell. 9271

Hr. Joseph Kainz, det tyske Dagmartheater-Gæstespils fremragende Førstekraft.

Det tyske Gæstespil.

Dagmartheatrets tyske Gæstespil betyder Kulminationen af denne Udstillingsommers kunstneriske Begivenheder, ikke mindst ved Fru Agnes Sormas og Hr. Joseph Kainz's Medvirken. Hr. Kainz og Frue har taget Ophold paa Klampenborg, hvor den berømte Skuespiller i de sidste Dage er set paa Strandvejen ivrigt optaget med Forsøg paa at køre paa Tri-cykle.

Fru Agnes Sorma, den store tyske Skuespillerinde, der medvirker i Dagmartheatrets Gæstespil.

Tivoli.

Idag Torsdag d. 14. Juni 1888. Næstsidste Koncert Kl. 7 1/2 i Tivolis Koncertsal af

Upsala Studentersangerne (30 Sangere)

under Anførsel af Hr. Ivar Hedenblad, samt under Medvirkning af Koncertsangeren

Hr. Salomon Smith.

Alt er udsolgt.

Nørrebroes Theater.

Iaften fra 7 1/2, 11:

Stor Koncert

af det ungarske

Militair-Dreng-Orkester,

35 Musici,

under Ledelse af Kapelmester

Lambert Steiner.

Entré 25 Øre, Børn 15 Øre.

Cirkus Benz

Igeoverfor Jernbanestationen. Idag Torsdag den 14. Juni 1888.

Stor Forestilling.

Før 6te Gang:

Japan

eller Mikadoens iunefulde Hustruer, stort ekvestrisk Balletdivertissement i 2 Afdelinger af Dir. E. Benz. „Emir“, sort Skimmehingst (Apportherhest), fremføres af Hr. Franz Benz. Skolehesten „Galgenstrick“, rides af Hr. J. W. Hager. Storartede gymnastiske Luftproduktioner af Søstrene Thora & Thekla Hoffmann fra Kjøbenhavn. De 2 Atleter til Hest: Optræden af Kunstrytterskerne Frk. Lillie Meers og Frk. Antoinette. Mr. Sylvester som storartet Jockey. Parforcerytteren Mr. Pierre. Mr. Batty-Seeth med sine

8 dresserede afrikanske Løver.

Imorgen: „Japan“ og Optræden af de 8 dresserede Løver. Søndag 2 Forestillinger. Kl. 4 1/2 Et Barn frit. Kl. 7 1/2 Extra-Forestilling. E. Benz, Directeur.

Etablissement National.

Fra 8-12: Stor Koncert og Varietèforestilling.

Musikdirektør Carl Lumbye.

Concert du Boulevard.

Vesterbrogade 29.

Koncert og Varietèforestilling.

Uden- og indenlandske Artister.

Skandinaviske

Panoptikon.

Åbent daglig fra 9 Morgen til 10 Aften.

Nyt: 1) Kæiser Wilhelm paa sit Bedstestue. 2) Fave Leo XIII. 3) Fantomen, en Sang og Musik, tegne af svenskfødte Mand og Kvinder. 4) Stanley og Albert Christopher, søn paa Kongebøden.

5) Kong Karl XV i Besøg hos Kong Frederik VII paa Kronborg.

internationale Forlystelser!

Forlystelser.

Dagmartheatret.

Vasa Theatret fra Stockholm.

Iaften Kl. 7 $\frac{1}{2}$ —10 $\frac{1}{2}$.

Den skønne Helene.

Operette i 3 Akter. Musik af Offenbach.

Den skønne Helene: Frk Anna Petterson. — Paris: Tenoristen Hr. Hagmann. Calchas: Hr. Grønder. — Orestes: Fru Cederberg.

Billetter faas i Theatrets Billetkontor til forhøjet Pris fra Kl. 9 $\frac{1}{2}$ —11 og til de ordnære Priser fra Kl. 12 hele Dagen.

Imorgen Fredag:

Den skønne Helene.

Sommerlyst.

Fra og med Fredag d. 1ste Juni hver Aften Koncert i Salen af det svenske Nationalselskab i Nationaldrager under Direktion af Hr. Haffgren: Musik i Haven.

Militair Badeanstalt ved Langelinie.

Hver Aften Koncert af en Trio under Ledelse af John Dava.

Den skjønneste skjønne Helene.

Den svenske Operette-Primadonna Anna Petterson i »Skønne Helene« paa Dagmartheatret:

— Hör oss gudinna! hör oss Afrodite:
Kärlek måste vi ha, om än aldrig
så lite! —

(Af »Skønne Helene«).

Folketheatret.

Russisk Opera.

10de Forestilling iaften
Torsdag Kl. 7 $\frac{1}{2}$ —10 $\frac{1}{2}$.

Extraforestilling til populære Priser.

„Dæmonen“.
(Hr. Tartakow i Titelrollen).
Billetter til ordinar pris (2, 1 $\frac{1}{2}$ og 1 Kr.) i Folketheatret Kl. 10—2 og fra Kl. 4.

11te Forestilling imorgen
Fredag Kl. 7 $\frac{1}{2}$ —10 $\frac{1}{2}$:

„Najaden“.
(„Russalka“).
Billetter til Forkjopspris i Hofmusikhandelen idag Kl. 9—5, til ordinar pris (4, 3, 2 $\frac{1}{2}$, 2, 1 $\frac{1}{2}$ og 1 $\frac{1}{2}$) i Folketheatret imorgen Kl. 10—2 og fra Kl. 4.
Forestillingerne slutte Søndag.

Det ny Panorama

af Paris-Compagnien og Diorama af Blaget paa Rheden den 2den April Aabent fra Kl. 9 Form. 6380
NB. Søndag halv Betaling.

Pariserhallen.

Diner 3 Retter & Kaffe 1 Kr.
Hver Aften stor Koncert af en Kvartet. 8400

Ferden alle Kjøbns Blade, tyske, svenske & 35 Provinblade, holdes nu ogsaa „The Daily News“, „Police Gazette“, „Le Figaro“ & „La Caricature“.

Café St. Louis,

63 Vesterbrogade 63.
Koncert hver Aften. Gratis Entré.
7480 H. Clausen.

„Esplanade-Pavillon“.

Første Rangs Konditori, Café & Restaurant, helliggende ved Citadellet & Promenade-Alleen til Langelinie.
Stor Koncert, Helligdagsene fra Kl. 4, Søndage fra Kl. 7 til 11 $\frac{1}{2}$ Etm., under Ledelse af Hr. G. Cappelen. 6568
Fad-Øl fra „Zum Spaten“ (Sedlmayr. München).

Phoenix Salon.

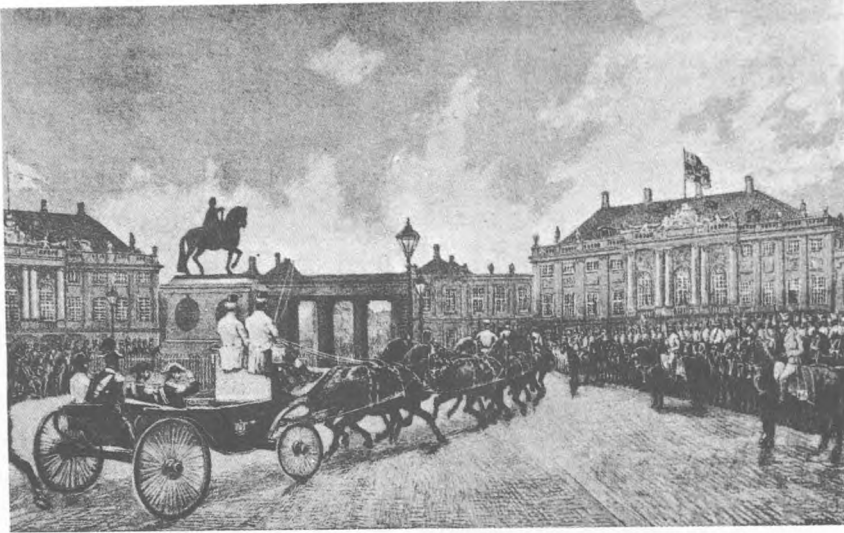
Iaften. Torsdag, stort Bal.

Kohlet's Café-chantant. 8
Optræden af et stort og elegant Damepersonale.

I Anledning af Udstillingen er den kjøbenhavnske Presse bleven enig om at lade alle Fjendtligheder fare — d. v. s. foreløbig saa længe Udstillingen varer. Der er derfor dannet en midlertidig Journalistforening under Ledelse af Peter Hansen, der ses her — efter »Punsch« — dirigerende et Kor af samtlige kjøbenhavnske Redaktører.

Kejser Wilhelms Dag i Kjøbenhavn

Kejser Wilhelm og Kong Christian kører ind paa Amalienborg Plads.

Det første tyske Kejserbesøg.

Kejser Wilhelm modtages med Æresbevisninger af den danske Kongefamilie.

31. Juli.

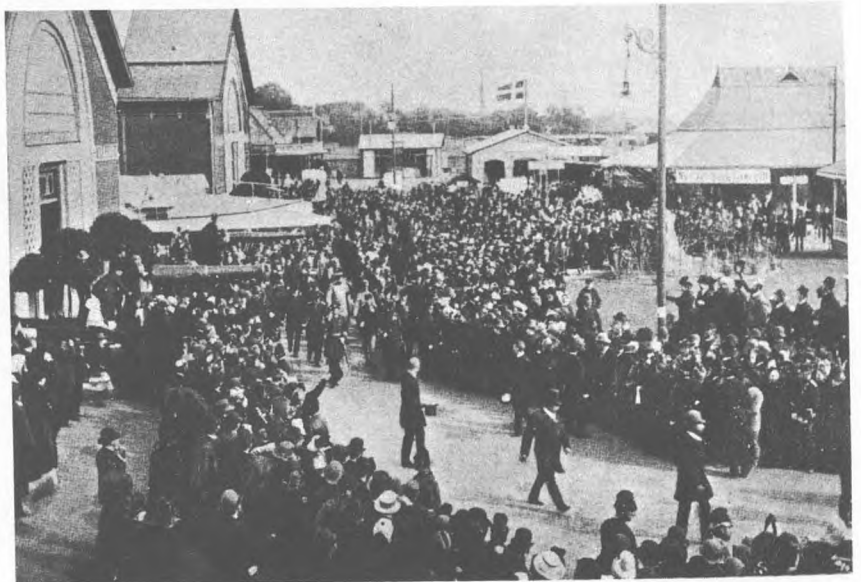
For første Gang har en tysk Kejser besøgt Danmark. Tidligt i Gaar Morges modtog den danske Konge sin høje Gæst, *Kejser Wilhelm II*, under Udfoldelse af et stort Cere- moniel.

Kong *Christian* var sejlet Kejseren i Møde, og de to Fyrsteskibe med ledsagende Eskadrer salutede hinanden helt nede ved Falsterbo. Med »Dannebrog« og »Hohenzollern« i Spidsen stod derpaa de forenede Eskadrer ind til Kjøbenhavn. Kongen gik først i Land for, sammen med den Kgl. Familie, at kunne modtage Kejseren ved Toldbodens Landgangstrappe. Kejseren var ledsaget af Prins *Heinrich*; efter at begge med ridderlig Ærbødighed havde hilst paa *Dronningen* og *Prinsesse Marie*, steg Herskaberne tilvogns og kørte ad Grønningen og den med Militær stærkt besatte Amaliegade til Amalienborg. Det bemærkedes ved Indstigningen i Vognen, at den unge Kejser længe vægrede sig ved at indtage Hæderspladsen, men at han tilsidst nødtes dertil ved Kongens Courtoisie.

**Demonstrationen mod Kejseren.
Der hysses og pibes i Grønningen.**

Byen var saa godt som intetsteds dekoreret, og der var ikke mange Mennesker paa Gaden; men overalt saa man *tyske Reisende*, ja ved Told-

boden var der endog et privat Selskab af tyske Sangere, der sang »Heil dir im Siegerkranz«, og da de kongelige Ekvipager svingede ud i Grønningen, var der en Del Tyskere, som brød ud i begejstrede »Hoch«- og Hurra'er, hvilket fremkaldte baade Hyssen og Piben fra Kjøbenhavnerne. Iøvrigt blottede Mængden høfligt Hovederne, men der hørtes intet Hurra, og kun fra et enkelt Hus

Kejseren og Kongefamilien besøger Udstillingen.

viftedes med nogle Lometørklæder; de Viftende var Tyskere.

Kl. 12 $\frac{1}{2}$ indtoges en Dejeuner, hvorefter Kejseren og hele den kongelige Familie begav sig til Udstillingen.

Kejseren besøger Udstillingen.

En kold Skulder til Tysklands unge Hersker.

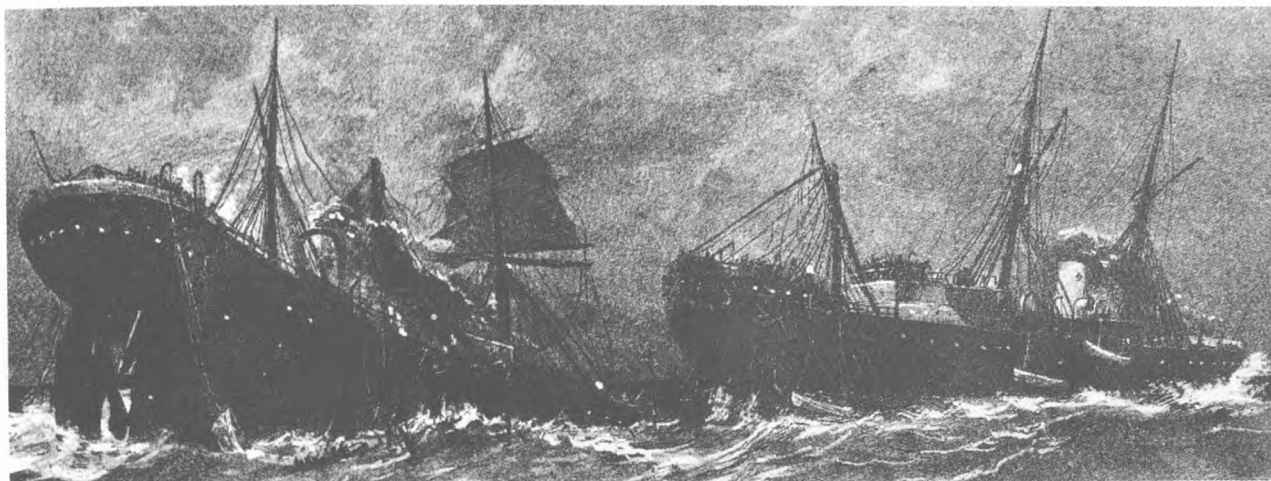
Ved den tyske Kejsers Besøg paa Udstillingen var Pladsen foran Hovedhallen afspærret af Politiet, og der var hejst to tyske Rigsflag. Kejseren gik Udstillingen meget nøje igennem; særlig Opmærksomhed skænkede han den danske Flaades Afdeling, for hvilken han komplimenterede Kong *Christian* stærkt. Ved Bortkørslen var der igen en Del Tyskere, som raabte »Hoch«, og et Par tyske Damer kastede Blomster i Kejserens Skød.

Trods denne, noget taktløse demonstrerende Optræden, hørttes saa godt som ingen Mislyd.

**Kejseren rejser i Nattens
Mulm og Mørke.**

Om Aftenen Kl. 7 $\frac{1}{2}$ var der Galadiner paa Amalienborg, og det var Meningen, at Kejseren derefter skulde gaa om Bord i »Hohenzollern«. I sidste Øjeblik ændredes dog Tiden for Afrejsen, — formentlig fordi Kejseren ønskede at undgaa flere Demonstrationer. Afrejsen fandt Sted ved 11-Tiden fra Toldboden i øsende Regn og ved Fakkelskær.

Katastrofe for dansk Skibsfart!

Det frygtelige Øjeblik da vore to store Amerikabaade »Geiser« og »Thingvalla« stødte sammen paa Atlanterhavet.

Da Sorgens Budskab naaede Kjøbenhavn.

Hjerteskerende Scener paa »Thingvalla«s Kontor.

18. August.

Overalt i Hovedstaden var der Sammenstemmen om Expresbureau'erne og de private Boutikker, der havde opslaaet Løbesedlerne. Paa Kaféer og fra mindre Grupper hørte man overalt Navnet »Geiser«. Paa Larsens Plads og paa Thingvallas Kontor i Ny Toldbodgade forefaldt gribende Optrin.

Selskabets Personale havde en trist og anstrengende Dag. At skulle nævne det forskrækkelige Ord *Død* Snese af Gange i Løbet af faa Timer til ængsteligt forespørgende Efterladte er baade en vanskelig og saare tung Opgave.

»Geiser« var paa Vej hjem til Danmark, og mangen Moder, Broder og Søster, der ventede deres Kjære hjem, maatte gaa fortvivlede bort fra Kontoret; det var ikke engang alle, der kunde gaa bort, — flere besvime og maatte skaffes bort i Vogne.

»Thingvalla« er Selskabets ældste Skib. »Geiser«, som gik ned, var det nyeste og flotteste. Det var bygget paa *Burmeister & Wain's* Værft i 1882. Det maatte 2831 Tons og var forsynet med alle Nutidens Apparater til Sikring af Passagerer, Besætning og Ladning. Det var assureret for 800.000 Kroner.

Frygtelig Sø-Ulykke paa Atlanterhavet.

Vore to Thingvalla-Baade sejler hinanden i Sænk.
»Geiser« sunket paa fem Minutter.
77 Passagerer og 33 Matrosør druknet!

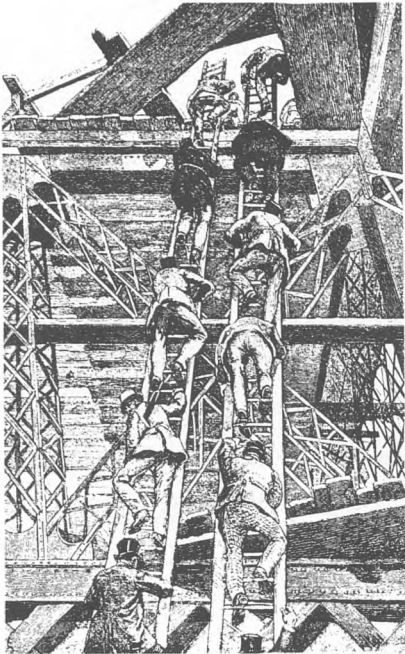
Den 14. August Kl. 4 Morgen stødte »Geiser« sammen med »Thingvalla« ved Sable Island under New Foundlands Kyst i høj Sø og Regntykning. De Reddede fra »Geiser« og Passagererne fra »Thingvalla« blev optaget af Hamborger-Damperen »Wieland«, der bragte dem til New York.

Udvandrerne paa Larsens Plads. Efter Maleri af Edv. Petersen.

Noter og Nyt i Sommerens Løb

Frokost paa Eiffeltaarnet.

22. Juli.

Skønt Eiffeltaarnet i Paris kun er naaet op til almindelig Kirketaarns-Højde, har Hr. Eiffel allerede holdt en vellykket Frokost paa den foreløbige Top for de parisiske Journalister. Ovenstaaende Billedet giver et godt Indtryk af de Anstregelser, d'Herrer af Pressen maatte gøre for at komme paa Højde med Frokosten.

En Palmehave i Tivolis nye Facadebygning.

7. Aug.

Pragtbygningen til Tivolis Facade paabegyndes straks med denne Sæ-

sons Slutning. I Vinterens Løb opføres den Del, der skal ligge mellem Tivoliporten og Panoptikonbygningen. Heri vil den store Palmehave, der jo bliver enestaaende i Kjøbenhavn, ligge, — endvidere to Sale og to Restaurationer, den ene ved Tivolis Port, saa at man fra Vinduerne kan iagttage Mængden. I Bygningen paa Portens anden Side, der senere bliver fuldført, er det Hensigten at lade et større fotografisk Atelier indrette. Kjøbenhavn faar saaledes sin første og eneste Vinterhave, hvor man kan tilbringe Tiden, naar man hverken ønsker at gaa i Theatret eller i de ikke altid for Damer passende andre Etablissementer.

Musik paa Udstillingen.

Den unge Violinist Fini Henriques morede sig igaar med i Hornung & Møllers Afdeling paa Udstillingen sammen med Hr. Holger Dahl at improvisere, og spillede senere for at tilfredsstille det talrige Publikum, der havde samlet sig, nogle Violinkompositioner til almindelig Beundring.

Sommergæster i Helsingør.

Hornbæk, Sjællands Skagen, er efterhaanden blevet et fashionabelt Badested. Blandt Sommergæsterne iaar noteres vi Arkitekt Nyrop, Skoledirektor Bache, Professorerne Fr. Nielsen og Falbe-Hansen, Pastor Schepelern, Carl Ploug og Erna Juel-Hansen.

Ny Sporvognsrute.

7. Juni.

»Kjøbenhavns Sporvejselskab« foretog igaar Morges sin første Prøvetur med en smuk etetages Vogn paa den ny Rute gennem Store Kongensgade til Østerbro. Den almindelige Kjørsel vil dog først begynde længere hen i Maaneden, da Staldbygningen endnu ikke er færdig.

Nye Drosker.

Byen har i disse Dage faaet nye gule Drosker! De vil nok imponere vore mange udenlandske Udstillingsgæster.

En Baron, en Forfatter og to Lussinger.

25. August.

For nogen Tid siden skrev Forfatteren Gustav Esmann under Pseudonymet *Témoinnogle* Artikler i et herværende Blad i Anledning af en Spilleaffære, og rettede i disse nogle formentlig ærerørige Angreb paa Lensbaron N. Gersdorff. Kort derefter rejste Hr. Esmann til Udlandet; men da han for nogle Dage siden efter sin Tilbagekomst tilbragte Aftenen i Cirkus sammen med et Par Venner, indfandt Baron Gersdorff sig under Pausen i Cirkushaven og gav Hr. Esmann et Par kraftige

Lussinger. — Sagen er nu afgjort i Politiretten, hvor Baron Gersdorff blev dømt til at betale 15 Kr. i Bøde for Forstyrrelse af den offentlige Orden.

Muntre Musikanter gør stormende Lykke.

21. August.

I Christiansborg Slots Ridehus lod det finske Sangkor M. M. (Muntre Musikanter) sine Røster høre for første Gang i Kjøbenhavn, under Ledelse af Dr. Sohlstrøm. Huset var udsolgt, og Begejstringen var stormende. Koncerten overværedes af Hds. Maj. Dronningen og H. K. H. Kronprindsregenten. Efter at have afgivet et Slags Visitkort i Form af Riccius's »Muntra Musikanter«, fortsattes med *Armaaltra erotessa* og den pompøse »Olaf Trygvason«. Her bestod Finnerne den store Prøve, og det med Glands. Nogle finske Folkeviser var meget interessante at høre, skønt Solo-Tenoren havde lidt for meget »Smør« efter vor Smag. Og saa var der endelig Bellmans mangeløse »Undan, ur vägen«, der blev aldeles uimodstaaeligt gengivet. Næsten alle Numrene maatte synges da capo.

Dansk Husboldningskaffe,

pr. ½ Pd. 28 Øre.

Denne Kaffe består af de fineste Kaffe-arter og af sunde, kraftige og nærende Stoffer. Ublandet giver samme en Drik, som i Smagen ikke lader sig skjønne fra almindelig brasiliansk Kaffe, men saafremt man smaker det, kan den heldigt blandes halvt med fine Kaffearter.

Publikum gøres opmærksom paa, at »Dansk Husboldningskaffe« ikke har noget tilfældes med de hidtil i Handelen værende Kaffeurrogater eller det i den senere Tid under Navn af »Husboldningskaffe« salbuds Surrogat, men er et Fabrikat, som alt i flere Aar i Udlandet har vundet stor Udbredelse, og have vi med Opfanderens Overenskomst erhvervet os Eneret for Danmark at fabrikere denne Kaffe.

For at vi kunne garantere for Varens Ægthed, skal hver Pakke være forsynet med ovenstaaende Varemærke. Enhver Husmoder, som sætter Pris paa Besparelse, anmodes om at forøge en Pakke.

Fabriken „Fiducia“ Kjøbenhavn Ø.

— og hvad der iøvrigt hændte!

De Nationalliberales gamle Fører død.

Geheimkonferensraad C. Chr. Hall.

15. August.

Nationalliberalismens store Fører gennem mange Aar, Partiets Enhedsmærke, C. Chr. Hall døde igaar, 76 Aar gammel. I de sidste ti Aar havde han tilhørt Privatlivet. Han debuterede i det politiske Liv som kongevalgt Medlem af Stænderforsamlingen i Roskilde. Senere blev han baade Kultus- og Udenrigsminister og var flere Gange Konseilspræsident; tillige virkede han som Forstander for Herlufsholm. I 1874 udnævntes han til Ridder af Elefanten.

I over 30 Aar repræsenterede han Frederiksbergkredsen i Folkethinget.

Peter Nansen og Charles Kjerulf møder hinanden ved »Hesten«.

Resultat: »Pigernes Jens«.

Udstillingssommeren var dyr at komme igennem for Københavnerne, ikke mindst for de unge Journalister, der naturligvis maatte være med overalt.

Paa Kongens Nytorv, ved »Hesten« mødte jeg Peter Nansen, der standede mig og spurgte, hvorfor jeg saa' saa spekulativ ud. Jeg forklarede ham, at jeg var paa Vej til Casino med Idéen til en lille Kantonnementsfarce og haabede at kunne slaa Direktøren Carl Nielsen for et Forskud paa den. Peter Nansen betroede mig, at han var i ganske samme økonomiske Kasus, hvad om vi slog vore Pjalter sammen og begge to, i Fællesskab, lavede et saa meget større Helafstensstykke. Nansen havde jo nemlig ogsaa lige været Soldat, ganske vist kun Sygepasser paa »Grødslottet« i Rigsgade, men han havde oplevet mange muntre Ting i Elendigheden. Tanken fængede øjeblikkelig, jeg stod i lys Lue, og i næste Sekund gik de to Forfattere til »Pr. Kongebrev« med hinanden under Armen rundt om »Hesten«, stadig rundt, som i en Karrusel. En Gang imellem maatte vi gøre omkring for ikke at blive svimle. En god Timestid gik vi vel saadan, saa havde vi i Hovedet lavet »Pigernes Jens« fiks og færdig i Hovedtrækkene og styrede vore Fjed ned ad Strandstræde, ud til den intetanende Carl Nielsen.

I Casinos lille Direktør-Værelse repeterede saa Nansen og jeg Lektien for ham, improviserede endog i Kampens Hede helt nye Enkeltheder, der gensidig kom os overraskende. Det endte med, vi halvanden Time efter gik ud af Theatret med en fiks og færdig Kontrakt i Lommen — samt et udbetalt Antagelses-Honorar paa flere Hundrede Kroner til hver.

Charles Kjerulf.

Kjøbenhavnner-Lunets uforlignelige Mester.

Skuespiller Carl Wulff, den forgudede Kjøbenhavnner-Bonvivant.

19. September.

Carl Wulff er død, . . . den prægtige Skuespiller med det tørre Lune og den uforstyrrelige Ro, som Publikum tiljubede, fordi han stod dets Hjærte nær som Fortolkeren af det ægte »Kjøbenhavnneri«. Han havde spillet paa alle vore Privattheater-Scener, men han havde vel nok sin Glansperiode paa Folketheatret. En ondartet Halslidelse havde allerede for et Aar siden stoppet hans Løbane. Han blev kun 49 Aar gammel.

Dagmartheatrets Krack.

2. September.

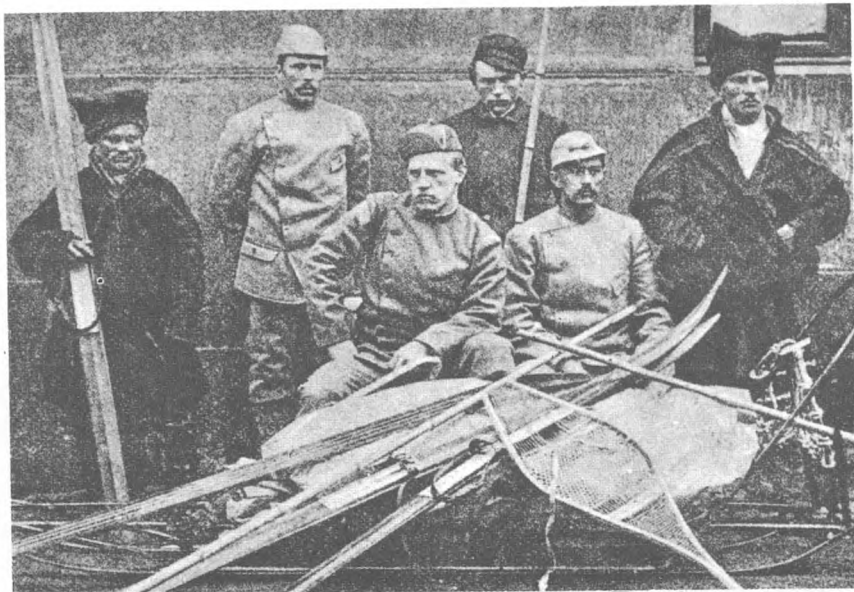
I Gaar, samme Aften som Det kgl. Theater aabnede Sæsonen, fandt den første Lukning Sted, — Sæsonens første Theaterkrack! Dagmartheatrets Direktør, Hr. Cetti, maatte meddele Personalet, at han ikke havde kunnet føre Kampen igennem mod Udstillingen og de dertil knyttede Friluftsforystelser.

Den unge Forfatter Hr. Julius Lehmann vil forsøge at føre Dagmartheatret videre i Spidsen for en Komité af de mere fremtrædende Skuespillere.

Scene fra »Pigernes Jens« paa Casino. I Midten Sophus Neumann som Obersten, til venstre Fru Schwartz-Nielsen som Gine, til højre Vald. Kolling som Jens og William Pio som Theologen.

Saa gik den Sommer -!

Medlemmerne af den Nansen'ske Ekspedition: i bageste Række fra venstre Ole Ravna, Styrmand Sverdrup, Gaardbruger Kristiansen, Samuel Bratto, foran Dr. Nansen og Lejtnant Dietrichson.

Fridtjof Nansen gennemført sin farefulde Ekspedition!

Den kække unge Nordmands Færd paa Ski over Grønland.

19. November.

I Gaar indløb Efterretningen om, at Dr. Fridtjof Nansen og hans norske Kammerater har gennemført Ekspeditionen tværs over Grønland. Nansen har med Grønlandsskibet sendt en kort Meddelelse om Ekspeditionens heldige Forløb til Etatsraad Augustin Gamél, der som bekendt har bekostet Ekspeditionens Udrustning.

Augustin Gamél.

Da Nansen kom tilbage til Godthaab.

En af Grønlandske Handels Funktionærer i Godthaab har sendt sin Broder her i Byen følgende hastigt nedkradsede Linier:

Godthaab, 4. Oktober.

»— I rædsom Hast skriver jeg disse Linier, da der nu gaar en Kajakpost til Ivigtut. Dr. Nansen med sine Folk er nemlig kommen igennem Grønland. De kom i Land netop nu, Nansen og en til, tæt ved Godthaab, hvor jeg tilfældig var tilstede, da Eskimoerne raabte: Evro-pæere. De 2 Mænd kom i en Baad lavet af Sejldug spændt over nogle Grene. De 4 øvrige er inde i Bunden af Fjorden. Jeg tiltalte først de to Mænd paa Engelsk, da jeg troede, det var forliste Amerikanere, men saa præsenterede Dr. Nansen sig, og jeg var saaledes den første, han hilste paa af Danske her paa Vestkysten. Vi skal have en Ekspedition ud efter de 4 Mand. Dr. Nansen boer hos mig foreløbig. . . .«

Flaget strøget paa Udstillingen

Storstaden København bliver atter sig selv — og mindre.

2. Oktober.

Saa sluttede den mindeværdige Udstilling! »Hele Kjøbenhavn« var

tilstede, da Udstillingskomiteen Kl. halv seks med Musik i Spidsen marcherede frem til Hovedindgangen. Direktør Philip Schou erklærede Udstillingen for sluttet, og Brygger Jacobsen udbragte et Leve for Schou, Udstillingens store, ledende Kraft. Saa slog Uhret paa Gamle Carlsbergs Taarn, og i samme Nu sænkedes Flagene overalt, sidst og langsomst det store Flag oppe paa Kuppen. Mange blottede Hovedet, medens Musikken spillede Kong Christian og Kanonerne saluterede.

Næppe var Højtideligheden til Ende, før Publikum begyndte en vild

Direktor Philip Schou, Udstillingens ledende Kraft.

Jagt efter Souvenirs. Mange rev snavsede Planter op med Rode fra Blomsterbedene og gemte dem i Frakkelommen, eller prydede deres Knaphuller med dem. De i Tønder anbragte Laurbærtræer blev berøvede deres Blade, som omhyggeligt puttedes ned i Folks Tegnebøger. Saa trak Musikken bort, og Mørket faldt paa.

. . . Sommerens Drøm er forbi. Vi er atter os selv i Kjøbenhavn. I Overmorgen Aften afholdes Udstillingens første, eneste og sidste Fest for alle de mange Funktionærer, der trofast Sommeren igennem har udført det store Arbejde, medens vi andre festede.

Millionen naaet!

3. Oktober.

Gennem Tælleapparaterne gik i Udstillingstiden 1,373,273 Personer, hvilket gav en Indtægt af 1,051,504 Kr. Der var 17,489 Abonnenter, Indtægt 304,875 Kr. Og der solgtes 108,230 Kuponbiller for 86,689 Kr.

— Forskønnelse og Turistforening —

Kogebog for Viderekomne.

6. Okt.

De første Hefter af den saa længe og med saa megen Spænding imødesete Kogebog af Fru Louise Nimb er nu kommet.

Skal hele Byen have elektrisk Lys?

13. Okt.

Gasværksbestyrer Howitz har til Københavns Magistrat indsendt et Forslag om Oprettelse af en Centralstation til Byens Forsyning med elektrisk Lys.

Sporvogns-Jubilæum.

23. Okt.

Da Københavnerne kom paa Gaden igaar Morges, overraskedes de ved at se Sporvognene paa adskillige Ruter køre med fine, nye Dannebrogslag for og bag, — en enkelt »Kristianshavner« saagar rigt behængt med Blomsterguirlander og Kranse. Al den Pynt tjente til at fejre 25-Aarsdagen for Sporvognstrafikens første Debut her i Byen.

Det var et engelsk Selskab, der begyndte Driften i 1863, men allerede i 1866 oprettedes »Københavns Sporvejselskab«. Dagens Helt igaar var Kusk Nr. 28 Bendix Petersen, som fejrede Jubilæum sammen med sit Selskab. Samtlige Kuske og Konduktører modtog i Dagens Anledning en Dusør paa — 2 Kr.

National aabner som Theater.

Theaterdirektor Ferdinand Schmidt.

24. November.

I Aftes aabnede Direktør Ferdinand Schmidt Nationals nye Theater. Der har staaet en Del Strid om den Bevilling, som blev givet Hr. Schmidt, ikke mindst fra Sekond-Theatrenes Ledere, som i Varietéens Overgang til Theater har vejret en farlig Konkurrence for deres egne Kunsttemp-ler. Hr. Schmidts Bevilling er imid-

Saaledes som Arkitekt Nyrop tænker sig Højbroplads.

December 1888.

Foreningen til Hovedstadens Forskønnelse har for nogen Tid siden henvendt sig til Arkitekt Martin Nyrop om at udarbejde et Forslag til Omdannelse af Højbroplads som Blomstertorv med Anvendelse af Fontæner. Arkitektens Forslag foreligger nu og har vundet Bestyrelsens og det raadgivende Udvalgs enstemmige Bifald. Som det ses af Hr. Nyrops ovenstaaende Tegning, har han tænkt sig et Vandbassin midt paa Torvet, omgivet af et sænket Parti, der skal have et Buskads til Baggrund.

lertid begrænset til Opførelsen af Stykker i én Akt og med højst seks medvirkende Personer. Ved Premiøren i Aftes opførtes saaledes en Række Smaastykker, bl. a. en Parodi paa Schillers »Røverne« og Operetten »Mikadoen« i 1 Akt.

Et Fremskridt.

Der er dannet en Turistforening.

26. Oktober.

Der er nu dannet en »Dansk Turistforening«. Den blev til ved et Møde i Industribygningen, som lededes af Overretssagfører Ole Jensen. Blandt dem, der anbefalede Sagen varmt, var Kammerherre Wolfhagen, Hr. Emil Meyer, Etatsraad Drechsel og Herman Bang. Der er nedsat en Komité, i hvilken en udsøgt Kreds af Landets kendte Mænd har taget Sæde, bl. a. Greverne Frijs Frijsenborg, Ahlefeldt Laurvigen, Brockenhuus Schack og Danneskjold Samsøe, samt Alfred Benzon, Hofjuvelerer Michelsen, Oberst Hoskiær m. fl.

Kammerherre Wolfhagen udtrykte den nye Forenings Maal kort og klart:

At faa Fremmede hertil.

At behandle dem ordentlig, naar de er her.

Digterkvaler.

Til Beroligelse.

I Anledning af de skæmtsomme Rygter, mine literære Meningsfjender har udspremt om min Person, skal jeg herved tilkendegive for Venner og Frænder, at jeg ikke har voldttaget Børn og ikke har været delagtig i Tyverierne i Taarbæk.

Kjøbenhavn, den 26. Septbr. 1888.
August Strindberg.

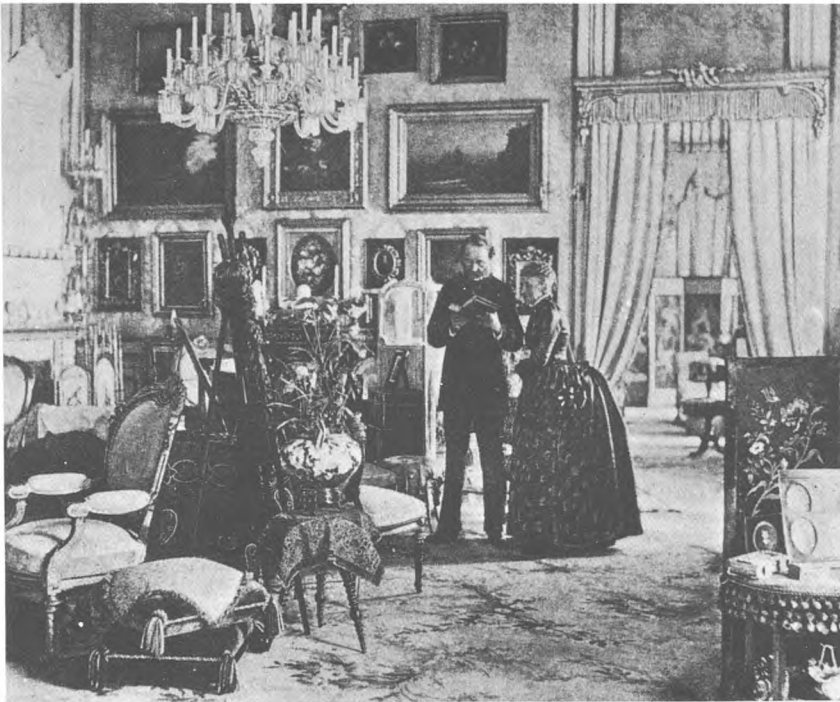
Hr. Drachmann er ikke sindssyg.

18. November.

Nogle Oppositionsblade kolportere i disse Dage et skandaløst Rygte, der paa det groveste krænker Privatlivets Fred. Digteren Holger Drachmann har af Helbredshensyn taget Ophold for Vinteren i et Fiskerleje ved Kysten. Dette har man ikke undset sig for at lave om til, at Hr. Drachmann skulde være sindssyg, ja allerede var indlagt paa St. Hans Hospital.

Vi kan oplyse, at Hr. Drachmann befinder sig i bedste Velgaende og endog har deltaget i Festlighederne ved Kongens Regeringsjubilæum.

Christian IX's Regeringsjubilæum

Hans Maj. Kong Christian IX og Dronning Louise i Dagligstuen paa Amalienborg.

I Dag har Kong Christian IX regeret i femogtyve Aar!

En flagsmykket og fest-illumineret Hovedstad hylder den gamle Monark.

Politisk Splid kaster sine Skygger over den straalende Fest.

20. November 1888.

Aaret 1888 har for Land og By været i ganske særlig Grad begivenhedsrigt. Den store Udstilling har sat sit Præg paa Hovedstaden og draget Udlændinge til i stort Antal. Ikke alene har vi udadtil vundet ved denne store Demonstration af dansk Dygtighed og Foretagsomhed, ogsaa indadtil har Udstillingen betydet overordentlig meget ved at øge Følelsen af egne Kræfter. Endvidere har vi fejret Stavnbaands-Festen, og nu i Dag er det 25 Aarsdagen for Kong Christian IX's Regerings-Tiltrædelse.

Landet og Hovedstaden bereder sig til at fejre deres gamle Konge, hvis noble og retlinede Personlighed er æret og højagtet. Kong Christian tiltraadte Regeringen i en for Landet vanskelig Tid, og politiske Stridigheder om Forfatningen og Forsvaret har kastet sine Skygger over en lang Aarrække.

Folketinget vil ikke lykønske Kongen.

Ved Slutningen af Folketingets sidste Møde før Kongens Jubilæum udtalte Tingets Formand, Hr. Høgsbro, fra Formandspladsen, at han *ikke* mente at burde lykønske Hs. Majestæt paa Tingets Vegne.

— Naar jeg, sagde Hr. Høgsbro, undlader at søge Tingets Bemyndigelse til en saadan Lykønsning, er Grunden den, at Tingets store Flertal, hvor stærkt det end hævder Kongens, ifølge Grundloven uansvarlige, Stilling, dog . . . ikke med Sandhed formaar at ønske Hs. Majestæt til Lykke med en Regeringstid, under hvilken hans Ministerium har valgt det Brud med Grundloven, Tinget i Marts 1885 søgte at afværge, og har sat sig ud over dette Tings Ret til en medbestemmende Deltagelse i saavel den finansielle som den almindelige Lovgivning.

Protest fra Folketingets Højre.

Hr. Høgsbro's Tale som Folketingets Formand i Anledning af Kongens Regeringsjubilæum har fremkaldt adskillige Protester. Saaledes modtog han den 24. Nov. en Protestskrivelse fra alle Folketingets Højremænd, og ved Festen for Kongen paa Børsen lod man Hr. Høgsbro forstaa, at hans Tilstedeværelse ikke var ønsket. Den Indbydelse, han havde modtaget til denne Fest, var afsendt til ham, før han holdt sin Tale.

En Deputation af Højre-Rigsdagsmænd.

Til Kongens Jubilæumskur mødte ogsaa en Deputation fra Rigsdagen, sammensat af 78 Højremænd fra begge Ting med Hr. Liebe som Ordfører. Hr. Estrup var tilstede under Audiensen.

Det kan ligeledes noteres, at mange Venstremænd i Kjøbenhavn af politiske Grunde havde undladt at flage og at dekorere deres Huse, ligesom de heller ikke deltog i Illuminationen om Aftenen.

— To Jule-Premièrer —

„Nøddebo
Præstegaard“
paa
Folketeatret.
En
rigtig
Julekomedie.

Folketeatret havde i Aftes Anden-Juledags-Première paa det saa meget omtalte »Nøddebo Præstegaard«. Det hyggelige Julestykke gjorde megen Lykke. Ovenfor ses en Scene fra Opførelsen: fra venstre til højre Elith Reumert, Johs. Ring, Benjamin Pedersen og Otto Zinck.

Professor Scharling protesterer mod Dramatiseringen af „Nøddebo Præstegaard“.

18. Oktober.

I en Erklæring i Berlingske Tidende i Aftes meddeler Forfatteren til Novellen »Nøddebo Præstegaard«, at han har set i Bladene, at hans Novelle er blevet dramatiseret og skal opføres paa Folketeatret. »I den Anledning«, fortsætter Forf. (som alle ved er Prof. Henrik Scharling) »finder jeg mig foranlediget til at bemærke, at dette sker, uden at man har henvendt sig til mig desangaaende, samt at vor Lovgivning ikke lægger Hindringer i Vejen for, at slige frie Omarbejdelser foretages, ogsaa hvor Forfatterens Samtykke hertil ikke er indhentet.«

*

Den omtalte Novelle er som bekendt nu i Efteraaret blevet dramatiseret af Hr. Skuespiller Elith Reumert, som dog fralægger sig alt Ansvar, da det er paa Hr. Direktør Abrahams' Opfordring og under hans Ansvar, at Dramatiseringen er sket.

En Erklæring fra Direktør Abrahams.

20. Oktober.

Allerede i Sommer har jeg gjentagne Gange gjort Forsøg paa at træffe Forfatteren til »Nøddebo Præstegaard«, men desværre uden Held. Jeg har da ladet Hr. Reumert begynde Dramatiseringen, idet jeg haabede at kunne indhente Forfatterens Samtykke hertil, førend Stykket kom til Opførelse. . . . Jeg har nu atter søgt Forfatteren, som, da han har erfaret, hvor langt Arbejdet

er skredet frem, ikke har villet nægte sit Samtykke, — men fralægger sig al Lod eller Del i og alt æsthetisk Ansvar for Bearbejdelsen.
Severin Abrahams.

„Laanet“ er lovligt, men Loven bør ændres.

Som det tydeligt fremgaar af denne besynderlige Erklæring, har Hr. Abrahams aabenbart ganske glemt, at vi her i Landet besidder et udmærket Postvæsen. Det er ikke gaaet op for Folketheatrets Direktør, at han ved Hjælp af Papir, Frimærke og Postbud havde haft en ret god Chance for »at træffe« Novelens rette Ejermand. Ganske vist er »Laanet« lovligt, men der bør snarest sikres Forfatterne en Beskyttelse mod slig Misbrug.

Et fornuftigt Lovforslag.

13. November.

Efterspillet til Affæren »Nøddebo Præstegaard« foreligger nu. Selveste Justitsminister Nellesen har nemlig i disse Dage fremsat Forslag til en Lov, hvori det hedder, at ingen uden Samtykke af Forfatteren i Trykken maa udgive eller lade opføre Dramatiseringer af en Forfatters Værk.

Adressen til Hr. Abrahams er ikke til at tage Fejl af!

En Dramatiker-Debut „Dristigt vovet“.

27. December.

I Aftes opførte Det kgl. Theater »Dristigt vovet« —! af den unge Edgar Høyer. Man fik det Indtryk, at Theatret burde have vejledet den

endnu uprøvede Forfatter mere, end det aabenbart har været Tilfældet. Stykket var ubehjælpsomt gjort og led især af Langtrukkenhed, og et lille Uheld med Fortæppet, der ikke vilde gaa ned for sidste Akt, trak Stykket endnu længere ud. Men i

Den unge debuterende Dramatiker Hr. Edgar Høyer.

enkelte Scener viste Hr. Høyer Evne til lystige Indfald, og han afgiver sikkert Æmne til en Farcedigter.

Udførelsen forsvarede og hævede Stykket; Fru Bloch lignede en svensk Tjenestepige til Fuldkommenhed; og Hr. Mantzius' sikre Tale maa fremhæves. Han overtræffer de allerfleste i Evnen til at sige en Replik helt og klart.

(Af Politikens Anmeldelse.)

Det Kongelige Theater.

Gaand den 28de December 1888, KL. 7

ADAM: Overture til „Bryggeren i Preben“.

Dristigt vovet —!

Lystet i Aften af den fremragende Sigard Høyer (Lørdag Gaand).

Anders Mathiasen	Edgar Høyer	Carl Hennrich	Carl Hennrich
Carl Hennrich	Carl Hennrich	Carl Hennrich	Carl Hennrich
Carl Hennrich	Carl Hennrich	Carl Hennrich	Carl Hennrich
Carl Hennrich	Carl Hennrich	Carl Hennrich	Carl Hennrich
Carl Hennrich	Carl Hennrich	Carl Hennrich	Carl Hennrich

Indtægtsregning for Aftenens Opførelse af Stykket »Dristigt vovet«.

Indtægt	1000	1000	1000	1000	1000
Udgifter	500	500	500	500	500
Rest	500	500	500	500	500

Uden Abonnement.

Smaanyt og Bynyt

Den sidste Blaataarnsfange.

26. Januar.

Fhv. Solodanserinde Fru Kretzmer døde igaar, 77 Aar gammel. Hun debuterede i »Søvnæggersken« i 1829. Fru Kretzmer var som bekendt den sidste af Det kgl. Theaters Kunstnere, som er blevet straffet med Fængsel i Blaataarn for en Disciplinærforseelse. Hun havde meldt sig syg, og Theaterchefen paastod, at hun ikke var det, og saa i Kachotten med hende! Forholdene var en Kende anderledes dengang end nu. I 1834, da hun atter meldte sig syg, fik hun sin Afsked paa graat Papir, — uden Pension, noget som vakte almindelig Forbitrelse.

Dommer Sylow faar Dom over fire Blade.

22. Januar.

For nogen Tid siden holdt Prokurator Alberti i Frederikskilde en Tale, hvori han fremsatte nogle formentlig ærekrænkende Udtalelser om Dommer Sylow. Fire Provsblade, bl. a. »Næstved Tidende«, refererede denne Tale, hvilket havde til Følge, at Dommer Sylow anlagde Sag mod Bladene. Sagen førtes igennem til Højesteret, som i disse Dage har dømt alle fire Blade til at betale Bøder.

Ny Tenor paa Det kgl. Theater.

14. Januar.

Iaftes optraadte Hr. Nordahl Brun, Frederik Bruns Broder, for første Gang som Operatenor paa Det kgl. Theater. Hr. Brun har en god Skole og er ret rutineret, og han har en stærk Tenor. Klangeren er maaske lidt »smørret«, men det er der jo mange, der finder yndigt, og han har et kønt Falset-Piano. Desværre gør hans lidet skønne Plastik og Mimik ham mindre egnet for Scenen.

Casino.

Iaften, Onsdag Kl. 7--10.

En Søndag.

Imorgen:

Extra-Forstilling.

En Søndag.

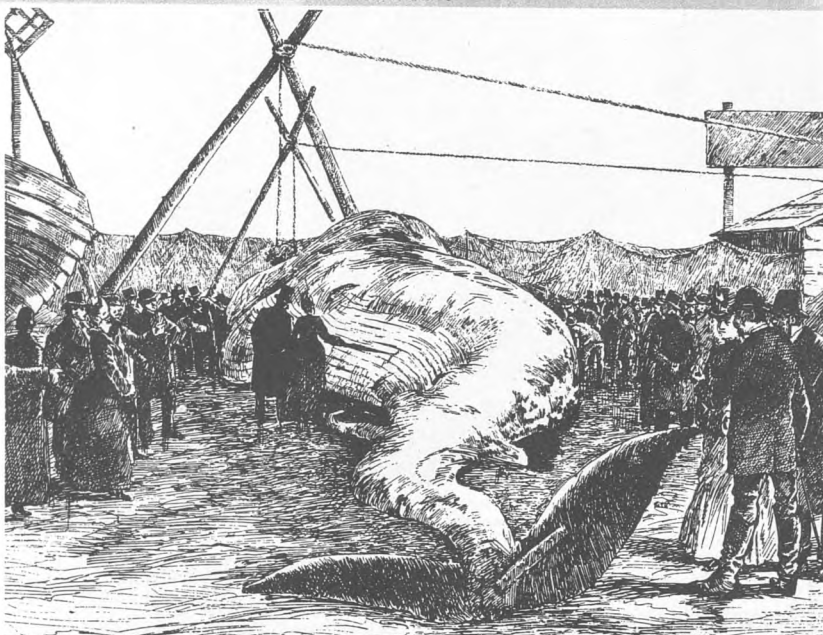
Opmærksomheden henledes paa, at Ribning for aabent Læppe, eller efter at Gongonen's tredje Slag er lydt, ifølge Politii-Anordning er forbudt.

Otte Millioner til Fæstningen.

Regeringen søger 8 Millioner i Tilfølsbevilling for Københavns Befæstning.

Krigsministeren har desuden fremsat Forslag om en ny Garderhusarkaserne, da den gamle i Grønningen ikke kan mere.

samt Marsvinene forevises endnu nogle Dage paa
Hvalen **Lautrups Plads ved Strandpromenaden**
til nedsat Entré: Voxne 30 Øre, Børn og Militaire 15 Øre.
Obs. Skoler og Foreninger ville kunne erholde Moderation ved Henvendelse til Adam ved Tivoli.

20. Januar.

Hvalen er kommet, og Besøget af Publikum paa Strandpromenaden, hvor den ligger trukket op paa Land, er meget stort. Dyret selv er ganske enormt og virker overmaade imponerende, ikke blot ved sin Størrelse, men ubehageligt nok ogsaa ved den stramme Lugt, det uddunster.

National faar elektrisk Lys.

15. Januar.

Iaften vil de Besøgende i »National« for første Gang svømme i et Hav af elektrisk Lys. Den brandfarlige og for Sundheden saa skadelige Gas har veget Pladsen for Glødelampernes rene, klare Skjær og Buelampernes maanehvide Straaler. Om nogen Tid vil Scenebelysningen ogsaa blive elektrisk. Alligevel vil Na-

tional have saa megen elektrisk Kraft tilovers, at talrige Butikker i Nabolaget har kunnet forsynes med Lys fra Etablissementet.

Ny Figurer i Panoptikon.

Panoptikon har faaet et Par nye, interessante Grupper; bl. a. er opstillet »Dr. Nansen paa Ski over Grønland«, som belyses rødt af Midnatssolen, og »Den lille Pige med Svovlstikkerne«.

København.

Nyt Dagblad, redigeret af Oscar Madsen og Ove Rode.

Kammerherre Fallesen paa Falderebet?

Holger Drachmann staar foran det kgl. Theater og truer ad Kammerherre Fallesen, der ses oppe i Vinduet.

Lange Müller,
Holger Drachmann
og Ernst v. d. Recke
retter Angreb mod
Kammerherre Fallesen.

En Theatercafé i Det kgl. Theaters
Magasinbygning.

Brygger Jacobsen forsøger at faa
Øl-Monopol.

Februar 1889.

Byen har faaet en ny Restaurant, endogsaa i selve Det kgl. Theater, det vil sige i Magasinbygningen paa Hjørnet af Holmens Kanal og Kolonnaden. Idéen til denne Theatercafé skyldes Theaterchefen, Kammerherre Fallesen, der har regnet med at forbedre Det kgl. Theaters Budget med Lejeindtægten fra denne Café. Da det imidlertid viste sig umuligt for Kammerherren at faa nogen Lejer til at bekoste Ombygningen, der efter Sigende andrager mellem 20 og 30,000 Kr., tilbød Brygger Carl Jacobsen at paatage sig denne Udgift, mod at Theatercaféen kun udskjænkede Øl fra Ny Carlsberg. Dette Monopol er imidlertid faldet Byens øvrige Restauratører for Brystet, og Hr. Jacobsen maatte trække sig tilbage, hvorefter Kammerherrens Theater-Budget med Forventning er bleven belastet med den nævnte Sum.

Theatercaféen er dog nu bleven aabnet og præsenterer sig hyggelig og smagfuld, udsmykket som den er med Holbergske Scenebilleder af Bernhard Olsen.

Kammerherren parerer.

Og han bliver — trods alt!

Kammerherre Fallesen har i »Berlingske Tidende« svaret sine Angriber med at henvise til, at Hr. Drachmanns Følelser for ham mærkværdigt brat er skiftet, da det dog ikke er meget mere end et Aarstid siden, at samme Forfatter udtalte sig i meget rosende Vendinger om Theaterchefen. Omslaget, mener Kammerherren, maa forklares ved, at Hr. Drachmann i den seneste Tid har faaet to Stykker, »Esther« og »Tusind og een Nat«, forkastede, da disse Stykker viste sig umulige for Scenen i deres nuværende Skikkelse.

Kammerherren gaar meget let hen over Dr. Reckes Angreb, som han mener uberettiget, da Stykkerne selv næppe lader sig forsvare, men han beklager, at Komponisten Lange Müller føler sig fortorneret. Den lange Ventetid skyldes udelukkende, at Det kgl. Theaters Repertoireplan maatte indrettes efter Hr. Ødmanns Gæstespil, der netop var ved at afsluttes, og det gjaldt om at byde den fejrede svenske Sangergæst passende Opgaver, hvilke ikke fandtes i Hr. Lange Müllers Opera.

**Komponisten
Lange Müller forlanger sin
Opera »Jeanna« tilbage fra
Det kgl. Theater.**

**I to Aar har Partituret
sanket Støv i Theatrets
Arkiv.**

10. Februar.

Komponisten P. E. Lange Müller har tilskrevet Det kgl. Theaters Chef og forlangt sin Helaftens-Opera »Jeanna« tilbage. Motiveringen er den, at Operaen for to Aar siden blev indleveret til Theatret og strax antaget, men siden har den faaet Lov til at sanke Støv i Arkivet.

Den unge Komponist, hvem Theatret bl. a. skylder Musiken til »Der var engang —«, føler sig meget ilde behandlet og har nu krævet sit Værk tilbage.

**Drachmann kalder Kammerherren
for „en parisificeret Bornholmer“.**

20. Februar.

Hr. Holger Drachmann har i en Artikel i »Morgenbladet«, med Titlen »En Handske«, rettet et stærkt Angreb paa Det kgl. Theaters Chef. Bl. a. skriver Digteren:

»Kammerherre Fallesen betragter Skuespillerne som Gøglere, Forfatterne som servile Supplikanter, Kritiken som Klake, Publikum som et Pensionat, der akkurat skal have til Føden. Theatret er hans, en finere Café chantant, hvor fremmede Potentater væsentligst skal »mores« efter Taflet og før Souper'en . . . den Mand maa gaa!«

I en senere Artikel i samme Blad karakteriserer Hr. Drachmann Kammerherre Fallesen som »en parisificeret Bornholmer« og »en evig-ung Blæse-være-med-det-hele«.

**Endnu en misfornøjet Digter.
Holdt for Nar af Kammerherren
i tretten Aar.**

16. Marts.

Foruden Holger Drachmann og Lange Müller rykker Digteren v. d. Recke nu ogsaa i Leding mod Theaterchefen, Hr. Kammerherre Fallesen. Angrebet fandt Sted i Gaar i Form af et 7-spaltet Indlæg i »Dagbladet«. Hr. v. d. Recke beklager sig over, at han i samfulde 13 Aar er blevet holdt for Nar af Kammerherre Fallesen, som bl. a. ikke har villet spille hans Stykke »Knud og Magnus«. Et andet af hans Stykker, »Kong Liuvigild og hans Sønner«, blev taget af Plakaten efter kun fem Opførelser, skønt kyndige Folk sagde, at det var ved at spille sig op. Endelig maa det erindres, at Hr. v. d. Recke har skrevet Teksten til den Opera, »Jeanna«, som Lange Müller efter flere Aars Ventetid har taget tilbage fra Det kgl. Theater.

Lampevejs-Mordet!

En Arbejdsmand findes dræbt paa Lampevejen.

Hvem har begaaet den afskyelige Forbrydelse?

Intet Spor af Morderen!

13. Februar.

Igaar Morges bemærkede nogle Arbejdsmand, der begav sig til deres Dagværk paa Fæstningen ved Vestfronten, i en Grøft langt ude paa Lampevejen Liget af en voksen Mand, liggende næsegrus i Sneen med et vældigt gabende Saar i Baghovedet, af hvilket Hjernen flød ud. Arbejderne genkendte strax den Myrdede som Snedkersvend *Carl Sørensen* fra Vandløse Mark, ca. 45 Aar gl.

Den Myrdede havde næsten 3000 Kr. paa sig i 500 Kr.-Sedler.

For et Par Dage siden havde Sørensen, der sad meget pænt i det, optaget et Laan paa 2800 Kroner, som han skulde bruge til at købe en Englod for. Størstedelen af disse Penge havde han faaet udbetalt i 500-Kronesedler.

Den Dræbte efterlader sig en dybt sørgende Enke, 44 Aar gl., men ingen Børn.

Morderen sporløst forsvundet.

Gjerningsmanden har ikke gjort noget Forsøg paa at skjule Forbrydelsen. Sneen rundt om Gjerningsstedet viser tydeligt, at der ikke har fundet nogen Kamp Sted. En foreløbig foretagen Razzia saavel paa Frederiksberg som i Kjøbenhavn har ikke bragt noget Resultat.

Hjerneskillen knust i 25 mindre Stykker.

14. Februar.

Stadig intet Spor! Men man har kunnet følge *Carl Sørensen*'s Bevægelser nøjere. Bl. a. har han, ganske mod Sædvane, drukket over Tørsten sent om Aftenen, idet han i »Pariserhallen« vides at have konsumeret saa meget, at videre Udskænkning for ham blev nægtet. Det forlyder, at han senere har besøgt endnu en Beværtning. Ved Obduktionen konstateredes, at Hjerneskillen var knust i 25 mindre Stykker.

Skal Guillotinen indføres?

I Anledning af det afskyelige Rovmord paa Lampevejen henleder

Indehaveren af »Café du American« Beværter Schick, der mistænkes for Lampevejsmordet.

»Avisen« Opmærksomheden paa, at Regeringen allerede har foreslaaet INDFØRELSEN AF GUILLOTINEN her i Landet. Man erindrer endnu de pinlige Optrin, der fandt Sted, dengang *Anders Sjællænder* blev henrettet med Øxe, og Regeringen ønsker ikke en Gjentagelse heraf. Men Forslaget faldt, . . . som et Offer for den kjendte »Visnepolitik«.

Bliver Lampevejsmordet aldrig opklaret?

Politiet staar stadig paa bar Bund.

Man anholder alle, der vexler 500 Kr.-Sedler.

5. Marts.

I Mangel af bedre arresterer Politiet for Tiden alle Personer, der vexler 500-Kr. Sedler. Alle de hidtil Anholdte ere atter blevne dimitterede, uden at Politiet er blevet synderlig rigere paa Oplysninger. Nu har man anholdt en Kusk og hans Svigerfader, der har givet ret store Pengesedler ud paa offentlige Steder her i Byen. Disse to Mænd er dog atter blevne løsladte.

Atter en Forbi'er!

9. Marts.

Tyven fra Laanekontoret i Pilestræde, som Politiet mistænkte for

Lampevejsmordet, har med Hensyn til denne Sag sine Papirer i Orden. . . . Bedre Lykke næste Gang!

Ikke Lampevejs-Morder — kun en Arving.

3. April.

En Former fra Burmeister & Wain anholdtes igaar, fordi han byttede en 500-Kr. Seddel. Atter her tog Politiet fejl; Manden havde arvet!

Er Schick Morderen?

Kusken, der ogsaa er Beværter, atter arresteret.

30. April.

Kusken, der løslodes for nogen Tid siden, — han hedder *Schick*, — er atter blevet arresteret. Det viser sig, at han har en lille Beværtning paa Frederiksberg, og at hans Liv har været meget bevæget.

Schicks Datter ogsaa anholdt.

7. Maj.

Nu er Schicks Datter ogsaa blevet anholdt!

Liv og glade Dage i den Mistænktes Café.

Der konsumeres vældige Mængder Øl i »Café du American«.

15. Maj.

Som bekendt har man arresteret Værtshusholder *Schick* fra »Café du American« paa Frederiksberg. Han har ikke blot været i Besiddelse af et Par 500-Kr. Sedler, men han har endogsaa foretaget en Rejse helt til Hamborg for at faa dem byttede.

Man afholder nu det ene Forhør efter det andet over ham og hans Datter, og imedens er der fuldt af Kunder ude i hans Café. Talrige Gæster sidder bænkedede om det store Bord og holder humoristiske Taler(!); man synger gemyttlige Sange og indgaar Væddemaal, om Husets Vært er Morder eller ej, — og det gør man ganske ugenert i Familiens Paahør. I Løbet af fem Dage er der i den lille Beværtning solgt over 5 Tønder Øl og 7000 Gl. Carlsberg paa Flasker!

Værtshusholder *Schick* blev senere frikendt. Politiet forsøgte sig fremdeles med forskellige Mistænkte, som det dog atter maatte lade gaa. Lampevejsmordet er aldrig blevet opklaret.

Strindbergs Forsøgstheater i Kjøbenhavn

Den svenske Forfatter August Strindberg.

Strindberg opretter et Forsøgstheater i Kjøbenhavn.

Den svenske Forfatter, der for Tiden er bosiddende i Danmark, agter at opføre sine egne Skuespil efter det franske „Théâtre Libre's Mønster.

Februar.

August Strindberg har med sin Familie lejet sig ind i Güllichs Villa i Holte. Her har den svenske Forfatter udarbejdet Planerne for et Forsøgstheater, der skal ledes af hans Hustru Fru Siri Essen-Strindberg som Directrice. Prøverne er i fuld Gang, og Forsøgstheatrets første Forestilling er ansat til d. 2. Marts paa Dagmartheatret, hvor Strindbergs tre En-Akts-Skuespil »Den Stærkeste«, »Creditorer« og »Frøken Julie« skal opføres. I litterære Kredse imødeses Opførelsen med ikke ringe Forventninger.

Censor forbyder Opførelsen af „Frøken Julie“.

Det usædelige Stykke maa ikke spilles paa Dagmartheatret.

1. Marts.

Strindbergs Forsøgstheater er kommet ud for alvorlige Vanskeligheder, idet Dagmartheatrets Censor, Overretsprokurator Meyer, har nedlagt Forbud mod »Frøken Julie« som usædeligt Stykke. Forgæves har Dr. Edvard Brandes og »Social-Demokraten«s Kritiker C. E. Jensen forsøgt at mægle, og Fru Strindberg har endog været hos Ministeren, alt forgæves. Forestillingen paa Dagmartheatret er foreløbig udsat. Redaktør Carl Behrens har som Medlem af Studentersamfundets Bestyrelse foreslaaet »Frøken Julie« opført privat i Samfundets Lokaler i Badstuestræde, og den unge Forfatter Gustav Wied, som af Strindberg er bleven opfordret til at spille Adolfs Rolle i »Creditorer«, arbejder energisk paa at faa denne Plan gennemført.

Hr. Gustav Wied gaar i Breschen for „Frøken Julie“.

Margretevej 1, d. $\frac{2}{3}$ 89.

Kære Hr. Strindberg!

Jeg har i Dag talt med et af Bestyrelsens Medlemmer for Studentersamfundet om Opførelsen af »Frk. Julie«. Han mente, at dersom Retten til offentlig Opførelse blev Dem nægtet, havde De i ethvert Tilfælde Lov til at give en privat Forestilling. Og i det Tilfælde, De ønskede at benytte »Samfundet«s Sal, troede han at kunne svare for, at Bestyrelsen med Fornøjelse overlod Dem denne.

Tør jeg bede Dem overveje Sagen og give mig Deres Ordre, saa skal jeg foretage de videre Skridt.

Nu om Forestillingen paa Dagmartheatret!

Skal der spilles eller ej?? Jeg forsikrer Dem, at denne Uvished piner mig meget mere end selve min Rolle. —

Gustav Wied.

„Frøken Julie“ erstattes med „Paria“.

Gustav Wied debuterer som Skuespiller.

8. Marts.

Strindbergs Forsøgstheater har nu endelig fastsat sin første Forestilling til i Morgen Aften paa Dagmartheatret. »Frk. Julie« er bleven erstattet af »Paria«, der spilles af Hr. Hunderup og Hr. Viggo Schiwe. Desuden opføres »Den stærkeste« med Fru Strindberg som Helga (i Stedet for Fru Johanne Krum, der har trukket sig tilbage), og endelig »Creditorer«, hvori den unge Forfatter Hr. Gustav Wied faar sin Debut som Skuespiller. Hr. Otto Larssens Navn er fejlagtigt opført paa Plakaten.

Strindbergs Forsøgstheater
 giver i Marts Maaned med betydelig Tilvæxt af Publikum for det hid. Teater og Maaned, de Forestillinger paa Dagmartheatret behaarede af følgende Program:

Den Stærkeste.
 Dramatisk Situation af August Strindberg.
 Hr. Anselm (som Veron) Hr. Hunderup.
 Fru Helga Fru Schiwe.

Creditorer.
 Enaktende i en Akt af August Strindberg.
 Zoffa Hr. Mathias Larsen.
 Adolf, broder Mand Hr. Otto Larssen.
 Gustav, broder trofaste Mand — Hunderup.

Frøken Julie.
 Enaktende i en Akt af August Strindberg.
 Frøken Julie (spillet som Lovka) af Fru Essen Strindberg.
 Jean. Tjener Hr. S. Schiwe.
 Kellner, Koffertige Fru Pio.

Billetter til den første Forestilling, Lørdag d. 2. Marts
 sælges til forbeholdt Pris, fra Lørdag d. 1. Febr. og til ordinær
 Pris i Forhåndsboget, i Wilhelm Danjens Musikhandel,
 Gøttestræde 11. Billetspriserne er Dagmartheatrets gamle.

Siri Essen Strindberg,
 Directrice.

Plakat til den første Forestilling paa Strindbergs Forsøgstheater paa Dagmartheatret.

Premiären — og et Efterspil

Forsøgsteatrets første og eneste Forestilling.

10. Marts.

Som et første Forsøg fortjener Forestillingen utvivlsomt Interesse. Blandt de Rollehavende var en Debutant, Hr. *Gustav Wied*, der spillede sin Rolle i »Kreditorer« med intelligent Opfattelse og viste Talent.

Politiken.

Publikum arrangerede selv et lille Efterspil med lidt Piben og lidt »Strindberg frem!«. Han kom dog ikke.

Avisen.

„Frøken Julie“ spilles to Gange i Studentersamfundet i Badstuestræde.

18. Marts.

Opførelsen af Strindbergs forbudte Stykke »Frøken Julie« fandt Sted i Aftes i Studentersamfundet i Badstuestræde og blev en stor Succes. Forestillingen gjentages.

Strindberg rasende af Skinsyge.

Strindberg indfandt sig ikke selv til Forestillingen. Derimod gik han, indædt og skinsyg, med Hatten ned i Øjnene og Hænderne begravet i

Hr. *Gustav Wied*, som i Begyndelsen af Aaret debuterede som Skuespiller paa Strindbergs Forsøgsteater, har nu i Efteraaret faaet sin Debut i Litteraturen med et Sørgespil »En Hjemkomst«. Det er virkelig sørgeligt.

Strindbergs Hustru Fru Siri von Essen, der er Primadonna og Direktrice ved Forsøgsteatret.

Frakkelommerne, frem og tilbage i Badstuestræde; han var nemlig vildt besat af en — fuldkommen gal — Mistanke om, at Schiwe og hans Hustru syntes særlig godt om hinanden; i hvilken Anledning han kaldte sit Teater et Bordel og svor paa, at Fru Strindberg ikke i Fremtiden skulde sætte sit »kællingagtige Stempel paa Foretagendet«.

Gustav Wied gik en Tid lang rundt i hemmelig Uro. Strindberg havde nemlig — i fuldt Alvor — bildt ham ind, at Schiwe vilde skyde ham, fordi han skulde have udbredt Rygtet om hans og Fru Strindbergs heftige Følelser for hinanden.*)

*) Berettet af Dr. I. C. Normann.

Studentersamfundet.
Torsdag den 14. og Fredag den 15. Marts, begge Dage Kl. 9, vil
Strindbergs Forsøgsteater
opføre
Frøken Julie
for Studentersamfundets Medlemmer.
Billetsalget vil tage sin Begyndelse idag Tirsdag Kl. 12. (Nærmere se Opslag i Lokalet.)

Pennetegning af Strindberg, forestillende Viggo Schiwe i »Paras«.

Post festum.

Siri!

»— jag har en känsla af att här måste göras en paus — att styrkan samlas igen efter slaget — att tillgångarne beräknas — nya uppfinnas. — Men därför måste du komma hem — och stanna hemma medan jag arrangerar om pengar — —

Strindberg.

April.

August Strindberg er rejst til Sverige, hvor han fremtidig agter at tage Ophold. Hans Familie bliver dog foreløbig i Danmark.

Vore Dages Digtere.

24. Juni.

En debuterende Forfatter, Hr. *Karl Larsen*, har udgivet to smaa dramatiske Skitser »Kvinder« og »Ære«. Hr. Larsen hører sikkert ikke til de Forfattere, som dukker op i Dag og forsvinder i Morgen; hans Bog er et Løfte, der sandsynligvis vil kunne føre til smukke Resultater, naar hans Herredømme over Formen er naaet til samme Højde som hans Intelligens og Fremstillingsevne.

Den 24aarige Hr. *Sophus Michaëlis* fra Odense har udsendt en lille Debutbog »Digte«, spæde, rimede Poesier, i hvilke den unge Digter tager Afstand fra dem, der vil »døde Slægtens Drift og Levevilje — med Døveduft af en Pinselilje« og besynger den »Gud, den stærke Sol, som pløjer Livet frem fra Pol til Pol«.

Sophus Michaëlis.

De ovenstaaende Træsnit er tegnede af Kongstad Rasmussen til C. E. Jensens »Vore Dages Digtere«.

Man gaar i Fare hvor man gaar -

Større Færdselssikkerhed!

Alvorlige Trafikproblemer paa Byens Gader.

Den nye Sølvgade-Sporvogn svinger skarpt fra St. Annæ Plads ind i Bredgade og derfra straks igen skarpt ind i Dronningens Tværgade. Det lille Stykke af Bredgade udfor Hotel Phønix er derved sat i permanent Belejringstilstand. Der er allerede forekommet flere Sammenstød, og talrige Ulykker vil ikke lade vente længe paa sig. For at formindske denne alvorlige og for alle synlige Fare skal Konduktørerne efter Selskabets Instrukser under hele det dobbelte Sving kime med en stor Klokke til Advarsel for Kørende og Gaaende.

Uhyggelige Tal.

Kjørselsulykkernes Antal i København forrige Aar var ikke mindre end 408, forårsagede ved Hest og Vogn.

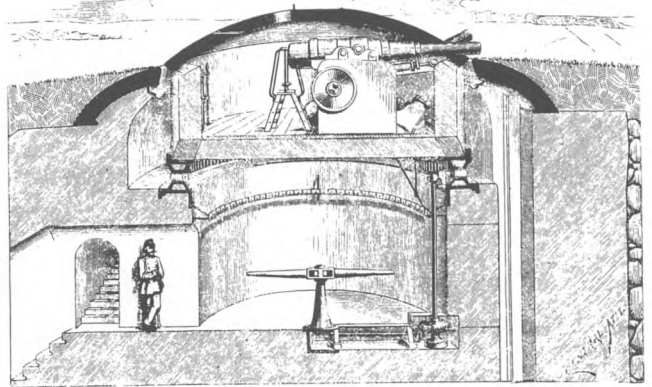

Det rejsende Europa med sær Forundring ser den glade Københavner i sine Svinefjer. Der vender han sin Bøtte i god Ro og Mag og grynter: »Se vi flytte, vi flytte skam i Dag!».

Det usaarlige Garderhøj-Fort, der koster en Million.

Bombefrit og stormsikkert.

Betalt af Selvbekatningens Midler.

Det nye Pantsertaarn til Garderhøjfortet bliver noget ganske enestaaende. Det transporteres hertil fra Frankrig paa nogle og tyve Jernbanevogne; den samlede Vægt er 450.000 Pund. Det er et af de første Pantsertaarne, som overhovedet opstilles, ikke blot i Danmark men i hele Verden. Taarnet er usaarligt, bombefrit og stormsikkert. For Selvbekatningens Midler er det indkøbt for cirka een Million Kroner.

Barnevognene er en Fare for Færdselen i København.

». . . Barnevognene har efterhaanden udviklet sig til en Fare for Færdselen i vore Gader. Damer med Barnevogne skaaner hverken Ung eller Gammel, hverken Kvinder eller Børn, men færdes ugenert med deres Ekvipager paa alle vore Fortove! Barnevognene er blevet en ulidelig Gene for Fodgængerne; de puffer gamle, svage Folk i Rendestenene; de tilsmudser med deres sølede Hjul Ens gode Klæder; de river Damernes Overstykker og Kjoler itu. Ja, Mødre eller Piger, som kende hinanden, slaar sig paa den mest oprørende Maade sammen om at holde Barnevogskongresser midt paa Fortovet. Der maa gøres en Ende paa disse Tilstande . . .«

(Indsender i »Politiken« 1. Aug.)

I Aar er det sidste Gang, det er tilladt at kaste Skrammel og Sengehalm paa Gaderne paa Flyttedagen. En Skændsel for København, der nu bringes til Ophør.

P. M. Knudsen
anbefaler

elegante og solide **Børnevogne**

Atter forliser en Thingvalla-Amerikabaad

**Thingvalla-Selskabets
nye store Dampner
„Danmark“ forliser
med 700 Passagerer.**

*Ti frygtelige Dage
uden Efterretning om
Katastrofens Omfang.*

13. April 1889.

Dampneren „City of Chester“ melder, at den i Atlanterhavet har truffet Dampneren „Danmark“ drivende og forladt af Mandskabet. Agterdækket var bortskyllet og Sejlene sønderrevne.

**Meddelelsen spreder Rædsel blandt
de 700 Passagerers Paarørende.**

Ingen yderligere Efterretninger er indløbet. De 700 Passagerers Skæbne uvis. Den nye Katastrofe for Thingvalla-Selskabet har vakt Panik paa Børsen.

Stadig intet Nyt.

14. April.

Uroen vokser. Selskabet har stadig ingen Efterretninger.

15.—16.—17. April.

Spændingen udundelig. Endnu intet Nyt.

18. April.

Det er nu konstateret, at det forliste Skib er »Danmark«. Intet vides om Katastrofens Omfang, om Passagerernes og Mandskabets Død eller Redning er det umuligt at faa nogen Besked.

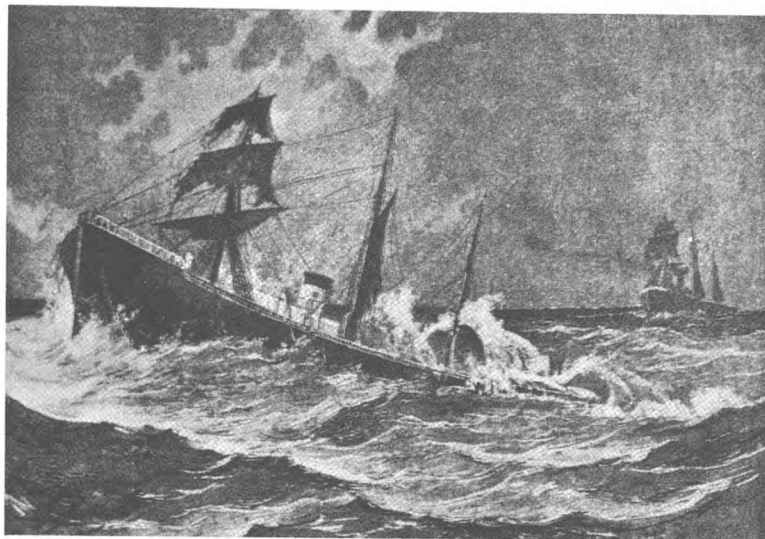
19.—20.—21. April.

Man ved kun, at den store Dampner er gaaet ned midt ude paa Atlanten. Om de 700 Mennesker intet nyt.

**Alle frelste!
en vidunderlig Redning.**

23. April.

Som en vidunderlig Paaskehilsen kom endelig i Gaar det glædelige Budskab: Alle frelste. Passagerer og Besætning optagne af et passerende Dampskib „Missouri“ af London.

Thingvalla-Selskabets store nye Amerika-Dampner »Danmark« Forlis paa Atlanterhavet

**Alt Haab ude -
men saa kom Frelsen
i sidste Øjeblik.**

30. April.

800 Sømil fra New Foundland knækkede Danmarks Skrueaxel. Det skete d. 4. April, Eftm. Skibet begyndte at lække. Der var svær Sø. Situationen betænkelig. Trods Arbejdet med Pumperne steg Vandet i Skibet. Mange græd og lagde sig paa Knæ i Bøn. I Løbet af Natten blev Katastrofen uundgaaelig, Kap-

tajn Knudsen blev klar over, at Skibet var fortabt. Der pumpedes af alle Kræfter, men forgæves, næste Dags Eftermiddag var ethvert Haab ude. Da kom Redningen, den lille engelske Fragtdampner »Missouri«, hvis Kaptajn Murell dog kun kunde tage 20 Passagerer om Bord — 20 af 700! Men han tog den synkende »Danmark« paa Slæb.

**En enestaaende
Sømandsdaad.**

Den 6te om Morgenen var Stillingen om Bord i »Danmark« uholdbar. Da udførte de to Kaptajner og Skibsofficererne en Sømandsdaad, der er deres uvisnelige Hæder: uden mindste Uheld, midt ude paa det stormende Atlanterhav, bragte de over 700 Mennesker fra det ene Skib til det andet.

**En Fødsel
paa det aabne Hav.**

Umiddelbart efter Overføringen af de Skibbrudne til »Missouri« fødte en af de kvindelige Passagerer en lille Pige, som fik Navnet: Atlanta Missouri.

Passagererne landsat.

Halvdelen af Passagererne er nu landsat paa Azorerne, Resten fortes videre til Amerika, hvor Kaptajn Murell modtoges med store Æresbevisninger. Fra den danske Konge har han faaet Ridderkorset.

De to Skibskaptajner, der har indlagt sig uvisnelig Hæder: »Danmark«s Fører Kaptajn Knudsen (siddende) og den engelske Dampner »Missouri«s Fører Kaptajn Murell.

„To Mennesker“ - og flere andre!

Foraarsudstillingen paa Charlottenborg.

164 nye Arbejder ved „anden Ophængning“.

5. Maj.

Den første Maj aabnedes Foraarsudstillingens »anden Ophængning«. Blandt de 164 nye Arbejder er det mest iøjnefaldende *Carl Lochers* Historiemaleri »Den anden December 1863«, der forestiller Kong Frederik VII's Ligfærd gennem Københavns Havn. Man ser, hvorledes det kongelige Lig føres gennem Kanalen ved Knippelsbro; det er mørk Aften, og langs Kajen brænder en Række Fakler. Billedet er af betydelig Virkning.

Stephan Sinding.

Nyt Billedhugger-Værk af Stephan Sinding.

10. Maj.

I disse Dage har Hr. *Stephan Sinding* aabnet Publikum Adgang til

sit Atelier, hvor han udstiller sit nyeste Arbejde »To Mennesker«, ... en rig Fremstilling af den mest omfattende menneskelige Følelse: en ung Mand og Kvinde, et Favntag og et Kys, — Erotikens store Favntag om Alt, hvad der lever. Kompositionen udmærker sig ved Skønhed og Harmoni og virker velgjørende i Modsætning til den Opfattelse, som den »moderne« Realisme saa gjerne vil forherlige.

23. Januar.

Hr. *Einar Christiansens* »Broder Rus«, som havde Præmiere paa Det kgl. Theater iafte, blev kun en halv Sejr. Stykket virkede ved Opførelsen meget grelt, nu og da blasfemisk ved den megen Realisme i Fremstillingen af Munkenes fordærvede Levned, repræsenteret af Hr. *Emil Poulsen* som Broder Rus.

17. Februar.

Ibsens nyeste Skuespil »Fruen fra Havet« opførtes i Aftes paa Det kgl. Theater. De to første Akter blev modtaget med Bifald, senere dalede Stemningen, ikke mindst paa Grund af Udførelsen. Mærkværdig nok var Hovedrollen betroet Fru *Eckhardt*, der ingen Betingelser har for at virke som Fruen fra Havet med den stærke Frihedstrang til personlig Hævdelse, og ganske misforstaaet var Operasangeren Hr. *Foss* som den længselsfuldt ventede Sømand, der fortryller og forlokker Hustruen, der er bundet i det borgerlige Ægte-

skab. »Frihed under Ansvar« er Ibsens Motto for hans nye, dybt tænkte og psykologisk interessante Skuespil. Men Theaterledelsen er bundet til Ansvar for en ganske uforsvarlig Udførelse. Har man ganske glemt, at Fru Betty Hennings er engageret ved Det kgl. Theater?

En spydig Indsender. »Tillad mig, Hr. Redaktør, gennem Deres ærede Blad at henstille til vort privilegerede Theater om at faa i det Mindste een Plakattavle anbragt paa et passende Sted paa Østerbro, da en saadan ikke findes nærmere end ved Grønningen. For at lette Ulejligheden hermed, kunne vi godt nøjes med kun at faa de røde Plakater opslaaede. . . .«

Skal Georg Brandes duellere?

Strid om en Udtalelse ved
et Middagsbord.

I et Selskab, der for nogen Tid siden afholdtes her i København, fremsatte Hr. Dr. *Georg Brandes* nogle Udtalelser om den herværende tyske Korrespondent til »Köllnische Zeitung«, Hr. *Max Bewer*, der stemples som en uhæderlig Person, der ikke paa nogen Maade fortjente Betegnelsen Gentleman. Den kendte Oversætterinde Fru *Mann*, der vides at arbejde sammen med Hr. *Bewer*, meddelte det Forefaldne til denne, der ikke selv var tilstede, hvorefter Hr. *Bewer* pr. Brev afæskede Dr. *Brandes* en Forklaring inden 24 Timer.

Svaret kom ogsaa, men det indeholdt ingen Undskyldning. Hr. *Bewer* sendte saa Doktoren sine Sekundanter, der foreslog Satisfaktion paa Pistoler eller ethvert andet Vaaben. Hr. *Brandes* ønskede ikke at duellere, men foreslog Sagen undergivet en Voldgiftskendelse. Dette vilde Hr. *Bewer* ikke gaa ind paa, men har nu gjort Skridt til Sagsanlæg mod Doktoren for Æresfor nærmelser.

To modstridende Erklæringer.

Flere af de Herrer, der var tilstede i det Selskab, hvor Dr. *Brandes* udtalte sig nedsættende om Hr. *Bewer*, har afgivet en Erklæring, hvoraf det fremgaar, at Doktoren paa ingen Maade har udtalt sig anderledes, end det sømmer sig en Gentleman. Samtidig har Fru *Mathilde Mann*, til hvem Dr. *Brandes* den Aften især henvendte sig, afgivet en Erklæring, der indeholder lige den stik modsatte Anskuelse.

Kgl. Theaters Skuespil-Monopol ophæves

Dr. Edvard Brandes' nye Theaterlov.

Nu maa ogsaa Sekond-Theatrene opføre Skuespil.

13. April.

Dr. Edvard Brandes fremsatte allerede i December forrige Aar et Theaterlovsforslag i Folketinget. Loven, der i Gaar fik kongelig Underskrift, er paa sin Vej gennem Rigsdagen undergaaet adskillige Ændringer, saaledes er Dr. Brandes' radikale Forslag om fri Theaternæring opgivet, men til Gængæld er der opnaaet det meget væsentlige, at Det kgl. Theaters Eneret til at opføre Skuespil i Kjøbenhavn hermed er ophævet. Nu har altsaa Sekondtheatrene faaet deres store Chance.

Et Pligtrepertoire paa 160 Skuespil.

Det kgl. Theater beholder dog Retten til sit Repertoire, men fortaber denne, saafremt det ikke i 10 Aar har opført et Stykke. Kultusminister Scavenius forpligter derfor Det kgl. Theater til i de kommende ti Aar at baandlægge en Række Stykker, som saaledes ikke maa frigives, 16 af Holberg, Ewalds »Fiskeren«, Wessels »Kærlighed uden Strømper«, Olufsens »Gulddaasen«, 10 af Oehlenschläger, 10 af Heiberg, 8 af Hertz, 4 af Hostrup, 9 af Shakespeare, 6 af Molière, foruden adskillige andre, ialt 91 Stykker. Dette »Pligtrepertoire« skal Kammerherren altsaa spille. Desuden er der 18 Stykker, som helst skal bibeholdes, og endnu flere, som eventuelt bør reserveres. Summa summarum: 160 Stykker! Hvordan vil Hr. Fallesen klare den?

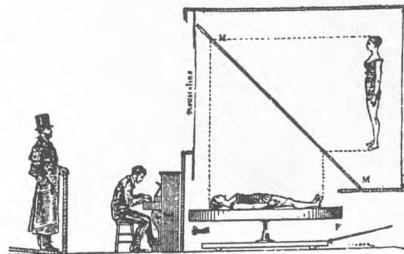
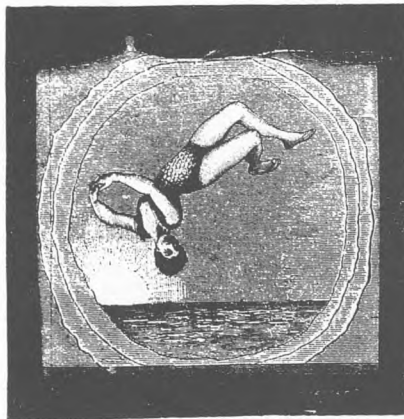
Forbudt at »dramatisere« uden Forfatterens Tilladelse

Et Tillæg til Loven beskytter endvidere en afdød Forfatters dramatiske Arbejde i 50 Aar — i Modsætning til tidligere kun 30 Aar —, og endelig er det forbudt at dramatisere en Roman eller en Fortælling uden Forfatterens Samtykke. Det sidste er en direkte Følge af Folke-theatrets Opførelse sidste Aar af »Nøddebo Præstegaard«, der som bekendt dramatiseredes af Hr. Elith Reumert uden Professor Scharlings Vidende og Vilje. Det gaar altsaa ikke mere.

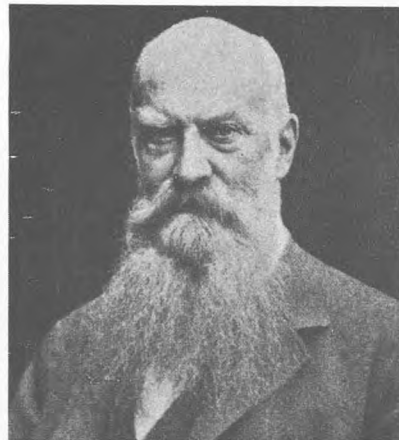
Den i Luften
frit svævende Dame,
Fantasma Neptuna,
forevises endnu kun faa Dage fra Kl. 11—10
i Hotel Tivoli.
Nyeste og mest storartede Illusion set i
Norden.
Entré: 40 Øre for Voksne, 20 Øre for Børn.
Søndag sidste Dag. 9798

Fantasma Neptuna.

I Hotel Tivolis Sal i Vesterbros Passage forevises et mærkeligt Blændværk: en ung og meget let paaklædt Dame ses at svæve om i Himmelummet, snart med Hovedet, snart med Benene opad. Tilmed foretager hun en Række svømmende og flagrende Bevægelser. Vort Billede afslører Hemmeligheden; det gaar til uden Spor af Trolderi. Baggrunden er et Dekorationsstykke, der forestiller Havet med Solopgang. Figuren Neptuna er et virkeligt levende Menneske, der ligger paa et sort Bord, der kan trækkes frem og tilbage og rotere. Damen paa Bordet oplyses stærkt af en elektrisk Lampe, og det er hendes Spejlbillede, der kastes ud mod Publikum.

„Meiningerne“ paa Kasino.

Hertugen af Meiningen, der er det berømte Theaterselskabs høje Beskytter. Selskabet bestaar af 80 Medlemmer, foruden 100 Statister, og medfører en Bagage, der fylder 23 Jernbanevogne.

Pragtfuldt Sceneri — ringe Skuespilkunst.

3. Maj.

Meiningernes første Forestilling i Aftes paa Kasino, Shakespeares »Julius Cæsar«, var imponerende ved en Massevirkning, som aldrig har været set i Kjøbenhavn. Vel stod Udførelsen ikke paa Højde med Sceneriets Pragt, men Successen var stor og Bifaldet stormende.

Forargelse.

15. Maj.

Hvad er det for Folk, der møder op og klapper saa begejstret? Det er dem, der aldeles ikke bryder sig om, at Meiningerne er blottede for Talent, og samtidig dem, der jubler over de tyske Skuespillere, bare fordi de ikke er danske! Avisen.

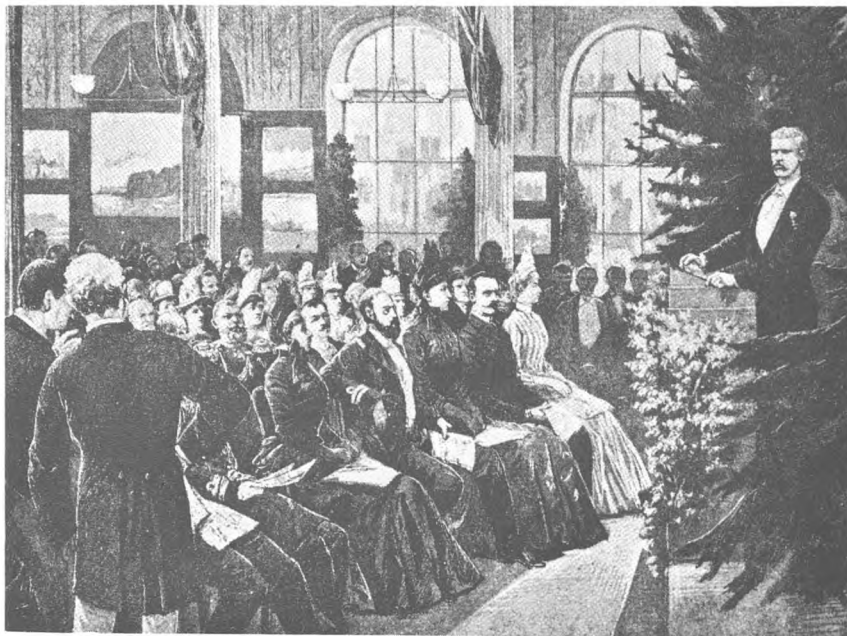
Protest fra Professor Harald Høffding.

22. Maj.

Redaktionen af »Avisen« bruger Ordet »Hjemmetyskere« om de Kritikere, der indtrængende opfordrer Kjøbenhavnerne til at se Meiningernes Opførelser af Shakespeares og Schillers Tragedier. Jeg tillader mig at nedlægge en bestemt Indsigelse mod denne Udtalelse. Jeg tror, at vor Nationalitet har Kraft nok til at hævde sig paa det aandelige Omraade, — den vil ikke tage Skade af, at vi tilegner os det Bedste af, hvad andre Nationer have frembragt.

Harald Høffding.

Grønlands-Helten, Dr. Nansen, fejres

Nansen i Geografisk Selskab.

Medlemmer af Det kgl. danske geografiske Selskab vil længe mindes den Fest, som Selskabet fejrede til Ære for Grønlandsfareren Dr. Nansen og hans fem Fæller i Industriforeningens store Sal. Kronprinsen og Prins Valdemar var tilstede med deres Gemalinder, og den øvrige Forsamling var mødt i Gala med store Ordre; det virkede yderst festligt, og Mændene fra Grønland var virkelig imponerede. Selv de to Lapper bøjede Hovederne dybt, naar de blev præsenteret for de mange Geheimeraader, der ønskede at trykke de brave Mænds Haand.

Dr. Nansen taler i Industriforeningens Sal.

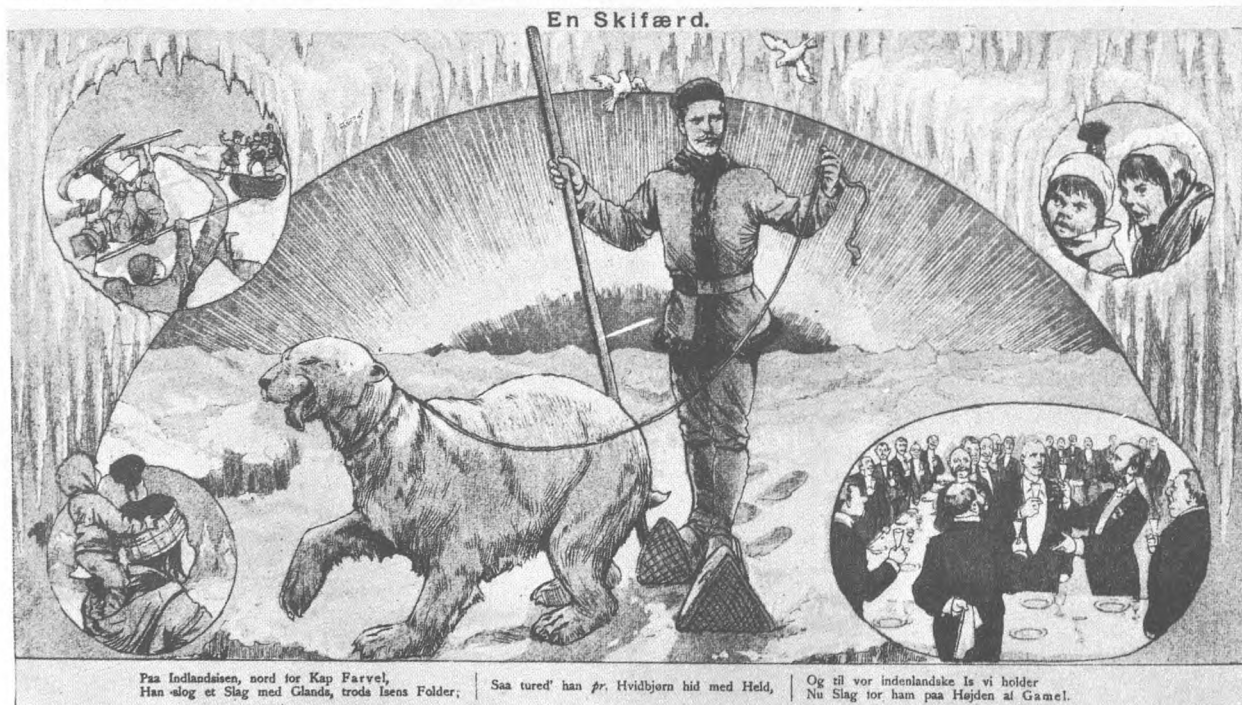
Nansen og hans Kammerater kommer til Kjøbenhavn.

22. Maj.

Dr. Nansen og hans Kammerater er kommet til Kjøbenhavn. De kom direkte fra Grønland med »Hvidbjørnen« (Kapt. Garde). Da Skibet lagde ind i »Trangravens«, kom Dr. Fridtjof Nansen frem fra Kahytten.

Han havde langt, gult Haar, der naaede ham ned over Nakken; en lille, graa Sælkindshue throneede øverst oppe. I tre Drosker kørtes hele Ekspeditionen til Etatsraad Gaméls Bolig paa Nørrevold. Den sidste af Vognene vakte en Del Opsigt, for deri sad de to Lapper, Ole Ragna og Samuel Bratto, der har ledsaget Nansen tværs over Grønlands Indlandsis.

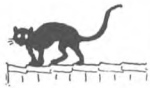
Daglig Skandinavisk Vesterbro-
 asbent Panoptikon gade
 fra Kl. 11—8. Nr. 3.
Dr. Nansens
 Skifærd over Grønlands Ind-
 landsis.

Paa Indlandsisen, nord for Kap Farvel,
 Han slog et Slag med Glands, trods Isens Folder;

Saa tured' han fr. Hvidbjørn hid med Held,

Og til vor indenlandske Is vi holder
 Nu Slag for ham paa Højden af Gamel.

Hurra for Magnetismen!

Offenligt Møde paa Nørrefælled.

Søndagen den 16. ds., Kl. 4 $\frac{1}{2}$ pr., afholdes offentligt Møde med Foredrag af S. v. Huth om Haandspaalæggeles og Strygnings Betydning som Helbredelsesmiddel, og af Albert Nielsen om Massagens Betydning. Stole og Borde foran Talerstolen er forbeholdt d'Hr. Referenter. I Betragtning af Særens Betydning forventes talrigt Møte.

S. v. Huth. Albert Nielsen.

Albert Niensens Lærebog i magnetisk Massage 50 Øre.
Albert Niensens Forsvarstale for Højesteret 40 Øre.
Udgiverens Forlag, Gothersgade 149, I. S.

**Ned med den gamle
Kvaksalverilov!**

**Rungende Hurraraab for de to
Magnetisører.**

17. Juni.

Næsten 2000 Mennesker var mødt op til de Herrer v. Huth's og Alb. Niensens magnetiske Møde paa Nørrefælled igaar. Hr. v. Huth indledede med et Foredrag om »den ved Haandspaalæggeles fremkaldte Varmefornemmelses Indflydelse«, et Foredrag, der modtoges med livlige Hurra-Raab. Derefter talte Magnetisør Nielsen om Magnetismen som »den moderne Massage« og krævede den urimelige Kvaksalverlov ophævet.

Endelig talte Proprietær Bruun, tildels humoristisk, og paaviste, at en Læge, der giver forkert Medicin, er værre Kvaksalver end den Mand, der helbreder ved Haandspaalæggeles og Strygninger.

Under Mødet indløb et Sympati-telegram fra Odense.

Tilslut vedtog man enstemmigt en Resolution om Afskaffelse af Kvaksalverloven, og skiltes under stærke Hurra-Raab.

Skjønne Hænder
er en Pryd for Alle!!
„Dr. Vogels
Haandhvidt“
vasker Alt af disse,
som Farve, Blæk, Svarte,
Frugt, Sod o. s. v. og
ejør ved stadig Brug
selv den haardeste Hud
smidig og blød som
Silke. Faas i elegante
Danser (med Spejl i
Laaet Nyhed) à 20
Øre hos d'Hr. Parfume-
handlere og Material-
ister.
Generalagenter:
D'hrr. C. Thyge Ludvigsen & Co.,
og Fabr. Gammelholm, Stormgade 28.
9968

Breve til alle „Lidende“ om en fra Ostindien ved en Missionær bragt Medicin for alle Hals- og Lungesygdomme, Nervesvækkelse, Søvnløshed osv. Sendes mod et 10 Øres (dansk) Frimærke ved Mdm. J. Nielsen, Universitetsgaden 9, Kristiania. (D. 37400.) 7262

Foranlediget ved
Avtoriteternes Optræden imod mig, idet jeg paany er blevet tiltalt fordi jeg uden Spor af Medicin, men alene ved mine Hænders Kraft har helbredet flere Hundrede Syge, som af vore første Professorer og Læger er blevne erklærede for uhelbredelige, eller som disse har maattet opgive at helbrede, — tilader jeg mig herved at anmode mine tidligere Patienter, som ved min Behandling med magnetisk Massage er blevne helbredede eller tildels helbredede, om at tilsende mig en skriftlig Attest herfor, eller ved personlig Henvende se til mig at konstatere Rigtigheden heraf. Attesterne agtes benyttet til Fremlæggelse i Retten, og uden Patientens Samtykke vil ingen Attest blive offentlig.
**Stendrup, Magnetisør.,
Gammeltestsgade 10, St.**

**Au for Allandsens Ulykker!
Aa! — — Au min Ligtoorn!**

Faas i alle velaasorterede Kolonial- og Materialforretninger. 184

**Central-Depot,
Lille Kongensgade 34, I. Sal.**

Magnetisk Forenings Stiftelsesfest.

Søndag den 5de Decbr., Kl. 7 $\frac{1}{2}$, afholder Foreningen sin Stiftelsesfest paa **Østergade 15, 1ste Sal** (Festsalen), bestaaende af **Fællesmaaltid** (2 Retter Mad, Dessert og Drikkevarer). Hr. Journalist **A. C. Meyer** holder Festsalen. Derefter **Bal** til Kl. 4. Prisen er 2 Kr. pr. Kuvert, Ballet iberegnet.

Besøgende ved et Medlem kan deltage.

Medlemmer, og Besøgende, proponerede ved et Medlem, som ikke ønsker at deltage i Fællesmaaltidet, kan deltage i Ballet mod at løse Adgangskort à 50 Øre.

Lister til Paategning henligger hos **Sekretæren, Hr. Albert Nielsen, Ole Suhrsgade 3, St.** og sluttet Torsdag a. 5. December.

Bestyrelsen.

Et romantisk Kærlighedsdrama

Elvira Madigan.

Kærlighedsdramaet paa Taasinge.

Svendborg, 24. Juli 1889.

Den 13. ds. ankom et ungt Par hertil og tog ind paa »Hotel Svendborg«. I Hoteljournalen indskrev den unge Dame og Herre sig som Løjtnant Sparre og Frue fra Stockholm. De boede her et Par Dage, gjorde nogle Udflugter i Omegnen, men levede iøvrigt meget stille. Den 15de, altsaa i Mandags for otte Dage siden, afrejste de til Troense paa Taasinge, men efterlod deres Bagage her paa Hotel Svendborg, betalte heller ikke deres Regning, men sagde Besked om, at de vilde komme tilbage Torsdag d. 18de.

I Troense indlogerede de sig hos en Fiskerfamilie. Om Onsdagen — i Gaar for otte Dage siden — pakkede de en Kurv med Mad og Vin og tog afsted for at gaa i Skoven.

Dobbelt-Selv mordet.

Man finder Parret skudt i Nørreskoven.

I et Par Dage hørte man intet til dem. Men i Mandags Aftes kom en gammel Kone, der havde samlet Kvas, rædselslagen ind til Skovfogeden og fortalte, at hun havde set to Menneskelig ligge inde mellem Træerne. Det var sent paa Aften og helt mørkt, men Skovfogeden fik alarmeret nogle Folk, som med tændte Lygter gav sig til at eftersøge Skoven, hvor de snart efter fandt, hvad de søgte: de to afsjælede Legemer laa ved Siden af hinanden, han til venstre for hende med et Revolver-skud i højre Tinding; hun var skudt i venstre Tinding. Under dem var udbredt en Regnfrakke, de laa fredeligt, som om de sov, i Nærheden laa en Paraply og en opslaaet Parasol, og ved Siden af dem stod den tomte Madkurv.

Allerede i Lørdags havde en Pige set dem liggende paa samme Sted i Skoven, men hun troede, at de sov. Antagelig er da Selvmordet sket i Onsdags, samme Dag,

Den danske Artistpige og den svenske Dragonløjtnant gik sammen i Døden.

som de forlod Fiskerhuset. De dræbte er bleven identificerede som den 22aarige danske Linedanserinde *Elvira Madigan* og den 35aarige svenske Løjtnant *Sixten Sparre* ved de skaanske Dragoner.

Den unge billedskønne Elvira, der vakte Opsigt i Tivoli.

For tre Aar siden — i Sommeren 1886 — optraadte de to purunge Linedanserinder *Elvira* og *Gizella Madigan* paa Kunstnerplænen i Tivoli. De var Døttre af Cirkus Madigans Indehaver, den dansk-amerikanske Artist John Madigan og hans svenske Frue Laura Madigan. *Elvira* var Parrets egen Datter, hendes rigtige Navn Hedvig Jensen, født i Odense 1867, medens »Søsteren« *Gizella* var et Artist-Adoptivbarn, hvilket forklarer, at de af Udseende og Temperament var som Nat og Dag, omend lige smukke. *Elvira* havde bløde, runde Former, en blændende hvid Hud, klare blaa Øjne og et mægtigt gult Haar, der flød i et Hav ned over hendes runde Skuldre. Hun var temmelig indolent og var allerede i sin unge Alder ved at blive for fyldig, hvorfor hun oftere maatte sætte sig paa Ration. Hun udtrykte aldrig nogen særlig Begejstring for Artistlivet. *Gizella* derimod, der var gnistrende mørk, mager og senet, var Artist med Liv og Sjæl, og hun var Ungarerinde af Fødsel.

Carl Muusmann.

Kongen giver de to Søstre Madigan et Dagmarkors.

Søsteren Gizella Madigan.

Under de to Søstre Madigans Optræden i Tivoli i Sommeren 1886 meldte Kong Christian IX sig en skønne Dag Dag paa et Formiddagsbesøg. Han ønskede at vise sine Børnebørn Lockarts Elefanter, og samtidig fik Søstrene Lejlighed til at præsentere deres Linedanser-Nummer for Majestæten, som bag-eftter galant kvitterede for Forestillingen med at sende Elefanttæmmeren 200 Kr. og hver af Damerne et smukt forarbejdet Dagmarkors i Guld.

Elvira og *Gizella* bar sidenhen deres Dagmarkors som en kongelig Dekoration paa deres Artist-Kostumer.

Fra København drog Cirkus Madigan til svenske Provinser.

Elvira Madigan og Grev Sixten Sparre

Elvira Madigan.

Løjtnant, Grev Sixten Sparre.

Elvira møder sin Skæbne.

(Af Fru Madigans Forklaring.)

Løjtnant Sparre præsenterede sig for os for to Aar siden i Kristiansstad; han kom hver Aften i Cirkus, og en Aften spurgte han, om han maatte faa Lov til at følge med os hjem. Jeg svarede, at jeg ikke syntes, det passede sig. Men alligevel gik han med. Elvira havde mig under Armen og Mormor paa sin anden Side. Han gik sammen med Madigan

Den svenske Løjtnant udebliver fra Manøvrerne.

I Sundsvall, hvor Cirkus Madigan nu i Sommer gav Forestillinger, mødtes Elvira atter med Grev Sixten Sparre.

I Juli skulde Grev Sparre have indfundet sig ved sin Eskadron, der begyndte Manøvrerne ved Malmø. I Stedet for forsvandt han, samtidig udeblev Elvira fra Cirkusforestillingen, og den gamle Fru Madigan rejste fortvivlet over til København, hvortil man formodede, at de unge Mennesker var rejst. Den gamle Dame forhørte sig overalt i Artistkredse, om ingen vidste noget om hendes Barnebarn. . . .

Saa kom den frygtelige Meddelelse fra Svendborg.

Grev Sparre er gift og har to Børn.

Grev Sixten Sparre er gift og har Børn. Det meddeles desuden, at hans Familie, der flere Gange har betalt hans Gæld, havde nægtet at sende Penge til ham paa telegrafisk Anmodning fra Taasinge.

Er Elvira Madigan ubevidst bleven dræbt af sin Elsker?

I Beretningerne fra Svendborg fortælles det, at det unge Par havde aflagt et Besøg i Bregninge Kirke paa Taasinge, og at man bagefter i den fremlagte Fremmedbog havde fundet Navnet *Vetзера* skrevet. Man har deraf sluttet, at det i Januar stedfundne Dobbelt-drama i Meyerling, hvor Kronprins Rudolph og Baronesse Vetзера fandt deres Kærlighedsdød, skulde have været Forbilledet for deres fortvivlede Handling. Det er imidlertid konstateret, at Elvira Madigan ikke kan have skrevet Navnet. De, der kendte den unge Artistpiges ganske uromantiske og nøgterne Sind, er tilbøjelig til at tro, at Grev Sparre i sin fortvivlede Situation som gift og ruineret har indset Umuligheden af at kunne indfri sine Løfter om Ægteskab og en betrygget Fremtid for Elvira, derfor har foretrukket at slutte sit Liv og uden hendes Vidende har taget sin Elskede med i Døden.

Stenene paa de to Grave, der ligger Side om Side paa Taasinge Kirkegaard.

Bije om

Løjtnant Sparres og Elvira Madigans ulykkelige Død i Korrefkon.

Mel. Amanda sad med en Krans i Gaaret.

Det var i Taasinges Sønne Egne,
At tvende Elskende maatte blegne,
En svensk Dragon-Officer saa søn,
Og en Beriberste led i Løn.

De kunde slet ikke faa hinanden,
Hun var jo fri, det var ikke Manden;
I Sverig boede hans Hustru lær,
Dog stod de ikke hinanden nær.

De leved ikke i Hjertets Glæde,
Og Lykken var ej hos dem tilfede;
Hans Navn var Sparre, og han drog hen
Med Madigan som sit Hjertes Ven.

Til Danmark førte dem deres Beje,
Dog Penge havde de ej i Eje,
Og da de Ulykken ene saae,
I Døden vilde de begge gaa.

Hvad de har tænkt og hvad de har talet,
Det har man ondt ved at flaffe malet,
Man fandt dem først, da Alt var forbi,
Da man i Sloven saae deres Lig.

Der laa de stille tæt ved hverandre,
Fra Livet sammen de vilde vandre.
Hun solbed Hænderne i sin Død,
Man veed ej, hvem af de To der stod.

Hun var Beriberste og var stille
Forsbunden, da hun med Sparre vilde,
Stor var vel Sorgen i deres Bryst,
De blev begravet ved Danmarks Ryst.

For sent kom Moderen der tilfede,
Hun for Elvira kun kunde græde,
Hun var forsbunden i Tidens Hav,
Hun stod der nu ved sin Datters Grav.

Men I, som Hjerternes Længsel kende,
Bellager ham og bellager hende,
I Sjælens Dyb kan man ikke se,
Men Gud bestemmer hvad der skal se.

P.

„Tout Copenhague“ er i Paris!

Paa Pariser-Udstillingen.

28. Juli.

I denne Sommer er Strøget i Kjøbenhavn forlagt til Paris. Det vrimler af Kjøbenhavnere i den glade Seine-stad, der i Aar paa Grund af Udstillingen er ganske særlig livlig.

Rejsestipendieforeningens Parisertur blev da ogsaa meget vellykket, ikke mindre end 400 Herrer deltog. Turen var saaledes ordnet, at enhver i Seinstaden kunde leve sit eget Liv, men nu og da arrangerede Foreningen Fællesture i 15 store, med 4—6 Heste forspændte, Omnibusser, og saa gik det fornøjeligt til. Rejsedeltagerne var fordelte i to Hoteller, men Hovedkvarteret var Ho-

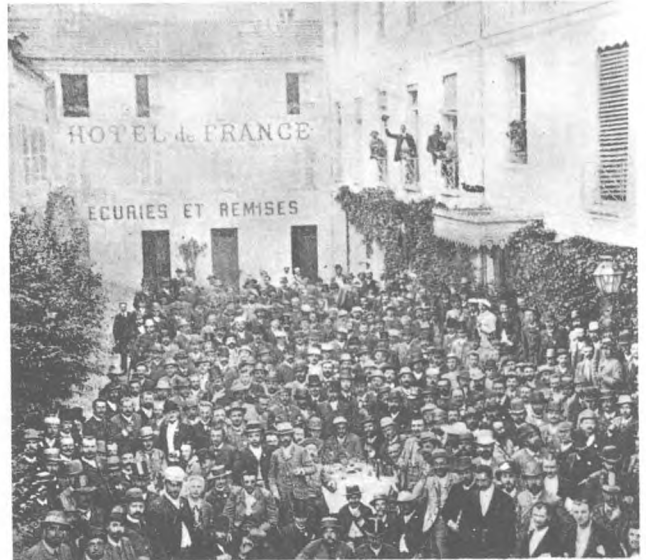
tellet i *Rue Boétie*. Det var muntre Scener, der udfoldede sig, naar Deltagerne om Morgenen foretog deres Afvadskninger ude i Hotellets Gaard, og det var ogsaa i Hotelhaven her, at Opholdet afsluttedes med et livligt, — nogle mener lidt vel livligt, — Sold under vajende Dannebrogspaner og Tricolorer og festlige, kulørte Lamper. Under Besøget gav Brygger *Jacobsen*, der ogsaa hører til *denne* Udstillings store Navne, en smuk og stilfuld Banket for alle Deltagerne i Turen.

Fotografisk Atelier,
Frederiksberggade 21.

Hjemkommen efter et Besøg i Paris anbefaler jeg mit Atelier, forsynet med de nyeste og bedste **Øjeblikk-apparater** og **Decorationer** samt finest udførte **Portraiter** og **Grupper**.

Erbødigst
Juncker Jensen.
6511
Visitkort fra 6 Kr. Dusinet.

Rejsestipendieforeningens Deltagere efter Frokosten i Hôtel de France i Versailles.

Chice Pariser-modeller.

Paris har altid været et af Modens Centrere, men ganske særlig i Aar, hvor alles Øjne er rettede mod Pariser-Udstillingen, og hvor saa mange Damer af det kjøbenhavnske Selskab har foretaget Rejser til Seinstaden, vil Moden yderligere være præget af den franske Chic og Elegance.

Nyeste Mode i franske Dame-Badedragter.

Skuespiller-Bryllup.

6. Juni.

Den unge Balletdanserinde *Charlotte Hansen*, der allerede har danset adskillige Partier paa Det kgl. Teaters Scene og vundet sig et smukt Navn ved sine lovende Evner, har i Gaar indgaaet Ægteskab med Skuespiller *Wilhelm Wiehe*. Der staar en særlig Glans om dette Skuespillernavn. *Wilhelm Wiehe* og Broderen *Jacques Wiehe*, der ogsaa er Skuespiller, er Søner af *Wilhelm Wiehe* og Nevøer af Slægtens berømteste Scenekunstner *Michael Wiehe*.

Charlotte Hansen.

Noter og Nyt i Aarets Løb

Krøyers Maleri: Ved Frokosten. Med Ryggen til sidder Krøyer selv, for Bordenden Kunstnerens Hustru Fru Maria Krøyer, lige for Forfatteren Otto Benzon.

Kunstner-Bryllup.

Maleren P. S. Krøyer har holdt Bryllup med Malerinden Maria Triepke.

Den unge Musiker Carl Nielsen er fra 1ste September bleven ansat som Violinist i Det kgl. Kapel.

Carling har besøgt den af sine brasilianske Honsul.
Han leve!

At skrive løs i Blade yndet er i dette Land,
Lidt mange dyrker Kunsten, men det gaar nok,
den dyrker baade Oldinge, der staar ved
Gravens Rand,

og Ørn, som knapt kan knappe —
De forstaar nok.

De støver rundt paa Gaden og stænker
tit hos Thor,
et lille bitte Enkeltmord blev dobbelt Spaltefor,
men der er ogsaa en og anden med saa
flemme Vaner,
at han gaar frejdig hen og sludrer med en
Graslianer,

∴ som har hængt for længe ∴
Henrik han er lige kiste glad.

(Sunget i »Sommerrevyens«).

Kjøbenhavns første kvindelige Læge.

August 1889.

Kjøbenhavn har faaet sin første kvindelige Læge, idet Frk. Nielsine M. Nielsen har nedsat sig og aabnet en Lægepraksis her i Byen.

Man erindrer, hvilken Modstand der for nogle Aar siden rejste sig imod de unge Kvinder, som agtede at studere Medicin. Men med den Fremskridtsbevægelse, som energiske og maalbevidste Kvinder satte i Gang, nedbrød Modstanden, og der aabnedes Kvinder Adgang til det medicinske Studium. Frk. Nielsine

Frk. Nielsine M. Nielsen.

M. Nielsen tog sin medicinske Embedsexamen i 1885 og har derefter gjort Hospitalstjeneste baade her og i Udlandet, hvor hun har videreført sine Studier. Men fra at gøre Tjeneste paa et Hospital og til at øve almindelig privat Lægepraxis er der et meget stort Spring. Frk. Nielsine M. Nielsen har imidlertid nu taget Konsekvenserne af sin lægelige Uddannelse og nedsat sig som praktiserende Læge i Kjøbenhavn. Hun er den første, men bliver næppe den sidste.

Viggo Johansens Maleri: Børnene vaskes.

Et Blad af Byens Dagbog

Ballettens Venner have med Bekymring været Vidne til den ringe Rolle, denne Kunststart har faaet Lov til at spille i de senere Aar, og adskillig Kritik er i den Anledning rettet mod Balletdirigenten Hr. *Ludvig Gades* Ledelse, saa meget mere som han raader over et ypperligt Personale, af hvilket ovenfor bringes et Gruppebillede, taget ved Slutningen af forrige Sæson. Staaende fra venstre ses *Juliette Haase, Christian Christensen, Frederikke Madsen, Fru Flora Gyllich, Anna Jensen, Johanne Petersen, Hans Beck, Eleonora Wick, Christine Orlamund* og *Jeannette Hansen*. Siddende fra venstre *Ed. Brüchner, Fru Jeppesen, Fru Athalia Reumert, Henriette Mayntzhusen, Frederikke Juncker* og *Elisabeth Soyer*. Siddende paa Gulvet i forreste Række *Helga Huld, Charlotte Hansen, Eleonora Monti* og *Emilie Walbom*.

Stigaard død.

Skuespiller Lauritz Stigaard.

30. Juli.

En af vore populæreste Skuespillere, *Lauritz Stigaard*, er død i Gaar 60 Aar gammel. Han var Indbegrebet af det brede Theaterpublikums Ideal af en ung, romantisk Elsker og

illuderede som saadan selv højt oppe i Aarene. Stigaard optraadte sidste Gang for tre Maaneder siden som *Grosserer Lind* i »Pigernes Jens« paa Casino.

Skandaløse Scener ved Stigaards Begravelse.

4. Aug.

Stigaards Begravelse fandt Sted i Gaar i Frederiksberg Kirke, der var overfyldt af et Følge, blandt hvilke saas saa godt som hele vor Theaterverden og en Mængde uvedkommende Nysgerrige. Disse sidste virkede forargeligt ved en Paagaahenhed, der udartede til Skandale-Scener, da unge Piger i straalende Toiletter (som om de skulde til Bryllup!), gamle Koner, Tjenestpiger og Børn under Salmesangen kravlede op paa Bænke eller stormede frem for at faa »bedre Pladser«.

Dr. Pilemanns
Haarfjerner
borttager strax ethv.
vansirende Haar.
— !! Uskadeligt !! —

Forsendes i Brev med Brugsanv. à 3 Kr.
pr. Daaso. (Forudbetaling ell. Efterkrav).
A. Krautwald, Nansensgade 27, 2. Kbhvn. K.

Det er dyrt at skrive i Aviserne.

Redaktørerne maa bløde med Bøder.

18. Juni.

Ved Hof- og Stadsretten paadømmes igaar ikke mindre end 5 Injuriesager. Redaktør *Hørup* (»Politiken«) 100 Kr. i Bøde, Godsejer *Oldenburg* 200 Kr., Redaktør *Carstensen* (»Nationaltidende«) 200 Kr. og Redaktør *Winblad* (»Social-Demokraten«) 200 Kr., i alle Tilfælde plus Sagsomkostninger. Alene Redaktøren af Dagbladet »Avisen«, Hr. *Frederik Hansen*, blev pure frikendt.

Flensborg-Redaktøren

J. Jessen eet Aar i Fængsel.

9. Juli.

Redaktør *J. Jessen*, tidl. »Flensborg Avis«, er blevet idømt eet Aars Fængsel og straks indsat i Arresten. I 1882 overtog han Flensborg Avis, og siden har han Gang paa Gang maattet vandre i Fængsel, fordi han i sit Blad talte *Danskhedens Sag*. Ved gamle *Kejser Wilhelms Død* slap han ud, og lod sig da af sine Venner bevæge til ikke mere at overtage Redaktionen af Flensborg Avis; han har saaledes i den senere Tid ikke haft Spor af Ansvar for Bladets Indhold. Ikke desto mindre er han nu blevet dømt, fordi han har skrevet en Artikel i Bladet!

Tyrolerne i Tivoli pibes ud.

Tyrolerne, der optræder i Marstrands Pavillon i Tivoli, bliver hver Aften pebet ud. Det er bleven en hel Sport at overvære disse »Hamborg-Tyrolere«s Optræden, der drukner i Latter og overdøves af Publikums Pibe-Koncert. Personalet bestaar af fire meget lange og tynde Herrer med Hanefjer i Hatten og tre smaa, runde Damer i lyserøde og gule Snøreliv. De hviner og vræler og jodler, saa det er en Gru. Tivoli maa tage en rask Beslutning og sende Truppen hjem.

Protest mod at holde Boutikerne aabne til Kl. 10-11 om Aftenen!

24 August.

Urtekræmmerforeningen afholdt i aftes i *Blanch's Lokale* et Møde om Boutikernes Lukning. Det var talrigt besøgt af forskellige Handlende.

Det oplystes, at ikke blot Urtekræmmerne men ogsaa Høkerne var stemte for en forkortet Arbejdstid, derimod ventede man Modstand fra de Smaahandlende, der selv, med Kone og Børn, passer Forretningen.

De fleste af Talerne mente, at man burde søge en Ordning gennem Lovgivningen, saaledes at man fik nedsat Arbejdstiden, der nu er fra 6 Morgentil 10-11 Aften.

Den falske Smørbalance

En Slyngelstreg.

28. August 1889.

I forrige Maaned udsendtes den halvaarlige Balance for den af mig stiftede Smørexportforening. Modstandere af denne Forening har skaffet sig et Exemplar af Balancen, der udviste et mindre Overskud, og har derefter med uhørt Dristighed forfalsket den. De har forvandlet Overskuddet til et klækkeligt Under-skud, og den saaledes fremkomne falske Balance er blevet forsynet med mit og med Revisorernes Navne. Hvem der er Ophavsmand til denne Slyngelstreg, veed jeg ikke, men jeg veed, at Grosserer Noack og enkelte andre har været virksomme med at kolportere den forfalskede Balance til Andelsmejerier paa Sjælland.

A. Alberti.

Det var ikke Noack, men
Knudsen.

31. August 1889.

Det har nu vist sig, at Hr. Grosserer og Smørhandler Noack ikke har kolporteret det falske Smørregnskab. Han siger, at han har faaet det af Hr. Gross. Knudsen. Da Hr. Knudsen ikke vil ud med, hvem han har faaet den forfalskede Balance af, er han blevet arresteret.

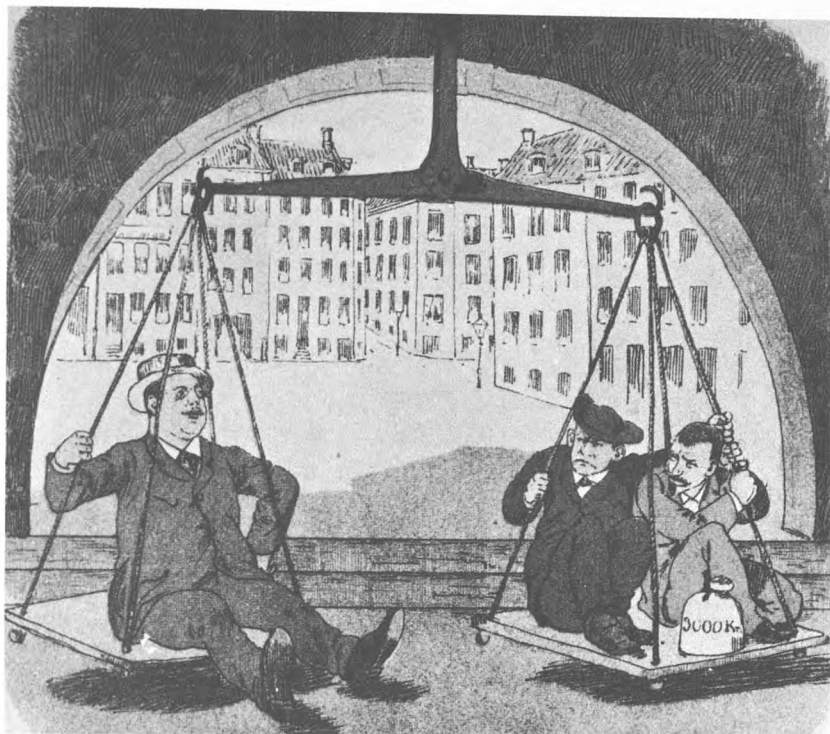
Det var ikke Knudsen, men
Dønnergaard.

15. September 1889.

Ophavsmanden til den falske Smørbalance er nu funden! Det viser sig at være et af Smørexportforeningens egne Bestyrelsesmedlemmer, Hr. Folketingsmand Dønnergaard. Hr. Dønnergaard meldte sig selv hos Undersøgelsesdommeren og aflagde i Retten en fuldstændig Beretning, hvorefter Kr. Knudsen blev sat i Frihed.

18. Oktober 1889.

**Nu er Hr. Dønnergaard
blevet arresteret!**

Paa Vægten til venstre ses Højesteretssagfører Adler Alberti, til højre Grosserer Noack og Folketingsmand Dønnergaard. (Tegning i »Punsch«).

Den falske Balance blev ryddet helt af Vejen,
Fordi den en Kende gik over „Slyngelstregen“;
Men oppe paa Nytorv ved Rettens Assistance
Gik'r Smørstagen bragt i den „ægte“ Balance.

Redaktør Hørup tre Maaneder i Fængsel!

Injurier mod Dommer Sylow.

15. November.

For nogen Tid siden skrev Redaktør Hørup en Artikel om „Vor Retspleje“, hvori der forekom visse Udtryk, som Dommer Sylow følte sig saa stærkt krænkede over, at han lod Hr. Hørup tiltale. Hof- og Stadsretten idømte Hørup tre Maaneders Fængsel paa almindelig Fangekost, og Højesteret stadfæstede denne Dom. Hr. Hørup afsoner nu Straffen i en Normal-Celle i Kristianshavns Fængsel. Han har Adgang til at modtage sin nærmeste Familie om Søndagen og et navngivet Medlem af Politikens Redaktion om Onsdagen. Ellers tilstedes intet Besøg i Fængslet, og man har nægtet Hørup at ryge Tobak.

Hørup sendte dette Kort med sit Billede som en Hilsen til Venner og Bekendte, da han kom ud af Fængslet.

Offentligt Møde

om

Hundeholdet i Kjøbenhavn.

En Majoritet i Magistraten har forelagt Borgerrepræsentationen Forslag, hvis Gjennemførelse i det Væsentlige vil umuliggjøre alt Hundehold i Kjøbenhavn og paa dens Grund.

Vi Undertegnede, der anse disse Foranstaltninger for uheusigtmæssige og for at være i Strid med den ved Lov af 12 April d. A. om Hundeaftgift m. m. indførte Ordning af de herhenhørende Forhold, indbyde herved ærede Meningsfæller, Mænd og Kvinder, til et Møde, der afholdes i Hr. Larsens Lokale, St. Annæplads Nr. 13, Onsdagen d. 25. September Eftermiddag Kl. 7, for at tage Beslutning om hvilke Skridt der bør foretages for at varetage Hundeeiernes Interesse, og værne deres Rettigheder mod Overgreb.

Foreningen til Dyrenes Beskyttelse.
Kjøbenhavn, i September 1889.

J. Chr. Lembcke,
Formand.

S. Bauditz,
Næstformand.

Broschner-Larsen, F. F. Buchardt, Jacob Hegel,
Carl Herold, W. Juul, H. Petersen,

V. C. Petersen,
Sekretair, Formand i Forretningsudvalget.

Undertegnede slutter sig til ovenstaaende fra Foreningen til Dyrenes Beskyttelse udgaaede Indbydelse.

O. Borchenius, Redakteur. **Bøggild,** Overretsassessor. **Carl Carstensen,** Redakteur. **Th. Collin,** Professor.

Jonas Collin, Cand. mag. **D. Dessau,** Bureauchef. **Driebein,** Dr. med. **Fr. Hansen,** Redakteur.

Heymann-Bloch, Konsul, Direktør. **Holten,** General. **Emil Hornemann,** Dr. med.

Howitz, Professor, Dr. med. **A. v. Klein,** Jægermester, Direktør. **Gustav Kruse,** Grosserer.

N. J. Larsen, Folketingsmand, Cand. jur. **T. Leth,** Overretsprokurator, Folketingsmand.

W. G. Pamperin, Grosserer, Manufakturhdlr. **Georg Petersen,** Etatsraad, Grosserer. **Emil Poulsen,** kgl Skuespiller.

O. de Ramsalt, Direktør i Zool. Have. **Ch. Shaw,** Høiesteretssagfører. **Studsgaard,** Professor, Dr. med.

Hunde-Repliker i Borgerrepræsentationen.

3. September.

Hundene var i Gaar til Behandling i Borgerrepræsentationen.

Borgmester *Borup* var ikke for Forslaget. At føre Hunde i Snor vilde forvolde store Forstyrrelser i Fortougsfærdslen.

Meldahl fandt, at Snor var ikke nok! Hundene burde tillige have Mundkury paa. Hundeloven burde være endnu skarpere. Først Folk, saa Hunde!

Engelsted havde i sin Praksis haft mange Patienter, der var faldne og kommet til Skade ved Hundesnore.

Meldahl: Saa godt som alle Hunde her i Kjøbenhavn ere de modbydeligste grimme Kjøtere, Blandinger af alle mulige Racer . . .!

Først Folk, saa Hunde —
siger Magistraten.

1. September.

Magistraten har nu aabnet en veritabel Krig mod Hundene. Den foreslaar en ny Hundelov, hvori det bl. a. hedder, at alle Hunde skulle have Polititegn, at større Hunde udenfor Huset skulle føres i kort Snor, at Hunde ikke maa medtages paa Gæværtninger og at Hundehunde skulle holdes indesperrede i Løbetiden.

Hundevennerne protesterer.

Aldeles urimelig er den Fordring, at større Hunde (over 16 Tommer i Højde) ikke maa færdes paa Gaden uden i Snor. Det betyder simpeltthen, at alle Hunde af denne Størrelse maa slaas ihjel. Og hvor dan med saadan en Hundes naturlige Fornødenheder? Skal dens Herre staa og holde den i kort Snor, medens den udtømmer sig? Vi gad nok se den Borgmester, der vilde gøre det!

Naar Hundene skal føres i Snor.

(Tegning af Alfred Schmidt i første Aargang af »Blæksprutten».)

En storstilet Gave til Byen!

23. September.

Brygger Carl Jacobsen og Hustru har som bekendt skænket Glyptoteket paa Ny Carlsberg til Staden Kjøbenhavn paa den Betingelse, at Kommunen afgiver en Grund i den indre By til Opførelse af en Bygning for Glyptotekets Samlinger, samt at Stat og Kommune hver giver en halv Million hertil. Til Udstyrelsen skænker Brygger Jacobsen yderligere 250,000 Kr. Staten er som bekendt gaaet med til Planen, og i Aftes vedtog Magistraten endelig at gøre det samme. Der hørvede sig flere Røster om, at det var en dyr Gave at faa, men Flertallet udtalte til Gengæld sin Paaakbønnelse af den storstiledede Donation. Hr. Sielke protesterede af Hæderlighedshensyn mod, at Kommunen gik med til en Institution med Navnet „Ny Carlsberg Glyptotek“, og foreslog Et-Navnet Slettet. Han blev overstemt.

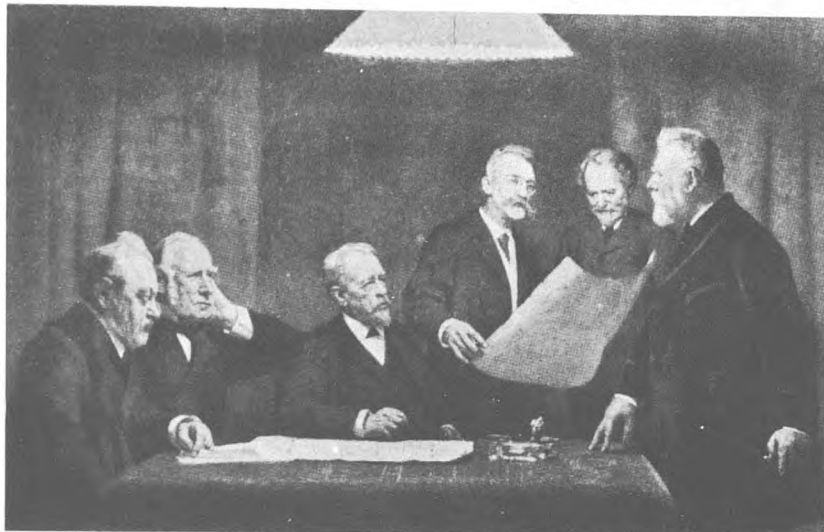
Riis Knudsen Direktør for Dagmartheatret.

Riis-Knudsen der har overtaget Ledelsen af Dagmartheatret.

3. Oktober.

Dagmartheatret skifter atter Ledelse. Hr. Riis Knudsen meddeler, at han overtager Theatret, i hvis Direktion han allerede har Plads sammen med Skuespiller Mantzius og Instruktør Julius Lehmann. De to sidstnævnte vedbliver at fungere som en Art Underdirektører; men Hr. Riis Knudsen, der har finansieret Foretagendet, ønsker nu ogsaa at være helt fritstillet med Hensyn til Valg af Repertoire, der efter Forlydende skal bringes op i et højere Plan.

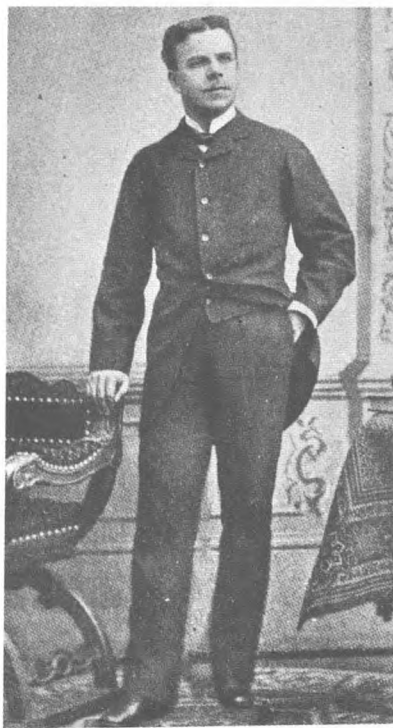
Komiteen, som er nedsat for at ordne Ny Carlsberg Glyptotekets Bygnings- og Bestyrelsesforhold. Malet af Prof. Julius Paulsen.

Fra venstre til højre: Departementschef A. F. Asmussen, Konferensraad H. N. Hansen, Justitiarius i Højesteret P. Koch, Kontorchef i Kultusministeriet A. P. Weis, Glyptotekets Bygmester Etatsraad Dahlerup og Brygger Dr. phil. Carl Jacobsen.

Coquelin i Kjøbenhavn.

5. November.

Den store Coquelin kom i Gaar til Byen. Særdeles demokratisk forsmædede han Hotel d'Angleterre og indlogerede sig med hele sit Per-

Den store franske Skuespiller Coquelin aîné, som for Tiden gæster Kjøbenhavn.

sonale paa Hotel »Kongen af Danmark«. Han var træt efter Rejsen og meget ordknapp. Paa Kasino holdtes om Eftermiddagen en temmelig forvirret Prøve, men om Aftenen var alt i den skønneste Orden. Der gaves »Tartuffe« og Girardin's lille Stykke »Man dør ikke af Glæde«. Coquelin spillede Tartuffe paa en ganske anden Maade end Emil Poulsen og gav Figuren et komisk Anstrøg, som et dansk Publikum næppe vil forsones sig med. Men hans Mimik var vidunderlig. I Hr. Girardin's lille Stykke var Coquelin simpelthen fuldent.

Casino. Coquelin - Forestillinger.

Mr. Coquelin aîné
med eget Selskab.

Mandag 4. Novbr.: »Tartuffe«,

»La joie fait peur«.

Tirsdag 5. Novbr.: »Le gendre de Mr

Poirier«,

»Les précieuses ridicules«.

Onsdag 6. Novbr.: »Les surprises du di-

vores«,

Monologer.

»L'indécis«.

Torsdag 7. Novbr.: »Don César de Bazan«.

Billetpriserne ere:

1. Parket A. 1. Parketloge A og B og

3. Parketloge forh. Pris 10 \mathcal{M} , ord. Pris 8 \mathcal{M} .

1. Parket B forh. 8 \mathcal{M} , ord. 6 \mathcal{M} .

2. Parket, 3. & 4. Parketloge, Balkon

1., 2. og 3. Række forh. Pris 5 \mathcal{M} , ord.

Pris 4 \mathcal{M} .

Parterre, 5te Parketloge, Balkon 4-8

Række forh. Pris 2.50, ord. Pris 2 \mathcal{M} .

Billetter til forh. Pris faaes hver Dag

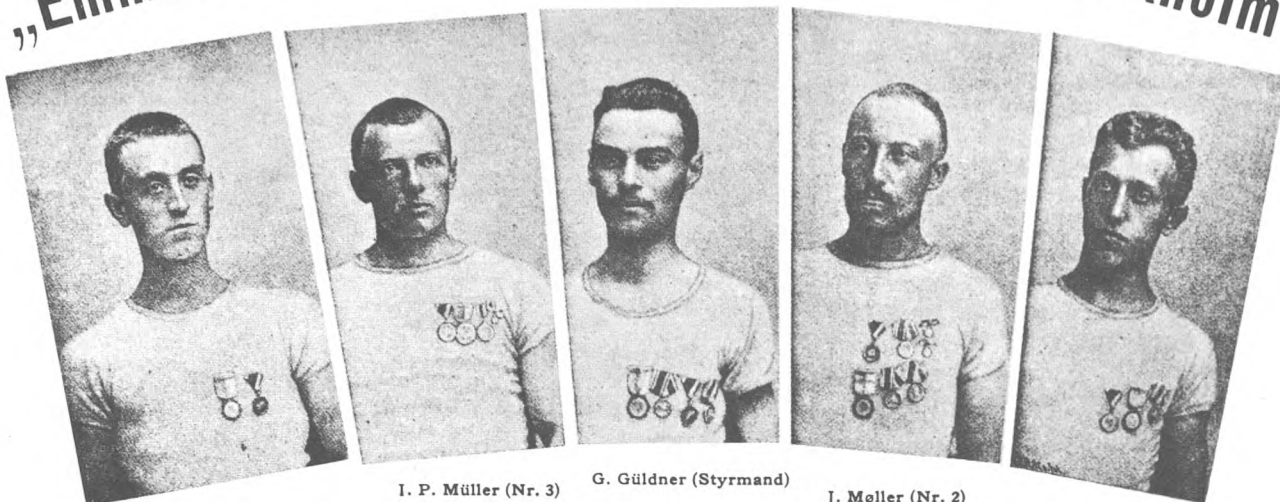
fra Kl. 9-6 (indtil Søndag d. 8. Novbr)

i den kgl. Hofmusikhandel, Amagerortov 6.

Billetter til ordinar Pris faaes i Casino

hver Forestillingsdag fra Kl. 10 Form.

„Emmas Hold“ vinder Sejre i Kiel og Stockholm

Th. Trolle (Pligt)

I. P. Müller (Nr. 3)

G. Güldner (Styrmand)

J. Møller (Nr. 2)

O. Piper (Tag)

Skandinaviens bedste Baadehold.

1. September.

Tarvelige, men nette, i hvide uldne Trøjer med blaa Besætning, saadan saa »Emma«s Hold ud, da det tilkæmpede den danske Rosport de saa navnkundige Sejre i Kiel og Stockholm. Medaljerne bar de dog ikke i Slagets Hede, men disse Dekorationer maa ogsaa snarere be-

tragtes som Belønning for det ihærdige Arbejde, der ligger bag Sejrene. Strandvejens Beboere kan tale med herom, de kender disse fem unge Mænd, der hele Foraaret igennem tog deres ilsomme Morgentur til Hellerup og gaaende eller løbende atter naaede Byen og Forretningerne, inden Klokken peb otte. Til Gængæld er de nu af deres Konkurrenter blevet anerkendt som Skandinaviens bedste Baadehold.

N. V. Dorphs Maleri af et Tennisparti.

Fabrik og Lager af de anerkjendte praktiske

PATENT SKJORTER. **PATENT KRAVER.**

som lukkes i Bystet uden Knapper. Kun ved to ind- i hinanden gribende Læg, hvorved alt Lufttræk fuldstændig udelukkes, ligesom Indlægget forhindres i at åbne sig, er i

St. Kongensgade 10.

Vandtætte Klædes- **Regn-Frakker.**

Kr. 25 Stykket. Kr. 25 Stykket.

Havelocks Façons faas
Store Kongensgade 10.
Alfred Hansen.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

45, Østergade 45.

Kjøbenhavnens eneste Skjorte-Magasin,

udelukkende med Skjorter & Underklodder, f. rarbejdede i store praktiske Façonere i et her ukjendt stort Udvalg, fra 4,50 til 85 Kr.

Specialitet overgaar Alt!! Jersey Skjorter & Klodder.

Gutter om Bord

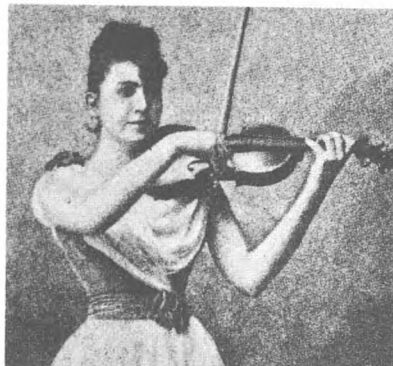

Nogle af Hovedpersonerne i »Gutter om Bord«. De fire midterste Figurer i forreste Række er fra venstre Alfred Cohn, Odgeir Steffensen, Ludvig Nathansen og Valdemar Kolling.

11. November.

Kasino havde i Gaar Premiere paa »Gutter om Bord«. Marinen kan være tilfreds, — ligesaa tilfreds, som Hæren har kunnet være det med »Pigernes Jens«, »Landsoldaten« o. s. v. Stykket gjorde Lykke ved sin friske Saltvandsluft og sine udmærkede Skibsscener, der viste Fregatten »Sjælland«s Dæk baade i Storm og i Stille. Hr. Theatermalers Lund havde præsteret sande Mesterværker, — man saa ikke et Skib, man var om Bord i det! Og alle Skuespillerne var i deres Es: *Kolling* som en uforlignelig Slogtersvend, *Fru Hunderup* som en rask Skibsdreng, og *Pio* som en gammel, livsbitter Skriver, — en meget original Figur. De kvikke Sange gjorde ogsaa megen Lykke. Alt det maritime var i fineste Orden; Kasino-Skibet var nemlig bemanded med Holmens egne Folk, og det siges, at en Søofficer har haft Tilsyn med Detaillerne. Succes'en var stor.

En purung Violin-Fé.

Vor Landsmandinde, den nittenaarige Frk. Frida Schytte, der studerer ved Pariser-Konservatoriet, har givet sin første Koncert herhjemme, og alle spaaer det unge Violin-Talent en straalende Karrière. Frk. Schytte fortsætter sine Studier i Paris.

Manden, der skød paa Estrup, hængt sig i Fængslet.

4. December.

Den 27. November døde *Julius Rasmussen*, Manden, der forøvede Attentatet mod Konsejlspræsident *Estrup*. Han var dømt til 14 Aars Tugthus, og han har nu taget Livet af sig i Horsens Tugthus. Skønt han opførte sig meget ordentlig i Fængslet og derfor allerede var steget flere »Grader«, betragtede man ham dog som lidt af et forkælet Barn og saa ofte gennem Fingre med hans Stædighed og Luner. Man anvendte ham til Malerarbejde. Forleden Dag nægtede han at deltage i det almindelige Rengøringsarbejde, hvorfor han tildeltes en meget let Straf, — han blev sat en Klasse ned. Herover blev Rasmussen fornærmet og nægtede bl. a. at spise. Onsdag Morgen den 27de fandt man ham død i hans Sovecelle; han havde hængt sig i en Strimmel af sit Lagen.

Stor Deltagelse ved Begravelsen.

Man vil erindre, at det skyldtes et rent Tilfælde, at *Rasmussen* ikke blev Morder, idet det var en Frakkeknap, der frelste Estrups Liv. Ikke desto mindre fik Rasmussen i Gaar en Begravelse som en af Nationens store Mænd! Begravelsen var storstilet. Kisten blev i en smukt pyntet Ligvogn kørt fra Horsens Tugthus til Veile og fulgtes til Amtsgrænsen af et talrigt Publikum. Kisten var smykket med mange Kranse, bl. a. en fra »Danske Studenter«.

Herom skriver Venstrebladet i Ringsted: »Kranse vare sendte fra Studenter og Demokrater, ingen fra den Mand, der mistede sin Knap, og som derefter lavede Provisorierne.«

5. Knud Klenz, 5. Købmagergade

Det største Lager af Paraplyer, Entoutcas og Spaserestokke, alt af eget Fabrikat og følgelig billigste Priser.

Store glatte Atlask Entoutcas Kr. 4,00
„ mønstrede (div. Farver) do.
Kr. 7,00, 6,00 og 5,00.

Stadig Tilgang og Udstilling af ny Modeller.
Et mindre Parti Tylls-Parasoller bortselges for
Store lyse Haveparasoller Kr. 3,00.
Pinse til halv Fabrikationspris.

Til Provinserne mod Eiterkrav.

5922

5. Knud Klenz, 5. Købmagergade

Bekendtgørelser.

Ansvarlig: H. Witvansky.

Taksigelse!

For al-kerlig Deltagelse i Anledning af vor kære Broder **Julius Rasmussens** Dødsfald og Jordeferd, bringer vi herved »Studenter i Kjøbenhavn«, »Medlemmer af Fremskridtsklubben« samt »Skandinaver i Leipzig« og Enhver, som har vist os Deltagelse og hædret hans Minde, vor hjærteligste Tak.

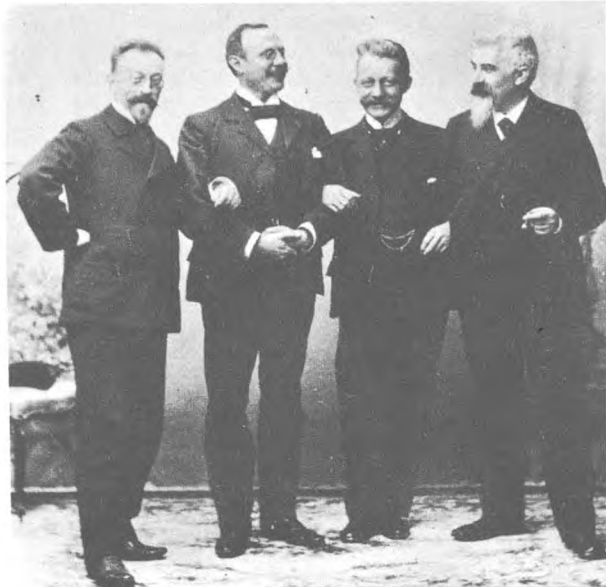
Vejle, den 5. Decbr. 1889.

5857

Hans Ruedre

Fire A'er og et B faar en god Idé

I Aar kommer „Blæksprutten“.

De fire A'er: fra venstre Anton Melbye, Axel Thiess, Alfred Schmidt og Axel Henriques.

Lille Bojesen bliver det store B.

Ernst Bojesen er egentlig Holbergs Henrik, der har nedsat sig som Bogforlægger. *Vilhelm Andersen.*

Ernst Severin Jens Bojesen, født 23. Febr. 1849 i Sorø.

Etableret sig 1872 i Skindergade som Bog- og Papirhandler sammen med Chr. Thomsen.

Ført Forretningen videre under eget Navn, først i en »gemyllig Kælderbutik« i Vimmelskaftet, hvorfra han solgte Kunstsager, godt Humør, sønderjydske Piger, Ambrosius og geniale »Kotilon'er«.

Paa Nik med hele det glade København, udtømmelig Opfindsomhed, sprudlende af Gavtyvestreger.

Indrettet smuk Butik i Nygade, hvorfra der udgaar pragtfulde Bogværker. Lille Bojesen er bleven det store B.

1881 udgivet »Juleroser« under Redaktion af Vilh. Bergsøe.

1881—88 den humoristiske Aarsrevy »Oldfux« med Conr. Chr. Møller og Carl Møller som Redaktører.

1883—88 Jubeludgaven af Holbergs Komedier med Hans Tegners Illustrationer.

De fire A'er mødes for første Gang.

Alfred Schmidt, Axel Thiess, Anton Melbye, Axel Henriques har tegnet og skrevet det nye Julehefte *Blæksprutten*, der i Aar er udkom-

mer, om han vilde købe en Tegning. Henriques syntes, at der var godt Humør i den trods nogen Svagheit i Linjerne, men især syntes han, at den unge Mand kunde have god Brug for en Femkrone, og købte Tegningen for denne uhyre Sum. Da

Axel Henriques kommer ind til Ernst Bojesen i Butiken i Nygade: — Nu har jeg en lille Idé!
Ernst Bojesen: Gem den et Par Maaneder og kom saa igen, for nu har jeg en stor Idé. Jeg vil ikke mere udgive »Oldfux«, vil De lave en munter Julebog sammen med Tegnerne Alfred Schmidt og Axel Thiess, og som vi saa kalder »Blæksprutten«?

— Jo, det kunde jeg nok tænke mig, men Bogen kommer ikke til at ligne »Oldfux« — og saa maa vi ogsaa have Melbye med.

Ernst Bojesen: Gem den et Par Maaneder og kom saa igen, for nu har jeg en stor Idé. Jeg vil ikke mere udgive »Oldfux«, vil De lave en munter Julebog sammen med Tegnerne Alfred Schmidt og Axel Thiess, og som vi saa kalder »Blæksprutten«?

Ernst Bojesen.

Secher, »Dagsavisen«s Redaktør, saa den, sagde han:

— Du er jo gal, har Du givet 5 Kr. for det Skidt, den Fyr bliver saagu' aldrig Tegner!

Efter Blækspruttens Start:
Alfred Schmidt: Ved Du hvad, det var dog et vidunderligt Held for os, at vi kom i Forbindelse med Ernst Bojesen!

Axel Henriques: Ja, og for ham, at han kom i Forbindelse med os! Nej, min gamle Ven, det var ikke et Held, det var skrevet i Stjernerne, at vi skulde mødes; men, at vi to traf hinanden, var et lykkeligt Tilfælde; var Du gaaet til Sechers Kontor den Dag, Du nok ved, i Stedet for til mit, var Du skam aldrig blevet Tegner!

met paa Ernst Bojesens Forlag. Omslagstegningen er af Hans Tegner, der aabenbart har været noget i Vildrede med, hvordan en Blæksprutte ser ud. Den ligner nærmest en kæmpemæssig Hummer, men det gør mindre til Sagen. Det vigtigste er, at *Blæksprutten* er en fornøjelig Københavner-Revvy.

Replikker — før og efter.

En Dag for en Del Aar siden kom en lille bleg Fyr, der hed *Alfred Schmidt*, op paa »Dagsavisen«s Redaktionskontor og spurgte *Axel Hen-*

Omslaget til *Blæksprutten*, tegnet af Hans Tegner.

„Blæksprutten“ kommer

Paa Impressionisternes Udstilling i Kunstforeningen syntes jeg bedst om en Fregat for fulde Sejl.

I Dag ser jeg af Bladene, at det skal forestille et Jordbærbed. Smukt er det nu alligevel.

○
 Revolution paa Dagmartheatret. Med et Batteri paa 12 Flasker Champagne har Riis-Knudsen tiltvunget sig Herredømmet over Theatrets Underbalance.

○
 Kvaksalverloven var for i Folketinget. De kloge Mænd holdt paa de kloge Koner.

○
 Cavling har interviewet den afdøde brasilianske Konsul. Han leve!

○
 Lørup holder 25 Aars Jubilæum som Berider. Herregud, er han saa gammel? Han er ikke faldet meget af.

○
 Planen om at hente Hvalen, der er strandet, er ikke strandet. Den kommer til København . . .

○
 Jeg har været hos Hvalen. Den skulde man vist egentlig holde sin Næse fra —

○
 »Dyrevennen« skriver, at Hundene kun bider i Folks Fantasi. Det var et temmelig kjødfuldt Stykke Fantasi, Slagterhunden bed mig i i Morges.

M A R T S.	
T. 5	Det véd
F. 9	Jeg ej
M. 7	Det
S. 4	Forstaa
O. 6	Jeg ej
T. 2	Det er
F. 1	Noget
L. 8	Jeg
T. 9	Aldrig
F. 13	Har lært
S. 11	En
M. 12	Nordmand
T. 10	For
O. 14	Hjør
T. 17	Paa
L. 19	Grønlands
S. 15	Togt
O. 22	Og
T. 16	Takket
L. 23	Være
F. 18	En
M. 20	Grosserer
T. 21	Knapper
T. 24	Haa
S. 28	Klared'
M. 25	Alle
F. 27	Ærterne
O. 29	Saa
L. 26	Smukt
T. 30	Han
L. 31	Brugte

L'empereur n'ordonne pas de la sorte, mais il le fait.
Nu har jeg set Strindbergs "Den stærkeste". Det er som stiveste.
Sophus Neumann er ledig paa Torvet. Men ikke Tobiasens Frøe var noget for ham? Det vilde blive den morsomste Fyrste, der bier nogen Lænde havde haft!
En B. Form. spekulerer der stærkt om baase 2.500. Kr. = 10000.
"Mynnetens" første Nummer er udkommet. Det ser ikke meget tiltrækkende ud.
Turistforeningen holder Nationalkongressen for alle Rigsdelene.
handelen i Udenlandske Områder somhøst saa vor skønne Natur.
En af Ribbens Folk er anholdt, han har nok haft en lille Bifon. reching

A P R I L	
M. 1	Sine
L. 7	Ben
S. 2	Og sine
O. 3	Lapper
T. 6	Nu sætter
F. 5	Hver en
T. 4	Nordmand
T. 11	Sig
F. 13	Tbjel
L. 17	Fordi
M. 10	Gamel
O. 12	De
T. 14	Pengene
S. 19	Lod
O. 15	Skaffe
F. 18	Nu vil
T. 20	De selv
M. 16	Men
L. 18	Bønnerne
T. 21	Gamel
M. 25	Besvar
S. 22	Ja vel
L. 26	Nu skal de
F. 24	Ligestrax
T. 28	Paa
O. 29	Caffe.
M. 27	Mellem
T. 30	Himmel
S. 29	Og
M. 8	Jord

Sarah Bern har haft et klovret. Bedste-moder, hvem er egentlig Sarah Berns farfar?
Krigten i Sibirias Sportselskab er nu saa godt som endt. Hædskene vil blive igjen, man haaber ogsaa at faa Publikum til det.
Politik har allerede nogle led. Nu er nok ogsaa en skal grosserer sat fast, men det er nok ikke for Smaas juleviser.
"Nærre" i Danmarks Besættning er kom med til Hovene. Ikke en Lyk, de kommer til Skifte, men man skal til Amerika.
Min Hone og jeg har faaet, Vore Dorn af Neersberg. Det er uhyre interessant, kommer snart til udg.
F. Schicks Kaffe, hvor den er aldrig kom en Kuffert, der nu Sammenstemler om hans Potter.

I Dagmar spilles mangt et Stykke, der ej gør overdreven Lykke.

Ak, Fortougsretten er en Gave, som Barnevogn og Hunde have.

Skøndt højstbeskattet ere Hunde, de Landstingsmænd ej vælge kunne.

Hvad Publikum vil ha'e, det ved je', det er — ej litterær Comedje.

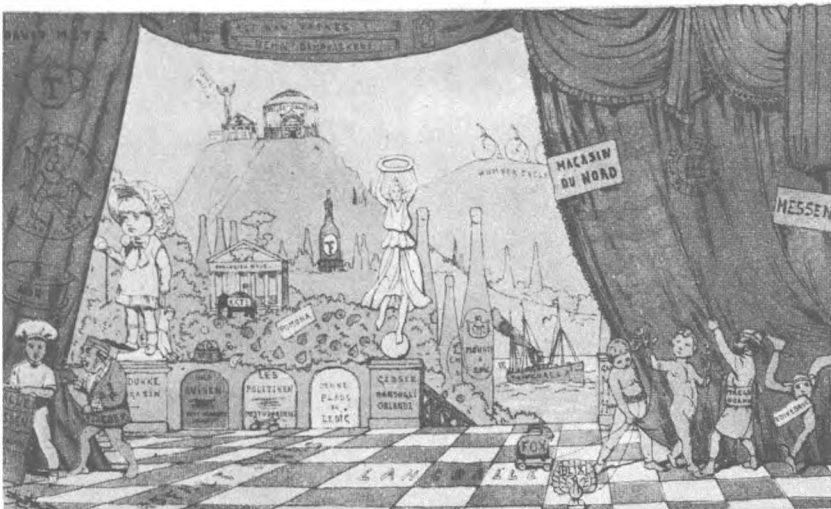
Nu Tivoli vil stryge Porten og stryge andetsteds Rigsorten.

At spille Oehenschläger, kære! gi'r ej en Øre, ja men Ære.

Brevkasse.

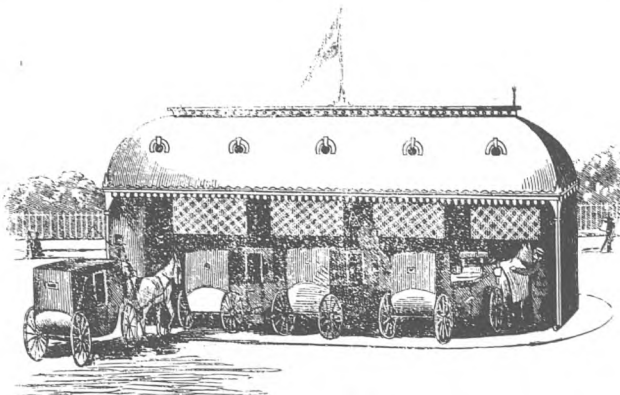
Ved man, naar Oehenschläger blev født?

Svar: Ja.

Alfred Schmidt: Forslag til et Annoncetæppe i Det kgl. Teater.

Skal Julegaverne afskaffes?

Udkast til
en praktisk
Droske-
Holdeplads.

—
Altid i Læ
for Vinden!
—

Fabrikant L. N. Levin har udfundet et Forslag til en praktisk Holdeplads for Drosker. Som man ser paa hosstaaende Tegning, bestaar Holdepladsen af en Slags Vognremise, der er aaben ud mod den ene Længdevæg. Remisen anbringes paa en Drejeskive, saaledes at Droskerne — og da navnlig Droskehestene — altid kan komme til at staa i Læ for Vinden. Det er en human Tankegang, der ligger til Grund for denne nye Idé, der vist desværre næppe kommer ud over det teoretiske Stadium og lader sig praktisere. Der var ellers en smuk Julegave til vore gamle »Lotter«.

Das schönste Geschenk ist und bleibt eine selbstthätige Zimmerfontaine von

Louis Heintzel, Zwickau i. S.
Katalog gratis und franco.

Bestillingen paa
Salon-Fontainer,
der sees i Virksomhed og leveres til Fabrikantens,
modtages af Ch. Sulzberg, Winkelwei 9. Kbh. V.

Ungdommens Ynde, Skønhed, glimrende Teint.

Den tyrkiske Toilet- og Bade-Sæbe „Orientens Blomst“ er uden Medbøjer i Verden. Det er aldeles umuligt at opdsage nogen Kunst i den Skønhed, den frembringer.

„Orientens Blomst“ er en højst behagelig og forfriskende Balsam for Huden, som den meddeler en fin Blødhed og Renhed med Lillians og Rosens Farver og Vellugt. Dens behagelige og varige Parfume, smukke Udsønde og mildnende Egenskaber, anbefaler den som Toiletets nyttigste og eleganteste Tilbehør, hvorfor den ogsaa patroniseres af Eliten overalt i Europa.

Forlang udtrykkelig
Advarsel. Orientens Blomst, da der falbydes et Plagiat under Navn af „Orientalisk Blomster Sæbe“, der ikke er andet end Affaldssæbe.

Faas à 50 Ore pr. Stk. i alle velassorterede Material- og Kolonialvareforretninger og overalt i Provinserne i de bekendte Depoter.

Central-Depot:

Lille Kongensgade 31, 1. Sal
(Hjørnet af Halmstræde).
Ikke Nr. 28.

Julegavernes Afskaffelse.

Grundet paa den store Konkurrence i Kolonialfaget, samt de i forskjellige Hovedstadsblade fremkomne Artikler, have ca. 300 Urtekræmmere, saavel i Byen som paa Christianshavn og Broerne set sig nødsaget til at afskaffe den store Uskik at give deres Kunder Jule- og Nytaarsgaver.

Aarsagen til, at „Politiken“ idag udgaar i formindsket Størrelse og til, at Bladet kommer Abonnenterne før sent i Hænder, at Maskinen, den gamle Maskine, som om kort Tid skal ombyttes med den ny, store Viktoria presse, pludselig inat nægtede at gøre Tjeneste, hvorfor vi maatte benytte en fremmed Presse.

Imorgen vil vore Læsere modtage „Politiken“ i den tidligere Skikkelse og til sædvanlig Tid.

Centrum,

under Panoptikon.
Humoristisk Dekorationskafé.
Ingen Entré. — 12—12 Aften. 9851

1000 Kroner er Mulkten.

Urtekræmmerne over hele Byen og Forstæder (paa nogle faa Undtagelser nær), ere nu enige om ikke at give Kunderne Jule- eller Nytaarsgaver.

Publikum, som har reist Bevægelsen, bedes derfor give Sagen sin sidste Støtte ved ikke at modtage Gaver.

Influenzaen - „La Grippe“

Influenza-Epidemien griber om sig.

Et uhyre stort Antal Dødsfald.

Influenza'en, det nu almindeligt brugte italienske Ord for den akute Infektionssygdom, der iøvrigt betegnes som *La Grippe* (katarrhalsk Feber), voksede i sidste Maaned af forrige Aar til en Epidemi af frygteligt Omfang, der hærgede Kjøbenhavn med **12.000 Tilfælde**. Alene fra 14. til 28. December krævede Sygdommen **341 Dødsfald**, hvilket er 24,4 om Dagen.

Ifølge Stadslægens Beretning er Tilfældene af Influenza i afgivte Januar Maaned steget til over **15.000 Tilfælde**, men hermed menes Epidemien ogsaa at være kulmineret.

En Sundhedsapostel.

Professor, Dr. med. Emil Hornemann, født 19. April 1810 — død 16. Juni 1890.

Skulde man i en enkelt Personlighed søge et samlet og karakteristisk Udtryk for det ædle og ideelle, der knytter sig til den nationalliberale Æras forjættelsesrige Periode, vilde næppe mange kunne gøre denne Mand Rangen stridig. Allerede hans ydre Personlighed, hans høje, statelige Skikkelse, det kjække,

frejdlige Kast med det smukke Hoved, ud af hvis Ansigtstræk Idealitetens Ild lyste, bar tilstrækkeligt Vidnesbyrd om, hvad han rummede. Hans Livs Hovedgerning var nu ogsaa en saadan, som vel maatte begejstre en ideelt anlagt Aand. Den var filantropisk i Ordets fuldeste Forstand og gik ud paa intet mindre end at borttage Nød og Elendighed ved at lære Menneskene at leve rent, sundt og naturligt. Han var vort Lands utrættelige hygiejniske Reformator. . . . Ved Koleraepidemien var Hornemann bleven en af Kjøbenhavns mest populære og ansete Mænd. Til Trods for al Modstand og al konservativ Tvivlen om hans Reformbestræbelers Værd vandt han bestandig større Autoritet i alle Samfundskredse. I 1865 fik han Sæde i det kongelige Sundhedskollegium. En særlig smuk Triumf havde han, da han ved sit Forslag paa det nordiske Industrimøde i 1872 »om Børns Anvendelse i Fabriker« gav Stødet til den nye Fabriklov med regulerende Bestemmelser om Børns Fabrikarbejde. . . .

Midler mod Influenza.

En Spøgefugl har gjort sig den Ulejlighed at skrive op hvert et »usejlsbart Middel« han af Slægt og Venner fik tilraadet imod den fæle »La Grippe«. De fleste af dem vare Akvavit, Cognac, Arrac, Rom og andre stærke Drikke, som Patienter og Ikke-Patienter derfor have et Paaskud til at indtage i store Maader. Men der findes ogsaa endnu skarper Midler, og det viser sig, at hvis vor Ven vilde have fulgt alle disse Raad, vilde han forlængst være død — af Midlerne imod Sygdommen.

Skolebade og Folkebade.

I Borgerrepræsentationen rejstes der forleden en sand Storm om et af Professor Lange fremsat Forslag, gaaende ud paa at indføre Skolebade i to Kommuneskoler.

Finansborgmesteren, Hr. Borup, spurgte skarpt, om det var Meningen efterhaanden at indsmugle Bade i alle Kommuneskoler, og Professor Hommel udtalte, at begyndte man først at sørge for Børnernes materielle Fornødenheder med Bade, vil det ende med, at man ogsaa maatte give dem Klæder og Mad — hvilken Udtalelse iøvrigt indbragte Professorens en velment »Næse« fra Skolernes Borgmester, Etatsraad Hansen. . . .

Ved Omtalen af de nuværende Badesforhold i Kjøbenhavn, oplystes det, at vi har for faa Badeanstalter, og at de er for dyre. Af en Statistik fremgaar det, at hvert Menneske i Byen næppe faar to Bade om Aaret. Det nøjagtige Tal er $1\frac{2}{3}$ Bad pr. Individ. . . . De Hambroske Badeanstalter med deres Pris af 25 Øre pr. Bad plus Drikkepenge og Udgift til Sæbe er for dyre. . . . Der foreslaas oprettet elleve ny Folkebadeanstalter, hvor Prisen for et Bad kan sættes til 10 Øre. . . .

Kan Influenza kureres ved Selvmord?

Naar en Farsot som Influenza dukker op og angriber et stort Antal Mennesker, gaar det gjerne saa, at endnu langt flere indbilder sig at være angrebne. Saadan ogsaa med Influenza. I Paris har Skrækken været saa stor, at flere, som indbildte sig at være syge, har begaaet Selvmord. Ogsaa i New York har Folk skudt sig af Frygt, — et Middel, der dog er saa voldsomt, at ingen med god Samvittighed kan anbefale dets Anvendelse.

Frygten for Influenzaen er hos mange overdreven. Naar man ikke er uforsigtig og paadrager sig en Eftersygdom, f. Eks. Lungebetændelse, har man i Reglen intet at være bange for. Det hedder, at en Del Mennesker dør af Influenza, og dette er vistnok ogsaa sandt; visse Mennesker kan jo dø af aldrig saa lidt. Man har jo set før, at Mennesker dør, — ikke af Sygdommen, — men af Frygten for den!

Djævelfisken.

Den ved Skovshoved strandede og heri Landet ukjendte Fisk, ca. $2\frac{1}{2}$ Alen lang, $1\frac{1}{2}$ Alen bred, forevises kun en kort Tid Axelbus 2 a, Kjælderen, daglig fra Kl. 10 Fmd til Kl. 10 $\frac{1}{2}$ Aften. Entré Voxne 25 Øre, Børn 15 Ø.

Det frygtelige Rovmord!

Kontorbud Meyer totalt forsvundet.

Formodning om, at der foreligger et Rovmord!

10. Januar.

Et gammelt Kontorbud, Johan Meyer, gennem mange Aar ansat ved Carl Lunds Fabriker, har været forsvundet i et Par Dage. Han er sidst blevet set i St. Kongensgade. De Penge, han var sendt i Byen med, har han afleveret, hvor han skulde, og da han er en overordentlig paalidelig Mand, kan der kun være Tale om Selvmord i Sindsforvirring eller Rovmord!

Brand i St. Kongensgade hos cand. pharm. Philipsen.

1. Februar.

I Aftes opstod der en heftig Ildbrand i Ejendommen St. Kongensgade 75. Ilden var begyndt i en Træuldsfabrik og bredte sig hurtigt til Etagen oven over, hvor cand. pharm. Adolph Philipsen har Kontor og Lager af Sæbe og Syreballoner. Brandvæsnet blev hurtigt Herre over Ilden.

Politiet nærer Mistanke om, at Branden er paasat.

Philipsen faar udbetalt Erstatning for Branden.

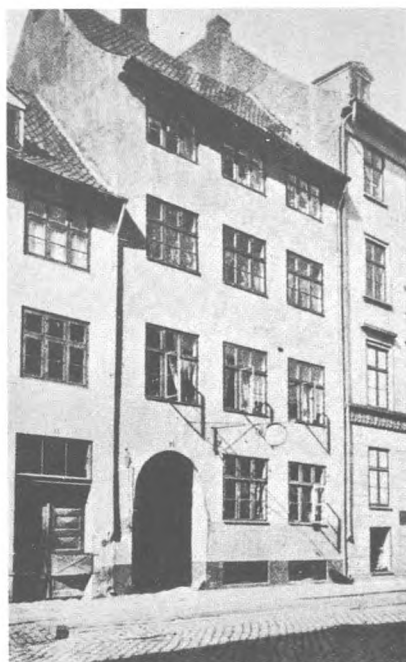
15. Februar.

Cand. pharm. Philipsen, der led et betydeligt Tab ved Branden forleden i St. Kongensgade, har af Brandassurancen faaet udbetalt en Erstatning paa 633 Kr. Philipsen, der i Forvejen sidder i vanskelige økonomiske Forhold, har saaledes kun delvis faaet sit Tab erstattet.

Mistanken om Ildspasættelse opretholdes stadig.

Politiet arbejder stadig paa Opklaringen af det formodede Mord paa Kontorbud Meyer.

Opdageren Klein leder Undersøgelsen angaaende det formodede Mord paa Kontorbud Meyer og arbejder samtidig med Teorien om Ildspasættelsen i St. Kongensgade.

Huset St. Kongensgade 75, hvor der opstod Brand i Philipsens Kontorer.

Philipsen flygtede til Hamborg. En dramatisk Arrestation paa Amerikabaaden.

20. Februar.

Cand. pharm. Adolph Philipsen er for nogle Dage siden rejst til Hamborg. Herom har Politiet ved et Tilfælde faaet Underretning, idet Philipsen fra Hamborg har sendt sin Hustru et Brevkort og heri meddelt hende, at hans økonomiske Forhold var saa ødelagte, at han agtede sig med den første Damper til Amerika, og senere, naar han var kommet derover, vilde sætte sig i Forbindelse med hende. For Hustruen

kom denne Meddelelse som en frygtelig Overtaskelse, og da hun formodede, at hendes Mand pludselig var bleven sindssyg, er hun gaaet til Politiet her og har bedt dette om at standse Philipsen.

Den brændte Kassebog.

Opdageren Klein, der i Mellemtiden har undersøgt Philipsens Forhold og bl. a. har erfaret, at Philipsen før sin Afrejse har brændt sin Kassebog, ønskede intet hellere end at standse Philipsen og afrejste øjeblikkelig til Hamborg.

Amerikabaaden gaar paa Grund — Philipsen arresteres.

Da Opdageren Klein ankom til Hamborg, henvendte han sig straks paa Amerikaliniens Kontor, men fik her at vide, at Selskabets Damper »Germania« nogle faa Timer i Forvejen var afsejlet. Haabet om at standse Philipsen var hermed glippet. Men i samme Øjeblik indløb en Telefonmeddelelse om, at »Germania« var løbet paa Grund ude i Elben, og med Lynets Hast fik Klein fat i en lille Bugser-Damper, og det lykkedes ham at naa »Germania«, før den kom flod. Med de ledsagende tyske Politimænd gik Klein ombord i Amerikabaaden og anholdt Philipsen, der nu ogsaa mistænkes for at have noget at gøre med Meyers Forsvinden.

Liget i Tønden

Gruopvækkende Tilstaaelse!

Philipsen har kvalt Meyer, røvet hans faa Penge, stoppet Liget i en Tønde med Kalk, og sendt den med »Thingvalla« til Amerika under en fingeret Adresse.

Philipsens Fabriksskarl har forklaret, at det er ham, som har bragt Tønden til Toldboden og afsendt den, naturligvis uden at ane hvad den indeholdt. Nogle Dage senere forærede Philipsen ham den myrdede Mands Overfrakke, som han har gaet med siden.

Den Myrdedes Hjemkomst.

15. Maj.

Med Amerikadampere »Norge« kom i Gaar den uhyggelige Tønde til Kjøbenhavn. Den blev i al Stilhed overført til Toldvæsenets Dampere ude ved Trekroner og ført til Tuborg Havn, hvorfra den paa en Arbejds-vogn kjørtes til Johannesstiftelsen. Den var skjult i en stor, firkantet Kasse, som man aabnede i Forstuen, hvor den, da det første Brædt afbrødes, udsendte en sand pestagtig Lugt. Tønden, en almindelig Maskin-olietønde, blev rullet ind i Obduktionsstuen, hvor Opdager Klein, Assessor Kaltrup og enkelte Tilsagte var til Stede.

Tønden aabnes.

Ved Hjælp af Hammer og Økse blev Bunden slaaet op, og øjeblikkelig fyldtes Lokalet af den forfærdeligste Stank. Tønden maatte derfor udsættes for en stærk Straale Vand,

Tønden, hvori Philipsen sendte Liget af den myrdede Meyer til Amerika.

der hurtigt bortskyllede den tørre Kalk. Det var et grufuldt Syn, der aabenbares for de hærdede Politimænd, som havde al deres Beherskelse behov for at fortsætte Undersøgelsen.

Et uhyggeligt Syn.

Den Myrdede laa i bøjet Stilling med korslagte Arme og Knæene trukket op under Brystet. Efter at have udsat Liget for en Vandstraale saa man tydeligt de opsmægede Benklæder, Støvlerne, Vest og Skjorte. Ved Siden af Liget laa Afdødes Hat og Stok; Stokken var savet over —! Ansigt og Hænder var sorte og fortærede. Munden stod paa vid Gab.

Morderen føres frem.

Medens denne Afdækning foregik, var Philipsen bleven ført ind fra Sideværelset. Han var ligbleg, men det gav ikke, som ventet, noget Sæt i ham, da han saa sit Offer. Med svag Stemme afgav han sin Forklaring af, hvordan han havde skubbet Liget i Tønden. Pludselig afbrød Assessoren Afhøringen og lod hurtigt

Philipsen føre ud. Assessoren havde nemlig opdaget, at Liget havde et Reb om Halsen. Stik imod Philipsens Forklaring viste det sig nu, at Morderen har fuldbyrdet sin Daad med et dertil i Forvejen henlagt Reb. Det drejer sig altsaa om *et planlagt Rovmord!*

Da Morderen atter førtes ind og saa Liget ligge helt udstrakt for sin Fod i en Pøl af Vand og Kalk, standsede han, skælvede over hele Legemet og segnede om; kun ved at holde Kamfer for hans Næse lykkedes det at faa ham paa Benene igen.

En forkert Mand arresteres i New York.

For nogle Dage siden har Politiet i New York ladet en dansk Rejsende ved Navn Philipsen anholde i den Tro, at det var Meyers Morder. Da denne nu befinder sig paa 6te Afdeling til Observation, var det klart, at der maatte foreligge en Fejltagelse. Den uskyldige Philipsen blev derfor, efter at de nødvendige Telegrammer var udvekslede med New Yorks Politiet, atter sat i Frihed. Men nu har han indgivet en Fordring paa Skadeserstatning til et Beløb af *tyve Millioner Dollars!*

Den unge Dansker har aabenbart hurtigt lært at bruge amerikanske Dimensioner.

Dødsdommen over Philipsen

Benaadet med livsvarigt Tugthus.

30. Juni.

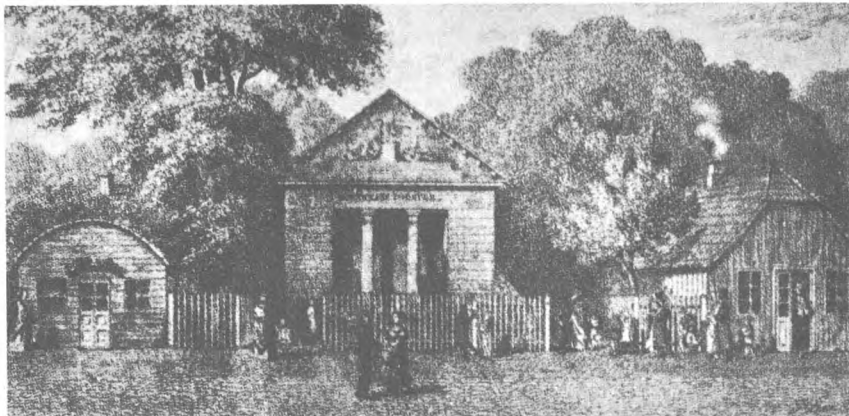
Højesteret har i Gaar stadfæstet Kriminalrettens Dom over Philipsen. Han dømtes til Døden for overlagt Mord. Men efter Dommens Afsigelse har Højesteret selv indstillet Philipsen til Benaadning, og hans Straf vil nu blive forandret til livsvarigt Tugthus.

Gamle og ny Tider paa de skraa Brædder

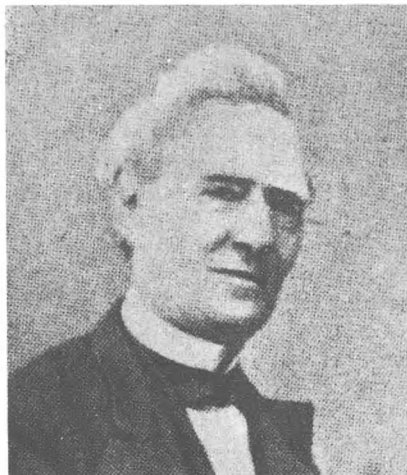
Den ældste Pjerrot er død!

6. Februar.

Adolf Price, vore Bedsteforældres Pjerrot, er død i en Alder af 84 Aar. De færreste nulevende vil have set ham i hans Glansperiode paa Morskabstheatret; men de, der har set ham, har ikke glemt ham. Hans Pjerrot var nemlig i sin Art et Stykke Kunst af høj Rang. Kun til 1845 blev Price ved at spille paa Morskabstheatret, der som bekendt dengang laae lige overfor Skydebanen. Theatret blev nedlagt af Frygt for Konkurrencen med det nyoprettede Tivoli, og den Priceske Trup drog ud paa de store Rejser

Det gamle Morskabsteater overfor Skydebanen.

Adolf Price.

til St. Petersborg og mange andre store Byer. Senere optraadte de i Tivoli.

I de sidste 25 Aar har *Adolf Price* levet stille tilbagetrukket i et lykkeligt Familieliv med sine tre Døttre, Frøknerne *Juliette*, *Sophie* og *Mathilde Price*. *Adolf Price* var ligeledes Fader til Hr. *Valdemar Price*. Brødrene *Carl* og *Albert Price* ere hans Neveuer.

Med *Adolf Price* gaaer en af de fornemste Repræsentanter for det

gamle Kjøbenhavn i Graven. Sikkert har ingen Nulevende i vore Bedsteforældres Tid været saa mange Mennesker til Glæde og Fornøjelse som Morskabstheatrets Pjerrot.

Hvordan Pjerrot og Columbine narrede Harlekin.

Om hvorledes *Adolf Price* blev gift, har man i Familien følgende morsomme Historie: Fra England kom i Slutningen af Tyverne en Artist ved Navn *Levin* (han kaldte sig *Luin*) sammen med sine unge og ualmindelig smukke Døttre, *Rosa* og *Flora*. Han sluttede sig til den Priceske Pantomimetrup, der lededes af Brødrene *Adolf* og *James Prices* aldrende Fader.

Levin vaagede over sine to nydelige Døttre, dels af Faderstolthed, og dels fordi han simpelthen af Hensyn til fremtidig fælles Karriere nødigt vilde af med dem.

Længe havde *Flora* og *Adolf* hemmelig næret Kærlighed til hinanden. *Flora* var Feen i Pantomimen, *Adolf* var Pjerrot og *Levin* spillede Harlekin.

En Aften, da Harlekin skulde svæve mellem Skyerne, fattede de to Unge en dristig Plan. De fik Maskinfolkene til at lade Harlekin blive i Højden — han kunde slet ikke komme ned — og mens Fader Harlekin rasende sprællede oppe mellem Sofitterne, rullede Pjerrot og Feen i fuldt Fjirspring til en nærboende Præst, som de havde betroet sig til. Han forrettede Vielsen, og saa kørte de hurtigt tilbage til Theatret. Harlekin fnyste . . . men Pjerrot og den yndige Fe havde faaet hinanden!

Siden blev *James Price* gift med *Rosa Levin*.

Frederik Jensen som Certosa-Herre.

Frederik Jensen som Hovedfiguren, en »Certosaherre« i »Glutter ombord«.

Direktør *Ferdinand Schmidt* har sat en nu Revy »Glutter ombord« op paa *National*. Forfatterne til det nye Værk er *Albert Gnutzmann*, *Frederik Ricard* og *Johs. Brun*, og de har haft en uvurderlig Hjælp i Direktør *Vilhelm Petersen*, som har sat Revyen i Scene. Hovedkraften er Hr. *Frederik Jensen*, der boltrer sig i Løjerne som en *Certosa-Herre*.

Paa given Foranledning meddeles at

Edisons nyeste Phonograph

kan forevises i private og offentlige Skoler, Foreninger og i private Selskaber.

Henvendelser desangaaende bedes rettede til Hr. *Cornelius Knudsen*, Kjøbmagergade eller til Selskabets Kontor, Stormgade 3, Stuen fra 9—1 Form. og 3—7 Aften.

Østergade Nr. 55.

Daglig aabent fra Kl. 10 Formiddag til Kl. 10 Aften.

Udstilling af de verdensberømte

„Lilleputter“,

Verdens mindste og nydeligste Mennesker. Reserverede Pladser 50 Ore, 11 Plads 25 Ore. Børn og Soldater: Første Plads 25 Ore, anden Plads 15 Ore. 7489

Kjøbenhavn en dydig By?

Nu skal Natklubberne lukkes!

Politiet griber ind overfor det uiovlige Nattesæde.

21. Februar.

Natklubberne afsluttede Natten ti igaar — maaske for en Tid, maaske for bestandig — en Tilværelse, som den truende Retfærdighed i den sidste Tid havde givet en noget tragisk Karakter.

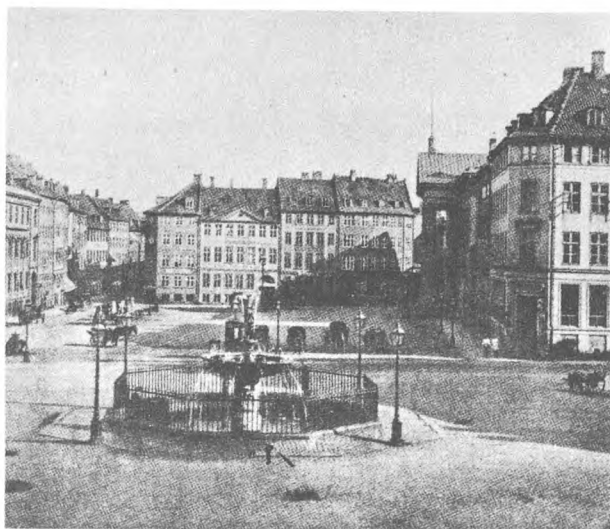
Ved Halvæt-Tiden indfandt en Politistyrke paa fire Mand sig i den meget bekendte *Braminerklub* paa Østergade og beordrede Klubben uopholdelig lukket. Der sad paa dette Tidspunkt seks Medlemmer i Lokalet; de fem rejste sig stiltfærdigt og tog Overtøjet paa, den sjette, det musikalske Medlem, anslog en trist Fanfare paa Klaveret, saa forsvandt ogsaa han. . . .

Andre Natklubber blev ligeledes lukkede. Imidlertid er det et Spørgsmaal, om Sagen er endt hermed. I det ene Tilfælde har Klubbens Formand erklæret at ville lade de udsatte Medlemmer sætte ind igen med Assistance af Kongens Foged. . . .

Det er da ikke umuligt, at det interessante Spørgsmaal, hvor man maa nyde sin Mad og Drikke efter tolv, endnu engang kan blive brændende.

Riises Café paa Amagertorv, en af de mest kendte Nat-Caféer i Kjøbenhavn.

Det gamle Springvand paa Gammeltorv maa forandres. Stadsarkitekten siger, at Gitteret er forfaldent og maa repareres; og desuden maa Springvandet hæves op af det Hul, det hidtil har staaet i, paa Grund af det lave Tryk fra Emdrup Sø. Nu anvendes som bekendt Vandværksvand. Kunstneren Hans Tegner har indsendt et Forslag til en højere Opstilling af Springvandet og en Stensætning i Stedet for Gitteret.

En Forening til Fremme af Ærbarhed og Tarvelighed i Kvindens Klædedragt.

Vi har fornylig faaet et splinternyt Samfund her i Byen, der bærer ovenstaaende lange Navn. Damer, der indmelder sig i denne Forening, maa afholde sig fra at bære Silke- og Fløjlsdragter (herfra undtages sorte Silkekjoler), kunstige Blomster, Fuglefjeder, paahængte Smykker o. l. og maa ikke gaa med blottet Hals og Arme samt bære Pandehaar.

Pastor Ussing tordner mod at man fremhæver Legemets enkelte Dele.

Pastor *Ussing* har fornylig holdt et Foredrag i Bethesda om dette Emne. Han citerede bl. a. tredje Kapitel af Esajas og paaviste, at Damerne nu bruger Dragter, der gaar ud paa det modsatte af Blufærdighed og fremhæver Legemets enkelte Dele; de svinger fra det halvt nøgne til det skindbeklædte og anvender Tournurer, der gør det vanskeligt ikke at støde paa i et snævert Rum. Kvinden bliver en Skabilken for Dragten, erklærede Pastor *Ussing*, og bruger sine Penge til Klæder i Stedet for til Indkøb af Bøger eller Deltagelse i anden aandelig Berigelse.

Forlader Nora sit Dukkehjem?

Fru Hennings og Fallesen i »Et Dukkehjem«.

Fru Betty Hennings vil gaa.

18. Februar.

Fru Betty Hennings har allerede for et Par Maaneder siden indgivet sin Afskedsbegæring til Kammerherre Fallesen, efter Forlydende, fordi hun ikke maa faa Lov til at give Gæstespil i Sverige. Imidlertid erklærer Fruen nu, at Grunden til dette Skridt er den, at hun i de senere Aar ikke mere faar kunstneriske Opgaver at løse, men — som hun siger i en nu udsendt Erklæring: »kun Roller, der maa regnes ind under det, jeg kalder slet og ret Embedsgerning, som man spiller, fordi man nu engang er ansat ved Teatret. Jeg er i den Alder, hvor eet Aar betyder uendelig meget, og det er rene Tilfældigheder, der i de senere Aar har skaffet mig saadanne enkelte Opgaver som nu i Kong Midas.«

Som det ses af Fruens Erklæring, er det kunstneriske Grunde, der har bevæget hende til at søge Afsked. I den Forbindelse vil man huske, at det blev Fru Eckardt og ikke Fru Hennings, der fik tildelt Hovedrollen i Ibsens sidste Stykke i »Fruen fra Havet«.

Men hun bliver alligevel.

19. Februar.

Igaar havde Fru Hennings en lang Konference med Kammerherre Fallesen. Resultatet blev Fred og Forlig. Fruen faar Lov til at give Gæstespil i Stockholm, og vil faa tildelt flere af sine Ønskeroller, blandt hvilke efter Sigende ogsaa »Kameliadamen« skal findes. Det vil glæde alle Teatervenner, at vor fortræffelige »Nora« nu forbliver i sit »Dukkehjem« paa Kongens Nytorv.

Lad os skilles ad -!

9. Marts.

Fru Hennings, der fornylig vilde skilles fra Hr. Fallesen, men blev alligevel, udførte ved en Velgørenhedsforestilling i Aftes paa Folketeatret omtrent den samme Rolle, nemlig Cyprienne i »Lad os skilles ad«. Huset var udsolgt, og Kongefamilien var tilstede. Man havde i Forvejen anmodet Pressen om ikke at give Kritik, og vi skal derfor indskrænke os til at rose Forestillingen. Fru Hennings kunde vel ikke sin Rolle ganske paa Fingrene, men det gjorde ikke noget. Efterhaanden som Stykket blev animeret og navnlig under Champagnescenen i sidste Akt, klarede hun alle Lakuner med saa overgivne pantomimiske Løjer, at det var mindre væsentligt, hvad der blev sagt.

Fru Betty Hennings.

Man siger -

at Hr. Karl Mantzius fra Dagmar-teatret og Hr. Elith Reumert fra Folketeatret vil blive genengageret til Det kgl. Teater, og at d'Herrer Jerndorff og Zangenberg skal udnævnes til Kgl. Skuespillere.

Den unge Hr. Liebman

6. Februar.

debuterede i Aftes som Horace i Fruentimmerskolen. Han har et heldigt Ydre og fører sig med ikke liden Frihed. Naar han faar tøjlet sin Stemme og aflagt sin lidt sødlige Maner, vil det blive en Fornøjelse at høre ham.

Et Blad af Byens Dagbog

†
En stor dansk Maler.

Carl Bloch.

Efter Paul Blochs Maleri.

Født 23. Maj 1834. Død 22. Februar 1890.

Carl Bloch stod fjærnt fra den moderne Bevægelse i Malerkunsten, skjønt han ingenlunde fordømte den. Han hørte overhovedet ikke til den Slags Folk, der udtaler skarpe Fordømmelser. . . . Han var en stilfærdig og ensom Mand. . . . Det Anstrøg af Melankoli, der syntes at være Bloch medfødt, lægger sig paa forunderlig Maade for Dagen i hans Kunst. De Værker, ved hvilke han slog igennem, beskæftiger sig saa godt som alle med Lidelsen: »Samson i Lænker«, »Christian den anden i Fængslet«, »Prometheus lænket til Klippen«. . . . Bloch har dog ogsaa efterladt sig en Række morsomme og skalkagtige Folkelivs billeder.

Didrik Badskærs gang, som i sin Tid var en fin Gade.

Rens ud og riv ned!
De gamle raadne Rønner i Byens usunde Kvarterer er en Skamplet for Byen.

Naar vi nu gaar ind i det nye Aar og glæder os til alt det Fine, der skal pynte paa Byens Facade, Asfalt og elektrisk Lys, saa maa vi ikke glemme, at tæt bag denne pæne Fa-

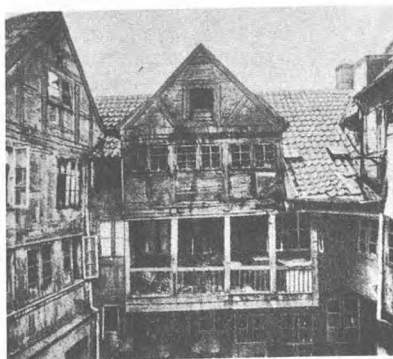
»Sjælebodernes«, den bekendte »Gang« mellem Montergade og St. Brøndstræde.

cade ligger Bagsiden, gamle Gyder, som er en Skamplet for vor By.

Hvor er de behjærtede Mænd, der vil gøre en Indsats for at faa fjernet og nedrevet disse elendige Rønner, som ikke er værdige til at kaldes Menneskeboliger?

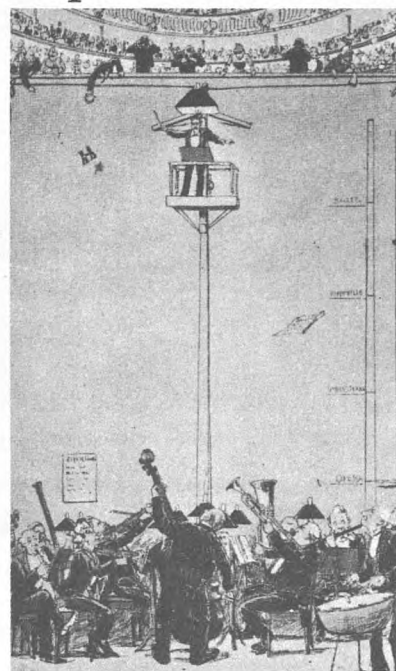
Hvor er de stærke Kræfter, der kan vælte disse Skamstøtter?

Hvor er de vældige Lunger, der kan puste Skarnet væk fra vor By?

Gaardinterior fra Montergade.

Kapellet sænkes.

Im tiefen Keller.
(Tegning af Carsten Ravn.)

¹/₀. Chefen for Det kgl. Teater og Kapel har benyttet sin Sommerferie til at sænke Kapellet 15 Alen. En ypperlig Idé.

⁶/₀. Kapelmusikanterne klager over de mange nedfaldende Kikkerter. Orkestret er i Dag atter blevet hævet 20 Tommer.

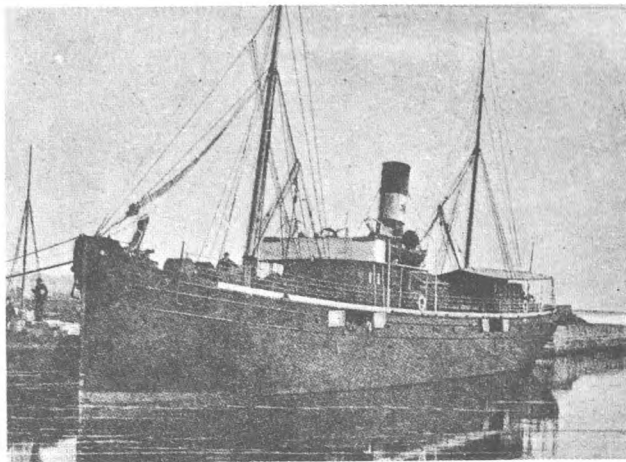
¹⁰/₀. Det var for lidt; forsøgsvis er det nu hævet 42 Alen til.

¹⁸/₀. Orkestret atter sænket 39 Alen og 4 Linjer. Dette synes at være det uheldigste af alt og bibeholdes.

»Vismars gang« set inde fra ud mod Porten til Gammelment.

Noter og Nyt i Aarets Løb

Bornholmerdamperen »Jarl«.

Stor Søulykke ved Bornholm.

Dansk Rutedamper gaaet ned med
Mand og Mus.

10. Marts.

En Søulykke, som heldigvis hører til de meget sjældne i danske Farvande, er indtruffet for nogle Dage siden udfør Bornholm. Rutedamperen »Jarl« er forlist med Mand og Mus. Den 5te Marts afgik »Jarl« planmæssigt fra Allinge Kl. 11¹/₂ Aften, og siden har den været forsvundet. Der skal have været 14 Passagerer om Bord. En anden Damper, »Elisabeth«, som passerede Ruten samtidig, observerede Kl. 1 om Natten i Nærheden af Hammeren en rød Lanterne, der pludselig forsvandt, og kort Tid efter drev et Par Hundrede Kasser forbi »Elisabeth«. »Jarl« er altsaa rimeligvis gaaet under paa dette Tidspunkt.

To Dage efter sendte man en Damper ud for at lede efter Vraget, men der blev ikke fundet nogetsomhelst, der kunde give yderligere Oplysninger. Rimeligvis har »Jarl« faaet en høj Sø over sig, er kæntret og gaaet til Bunds med det samme. Det blæste den Nat en forrygende Storm. De fleste af Besætning og Passagerer hørte hjemme i Svanneke, og i den lille By og paa Havnen flages der nu paa halv Stang.

Bismarck forlader Kanslerposten!

20. Marts.

Kanslerkrisen er forbi. Den Bismarck'ske Æra er afsluttet. Kejseren har modtaget Fyrst Bismarcks Dimission fra alle hans Embeder. Under Krisens Forløb tilspidsede Situationen sig til en fuldstændig personlig Adskillelse mellem Kejser Wilhelm og det Bismarck'ske Hus. De tyske Forbundsyrster har forsøgt at mægle, men uden Held. De fleste politiske Presseorganer udtaler sig paa en saadan Maade, at Glæden over Bismarcks Afsked kan læses mellem Linierne. Kansler-Embedet skal nu overtages af General Caprivi.

Krigen i den lærde Republik.

»Aristokratisk Radikalisme«.

3. Marts.

Der udkæmpes i disse Dage en heftig Strid i vor hjemlige lærde Verden, nemlig mellem Dr. *Georg Brandes* og Prof. *Høffding*. Krigsskuepladsen er Tidsskriftet »Tilskueren« og Striden drejer sig om »de yderste Ting«, navnlig om det sidste Formaal for Menneskeslægtens Historie og Udviklings Gang. I en Artikel, der bærer det megetsigende Navn »Aristokratisk Radikalisme«, hævder Brandes, at Udviklingen bedst fuldkommes i de enkelte, fremragende, store Individuer, medens Høffding erklærer, at Meningen med Tilværelsen bør være et

rimeligt Kvantum Kultur til det størst mulige Antal Mennesker, — hvilket han kalder »Demokratisk Radikalisme«. Det kan vel anses for ret sikkert, at Brandes ikke helt har glemt sig selv, naar han hævder den store og geniale Personligheds Berettigelse overfor »Kæleriet for den kompakte Masse«, men til Gengæld peger Høffding paa, at man ikke skal glæde sig for meget over Storhederne, da de som Regel opstaar paa Bekostning af

Harald Høffding.

de øvrige Menneskers Velfærd. Iøvrigt kalder Høffding Brandes' Indlæg ukritiske og udvandede.

Parfum de professeur.

Striden føres med stor Lidenskab og er efterhaanden blevet ret personlig. Prof. Høffding er for Alvor vred og siger, at Brandes nok er en habil Litterat og Æstetiker, men at han bør holde sig fra Filosofien. Paa den anden Side kalder Dr. Brandes Høffding for en Professor ordinarius, med meget ordinære Professoregenskaber, og fortæller et helt Eventyr om, hvorledes Gratiere ikke gav Møde ved Høffdings Vugge paa Grund af den *parfum de professeur*, hvormed den ondsksfulde Fe Karabassa havde bestænket Barnet. I det Hele synes Høffdings Professortitel at virke paa Brandes som den røde Klud paa en Tyr. Til Gengæld mener Høffding, at Brandes »fortærer sin Kraft i usammenhængende Journalistik og i Proklamationer af Fænomener, der er barokke og sygelige« . . .

Saalunde raser den lærde Krig. Hvad siger ikke Fader Holberg:

»Man saa den heele Sal af Syllogismer bæve,

Den salte Sveede af de lærde Pander rand« . . .

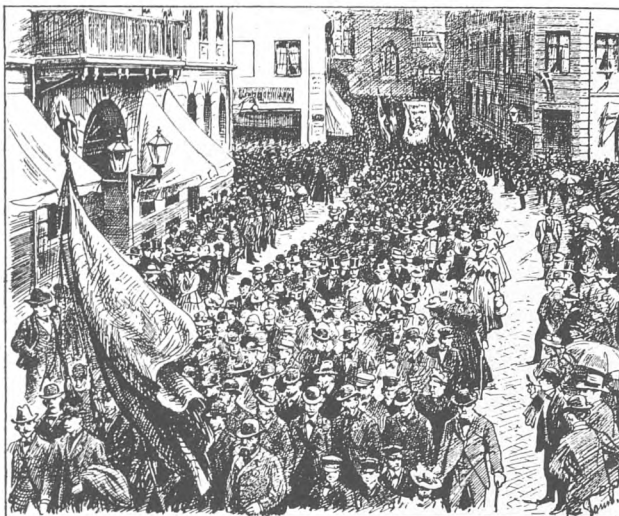
Den første Første-Maj-Demonstration

Almindelig Fridag!

En Foraarets Festdag

hvor de danske
Socialdemokrater
for første Gang

demonstrerer
for
Otte-Timers
Dagen!

Demonstrationstoget.

Arbejdsgiverne
truer med
Afskedigelse for
dem, der forlader
Arbejdet.

*

50.000 Arbejdere
demonstrerer
i al Fredsomme-
lighed paa
Nørrefælled.

**Snart dages det Brødre,
det lysner i Øst!**

. . . Ja, virkelig oprandt den paa Forhaand saa berømte Majdag med den skønneste Morgenrøde. Carl Locher vilde ikke kende sine blaa Bølger igen, om han saa dem lyserøde komme rullende ind mod Toldboden en saadan Foraarsmorgen Kl. 5. . . .

Rævehalen.

Refshalen, eller som den populært kaldes Rævehalen, modtager sit Arbejderkontingent Kl. 6. Mandskabet sættes ud i 12 store Baade, der hver rummer ca. 60 Mand. Kl. 5³/₄ samles disse Arbejdere, alt ialt ca. 1000, ved den Trappe, der er saa vel bekendt fra fyrstelige Landstigninger. Imidlertid, det er idag øjensynligt, at disse Folk ikke vil længere end til Kanten af det vaade Element. De fleste er i Søndagstøjet, og hist og her brænder der en fin Cigar. Kun 2 Baade gaar til Rævehalen. Det er Læredrengene og nogle faa Skibstømrere. Resten bliver, hvor de er. . . . Klokken bliver 6¹/₂ og 7, og endnu er der dødsstille ovre paa det store Værft. Ingen Hamren, ingen Banken. . . . Denne Dødsstilhed taler højere end et Bombardement. Men det er et andet Sprog, et nyt Sprog. Her har vi for os Dagens Glanspunkt: Tavshedens Demonstration.

De Revolutionære.

. . . Hvor skal Slaget staa? Ingen vidste det, fordi det ikke blev bestemt før Kl. 2. De Revolutionære besluttede hemmelig at samles ved Det kgl. Teater. . . . Nogle Minutter over 3 marcherede fem Flokke Revolutionære, hver paa ca. 20 Mand, ned ad Lille Kongensgade. Paa Hatten havde Demonstranterne, der anførtes af Hr. Gerson Trier og Billedskærer Christensen, hvide Plakater, hvorpaa der stod:

**Kun
8-Timers
Arbejde.**

Ved Korsgade mødte de en Overbetjent, der sagde:

— De maa inte gaa i Rad!

Under aaben Himmel.

Imidlertid er der bleven Liv i Gaderne, der munder ud mod Fælled. Med det røde, runde Mærke anbragt i Hatten slentrer Arbejderne afsted. . . . I Sølvgedes Forlængelse antager Tilstrømningen Præg af en storartet Procession. *Theodor Petersen*, der rider Lovens Hest paa Blegdamsvejen, ser paa Afstand ud som Togets festlig paaklædte General.

. . . Vi er bænkedede om Talerstolen. *P. Holm*, *Maler J. Jensen* og Forretningsfører *P. Knudsen* taler opflamende — men besindigt.

Aftenen slutter med Taler, Sang og Dans rundt i Forsamlingslokalerne.

1. Maj Verden over.

Mens Arbejderne dansede og det elegante Kjøbenhavn gik paa Langelinie, spillede Telegrafan lysten op. Man havde ventet Optøjer hele Jorden rundt, men Meddelelserne fra Europas Storstæder gaar saa godt som alle ud paa, at Majdagen er forløbet uden Voldsomheder.

Fra Amerika meldes om en Række Monstre-Demonstrationer og stor amerikansk Begejstring. Fordringen om Normalarbejdsdagen, der blev foreslaet af Amerikanerne, er nu holdt over Daaben i den gamle Verden — men den er ikke bleven døbt i Blod!

Den glade Sangerindes sørgelige Endeligt

»En Duet« af Krøyer.

Ved Flygelet staar Beatrice Diderichsen og Maleren Rosenstand og synger

Koncertsangerindens frygtelige Død!

Beatrice Diderichsen kørte ihjel ved Brede Klædefabrik.

4. Maj.

I Løbet af Formiddagen i Gaar dukkede rundt i Byens Musikkredse uhyggelige Rygter op, der vilde vide, at Frk. *Beatrice Diderichsen* var forulykket under en Køretur i Nordsjælland. Rygterne viste sig desværre kun at være alt for sande. Frk. Diderichsen var i Gaar inviteret til Middag hos Fabrikant *Daverkosen* paa Brede Klædefabrik i Nærheden af Lyngby. Efter Middagen foretog man en Køretur rundt i Omegnen i en Landauer og en saakaldt Gig, et højt Køretøj med Tandem-Forspand (to Heste, den ene foran den anden). Frk. Diderichsen skiftede under Hjemturen fra Landaueren over i Gig'en, hvor hun sad paa Forsædet sammen med Hr. *Daverkosen*. Paa Bagsædet sad Kusken og styrede Hestene med Tømmerne mellem de to Passagerer. Tandem-Hestene, et Par helt unge Svenskere, var urolige og ustyrlige, og ved Svinget fra Kongevejen ned mod Brede løb de løbsk. Kusken faldt af Vognen, Hr. *Daverkosen*, der er en glimrende Kusk, søgte at gribe Tømmerne, men forgæves. . . .

De skrækkelige Øjeblikke.

Vognen splintres mod Portpillerne.

I rivende Fart, med Vognen slingrende mod Træer og Stene, gaar det i vild Fart lige hen mod Fabrikens store Jærngitterport, der er flankeret af Stenpiller. »Gaa væk, gaa væk! . . .« raaber *Daverkosen* til de mange Fabriksbørn, der sidder ved Porten. Hans Stemme skingrer af Angst. . . . I samme Nu et Brag af Vognen, der splintres mod Portpillerne, et hvinende Skrig, . . . og saa dyb Stilhed. Paa Jorden ligger *Beatrice Diderichsen* med Baghovedet knust, — død! Paa den anden Side af Porten ligger Fabriksherren med sit Ben knækket ved Ankelen.

Lykkebarnet — den yndige Sangerinde.

Enhver Kjøbenhavnner kendte den unge Sangerinde, — hendes lidt for svære Skikkelse, hendes leende og straalende Ansigt, altid med et muntert Blink i Øjet. Hun, Guldmededatteren fra Gammelmønt, var et Lykkebarn, begavet med den lyseste, skæreste Sangrøst, en Sopran af det pure Guld.

Som Koncertsangerinde vandt hun sig et stort og hengivent Publikum. Der var Kunstnerblod i hende; hun hørte ogsaa med til Kunstnerkredsen paa Skagen, hvor hun færdedes med Krøyer, Rosenstand, Anker o. fl.

General Christensen fejres paa Skodsborg.

Paa Skodsborg Badehotel fejrede en stor Kreds af Byens betydeligste Mænd indenfor Handel og Industri i Aftes vor berømte Landsmand fra Amerika, den gamle *General Christensen*, Bankchefen for Morgan, Drexel & Co.

General Christensen.

Hans Liv har, som Kammerherre *Bille* sagde i Festtalen, formet sig som et Eventyr. Som ganske ung rejste han over Atlanten, ikke fordi han skulde, men fordi han vilde. Han var allerede godt i Vej, da Oprørskrigen brød ud; begejstret for Slaveriets Ophævelse forlod han alt, endogsaa Kone og Børn, og deltog med Hæder i den rædselsfulde Borgerkrig. Han udmærkede sig saa meget ved sit Mod, at han forlod Hæren med Generals Rang. Og saa tog han fat fra Bunden af igen. Senere kom han til at spille en stor Rolle baade i det religiøse og i det politiske Liv i Amerika, men han glemte aldrig, at han var Dansk, og utallige er de Danske, han, alene ved sit Navns Anseelse, har hjulpet i Gang derovre i de Forenede Stater.

Blandt dem, der var med ved Festen, kan nævnes: *Grossererne Velt, Wessel og Moresco*, *Etatsraad Schou, Ph. W. Heymann, Dr. Gamél, Dir. Ritzau, Hofjuveler Michelsen, Dir. Carl Lund, Fabrikant Harald Bing* og mange flere.

C. C. Alberti.

Den gamle Politiker, *C. C. Alberti*, i 40 Aar Sørskredsens Folketingemand, Skaber af Gondestandens Sparkease, døde i Gaar, 76 Aar gammel. Han hørte i udpræget Grad til „Mændene fra 49“, Overfor Reaktionen var han den ubestikkelige og djærve Modstander, en af Partiet Venstres første og mest sympatiske Skikkelser — en Mand, hvis Retfærdighed var blevet et Ordspørg.

Reservelægen og Obersten

En Afskedigelse.

Skal vore Reservelæger leve i Cølibat?

4. Maj.

Oberst Schøller.

Der har i disse Dage indenfor den lægevidenskabelige Verden fundet en Afskedigelse Sted, som ogsaa udenfor den medicinske Kreds tør gøre Krav paa Interesse.

Den Afskedigede er Dr. med. Thorkild Rovsing, Reservekirurg ved Frederiks Hospital. Reservekirurgen har sin Bolig paa Hospitalet og maa ikke bo andetsteds, men da Lejligheden ikke er rummelig nok for en Familie, og da Dr. Rovsing i en nær Fremtid agter at holde Bryllup, har han spurgt Hospitalets Direktør, Oberst Schøller, om der er Mulighed for at faa Embedsboligen udvidet. Obersten stillede sig velvillig, men maa have skiftet Mening. Det kunde ikke lade sig gøre. Dr. Rovsing talte da med Overkirurgen Dr. Bloch, og i Forstaaelse med denne lejede han en Lejlighed i Bredgade i Hospitalets umiddelbare Nærhed. Kort efter lod Obersten ham imidlertid vide, at han kunde vente sin Afsked, hvis han flyttede bort fra sin Embedsbolig.

Obersten drager Sværdet.

Dr. Rovsing fastholdt alligevel sin Bestemmelse. Han mente sig berettiget til at have sin huslige Arne udenfor Hospitalet, naar han samtidig beholdt sin Lejlighed paa dette og angaaende sit Ophold dér rettede sig efter Hospitalets Forskrifter. Men to Dage før Brylluppet modtog han af Hr. Schøllers Mund sin Afskedigelse fra 1. Maj at regne.

Begivenheden har vakt i lige Grad Opsigt og Beklagelse. Dr. Rovsing er en af de allermest lovende blandt vore yngre Læger. Hans Doktordisputats om Blæretændelse regnes blandt de betydningsfuldste, der har passeret Fakultetet.

At Afskedigelsen er indtruffen just paa et saadant Tidspunkt af Dr. Rovsings Liv, vil da yderligere bringe Sympatien paa hans Side.

Lægerne drager Knivene.

Juli.

Obersten i Bredgade befinder sig i en alvorlig Knibe. Ikke en eneste Ansøger har meldt sig til den ved Dr. Rovsings Afskedigelse ledigblevne Stilling. De unge Læger har simpelthen erklæret Strejke. Og for en Gangs Skyld har Strejken Publikums Sympathi. Oberstsablen kan aabenbart slet ikke klare sig overfor Kirurgenes smaa Knive!

Knivene vandt!

19. September.

Dr. Rovsing har nu modtaget fornyet Ansættelse som Reservelæge ved Frederiks Hospital for to Aar fra den 1ste Oktober d. A. at regne.

Reservelæge Rovsing.

En Vise om Affæren paa Frederiks Hospital.

Sommerrevyen af 1890 (af Axel Henriques og Anton Melbye) har en hel Vise, Obersten, hvorefter her gengives de tre sidste Vers:

Den Oberst sad selvanden paa Fred'riks Hospital,
Skar op i „Ugeskrift for Læger“ med sin Dyprendal.
Han kom iust fra sin Stuegang, en Smaating
Som han bedst
Kan rappe af sig, naar han sidder paa den høje Hest.
Godmor'n! Godmor'n lille Oberst!

Den Læge kom. „Hør ved De, det er dog lidt for stift!
Husk en Reservelæge kan aldrig blive gift!
I Hjertet svært det skær mig, men jeg det sige maa:
Nu kan De til den første i forrige Maaned gaa.
Farvel! Farvel lille Thorkild!“

Kvæer sidder nu den Oberst; med fler han kom
paa Kant,
Han venter der skal komme en Reserveaspirant.
Og sig mig, hvorfor strejker vel Reservelægerne?
Fordi at de vil gifte sig; men det kan aldrig ske.
Godnat! Godnat lille Oberst!

¹⁵/₁₀₀. Trangen til en Reservekirurg ved Frederiks Hospital vøxer, Obersten er snart villig til, hvis der melder sig en, at tjene ham paa hans Bryllupsdag.

(Blæksprutten.)

Flade Hatte - Englevinger - og Asfalt

Flade Hatte — og Englevinger.

Foraarsmoder 1890.

. . . De flade Hatte med de store Skygger vil kunne gøre god Fyldest i Solskin; de vil i Reglen kunne overflødiggøre Parasol, idet de, naar Solen staar nogenlunde højt paa Himlen, kan dække det meste af en Skjæppe Land mod dens Straaler. I Tilfælde, hvor de ikke i Middagstimerne skal bruges som Hatte, kan de gjøre Tjeneste som Markiser. De vil ogsaa kunne bruges som Storkereder.

Efter Hatten er det Livet, der frembyder de største Ejendommeligheder. Alt det Tøj, der kan spares ved at gjøre Midjen smal, skal anvendes til at gjøre Skuldrene brede. Det imponerende ved de ny Dameærmer er Maaden, hvorpaa de anbringes, en halv Alen over Skulderen; det bringer en til at tænke paa spirende Englevinger.

Elegant Gadefejning.

Tournuren er i sikker Aftagende, medens Kjølens Længde er i Tiltagende. Det sidste kan vel være betænkeligt nok i Betragtning af kjøbenhavnske Gaders Renlighedstilstand. . . . Gadefejterne vil fremtidig i væsentlig Grad faa deres Arbejde lettet.

(Af et Modecauseri).

Endelig kommer Asfalten.

. . . Saa er det da virkelig sandt: Østergade faar Asfalt! Arbejdet er i fuld Gang, Gaden er spærret, og den mærkelige Foreteelse samler hver Dag et nyfigt Publikum. Vi tvivlede paa, at det nogensinde skulde blive Alvor. Endnu i Fjor sang de i Schwanenflügels National-Revvy:

Paa Østergades Skife
Skal lægges Asfalt tommebøj
Fra Hirschsprung ned til Riise,
For dér er Ruten fløj,
Fra Egholm og til Giese
Skal Strøget ha' et Strøg.
Hej, kom faldera fy føj,
Jeg syn's De sa'e jeg løj!

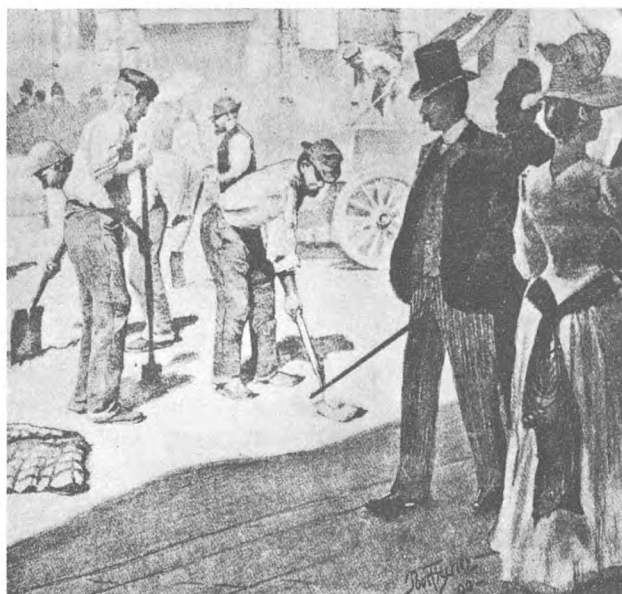
Men Magistraten har holdt sit Løfte. Den skrækelige, hullede Brolægning bliver erstattet med en fin, glat Asfaltpaalægning, som navnlig i høj Grad vil tiltale de promenerende Damer. . . .

Klip-Klap Klip-Klap.

Kan den nu ogsaa bære?

I Gaar Aftes Klokken 5 $\frac{1}{2}$ hørte vi for første Gang denne europæiske Lyd paa Østergades Asfalt, — den nye Kørebane er blevet aabnet. Gamle Droskeheste snusede forsigtigt til det nye Underlag, og saa gik det Klip-Klap, Klip-Klap! Stor Opsigt vakte en umaadelig svær Herre, der kørte frem paa Banen i en skæv Droske. Han vilde se, om Asfalten kunde bære. Den bar!

Om faa Dage vil ogsaa Købmagergade have sin Asfalt.

Asfalten lægges.

Der er Foraar i Luften

D. B. C.'s Sommerfest, der gik i Vasken.

Det var en Søndag omkring ved Maj,
med Roser i Knop og forglemmigej,
med Solen i Sjr,
og slet ingen Skyer,
man skulde paa Eventyr.
I Bladene Artiklerne
kun handlede om Cyclerne,
der skulde holde Sommerfest,
hvor det ku' træffe sig bedst.
Til Møde alle blev stævneede,
dem i og udenfor D. B. C.,
og alle var velfommene,
der kendte til Cyclens A.B.C.

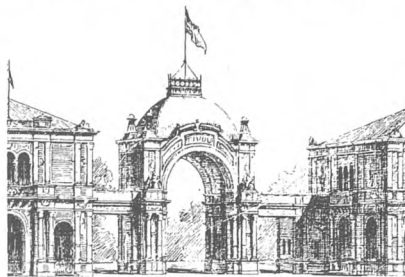
I Spidsen der kørte en smækfed En,
saa kom en Certosa med Rejeben,
han sad noget haardt,
— det blåser man bort,
for det hør' jo med til Sport.
Og unge Piger i Normal,
og mindre unge Pi'er med Sjal,
med fødderne i gutteral
de traadte ivrig Pedal.
En Jomfru pneumatisk og fin og skær
hun mistede lige paa Vej'n sit Vej,
men lungestærke, ædle Mænd
de pustede — og saa gif'en godt igen!

De trillede væf ud ad Lyngbyvej,
og prikte den skønne Monat Maj,
men ingen jo véd,
for Solen gaar ned,
om Dagen Korrekt Veffed.
for li'efom allerbedst den skær',
kan det jo blive Regnevej,
— det kom her li'efom allerbedst
man drog til Hjulefest.
Det vælted ned over Mand og Mø
med Draaber, der ikke faldt peu à peu,
for Draaberne næstendels stod i Kø,
saa store omtrentlig som fuglefangsø.

Mens Søerne strømmede ned fra Sky,
drog festtoget ind gennem Lyngby By,
det festlige Skrud
saa løjerligt ud,
ja det ved den gode Gud!
„Hej, Kellner, et Hotel, en Kro!
et Hundehul, hvor vi kan bo!
saa tørre Busser, Støvler, Sko!
tag Klæderne af! gaa til Ro!“
De blev lagt rundt, som det traf i flæng,
en Gæstgiver, en med en opredt Seng,
7 Damer fik og 1 Kavaller,
han sa', der var daartig nok Plads til fler.

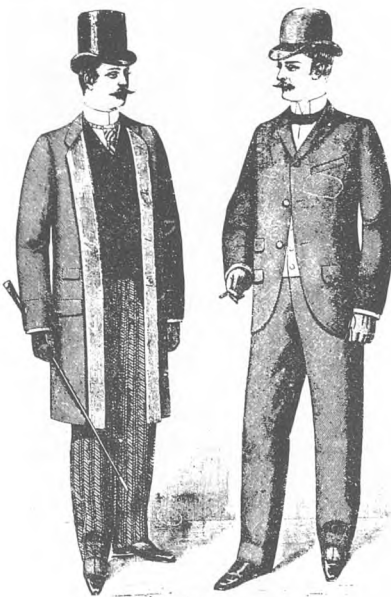
(«Blæksprutten»).

Tivoli faar ny Facade.

Tivolis nye Facade, der skyldes de
Herrer Arkitekter Blichfeldt og
Bergmann, fremtræder pompøst og
smukt, ikke mindst Portpartiet, der
bliver hele 10 Alen bredere end
den gamle. Tilhøjre og venstre for
Porten er opført nogle smagfulde
Bygninger, der afgiver Lokaler for
Direktionen (nærmest mod Byen) og
for Restauratør Carl Wivel (nær-
mest mod Frederiksberg), som fra
Taarnpavillonen rykker ind her i en
moderne indrettet Facade-Café.

Den gamle Indgangsport stod jo i
grumme mange Aar og maa siges at
have udtjent. Den er nu flyttet til
Asminderød. Tivolis nye Facade er
et nyt og meget tiltalende Træk i vor
Bys Fysiognomi.

Herre-Foraarsmoder 1890.

Forlovelse.

Forfatteren Gustav Esmann er ble-
vet forlovet med Frk. Fanny Drew-
sen fra Norge.

Panik i Amaliegade! Skal Casino laves til Pakhus?

Saa har vi da igen en Teater-
krise! Hr. Carl Nielsen har frem-
sat Trusler om at ville trække sig
tilbage som Kunstens Leder paa
Casino. . . . Men saa er der vel
andre, der vil træde til? Der vil
ikke fattes Liebhaveere, og Penge-
spørgsmaalet vil næppe volde
Vanskeligheder. Til en saa solid
og smuk Forretning som Teater-
drift findes altid den nødvendige
Kapital. . . .

Men vi indser saare vel det fare-
fulde i Situationen. Vi er f. Eks.
ikke blinde for den Uvejrssky,
der hedder »Pakhuset«. Denne
oftere med Virkning anvendte Sky
er Aktieselskabets Bidrag til det
pikante Folkeskuespil, der i Øje-
blikket opføres paa Casino. Hver-
gang det rumler ude bag Casinos
Scene, haler Repræsentantskabet
Pakhus-Skyen frem, og den gør,
saa gammel den er, et fortræffe-
ligt Spektakel. Medens Direktøren
tordner med Trusler om at »op-
give det hele«, larmer Repræsen-
tanterne med noget saa samfunds-
rystende som »at lave den gamle
Kasse om til Pakhus«.

Dramaet er altsaa nu begyndt,
det uopslidelige gamle Drama.
Publikum sidder spændt i Par-
kettet, og paa Scenen staar Ak-
tørerne med forskrækkede Miner
og bedende opstrakte Arme. . . .

Kejser Wilhelm kommer!

29. Juli.

Den unge Kejser Wilhelm an-
kom i Gaar til Helsingørs Rhed
ombord paa sit Slagskib og blev
roet i Land i en stor blaa Cha-
lup med forgyldte Aarer. Der var
stor Modtagelse paa Havnen,
hvor Æresvagten paraderede,
og der salutedes fra samtlige
Krigsskibe og fra Kronborg. Paa
Landingstrappen blev Kejseren
modtaget af Kong Christian IX
i Uhlanuniform, hvorpaa Maje-
stæterne under Hurraraab kørte
i aaben Karet til Fredensborg.

Den skjønnne Skolerytterske —

Skoleryttersken Baronesse Jenny v. Rhaden.

Den blodige Duel i Næstved.

31. Juli 1890.

Til Ritzaus Bureau telegraferes fra Næstved:

I Hovedmose Skov ved Næstved har i Middags fundet en Duel paa Sabler Sted mellem Premierløjtnant ved Næstved Dragoner Castenskiold og Baron von Rhaden, gift med Skolerytterske i Cirkus Busch, Frøken Weiss. Baronen blev saaret i Panden, som det synes dog ufarligt.

Den danske Dragon-Officers ubetvingelige Kærlighed til Baronesse v. Rhaden.

1. August.

Duellen igaar er Dagens alt overskyggende Samtaleemne. Fredy Castenskiold er med et Slag blevet Dammernes Helt. Hans Navn er paa Alles Læber.

I indviiede Kredse har man længe ventet denne Duel. Frk. Weiss er gift med Baron v. Rhaden, en tidligere russisk Marineofficer, mørk og mandig, med sort Knebelsbart og sorte Øjne, som skabt til at gøre Indtryk paa kvindelige Hjærter. Denne adelige Officer, der er traadt ud af den russiske Flaade for at følgesin Elskede, har ofret ikke blot sin Karrière men ogsaa sine Familiegodser paa sin Kærligheds Alter. Det eneste, han har tilbage, er Udsigten til et lille Majorat.

Jalousie-Drama i Cirkus Busch

En dansk Dragon-Officer duellerer med den russiske Baron v. Rhaden.

Skoleryttersken „Frøken Weiss“, der i Virkeligheden er Baronesse Jenny v. Rhaden.

Genstanden for den megen Kærlighed er kun tyve Aar, blond og slank. Naar Mademoisellen sidder paa sin Tribuneplass, omringet af kurtiserende Kavallerer, gør hun et hyggeligt og forholdsvis jævnt Indtryk. Men naar hun tumler sin Hest, skyder de kølige, blaa Øjne Gnister. Hendes Bevægelser er fuldstændt elegante, hun løfter mellem tre Fingre sin Hat til en Hilsen, der søger sin Lige i Gratie. . . Hun er født i Warschau som Datter af en Fader der ødslede sin Formue bort, men var en glimrende Rytter. . .

Udfordringen.

Castenskiold havde ved Eftermiddagsforestillingen i Søndags sendt den Skønne en Buket — i hvilken der fandtes en Billet. Da han gik ud i Stalden, mødte han v. Rhaden, der tilraabte ham: »Dummer Junge!« Hvorpaa Hr. Castenskiold bukkede og henkastede: »J'aurai l'honneur de vous envoyer mes témoins«.

Duellen.

Castenskiolds Sekundanter var Premierløjtnanterne Martin Hansen og Baron Wedell-Wedellsborg og Baronens Sekundanter Premierløjtnanterne H. Nyholm og Ingversen.

Efter at et Par Hug var vekslet med de drabelige Ryttersabler, gav Castenskiold sin Modstander en høj Prim, saa der fremkom et langt, gabende Saar i Panden. Det blev forbundet af Dr. Jungersen.

Affærens Afslutning.

Efter Duellen vilde alle i Cirkus Busch for at se den skønne Skolerytterske. Men en skønne Dag, da der blev forsøgt Arrestforretning hos Baron v. Rhaden for et Beløb af 150 Kr., havde Frk. Weiss med Baron og Heste forladt Landet. Castenskiold fik en Maanedes Vagtarrest og traadte derefter ud af Hæren og rejste til Cairo for at gaa i ægyptisk Krigstjeneste. I Clermont Ferrand mødtes de to Rivaler igen, og her skød Baron den danske Officer d. 25. Aug. 1893.

Premierløjtnant ved Næstved-Dragonerne Fredy Castenskiold.

Premierløjtnant ved de Næstved Dragoner Fredy Castenskiold.

Den unge, raske, danske Rytterofficer er et af de smukkeste Mennesker, man kan se. Som Dreng stod han nøgen Model til den største af de lyslokkede blaa Engle paa Det kongelige Teaters Fortæppe. Der gaar mange Sagn om hans Meriter i den lille Garnisonsby.

Baronen og Baronessen paa Flugt fra Kjøbenhavn.

Megen Lærdom — ingen Mad

Det store Skolemøde.

9. August.

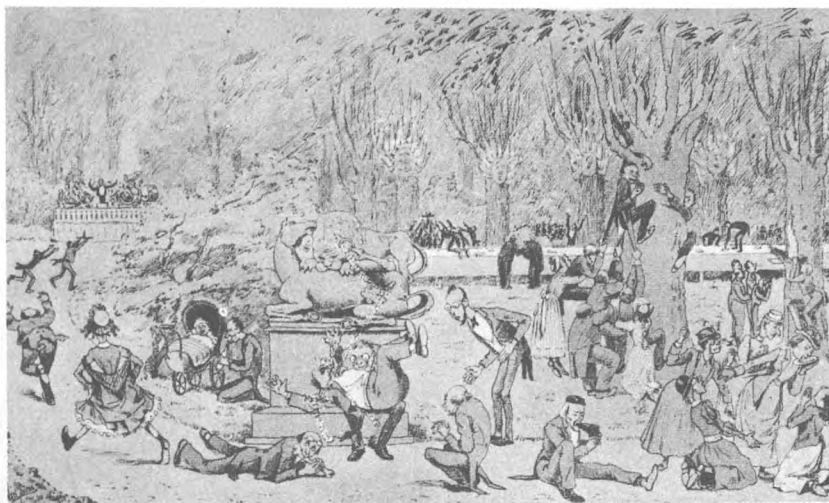
Fra alle Kanter af Skandinavien er Deltagerne strømnet til *det store nordiske Skolemøde* i Kjøbenhavn. Byen rummer i disse Dage over 5000 Lærere foruden Byens egne. Den aandelige Kost har der ikke været noget i Vejen med. Fra tidlig Morgen til sildig Aften er der blevet holdt et Utal af Foredrag baade i Tivoli og i Industriforeningen. Man kan trygt gaa ud fra, at hvad Lærdom angaar, er de 5—6000 Deltagere sikkert nu overmattede. Desværre kan det samme ikke siges med Hensyn til Maden.

Den store Sexa i Kongens Have.

Som Hovedpunkt paa Programmet stod den festlige Monstre-Lærer-Sexa i Kongens Have. Man havde betroet Værten i Cirkus' Café, Hr. P. Rasmussen, dette nationale Kæmpeforetagende, og Hr. Rasmussen var skredet til Værket med ægte nordisk Heltemod.

Hvad der var - -

Der var 180 Borde og 88 Opvartere. Og saa var der følgende: 2 Fade Kyllinger, 2 Fade Ænder, 2 Fade Koteletter, 2 Fade Lammesteg, 2 Fade Oxefilet, 2 Fade Fisk, 2 Fade Tunge, 2 Fade Gaasebryst, 2 Fade Skinke, 2 Fade Leverpostej, 2 Fade Rejer, 4 Fade Radiser, 2 Daaser Sar-

Lærer-Sexa'en i Kongens Have.

diner, 2 Daaser Sild, 4 Fade Kompot, 2 Tallerkener Roquefort, 22 Fade bart Smørrebrød, 14 Stykker med Oxebryst, 1 Daase Hummer, og af Drikkevarer 60 halve Bajere, 2 Flasker Vin, Hvidtøl og Banko. Prisen for Mad og Opvarning var Kr. 2,50 pr. Kuvert.

spist, hver Tallerken slikket og hvert Glas tomt. Værten, der fra den ene Ende af Teltet fulgte Slagets Gang, forstod pludselig, at Katastrofen var over ham. Der maatte gøres noget, og det straks.

Rædselsscener.

Som en Lavine af graadige Ulve styrtede de 5—6000 hungrige Lærere frem og bortslyllede Rub og Stub af alt spiseligt. I Løbet af et Øjeblik var hvert Ben pillet, hver Radise

Undsætning.

Værten sendte straks Bud i Byen efter endnu et Par Pund Smør og det fornødne Brød. Det blev smurt, baaret ud og slugt som Draaben i et Hav. Der maatte nye Fødevarer frem. En god halv Time efter Bankerotten sendtes fire, fem Vogne Smørrebrød ud i Mængden. De blev straks Genstand for en livlig Storm. Man boksede paa Liv og Død for en Radise, man tog Snuptag om en Hummerklo i Gruset, og kun faa vare de, der kaprede Halen af en Sild uden Dunk i Maven og drøje Dask. . . .

Og saa gik Dansen.

De sultne Lærere tog bagefter Revanche i Eksercerhuset, der var pyntet med Flagdekorationer og nyt Bræddegulv. Du milde Skaber, hvor det gik! Jernbanefart — Gallopade — korpulente Herrer med Cylindren paa tre Haar — Sagte Vals — gelinde — aved om og krumme Knær — Atter Gallop! Trat — traterat — Rundt! — Hurra! — Nu vendes Madam Svendsen — Der faldt et Par! — Tratera — trut! . . .

Lærerne paa Bal.

Socialdemokraternes Opmarsch

Ved Valget i Gaar generobrede Oppositionen tre kjøbenhavnske Kredse.

22. Januar.

Ved Folketingsvalget i Gaar fik Venstre og Socialdemokratiet en stor Sejr. Paa Frederiksberg mønstrede Hørop 3000 Stemmer mod Bahnsons 5000, altsaa en betydelig Fremgang, i Randers naaede P. Knudsen 1500 Stemmer mod Højres 1800, A. C. Meyer rykkede frem til 601 Stemmer, medens Marineminister Ravn gik 100 Stemmer tilbage, og J. Jensen avancerede i Odense. Fremgang over alt for Oppositionen. Trier erobrede Københavns 1ste Kreds, Hage 7de Kreds og Pingel Aarhus. Hørdum tilbagetog 9de Kreds, P. Holm hævdede 5te Kreds med 8500 Stemmer mod 7000, og Harald Jensen erobrede Skjoldlevkredsen.

Fra Valgdagen den 21. Januar. Tegning af Willumsen.

Estrup ser Socialismens Sol stige op i Horisonten.

Arbejder-Øl.

24. Juli.

Kjøbenhavns Arbejdere har i lang Tid bagt deres eget Brød. Nu vil de ogsaa brygge deres eget Øl. Arbejderne har nedsat et Udvalg bestaaende af P. Knudsen, Hørdum, C. C. Andersen og Mundberg, der forhandler med Aktieselskabet *Marstrands Bryggerier* om Købet af *Aldersro*, der er udbudt til Salg for en Million.

Brygger-Ringen.

18. August.

Bestyrelsen i Aktieselskabet »Marstrands Bryggerier« var, som man

vil erindre, villig til at sælge og Arbejderne villige til at købe Bryggeriet *Aldersro*.

Nu gøres der imidlertid — for tredje Gang — Forsøg paa at forme dannet en kjøbenhavnsk Bryggering, en Sammenslutning af Bryggerier, blandt andet for at forhindre Virkeliggørelsen af ovennævnte Plan. . . . Ringen anses for en Kendsgerning. Følgen heraf er, at Arbejderne ikke, som alle havde ventet, bliver Ejere af *Aldersro*.

Nu kommer Ølskatten.

De 10 Kr. i Skat pr. Tønde Øl udgør over Halvdelen af den Pris, til hvilken Øllet nu leveres fra Bryggerierne. *Estrup* forlangte i sit første Forslag om en Ølskat kun 2 Kr. pr. Tønde. Senere skruede han sin Førdring op til 7 Kr. Tønden, men uden at kunne sætte den igennem. Han er sikkert blevet glad overrasket ved, at der nu bydes ham 3 Kr. mere pr. Tønde Øl, end han nogensinde selv har dristet sig til at forlange.

Social-Demokraten.

Murernes Skrue.

Den 5. Maj besluttede Murersvendene at nedlægge Arbejdet for at opnaa 9 Timers Arbejdsdag. Gennem 10 lange Uger holdt Svendene ud. Men Mestrene gav ikke efter. Og da Forhandlingerne begyndte, stillede de endda yderligere Krav.

22. Juli holdt Murersvendene deres sidste Møde for at stemme. 291 vilde forsætte Strejken, 407 foretrak at genoptage Arbejde paa de af Mestrene opstillede skærpede Betingelser. Forsamlingen spredtes lyd-

løst. De Strejkende havde afsagt deres egen Dom.

Igaar indfandt Murersvendenes Bestyrelsesmedlemmer sig hos Lavets Oldermænd og underskrev paa samtlige Mestrenes Betingelser. Der blev, som man let kan tænke, ikke vekslet mange Ord. . . .

Peter Sabroe.

Den unge Socialdemokrat, den 23-aarige Peter Sabroe, der allerede har vundet sig et Navn som Agitator og Medarbejder ved »Demokraten« i sin Fødeby Aarhus, er bleven indvalgt i Socialdemokratiets Hovedbestyrelse.

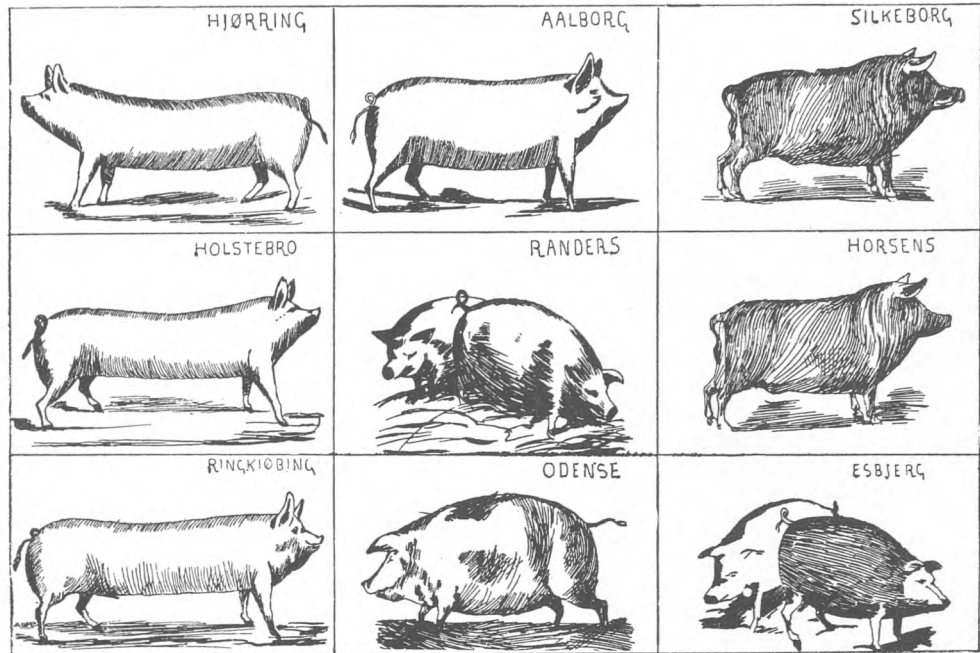
Svinene centraliseres!

Dansk Flæsk til England!

Svineproducenterne i Danmark finder et nyt Marked i Storbritannien.

Der er begrundede Formodninger om, at Englænderne vil aftage en betydelig Mængde af det danske Bacon.

»Danske Svinetyper efter de lokale Dagblades Illustrationer«.

Danmarks Svineavl.

Da den tyske Regering for et Par Aar siden forbød Indførsel af Svin fra Danmark, blev alle Kræfter sat ind paa at tilpasse Forholdene til det storbritanniske (engelske) Marked. Samtidig kom der Fart i Bygning af Slagterier, og det første Andels-slagteri begyndte sin Virksomhed i Horsens samme Aar (1887).

... De, der var nøje kendt med Forholdene i England, havde lagt Mærke til, at den store Yorkshirerace hørte til de bedste, naar der var Tale om Produktion af Bacon. Svin af denne Race er lange og kødfulde.

„Central - Fælles - Svinerier“.

(Af et Causert).

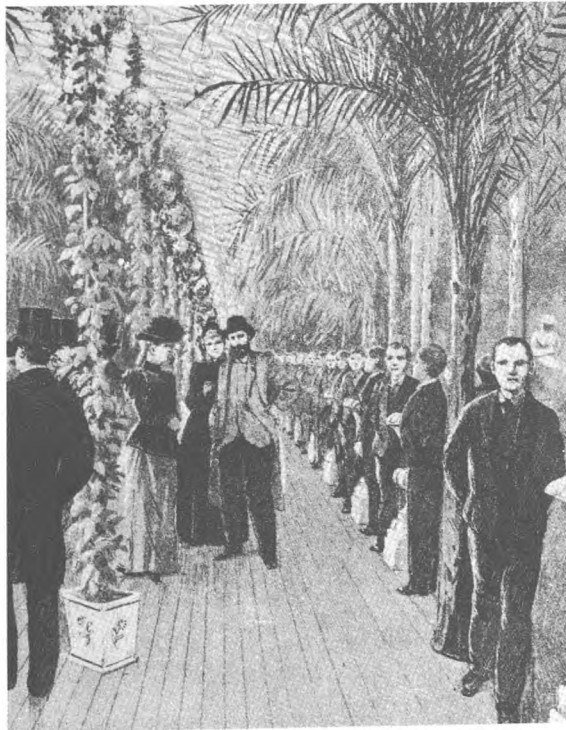
Svinenes Opdræt maa foregaa efter et fælles Princip over det ganske Land. Der maa stræbes hen til, at alle Svin bliver Normalsvin. Modsætninger som de ovenstaaende, der gjengives efter Originalbilleder i vedkommende Egns Dagblade, maa slet ikke kunne forefindes under den nye Ordning.

Efter de omhyggelige Under-søgelser, jeg i Henhold til det foreliggende Materiale (Udklip

af forskellige Provinsaviser) har foretaget, er jeg kommet til den Overbevisning, at de lange og magre Svin hører hjemme i de magre Egne og de korte og fede Svin i de fede Egne.

En Seværdighed i Kjøbenhavn.

Panoptikons Spejlkabinet.

Spejlkabinettet i Panoptikon.

... Aldrig har nogen anet, at et Glas-hus kunde gives en saadan Udstrækning; efter Stenkulsperioden har ingen set en saadan Frodighed og Mængde af yppige Palmer, som de, der vegetere her paa 24 Kvadratalen, ingen Illumination harskabt saadanne Rækker af Lysekroner og Amppler, som her hænger under det brogede Tag af Glasmosaik.

Og hvilke Fragmenter er al denne Mangfoldighed ikke sammenstykket af! Ikke en Ting er hel. Træerne er Fjerdedele, tre Grene bliver til tolv, Vasen ogsaa en Kvart, Lysekronerne, Ampplerne, Urtepotterne Halvdele, som selv supplerer sig og derefter optræder i Myriader.

Jovist er Kjøbenhavn blevet en Seværdighed rigere!

Fra Teatret paa Nørregade

Anna Pettersson (senere Anna Norrie)
som »Niniche«.

Fru Betty Borchsenius død.

9. Sept.

Fru Betty Borchsenius er i For-
gaars afgaaet ved Døden, knapt 40
Aar gammel. Hun debuterede i 1869
paa Folketeatret og vakte straks
store Forhaabninger. Hendes nyde-
lige Person og indtagende Væsen
var forenet med ikke ringe drama-
tisk Talent. Hendes Fag var de
raske unge Piger, de gratiøst for-
fløjne Skønheder. Under Høedts In-
struktion gjorde hun saaledes stor
Lykke som *Antoinette* i »Gamle
Ungkarle«. Hun var i en Aarrække
Folketeatrets Primadonna, indtil hun,
endnu ung, paa Grund af Sygdom
maatte opgive Teaterlivet. Hun til-
hørte Dagmar-teatret i dets første
Sæson 1883—84, men havde ikke se-
nere optraadt.

Den store »Niniche«-Sejr paa Folketeatret.

Den Sejr, »NINICHE« i aftes uom-
tvistelig blev helt igennem paa Folke-
teatret, var velfortjent. Forestillin-
gen havde Charme, Fart og Humor,
og Sømmespillet var bedre end
nogensinde.

Hr. Orlamundt som Bademesteren
var saa adræt og velskabt, at det
sikkert ikke var Scenens Damer
alene, hvis Hjerter han vandt.

Helleman, Fru Rosenbaum og
Dorph-Petersen vakte stormende
Munterhed; jo vildere Situationerne
var, desto mere brillerede de.

Og saa var der altsaa Stockholms
forguede Operette-Primadonna:
Anna Pettersson! Der er noget saa
sundt og friskt over hendes smukke,
blonde, store Person. Og saa er hun
diskret; som den koldblodige og
korrekte unge Dame, hun er, virker
hun, naar hun aabenbarer sig som
Demimonedame, mest som en artig
Skolepige, der gør Løjer i Frikvar-
teret. Og hvor synger hun brillant!
Gang paa Gang henrev hun Publi-
kum, . . . baade Niniche-Sangen og
»Kildresangen« forlangtes begejstret
dacapo.

Hans Orlamund som Bademesteren.

En gammel Kunstners Lod.

Skuespiller *Otto Zinck*, Folke-
teatrets gamle, folkekære, veltjente
Kunstner, har af Direktør *Abrahams*
ved denne Sæsons Begyndelse faaet
sin Gage sat ned til det Halve. Di-
rektøren mener, at Zinck er for
gammel til at gøre Nytte som til-
førn; hans Hukommelse er ikke læn-
gere god, og han kan ikke taale
anstrengende Roller. Herimod gør
Zinck gældende, at han ikke i nogen
Maade føler sig ældet; desuden ind-
tager han en Særstilling, idet han i
sin Tid kunde være blevet Direktør,
men veg. Pladsen for *Abrahams*
imod, at han blev Instruktør og fik
Andel i Teatrets Overskud, altsaa
en Slags Sociétaire-Stilling. Efter Si-
gende skal denne Aifære, der har
vakt stor Opsigt, nu ordnes af en
Voldgiftsdomstol, hvori Dir. *Watt*,
ORSF. *Jacobi* og en anonym Op-
mand skal have Sæde.

Betty Borchsenius.

— og paa Kongens Nytorv

Charlotte Wiehe som »Nitouche«.

Charlotte Wiehes Debut.

14. November.

Det blev en historisk Aften, som længe vil blive mindet og ofte nævnt.

Fru Wiehes Førsteoptræden som talende og syngende Skuespillerinde blev en overordentlig Succes. Der var paa Forhaand den velvilligste Stemning overfor Ballettens forhenværende, nydelige Primadonna, men den stigende Begejstring, som ledsagede den nye Frk. Nitouche's forfløjne Æventyr, skyldtes ingen Venneklake. Fru Wiehe førte sig med fuldendt Sikkerhed og Gratie og viste et saare indtagende, dramatisk behersket Skælmeri. Som Celestin-Floridor fejrede Hr. Kolling en stor Triumf, og Johannes Ring var en smukt syngende Elsker. Alligevel: Aftenen var Charlotte Wiehes. Hun er intet mindre end et Fund; Aftenen betød simpelthen, at Kjøbenhavn endelig har faaet en Operette-

Primadonna og et Operette-teater. Med eet Slag svang Fru Wiehe sig op paa den ledige Trone. Hvor sang hun dog fint og flinkt, ingen Stavelse, ingen Node glippede. Hendes Timbre er fejlfri, kort sagt: Fru Wiehe, født af Ballettens Skum, fuldt rustet sprunget ud af Direktør Abrahams' Pande, syntes at udstraale en stille Musikens Glorie. . . .

Fornøjeligere Teateraften har vi ikke i lange Tider haft herhjemme. Der vil blive Valfart til Nørregade!

Begejstring.

Fotograferne strides om Fru Wiehe!

7. Dec.

Forleden udsendte Fotograf Riise en Samling Nitouche-Billeder. I Gaar mødte Fotograf Juncker Jensen frem med et nyt Parti Billeder af samme Dame. Det er vanskeligt at afgøre, hvilke Billeder der er bedst, men det spiller forøvrigt ingen Rolle, for Hr. Juncker Jensen meddeler, at alle hans Billeder af Fru Wiehe paa Forhaand er udsolgte, saa at ingen af dem foreløbig kommer i Handelen.

Hele Kongefamilien overværede i Aftes Forestillingen. Theatret er forøvrigt hver Aften udsolgt til forhøjede Priser.

Gustav Esmanns nye Stykke »I Provinsen«.

24. Oktober.

Udtrykket »Provinsen« om alt udenfor Kjøbenhavn er opfundet af Sophus Schandorph. I Aftes sloges dette Udtryk fast ved Gustav Esmanns morsomme, let satiriske Provinsstykke, et helt Galleri af veltrufne Figurer fra en mindre Garnisonsby. Navnlig maa nævnes de kostelige Typer paa Provinsens unge Piger, og især Rasmine, Datter af den lille Bys Matador, en Smørgrosserer. Denne Rolle spillede aldeles glimrende af Fru Anna Bloch, der her vandt en stor Sejr. Det samme kan siges om Fru Phister, der trods sine 75 Aar spillede med beundringsværdig Kraft og Friskhed.

Oehlschlägers »Aladdin« paa Det kgl. Theater.

14. December.

Opførelsen af Oehlschlägers »Aladdin« er blevet en stor Begivenhed i Kjøbenhavns Theaterkredse, og det vil sige Størstedelen af Byens Befolkning. Der har været nedlagt et Kæmpearbejde i Indstuderingen. Nye Lysvirkninger med Gas og Electricitet er tagne i Brug; hele to Sceneinstruktører har taget sig af det kunstneriske; der er holdt et Utal af Prøver baade Dag og Nat; Statisterne samledes Regimentsvis og forarsagede Opløb paa Kongens Nytorv. . . .

Til trods for en praktisk Beskæring af det store Digtværk, kunde det Kalejdoskopiske naturligvis ikke undgaas ved de mange Sceneforandringer. Hr. Zangenberg var fortræffelig som Aladdin, Emma Nielsen en skøn Gulnare, Hr. Mantzius ikke ilde som Nouredin, skønt han manglede Fantasi. Bedst var Olaf Poulsen som Skræderen Mustapha.

Den unge Sanger, Emil Holm, masede de skønne Vers, som Lampens Aand siger, til Grød. Og ham havde man udstyret med en Maskine, der genkaldte Arv som Julebuk, og som trods de lysende Horn ikke gjorde nogen Mors Sjæl bange. . . .

Anna Bloch som Rasmine i »I Provinsen«.

Sarah Bernhardt-Stil og dansk Komfort

Sarah Bernhardt i sit Atelier.

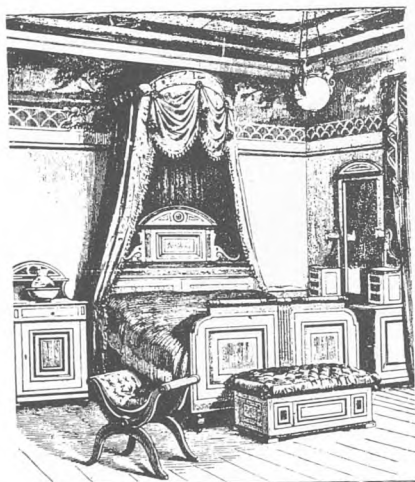
Sarah Bernhardts Atelier.

... Efter at Sarah Bernhardt i Fjor har ladet sig skille fra sin Skuespiller (Jaques Damala), har hun paany ladet sig indrette et Kunstneratelier efter sin egen specielle Smag, et Atelier hvori hun kan dyrke sin anden store Lidenskab, Billedhuggerkunsten. Teatret har nu som før hendes største Kærlighed. Men den, som faar Lov at besøge hendes højst raffineret udstyrede Atelier, vil altid i en Krog finde et vaadt Klæde kastet over en Lerklump, af hvilken Kunstnerinden agter at forme et Hovede eller en Statuette — og i en anden Krog en Kurv med den guddommelige Sarahs Yndlingskatte.

Vagt i Gevær overfor den overhaandtagende Boudoir-Stil.

Men hvad der passer sig for en Sarah Bernhardt i Paris, er ikke altid klædeligt for en Grosserer Jensen-Petersen-Hansen-Sørensens Frue i Kjøbenhavn. Dette erindres man om mangen en Gang, naar man træder ind i en kjøbenhavnsk Dagligstue, der ofte er indrettet med en fantastisk lummer Luxus.

Vi skal ikke her opholde os over den Tendens, som har kunnet spores i kjøbenhavnske Hjem, til Indretningen af blødagtige Boudoirs efter fransk Mønster. Vi skal blot med Billedet af Sarah Bernhardts Atelier for Øje advare mod Overlæsning af Rummet ved Ophængning af allehaande Draperier og deslige og mod Sammenblanding af forskellige Stilarter. Det er heller ikke alle, der kan anbringe sig selv paa en kæmpemæssig Ottoman med enorme Puder uden at miste deres Overlegenhed. Sligt kan kun en Sarah Bernhardt tillade sig.

Vi anbefaler os med smagfulde og solide moderne Sovekammermøbler. Tilbud gives — ingen Købetvang. Forarbejdes paa egne Værksteder.

Et moderne dansk Interiør i norsk-arabisk Pariserstil.
(Alfred Schmidt i »Blæksprutten« 1890).

To af Kunstens Store død paa samme Dag

Johanne Louise Heiberg

Fru Heiberg som ældre.

22. December.

I Nat Kl. 2 $\frac{1}{2}$ afgik Fru Heiberg ved Døden. Hun havde kun været syg i 10 Dage. Trods sin høje Alder kunde hun livligt underholde sig med Enhver, som aflagde hende Besøg.

Af Fru Heibergs 3 Adoptivdøtre havde den ældste, der er Enke efter Dr. Suenson, og den yngste, der er ugift, været tilstede under hele Sygdommen. Den tredje, Fru Westenholtz, der er gift med Etatsraad W.s Søn fra Dronninggaard og bosiddende i England, blev tilkaldt pr. Telegram. Alle 3 Døtre stod ved Fru Heibergs Leje, da hun i Nat drog sit sidste Suk.

Paa Det kgl. Teater, hvor der tilfældigt ikke spilles i Aften, blev Flaget i Middags hejst paa halv Stang. De talrige Forbigaaende fik derved det første Budskab om den store Skuespillerindes Død.

Fru Heibergs Erindringer.

23. December.

Nu ved Fru Heibergs Død vil man med Interesse imødesee Udgivelsen af hendes Memoirer. . . . Fru Heiberg har ikke syslet med sin Bog de sidste 10 Aar. Rigsarkivar A. D. Jørgensen, der har gennemgaaet hele Værket, opbevarer for Tiden det værdifulde Manuskript.

Paa Aarets korteste Dag Søndag den 21. December mistede dansk Kunst omtrent i samme Time sin største sceniske Kunstnerinde og sin største Tonekunstner.

Vegge de to store Kunstnere, som Døden har berøvet os, fødtes i smaa Kaar. Fru Heiberg, der blev 78 Aar, saa Dagens Lys den 22. November 1812 i en Sidebygning til lille Ravnshøj ved Assistens Kirkegaard, hvor hendes Forældre Traktør Pätges og hans Kone havde Værtshus og Dansebod om Vinteren, medens de om Sommeren havde et Telt paa Dyrehavsbakken.

Niels W. Gade, der blev 73 Aar, fødtes den 22. Februar 1817 i Gørgergade 17, hvor Faderen, S. N. Gade, en beskeden Haandværker, havde en „Pianoforte-, Harpe- og Guitar-fabrik“.

Drachmanns litterære Varieté.

Digteren Holger Drachmann har i »Dagens Nyheder« offentliggjort et Digt om Fru Heiberg, hvori han stærkt fremhæver, at den store Kunst skal vokse op af Gøglet.

*

Den bekendte Impresario Hr. C. F. Hansen har røbet, at Holger Drachmann, som netop har udgivet sin store Roman *Forskrevet*, hvori der findes en idealistisk Skildring af et Forstadssangerinde-Lokale og en der optrædende ung Pige Edith, omgaaes med Planer om at starte et »Drachmanns Varieté-Theater«. Der skal være Koncert, Sang og Oplæsning. Man siger, at denne litterære Varieté skal indrettes om kort Tid i National.

Niels W. Gade.

Niels W. Gade.

22. December.

Endnu i Gaar Søndag spillede Professor Gade som sædvanlig ved Højmessens i Holmens Kirke. Resten af Dagen tilbragte Professoren i sit Hjem, beskæftiget med at læse, og først hen ad Aften følte han sig lidt træt og gik tidlig til Sengs. En Time efter var han død. En Blodprop havde pludselig gjort Ende paa et langt, skønt og daadrigt Liv.

Hvad dansk Musik mister i Niels W. Gade, er i Øjeblikket slet ikke til at overse. Han var vort Musikkivs selyskrevne Fører, dets ukronede Konge.

I den Sorg, der Landet over vil føles dybt og inderligt ved Gades pludselige og uventede Død, er det en Trøst at vide, at han blev skaaet for Sygdom og Svækkelse. Da han i Gaar sad i sit Hjem, rask og livlig som altid, huskede han med ét, at det netop var Aarets korteste Dag, og udtalte sin Glæde over, at det Gudskelov atter nu igen gik fremad og opad, mod Lys og Sol, mod Foraars og Sommer, hans gamle, evige Kærlighed.

I Forgaars præsiderede Professor Gade ved den afsluttende Hovedeksamen paa Musikkonservatoriet, og for en Maaned siden — d. 21. Nov. — stod han for sidste Gang paa Podiet i Musikforeningen og dirigerede sit sidste store Koncertstykke »Psyke«.

Et hæderligt Aar for København

To danske Opfindelser paa Bogens Omraade.

De drages frem fra Forglemmelsens Mørke.

Januar.

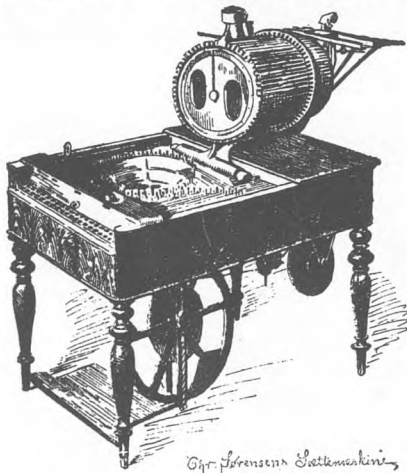
Paa Bogudstillingen i Industriforeningen imponeres man af Bøger, Billedtryk og Bogbind fra Alverdens Lande og af de allernyeste typografiske Maskiner.

Men midt imellem den internationale Maskinteknik ser man to Ting, som kan faa det danske Hjerter til at banke. Det er to danske Opfindelser, som vi selv har glemt, og som det er Bogudstillingens Fortjeneste at have draget frem i Lyset.

Lauritz Brandts Skriftstøbemaskine.

Brandt, der blev født i Svendborg 1807 og døde her i Byen ifjor, opfandt denne Maskine i New York i Begyndelsen af Fyrreerne, og den trængte snart igjennem de fleste Steder. Det udstillede Exemplar har været i Brug fra 1846, da det blev patenteret her i Landet, og til 1873.

Chr. Sørensens Sættemaskine.

Chr. Sørensens Sættemaskine.

Ved Siden af staar Chr. Sørensens Sættemaskine, en snild Indretning, der gjorde stor Opsigt ved Udstillingen i Paris 1855 og har tjent som Forbillede for flere lignende Maskiner. Selv var den for fintmærkende og kompliceret til ret at kunne faa praktisk Anvendelse.

Byens Raad.

2. Januar.

Et Tilbageblik over sidste Aars Arbejde i Borgerrepræsentationen viser, at 1890 i Kommunens Annaler vil blive nævnt med Hæder som Asfaltens og de første renlige Flyttedages Aar, for Indførelsen af gratis Musik for Ubemidlede om Sommeren, for Tilskudet til Mellem-skolen og for Aabningen af Botanisk Have.

Paa Debetsiden staar Beværternes forgæves Kamp for en rimeligere Lukketid, de gamle Skader paa Kvægtorvet og i Slagtehusene med den elendige Belysning og Modstanden mod almindelig Indførelse af Skolebade.

I Aar og Dag har man forhandlet om Højbroplads, om monumental eller ikke-monumental Udsmykning, om Buskader og Springvand og Søjler med herlige Kapitæler — indtil man naaede til det Resultat, at Højbroplads kunde blive, hvad den er. Der var kraftige Ønsker fremme om at forhøje Indkomsts-katten. De vise Fædre mente, at det vilde ikke gaa med de tre Procent, naar Folk vilde have Asfalt i Gaderne og fine Skoler og Kloaker, der ikke forpestede Luften.

Spørgsmaalet er stadig svævende — og truende! Det vil sikkert i lange Tider blive det staaende Punkt paa Dagsordenen. Og det turde være Aarets største kommunale Begivenhed.

Vejviseren.

3. Januar.

For første Gang bringer Vejviseren Navnene paa Telefonselskabets Abonnenter. Næsten alle Grossere har Telefon; det vil befindes rimeligt, medens det næppe vil vække Forbavselse, at ingen Barber eller Ligtorneoperator er saa lykkelig. Derimod vil det undre, at kun otte Sagførere, tre Læger og slet ingen Skomagere eller Skrædere er i Besiddelse af dette praktiske Apparat. Sportsinteressen: Antallet paa Cyclefirmaer er gaaet op fra fire til ni. Verdensby: Tolv Firmaer leverer elektriske Belysningsanlæg mod kun syv ifjor.

Hansen, der i mange Tider har været dominerende, er blevet distanceret af Petersen, der holder Tæten med 35 Spalter, Hansen har 33½, Nielsen 28, Jensen 27, Olsen 12 og den én Gang saa berømte Hr. Sørensen kun stakkels 7.

I Aar vil Vejviseren vinde Publikums Hjerter med Kortet over *Kjøbenhavn-Frederiksberg*, som vi i mange Herrens Aar forgæves har sukket efter.

N. J. Fjord død.

4. Januar.

Kl. 9½ i Formiddag døde Landbohøjskolens Direktør Niels Johannes Fjord efter en Operation paa Frederiksberg Hospital.

N. J. Fjord fødtes paa Holmsland i Ringkøbing Fjord d. 27. April 1825. Hans Fader var Skolelærer, og der var 10 Søskende.

20 Aar gammel blev Fjord Skolelærer. I 1858 tog han Eksamen ved Polyteknisk Læreanstalt og blev

N. J. Fjord.

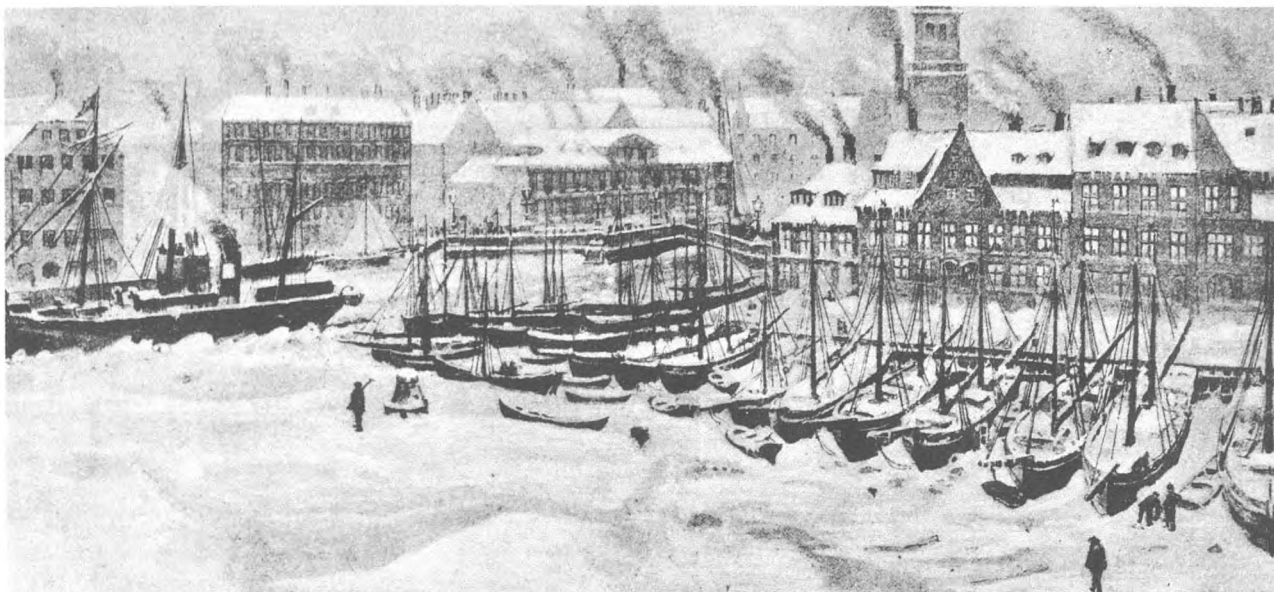
umiddelbart derefter Docent ved den nyaabnede Landbohøjskole. Fjord lærte os at koge i »Høkasse«, derpaa kom den Fjord'ske Dampgryde og Forsøgene med Centrifugen. I 1882—83 opførtes Landbohøjskolens Laboratorium for landøkonomiske Forsøg. For dette blev Fjord Leder. Hans Navn er gennem det rige Arbejde, der fulgte i dette Laboratorium, nøje knyttet til Landets Udvikling i Mejeri og Landbrug i de sidste 20 Aar.

Ligbrænding forbudt.

17. Januar.

Igaar faldt Højesterets Dom i den store Ligbrændingssag. Dommen giver — som man kunde vente — Ministeriet Medhold, og det er saaledes forbudt her i Landet at brænde Lig, saalænge de nugældende Love paa dette Omraade bestaar.

Paa Skøjter over Øresund —

Den haarde Vinter har tilfrosset baade Havnen og Sundet. Her ses et Parti af Havnen, set fra Havnegade. I Baggrunden ses Knippelsbro, til højre herfor Kristianskirkens Taarn, og længst til højre de gamle Huse, der kaldes »de seks Søstre«.

20. Januar.

Man kunde igaar spænde sine Skøjter paa ved Langelinie og foretage en munter Udflugt ud over Sundet. Der ligger en halv Snes Skibe indefrosne ude i Løbet, og hvis man har Lyst til at udvide sine Sprogkundskaaber, bør man give sig i Lag med Skibsbesætningerne, som er stærkt oplagte til en lille Sladder.

Forresten kan man ikke løbe meget længer end en god Fjerdingvej paa den anden Side Trekroner, saa umuliggøres Skøjteløbningen af den ru Overflade paa Isen.

25. Januar.

Medens Sneen igaar laa højt i Gaderne og Alléerne, hvor Sneploven havde travlt, lød Bjældeklngen lystigt fra de forbifarende Kaner, der, forspændt med dampende Heste, gav det ellers stille Søndagsliv paa Gaderne et muntert Præg.

Hvad er morsommere end en Kanetur i smukt Vejr? De stærkt farvede Kaneduske vajer, Kanetæppet flagrer, Klokkespillet ringer, medens Kanepisken flyver hid og did og skræmmer Drengene med drabelige Smæld.

I Kanen sidder Damen, indhyllet i Pelsværk, og bag paa, lodden over hele Kroppen, staar den alvorligt udseende Kavalér. Turen gaar igennem Byen, ad Strandvejen til Bellevue, hvor der indtages Forfriskninger og gøres Toilette — for naturligvis har Kusken væltet Damen undervejs. Hvad skulde man vel ellers tale om den næste Dag!

En Afsked.

Det brede Københavns Yndlings-skuespillerinde, den hartad sublime Fortolkerinde af den rigtige københavnske Fruentimmersnak, af den rørende og hvasse Matrone, af den enfoldige og den slagfærdige Madam, Kunstnerinden med det gode Humør og den lyse, lidt hæse Stemme, det store Ansigt og den svulmende Figur, Bærerinden af saa

Fru Julie Hansen, f. Lumbye, som Md. Krøyer i »Store Bededagsaften«.

mangen lystig Spas og god Satire, den i sin Mangfoldighed ensartede Fremstillerinde af en Uendelighed af gode og daarlige Roller, Musen for det ægte, i vor tidligste Ungdom

grundede Folketeater i København, Fru Julie Hansen, har ved sin Forestilling Lørdag Aften paa Dagmar-teatret taget Afsked med det københavnske Publikum.

Vore Teaterdirektører har ikke Brug for hende, siges der. . . .

(Erik Skram.)

Julle.

Gud ved, hvorlænge Verden staar, naar ledig Madam Krøyer gaar, mens Pater Lange bli'r fetert, ej Langes Enke bli'r engagert.

Julle ja, Julle ja,
Lumbye-Lange-Hansen ja,
Julle ja, Julle ja,
Julle, ak, ja ja!

Hvorfor Ma'm Krøyer gik sin Vej, det vilde jeg gerne sige Dig, men jeg har ikke Idé derom, paa Ære slet ikke mer' end som
Julle ja, Julle ja,
Lumbye-Lange-Hansen ja,
Julle ja, Julle ja,
Søde Julle ja!

(Blæksprutten 1891.)

17. Januar.

Holger Drachmann er rejst til Udlandet paa sin »literære Variété's Vegne. Han vil studere lignende Anstalter i Hamborg, Berlin og Wien.

Digteren er stadig lige ivrig for sin Plan og fører endnu Underhandlinger med National.

Enhver Dame, som ønsker noget virkelig Godt og Smukt kan kun anbefales Jersey Skjorter med og uden Lidsbroderi, selv i de fineste Façoner til 9.50, 10.50, 11 Kr., 13 Kr., 15.50.

Et Parti Vinter Skjorter.
solide & elegante. 5.50, 6.50, 7.50, 8.50, 9.50.
Til Provindserne mod Estarkrav.

Brand paa Amalienborg

Kronprinsens Palæ i Flammer.

24. Januar.

Amalienborg brænder! Saaledes lød Rygtet igaar, og det var ikke langt fra, at det andet af de kjøbenhavnske Kongeslotte havde delt Skæbne med Kristiansborg.

Kl. 10 igaar Formiddags forlod Kronprinsen sin Dagligstue, og et Kvartierstid efter brød Ilden ud fra den Væg, der skiller Dagligstuen fra Kronprinsens Soveværelse. Ilden brød ud fra et Kakkellovnsrør, og det er klart, at Faren vilde have været overhængende ikke blot for hele Palæet, men ogsaa for Kronprinsparret personlig, ifald Ilden var udbrudt ved Nattetid.

Den Tjener, som opdagede Ilden, averterede Vagten, som allerede var paa Benene under den vagthavende Officer, Premierløjtnant Baron Gersdorff.

Brandvæsenet tager fat.

Inden Brandvæsenet kom, var Hoffurere, Assessor *Hermann*, assisteret af Garden og Tjenerpersonalet, i Gang med at slukke, men det var umuligt at trænge ind i det brændende Værelse. Da Brandvæsenet med begge Dampsprøjterne kom under Anførsel af Assisterterne *Hyller*, *Bentzen* og *Lisberg* og noget efter Inspektøren Oberst *Meyer* i Droske, blev der i en Fart sat en Stige op til det brændende Værelse. Tiltrods for, at begge Dampsprøjter kom i Gang, varede det en Time, før Ilden var slukket.

I Gemakkets Ruiner.

Dagligstuens kostbare Udstyr er helt brændt op, mange udmærkede Malerier, deriblandt et Par »Gamle Hollændere«, er fortæret af Luerne. De kostbare, silkestukne Møbler er brændt, et Kristusbillede, som Kronprinsen satte særlig Pris paa, er ødelagt. Brandskaden løber op i Tusinder. Det falder tilbage paa Staten, som ejer Slottet.

Kronprinsen og Prins *Hans* vandrede rundt og tog Ødelæggelsens Vederstyggelighed i Øjesyn. Publikum strømmede til, men Politiet spærrede Slotspladsen af.

Kongen var en af de første, der mødte paa Brandstedet, lidt efter kom Prinsesse *Marie* ilende fra

sit Palæ i diskret Brandtoilette. Da Faren var forbi, forfriskede hun og Prins *Carl* sig med en Promenade i Grønningen.

Kronprinsen belønner Brandmændene.

25. Januar.

Brandmændene i Nikolaj Kirkegaard var igaar Eftermiddags i den syvende Himmel. Kronprinsen havde sendt dem 500 Kr. som Belønning for deres udmærkede Konduite ved Branden paa Amalienborg. Brandmændene fik hver 8½ Krone, hvilket øjensynlig for dem var en stor Sum. Mærkelig nok gaar det ikke ofte paa, at Nogen uddeler Dusører. Ikke enhver Ejer er lige velfornøjet med at faa slukket Ilden i sit Hus.

Heste-Influenzaen raser.

11. Februar.

Mellem 60 og 70 af Forstædernes Sporvejs Heste er blevet gjort uarbejdsdygtige af Influenzaen. Blegdamsafdelingen befares derfor kun af 6 Vogne mod 10 under normale Forhold. Nørregadelinien af 3 mod 4 og Farimagsgadelinien af 8 mod 14. Vi anmoder alle virkelige Dyrevenner om at gaa til Fods.

General Booth paa Talerstolen i Koncertpalæet.

Kopper i Kjøbenhavn.

10. Februar.

Igaar indlagdes 5 Koppepatienter paa Øresundshospitalet. De fire var Lemmer fra Sct. Johannes Stiftelse, den femte var en Arbejdsmand, som igaar Middags mældte sig paa Kommunehospitalet og mente, at han havde Kopper. Han blev synet af en Læge, og skønt der ikke viste sig egentlige Tegn til, at han var smittet, blev han dog bragt til Øresundshospitalet.

Det første Dødsfald.

11. Februar.

En Patient, som for nogen Tid siden blev indlagt paa Øresundshospitalet fra Sct. Johannes Stiftelse, er Mandag Aften død af Kopper. Det er det eneste Tilfælde, hvor man virkelig har kunnet konstatere, at de sorte Kopper er den direkte Dødsarsag. Dr. *Jacobæus* og Frk. *Gad* fra Sct. Johannes Stiftelse blev igaar udskrevet.

93 Koppepatienter.

16. Februar.

Igaar indtil Kl. 8 Aften blev der indlagt fire nye Koppepatienter paa Øresundshospitalet, deriblandt en Typograflærling fra Fiskergade. Der har nu ialt været indlagt 93 Patienter.

General Booths første Foredrag i Kjøbenhavn.

Igaar Aftes talte General Booth for første Gang i Koncertpalæet, der var fyldt til sidste Plads.

Generalen, der talte ved Tolk, fortalte, at Frelsens Hærs Fane nu vajer i 35 Lande og Kolonier. Den talte 5000 Menigheder og 10,000 Officerer af begge Køn. I Danmark har Hæren nu 37 Armékorps med 110 Officerer og 1120 Soldater.

Det er sikkert det mærkeligste Møde, der nogensinde har været afholdt i Koncertpalæet. Der var Udslag af den vildeste religiøse Fanatisme og paa den anden Side en smuk, intelligent nobelt udseende Mand, der talte med den største Ro uden et Øjeblik at komme i større Affekt, end det sømmer sig en Gentleman af det 19. Aarhundrede.

Hvad nyt i det nye Aar —?

Dansk Stormand i Udlandet.

Overbygningsraad, Friherre, Dr. phil.
Theofilus Hansen.

18. Februar.

Fra Wien kommer Meddelelse om, at vor berømte Landsmand, Arkitekten *Theofilus Hansen* i Gaar er afgaaet ved Døden i den By, som han forskønnede med sine Pragtbygninger. I Wien blev han betroet de største arkitektoniske Opgaver — bl. a. Parlamentsbygningen — og blev hædret for sin Kunst. Herhjemme værdsatte vi ham aldrig, og de Gange, hvor man forsøgte at knytte vor i Udlandet berømte Arkitekt til store hjemlige Byggeføretagender — Kristiansborg Slot og Raadhuset — mislykkedes Forsøget, vel mest fordi Theofilus Hansen ingen Føling havde længere med sin Fødeby. Theofilus Hansen blev 78 Aar gammel.

Kuglen paa Nikolaj frosset fast.

24. Marts.

Kuglen paa Nicolaj Taarn var igaar Middags frosset fast — eller ogsaa holdt den blaa Mandag. Maa vi ikke snart være fri for den Kugle! Dels kan man ikke sige, at den pyn-ter Nicolaj (der skal mere til!), dels falder den sædvanlig ikke før Kl. 2.

JE

V

OUS

AI

MB

Je vous aime! Mundens forskellige Stillinger under Udtalen af denne Sætning. — Efter Momentfotografier.

... Vi forsøger efter fransk Mønster at indføre Billeder til Mundaflæsning. Det afgiver nemlig et ganske udmærket Hjælpemiddel til at lære dövstumme at tale.

Billedet her gengiver de forskellige Stillinger, hvori Munden og de omgivende Ansigtsmuskler befinder sig under Udtalen af den elskovsfulde Sætning: *Je vous aime!*

Det er Resultatet af en Række Momentfotografier — 16 i Løbet af et Sekund — hvert af dem ta-

get i $\frac{1}{1200}$ — $\frac{1}{1500}$ af et Sekund, altsaa med Pavser imellem.

Bevægelsen i Ansigtet og Munden ser kuriøs ud, naar den gennem Øjeblikksfotografier opløses i sine enkelte Momenter. Det bør dog bemærkes, at det, at Manden misser med Øjnene paa alle Billederne, ikke hører med til det naturlige Udtryk for hans varme Følelser, men skyldes den Omstændighed, at han maa staa med Ansigtet lige mod Solen under Fotograferings-Akten. . . .

Willumsen-Sensation paa „Den frie“

„Den frie Udstilling“

Vesterbrogade 58,

aabnes for Publikum **Torsdag den 26de ds. Kl. 9 Morgen.**

Entré **35 Øre.**

Udstillingen er daglig aaben fra 9—5.

Abonnementskort 2 Kr.

Kunstnerne vil være Herre i deres eget Hus.

27. Marts.

I Gaar aabnedes den med saa megen Spænding imødesete »Frie Udstilling« hos Kleis paa Vesterbrogade.

»Den frie Udstilling« er en Række af vore mest fremragende Maleres Protest mod den Censur, der øves af Udstillingskomitéen paa Charlottenborg. Paa Grund af, at det har været umuligt at finde noget større Lokale, har man maattet indskrænke sig til at indbyde 20 Kunstnere til at udstille paa »Den frie«, der omfatter ca. 100 Billeder.

En fremragende Udstilling.

Men Willumsen vækker Forargelse.

3. April.

Den frie Udstilling rummer meget, som vil blive modtaget med Tak og Begær af det kongelige Charlottenborg. Der er bl. a. *Viggo Pedersens* mægtige bibelske Billede »Isak, der ser Rebekka komme«, *Zahrtsmanns* nye Billede af Leonora Christina i hendes sidste Fængselsaar og *Hammerhøjs* Interior fra en Bagerbutik.

Saa er der *Willumsens* Radering af en frugtssommelig Kvinde. Hvad dette Kunstværk under Massernes store Tilstrømning til den fri Udstilling har maattet høre af *Dumhed* og *Raahed*, trods alt. Utallige er de, der har erklæret, at saadan noget kunde et Barn eller de selv lave, eller saadan noget skulde Politiet(!) forbyde, eller at Ophavsmanden til saadan noget burde spærres inde som en gal Mand. Nuvel, det er vanskeligt at forstaa denne Radering. I Formen er den vanskelig at fatte,

og man kan kalde det en Lidelse at naa til at forstaa den. Willumsen har i denne Radering taget Skridtet helt ud og end ikke taget i Betænkning at vove sig Uskønhedens Grænse saa nær, at han har overskredet den en Fodsbred. *Emil Hannover.*

Johan Rohdes Maleri af Willumsen.

Et Besøg paa »Den frie Udstilling« (efter »Blæksprutten«).

Dristighed eller Genialitet?

13. April.

Billedets frastødende Egenskaber er for frastødende til, at man kan afvinde det særlig Interesse. Næst efter at plædere for sin *personlige* Sympati, gør den ærede Anmelder sig Umage for at fremlægge objektive Grunde for, at man trods alt bør modtage hin Radering som noget Godt, og henviser til de gamle Ægyptere, men efter Hr. Willumsens lidt arrogante Paategning er det vel Meningen, at der skal inaugureres en ny eller rettere en paany moderne Retning. Man maa være varsom med at forveksle Dristighed med Genialitet. Eller sæt, at Hr. Willumsen gør med Respekt at mælde Grin med os allesammen! Det berettiger ikke til at sætte Dumheds, Raaheds eller Aandsundermaals Stempel paa anderledes Tænkende.

E. A. Tscherning,
Dr. med.

Vent, om 50 Aar!

20. April.

Jeg vil vove en Spaadom: inden 50 Aar vil denne Radering ikke være til at opdrive for Penge, og inden 50 Aar vil den være anerkendt af Sønnerne af alle dem, der nu kun har Latter alene til overs for dette Kunstværk.

Emil Hannover.

Ny Kunst kræver ny Forstaaelse!

Impresionistiske Bon mots.

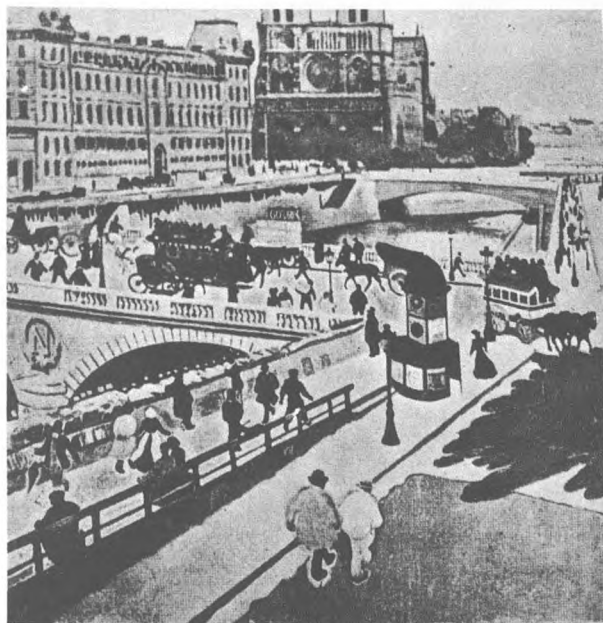
25/s. Jeg kunde have Lyft til at lade mig male af Slott-Møller, men det er vist for dyrt, saadan med Guldbaar; jeg vil vente, til jeg faar Sklostenk i Haaret, saa bliver det nok billigere.

26/s. Mon der er Medailler paa den frie Udstilling? Ikke fordi jeg ved, hvem der skal have den store, men jeg tror nok, at Willumsens Radering skal have en lille.

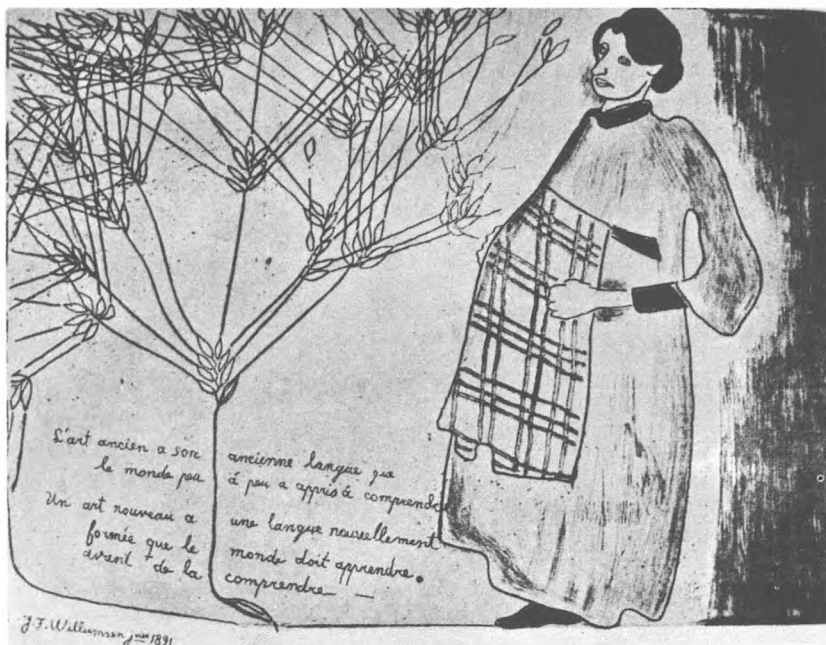
27/s. Jeg vil ikke have noget Ansvar for, at Folk ler af Hammershøjs Dameportræt. Jeg vasker mine Hænder — det ser ikke ud til, at den unge Dame er saa letfindig.

28/s. Gennem megen Lidelse naar man til Forstaaelse af Kunstværket, skriver Emil Hannover om Willumsens Billeder. Gud ved dog? Nu har jeg faaet to Tænder trukket ud og én plomberet, og jeg er lige klog. Men maaske det først hjælper, naar jeg faar et blaat Øje.

(Blæksprutten.)

Willumsens Maleri af Pont St. Michel i Paris.

Willumsens omstridte Radering paa Den frie Udstilling af »Den frugtsommelige Kone«.

Den frugtsommelige Kone.

Willumsens frugtsommelige Kone, som vi ovenfor gengiver efter Kunstnerens Radering, har som meddelt vakt stor Opsigt paa Den frie Udstilling.

Willumsen har — i Forudforstaaelse af, at hans Kunst næppe umiddelbart vil blive forstaaet — forsynet sin Radering med en Paategning paa Fransk, der i Oversættelse lyder:

Den gamle Kunst har sit gamle Sprog, som Verden lidt efter lidt har lært sig at forstaa.

En ny Kunst har et nydannet Sprog, som Verden skal lære, før den forstaaar det.

Amatørerne vil ogsaa være med.

Amatørerne er blevne saa opildnede af den impresionistiske Kunst paa »den frie«, at der nu males løs, saaledes i Sukkenes Allé i Fredensborg. Kejseren foretager daglig sine Spasereture dér og træffer da af og til en Maler, der tilfældigvis maler et lille Maleri, som Kejseren tilfældigvis køber.

Det er snart for galt med de Cykler!

Bommen paa Strandvejen i Hellerup. Som man ser, er Bommanden ude for at kræve Bompenge af Køretøjet — men Cyklisterne faar Lov til at passere gratis.

Bicykkel-Clubben kræver Cykkestier!

Et stærkt Forlangende.

Dansk Bicykkel Club har henvendt sig til Kjøbenhavns Kommandant og Stadens Værelsningsinspektør med Anmodning om, at der maa blive vist Cyklisterne, hvis Antal allerede anslaaes til 6—7000, det Hensyn, at der paa samtlige Ridelstier i Byen laves en fast, planeret Bredde, hvortil der i Ridelstiens Stenkant for Enderne laves en smal Opkørsel, saa Cyklisterne kan komme ind og ud af Stien uden at stige af, samt at Forbudet mod at Kastellet passeres af Cykler, helt eller delvis hæves, saaledes at det tillades Cyklisterne at ride eller i hvert Fald trække deres Maskiner igennem Kastellet. Der henvises til, at man i Udlandets Storbysker endog er gaaet saa vidt at anlægge særlige Cykkestier . . .

Skal Cyklister betale Bompenge?

I Søndags passerede 885 Cykler Bommen paa Strandvejen.

Bommændene paa Strandvejen har ment, at naar de kunde kræve Bompeng af dem, der kørte i Vogn, kunde de ogsaa kræve Bompeng af dem, der kørte paa Cykler.

Uden at man anede det, har Bommændene et Par smukke Sommersøndage taget sig for at tælle, hvor mange Cyklister der kørte forbi. De er kommen til det Resultat, at Søndag den 16. August kørte 885 Cykler forbi.

Amtet afslaar Andragendet fra Bommanden.

De har derefter indsendt et Andragende til Kjøbenhavns Amdsraad om, at der maatte blive fastsat en »Afgift for Cyklers Passage gennem Bommene«.

I Amdsraadet's Møde igaar blev Sagen behandlet.

Formanden, Stiftamtmand Baché fandt, at det kunde være meget rigtigt at beskatte Cyklister, der kørte ad Strandvejen.

Herimod blev indvendt, at i saa Fald burde man ogsaa lade Folk med Trillebøer og Piger med Barnevogne betale Bompeng.

Stiftamtmanden gjorde den Bemærkning, at der kom ikke 800 Trillebøer og ej heller 800 Barnevogne med Vogn ud ad Strandvejen om Dagen.

En Protest i den gode Smags Navn. Bicykle-Uvæsenet er en utaalelig Epidem!

Vi har fra agtet Haand modtaget følgende:

27. Marts.

. . . Fra at være en uskøn, men uskadelig Adspredelse i ledige Timer, er Bicykleuvæsenet omsider endt med at blive en Epidem, hvorimod den gode Smag bør nedlægge sin Protest. Bicyklisten er en Parodi paa Rytteren; han viser sig iført Nattrøje og lange, nøgne Ben og med Ridepisk til at holde Hundene borte

med. Tilmed tror Bicyklisten, at han driver Sport. Som om det var Sport at træde Bælge!

Hæsligt at se Damer paa Bicykle.

Toppunktet af Galskab er det nu, at vore Sportsdamer, der hidindtil har holdt sig til Tricyklen, i disse Dage viser sig paa Gaderne ridende den lille hæslige tohjulede Safety, paa hvilket Instrument de, humpende hen over Brostenene, udelukkende er optagne af Skørterne og de rebelske Ben. Naar disse Damer ikke har fornødent Mod til at vise sig i Herrebenklæder, saa maa de virkelig opgive et Befordringsmiddel, der umuliggør en Dames Dragt.

Eller ogsaa bør de som andre Ofre for en Epidem henvises til et ubeboet Sted.

En Onkel.

★

Er det ladylike for en Dame at ride Safety?

Telefon 1435. Telefon 1435.

CYCLER
 til
Reparation

paa mine Værksteder kan indleveres paa følgende Steder:

Købmand Pfeiffer — Skovshoved,
 N. Hansen — Taarbæk Kro.
 E. Jensen — Ny Taarbæk.
 Gartner Overby — Gl. Taarbæk,
 Købmand Hansen — Jøgersborg By.
 Købmand Carl Pötsch — Ødrup.
 Skomager Hansen — Villa „Thora“, Jøgersborg Allé,
 Kontroller Flachbarth — ved Nedsengen til Badene, Klampenborg.
 Købmand Jørgensen — Skovshoved Hotel.
 Købmand Sønder — Karolinevej, ligesom Sinketor.
 Gartner Jul. Henriksen — Villa Johanne-Lund, Jøgersborg Allé.

hvor de vil blive afhentede af Adams Ekspres.
 Flere indleveringssteder vil senere blive bekendtgjorte.

Sylvester Hvid,
 Østerbrogade 60.

Onkel faar paa Puklen af Fremskridts-Ungdommen!

Kære Onkel!

Deres Artikel har været Udslag af daarligt Lune. Men naar gamle Onkler ærgrer sig, sætter vi os i Sadlen, og med straalende Humør farter vi ud i den fri Natur, og at vi har en Pisk med, er ikke bare for at bortjage Hunde, men for at skræmme ildesindede Mennesker. Og hvad er det, vil De have Damerne i Knæbukser og Tricotstrømper? Næ, gamle Strik! Den gaar ikke! ...

Deres hengivne Nevø

Sylvester.

Skal Damer agere Mandfolk i Kvindedragt — Føj!

Jeg protesterede imod, at unge Damer viste sig paa offentlig Gade ridende overskrævs. Det er vel ikke ukendt i Sportskredse, at foreløbigt 10 unge Damer for at bryde Isen havde aftalt at vise sig i Byen paa Safety én Time hver Dag. Det glæder mig, at min første Artikel har haft til Følge, at disse Damer nu betænker sig paa at agere Mandfolk i en Kvindes Dragt. Og jeg spørger fremdeles: Kan det kaldes ladylike og kan det forenes med en ungs Dames Værdighed, at hun rider gennem Byen paa en 2-hjulet Bicycle?
 Onkel.

Usundt og uskjønt!

Som Læge mener jeg, at de talrige Rystelser virker skadeligt, og at Sporten er ganske særlig uheldig for Kvinder. Om Sømmeligheden vil jeg ikke tale. Smuk er denne Sport ikke for en Kvinde. Og bliver den det nogensinde?
 Dr. med.

Det ser jo nydeligt ud!

Naar blot Kjolen er tilstrækkelig snæver og uden Læg og Paahæng, Hatten uden flagrende Baand og Damen lærer at køre sin Maskine let og sikkert og med korte Pedalstænger, saa tager en Dame paa Safety sig nydeligt ud.

cand. jur. E. Staal,
 Formand for D. B. C.

Læge Mads Hindhede siger et borgerligt Ord.

Kære Kollega Dr. med. — Lad være med den Snak om »ladylike«. Skulde det ikke være mindst lige saa ladylike at køre paa Bicyclelette som at forøge sin Bagdel med en Kubikfod i Volumen? Flertallet af unge Piger og Koner lider i høj Grad under det stillesiddende Liv, de fører.

Tro mig, hvis alle unge Damer driver Cyklesport fornuftigt, vil de faa et helt andet Udseende. De vil ikke behøve Korset for at stive sig af. De skal ikke mangle unge Mænd, som vil finde dem smukke trods det, at de rider overskrævs — hvad de som bekendt slet ikke gør.

M. Hindhede,
 prakt. Læge.

Lad os nu bare ikke skabe os!

Rid paa Bicycle, kør paa Tricycle, men gør det med Fornuft. Lær at ride og køre i den rette Stilling, og gør det saa kont som muligt — overlad Vædderidt og ny Rekorder til Mændene.

Erna Juel Hansen.

Cyklister en Sommeraften paa Strandvejen udenfor Hvidøre. (Malet af Paul Fischer.) De lave Bicycleletter har erobret Byen, og hver Sommersøndag ses baade Damer og Herrer rulle ud ad Strandvejen, nogle enkelte dristige Damer endog i Cycle-Benklæder.

Den sidste skattefrie Ølnat!

Der lægges Skat paa Øllet!

Med alt andet end blide Følelser har Københavnerne modtaget den nye Ølskat, der lægger 7 Kr. paa Tønden og dermed i høj Grad fordyrer den daglige Bajer.

Og alt eftersom Tiden har nærmet sig, hvor Ølskatten skal træde i Kraft, er Ølforbruget steget ganske enormt. Man har aabenbart villet tage saa meget som muligt paa Forskud, og den sidste Dag og Aften og Nat inden Lovens Ikrafttræden var samtlige Byens Beværtninger og Restauranter overfyldte med Gæster, som konsumerede Øl i brede Baner.

Gassen er bleven billigere — bliv hjemme og drik Kaffe!

Det har vakt en Del Harme, at adskillige Restauratører i Anledning af Ølskatten ikke alene har forhøjet Priserne paa Øllet, men ogsaa lagt 5 Øre paa Smørrebrødet. Det ender med, at Folk holder sig hjemme og trøster sig med at drikke Kaffe i Familiens Skød, saameget mere som Kogegassen er bleven billigere, og man saaledes paa den Maade kan spare ikke saa lidt i disse dyre Tider.

Pariser-Hallen

forhøjer ikke sine Priser paa bajersk Øl, endskønt Ølskatten, 7 Kr. pr. Td., er traadt i Kraft, men serverer jeg som hidtil Øl fra Fad 12 Øre, paa Fl. 15 Øre. Telefon 1511.
Peder Pedersen.

Axel Thies skildrer i Blæksprutten den sidste skattefrie Ølnat.

Skrædderstrike.

29. April.

Skikkelige Vørgere, der holder nedarvede Traditioner i Ære og anskaffer sig deres Sommertøj til Store Vededag, har ligesom lukket sig ude af det gode Selskab, som faar spyt hos de 30 Skræddernotabler, der har erklæret Lock-out. Den, der til Pinsen kan vise sig med nyt Tøj, faar nemlig ikke spyt hverken hos Therkelsen, hos Vett & Wessel, hos Grønderstev, hos Herforth eller hos noget andet af Værneforeningens Medlemmer.

Værst er det for vore Certosa-Herrer. Hvor stammer forresten den Betegnelse fra? Man siger, at Ordet Certosa-Herre er opfundet af Peter Mansen og Esmann en Dag paa Café Bernina, hvor de sad og drak Kaffe med „avec“, d. v. s. den italienske Chartreuse-Certosa... det var avec'en, der inspirerede til det nu akcepterede Ord.

En Certosa-Herre.

Glæden over den billige Kogegas,

hvor til Magstraten gratis indlægger Gassetil-
ning til hvert Køkken, hvorfor jeg anbefaler
mit store Udvælg af Bughod & Garners Lyon,
originalt

Gas-, Koge- og Stegeapparater,

„Montebello“-Ballonen i Tivoli

Hvornaar gaar Ballonen?

Nu har vi endelig faaet en „Ballon captif“
og saa vil den ikke slippe Jorden!

8. Maj.

I Gaar, da Tivoli aabnede, skulde den nye Ballon captif »Montebello« have været i Luften for første Gang. Men . . . »den gik ikke Granberg!« Som bekendt har der været store Vanskeligheder med at skaffe Ballonen hertil, men den ballon-interesserede Kaptajn Rambusch fik det til at glide, og der dannedes et privat Selskab, som magede det saa, at Ballonen døhtes »Duc de Montebello« og dermed reklamerede for det kendte Champagne-Firma. Men nu, da vi har den, vil den ikke til Vejrs. Det gaar ikke at fylde den med Gas, saa nu vil man forsøge med Brint. Den unge, franske, smukke, blonde Luftskipper *Alfred Godard*, der er sendt herop af Pariser-Fabrikanten *Delachambre*, nærer det bedste Haab om at komme i Luften en af de første Dage.

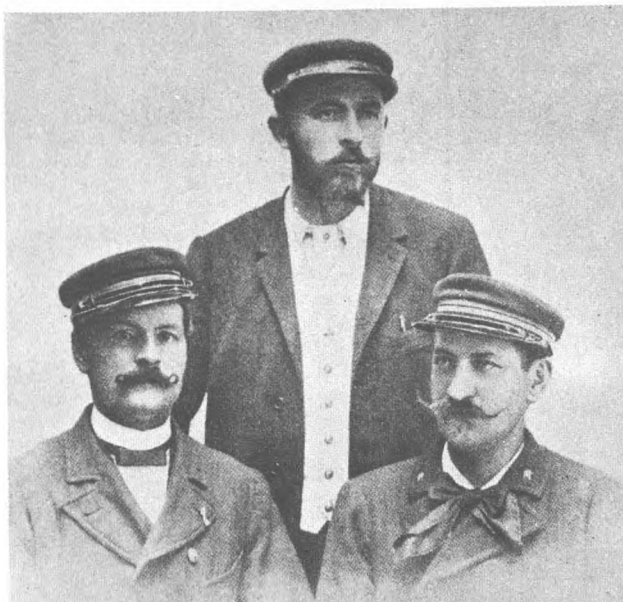
Saa gik Ballonen - Hurra!

12. Maj.

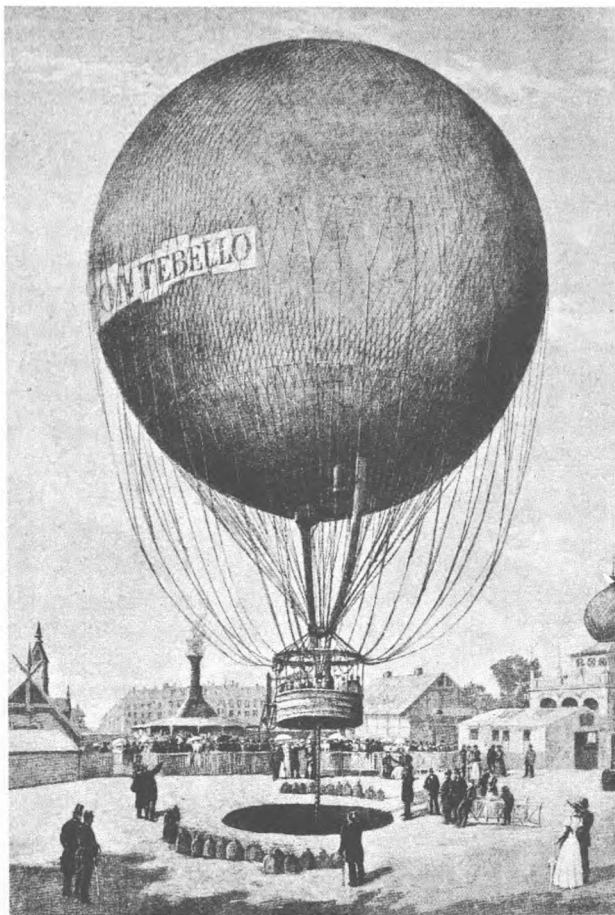
Endelig i Gaar lykkedes det saa at faa »Montebello« til at gaa til Vejrs. Den store, smukke Ballon steg sine 1000 Fod i det straalende smukke, stille Sommervejr og blev i en halv Time, fastgjort ved sine Fortøjninger, svævende højt oppe over Kjøbenhavn.

Der var en halv Snes Passagerer med i den store Gondol-Kurv, foruden Luftskipperen *Alfred Godard*, og der var almindelig Begejstring for den prægtige Opstigning og det vidunderlige Syn ud over Byen.

For Mr. *Godard* var det et stolt Øjeblik, og den unge Franskmand komplimenteredes fra alle Sider, ikke mindst af nogle ældre Kjøbenhavnere, som mindedes hans Tante *Madame Godards* Opstigning, der fandt Sted i Midten af 70'erne. Mme *Godard* steg op med sin egen Ballon fra Tivoli, iført Matrosdragt, hvilket man erklærede var et uforglemmeligt Øjeblik.

Tre Luftskipper: i Midten *Godard*, der fører »Montebello«, til venstre *Loyal*, der dog ikke deltager i Luftfarten, men kun er her med sin Hustru, der optræder som Linedanserinde i Tivoli. Til højre *Lauritz Johansen*.

Ballon-Captif'en »Montebello« stiger op fra Tivoli.

Vor egen Luftskipper *Lauritz Johansen*.

Selvom Kjøbenhavnerne er begejstrede for den franske Luftskipper *Godard*, der hver Eftermiddag Kl. 4 gaar op med »Montebello«, har man dog ikke af den Grund glemmt, at vi ogsaa selv har en dygtig og dristig Luftskipper i den unge Restauratør *Lauritz Johansen*.

Vi glemmer ikke hans vovelige Luftfarter sidste Aar med Ballonen »Aborren« — saaledes kaldt efter *Johansens* lille Restaurant, der ligger overfor Aborreparcken.

Luftskipper *Johansen* farligt forgiftet af Brinten fra Ballonen.

I de sidste Dages ustadige Vejr har der været adskilligt Kludder med »Montebello«. Luftskipper *Johansen*, der med stor Interesse hjælper Hr. *Godard* med den genstridige Ballon, kom i Gaar galt afsted, da han vilde undersøge Ventilen. *Johansen* endrede behændigt op ad Ballonens Maskenets-Rebstige for at undersøge Sagen, og var snart helt oppe paa Ballonens Top, hvor han uforsigtigt stak Hovedet ind gennem Ventilen. Men den udstømmende Brint gjorde ham svimmel, og det var med Nød og Næppe, at *Johansen* tumlede ned paa Jorden igen. Han havde paadraget sig en alvorlig Forgiftning og maatte hurtigst køres til Hospitalet. Om nogle Dage vil den populære Luftskipper forhaabentlig være rask igen.

Renlighed paa Sjæl og Legeme

Den offentlige Prostitution.

Krav om Helligdagslukning af Utugthusene.

17. April.

Til Kommunalbestyrelsen er der indgaaet en Adresse fra en Del Foreninger her i Byen, i hvilket forskellige Forhold vedrørende den offentlige Prostitution foreslaas ændrede.

Det hedder bl. a. i den omtalte Adresse:

Det bør forbydes indskrevne privat boende Skøger at tage Logi i Huse, hvor der bor Familier med Børn, og det bør ikke tillades, at Utugthusene er beliggende i stærkt trafikerede og befolkede Gader. Nu er Forholdet f. Eks. det, at det Hus, der støder op til Vartov Hospital i Farvergade, bliver benyttet som Bordel og har Vinduer ud til samme Gaardsplads som Vartovs Kirkevinduer. Det heldigste vilde være, om saadanne Huse blev henlagt til affides liggende Kvarterer, hvor kun de, der havde utugtigt Erinde at forrette, behøvede at komme.

Naar alle andre Forretninger holdes lukkede -!

Medens paa Kirkens store Helligdage andre Forretninger er lukkede, kalder Utugthusene paa deres Kunder lige saa fuldt den Nat, da Verdens Frelser blev født, som den Dag, da han døde. Borgerrepræsentationen anmodes derfor om at virke hen til, at alle Utugthusene beordres lukkede fuldstændig Juleaften og Nat, 1ste Juledag, Langfredag og 1ste Paaskedag og Pinsedag.

To stemte imod „Damerne“s Stuearrest.

21. April.

To Forslag om de offentlige Fruentimmeres Liv var iafstet til Behandling i Borgerrepræsentationen og blev begge vedtaget. Det ene gjaldt Forbud mod, at „Privatboende“ gaar paa Gaden om Aftenen, det andet at de bor i Hus sammen med Børn og unge Mennesker fra det 7de til det 18de Aar.

To — Assessor Ipsen og Høker H. P. Petersen — stemte imod Fruentimmernes Stuearrest.

Dømt for at oversætte Maupassants Roman „Bel ami“!

I Dagbladet »København« har Guy de Maupassants Roman »Bel ami« været offentliggjort, og Justitsministeriet havde beordret Tiltale mod Bladets ansvarlige Redaktør Ove Rode. Romanen, der betegnes som et utugtigt Skrift, er oversat af Hr. Oscar Madsen, som for Tiden atjener sin Værnepligt som Marine-soldat, og mod denne sidste rejstes derfor Anklagen. — Ved Sættens kombinerede Ret idømtes derfor i Gaar Oscar Madsen en Bøde paa 200 Kr. eller Varetægtsarrest i en Maaned for at have oversat »Bel ami«.

Er vore Damer nogle smaa Grise?

Et Indlæg og en Protest.

25. August.

Fru Erna Juel Hansen har i en Artikel paavist, at kun et ringe Antal Damer besøger de offentlige Badeanstalter, og spørger nu, hvordan det staar til med Renligheden hos Damerne.

En badende Dame svarer: Mange Damer undgaar, netop fordi de er propre, vore alt andet end sirlige Badeanstalter, Mange har jo ogsaa selv Badeværelse, Mange bader paa Hospitalerne, og endelig — saa underligt det lyder — Mange bader i Malmø, hvor Badeværelserne paa »Varmtvandshuset« er rene, lyse og rummelige, Betjeningen er høflig og behagelig, hvilket den næsten aldrig er i Kjøbenhavn.

En Dame svarer: Fra det ringe Besøg i de offentlige Badeanstalter kan der ingen Slutning drages. Jeg ved, at det store Flertal af Damer daglig eller flere Gange ugentlig bade i deres Hjem, enten ved Overhældning af koldt Vand i en Badebakke eller ved at bruge Badesvamp og en Vaskebalje.

Nyhed.
Salon-Styrtebad.
Eneforhandling for Danmark
hos
Aagesen & Olsen
38, Pilestræde 38.
Forhandlere Rabat.

Beskæftigelser.

Med en dannet ung Dame, som er musikalsk, livlig, virksom, kun til Maade selskabelig, og er venligsindet mod „Politiken“, søsker en ikke ganske ung studerende Herre med Formue herved at indlede den første Begyndelse til et forelsbig fjærnere, gensidigt Bekendtskab. I hvorel intet uanstændigt eller uhæderligt tilsigtes, betragtes den fornødne Diskretion dog som en Selvsølge. Billet mkt. „Alvor“ 144, med paalidelige Oplysninger i store Træk, modtager „Politiken“s Kontor. 6789K

Men Vand gør det visselig ikke —!

Præsterne protesterer!

Søndagssporten.

Er vi sunkne tilbage til Heden-
skabet?

26. Maj.

Pastor Krag fra Jakobskirken nedlægger i *Dagbladet* en alvorlig Protest imod, at Kriketklubberne spiller Bold hver Sommersøndag Kl. 10 om Morgenen.

... Naar Klokkerne ringer til Kirke, er det Signalet til, at vor Ungdom, ledsaget af beundrende Forældre, Søkende, Fætttere og Kusiner, Venner og Bekendte, strømmer til Kamppladsen for at se paa et Skuespil, der Intet har med det at gøre, som Søndagen er helliget til. ... Skal det være Mere end en tom Talemaade, at vi lever i et kristent Land, skal Helligdagsloven være mere end en Parodi, maa de Kristne i vor Stad nedlægge en alvorlig Protest imod en saa forargelig Uskik. ... Lad vort Samfund enten aabent bekende: vi er sunkne tilbage til Heden-skabet og har Nok i Sokrates og Plato, eller lad os hævde kristelig Sæd og Skik. ...

En Tordentale af Vilhelm Beck.

18. Jnui.

Pastor Vilh. Beck prædikede i Tirsdags Aftes i Sct. Johanneskirken over Spørgsmaalet: »Hvor er Menigheden?« Nogle siger, at Folkekirken er Menigheden, men det er en Fejltagelse, thi Folkekirken bestaar jo bl. a. af Skøger, Snyderere, Bedragere, Gøglere og Badutspringere, af Mennesker, sagde Hr. Beck, der klapper saa længe Hænderne kan holde, ved at se halvnøgne Fruentimmere springe ud i Vandet.

Ogsaa Nødtørftshusene skal lukke om Søndagen.

Helligdagsloven har forbudt Adam at have sine smaa Kabinetter i Vesterbros Passage aabne om Søndagen. Adskillige Mennesker, som i Søndags ere blevne paa det ubehageligste overraskede i saa Henseende, har forebragt os deres Klager i stærke Ord.

Hvor glider vi hen?

Unge Damer,

der svømmer godt og som kan have Lyst til at deltage i en Vandpantomime, bedes at mælde sig paa **Tivolis Kontor** daglig fra Kl. 11—12 Form. indtil Lørdag den 30. Maj.

Vandpantomime i Cirkus Busch.

En stor Attraktion for Kjøbenhavn.

Det er lykkedes Direktør Busch at faa arrangeret en stor Vandpantomime, som i denne Sommer skal forlyste Kjøbenhavnerne. Med stor Bekostning og ved Anvendelse af enorme Vandmasser kan Manegen fyldes med Vand og illudere som et mindre Hav.

Vandpantomimen bærer Titlen

Pariserliv ved Badestedet Trouville.

Stor Grotesk-Original-Udstyrelses-
Pantomime i 2 Akter. Udføres af
hele Personalet.

Til Forstaaelse af Handlingen hid-
sætter vi her Indledningen til 1. Akt:

Soiré hos Dupont.

De rige Ægtefolk Dupont, der have Raad til at opholde sig ved et Badested, bebo en dejlig Villa i Trouville. Naar de om Vinteren opholde sig i Paris, staar deres gæstfri Hjem aabent for en Skare af Venner og Bekendte, med hvem de da tilbringe mangan en glad Time. De blive deres Sædvane tro og foranstalte ogsaa tit i Trouville en selskabelig Aften; i Dag skal der netop gives en særdeles storartet Soirée,

hvortil samtlige Venner af Huset, der for Tiden opholder sig her, tilligemed andre Personer af Haute volée ere indbudne.

Hr. og Fru Dupont træder ind i Salen ...

Og af Indledningen til 2. Akt:

Ved Badestedet.

... Damerne ere nu færdige med deres Badetoilette og promenere paa Strandbredden; da de mene sig ubemærkede, bære de sig temmelig ugenert ad, hvorved de forskrækkes af Herrerne, der have skjult sig i Nærheden. Først ved Hjælp af to Gensdamer lykkes det at fjerne Lurerne.

Fredsforstyrrelserne ere nu borte, og Damerne hengive sig til Badets Fornøjelser. En Dame, der har staaet paa Broen og set paa de badende, besvimer og styrter i Søen. Herrerne benytte Forvirringens Øjeblik til at se ind i Damebadehusene. De to Gensdamer prøve paa at jage Ugærningsmændene bort; det lykkes ikke; de kastes i Vandet osv. osv.

Man skal vandre til Fods —!

Vandrebevægelsen startes.

Fodgængerexpeditioner til Norge og Jylland.

20. Juli.

Ritters Rejsebureau arrangerer d. 27. Juli en Fodgænger-Expedition til Norge med Telte og fuld Feltudrustning. I August arrangeres en Fodtur gennem Jylland. Paa militær Manér transporterer Fodgængerne selv Tæpper og andet for Natopholdet nødvendigt Materiel.

Om denne Form for *Tourisme* har en Fremtid for sig, er ikke let at sige; de lange Fodtures Strabadser og de dermed følgende ømme Ben har maaske ogsaa en *Charme*.

Tivoli-Dirigenten Balduin Dahl død.

4. Juni.

Igaar døde Balduin Dahl. Mærkeligt nok spillede Georg Lumbye i Tivolis Koncertsal netop i det Øjeblik, da Dahl udaandede. »Kronprinsens Honnørmarch«, en af den Af-dødes populæreste Kompositioner.

Balduin Dahl fik sit Knæk for nogle Aar siden ved den noksom bekendte Moltkeaffære; han overvandt aldrig den Nervøsitet, han paadrog sig i de Aftener, da han stod ene mod hele det patriotiske Kjøbenhavn og blev pebet ud efter at have spillet den tyske Nationalsang under den tyske Generalfeltmarchals Besøg i Koncertsalen. For at hindre saadanne Gentagelser, indførte Direktionen i Dahls Kontrakt, at han kun maatte modtage fremmede Storheder med Nationalhymner, naar de

ledsagedes af den danske Konge eller en Prins. Men trods alt genvandt Balduin Dahl med Verdens hvideste og stiveste Skjortebryst og Landets flotteste Moustache snart sin Popularitet.

Elektricitets- forsyningen skaber Roderi i Gaderne.

13. Juli.

Østergades Handlende klager over, at den skønneste Aarstid skal bruges til at lave Roderi i Gaderne. Paa Kongens Nytorv ligger de vældige Kabler til Elektricitetsforsyningen, men skulde det være nødvendigt at vælge netop denne smukke Plads til Oplagsplads for Ingeniørerne. I Østergade er man færdig med at nedlægge Kabler, men om kort Tid skal Fli-serne brydes op igen, thi ingen af Stikledningerne er indlagt til Husene, skønt mange Abonnenter allerede har tegnet sig til Elektricitetsforsyningen.

Igaar udbød der forøvrigt en af de korteste Strejker, Hovedstaden har kendt, i Forbindelse med Kabelnedlægningen.

Kabelarbejderne forlangte 3 Kroner i Dagløn istedet for 2,50 Kr. Strejken varede tre Timer.

Paa Plænen

ved Studiestræde:

Det største

mekaniske Teater

Merveillenx.

Hver Dag Forestil-

ling. Kl. 5 og Kl. 8.

Om Søndagen 3

Forestillinger Kl. 4,

6 og 8.

Entré: 1ste Plads 1

Kr. 2den Plads 60

Øre. Galleri 30 Øre.

Børn paa 1ste og 2den

Plads det halve.

Med Højsagtelse

G. Hartjen,

Direktor.

En dansk
Fodgænger-Expedition
gennem Norge,
med fulstændig Feltudrustning af Telte, Materiel etc.,
afgaar fra Kjøbenhavn den 27de Jull.
Som Deltager kan ethvert ung Menneske over 18 Aar og iøvrigt
enhrer Mand, der vil underkaste sig Fodturens og Touristivets Strabadser,
lader sig indmælde. Prisen er 200 Kr. for Alt — Rejse, Kost og Op-
hold i 20 Dage. Nærmere af Programmet, der udleveres i Bureauet.
Indtægning finder daglig Sted indtil 10de Juli, forsaavidt det Antal
Deltagere, der kan medtages, ikke forinden maatte være tegnet. For Stu-
derende staa Adgangen aaben efter endt Examen.
Ritters Rejsebureau.
Nogle raske Drengene vil under Hr. Skolebestyrer Ficks Kon-
trol kunne faa Lov til at deltage, naar nærmere Aftale sker i Bureauet.

Patent Støvle Paa- og Aftrækker
„Factotum“ faas i de fleste Udskriftsforretn.
Fabrik og Hovedoplæg hos
R. Andersen, Frederiksborggade 50.

Undertegnede Bureau arrangerer i Dagene
fra d. 5te til d. 13de August en

Fodtur gennem Jylland

fra Kjøbenhavn over Aarhus,
Himmelbjærg, Sikeborg, Greis-
dalen til Vejle, Fredericia og
Kjøbenhavn.

Til Natopholdet paa de forskellige
Steder medføres egne Telte, Tæpper og de til
Transporten nødvendige Vogne. Prisen bli-

ver kun **58 Kr.** for al Dampskibsbefor-
dring fra og til Kjøbenhavn, samt Logi og
Forplejning paa Turen gennem Jylland.

Ritters Rejsebureau,
4815 Udstillingspladsen V.

Pst!!! Pst!!!

En meget morsom Nyhed erhøl-
des til Forhandling fra
Julius Lemos,
Svendborg.

1:97

Det gamle falder og det nye opstaar

København med Ø.

Det nye Østerbro.

Paa Østerbrogade er Idyllen ganske forsvundet. Mindes man Købkes Maleri af netop det samme Parti ved Sørne, som er fotograferet paa hостаende Billede, maa man udbryde: Ak, hvor forandret! Dér, hvor en Vandpost stod midt paa Gaden, og Køerne græssede paa de tilstødende Marker, er nu høje Husrækker, mellem hvilke de høje Sporvogne farer afsted med stor Hastighed.

Udlændinge, som kommer hertil, fæstner sig ved det mærkelige Bogstav, som vi Danske har i vort Alfabet, og som de slet ikke kender, et O med en Streg igennem. Det kaldes Ø, forklarer vi — og vi peger paa den toetages Østerbro-Sporvogn, der har det sjældne Bogstav malet baade for og bag i stort Format.

Den moderniserede Østerbrogade ved Sørne. Ved Lygten ses en af de store toetages Ø-Sporvogne.

Ferslev køber Blade.

7. Juni.

Iforfjor overtog Etatsraad *Ferslev Dagens Nyheder*, iaar har han købt *Dagbladet*. Som bekendt er han i Forvejen Indehaver af *Nationaltidende*.

Etatsraad *Ferslev* har dermed tre Fjerdedele af Hovedstadens Højrepresse.

Naar den fhv. Litograf næste Aar lader »Aftenposten« afløse af »Avisen«, raader han over saa at sige den samlede Højrepresse.

Rotschild i København.

23. Juni.

Chefen for *Rotschild'ernes* Hus i Paris, Baron *A. de Rotschild*, kom igaar til København i sin Dampyacht »*Eros*«. De, der ejer 17 Millioner Kroner, kan her se, hvorledes de skal indrette deres Lystsejler.

Rantzaus Afskedsfest i Kisten.

16. Juni.

Iaftes tog *Rantzaus* Afsked med *Kisten*. Det var en animeret Fest, som sent vil glemmes. Kl. 9 $\frac{1}{2}$ stod der en vældig Kø udenfor Etablissemmentet, og Hundreder maatte gaa uden at faa Billet.

Direktørens Loge var smykket med dannebrogfarvede Guirlander, og omkring et stort Skjold med Initialerne *WR* saas Døgnfluer med Inskriptioner paa Ryggen, hentydende til Digterens mest fremragende Værker »Rundt paa Gulvet« og »Erindringer fra Nyboderne«.

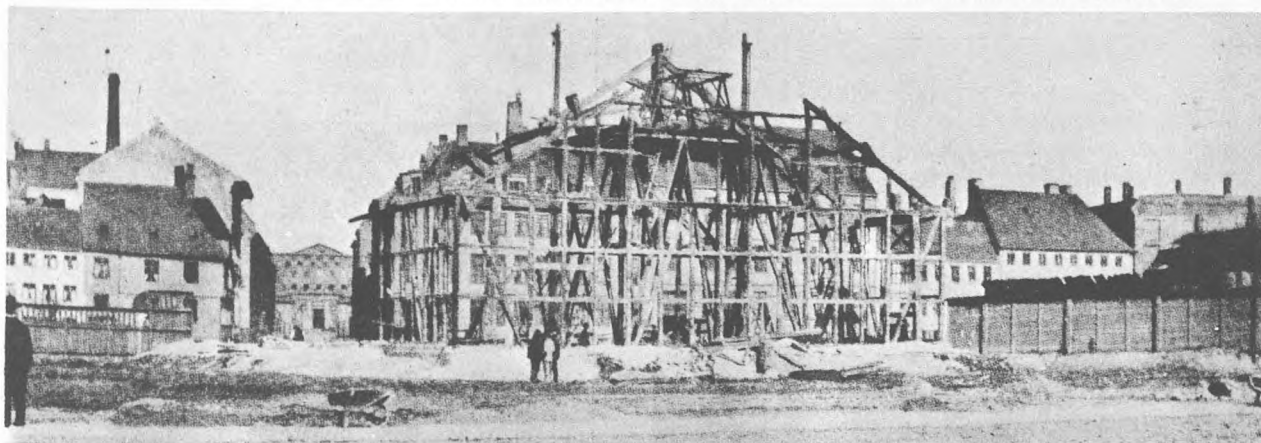
Efter at Frk. *Amanda Nielsen* og *Demercy* havde hensat Publikum i decideret Feststemning, blev der af sunget »Et Par Ord fra Direktøren«, og derefter takkede *Rantzaus*. Hurraabene rungede atter og atter. Der sluttedes med »Og dette skal være, Hr. *Rantzaus* til Ære, Hurra«.

1000 Kr.
udbetaler vi
den, der ved
Brugen af
Goldmans
Kejser-
Tandvand
à 80 Øre og 1
faar Tandpine.

S. Goldman & Co., Dresden.

Faas i Kjøbenhavn hos Christi-
anshavns Materialhandel, Strandgade
14, Kæld., Hj. af Lille Torvegade.
1244

I disse Dage nedrives det gamle Ridehus i Philosophgangen. Man ser paa dette Billede, at der snart ikke er mere end Bindingsværk-Skelettet tilbage af Ridehuset, der maa vige for nye Bygninger. Lige for ses ned gennem Ny Vestergade Christiansborg Slots Ruin.

Det litterære Kjøbenhavn

Henrik Pontoppidan.

Henrik Pontoppidans Roman „Muld“.

Forfatteren Henrik Pontoppidan har udsendt en ny Roman »Muld«, der danner første Bog af en paa-tænkt Trilogi »Det forjættede Land«. En af Bogens Personer, Dyr-læge Aggerbølle, udtrykker paa en Maade Bogens Tendens, idet han mener, at »der er noget Trolddom i Luften herude paa Landet, som malter Sjæl og Blod og Marv ud af Kroppen paa den, hvis Vugge ikke har staaet under den store Himmel«.

Helge Rodes Debut-Bog.

Den 21aarige Helge Rode, en yngre Broder til Ove Rode, Redaktøren af Dagbladet »København«, der sine unge Aar til Trods allerede har publiceret flere Smaa-ting i sin Broders Blad, har nu udsendt en Debut-Bog, Fortællingen »Styrke«. Bogens Helt har imidlertid ikke selv meget af denne Styrke, men har tværtimod en svag og vag Længsel efter det, vi aldrig skal naa: dejlige Øjeblikke, leve i Sjælens dunkle, gaadefulde Dyb, hvor Sorgens, Kærlighedens og Skønhedens Kilde rinder.

Helge Rode.

Forfatteren Gustav Wied idømt Fængsel for utugtlig Skrivemaade.

Forfatteren Gustav Wied har i Dagbladet »København« offentliggjort en Novelle med Titlen »De unge og de gamle«. Den mere end ugenerte Tone, hvori den nu 33-aarige Forfatter udtrykker sig, og den frimodige Maade, paa hvilken han skildrer Scener og Optrin af intim Art, har foranlediget Justitsministeren til at skride ind, først mod Bladets ansvarhavende Redaktør Hr. Ove Rode, og dernæst mod Hr. Gustav Wied, der har skrevet Novellen under sit Navn.

Hr. Wied blev ved Højesteret idømt 14 Dages Fængsel for utugtlig Skrivemaade og har nu paabegyndt Afsoningen af sin Straf.

En Leksikons-Epidemi!

14. Juli.

Et af de største Bogforetagender — om ikke det største — der nogen- sinde er sat iscene herhjemme, forberedes i denne Tid. Det gaar ud paa at omplante paa Dansk Mejers berømte store illustrerede Leksikon — et Værk i en Snes mægtige Bind.

Det dristige og driftige Forlæggerfirma er Brødrene Salmonsens, hvorfor Værkets Titel bliver »Salmonsens store illustrerede Konversationsleksikon for Norden«.

To store Pengemænd staar bag Foretagendet, som paa staas at koste 400.000 Kroner.

Værket, hvis Fuldendelse vil tage adskillige Aar, vil komme med 1 Hæfte (50 Øre) hver 14. Dag.

Hagerup vinder Kapløbet.

16. September.

Hr. Hagerup er kommet først. Han har efter Sigende længe gaet med Planen om at berige Danmark med et Konversationsleksikon, og igaar kom det første Hæfte. Værket skal komme i Løbet af tre Aar i cirka 50 Hæfter a 50 Øre.

Aller kommer med.

20. September.

Fra Oktober vil alle Abonnenter paa Familiejournalen kunne købe Allers illustrerede Konversationsleksikon.

I alle Boglader udlæses til Gennemlæsning 1. Hæfte af

Illustreret Konversationsleksikon.

En Haandbog for Alle.
 Under Medvirking af
 Chr. Brødsdorf, og Chr. Hall,
 Skolebestyrer i Kjøbenhavn. Fru. Stille, Kristiania.
 Udarbejdet af
 J. F. Eng,
 Guldsmed i Generalstabens,
 samt en stor Kreds af ansete Fag- og
 Videnskabsmænd.
 Pris: 50 Øre.

Ved den Omhu og Nejsagtighed, hermed Illustreret Konversationsleksikon udsendes efter de nyeste og bedste Kilder, ved den omfattende Mængde Oplysninger, det vil bringe, og ved dets meget righoldige Illustrationsstof vil dette Værk blive:

En uundværlig Haandbog for Alle.
 da det paa en kort, klar, men dog tilstrækkelig tydelig Maade vil give
 Svar paa alle Spørgsmaal.
 vil findes ikke blot i Teksten,
 men ogsaa farvestrakte
 geografiske Kort, Fotografier, Illustrationer,
 praktiske Tabeller etc.
 ville som ekstra Bilag i rigelig Mængde ledsage Hæfterne.
 Trykkerne ere store og tydelige, navnlig er hver Artikels Begyndelse
 saagodt som udsædvanlig tydelig, saaledes at Oversigten paa dens Maade i
 høj Grad lettes. Udkommer i 60 & 66 Hæfter, hver tredje eller fjerde
 Uge udkommer et Hæfte.

H. Hagerups Boghandel.

For alle Hjem!

Fra Oktober Kvartals Begyndelse udkommer:

Allers illustrerede

Konversationsleksikon,

redigeret af George Lütken med Bistand af Fagmænd, rigt prydet med oplysende Illustrationer og Kart.

Værket udkommer i ugentlige Hæfter paa 16 dobbeltspaltede Sider, trykt paa træfrit Papir, og vil være fuldstændt i Løbet af 8 & 4 Aar. Prisen er kun for nuværende og tilkommende Abonnenter paa »Illustreret Familie-Journal«. For at Oplaget saavel paa Bladet som Konversationsleksikonet kan bestemmes, bedes Subskription snarest tegnet i Bogladerno eller hos „Ill. Familie-Journal“s Kommissionær.

5 Øre

7494

Carl Aller.

Franske i Danmark og Danske i Rusland

Fransk Flaadebesøg.

Der festes for de franske i de
fineste Kredse.

1. Juli.

Kl. 8,10 igaar Morges ankrede den franske Nord-Eskadre op i Havnen. Ved Langelinie ligger nu »*Surcouf*«, »*Marengo*«, »*Requin*«, »*Marceau*« og »*Furieux*« samt Torpedobaadene 128 og 129 og »*Lance*«.

Til Sorg for Asfaltens Damer forlod Officererne Skibene civilklædte og trak først i Uniformerne til Middagen Kl. 7 i Hotel d'Angleterre, hvor Grev d'Aunay var Vært. Blandt de Indbudte saas Ministrene *Ingerslev*, *Scavenius*, *Ravn*, *Bahnsen* og *Rosenørn-Lehn*.

Lørdag Aften Kl. 9 giver Brygger *Jacobsen* sin Fest for 100 danske og franske Søofficerer. I Tivoli arrangeres en fransk Festaften med Orkesterkoncerter og Illumination.

Glade Marinere forsøge at male Byen rød.

3. Juli.

Kronprinsen har aflagt Besøg paa Admiral-skipet »*Marengo*« og derefter paa Panserkolossen »*Marceau*«. Igaar Eftermiddags var Officererne paa Udflugt til Skodsborg.

Tre af de franske Matroser i høj københavnsk Stemning fik igaar i Amaliegade udfor Frederiks Hospital Øje paa nogle Malerkrukker og Pensler, hvis Ejermand var fraværende paa Tørstens Vegne.

De fik Lyst til at optræde som Repræsentanter for den franske Malerkunst og begyndte at overmale det ærverdige Hospitals Mure.

De slap med, at nogle danske Malersvende jog dem bort, men Franskmandene var ikke mere forknytte, end de kunde raabe et »Vive le Danemark« ved Afskeden.

Etablissement National.

I Anledning af den franske Eskadres Besøg vil der iaften af Orkestret, blive spillet flere Numre af franske Komponister. Desuden spilles en ny »Marsche française« af J. F. Vater.

Fri Entré.

3863

Uimmelskaflet 36.

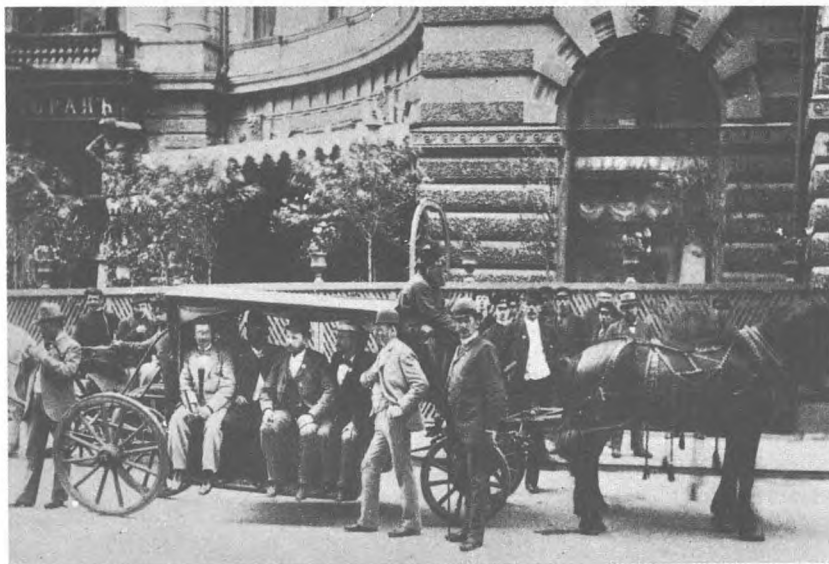
I min Butik sælges paa intetsomhelst Tidspunkt af Dagen Brød fra den foregaaende Dags Bagninger.

Det Brød af Eftermiddagens Bagninger, der ikke er hortsolgt til Kl. 9 Aften, sælges efter dette Klokkeslet til nedsat Pris.

Lorry Feilberg.

3 x 12 - 36.

Rejsestipendieforeningens Ruslandstur.

En Omnibus i Moskou.

Fotograf *Juncker-Jensen*, der har taget hosstaaende Fotografier, var Tuens muntre Fotograf og maatte slæbe et stort Atelier-Apparat med for at kunne fortografer. I Turen deltog mange kendte Personer, blandt andre Rigsdagsmand *Lars Dinesen*, Arkitekt *Knud Arne-Petersen*, »Kaminraaden«, Arkitekt *Thuren*, Groserer *Axel Meyer*, Tømrermester *Cortsen*, Dr. *Henry Petersen*, Apoteker *Petersen*, Christianshavns Apotek, og mange flere. Den danske Konsul i Moskou, Digteren *Thor Lange*, var en god Fører for sine Landsmænd.

Paa Billedet tilhøjre ses staaende Forfatterne *Karl Larsen* og *Henrik Cavling*. Den siddende Herre med Pelshuen er daværende Kunstmaler ved Den kgl. Pøcelænsfabrik *Pontoppidan*.

Kunst og Litteratur ombord.

Altfor bogstaveligt: At dø i Skønhed!

Et Digterord skaber Selvmordsmani.

Der gaar næsten ikke en Dag, uden at Pressen melder om et eller flere Selvmord — ofte under særlig paa-faldende Former. En ung Pige tog saaledes Livet af sig i Brudekjole, og den unge Forfatter Laurids Bruun søger nu i *Berlingske Tidende* at give et videnskabeligt statistisk Bevis for Selvmords-Smitten. Der rettes hæftige Angreb paa Henrik Ibsen, der har ladet *Hedda Gabler* »dø i Skønhed«.

Dyrenes Død for kongelig Haand.

Handwritten signatures:
 Christianus
 Ludvig
 Andersson
 Nikolai
 George
 Teodor
 August
 Hans

12. September.

Under Kongejagten paa Hveen skrev de fyrstelige Gæster deres Navne paa første Side i Kirkebogen.

Her er tolv fornemme Autografer fra Hveen-Jagten.

Det ØVERSTE Navn er Czar Alexanders, derefter følger Christian den Niendes og Kong Georgs, Storfyrsttronfølgeren Constantin, Kronprins Frederik, Prins Georg af Wales, Prinserne Georg og Nicolaus af Grækenland, Prins Christian og Prinserne Wilhelm og Hans.

Boulangere skudt sig paa sin Elskerindes Grav.

1. Oktober.

Paa Ixelleskirkegaarden ved Bryssel har General Boulanger den 30. September Kl. 11,30 skudt sig. Generalen dræbte sig paa sin Elskerinde Mme Bonnemains Grav ved at skyde sig gennem Øret.

General Georges-Ernest-Jean-Marie Boulanger, var født den 29. April 1837 som Søn af en Advokat, blev efter en straalende militær Karriere i 1886 Krigsminister. Hans senere Bedrifter afslørede ham som en fantastisk Eventyrer, og hans Rolle som Fører for det national-republikanske Parti skaffede ham vel en Overgang betydelig Indflydelse og stor Popularitet, men snart var hans Rolle udspillet. Han rejste da med sin Elskerinde Madame Bonnemains til Bryssel, hvor hun døde for to Maaneder siden. Og nu har han fulgt hende i Døden. Selv i sit sidste Øjeblik var han en tragisk teatralisk Person.

En uhyggelig Koncert.

Mme. Trebelli's tragiske Afskedsturné.

18. August.

Den længe bebudede, senere aflyste og atter annoncerede Trebelli-Koncert fandt Sted i aftes i Klampenborg Koncertsal.

Uhyggeligere Koncert har sikkert aldrig fundet Sted herhjemme, om den overhovedet noget Steds kan paavises.

I indviende Musikkredse har man længe været klar over, at Mme Trebelli har haft et apoplektisk Anfald

med efterfølgende Lammelse i den ene Side, men man sagde dog til sig selv, at naar Mme Trebelli i det hele taget var i Stand til at synge, kunde det ikke være saa slemt.

Men det var endnu værre, end der var blevet fortalt. Fru Trebelli blev Fod for Fod ledet ind bag en Forskansning paa Scenen. Det var alledes tydeligt, at hun var lam. Ansigtsudtrykket var forfærdeligt sløvt og intetsigende. Saa begyndte Fru Trebelli at synge. Det var til at græde Blod over. Af den fordums saa herlige Stemme var kun en Fonografs flakkende Rester.

Hvem bærer Ansvaret for, at et sygt Menneske saaledes gives til Pris, og et intet anende Publikum spændes paa Pinebænken. En eller anden maa gøre Fru Trebelli forstaaelig, at hun maa tage Afsked med sin Afskedsturné. Lad Fru Trebelli leve i Fred, og lad den én Gang saa skønne Røst faa Lov til at dø i Skønhed — d. v. s. i Stilhed.

Lev i Skønhed!
 Drik til daglig
 Sibylles
 Livsvækker.

Tag denne „Livsvækker“ og nyd daglig denne styrkende Drik, da vil Livskraften og fordums Velbefindende atter vende tilbage.

— Georg Brandes fejres —

Fakkeltoget til Dr. Brandes.

26. Oktober.

... Ved Festen for Dr. G. Brandes i Koncertpalæets Lokaler i Aftes i Anledning af 25-Aarsdagen for Udgivelsen af hans første Bog bragtes der ham et Fakkeltog af Arbejdere, Studenter og andre, der ikke havde kunnet deltage i Festmaaltidet. Toget talte omtrent 1000 Deltagere. Efter Afsyngelsen af en Sang af Oscar Madsen, holdt Overretssagfører Oscar Johansen en Tale til Dr. Brandes.

Georg Brandes i 1891.

Oscar Johansens Fakkeltale.

»Arbejdere, Kunstnere og Studenter, vi hylder Aandens Høvding i Norden, unge Hjerters glødende Begejstring lægger vi paa det Anerkendelsens og Taknemlighedens Baal, der iaften slaar sine Flammer højt op om Navnet Georg Brandes. Vi er de ideale Magters Repræsentanter i vort Samfund. Vi er Frihedens og Retfærdighedens menige Hær. Som saadanne svinger vi vore Fakler til din Ære, et ringe Genskin af det Frihedens og Retfærdighedens Fakkeltog, Du ser glødende lyse i vore Hjerters og Tanker, i de mange Tusinders, hos hvem en Gnist af Din Aand har tændt en Flamme, der altid voksende, altid stræbende opad, aldrig vil dø.«

Fakkeltoget i Koncertpalæets Gaard til Dr. Georg Brandes, der staar med Fstedeltagerne paa Balkonen.

Tak for de Fakler!

Tak for De tændte dem og bar dem. Lad dem flamme højt, lad dem lyse vidt. Fakler i Natten betyder Haab i mørke Tider. Det er smukt, at Arbejdere, Kunstnere og Studenter i Forening bærer Fakler. Bliv i Vanen, saa faar vi Lys. Lad dem lyse, lad dem varme, lad dem sætte Ild paa Fordomme og Løgne. Tak for de Fakler, lad dem flamme højt lad dem lyse vidt. . . .

Georg Brandes.

Fred og Forsoning.

Holger Drachmann har med sit Hyldestdigt til Georg Brandes rakt en forsonende Haand til Ungdomsvennen, som han i de senere Aar har staaet haardt imod. Ogsaa med Schandorph, Dr. Brandes' ivrige Vaabendrager, har Drachmann udsonet sig, og endelig holdt Professor Harald Hoffding ved Festen i Koncertpalæet en smuk Tale til Brandes, med hvem han sidste Aar tog saa drabelig en Dyst i Nietzsche-Sagen.

Atter det skilte —: Drachmann med Brandes og Schandorph.

(Punsch.)

Georg Brandes.

(*Slutningen af Holger Drachmanns Hyldestdigt*).

Champagne har du skænket
for os i Ungdoms Dage;
der staar endnu om Læben
en liflig Duft tilbage.

Jeg svælger dem, de Perler,
der kredser i din Drue —
jeg føler tyveaarigt
dit Hjerte i dem lue.

Paa vore Ungdomsminder
jeg holder ensomt Gilde —
jeg rejser mig og drikker
din Skaal her i det stille.

Chresten Bergs Død og Begravelse

Kisten føres fra Helligaandskirken til Jærnbanegaarden.

Venstres Fører, Chresten Berg død!

»En stor Kraft i et lille Folk«.

29. November 1891.

Naar dette Blad naar vore Læsere, er det store og triste Bud om Bergs Død ikke nyt længer. Det har paa en enkelt Dag fundet Vej til de fjærneste Kroge af Landet, og selve Hastigheden, hvormed denne Tidende gaar gennem det danske Folk, er som et Maal for, hvor bred en Plads han fyldte, og hvor stor en Tomhed han lader tilbage efter sig. Hans Død er en Sorg for mange, en Begivenhed for alle, for Venstresagen en Ulykke og for hans Partifæller et Slag, der ikke kan afbødes, et uerstatteligt Tab.

Han var en stor Kraft i dette lille Folk.

Viggo Hørup.

. . . I de sidste Aar af hans Liv fulgte saa Holstebroaffæren, hans Domfældelse og Fængsling, Demonstrationerne ved hans Løsladelse, hans Opgivelse af Formandsværdigheden og derefter følgende Brud med Flertallet af sine Partifæller . . . en Mand, som gik bort midt i Striden med de flestes Haand imod sig, ikke skaanet af Modstanderne og selv ikke givende Pardon . . . evnerig som faa, tro og opofrende i Kampen for sin Sag, en ren og pletfri Karakter. Niels Neergaard.

Noter og Nyt.

Kronprinsens Adjutant har sendt »Cyklisten«s Formand Hr. J. Fisker en motiveret Skrivelse med Anmodning om, at d'Hrr. Cyklistere for Fremtiden vil undlade at staa af deres Maskiner, naar de møder en kgl. Ekvipage. De kgl. Heste er nemlig flere Gange blevet forskrækkede over Sportsmændenes forøvrigt paaskønnelsesværdige Loyalitet.

Det er første Gang, der høres et virkelig fornuftigt Ord om Cyklekørsel fra andre end Cyklistere, derfor burde Kronprinsens Meddelelse sendes rundt til samtlige Landets Jurisdiktioner.

*

18. Oktober.

Da Damperen »Hebe« fra Landskrona iafes Kl. 6 i stærk Regntykning passerede Trekroner, løb en lille Dampbaad ind i »Hebe«s Hjulkasse og blev knust. Mandskabet paa »Hebe« reddede den ene af de to ombordværende, den anden, Ingeniør Ulrich Schow, eneste Søn af Birkedommer U. Schow i Søndre Birk, blev dræbt paa Stedet.

Ingeniør Schow var fornylig med sin Familie vendt hjem fra Siam, hvor han var blevet Flaadeinspektør. Han var, da Ulykken indtraf, ved at prøve en af Burmeister & Wains petroleumsdrevne Baade. Han var kommet hjem, fordi han paa den siamesiske Regerings Vegne skulde forhandle om Salget af Kobberminer med Skotland, og for længe siden skulde han være rejst tilbage, men Faderen har stadig faaet Afrejsen udskudt.

*

Baade Kasino og Dagmar-teatret er i fuld Gang med Prøverne paa »Musotte«, der aabner b e g g e Teatres Sæson.

Maaske kommer Kasino først med dette 3 Akts Skuespil af Maupassant og Jaques Nordmand, hvilket er harmeligt for Dagmar-teatret, der ikke blot har betalt Oversættelsen, men ogsaa af de franske Forfattere har købt Rettighederne til Stykket.

Alligevel er Kasino i sin fulde Ret. Teatret har ganske roligt ventet de faa Uger, til »Musotte« var udkommet, og efter den mellem Danmark og Europa herskende Lovløshed paa det literære Omraade behøvede intet dansk Teater derefter give mere for »Musotte« end det Par Kroner, et Eksemplar koster i Boghandelen.

Kasino anede ikke, at Dagmar havde købt Retten til Stykket, og at Riis-Knudsen har gemt det til Natten.

*

16. August.

Klasselotteriet udvides. Den nye Plan for Klasselotteriet meddeler, at Antallet af Lodder er forøget med 10,000, saaledes at det nu er 85,000. Samtidig er Gevinsterne Antal forhøjet fra 12,000 til 15,000. De to største Gevinster i 6te Trækning bliver paa 150,000 og 100,000 imod tidligere 120,000 og 80,000. 1ste Trækning efter den ny Plan finder Sted 16de Oktober. 3die Trækning, som tidligere blev gjort til Ende paa én Dag, vil nu omfatte to. 6te Trækning skal strække sig over tre Dage.

Advarsel.

18. Oktober.

Jeg vil herved advare enhver om ikke at kalde min Søn Rullepølse, da jeg ikke ved, hvad det vil betyde.

J. Jørgensen, Arbejdsmand, Skotterup.

Af Byens Samtaleemner —

Hotel Phønix som Kongeborg.

3. December.

Det store Antal fyrstelige Personer, der ventes til Kongeparrets Guldbryllup, kan selvfølgelig ikke rummes paa Amalienborg. Nu har man ved Hoffet besluttet at leje Hotel Phønix til Bolig for Konger og ringere Højheder, medens Kejsere og deres Suiter faar Plads paa Amalienborg.

12. Novbr.

Cirkus Schumann har lejet Cirkus for næste Aar paa de samme Betingelser som Hr. Busch i Aar: 25 pCt. af Bruttoindtægten med 60.000 Kr. som Maksimum.

16. November.

I »Et københavnsk Hjem« paa Kasino debuterede en af Theatrets Elever, Hr. Holger Hofman, iaftes i Rollen som den brave Svigersøn. Hr. Hofman, der tidligere har spillet ved det Cortes'ske Selskab, har et ganske heldigt Theaterydre.

Hvem er Wm. Norrie?

13. Novbr.

Frk. Anna Petterson blev igaar viet til cand. phil. William Norrie.

Hvem er han? spurgte alle Mennesker. Hvem er den Prins Paris, der har ført den skønne Helene for Hr. Pastor Glahns Alter i Frederiksberg Kirke? Hr. W. Norrie er 25 Aar gammel, cand. phil., og Søn af en herværende velhavende Bogbinder Norrie. De Nygifte har været forlovede et Aar. Parret rejser idag til Helsingfors, hvor Fru Anna Petterson-Norrie skal optræde i *Niniche*, *Den lille Hertug*, *Den skønne Helene* og rimeligvis i *Carmen*.

Wm. Norrie.

10. November.

»Ripley« er en ny Form for Cykleturisme. Den stammer fra England, hvor det er meget moderne at køre ud til Landevejskroer *en famille*. Alle, Mænd, Hustruer og Børn, indføres i Kroens Ripley-Bog og underholder sig med hinanden. Den første danske Ripley gik til Lottenborg Kro, hvorfra dette Billede stammer.

15. December.

Herman Bang har idag i Kristiania undertegnet Kontrakt om Overtagelse af Direktionen for det derværende Tivolis literære Variété, der aabner Nytaarsdag.

15. December.

Igaar debuterede Hr. Jacob Jacobsen i »Sportsmænd« paa Folke-theatret. Debutanten, der allerede ved sin Optræden i en Studenterkomedie vakte megen Opmærksomhed, gjorde stor Lykke. Hans Repliker vakte stadig Latter og undertiden langvarigt Bifald. Hr. Jacobsen har usædvanlige Betingelser for at blive en habil Skuespiller i det vittige Fag.

En virkelig Festmiddag.

18. December.

Da ved »Sportsmænds« 25. Opførelse Tæppet iforgaars hævede sig for fjerde Akt (Festmiddagen), anede det udsolgte Hus ikke, at Forfatteren Hr. Otto Benzon med Frue, samt Theatrets Instruktør, Hr. Julius Lehmann, befandt sig mellem Festdeltagerne paa Scenen. Festmiddagen, der ved denne Lejlighed var en virkelig Festmiddag, var forøvrigt begyndt, førend Tæppet hævedes. Hr. Benzon havde i Mellemakten hilst paa Direktør og Personale i skummende Champagne. Denne skummede fremdeles under hele Middagen — hvilket undgik Publikums Opmærksomhed — og efter Tæppets Fald for sidste Akt.

Emil Holms Debut som Koncertsanger.

20. November.

Ved Musikforeningens Koncert igaar opførtes »Der Thurmwächter«. Taarnvægterens Solo blev uden nogetsomhelst Akkompagnement fortræffeligt og med illuderende Virkning sunget af *en unævnt Herre* af Koret.

Det oplystes senere, at den unævnte Herre var den unge Bassanger Hr. Emil Holm.

Emil Holm.

Prinsessen i „Kisten“

Prinsesse Pignatelli i »Kisten«.

6. Januar.

»Kisten«s energiske Direktion fører for Tiden Underhandlinger med ingen ringere Celebritet end Prinsesse Pignatelli om Hendes Højheds Engagement til den kistelige Scene.

Prinsessen har sendt »Kisten« sit Kontrafei, der viser Beskueren en fyldig Dame med Hovedet lænet kælent mod den ene Skulder.

Af Prinsessens Korrespondance.

20. Januar.

Prinsesse Pignatelli har optraadt i Berlin og andre Steder, hvor Stemningen har været yderst delt. Men hun gaar ikke af Vejen for en lille Polemik med de Blade, der siger hende Ubehageligheder.

Saaledes skriver hun engang:

Min Skønhed er bleven besungen af saa mange berømte Digtere, og jeg har set saa mange udmærkede Mænd for mine Fødder. Hvad min Alder angaar, er jeg endnu ung nok til at kunne tale om Kærlighed. Det er muligt, at Sorgerne har sat Mærker paa min Pande, men derfra og til at sammenligne mig med Methusalem turde dog vel være et vel langt Spring.

Jeg har aldrig sagt, at jeg elskede Boulanger.

Deres

Fyrstinde Pignatelli.

Prinsesse-Premieren.

24. Januar.

Prinsesse Pignatellis første Optraeden i vor Kiste fandt Sted iaftes.

Om Prinsessens Skønhed byder Hensynet til Hendes Højheds ædle Byrd at udtale sig i diskrete Vendinger. Hun var fuldt saa fyldig, som man havde tænkt sig hende, og overtraf forsaavidt selv ret dristige Forventninger. Hendes Kinders Embonpoint vil være forekommet En og Anden noget ødselt anlagt.

Prinsessens Stemme er en høj, kraftig og velskolet Sopran. Den fyldte fortræffeligt, og hun tog sine Kistefolk med Storm. Syv Fremkaldelser og begejstrede Hurraraab lønnede dette første Forsøg.

Prinsesse Pignatelli.

Stilstand paa Det kgl. Teater.

Januar.

Vor Scenes første Kræfter Hr. Emil Poulsen, Hr. Olaf Poulsen, Fru Hennings, Fru Eckardt gaar omkring uden nye Roller af Betydning, og hvor pinligt maa ikke de yngre Skuespillere føle deres Uvirksomhed: Fru Bloch, Fru Emma Nielsen, Hr. Mantzius og Hr. Poul Nielsen, som sætter deres Ungdom til ved at vente paa de Roller, som ikke kommer.

En Stud paa Gulvet.

14. Januar.

Landslagterne afholdt Natten til igaar deres store aarlige Maskebal i Figaro. Effektnumret var en levende Stud, der ved Totiden førtes ind i Dansen.

Ved Indgangen har hver Deltager faaet et Numer, og under stigende Spænding bæres en Roulette op paa Tribunen, hvor en ung Dame trækker Nr. 5. Den Lykkelige er en ung Slagtersvend, der øjeblikkelig maa vise sig paa Tribunen. Næppe er denne Demonstration tilende, før end nogle ældre Slagtermestre gør Bud paa Studen. Et Minut efter er den solgt for 120 Kr., og den unge Slagtersvend bestiller straks et umaadeligt Antal Bol-ler Puns.

Slagternes Bal er virkelig ikke mindre morsomt end et »bedre Bal«, hvor kjoleklædte Fiskemennesker varsomt fører Frøkenen rundt og bagefter drikker Limonade.

Nytaarsdag.

2. Januar.

»Glædeligt Nytaar« smilede Solen igaar, og »Glædeligt Nytaar« hilste travle Nytaarsgratulanter op igen.

Thi Nytaarsdag er alle rigtige Kjøbenhavnere paa Visit. Man farer ned ad Trapper, farer op ad Trapper, banker paa og træffer ingen hjemme. Saa lægger man sit Kort og farer videre, og efter et Par Timers Tid gaar man sindig hjem igen og finder paa sit Bord Vennernes gratulerende Kort.

Saaan tilbringer man Nytaarsdag, naar man optræder som et dannet Menneske.

Knald i Elektriciteten

Kongens Nytorv med de nye Standere til elektrisk Belysning.

Buelamper paa Kongens Nytorv.

23. Januar.

Kandelabrene, som skal rejses paa Kongens Nytorv, vil om kort Tid være færdige. Saa snart det bliver Tøvejr, vil Kommunen naturligvis sætte sig i Bevægelse for at de abonnerende Tanter i det Kongelige ikke een Aften længere end nødvendigt skal undvære Buelampernes Lys paa deres Vej til Teatret.

Om 14 Dage gaar det løs!

25. Februar.

Der er indtil nu ialt bestilt 10.000 Glødelamper, og andre 8000 gør man sikker Regning paa vil komme i Løbet af kort Tid. De 10.000 Lamper repræsenterer 480 Abonnenter.

Den første vellykkede Prøve.

27. Januar.

Iaftes foretoges paa den elektriske Centralstation den første Prøve med Lysmaskinerne. De to mindste Dynamoer tilkoblede den 300 H.K.-Maskine, og et Øjeblik efter strømmede det elektriske Lys ud fra de seks Buelamper.

I Eftermiddag Kl. 3!

5. Marts.

I Eftermiddag Kl. 3 vil man ude i Byen kunne tænde den første elektriske Gnist fra den store Lysstation i Gothersgade.

De Abonnenter, som er saa lykkelige at have faaet deres Installationer i Orden, kan iaften reklamere med deres Bue- og Glødelamper. Deres Tal er — ca. 50.

Om faa Dage tændes den første Gnist, og Kongens Nytorv vil straaale i elektrisk Belysning.

Togene oplyses.

12. Januar.

I en ikke fjærn Fremtid vil vore for Tiden usøft oplyste Jærnbanekepuer blive forsynet med elektrisk Lys. En Del Personvogne er allerede omdannede til den ny Belysning, ligesom et mindre Antal Gægevogne i disse Dage indrettes til Modtagelse af Akkumulatører.

Angreb paa Prøvesten.

Oktober.

»Tænd Projektøren!» lyder Kommandoen ud over Fortet. Straks efter høres denne knitrende Lyd, der er Tegn paa, at Projektørens Lampe er tændt, men ikke brænder rigtig godt endnu; Lyset flakker noget, men efterhaanden bliver det roligere og mere samlet, og man ser denne smukke lysende Kugle, der staar saa skarpt mod Omgivelserne, der synes dobbelt mørke.

Da Fjenden ikke ligger i særlig faretruende Nærhed, lader man ham passe sig selv og afsøger Farvandet ved Hjælp af Lyset.

Fjendens Landgangsfartøjer opdages ved Projektørens Lys.

Nu, da Mørket falder paa, maa Belysningen være i Orden.

Ampler, Lygter, Lamper
i nye, smukke og prisbillige Varer.

Præmiebrænderen!!!
à 175 Øre med Glas og Væge paa-sættes enhver Lampe.

NB. En god Væge er nødvendig for at faa et godt Lys.

Reparationer udføres.

Alle enkelte Lampedele faas i

M. Meyers
Lampe- og Udstyrsforretning,
36 Walkendorfs-gade 36
bag Helligaandskirken.

Natmændenes Sejr

Ren Luft.

4. Februar.

Mens indenlandske Blade med Fynd og Klem debatterer det fjærne Frankrigs Uhumskheder, har den utrættelige *Oberst Dalgas* i »Berlingske Tidende« indrykket en ny fortjenstfuld Artikel om Midlerne til at forbedre vore Latriner og gøre dem lugtfri.

Vore hjemmedanske Nødtørftsindretninger er de hæsligste Ud-klækningsanstalter for alskens smittebærende Bakterier. Og selv naar de ildlugtende Luftarter ikke er smittebærende, gør de Menneskene modtagelige for Smitte, og de bevirker Hovedpine, Mangel paa Madlyst, nervøse Fornemmelser o. s. v.

Drachmanns Helt i *Forskrevet* ødelægger en bedre Middag ved at holde en Tale om, at det, Kjøbenhavn trænger til, ikke er Gud, Konge og Fædreland, men et godt Water-Kloset-System.

Renovationen i Oprør.

4. Marts.

Renovationsmændene har gjort Strejke!

Enhver forstaar, hvad det betyder. Siden iforgaars Aftes har vi ikke haft nogen ordnet Renovation i Kjøbenhavn.

Kjøbenhavns Renovationskompagni raader ialt over 39 Vogne, betjente af ca. 90 Mand. Disse har alle uden

Beredt paa Døden — —

altid vær. Den kommer, naar Du mindst den tænker nær! — For hvem der i Overgange mellem Frost og Tø passerer Gaderne, er der Grund til at erindre disse bevingede Ord. Hver Dag styrter der Gesimser ned, og man maa være Himlen Tak skyldig, om man slipper med at faa en almindelig høj Hat forvandlet til en Chapeau-bas.

Undtagelse nedlagt Arbejdet. Inspektøren, Hr. Klosetfabrikant *J. C. Søller*, tager øjensynlig Sagen med den største Ro.

I Borgergade, Adelgade og de omliggende Smaagader, hvor Klosetterne ofte er paa Trappegange, var Tilstandene allerede igaar utaalelige. Gaar der et Døgn til, mener Arbejderne, vil der rejse sig et Ramaskrig over hele Kjøbenhavn.

Og man kan vel tilføje: Almindelig Udvandring til Charlottenlund for at faa lidt frisk Luft.

Natmændene venter.

10. Marts.

Formanden for Arbejdsmændenes Forbund, Hr. *Lyngsie*, blev igaar anmodet om at give Møde paa Renovationskompagniets Kontor, hvor det kom til en første Forhandling mellem Kompagniet og Renovationsmændene. Kompagniet gik ind paa Foreningsfrihed og Udbetaling af Gratialerne, hvilke for nogle Natmænds Vedkommende andrager ca. 1000 Kr. Mindre imødekommende stillede Kompagniet sig til Fordringen om den forlangte Løn 22 Kr. pr. Uge. Forhandlingerne herom fortsattes.

Imedens ventede Arbejdernes Delegerede i Gothersgade, idet Hensigten var, saafremt ingen Overenskomst opnaaedes, at nedlægge Arbejdet samme Nat. Ved Hr. *Lyngsies* Tilbagekomst besluttede Renovationsmændene dog at køre ud og afvente Resultatet.

Publikums Sympati.

6. Marts.

Natmændene har vundet Publikums Sympati. Man har læst Inspektør *Søllers* overraskende Forklaring angaaende Grunden til Arbejdsnedlæggelsen: Natmændene vilde danne en Sygekasse og havde uden at spørge deres Foresatte foretaget de fornødne Skridt. Som Følge deraf afskedigede Hr. *Søller* Sygekassens Bestyrelse, ialt 7 Mand.

Ved denne grove og ganske umotiverede Krænkelser af den personlige Frihed tvang Selskabet Natmændene til Arbejdsnedlæggelse.

Natmændenes endelige Sejr.

12. Marts.

Fredsbedingungen: Kuskene faar 21 Kr. og Kvartermændene (Kuskens Ledsager, der har Ansvar) 22 Kr. om Ugen. Ugen regnes for 6 Nætter, og for den syvende betales særskilt. Arbejderne har fuld Foreningsfrihed. De kan nu frit danne deres Sygekasse, og takket være den rundelige Lønforhøjelse vil de i Sygdomstilfælde kunne sikre sig en god Hjælp.

Hvem beskriver Natmændenes Henrykkelse!

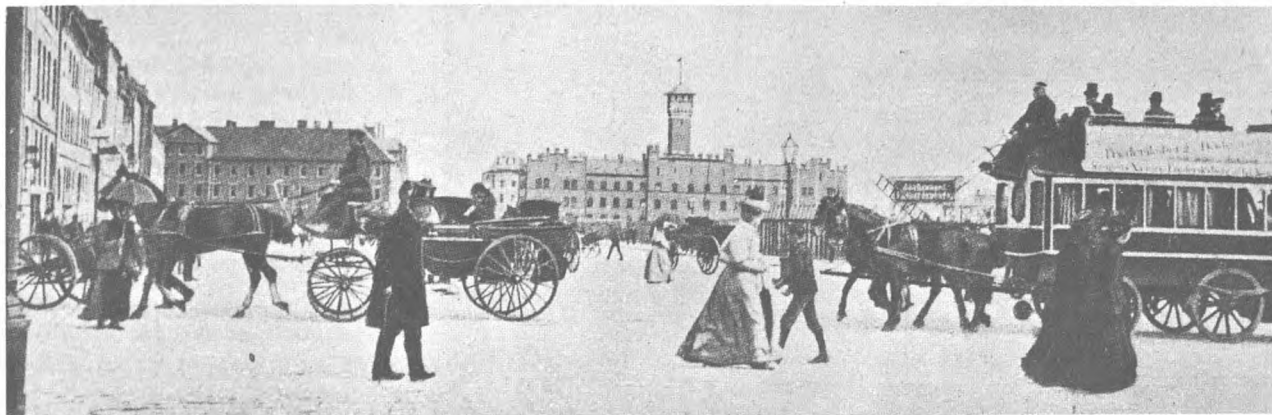
Inserater.

Denk Dig og Dine
ved at tegne en Forsikring i
Agenturet for:
Dansk Byggesikring
Haand i Haand,
Dansk Livsforsikring,
Livrenter,
Dansk Brandforsikring,
Dansk Begrebsforsikring.
Forsikringens
billigste Forsikring.

Indtegnings uden Omkostninger.
Enhver Forsikring betales hermed villigt
af A. F. Schilling, Østergade 27. 2.

Noter og Nyt i Aarets Løb

Rådhuspladsen med den ny Brandstation i Baggrunden.

1. Maj.

Igaar holdt Brandmændene Flyttedag fra Nikolaj- og Gothersgadestationen til det kommunale Palæ ved Vestre Boulevard. Heldigvis var der ingen ildløs paa Færde i Byen, mens Flytningen stod paa; paa den ny Brandstation findes nu to Dampsprøjter, tre Haandsprøjter og en Stige. Vagtmandskabet vil komme til at bestaa af 35 Mand foruden Kuske, Ordonnanser, Telegrafister o. s. v.

Emil Holms Debut.

12. Marts.

Som Landgreven i »Tannhäuser« debuterede i Aftes den unge Bassist, Hr. *Emil Holm*, der har vakt Opsigt ved forskellige Koncerter.

Kun to Ting maa Hr. *Holm* straks advares imod: han har et aldeles tydeligt Hang til at blive sødladen, baade i Stemmeføring og Optræden, og han har en, maaske dermed sammenhængende, Tendens til at synge visse Ting i Halsen.

Nu var Hr. *Holm* aabenbart meget bange iaftes, men det rørstrømske kan umuligt komme derfra, og det klæder navnlig en Bas nederdrægtigt. Ellers er der al mulig Anledning til at lykønske Teatret med Hr. *Holm*; det vil sikkert faa god Brug for ham, og Publikum var meget glad over ham.

Emil Holm

Cornelius Petersen debuterer.

Fra Køkkenkarl til Operasanger.

Cornelius Petersen.

23. Maj.

Rød Lygte lønnede iaftes Det kgl. Teaters Genoptagelse af »Carmen« efter rum Tids Forløb.

Frøken *Packness* sang saa naturligt og kønt, at det ikke kunde andet end vække stærkt Bifald.

Og saa var der en hel ny Debutant: Hr. *Cornelius Petersen*, i sin Tid hos à Porta i Køkkenet, nu Toréador i Bizets Opera. Hr. *Petersen* saa god og paalidelig ud. Selve Bravurnumret, den velkendte Toréador-Vise, kom Hr. *Petersen*, trods betydlig Ængstelse, meget ordentligt

fra. Det kneb med rytmisk Sikkerhed — men Stemmen er god og køn.

Publikum var ganske overordentlig velvilligt overfor Hr. *Petersen* og klappede stærkt af ham.

En ny dansk Operakomponist.

August Enna faar stor Succes paa »Heksen«.

25. Januar.

Det skal siges straks: Debutanten *Aug. Ennas* Opera »Heksen« er langt værdifuldere og af langt større Betydning for Teatret end de to ældre Kolleger, *Hornemanns* »Aladdin« og *Lange-Müllers* »Jeanna«.

Vi har i *Enna* med ét Slag faaet en Komponist med ualmindelige Ævner for skabende Musik, ganske særlig den dramatiske, saa ualmindelige, at »Heksen« næst efter Heises »Drot og Marsk« er den eneste store, danske Opera med virkelige Livsbetingelser og paalidelige Udviklingsmuligheder, som vor Generation har frembragt.

August Enna.

De gamle Væltepetere - og en ung Dame

Dansk Bicycle-Klubs Præsentation i Cirkus.

Naar man ser hen til Antallet af Cyklister herhjemme (snart 20,000) og til den Iver, hvormed unge Herrer og Damer af alle Samfundskredse i det sidste Aar har taget Sporten op, saa forstaar man den højt ansete Stilling, dansk Cyklesport har vundet i den europæiske Sportsverden. Særlig paa Kunstridtets Omraade har vi altid indtaget en fremtrædende Plads, og Dansk Bicycle-Klub svigtede ikke sine Traditioner ved Forestillingen i Søndags i Cirkus. Fraset et Par Smaaueheld gik de 4 Kvadriller smukt og afrundet, ført af Dhrr. C. S. Groth (Safety) og Bendix (Ordinary). Der præsenteredes ogsaa en Jeu de cocarde paa Safety. Blandt Kunstrytterne glimrede Hr. Even Neuhaus som sædvanlig, ligesom Hr. Schannong præsenterede et sikkert Ridt paa Safety. . . .

Cykleryttersken Frk. Johanne Jørgensen.
(The championess of the world).

En Cyklerytterske sætter Rekord.

Det er sjældent, at nogen Dansk vinder et Ry, der naar ud over Landets Grænser, og dobbelt sjældent at en dansk Dame gør det.

Den unge Dame, hvis Billede vi bringer i Dag, danner en Und-

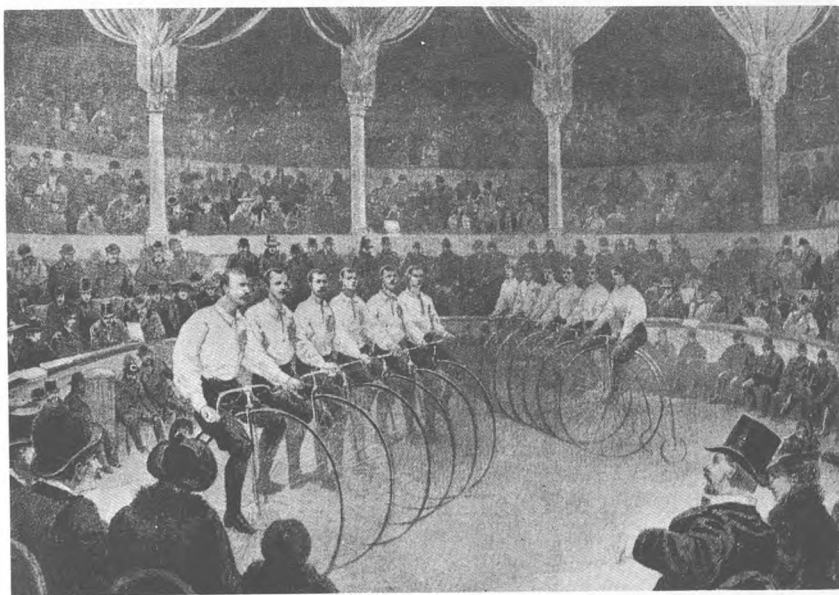
tagelse. Hendes Ry holder sig ganske vist indenfor Sportsverdenens Kredse, men i disse Kredse har hun vundet Navn som Verdens første Cyklerytterske. Hendes Præstationer rager saa højt op over alt, hvad Damer i andre Lande har udført, at hun nu benævnes »the championess of the world«.

Frk. Johanne Jørgensen er omtrent 20 Aar gammel, født og opdragen i København. For nogle Aar siden begyndte hun at dyrke Cyklesporten, først paa Tricycle og fra 1889 paa Safety. Hun er den første Dame her i Byen, der begyndte at ride Tohjuler.

I 1890 begyndte hun at ride Tandem sammen med den bekendte Sportsmand, Hr. Inge-mann-Petersen, og de holder endnu alle bestaaende Tandem-Rekorder her hjemme. Først red de paa en Maskine med massive Ringe paa Banen i Ordrup 4 Mil i 59 Minutter 32 Sekunder . . . og sidst paa Sæsonen red de en Maskine med hule Ringe 17 Mil i 6 Timer.

I Aar trænedes Frk. Jørgensen paa en Safety med Luftringe (pneumatic) og den 21. August var Frøkenen i Sadelen for en 12 Timers Tur og tilbagelagde $33\frac{1}{3}$ Mil i 11 Timer 49 Minutter. Denne Præstations Betydning forstaaes bedst, naar man ved, at kun to herværende Ryttere har slaaet hendes Rekord, nemlig Cand. jur. Sven Rubow og Mekaniker Clemmensen. Den bedste Rekord for Østrig-Ungarn er over 6 Mil daarligere end Frk. Jørgensens.

. . . I København er det nu saa almindeligt, at Damer rider paa Cykle, at ingen Mennesker mere falder paa at vende sig om for at se efter en Cyklerytterske. Men mange Provinsbyer hænger endnu fast ved den Opfattelse, at det ikke er passende for en Dame at ride paa Cykle. . . .

Fra »Dansk Bicycle-Klubs« Præsentation i Cirkus.

Et Blad af Byens Dagbog

En sørgelig Begivenhed paa Søofficersskolen.

Kadet Simonsen, Kammersangerens
unge Søn, skudt sig.

Januar.

Kammersanger Simonsens unge Søn, der var Elev paa Søofficersskolen, har skudt sig umiddelbart efter et Gilde paa Skolen og efter at være bleven gjort til Genstand for vanærende Revselse fra ældre Kadetters Side.

Sagen undersøges og Chefen har taget sin Afsked.

Marineministeriet har paa Grund af Pressens Kritik underkastet Søofficersskolens Forhold en grundig Undersøgelse.

Ministeriet har tilkendegivet Skolen:

»at man beklager, at de ældre Kadetter i stort Omfang har revset de yngre Kadetter og Aspiranter med Slag i Ansigtet og Tamp, uden at Skolens Chef og Skoleofficererne har magtet at hæmme dette Uvæsen . . .»

at man misbilliger, at der paa Skolen og under Chefens Forsæde foranstaltes saadanne Gilder, hvorved der serveres 6 Slags Vin for Kadetterne foruden Likør til Kaffen . . . og

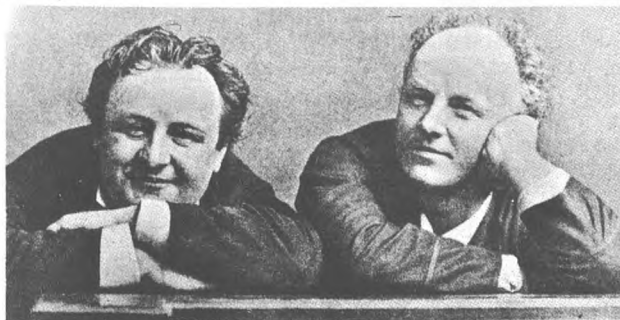
at man finder det uheldigt, at Skolens Chef ikke har forhindret, at Skolens civile Lærere i Anledning af Kadet Simonsens Selvmord har udtalt sig om Forholdene paa Skolen. . . .«

Chefen for Søofficersskolen har taget sin Afsked.

Brødrene Poulsen jubilerer.

16. April.

I Dag for 25 Aar siden optraadte Brødrene *Emil* og *Olaf Poulsen* første Gang paa Det kongelige Teater som de to Brødre i »Erasmus Montanus«.

Emil og Olaf Poulsen som Rafaels Engle.

Er det Czaren?

Nej, det er Czarlsen.

25. Maj.

Hele København kender Grosserer *Carlsen*, almindelig benævnt som *Czarlsen*. Ved sin paa-faldende Lighed med Selvherskeren bliver han under dennes Ophold her altid Københavns næstpopulæreste Mand.

Igaar Eftermiddags kørte han op ad Amaliegade mod St. Annæplads i skarpt Trav; han var selv Kusk; og mange gamle Damer nejede dybt i Fliserne for Grosserereren, der selvfølgelig var lutter Smil.

Kvindelig Barbering.

17. Februar.

Her i Byen er det Skik hvert Aar at udvælge de grimteste og mest snavsede Drengene til Barberlærlinge; saa er Svenskerne mere raffinerede, de vil kun barberes af de smukkeste unge Piger.

Vore Barberere burde forsøge, om det ikke blev bedre, hvis vi ogsaa herhjemme forsøgte kvindelig Betjening. Det vilde tillige være en ny Erhvervsgren for alle de kvindelige juridiske og teologiske Studenter, som ingen Ansættelse kan faa.

En Selskabs-Jakke, der erstatter Kjolen.

Ny praktisk Herremode.

1. Januar.

Kjolen og *Vesten* skal iaar være af ekstra fint Klæde eller *Cashemire*, kantede med ganske smalle *Silkelidser*. Der bruges store *Overfald* med *Opslag* af meget svært, *gurret* *Silketøj*. Alt andet, saasom *Moiré* eller *Atlask*, er ude af Brug. *Vesten* bruges nu smalt, men langl nedskaaren. *Benklæderne* er temmelig vide.

Smokingen holder sit Indtog

Ikke blot til Teater- og Selskabs-Brug, men ogsaa til mindre Familieballer kan man bruge *Kjolejakken*. Denne, der er af engelsk Oprindelse, forfærdiges af *Cashemire* med *Shawlskrave*. Til *Kjolejakken* bruges *Vest* i *V-Facon*, og ligesom *Benklæderne* bør den være af samme Stof som den elegante, klædelige *Jakke*.

Hvid *Vest* ses endnu til *Balbrug*, men den er passé i *Modens store Centr*, *London* og *Paris*.

Saavel til *Kjole* som til *Jakke* bruges *Chapeaubas*, bortset med *Atlask* eller *Cashemire*. Denne *Hat*, der paa *Asfalten* er en ligesaa elegant *Hovedbedækning*, som den under *Lysekronen* er en praktisk *Vifte*, bruges iaar med bredere *Skygge* end ifjor, samt med indad svejjet *Pul*. I *Foret* anbringer man sit *Navnetræk* i *Guld*.

Til *Skjortebrystet* anvendes ikke længere *Broderi*. Det skal være glat med en eller to *Guldknapper*. Som *Balsko* bruges »*Lak*«, stærkt *udringede*, med ganske smaa *Silkesløjfer* foran paa *Foden* . . .

Baron Gedalia død ensom og forladt!

Sadelmagersvenden, der blev Millionær, Baron og Matador.

**En dygtig og driftig
Mand - frygtet og forag-
tet - Tietgens haardeste
Modstander - Jernbane-
konge - Landmandsban-
kens Stifter.**

11. Marts.

I Gaar døde den gamle Veksellerer, Baron Gedalia i sit Hjem i Heibergsgade. Han blev 75 Aar gammel.

*

Ved Gedalias Død vil alle de mange Vitser og Historier, som i levende Live blev tillagt denne særprægede og mærkelige Mand, ikke alene blive genopfriskede, men forøgede og forvrængede i en uhyggelig Grad.*) At Gedalia var en dygtig og driftig Mand, der havde en sjælden Evne til at vække Tillid, vil dog ingen benægte. Det komiske, senere tragikomiske Skær, der hvilede over hans Person, skyldtes hele hans Fremtræden, hans paagaende Geskæftighed og alt andet end slebne Form. Ustandselig brugte han Ordene »Je' si'er, je' si'er« — og hvad han sagde om andre, var aldrig overvejet, ofte taktløst og saarende. De ældre, finere Jøder tog Afstand fra ham, men han afvæbnede dog alle med sin Godmodighed og fik efterhaanden Indpas selv i de højeste Kredse.

*) I Johannes Werners Bog om Gedalia (Hirschsprungs Forlag, 1933) findes en udførlig, interessant og sympatisk Skildring af hans Liv og Person.

Baron Gedalias Skive paa Skydebanen.

Baron Gedalia i hans Glansperiode i 70'erne.

Født fattig — men med en utæmmelig Opdrift.

Gedalias Bestefader havde været Overrabiner ved den mosaiske Menighed, en højt anset Mand, men hans Fader var en fattig Købmand, som satte Drengen i Sadelmagerlære. Han blev en dygtig Sadelmagersvend, giftede sig med en kristen Pige, som dog senere antog den jødiske Tro, begyndte saa smaat at tjene en Ekstraskilling ved at handle med Obligationer, og etablerede sig en skønne Dag som Veksellerer.

Paa den grønne Gren.

Gedalia var nu kommet ind netop i den Virksomhed, hvor hans Evner — hans hurtige Hoved og Forstand paa Penge — i Løbet af kort Tid skulde udfolde sig. Han etablerede sig paa Nytorv, satte Skilte udenfor paa Huset — noget hidtil uset for en Veksellerer — og Forretningen udviklede sig med rivende Fart. Samtidig med at hans Formue voksede, steg ogsaa hans Ærgerrighed og Forfængelighed. Han traadte i Forbindelse med de største udenlandske Bankier-Firmaer og blev Rothschildernes Korrespondent.

**Fallent - udelukket fra
Børsen - en halvt komisk,
dybt tragisk Skikkelse,
kendt af det hele
Kjøbenhavn.**

Portugisisk Generalkonsul — og Baron.

Men al denne Herlighed maatte ogsaa udadtil demonstreres. Gedalia købte Huset paa Højbroplads, indrettede sig en fyrstelig Privatbolig med Tjenere, Landauer o. s. v. — jo, det gik fint til. Fik endelig ogsaa den længe attraaede Uniform som portugisisk Generalkonsul, anlagde sig en overdaadig Samling af Ordner og kronede endelig Værket ved at købe sig en Baron-Titel af den lille italienske Fristat St. Marino.

Gedalia som Diplomat.

Tilbyder Prins Hans den spanske Kongetrone.

Baron Gedalia kom nu i de fineste Kredse, selv ved Hoffet. — Hans Navn var paa alles Læber, og samtidig med at man havde den største Respekt for hans finansielle Dygtighed, smilede man i Smug af den lille, tykke, klodsede og haarbevoksede Baron i den eventyrlig fine Uniform.

Det var i Begyndelsen af 70'erne, Gedalias Glansperiode. Med sine mange Forbindelser indenfor Diplomati fik han ogsaa fat paa Enden af den Traad, der førte til selve den spanske Trone, som stod ledig. Og Gedalia var ikke sen til at spinde videre paa Traaden. Han førte en Række Underhaands-Forhandlinger og tilbød en skønne Dag Prins Hans den spanske Kongekrone. Det siges, at det var lige ved at gaa i Orden — men Prins Hans sagde dog til sidst Nej Tak.

Børsmatadorens tragiske Skæbne

Stiftet Landmandsbanken.

Gedalia havde længe omgaaedes med Planer om at stifte en privat Bank, hvortil der i høj Grad trængtes, ved Siden af Nationalbanken. Han fik ogsaa en Mængde fremragende Mænd til at interessere sig for Tanken, men et andet Konsortium kom ham i Forkøbet, og Tietgen kom først med Oprettelsen af Privatbanken. Fra det Øjeblik var Gedalia en svoren Fjende af Tietgen, der i ét og alt var hans diametrale Modsætning. Gedalia gav dog ikke op, men fik virkelig Landmandsbanken stiftet nogle Aar efter. Skønt Gedalia var Sjælen i hele Foretagendet, blev han manøvreret ud, men forinden fik han sin tidligere Medhjælper Isak Glückstadt udnævnt til Landmandsbankens Direktør. Det glemte Glückstadt ham aldrig.

Jernbane-Konge - og Fallent.

Men al denne Herlighed fik en brat Ende. Gedalia var driftig og dristig, men han manglede Orden og Overblik. Han kom ind paa store Jernbane-Projekter, overtog bl. a. Anlægget af Kallundborg-Banen, til dels i Samarbejde med Tietgen, men Gedalia forloftede sig paa Sagen og fallerede.

Arrestant — og dømt.

Nu gik det hurtigt ned ad Bakke. I ni Aar varede Behandlingen af Konkursboet. Gedalia forsøgte paany at etablere sig og allierede sig med en Enke, der satte Penge i Foretagendet, men senere anmeldte ham for Falsk og Bedrageri. I ti Uger sad Gedalia arresteret, og først halvandet Aar efter faldt Dommen, der frikendte Gedalia for Falsk og Bedrageri, medens han idømtes en Maanedes Fængsel for at have flyttet nogle Stempelmærker til 12 Kr. 50 Øre fra nogle gamle Obligationer over paa nogle nye. Ved Højesteret blev Straffen omsat til en Bøde paa 100 Kr.

Baronen „Je' sier, je' sier“ — tegnet af Deichmann i Serien „Kjøbenhavns Originaler“.

Ruin og forgæves Kamp.

Gedalia var ruineret. Hans Kone var rejst over til en Søn i Amerika, hvor hun snart efter døde, alle Børnene var udvandrede — tilbage for Gedalia stod nu bare det ene: Opvejsning . . . Opvejsning!

Den gamle Mand kæmpede en fortvivlet Kamp, der koncentrerede sig om det ene: atter at faa Adgang til Børsen, og dermed paany Stemplets som en hæderlig Mand. Skønt adskillige af de bedste indenfor Finansverdenen havde Sympati for og Medlidenhed med Gedalia, var der enkelte, der stadig stod ham haardt imod. Han brugte sine sidste Kræfter og sine sidste Penge paa de mange Processer mod Grosserer-Societetets Komité, hvis Formand Tietgen var bleven. 24. Maj sidste Aar faldt Højesteretsdommen, der gik Gedalia imod. Det knækkede ham fuldstændig, og nu knapt et Aar efter er den gamle Børsmatador død ensom og forladt.

En fattig Begravelse.

16. Marts.

I Gaar Middags blev Baron Gedalia jordet paa Vestre Kirkegaards morsaiske Afdeling. Det var en fattig og yderst tarvelig Begravelse. Den sort indhyllede Kiste var kun dækket af fire Kranse. Men en Pude foran Kisten var prydet med Gedalias elleve Ordener. . . .

Der saas ikke mange af Børsens kendte Ansigter; end ikke Landmandsbankens Direktør, Etatsraad Glückstadt, var tilstede; man sagde, at han var bleven upasselig i sidste Øjeblik.

Om Gedalia.

En Dag kom han kørende i sin Ekvipage paa Højbroplads, da Kusken pludselig standede Vognen, fordi der var noget i Vejen med Seletøjet. Gedalia sprang ud og reparerede Skaden med hurtig Haand. En af Børsens Matadorer gik forbi og smilte lidt ad den geskæftige Baron.

Men Gedalia raabte efter ham:

— Ja, je' sier, je' sier, at Rotschilderne er store Folk, som kan gøre, hvad de har Lyst til. Men tror De maaske, at de kan reparere en Buggjord?

*

Det skulde selvfølgelig være en Hemmelighed, at Gedalia havde købt sin Barontitel — af den lille italienske Enklave St. Marino — og betalt den med 12.000 Lire. Men da han ved Afregningen opdagede, at disse Penge beløb sig til adskilligt mindre i Francs, end han oprindeligt havde beregnet, fortalte han glædestraalende sit Kontorpersonale:

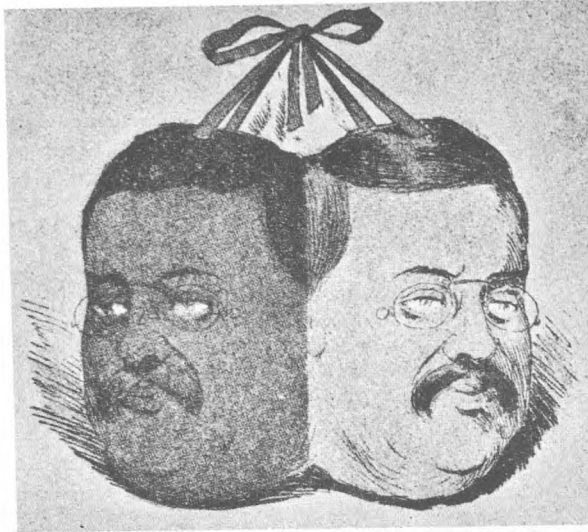
— Je' sier, je' sier, mine Herrer, at jeg sandelig har tjent 4—500 Francs paa den Historie!

— Hør, min kære Baron, er det sandt, hvad man fortæller, at De en Gang har været Sadelmagersvend?

— Je' sier, je' sier, Hr. Greve, at havde De begyndt som Sadelmagersvend, saa var De det vist endnu!

- Hørup - Alberti - Wiinblad -

Højsteretssagfører Alberti, der paa Vælgermøderne skiftevis er Venstres Ven og Venstres Fjende — snart sort, snart hvid — for at tækkes Højre og slaa Socialismen.

Højre holder paa Alberti.

14. April.

I Køge Højreavis meddeles, at Højreforeningen paa et Bestyrelsesmøde har besluttet ikke at opstille nogen Kandidat i Køgekredsen. Det motiveres saaledes:

»Grunden til dette Skridt er først og fremmest den, at der inden for Køgekredsens Højre er et almindeligt Ønske om at samle Stemmerne om den forhandlende Højsteretssagfører Alberti for at blive den negative Hr. Hørup kvit.«

Alberti fælder Hørup i Køge.

21. April.

Valghandlingen i Køge var forholdsvis kort. Alberti anbefaledes af Højskolelærer Christensen i Tune og Handelsmand Nielsen af Køge, Hørup af Redaktør Svarre. Efter Besvarelsen af forskellige Interpellationer foretoges Kaaring, hvorved Hørup erklæredes for valgt. Det var derfor med stor Spænding og tvivlsomme Forventninger at der skredes til den skriftlige Afstemning.

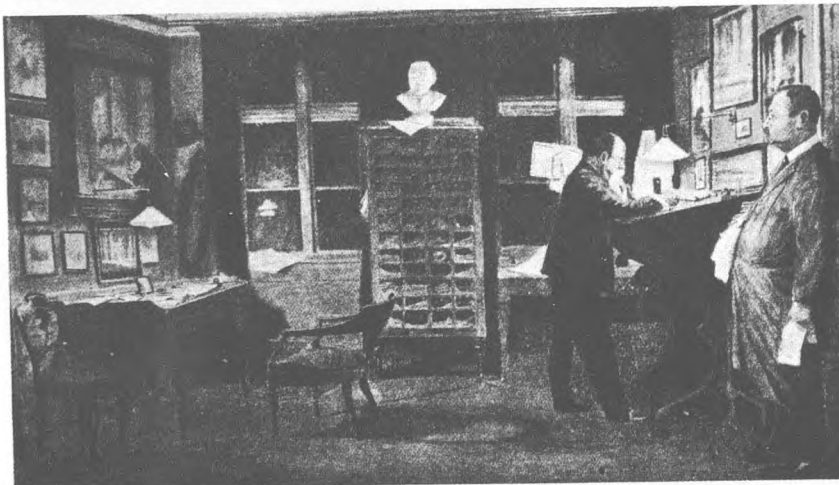
Paa ét Punkt slog Forudsætningerne fejl. I Stedet for at gaa 100 Stemmer tilbage i Køge By gik Højre 50 Stemmer frem, og Alberti naaede derved et Flertal paa godt 100 Stemmer.

Meddelelsen om Udfaldet modtoges med Hurraraab af Albertis Venner og med livlige Mishagsytringer af Modpartiet.

Ny Mand i dansk Politik udgiver nyt københavnsk Dagblad.

Den ny Folketingsmand for Køge, Peter Adler Alberti, har paa et Møde af interesserede Mænd hos Frede Bojsen paa »Rødkilde« paa- taget sig for egen Regning og Risiko at udgive et nyt københavnsk Dagblad Dannebrog, der politisk skal være Organ for det forhandlende Venstre i Stedet for det hensøvede Morgenbladet. Redaktør bliver William Secher.

Højsteretssagfører Alberti har den fornødne Kapital — man nævner 250.000 Kr. — til Starten. Dels har han arvet en stor Formue, dels sidder han i en saa stor Virksomhed som »Den sjællandske Bondestands Sparekasse« og Smørexportforeningen, og endelig raader hans Hustru, Fru Eugénie Alberti, over en betydelig privat Formue.

Redaktør Wiinblad paa Socialdemokratens Kontor i Broelæggerstræde.

Socialdemokratens Redaktør drukner i Bøder og Fængselstraffe.

Socialdemokratens Redaktør Emil Wiinblad faar i denne Tid den ene Dom efter den anden for Artikler i sit Blad. Det er Arbejdsnedlæggelserne, de deraf opstaaede Skadeserstatningssager og Forbudet mod Omtalen af disse Begivenheder, der har givet Anledning til den megen Retsforfølgelse mod Hr. Wiinblad, som i Løbet af nogle Uger har samlet Bøder sammen paa op imod 1000 Kroner og Fængselstraf for flere Maaneder.

Det er ikke alt Guld, der glimrer!

Guldkuren!

Tre Amerikanere vil udrydde
Drikkesygen i Kjøbenhavn.

1. Maj 1892.

Farvel Snaps! Tre Amerikanere er kommet her til Byen med det Formaal at udrydde Drikkesygen i Verdens mest alkoholiserede Nation, og for at tage Tyren ved Hornene agter de at begynde i Hs. Majestæt Kong Brøndums Residensstad Kjøbenhavn.

Der eksperimenteres med Drankere
fra Almindeligheden.

... Ved Kuren anvendes Injektioner med en Vædske, hvoraf en af Bestanddelene er Guld. ... Ved Forsøget her paa Stedet har Amerikanerne faaet Tilladelse til at foretage Injektioner paa 6 Drankere fra Almindeligheden.

Fem Drankere faar Væmmelse
ved Spiritus.

... Forsøget med de 6 Drankere tog igaar en interessant Vending, idet ikke mindre end de 5 af dem pludselig følte Væmmelse ved Spiritus. Den amerikanske Læge forsikrer, at de vil afsky Kong Alkohol og hans Gærning for Resten af deres Liv. ...

De gyldne Draaber.

Adskillige Beværtninger i de sidste Dage af entrepenante og ironisk anlagte Værter blevet omdøbt og kaldes GULDKUREN. Dette Navn ser man f. Eks. malet over Døren til Beværtningen paa Hjørnet af Grønne- og Gothersgade.

Samtidig har Folkevittigheden givet Hotel d'Angleterres ny forgyldte Kafé det samme Navn. Hvert Øjeblik heder det paa Asfalten:

Drikker De et Glas med i GULDKUREN?
Fra et Totalafholdsstandpunkt træder det Gode i det Ondes Tjeneste, medens Værterne gør rivende Forretninger.

Hjørnet af Østergade og Kongens Nytorv, hvor Hotel d'Angleterres to nye Værter, Herrerne Schultze og Heene har indrettet den nye Hjørnecafé, som Københavnerne har døbt »Guldkuren».

Efter Guldkuren. Amerikanerne giver op.

28. Juni.

Bladet »Nordsjælland» meddeler iaftes følgende fra Helsingør:

Igaar Aftes ankom hertil en Passager, der paa Rejsen havde forsøgt at kvæle en Dame. Der blev givet Signal ved Hjulpen af Nødløseren til Lokomotivføreren, der øjeblikkelig standsede Toget. 3 Konduktører styrtede til Kupéen, hvor de overmandede den rasende Passager. Det viste sig at være en Delirist, der i Kjøbenhavn havde gennemgaaet Guldkuren.

Amerikanerne har derefter opgivet Guldkuren og er rejste ud af Landet.

Guldbrylluppet.

3. Maj 1892.

Det blev iaftes for lukkede Døre vedtaget af Borgerrepræsentationen, at Kjøbenhavns Kommune skal anvende 35,000 Kr. til Festligheder og Udsmykning i Anledning af Kongeparrets Guldbryllup.

bryllup. ... Fattiglemmerne vil blive bespist, og Raadhuset vil blive pyntet med Grønt og Flag.

Mere Guld —!

5. Maj 1892.

Igaar Kl. 2 aabnede Hotel d'Angleterre sin nye Kafé paa Hjørnet af Kongens Nytorv og Østergade. Naturligvis opstod der en hæftig Konkurrence om at faa Plads ved det brede Østergade-Vindue, som hele Eftermiddagen var Genstand for den mest levende Opmærksomhed fra alle feminine og maskuline Asfaltiers.

Vi kan kun udtale vor Glæde over, at der endelig paa dette udmærkede Hjørne er lavet en virkelig elegant og fashionabel Kafé. Det hele Lokale straalere i Guld og Hvidt ... der er ødslet med Glanslak, Gyldenlæders Tapet samt guldsirede Piller. ... Kaféen vil faa sin første store Dag ved Kongeparrets Guldbryllup d. 26. ds.

GULDKUREN.

Danmarks første og betydeligste samt den eneste af de kommunale Myndigheder her i Landet autoriserede Kur for Drikkesyge, Morfinisme. Sanatoriet, Hollændervej 1, modtager 1. Kl. Patienter til en moderat Betaling og meddeler nærmere Oplysninger.

Victor Holmes. Guldkuren. Kjøbenhavn V.

Guldbryllup i gyldent Solskin

Glücksborg-Vejr.

27. Maj.

Dagen igaar oprandt med Solskin og Sommer, Fest og Jubel, med Varme baade indvendig og udvendig, som man kunde have ventet, naar man huskede paa, at Hs. Majestæt altid har godt Vejr (Glücksborg-Vejr) til sine Fester.

Under Rangforordningen.

Man gør sig ikke nogen Forestilling om den Travlhed, der i disse Dage har hersket paa Amalienborg, hvor det gælder om at skaffe Plads til saa mange Fyrster under samme Tag. Vanskelighederne forstaar man først, naar man betænker, af f. Eks. den græske Kongefamilie alene har et Følge paa ca. 40 Personer, og ikke forud har opgivet, hvormange af disse der var Hofstat, og hvormange der henhørte under Tjenerskabet.

Vanskeligheden stiger, alt eftersom man kommer længere ned i Rangforordningen. Kammerfrøknerne og Kammertjenerne er Hoffurerens Skræk. En Kammertjener deler ikke Værelse med en Lakaj, og en Lakaj ikke med en Rideknægt og en Rideknægt ikke med en Kusk.

Et af Dagens skønneste Øjeblikke var, da Deres Majestæter Kong *Christian IX* og Dronning *Louise* ankom til Slotskirken, hvor de fyrstelige Slægtninge og Gæster stod opstillede udenfor Kirkefløjs-Porten for at hilse paa Guldbrudeparret.

Fejl Front.

Vi har modtaget Følgende:

Gør Topfiguren paa Kommunens Æresport ikke fejl Front?

Den Engel, der danner Toppen af Æresporten paa Amagertorv vender nemlig sit Ansigt ind mod Byen, og den Del, der regnes modsat Ansigtet, om mod Kristiansborg Slotskirke, hvorfra Majestæterne paa Guldbryllupsdagen kommer kørende for at blive budt Velkommen og lykønsket af Overpræsidenten Hr. *Klein*.

Majestæterne vil blive forbavsede ved at se denne vildfarende Engel. *Grosserer.*

Vi kan oplyse, at Englen slet ikke er en Engel, men en allegorisk Figur, der tænkes svævende foran Guldkareten. Den gør altsaa rigtig Front.

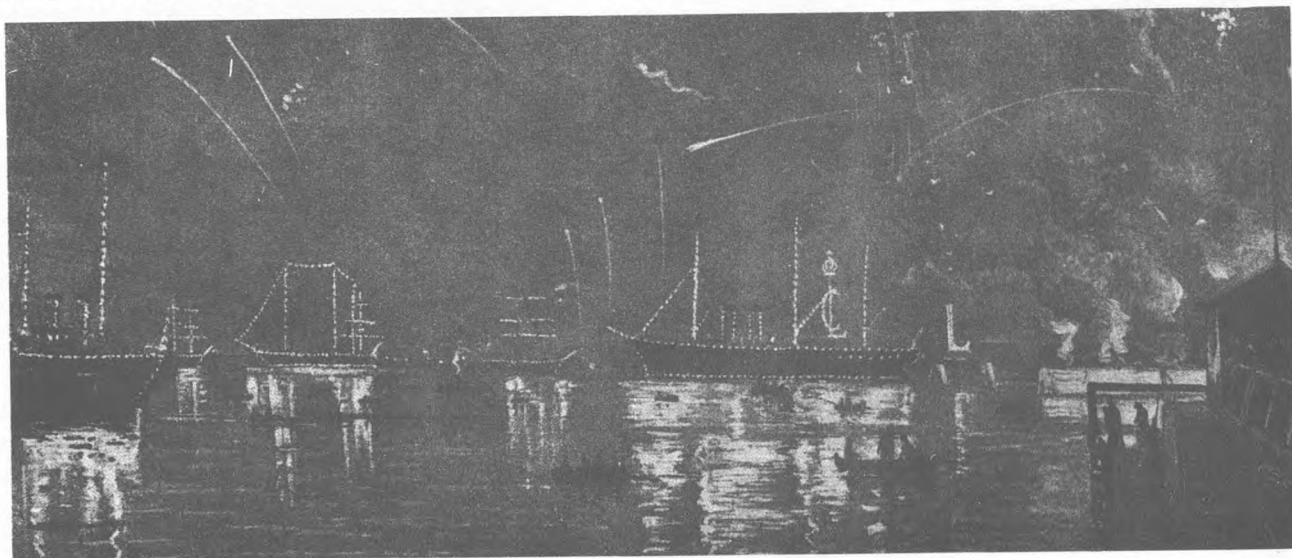
Lommetyve.

24. Maj.

Chefen for det russiske Opdagelsespoliti ankom igaar hertil og inspicerede straks samtlige danske og russiske Politiposter.

Det danske Opdagelsespoliti har saa vidt muligt anvendt Soldater, idet Politistyrken rimeligvis vil blive engageret paa anden Maade.

Der er nemlig igaar indløbet Telegram om, at en ungarsk Bande Lommetyve er undervejs til Kjøbenhavn, hvor de har i Sinde at oprette en lille Guldkur under Guldbrylluppet. Disse Herre vil nu faa en passende Modtagelse.

Om Aftenen var Staden illumineret. Alle offentlige Bygninger og større Forretningsejendomme var prægtigt oplyste, og fra saa godt som hvert eneste Privathus straaled Stearinlysene i Vindueskarmene. Aller skønnest var dog Illuminationen paa Rheden.

Stop nu lidt, Smit!

Et Folketog hylder Guldbrudeparret.

50.000 i Toget
og 100.000 Tilskuere.

Med to ridende Herolder i Spidsen bevægede et Folketog paa over 50.000 Mennesker sig fra Gothersgades Eksercerplads over Kulturvet ned ad Købmagergade, Østergade til Amalienborg. Det mægtige Tog, der defilerede i halvtredie Time, bestod af 117 Foreninger, som med stormende Jubel modtoges af de 100.000 Tilskuere, der stod sammenpakkede paa Fortovene. Saa godt som alle Huse, Toget passerede paa sin Vej, var prydede med Flag og Blomster.

Faretruende Trængsel paa Amalienborg.

Umuligt at beskrive den Trængsel, der opstod, da de 50.000 fra Optoget og de 100.000 fra Fortovene samlede sig ved Amalienborg. Og da de 16 Ekvipager med Guldbrudeparret og de kongelige Gæster rullede ind gennem Kolonnaden steg Jubelraabene, og Trængslen blev faretruende.

En nervøs Politiassistent til Hest.

Politiassistent Smit, som højt til Hest dirigerede Trafiken, blev saa nervøs, at han gav Ordre til at rydde Pladsen foran Slottet, og selv sporede han sin Ganger for at ride Folk ned. Kong Christian IX afværgede dog dette med en Haandbevægelse og udtalte højt de klassiske Ord: *Nej stop nu lidt, Smit —!*

Det gik saaledes bedre, end det et Øjeblik saa ud til. Menneskemængden stod taalmodigt og ventede, og idet Kongen og Dronningen traadte frem paa Slots-Altanen, lød der et Hurraraab, som ingen før eller siden har hørt Mage til. Hurraraabet varede nemlig henimod tre Kvarter.

Det mægtige Folketog passerer Kulturvet og Frederiksborggade paa Vej til Amalienborg ved Kongeparrets Guldbryllup.

Politiassistent Smit — ogsaa kaldet »Stop nu lidt, Smit«, fotograferet Aaret før, da han endnu var Overbetjent.

Et Kongeord bliver Refræn paa en Revy-Vise.

Christian IX's resolute Indgriben overfor Politiassistent Smits altfor tjenstivrige Optræden paa Amalienborg ved Guldbryllupet, hvor Kongen afværgede, at Pladsen blev ryddet, med Ordene: Stop nu lidt Smit!, er af Revyforfatterne Axel Henriques og Anton Melbye benyttet til en Vise i Revyen paa Nørrebros Theater. Kongen er bleven populær paa sine ligefremme Ord, Refrænet er paa alles Læber, og Politiassistent Smit, der iøvrigt er et sjældent flinkt og elskværdigt Menneske, vil sikkert næppe nogensinde slippe for at faa sit Navn knyttet til Visen:

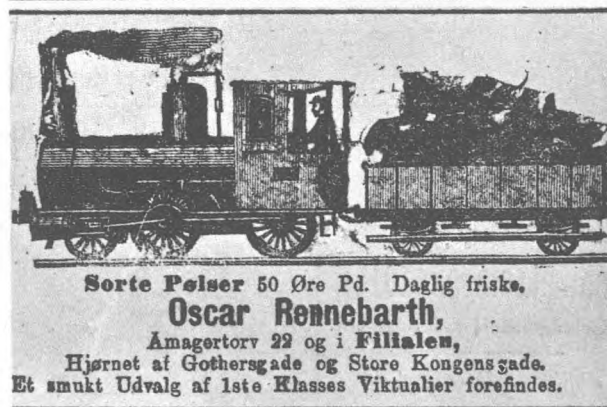
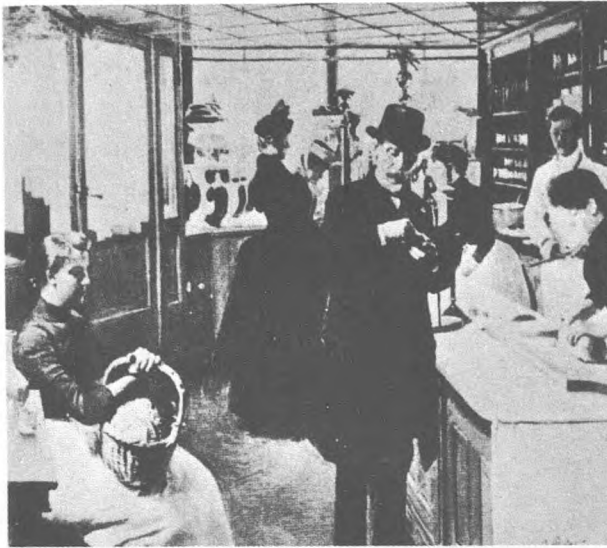
*Pyntet var hele Staden
med Grønt og Flag saa flot,
og Folk gik omkring paa Gaden
udad mod Kongens Slot.
En Assistent paa Pladsen,
Harne det har forvoldt,
modig mod Folkemassen
styred' han Gang'ren stolt.
Mens han mased paa
kom en Melding, og den lød som saa:
Nej, stop nu lidt, Smit,
du gaar for vidt, Smit,
staa hel're a', Smit,
Araberen
maa du før stille hen.*

Bort med Omnibusserne.

En Dreng paa 6 Aar blev igaar overkørt af en af disse Maskiner, der under Guldbryllupstravlheden er en Skræk for Alle.

Er det Politidirektørens Ønske, at de ganske upopulære Rumlekasser skal anrette flere Ulykker? Lad os faa de missliebige Vogne bort fra Asfalten.

Af Byens Billedbog

En Delikatesse- Kælder.

Vi bringer hoes-taaende et Billede fra *Rønnebarths* bekendte Kælder-butik paa Hjørnet af Amagertorv og Walkendorffsgade, en af de mest søgte Delikatesse-Forretninger i Kjøbenhavn. Hr. Rønnebarth, der ses i sin hvide Kittel bag Disken, har megen Indsigt i Tilberedelsen af de lækre Retter, og han har med stor Forstaaelse imødekommet det kræsnepublikums Smag.

(Nogle Aar senere forsvandt Rønnebarth en skønne Dag fra Byen. Han havde Uorden i sine Regnskaber og forduftede sporløst. Kjøbenhavnervittigheden kaldte ham fra den Dag Røndeport. Rønnebarth dukkede senere op i Kristiania, hvor han i mange Aar ved Piper-viken drev en meget søgt Kunstner-Restaurant.)

Paa Bicyklette.

13. Maj.

Man vil have bemærket, at ingen af Kongehusets Medlemmer, Adelen eller dens Damer endnu har bestegt Bicyklen eller Bicykletten. Det er derfor et lille *événement* i Sportsverdenen, at Baronesse *Blixen-Finecke* i disse Dage har brudt Isen ved at tage Timer i Gothersgades Eksercerhus. Flere adelige Damer og Garderofficerer vil følge efter, og inden ret længe cykler hele vort Aristokrati.

*

15. Maj.

I Anledning af vor Notits om, at Baronesse *Blixen-Finecke* for Tiden rider paa Bicyklette, meddeler man os, at Prins *Valdemar* ogsaa har begyndt at øve denne Sport. Prinsen skal engang tidligere have forsøgt sig paa Ordinary, men rider nu paa lav Maskine.

Vor Brevskriver meddeler samtidig, at fremmede Landes Officerer er flittige Bicyklister. I den danske Armé rider kun Kaptajn *Rambusch*. Ogsaa fremmede Kongehusets Medlemmer gaar paa Hjul, f. Eks. Kongen af Belgiens og Kejseren af Ruslands Sønner. Ja, selv den alderstegne Dronning *Victoria* skal, efter hvad vor velunderrettede Brevskriver meddeler, have sat en ny Rekord.

*

16. Maj.

Man meddeler os fremdeles: Ogsaa flere af Marinens Officerer er flittige Bicyklister, f. Eks. Kaptajn *Middelboe* og Premierløjtnant *Hedemann*. Sidstnævnte bicyklere daglig til og fra sin Tjeneste.

Cycleclubben »Cyclisten«s Væddeløb paa Traverbanen i Charlottenlund.

Paa Billedet ses fra venstre som første Rytter Boghandler F. Kamla, ved hans Side Trikotagehandler V. O. Jessen, dernæst anden Rytter Grosserer C. L. Pedersen, Formand for Dansk Bicycle Club, ved hans Side Cyclehandler Korsholm, derpaa Aarhus-Rytteren Andersen, ved hans Side Kontorchef V. Zieseberg og endelig Aarhus-Rytteren Bang, ved hans Side Grosserer Th. Jespersen. Herren til højre med den høje Hat er Starteren, Grosserer L. Grashoff. Bagved ses en Aarhus-Rytter paa høj Ordinary og ved hans Side Malermester Otto Bendix. Blandt Tilskuerne ses til højre for Flagstangen i hvid Kjole Frk. Ellen Hørup og Overretssagfører Edm. Warburg. Midt i Billedet med Hvidt paa Hatten Fru Elisabeth Hassing.

Vi, der bærer Danmark!

Til Dr. Georg Brandes.

21. Juli.

Min Ven.

For ikke længe siden trykkede vi hinandens Haand ude paa Skibskirkegaarden i Kjøbenhavn.

Det var, da vi havde fulgt min gamle Fader til Jorden.

Jeg kan sige Dig, det smærtede ham dybt, dengang Du og jeg skiltes. Vi — han og jeg — stod i Grunden hinanden saa fjærnt gennem hele Livet. Han var mig for usammenfat, for positiv, maaske for nøgtern, Hædersmand, som han levede Livet, og Helt som han langsomt døde.

Jeg bøjer mig hverken for Din Autoritet, hvor begrundet den end er, dine Kundskaber, hvor mange de er, din Produktionssevne, der er i Slægt med min, din Stilling som Fører i den store Falanx af frie og frelste Mænd. Jeg ved saa omtrent nu, hvad jeg duer til; og jeg duer mindst af alt til at være i nogen Livvagt.

Vi ses maaske — eller rimeligvis — aldrig mere; det er kun Smaapiger og tarvelige Journalister, som »forsones« igen. Men fra den Dag derude ved den gamle Professors Jordfæstelse er jeg Din Ven.

Vi er — højt regnet — et halvt Hundred Mennesker, som bærer dette Land, og for hvem det er en Lidelse at bære. De fleste af os holder det kun akkurat ud at være derhjemme og »bære«. De, som kan, vandrer ud — men tager hele Byrden med sig.

Hvad mig angaar, jeg har faaet min Ungdoms Vikingskib sat i Søen igen, og jeg agter at fare.

Vær sikker paa Et: Du skal faa Fornøjelse af mig, Du og »Menigheden«. Jeg staar stadigvæk i Gæld til begge; i størst til Dig.

Leve Danmark! leve Friheden!

Din

Holger Drachmann.

Det nye Raadhus.

19. Juli.

Iaftes blev Raadhussagen endelig afgjort. I over to Timer diskuterede man atter Arkitekt *Nyrops* Plan, som sidste Mandag gav Anledning til saa overvættede megen Tale. Det var iaftes i ganske overvejende Grad Modstanderne af Planen, som havde Ordet, og de sparede ikke paa Krudtet.

Resultatet af de mange Ord var, at Flertallets Forslag om at lade Hr. *Nyrop* bygge Raadhuset efter den Plan, han har givet, blev vedtaget med stor Majoritet.

Professor A. G. Drachmann.

Anders Georg Drachmann.

3. Juli.

Professor, Dr. med. A. G. Drachmann døde igaar Morgen. Han var født 1810 og vilde i Efteraaret have fyldt sit 82de Aar.

Det er et betydeligt, i bedste Forstand menneskeligt Liv, fuldt af mandigt Arbejde og mandig Livsglæde, der slukkes med gamle Professor *Drachmann*. Med utrættelig Flid arbejdede den unge Kirurgus paa at fylde Hullerne i sin Viden, han naaede at blive en almindelig afholdt og i sit særlige ortopædiske Fag oprigtigt anerkendt Kollega af de mange fremragende Læger, han kom i Berøring med. Hans Virksomhed for Sundhedspleje, Skolehygiejne og Gymnastik, især Syge- og Kvindegymnastik, vil være kendt i vide Kredse.

Han var et sjældent elskeligt Menneske. Hvor han var Læge, var han ogsaa Ven. Selv blandt Meningsmodstandere taalte man meget af den selvstændige, frit tænkende og lunt overlegne Oppositionsmand. Han indbød ikke til Lovtaler, paa en Gang beskedent og dog paaholdende paa sin Ære med lidt af en *self-made-man's* Mistænksomhed, som han var.

Til Holger Drachmann.

28. Juli.

Kære Drachmann!

For mig, hvem Din Fader under ualmindelige Forhold havde vist sjældnen Velvilje og Sympati, men aldrig havde haft Lejlighed til at tilkendegive de Følelser, han indgød, var det en Fornødenhed at bevise ham, hvad man kalder »den sidste Ære«.

Vi mødtes efter lang Tids Forløb ved hans Grav, og Du har villet, at med ham, der gerne havde set alle frugtbare Kræfter i Danmark forbundne, skal for bestandig en gammel Tvist være begravet. I et smukt Digt fra Oktober ifjor rakte Du mig din Haand og trak den paany tilbage. Ved Din Faders Grav rakte jeg Dig min, og tag min Tak for det Haandtryk, hvormed Du har grebet den.

I hvad Du siger om Danmark, er der en Smule Øjeblikks-Overmod. Det vilde ingensteds se godt ud, om en Gruppe Mænd gav sig til at hævde, at det var dem, som bar deres Land.

Tidligt var Du lovende, som det kaldes. Du er i anden Forstand lovende endnu. Ingen har fra først af haft mere Glæde af at se Dine Ævner spire og vokse end jeg. Ingen vil det volde mere Glæde at se Dig fremdeles vokse og vinde som Personlighed og som Kunstner.

Din

Georg Brandes.

Levende Fotografier.

4. August.

Cirkushaven foreviser i disse Dage en Samling *levende Fotografier*. Ved Hjælp af et halvt Hundrede sammenhængende Øjebliksfotografier er det lykkedes at præstere adskillige ganske vellykkede Portrætter af Dyr og Mennesker i den lebendigste Bevægelse. Man ser en Hund i fuld fart med viftende Hale og Tungen ud af Halsen, og det pudsigste er, at den ikke kommer ud af Stedet; thi det er jo kun selve Bevægelsen, der gengives, ikke Stedforandringen.

Kolera-Angst i Kjøbenhavn

Ligvogne passerer Dammtor i Hamborg.

Koleraen raser i Hamborg.

30. Juli.

Koleraen raser fremdeles med usvækket Kraft i Hamborg. Man havde haabet, at det kølige Vejr skulde hidføre en Bedring i Tilstanden, men disse Forhaabninger er ikke gaaet i Opfyldelse.

Vogne med Kolerasyge ruller uafbrudt gennem Gaderne, og hvert Øjeblik ser man ogsaa Ligvogne, som oftest uden Følge af nogen Sørgende. Hos Ligkistefabrikterne arbejdes uden Rist eller Ro, og dog er det næsten umuligt at faa alle de Kister færdig, som der indløber Bestilling paa.

Desinfektionsvæske Nr. 2

efter Lægforeningens Anvisning
faas i

Teknisk Materialhandel,

Ny Østergade 2 i Kæld.

4513

„Hvad skal man drikke?“

Ifølge Forsøg, anstillede i Pasteurs Institut, dræbes Kolera- og Tyfusbaciller i en selv fortyndet Citronsyreopløsning (0,15 Gr. Citronsyre pr. 1/4 Pot). I Overensstemmelse hermed har vi fremstillet

kulsyre **Citronsodavand.**

Plej din Sundhed og køb et Kloset

i Tide, da det bør have i hver Familie, anbefales **Sovekammerklosetter** fra 10 Kr. til højere Priser, tillige anbefales **Vandklosetter**, **Luft-Marians Klosetter** samt ny Patent **Tørvemelsklosetter.**

Ærbødigst

Holger Kjølstad,

Købmagergade 65.

4492

Intet Koleratilfælde i Kjøbenhavn.

30. Juli.

Iforgaars Eftermiddags blev Øresundshospitalet allarmet ved Efterretningen om et Koleratilfælde. Det var en Kone paa ca. 30 Aar, der boede i Magstræde. Hun blev hurtigst muligt bragt ud paa Øresundshospitalet til Observation for Kolera. Patientens Ankomst vakte et livligt Røre paa Hospitalet, hvor der var en stor Mængde Haandværkere beskæftigede med Reparationer. De tog alle iltomt Flugten, saa snart de hørte Tale om Kolerapatienten, og efterlod en stor Del Værktøj og Ejendele.

Igaar Formiddags blev den Syges Klæder og Sengklæder højtidelig opbrændte paa Blegdamshospitalet, men allerede ved Middagstid var Lægerne paa Øresundshospitalet enige om, at der ikke var Tale om Kolera.

Colera morbus.

Kun Carbolsæbe er desinficerende mod Smitte, brug den til alt.

Ølunds Møllers Carbolsæbe

er en Specialitet og indeholder kun reen Carbolsyre, hvis Lugt tildels er dækket. Forlang den i enhver Urtekram og Materialhandel. 3454

Præservativ mod Kolera.

For at holde Fordøjelsen i Orden og Appetiten vedlige anbefales:

Meyer & Henckels

Krydder-Snaps

(Gulddraaber),

der paa Grund af sit Indhold af særlig udsøgte bitre og aromatiske Stoffer er det bedste Præservativ mod de Sygdomme, der opstaar paa Grund af mangelfuld Fordøjelse og Appetitløshed. 4361

Pr. Bttl. 0.65 uden Fl.
Meyer & Henckels Aktieselskab,
60, Købmagergade 60.

Fare for Smitte — og Midler mod Kolera

Tjæders Insektpulver.

Faas overalt
fra
Tjæder,
Postadr.
Kjøbenhavn V.

5137

Den truende Kolerafare.

2. September.

Ministeriet har bestemt sig til i Anledning af den truende Kolerafare at benytte Grundlovens § 25 ved at udstede en foreløbig Lov angaaende yderligere Foranstaltninger mod Indførelse af asiatisk Kolera.

Prins Christian og Koleraen.

4. September.

Der maa være faret en antagelig Portion Angst i det gode Aarhus-Publikum — skriver »Demokraten« —, siden de forsømmer en Teaterforestilling, hvor Prins Christian er tilstede. Maaske enkelte har haft deres Betæneligheder netop som Følge af Prinsebesøget. I Torsdags rygtedes det nemlig over den ganske Stad, at Prinsen paa en Ridetur i Byens Omegn havde fundet en kolerasyg Mand i en Grøft. Man fortalte, at Prinsen havde anmeldt det sjældne Fund for Politiet. Dette fandt imidlertid ved nærmere Eftersøgning ingen Kolera-patient, men erfarede, at den syge Mand havde været plakatfuld.

Rædslerne i Hamborg.

En Læge, der er ansat ved Kolerabarakkerne i Hamborg, giver følgende Skildring af de frygtelige Tilstande:

Hvad man ser, spotter enhver Beskrivelse. Selv den vildeste Fantasi kan ikke udmale, hvad det vil sige at være Vidne til disse Kvaler.

I Sygevoogne, der nærmest ligner almindelige Drosker, ligger undertiden fire Personer — Døde og Levende mellem hverandre. Som oftest dør Patienterne i Løbet af to, tre Timer, naar de ikke faar Lægehjælp.

De mest rystende Scener forefalder om Morgenens, naar Patienternes Slægtninge og Venner banker paa Lægestationens Port for at spørge efter deres Kære. Ofte kan man slet ingen Besked faa, da mange Patienter indbringes i bevidstløs Tilstand og dør, før man faar deres Navne at vide.

Mod Kolera

bør Enhver tage sine Forholdsregler.

For det Første: Føre et maaeholdent Liv.

For det Andet: Desinficere.

For det Tredje: Holde Maven i Orden.

Det Første maa Enhver selv om.

Det Andet opnaas bedst ved at bruge **Colutol-Opløsning**, hvis lave Pris, 0,25 pr. 1/2 Fl., tillader Enhver at bruge det.

Det Tredje opnaas ved at bruge

L. D. Egelunds

Ægte St. Croix-Bitter,

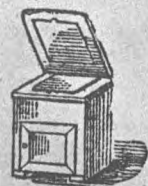
„Benyt kun eget Kloset“,

skriver Lægeforeningen iblandt Forholdsreglerne mod Kolera, og anbefales i Henhold hertil min Fabrik af alle Slags

Klosetter fra 10 Kr.

C. Søller,

Knabrostræde 12.

Obs. Ældre Klosetter repareres, desinficeres og forsynes med ny Besætninger. 4561

Den tidligere Redaktør af »Adresseavisen«, nuværende Bagermester Lorry Feilberg i Vimmelskafet bekendtgør følgende:

Brød.

Brødet bragt frit hjem.

I flere Byer i Udlandet faar som bekendt Familier, der ikke bor i Nærheden af større Bagerier, deres Brød tilbragt.

Dette System har forskellige Fordele fremfor Brødsalgssystemet.

1) Det kræver færre Omkostninger.

2) Brødet kan derfor af Producenten gøres bedre.

3) Publikum faar altid friskbagt Brød.

4) Tyendet spares ofte for en lang Vej, og endelig,

5) er Systemet mere rentligt, da Brødet ikke skal passere saa mange Hænder.

Jeg agter derfor — hvis Idéen finder den fornødne Tilslutning — at indføre nævnte System i de forskellige Kvarterer i Kjøbenhavn.

Til en Begyndelse vil de nærede Beboere af

Gammelholmskvarteret

kunne faa Brød tilbragt paa ovenomtalte Maade.

Bestillinger paa

daglig Brødlevering,

Rugbrød, Hvedebrød, Fløde o. s. v., modtages i min Butik, Vimmelskafet 36 (3 x 12), hvor alle nærmere Oplysninger gives.

Klokkeslettet, til hvilket Brødet ønskes, bedes nøjagtigt anført.

Det er en Selvfølge, at enhver Ordre — selv den mindste — vil blive prompte besørget.

Den sædvanlige Tilgift beregnes.

Andre Kvarterer.

Skulde der indløbe Forespørgsler eller Bestillinger fra andre Bykvarterer — Frederiksborggadekvarteret, Nørrebro, Vesterbro, Østerbro, Kristianshavn etc. — vil der blive truffet Foranstaltninger til snarest at kunne efterkomme saadanne Ønsker.

3839

Lorry Feilberg.

Fra Ægteskabets Overdrev

Ægteparret Drevsen.

Gift i 70 Aar.

Den yderst sjældne Familiebegivenhed, at Ægteparret Drevsen paa Strandmøllen den 30. August kan fejre sin 70. Bryllupsdag, har vakt Interesse og Deltagelse i vide Kredse.

Den Drevsenske Familie har i næsten to Aarhundereder været Danmarks Papirmagere par excellence. Det er nu 199 Aar siden, at denne oprindelig fra Hannover stammende Slægt begyndte at »gøre Papir« paa Strandmøllen.

Dampsporvognens Endeligt.

26. August.

Saaframt det maa være tilladt at tale om noget andet end Koleraen, saa vilde vi gjerne tale lidt om Dampsporvognen, om dens syndige Leben, nærforestaaende Død og mislige Eftermæle. Amen.

Husker De den Tid, da Dampsporvognen var i Vælten? Hver Morgen bragte Bladene dramatiske Beskrivelser af den foregaaende Dags Massakre. Selvfølgelig voksede derfor Dampsporvognens Popularitet. Det var den Tids Mode, men altfor snart blev Folk kede af de evige »Ulykkestilfælde paa Strandvejen«.

Det betragtes nu som givet, at Selskabet ikke kan fortsætte Driften længere end til Oktober.

Dampsporvognen munter sig paa Gravens Rand. Igaar kørte saaledes et Lokomotiv fra Trianglen og lod Passagererne og Konkuktøren blive tilbage.

Igaar slog den triste Time, da Geheimeetatsraad Tietgen om et af sine Foretagender officielt maatte erklære, at det ikke længer kunde gaa. Hr. Tietgen erklærede paa Forespørgsel, at der ikke behøvedes nogensomhelst Beslutning om Driftens Ophør. Den vil

Skandinavisk Ægteskab.

6. Oktober.

Henrik Ibsens eneste Søn, Dr. Sigurd Ibsen, holder den 11te Oktober Bryllup med Bjørnstjerne Bjørnsons ældste Datter, Frøken Bergliot.

Denne Familiefest, der fejres paa Aulestad, vil vække megen Opsigt i den literære Verden. Man har sagt om Ibsen og Bjørnson, at de var for store til at kunne rummes i det samme lille Land. Og da for nogen Tid siden de to Digtere var indbudte til en fælles Ven i Kristiania, beskæftigede man sig i Norges Hovedstad levende med det Spørgsmaal, hvem af dem, der skulde sidde paa den første Plads.

Dette Etikettespørgsmaal, der er rejst af Publikum, vil ved Brylluppet blive løst til Publikums Tilfredshed.

Sigurd Ibsen og Bergliot Bjørnson.

i alle Tilfælde ophøre af sig selv — fordi der ikke er Penge til at fortsætte for.

Ægteskabstilbud.

En midaldrende Mand i god Stilling søger af Mangel paa Bekendtskab ad denne Vej en Hustru. Der ses ikke saa meget paa Formue som paa Huslighed, roligt Gemyt, Danelse og Ydre. Da Bekendtskab ønskes først, anmodes Familier med giftesærdige Døtre om i Ekspeditionen at nedlægge Billet mrkt. »Hyggeligt Hjem«. Nøjagtigst mulige Oplysninger udbedes. I Tilfælde præsteres fuld Legitimation. Diskretion selvfølgelig. 3715

Da Øksen faldt for sidste Gang!

Dømt til Døden.

30. Juni.

For tredje Gang er Tugthusfanger Jens Nielsen dømt til Døden for Forsøg paa Mord.

Jens Nielsen er født i Jyderup paa Sjælland den 21. November 1862; han er saaledes, 3 Gange dømt fra Livet, endnu ikke 30 Aar gammel. Det er i Straffeanstalten, han i Løbet af 8 Aar har erhvervet de tre Dødsdomme for Mordforsøg paa Fængselsbetjente.

Han forklarer selv, at Motivet er Had til Samfundet og endnu mere Rædsel for det evige ensomme Fængsel.

7. Oktober.

Højesteret stadfæstede i Gaar Dødsdommen over Jens Nielsen.

Alt parat til Henrettelsen.

Horsens, 7. November.

En af de Første, der imorges var paa Benene i Horsens Tugthus, var Hr. Sejstrup og hans Rakkerknægt. I et Materialskur havde Bøddelen hensat Blok og Økse. Disse Redskaber bar han nu ind i Tugthusets vestlige lille Gaard.

Denne Gaard, der er 40 Alen lang og 25 Alen bred, er paa de 3 Sider omgivet af høje Fængselslænger, hvis tilgitrede Vinduer giver Pladsen et lidet hyggeligt Udseende.

Henover Gaarden, der ellers bruges til Kuloplæg, var der om Aftenen strøet et Læs gult Sand.

Skarpretteren Sejstrup hygger sig i sit Hjem.

Jens Nielsen lægger koldblodigt Hovedet paa Blokken.

En rystende Begivenhed, der vel nok bliver den sidste i sin Slags i Danmark.

Horsens, 7. November.

Da alt var i Orden, og der var blevet dødsstille i Gaarden og bag Væggene, gav Borgmesteren et Tegn. Sejstrup trak Frakken af og lagde den henover en Trækasse, saaledes at Klædningsstykket dækkede Øksen. Derpaa aabnedes den vestlige Dør, og alle Blikke rettedes mod den Dødsdømte.

Staaende mellem fire solide Fangevogtere syntes Jens Nielsen lille som et Barn. Han var ligbleg, og hans uredte Haar gav ham et forvildet Udtryk. Han var iført Fangedragt: graa Trøje, kort Vest, Knæbenklæder, graa Strømper og Filttøfler, som han selv havde lavet. Saa snart han traadte ud, søgte hans Blik op over Murene, hvorfra en svag Mumlens røbede Fangernes Interesse.

Et pinligt Optrin.

Den Dødsdømte springer bort fra Præsten.

Idet Borgmesteren nu vilde tale, kom det til et Optrin, som imellem de Tilstedeværende vakte en usigelig Bestyrtelse.

Pastor Haffstrøm, der hidtil havde holdt sig i Baggrunden, traadte nemlig hen til Fangeren og sagde til ham i en stærkt bevæget Tone: »Din sidste Time er . . .«

Fangeren hørte ikke mere, før han som stukket af en Giftsnog sprang i Vejret, smuttede mellem to Betjente og løb 7—8 Skridt til Siden, idet han med hæst Røst raabte: »Jeg har intet at tale med Dem om, ti!«

Dette pludselige Udbrud forskræ-

kede Forsamlingen, navnlig Rakkerknægten, der ængstelig trykkede sig op ad Muren. Men Sejstrup bevarede sin Ro og greb til Øksen. Hvad kunde der ikke være sket, om Jens Nielsen havde sonderrevet Bastbaandene og grebet Bødlens Vaaben.

Præsten, der var bleven ligbleg, nærmede sig igen og sagde: »Maa jeg da bringe Dig en Hilsen fra Din Søster.« Herpaa svarede Jens Nielsen ikke, men han blev først rolig, da han med sine blodunderløbne Øjne saa, at Præsten fjærnedes sig.

De sidste rædselsfulde Øjeblikke.

Borgmesteren traadte nu frem for Fangeren:

»Nu forinden Deres Livslys slukkes,« sagde han højtideligt, »spørger jeg Dem, om De vil høre Præstens Ord.«

Jens Nielsen (højt): »Nej.«

Borgmesteren (idet han lægger sine Hænder paa Fangens Skuldre): »Saa Gud være med Dem da. Farvell!«

Jens Nielsen: »Tak, Hr. Borgmester og — Farvel!«

Borgmesteren (til Bøddlen): »Vil De gøre Deres Pligt!«

Et tragi-komisk Sekund.

Til trods for det alvorlige i Situationen lykkedes det for et Øjeblik Hr. Sejstrup at give Handlingen et komisk Skær. Sejstrup, der ligesom den ængstelige Rakkerknægt var i civil Dragt, bukkede sig nemlig høfligt mod Jens Nielsen og sagde: »Vær saa artig!«

Jens Nielsen sprang selv hen til Blokken.

Og Jens Nielsen lod sig ikke nøde. Han formelig sprang hen til Planken, lagde sig paa langs, sprællede lidt med Benene for at komme rigtig op, og trykkede derpaa Hagen ned i Falsen. For Bøddlen, der ikke havde givet ham Bind for Øjnene, var der ikke andet at gøre end at lægge Bøjlen om hans Nakke. Det Hele varede ikke en Hundreddel af et Minut.

Der herskede i Gaarden en Stilhed som paa Bunden af en Brønd. Fangeren laa udstrakt med Ryggen opad, rolig som en Mus. Hans ene Filtsko var faldet paa Jorden; mekanisk tog en Betjent den op og holdt den i sin Haand, medens alle Øjne, rundt om op over Murfladen og helt op til Tagskægget kun saa' en eneste Ting, en hvid Stribe: Delinkventens mellem to Jærnbøjler fremstrakte Hals.

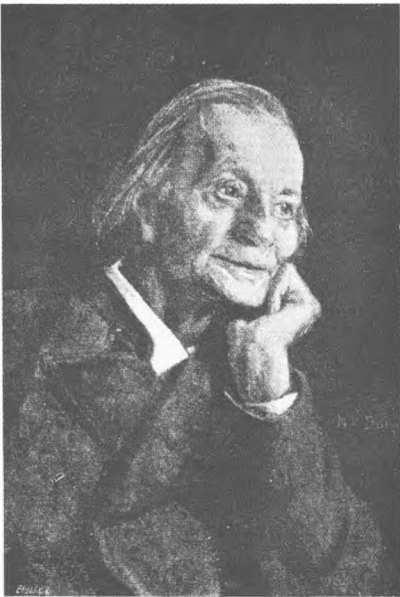
Og Øksen falder.

Og langsomt over denne Hals hævdede sig en vældig bred, blinkende Økse, til den pludselig faldt og overskar et Hovede fra en Krop. Klokkeren var da 7,15. . . .

Der kom ikke ret meget Blod; kun et Par Draaber var at opdage i det gule Grus. . . .

(Henrik Cavlings Referat.)

To Digtere dør - og Scenens Skønhed

Jens Christian Hostrup.

Hostrup død.

22. November.

Igaar døde Digteren *Jens Christian Hostrup* 74½ Aar gammel.

Han levede som en Fredens Mand, med et lykkeligt Sind og i Harmoni med sig selv og Danmarks lille Verden.

Nu ved hans Død vil Mange mindes, hvor hjærteligt de lo ad hans muntre Stykker, hvor ofte de hørte

hans smukke Digte synge. Hostrups Komedier var mangen en dansk Drengs første og bedste Læsning; og Skuespillere og Publikum staar i Gæld til ham for gode Timer. Han var en Digter, en Personlighed af Betydning.

Chr. Richardt død.

19. December.

Atter har Døden bortrevet en af de gamle Digtere. Pastor *Chr. Richardt* døde ifølge Telegram til Ritz. Bur. igaar Morges efter længere Tids Sygeleje.

Den elskværdige og afholdte Forfatter blev 61 Aar gammel.

Ved *Christian Richardts* Død mister Danmark en af sine elskværdigste Personligheder og vistnok sin ypperste Sprogkunstner i bunden Stil. Hans Omraade som Digter var snevert, men han var af allerførste Rang paa sit Felt. Ingen har i vore Dage naaet hans rene og udadledige Mesterskab i Versbehandlingen. Han var her fuldstændig original.

Han var samvittighedsfuld som Menneske, samvittighedsfuld som Kunstner, og det var denne Egen-skab, der fik sit Udslag i hans Digt-nings strenge Form og fuldtlødige Klang.

Fru Julie Secher.

Fru Julie Secher død.

3. December.

Igaar Morges døde Fru *Secher*. Hun blev syg under Prøverne paa *Kolumbus* — et Blodkar sprang i Halsen —, men det viste sig snart, at hun ogsaa led af anden Svagelighed. Det er Tuberkulosen, som nu har bortrevet hende i en ung Alder. Hun blev kun 32 Aar.

Atten Aar gammel debuterede hun som Frk. *Julie Lund* paa Det kgl. Teater. Hun gjorde straks stor Lykke. Hendes Skønhed bidrog naturligtvis hertil. Nu ved hendes Død maa det vel siges, at hun ikke kom fuldt saa langt, som hendes Talent gav hende Krav paa og Forpligtelse til; men Budskabet om hendes Død vil vække megen Deltagelse i Teaterkredse og hos det københavnske Teaterpublikum. Sine Fejl tiltrods var hun blandt de dygtigste yngre Skuespillerinder herhjemme.

Vore gamle Lurer.

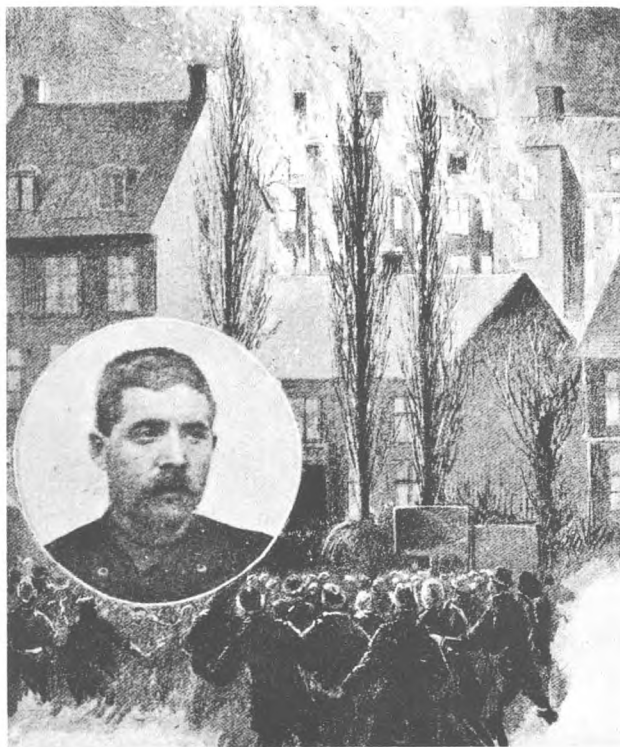
15. December.

Aaret 1892 har været et notabelt Aar i dansk Musikhistorie. For første Gang gik en dansk Opera, »Heksen« af *Enna*, med hurtige og sejrige Skridt ud i Europa. For første Gang kreerede Københavns Universitet en Doctor *Philosophiae instrumentalis*, nemlig Hr. *Angul Hammerich*. Og for første Gang skete det, ved samme Dr. *Hammerich*, at vore gamle Lurer blev prøvede musikalsk og kendte ikke mindre mærkelige at være i særlig musikhistorisk end i arkæologisk Henseende. Disse Lurer, en af vort Nationalmusæums store Skatte, ere fundne i Moser, hvis Vand forbavsende har bevaret dem. Sammen med Dr. *Hammerich* har flere Kapelmusici eksperimenteret med dem.

Lurerne fra Moserne i det gamle danske Rige ere en af Kulturhistoriens største Mærkværdigheder.

Aaret gaar ud i Ulykkers Tegn

Brandstedet paa Frederiksberg. I Cirklen den kække Redningsmand Niels Pedersen.

Skæbnesvanger Ildebrand i Gaar paa Frederiksberg.

Brandvæsenet stod magtesløs.

7 Mennesker indebrændt.

11. December.

Kjøbenhavn underrettedes igaar Formiddags om den rædselsfulde Ulykke, at over et halvt Dusin Mennesker var omkomne ved en ganske almindelig Husbrand ude paa Frederiksberg. Brandens Ofre var Enken *Trepesen*, 31 Aar, hendes Moder og 3 Børn: Albert 10 Aar, Lorentz 12 Aar og Clara 4 Aar, endvidere Brolægger *Jensen* og Arbejdsmand *Haagensens* Kone.

De laa igaar Side om Side ude i Frederiksberg Sygehus' Lighus. Kun den Kone, der var sprunget ud af Vinduet, er kendelig.

Alle var igaar enige om to Ting: at Ulykkens uhyggelige Omfang skyldes det skandaløst indrettede Hus med de sammenbyggede Trapper, der ikke gjorde Virkning for mere end én, og at Brandvæsenet havde vist sig langt fra at være tidsvarende.

En heltmodig Redningsmand.

Under Forvirringen ved Branden opdagede man oppe paa Taget en Kone, Enkemadam *Nielsen*, med sine tre Børn. De sad i Tagrenden med Benene hængende ud over den gabende Afgrund og raabte om Hjælp. En Arbejdsmand *Niels Pedersen*, der selv havde reddet sig ud i det blotte Linned fra 2den Sal, ilede op paa Loftet og slog Hul paa Taget, hvor han krøb ud og ved Hjælp af et Tov reddede Enken og Børnene ind paa Loftet og ned ad den ikke beskadigede Trappe. Han udførte sin Heltegerning ganske ene, under største Fare for sit eget Liv og med en Snarraadighed, der søger sin Lige.

Atter en Kæmpebrand.

Svanemøllen totalt nedbrændt.

13. December.

Igaar Morges omtrent Kl. 4 er *Svanemøllen* brændt. Ved Middagstid var hele Møllens firelængede Bygningskompleks en rygende Ruin. I den store Vindmølle, der var bygget ovenpaa den treetages høje Dampmøllebygning, greb Ilden om sig og forplantede sig til hele Bygningskomplekset.

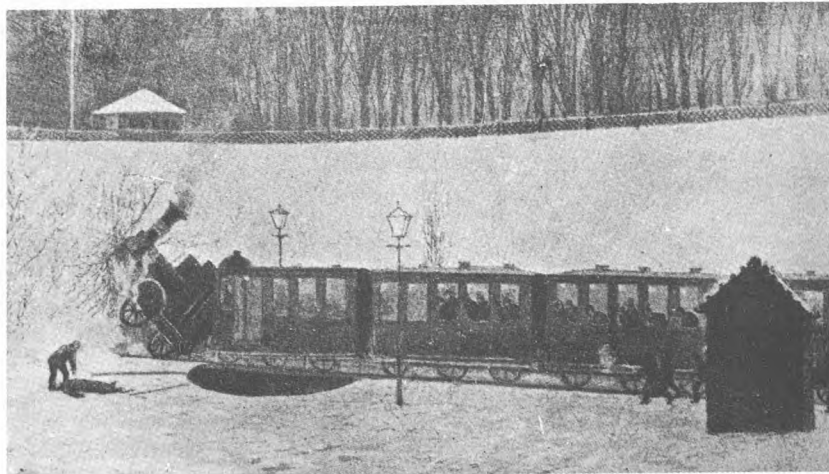
Brandskaden anslaaes til henimod 500,000 Kr.

Klampenborgtoget løber løbsk! Lokomotivføreren og Fyrbøderen dræbt.

Januar 1893.

Da et af Togene Nytaarsaften kom fra Kjøbenhavn til Klampenborg, standsede det ikke, som det skulde, foran Stationen, men gled med rask Fart forbi denne ned over Drejeskiven og løb ind mod den høje Jordvold, der afslutter Banelinien. Det saa et Øjeblik ud, som om der skulde indtræde en skrækkelig Katastrofe; de i Toget værende Passagerer saa vel som de paa Stationen værende Tilskuere vare ved at blive grebne af Panik, da det viste sig, at Toget ikke standsede. Lokomotivføreren og Fyrbøderen dræbtes paa Stedet, medens samtlige Passagerer slap med uvæsentlige Skrammer.

Ulykken skyldtes den Omstændighed, at Vakuumbremsen paa Grund af den indtraadte stærke Frost ikke vilde virke.

Billede af Jernbaneulykken ved Klampenborg, der truede med at blive en alvorlig Katastrofe.

„Magdalene“ og Politiet

Liebman og Fru Gjørling som Franz og Adelheide.

Goethe i Jernbanegade.

3. Januar.

Den ideelt anlagte Direktør Riis Knudsen opførte i Aftes paa Dagmarteatret »Götz von Berlichingen« i P. A. Rosenbergs Oversættelse og Bearbejdelse, — en anerkendelsesværdig Opgave, der nok vil bringe Laurbær men næppe fulde Huse. Fremstillingen var gennemarbejdet og dygtig, skønt Alfred Møller som Götz manglede Liv og Nuancering. Blandt de andre Rollehavende maa nævnes den unge Robert Schyberg, Hr. Liebman, Fru Gjørling og Hr. Martinius Nielsen, der spillede meget dæmpet og diskret. I det Hele var Tonen denne Gang fri for den overvættets Voldsomhed i Bevægelser og Raab, som Jernbanegade ellers hyppigt runger af.

Professor Phister drager Sværdet. »Et Nødværge«.

10. Januar.

I Gaar er der udkommet en Piece af selve Professor Phister til Tilbagevisning af de Beskyldninger og Angreb, som Fru Heiberg har rettet imod den gamle Kunstner i sine, man kan vel snart sige: berygtede »Erindringer«. Med en Klarhed og Vittighed, der er beundringsværdig hos en 85-aarig Mand, gennemgaar han Fru Heibergs »Hukommelsesfejl«, og det er ikke Smaating, man ved denne Lejlighed faar at vide. Den gamle Kunstners jævne Forsvarsskrift bør ikke forbigaaes af nogen, der har læst Fru Heibergs saa raffineret sammenstillede Erindringer.

Litterære Studier.

Dr. Sophus Schandorph aflagde i Aftes et Besøg paa en halv Times Tid i det gemytlige Etablissement »Kisten«. Han vilde gøre Studier til en ny Roman, som han har under Arbejde. Digteren syntes levende tilfreds med, hvad han saa og hørte, skønt det hverken var Goethe eller bodfærdige Magdalener.

Gustav Esmanns nye Drama, „Magdalene“, paa Kasino.

En stærk Kritik af Sædelighedspolitiet,
og en original, betagende Slutscene.

12. Januar.

Saa oprandt da endelig Premiøren paa Gustav Esmanns med saa megen Interesse imødesete Samfundsskildring »Magdalene« paa Kasino. I en Art Hogarth'sk Billedrække fremstiller Forfatteren en ung Pige, der forføres, bortvises fra sit Hjem og kommer i Kløerne paa Sædelighedspolitiet, skønt hun er sin Elsker saa tro som en Ægtehustru. Forfatteren paaviser her en Brøst i vor Lovgivning og antyder, at det københavnske Sædelighedspoliti ofte optræder med unødvendig Brutaltitet.

Den mystiske Person.

Stykkets Slutning er original og gribende. Ved Hjælp af en Veninde, der er sunket adskillige Grader dybere end hun selv, bliver Stykkets unge Heltinde til Slut »frelst« af en mystisk Person, — et Sindbillede paa Humaniteten, — der vises i Skikkelse af en Gaardmissionær. Medens Missionærens lille Gaardmenighed synger, viser han sig i den unge Piges Stue, taler Barmhjertighedens og Forsoningens Ord til de Omstaaende og tager den unge Pige med sig. . . .

Stykket vakte stort Bifald. Fru Orlamundt spillede den unge Pige med stor Dygtighed, og Fru From var fortræffelig som hendes »frelste« Veninde. Med god Maske og i rigtigt Tempo gav Hr. Ivar Schmidt den store Kvindeforfører. Der var mange Fremkaldelser, ogsaa af Forfatteren.

Wilh. Wiehe før og efter Politiforbudet.

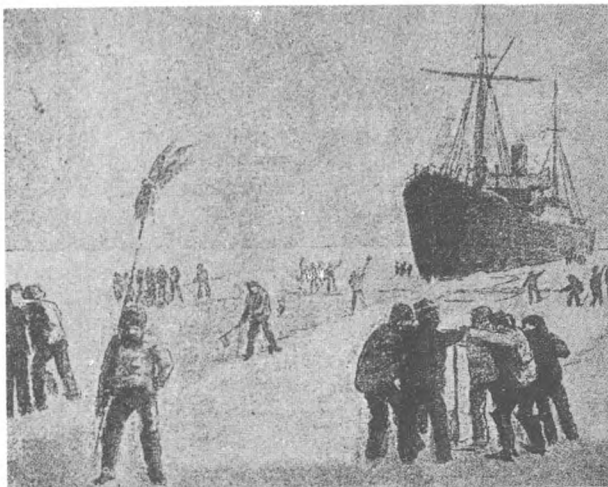
Politiet og Esmanns »Magdalene«. Politidirektøren kan ikke lide Stykket.

15. Januar.

Politiet viser Esmanns Stykke en smigrende Opmærksomhed. Første Aften var Inspektør Korn til Stede; anden Aften var det Inspektør Theodor Petersen, der benyttede Fribilletten, Og saa i Forgaars kom selveste Politidirektør Eugen Petersen. Resultatet af hans Besøg var en Tilsigelse til Kasinos »Kassedirektør« Sander (populært kaldet Kassander), overfor hvem Politidirektøren udtalte sin største Misbilligelse af »Magdalene«, hvori man jo taler direkte nedsættende om hans Sædelighedspoliti. Dette vilde han dog sætte sig ud over, men til Gengæld forlangte han, at Hr. Wilh. Wiehe, der spiller den mystiske Gaardmissionær, skulde tage et andet Ansigt paa. Hr. Wiehe havde øjensynlig anlagt en Kristusmaske, og hvis denne ikke forsvandt, vilde Kasino omgaaende miste sin Bevilling.

Hr. Wiehe har adlydt Ordren. Paa vedføjede Tegning kan man se Resultatet.

Mange Kuldegrader - og én akademisk Grad

Et Dampskib saves gennem Isen ind til Københavns Havn.

Kulmanglen.

Ude i Sundet ligger flere Dampere indefrosset i Nærheden af København, og man vil nu gøre et Forsøg paa at *save* dem ind til Havnen, d. v. s. Isen *saves* i Stykker, knuses og skubbes ind under den faste Is. Prisen for at faa en Damper savet ind menes at ville blive ca. 12.000 Kroner. Flere af de indefrosne Dampere har Kul om Bórd, og Kulpriserne i Byen er da ogsaa stærkt stigende fra Dag til Dag. Flere store Selskaber, og bl. a. ogsaa Orlogsværftet, uddeler nu Kul til deres faste Folk. Temperaturen har i Nat været helt nede paa 23 Graders Kulde!

Skibene og Dagspressen.

Avisbudene bringer i disse Dage Byens Blade ud til Skibene, der ligger indefrosne i Isen; de tager 25 Øre pr. Nummer.

Kulden kræver Ofre. Flere Mennesker frosset ihjel.

20. Januar.

Hovmesteren paa Damperen »Sjælland«, der ligger i Isen et Par Mil oppe i Sundet, var i Gaar med en Ledsager taget ind til København for at købe Proviant. Ved halv fem Tiden forlod de to Mænd Toldboden for at vende tilbage til Skibet. Men undervejs blev de overfaldet af en stærk Snestorm af Nordvest og maatte opgive at naa deres Skib. Det lykkedes kun den ene Mand at

Man kan nu køre paa Slæde tværs over Sundet.

18. Januar.

Den frygtelige Kulde har efterhaanden lukket alle vore Farvande. Nu er ogsaa Øresund helt tilfrosset. Flere Fiskere har i Dag spadseret tværs over Sundet. Desuden meddeles det, at tre Mænd fra Landskrona har passeret Sundet i en med Hest forspændt Slæde. Man kan altsaa nu køre eller spadserer til Sverig efter Behag, . . . men ogsaa sejle, da »Bryderen« stadig formaar at holde sin Rende aaben tværs over Sundet. Iøvrigt er Trafiken helt standset i Havnene.

naa ind til Østre Gasværk ved Svane-møllen; Hovmesteren kunde ikke følge med, og da en Hjælpeekspedition naaede ud til ham, fandt man ham død af Kulde og Udmattelse.

En uhyggelig Rejse.

24. Januar.

Den flinke Isbryder »Bryderen« holder stadig Renden til Sverig aaben. Paa Rejsen i Gaar opdagede man fra »Bryderen«s Kommandobro et Menneske ligge ude paa Isen, tæt ved Middelgrunden. Det viste sig at være Liget af en helt ung Mand, der lige var død, for hans Legeme var varmt endnu, da man fik det om Bord i Isbryderen. Flere Dame-Passagerer besvimele ved det uhyggelige Syn. Med Liget om Bord fortsattes saa Rejsen. Men ganske kort efter observerede man igen et Lig paa Isen, denne Gang af en ældre Mand. Og saa dette Lig blev taget om Bord, og først efter seks Timers Forløb naaede »Bryderen« ind til Malmø.

Den første kvindelige Doktor phil.

Frk. Anna Hudes Disputats.

25. Marts.

Klokken var knapt halv tolv i Gaar, da Trappen under den himmelskuende Ørn holdtes fuldt besat af Studenter og Damer, der vilde overvære den historiske Begivenhed: Den første kvindelige Doktordispu-

tats. Publikum rasede over, at Universitetet kun havde stillet et lille Auditorium til Raadighed. Da Døren til dette smækkedes op, var Rummet paa et Øjeblik fyldt til Trængsel.

Frk. Anna Hude, Doktoranden, blev ført ind af Professorerne Høffding, Steenstrup, Holm og Erslev, overfor hvem hun skulde forsvare sin Afhandling om »Daneshoffet og dets Stilling i Danmarks Statsforfatning«. Frøkenen var iført en stilfuld, sort Silkekjole, og den højtidelige Handling vilde have været ligesaa stilfuld, hvis der ikke i det overfyldte Lokale og Gangen udenfor var

Dr. phil. Frk. Anna Hude paa Kathedret under Disputatsen.

opstaaet et infernalsk Spektakel; man skreg og raabte, en Dame besvimele, Prof. Høffding søgte for-gæves at mane til Ro, . . . først da en stærk Mand havde faaet Dørene lukkede, fik man Ørenlyd. Iøvrigt forløb Disputatsen fredeligt og yderst ærefuldt for Frk. Hude.

— De skriver for meget for Professorer, sagde Prof. Erslev.

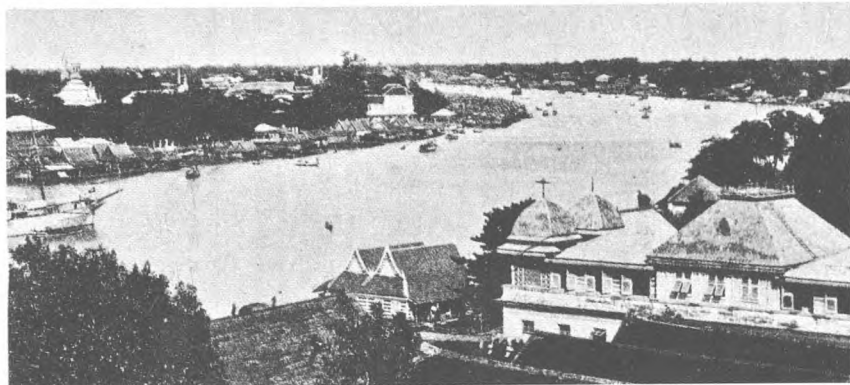
— Det skal man, naar man skriver Disputats, svarede Frk. Hude.

Frk. Hude kunde næppe tale for Bevægelse, da hun til Slut skulde bringe Universitetet den traditionelle Tak: »Gid det altid maa have saadanne Lærere«, sagde hun. . . .

Og nu har Danmark altsaa sin første Frk. Dr. phil.

Danskere i Krig med Frankrig

Frankrig angriber Kongeriget Siam. Franske Krigsskibe paa Menamfloden.

Bangkok og Menamfloden.

De første Telegrammer. Franske Kanonbaade forcerer „Barren“.

15. Juli.

13. Juli telegraferedes fra Bangkok til London, at franske Kanonbaade har forceret »Barren« under Kamp og damper op ad Menamfloden mod Hovedstaden. Der udveksledes skarpe Skud med Kystforterne og de siamesiske Kanonbaade, og der er saaledes faktisk nu Krig mellem Siam og Frankrig. Frankrig har allerede i længere Tid gjort Fordring paa et stort Stykke Land paa Siams Østgrænse, Laosgebetet ved Mekongfloden, og her er det allerede et Par Gange kommet til Skærmydsler.

Et Ultimatum.

22. Juli.

Franskmændene har nu sendt Siam et Ultimatum. Den franske Admiral har blokeret Menamflodens Udløb og truer med Bombardement af Bangkok.

Danske Skibschefer skyder paa de franske Krigsskibe.

29. August.

Posten fra Siam kom i Gaar, og man har nu faaet at vide, at de siamesiske Krigsstyrker, der var i Ilden mod Franskmændene, førtes af danske Mænd! Det var danske Officerer, der søgte at standse de franske Kanonbaade. Overalt i de siamesiske Beretninger, og især, hvor det gaar hedest til, møder man et dansk Navn. Saaledes har Major Skau samlet Mandskab og ydet Flaaden Forstærkning fra Land. Og det er Kommandør Richelieu, der er den siamesiske

Kommandør Richelieu.

Flaadens faktiske Chef. Tre siamesiske Kanonbaade var i Ilden. De førtes af Kapt. Guldberg, Kapt. Christmas og Kapt. Schmiegelow. Og det Fort, som efter bedste Evne skød løs paa de franske Krigsskibe med sine gamle Kanoner, kommanderedes af Kapt. Holck, bistaet af Richelieus Broder samt Løjtnanterne Rosenstand og Ravn!

Walter Christmas.

De danske Officerer i den ulige Kamp.

I Beretningen om den ulige Kamp hedder det: De udisciplinerede siamesiske Matroser viste sig i det kritiske Øjeblik ude af Stand til at gøre Tjeneste. . . . Mere end én af Kaptajnerne, der kommanderede de siamesiske Kanonbaade, indsaa fra Begyndelsen af det haabløse i Kampen mod de store, moderne, franske Krigsskibe, men naar de lystrede Ordren (givet af Komm. Richelieu) og vovede deres Liv, var det kun, fordi de trofast vilde gøre deres Pligt. Det er vel første Gang, det hænder, at danske Mænd i Udlandet har indtaget en saa ledende Stilling i Kampen mod en Stormagt. Deres modige Optræden har vakt Beundring i Siam. . . . Det forlyder iøvrigt, at Frankrig tænker paa at kræve alle Danske fjernede fra Siams Hær og Flaade.

Kirkelivet i Hovedstaden

Pater Lange.

»Sortebroder« Lange i Studentersamfundet.

5. April.

Den kendte franske Præst, Pater Lange, den glimrende Taler, den af alle Damer forgudede, er nu ved at afslutte sit Kjøbenhavnerbesøg for denne Gang. Som det vil erindres, har han ved tidligere Besøg udkæmpet mangen drabelig theologisk Holmgang med Lic. theol. Fenger. I Aar har man fra protestantisk Side forholdt sig tavs, medens Paterens sympatiske Prædiken og skønne Sprog har samlet store Tilhørerskarer baade i den katolske Kirke i Bredgade og ved talrige Møder. Blandt de trofaste Tilhørere var naturligvis ogsaa Prinsesse Marie.

I Gaar Aftes holdt Pateren efter Indbydelse et fransk Foredrag i Studentersamfundet; han udviklede Beviserne for Kristi Guddommelighed, set fra det katolske Synspunkt. I Diskussionen bagefter deltog Doktor Georg Brandes, der bl. a. udtalte: »Vor Sympati er vokset for Dem, jo længer vi har hørt Dem tale, for De taler jævnt og ligetil, og De repræsenterer en stor, gammel Kultur. Enig med Dem er jeg jo ikke . . . men fra Deres Standpunkt har De ganske Ret. Deres Nærværelse har været os overordentlig kær. Paa Gensyn!« (Stormende Bifald.)

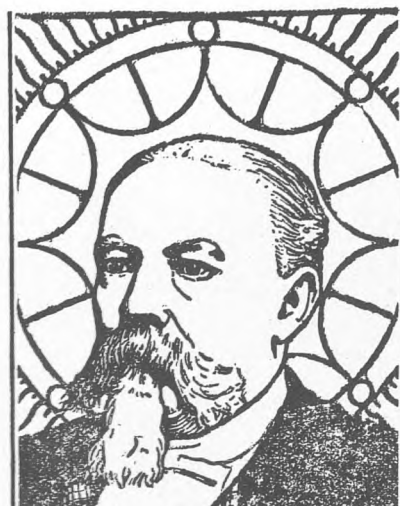
Den første Ligbrænding i Kjøbenhavn.

Bureauchef Dessau's Jordefærd.

En Rustvogn, fulgt af en enlig Ekvipage, bevægede sig i Gaar Formiddags ud til den lille, røde Bygning paa N. Fasanvej, — det nye, hidtil ubrugte Krematorium. Den første Ligbrænding her i Byen skulde foretages. Den Afdøde, Bureauchef Dessau, havde i sit Testamente fastsat alle Enkeltheder: ingen Blomster og intet Følge. »De Penge,« havde han sagt, »kan bedre anvendes til de Fattige.«

I Krematoriet anbragtes den tynde Blikkiste foran Ovnen. Afdødes Søn, Dr. Dessau, ønskede ikke at overvære Brændingen, men udbad sig blot sin Faders Aske. Ligbrændingsforeningens Inspektør, Hr. S. Jensen, var saaledes den eneste Tilskuere til Forbrændingen.

Ligbrænding er stadig alt for besværlig her i Byen; man skal være i Besiddelse af 8—9 Attester fra alle mulige Myndigheder, før man kan faa et Lig brændt. Til Asken haves forskellige Urner med kunstnerisk Udsmykning, som kan faaes i Krematoriet. Hr. Dessaus Urne havde Form af en Sarkofag.

Vilh. Beck.

Indre Missions Høvdning i Studentersamfundet.

22. Februar.

Lokalerne var aldeles overfyldte, da den berømte Præst fra Ørslev holdt Foredrag i Studentersamfundet i Aftes. Blandt Tilhørerne bemærkede man den kendte Gaardmissionær Clausen og Dr. Georg Brandes. Pastor Beck talte om Undere og Mirakler.

»... Grundunderet er Verdens Skabelse, og Gud, der har skabt den, har naturligvis Lov til at forandre Verdenslovene; ligesom Ministre og Rigsdag forandrer Landets Love (Munterhed), ja, jeg tror endog, at Gud kan udstede provisoriske Love. (Bravo! Stormende Munterhed.)...«

Mange Haandklap og kun svag Hyssen hilste Taleren, da han forlod Talerstolen. Diskussionen bagefter varede til den lyse Morgen.

Kirkesagen.

24. Januar.

Borgerrepræsentationen har i Aftes vedtaget, at der skal bygges 8 nye Kirker i vor Hovedstad. Vi har i Øjeblikket 21 protestantiske Kirker i Kjøbenhavn og paa Frederiksberg. Med en Befolkning paa 350.000 Mennesker bliver det 16.600 til hver Kirke. Til Sammenligning kan tjene, at der i Berlin kun findes 1 Kirke for hver Gruppe paa 37.800 Mennesker. Udgifterne til de nye Kirker skal dækkes af en Kirkeskat.

C. C. Andræ døde i Gaar.

3. Februar.

I Gaar døde Carl Christoffer Georg Andræ, Medlem af Videnkskabernes Selskab, Hæresdoktor i Matematik, tidl. Finansminister og Rigsdagens første kongevalgte Medlem.

Andræ vil især — ogsaa udenfor Danmark — blive mindet som Mindretallets Beskytter, som Opfinder af den Forholdstalsvalgmaade, Danmark ved ham har Færen af, først af alle Lande, at have indført i en Statsforfatning. Som Direktør for den danske Gradmaaling naaede han op i Række med Samtidens største Videnskabsmænd.

Branden paa Kongens Nytorv

Prins Christian, Kronprinsen og Kongen følger Brandvæsenets Arbejde.

Kæmpebrand i den Salomonske Ejendom!

Frosten hindrer Vandtilførsel — Ejendommen ødelagt.

Hele Kongefamilien til Stede.

24. Februar.

Byen opskræmmedes i Gaar ved Lyden af Dampsprøjter, der raslede gennem Gaderne med Retning mod Kongens Nytorv.

Her var udbrudt den største Ildebrand, man i Kjøbenhavn har haft siden Kristiansborg Slots Ødelæggelse, i den Generalkonsulinde Salomonsen tilhørende Ejendom Nr. 6 paa Kongens Nytorv.

Ilden opdagedes i Mellem- og Bagbygningen, hvor der var Forretningslokaler og Lagere, bl. a. af Vine og forskellige Galanteri- og Kolonialvarer. Da der i den haarde Frost viste sig Vanskeligheder baade med Alarmering og Vandforsyning, greb Ilden stærkt om sig, inden Slukningsarbejdet rigtig kom i Gang. Brandvæsenet maatte da sætte al Kraft ind paa at redde Forhuset og de omliggende Nabobygninger, medens Bag- og Mellembygningen brændte. Der blev kæmpet paa Livet løs af de ufortrødne Brandmænd, hvis vaade Klæder til den ene Side stivnede af

Frosten, medens de til den anden Side svedes af Ild og sværtedes af Røg. Af og til frøs Vandet i Slangerne, saa at de sprang som Glas. Stigerne, ad hvilke der skulde klatres op og ned, fik snart et Isdække over de vaade Trin, ligesom Tage og Mure ved det frysende Vand forvandlede til spejlglatte Flader.

Kongelige Tilskuere.

Et talrigt og stærkt interesseret Publikum fulgte fra Kongens Nytorv det hele Slukningsarbejde. Hans Majestæt Kongen og Deres kongelige Højheder Kronprinsen og Prins Christian vare fra den tidlige Morgen tilstede ved Brandstedet. En af de ivrigste Deltagere var Prinsesse Marie, som opmuntrede de kække Brandfolk med sin Tilstedeværelse rundt om i den brændende Bygning.

... Da Ilden var slukket, præsenterede den hele Brandtomt med de frosne Vandmasser sig som et ejendommeligt Krystalpalads. . . .

Gnister.

Ikke mindre end 7 Brandmænd kom til Skade ved Branden i Gaar, heldigvis dog kun i lettere Grad.

*

Grosserer *Salomonsen* var stærkt rystet over den gamle Familieejendoms Ødelæggelse. Huset var over 100 Aar gammelt. Alene de uhyre Vandmasser, der frøs til Is i Natens Løb, har bragt Huset ud af sine Fuger. Det maa sikkert rives ned.

*

Brandmændene fik udmærket militær Assistance. Særligt udmærkede en Afdeling Matroser sig, der kom i Løb fra Vagtskibet »Sjælland« med Løjtnant *Nielsen* i Spidsen og Marinens Dampsprøjte paa Slæbetov. De blev satte i Gang med at redde det kostbare Indbo. Senere kom der en Afdeling Fæstningsartillerister.

*

Matroser og Privatfolk dannede Kæde fra den brændende Bygning til Hotel d'Angleterre og langede Kunstsukkertøjet fra Haand til Haand.

*

Det brændte hele Natten i Ejendommen. Gentagne Gange blussede Ilden op med stor Kraft. Dybt i Ruinerne ligger der to Pengeskabe, som indeholder mange Tusind Kroner i Kontanter foruden vigtige Papirer. I Aftes blev forøvrigt endnu en Brandmand haardt saaret, idet han gled ud og faldt ned fra en aldeles overiset Stige.

Dagen efter Branden

Prinsessen og Brandfolkene

Det nyeste Medlem af
Kjøbenhavns Brandkorps.

Prinsesse Marie i Branduniform.

Ilden bryder ud igen.

Prinsessen omringet af
faldende Mure.

4. Marts.

I Gaar brød Ilden ud igen i lys Lue i Salomonsens Hus paa Kongens Nytorv, hvor det havde ulmet i Ruinerne hele Ugen. Et Par Mure slog Revner og truede med at falde. Netop som Faren var størst, kom Prinsesse Marie til Stede i Brandmandsuniform. Hun klatrede over Grusbunker og stillede sig op foran den revnede Mur, medens Murbrokker regnede ned til alle Sider. Hendes unge Liv var i den øjensynligste Fare, og ældre Brandfolk rystede beundrende, men fortvivlede paa Hovedet. Efter hjærteligt og kollegialt at have trykket samtlige Brandofficerers Haand, forlod hun, ganske ene, som hun var kommet, Brandstedet.

Prinsessen under Branden.

Et Besøg
blandt de allerfattigste.

24. Februar.
Ved den store Brand paa Kongens Nytorv kom Prinsesse Marie hurtigt til Stede. Ufortrødent skørtede hun op og vadede rask gennem Portens fodhøje Vand med sine sirlige Pariserstøvler, endrede op ad de slibrige Trapper og tog Stade i et Pige-kammer til Gaarden, hvorfra hun havde en god Udsigt over Branden. Omsværmet af tilsølede Brandmænd med blinkende Økser og slæbende paa Slinger stod Prinsessen her uden at lade sig genere det mindste af Røgen og den stærke Hede. Paa Vejen tilbage gled hun ud paa den vaade Trappe, faldt bagover, men reddedes i sidste Øjeblik af et Par kraftige Næver, der uden videre Ceremoni greb fat i de prinsesselige Skuldre.

*

25. Februar.
Prinsesse Marie sendte i Gaar en Kurv med tolv Flasker Cognac Superior til Brandmændene paa Centralstationen samt en egenhændig Skrivelse til Stationens Chef. De tapre Brandfolk, der i Forgaars saa snildt manøvrerede med deres vaade Slinger rundt om Prinsessens fine Person, drak nu hendes Skaal og gav hende et solidt Hurra.

Prinsesse Marie paa Vintermarkedet.

Ikke blot Brandvæsenet har Prinsesse Maries Interesse. Forleden saa man hende, kun ledsaget af sin lille Hund »Spids«, blandt de fattige Mænd og Kvinder bane sig Vej ind i »Samaritanen« i Ravnsborg Tværgade. Hun besaa hele Indretningen og udtalte sin store Glæde over det Arbejde, her gjordes for de Fattige.

Hofteater.

Naturligvis er den populære Prinsesse ogsaa traadt i Spidsen for Byens Velgørenhedsfester. Ved det store »Vintermarked« i Koncertpalæet, den 1ste Februar, havde Prinsessen sin egen Bod, hvorfra hun ivrigt og flittigt solgte Blomster. Samtidig optraadte hendes Hofchef, Kammerherre Rothe, med Skuespillerinde Emma Nielsen, i »Den svage Side«, der gaves i den store Sal, — altsaa en rigtig Hofteater-forestilling.

*

28. Februar.
Prinsesse Marie har faaet Brandinspektør Meyers Til-ladelse til at bære Brandvæsenets Uniformsknapper i sin Jaquet.

Straalende Tenor-Debut paa Det kgl. Theater

Ung bornholmsk Lærer vækker Opsigt i Gounods „Faust“.

**Vilhelm Herolds Debut,
en af de mest lovende i mange Aar.**

11. Februar.

Aftes naaede man endelig at faa opført »Faust« med den længe bebudede Debutant, Vilhelm Herold, i Titelrollen. Teatret var udsolgt — og i en Haandevending blev Hr. Herold knæsat af det suveræne Publikum. Allerede under og efter Introduktionsakten lod bragende Bifald, og den begejstrede Stemning holdt sig hele Aftenen. Man mærkede, at det ligefrem var Københavnerne en Fryd at kreere denne nye Tenor.

Stemmen er virkelig ogsaa smuk, en ægte, lys Tenor, med en køn, vindende Klang. Stor er den ikke — men den er jo saa ung endnu. Debutantens Fremtræden paa Scenen var fri og ubunden, hans Skikkelse ungdommelig og spænstig. Margretes Parti blev sunget af Frøken Dons, hvis nervøse Intelligens slet ikke passer til den naive lille Borgerdatter.

Vilhelm Herold, som i Aftes gjorde saa overordentlig Lykke ved sin Debut, er en ung Mand paa 28 Aar, Søn af en Bagermester i Hasle paa Bornholm. For syv Aar siden tog han Skolelærerexamen paa Johnstrup Seminarium. Hans Sangstudier indskrænker sig til nogen Sangundervisning hos Peter Jerndorff og senere hos Leopold Rosenfeldt.

Den første mislykkede Prøve.

For to Aar siden forsøgte Hr. Herold at aflægge Prøve for Direktionen for Det kgl. Theater. Man havde raadet den unge Ansøger til at anlægge en stram militær Holdning for at behage Kammerherre Fallesen, og Hr. Herold fortæller, at han i den Anledning lod sig maskinclippe.

— Paa Theatertrappen mødte jeg kgl. Skuespiller Jerndorff, der var min Lærer, men da han saa mig, jamrede han: »Men Herregud, hvordan er det, De ser ud!«

Efter Prøven gik Kammerherre Fallesen tæt hen til mig, betragtede nøje mit Hoved baade forfra og fra Nakken og kremtede: »Jo, De har jo

virkelig Haar paa Hovedet; jeg troede, De var helt skaldet. Det sagde jeg til de andre nede i Parkettet. — Naa ja, De kan komme igen en anden Gang!«

De er umulig paa Scenen!

Om de Genvordigheder, som Hr. Herold maatte gennemgaa paa Grund af sit Ydre, da han efter en fornyet Prøve, som førte til Debuten, skulde stedes for Instruktøren Professor Pietro Krohn, fortæller Hr. Herold videre:

— Man maatte se, hvordan jeg tog mig ud i Kostumer. Og saa trak de paa mig — det var en Skrædder og en Paaklæder — den ene Ridderdragt efter den anden, mens mine Underpermissioner agerede Silketrikot og mine Sokker Ridderstøvler.

Prøven maa aabenbart ikke være faldet heldigt ud, for efter at jeg havde haft mindst en Snes forskelligfarvede Fløjls- og Silketuniker paa med alle mulige Slags Ærmer, baade korte og lange, vide og snævre, erklærede Professoren, at jeg var umulig: »Hvad kan det nytte, kære —

Vilhelm Herold ved sin Debut som Faust.

hvad kan det nytte! — Naar man vil optræde paa en Scene, maa man ha' et Ydre! — Jeg har ikke Forstand paa Sang, men om De saa sang som Vorherre selv — De er umulig paa Scenen!«

Bare du havde et andet Ansigt!

Jeg var ved at løbe fra det Hele. Thi at der maatte være noget i, hvad alle disse Mennesker paastod, fik jeg en Slags Bekræftelse paa en Dag, da jeg gik paa Gaden. Jeg havde faaet mig en ny Overfrakke, og da jeg passerede et Vindue i Frederiksborggade, kunde jeg ikke modstaa Fristelsen til at kaste et stjaalent Blik ind i Ruden for at se, hvordan Frakken sad. Men en skarns Skomagerdreng havde naturligvis opdaget det og raabte opmuntrende: »Jo, Du er s'gu et meget pænt Menneske — bare Du havde et andet Ansigt!«

Et dejligt Stykke Lærred at male paa!

En liden Trøst i al min Kval var det, at jeg en Aften i et Selskab traf Landskabsmaleren Godfred Christensen, og da jeg aabnede mit Hjerte og fortalte ham om al min Kvide, sagde han: »De skal saamænd ikke være saa ked af det Ansigt, Herold. Det er et dejligt Stykke Lærred at male paa.«

Den 28-aarige bornholmske Skolelærer, der har debuteret som Tenor paa Det kgl. Theater.

Fra Storstadslivets Skyggeside

En oprørende Sædeligheds-Forbrydelse og et Mord.

Tragedien i Børnehjemmet „Kana“.

22. Marts 1893.

Siden Meyers Mord er der ikke begaaet en saa oprørende Forbrydelse som den, der for en halv Snes Dage siden blev opdaget i Børnehjemmet „Kana“. En Kvinde, hvis hele Livsgerning det var at opdrage Børn, har forført til Utugt en af de Drengene, der var opvokset under hendes Øjne, og da Tiden kom for hans Bortrejse fra Hjemmet, har hun, af Frygt for at blive opdaget myrdet Drengen!

Den grufulde Opdagelse!

Den myrdede Drengs Kammerat fatter Mistanke.

Forbrydersken er *Vilhelmine Møller*, Forstanderinde for »Kana«, en velkendt Personlighed, der ofte har holdt Foredrag om Børneopdragelse. Hun er 47 Aar gammel, en høj, mager Skikkelse med graasprængt Haar. Paa den skarpe Næse bærer hun Brillen. Det stakkels Offer var den 16-aarige *Volmer Sjøgren*. Kort Tid før han skulde forlade Hjemmet, døde han ganske pludseligt. Det var den 28. Februar. Lægen mente at kunne konstatere et Hjerteslag, udstedte Dødsattesten, og Drengen blev begravet. Men en af hans Kammerater, der vidste, at Frk. *Møller* ofte hentede *Sjøgren* ind til sig om Natten, satte gennem sin Moder »Kana« Bestyrelse ind i Forholdene, og Mistanken blev vakt. Politiet allarmeredes, og i et Forhør har Kvinden nu tilstaaet sin usømmelige Adfærd mod Drengen, men afvist al Tale om, at hun skulde have gjort sig skyldig i Mord.

Mordersken Vilhelmine Møller.

En fantastisk Afsløring.

Mordersken „Frk.“ Møller forvandlet til Hr. Møller.

Juli 1893.

Ved et Forhør, som Assessor Brun har holdt over Frk. *Møller*, og som særligt drejede sig om hendes kønlige Forhold til *Volmer Sjøgren*, slap der hende en Bemærkning af Munden, som vanskeligt kan gengives, men som gjorde, at Forhørsdommeren pludselig fik Mistanke.

En øjeblikkelig, af Prof. Stadfeldt foretagen, Lægeundersøgelse viste, at *Vilhelmine Møller* ikke var nogen Kvinde, heller ikke Hermafrodit, men at

Hun var en Mand!

Efter denne fantastiske Opdagelse blev Arrestanten iført Mandstragt og overført fra Kvindefængslet til Mandsfængslet paa Christianshavn. Ligeledes forandrede man »hendes« Navn fra *Vilhelmine* til *Vilhelmi*. Dog har man givet Fangen Lov til at beskæftige sig med Synging i Fængslet, da han ikke kender til mandlige Sysler.

Offeret Volmer Sjøgren.

Tilstaaelsen falder!

4. April 1893.

For et Par Dage siden blev den myrdede Drengs Lig gravet op og obduceret. Samtidig benyttede man Lejligheden til at konfrontere Frk. *Møller* med Liget. Mærkeligt nok gjorde Konfrontationen ikke noget særligt stærkt Indtryk paa hende. Men i Paaskedagene, hvor hun, der er meget religiøs, overværede Fængselsgudstjenesten, blev hun stærkt grebet og i Gaar faldt Tilstaaelsen. Frk. *Møller* tilstod at have forført *Sjøgren* og senere at have myrdet ham ved Hjælp af Opium eller et andet Sovemiddel, som Lægen havde foreskrevet hende selv. Saasnart Drengen var faldet i dyb Søvn, fuldendte hun sin grufulde Gerning ved at kvæle ham med et Par Uldtæpper. Grunden til Mordet var den, at hun var bange for, at han efter sin Konfirmation og paafølgende Bortrejse fra Hjemmet skulde røbe hendes Hemmelighed.

Vilhelmi Møller dømt til Døden!

4. Marts 1894.

I Gaar blev *Vilhelmi Møller* for Mordet paa Drengen *Volmer Sjøgren* dømt til Døden. Han vil nu — da Kongen næppe mere underskriver en Dødsdom — komme i livsvarigt Tugthus.

Noter og Nyt i Aarets Løb

En Debut i en ny dansk Opera.

Frk. Valborg Andersen (der senere startede og redigerede Ugebladet »Hjemmet«) som Heksen i Operaen »Frode«.

12. Maj.

I Sæsonens sidste Time lykkedes det Det kgl. Teater at faa den nye danske Opera frem, som man nu har bakset med det meste af Aaret, *Julius Bechgaards* »Frode«. Komponisten er jo kendt nok fra sine udmærkede Romancer og fra Musikken til »Strandby Folk«. Desværre var Teksten til »Frode« baade naiv og meningsløs, saa her fandt Bechgaard ingen Støtte. Alligevel bar hans Musik Vidne om meget Talent; der var baade Stil og Holdning over den, og saa var den saa jævn og ligetil. Særligt maa mærkes de glimrende Kor, der gav Operaen en særegen Tiltrækning.

Forestillingen blev en stor Publikum-Sukces. Hr. *Simonsen* sang Frode med herlig, velklingende Røst, og Aftenens Debutantinde, Frk. *Valborg Andersen*, vakte betydelig Interesse. Den unge Dame havde maattet krybe i en gammel Heks' Skikkelse, men hun gik paa med Liv og Lyst og gnistrede af Temperament. Kort og godt: Fryd over hele Linien!

1. Maj.

Forfatteren *Gustav Wied* rejser en af de nærmeste Dage til Æbeltoft. Hr. Wied har besluttet at opgave sin Forfattervirksomhed og har faaet Plads som Bestyrer af en Landejendom paa Mols.

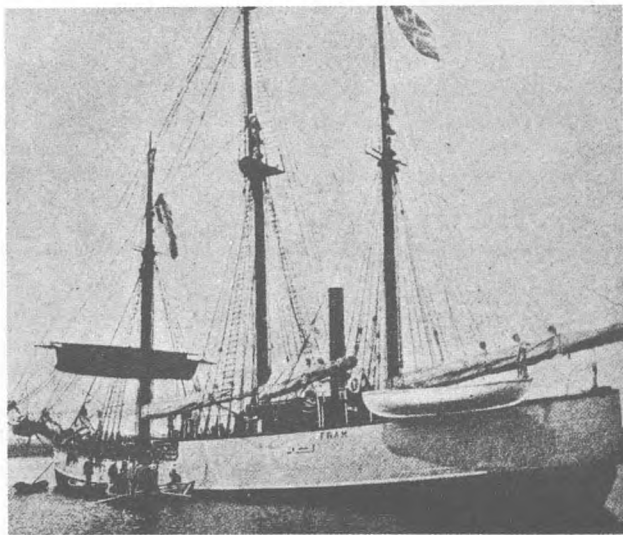
*

2. Maj.

I Gaar fik Privatteatrene deres egen Censor. Det blev Hr. cand. phil. *Vilhelm Møller*. Han skal for Fremtiden vaage over, at Stykkernes Indhold ikke krænker Landets Love, og at der »er Orden og Sædelighed i Udførelsesmaaden«. Hvert af Byens Teatre skal betale Hr. Møller 300 Kroner om Aaret for denne Tjeneste.

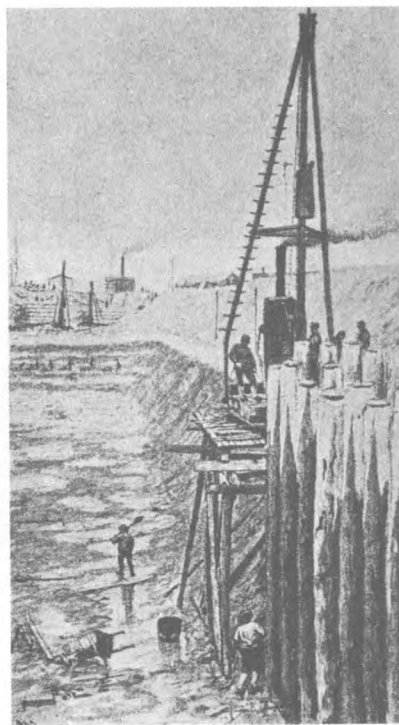
Dr. Nansen vil til Nordpolen.

»Fram«, Verdens mærkeligste Skib.

I Dag sejler *Fridtjof Nansen* paa sit Skib »Fram« fra Norge. Hans Maal er at plante det norske Flag paa Nordpolen.

Dr. Nansen ledsages kun af 10—11 Mand; hans Næstkommanderende er Kaptajn *Otto Sverdrup*, der som bekendt ogsaa fulgte Dr. Nansen over Grønland.

En af de store Rambukke ved Frihavnsarbejdet.

Den nye Frihavn vokser op ved Langelinie.

Juni.

Mange Kjøbenhavnere søger i disse Dage ud til Langelinie for at kaste et Blik paa de store Udgravninger, der nu er ved at antage fast Form og saa smaat begynder at vise os den nye Frihavns Omrids. For to Aar siden nedrammedes de første Pæle; nu ligger det hele, for uindviede Øjne, som et Kaos, en uhyre Sammenhoben af Jord, Grus, Stene og Tømmer, hvor travle Lokomotiver farer af Sted, og hvor ca. 2000 Arbejdere myldre omkring. Der skal bygges en stor Viadukt over Østbanegaardens Terræn, og Langelinie vil faa en Forlængelse paa 3000 Fod nordpaa fra den anden Side af den nye Lystbaadehavn. De mange Kajer bygges af Sten fra Stenrevne ved Hesselø i Kattégat og Granit fra Bornholm. De Mure, der bærer den nye Promenade mod Nord, opføres af ølandske Natursten, et herhjemme sjældent brugt Materiale. Man venter at kunne aabne Havnen om to Aar.

Et Mytteri — og andet Sommernyt

Mytteri hos Ingeniørerne.

22. Juni.

Der har i nogen Tid raadet alvorlig Misfornøjelse blandt Ingeniørkorpsets Menige. Aarsagen siges at være en for lang og anstrengende Dagstjeneste, ti-tolv Timer pr. Dag. I Forgaars brød Misfornøjelsen ud i lys Lue. Da Øvelserne skulde begynde, udeblev ikke mindre end 139 Mand af 1., 2. og 3. Kompagni. Kun fem Mand mødte, Resten kom ikke hjem til Teltlejren paa Glaciet før Kl. 10 om Aftenen. Ved deres Ankomst blev de straks noterede af Vagten, og i Gaar gik det saa løs med Krigsforhør hele Dagen. Det viste sig, at Mytteriet har været godt planlagt, med Cirkulærer o. s. v. Ti Mænd blev anholdt, Resten fik fem Timers Ekstra-Eksercits i Glaciet.

Ingeniørchefen tager sine Forholdsregler.

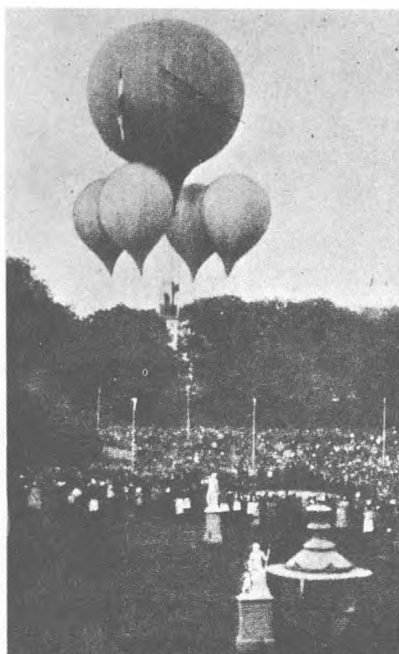
24. Juni.

Oberstløjtnant Nøkkentved har nu ladet sætte forstærket Vagt foran Kasernen i Kronprinsessegade. Det oprørske Kompagni er blevet flyttet fra Teltlejren paa Glaciet ind bag Kasernens Mure, og der er yderligere arresteret fire Mand. Nu er alle Kasernens Fangeceller optagne; Civile maa ikke besøge Kasernen, og man har anmodet om Laan af ekstra Fangeceller paa — — Orlogsværftet!

Dommen over Rebellerne.

22. Juli.

I Gaar faldt Dommen over de Implicerede i Mytteriet, og det blev en overordentlig haard Dom. Ikke mindre end 91 Mand fik strengt Fængsel paa Vand og Brød, to Underkorporaler blev degraderede, og 6 af Hovedmændene fik Forbedringshusarbejde fra 2½ Aar til 15 Maaneder. Disse 6 blev straks afhentede af Politiet og sendt til Vridsløse.

Johansens Ballon-Flotille.

Luftskipper Johansen.

I Aar har Tivoli faaet en særlig Attraktion i Johansens Ballon-Flotille, der bestaar af en stor og fire mindre Balloner. Dermed har Johansen naaet sin foreløbige Kulmination som dansk Luftskipper med stort Vovemød og sejt Energi. Vi husker ham som den unge Amatør, der debuterede 24. August 1890 og som Assistent hos Alfred Godard paa Montebello, den første Ballon captif for Passagerer i Kjøbenhavn, og endelig som Skipper paa sin egen »Aborre«. Men med sin Ballon-Flotille kan man sige, at Johansen først er kommen rigtig til Vejrs. . . .

Luftskipper Johansens
Fotografi følger gratis med Cigaret
„Populair“.
Corn. Steffensen,
Frederiksborggade 36. 6414

Et helt nyt Cirkusnummer.

28. Juni.

Der vises i Aften et helt nyt Nummer i Cirkus Schumann, nemlig: en Tvekamp i Hugning mellem Frøken A. Ferno og Sergent Keil. Det er Frk. Ferno, der har udfordret Sergenten. Lad os haabe det bedste for den danske Hær!

Et nyt Edison Vidunder.

Billeder, der lever!

Maj.

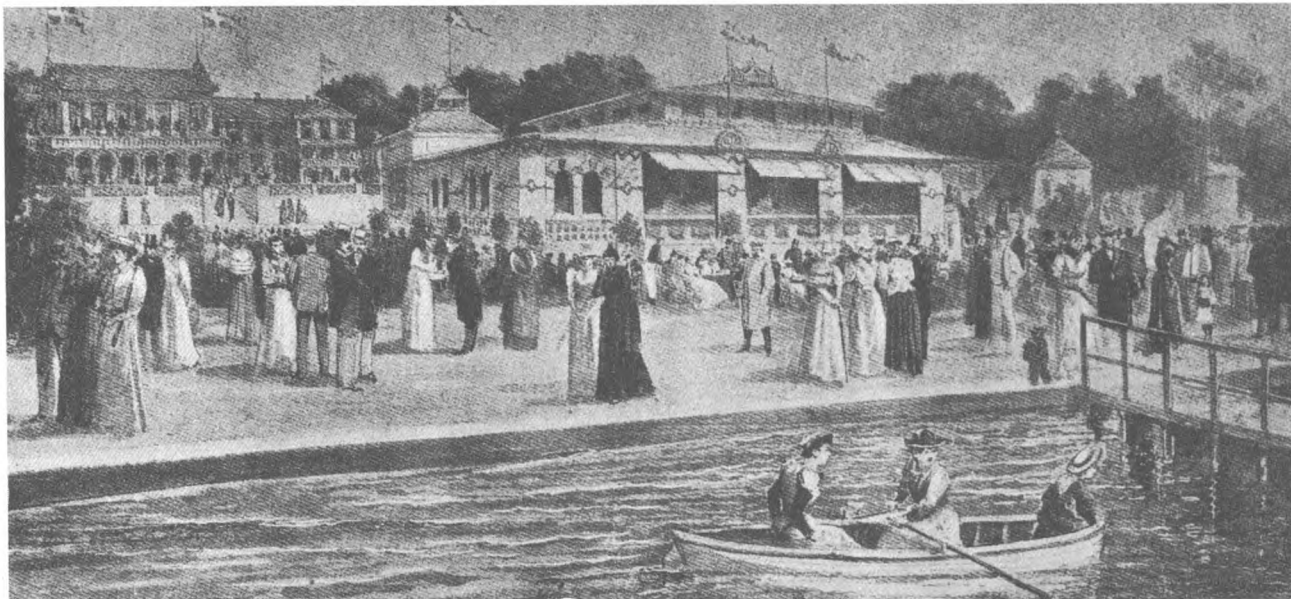
Edison er for Tiden beskæftiget med en ny Opfindelse, som han selv har døbt Kinografen. Den skal være for Øjet, hvad Fonografen er for Øret. Apparatets nærmere Indretning er temmelig gaadefuld, men den berømte Opfinder skal have drevet det til at optage 2760 Fotografier i eet Minut af en Mand, der bevæger sig. Billederne reproduceres saa i den rigtige Rækkefølge og meget hurtigt efter hinanden og gengiver ganske naturtro Mandens Bevægelser, som om Billedet var levende. For Fremtiden vil altsaa betydelige sceniske Præstationer kunne bevares for Efterverdenen.

Vore Efterkommere vil f. Eks. kunne glæde sig over Hr. Martinius Nielsens Fiasco paa en Tid, da man fuldstændig har glemt, at Napoleon nogensinde har eksisteret.

Laurits Johansen.

— Ved Øresundets Kyst —

Den nye Pavillon og Strandpromenade ved Klampenborg.

Klampenborg faar en flot Strandpavillon og Promenade.

Naar man nærmer sig Klampenborg søværts, ser man med Forbavselse, at den tætte Skov, der hidtil bedækkede Soldenfeldts, Tietgens og de tilstødende Ejendomme fuldstændig, er forsvunden og har maattet give Plads for et stort Haveanlæg, i hvis Midte der er rejst en efter Tegning af Arkitekt *Fr. Levy* i italiensk Stil opført Pavillon. Langs Stranden vil man finde en 12 Alen bred og ca. 400 Alen lang Strandpromenade, medens nyplantede Buskadser og Blomsterpartier findes

spredte over hele det ca. 33,000 Kvadrat-Alen store Terrain.

Bjørn Bjørnson og Gina Oselio i Klampenborg.

2. August.

Der var stor Koncert paa Klampenborg i Aftes, og Salen var overfyldt. Det var Sangerinden *Gina Oselio*, der med Assistance af *Bjørn Bjørnson* havde indbudt til Koncerten. Frøkenen var noget indisponeret, men sang sig op og fik stærkt Bifald ligesom Hr. *Bjørn Bjørnson*, der læste »En glad Gut«.

Soldater. paa Bicycle.

19. Juli.

Det vakte i Gaar stor Opsigt paa Nørre Boulevard, da en lille Afdeling Infanterister med en Underofficer i Spidsen kom rutschende fra Sølvgades Kaserne paa Bicykler, hilst af en jublende Ungdom, der halsede i Hælene paa dem. De cyklende Soldater, der skulde til Skydning paa Amager, hører til et Korps, der i Aar er udtaget blandt Infanteristerne for at lære Ordonnans-tjeneste paa Bicycle.

En Ordonnans paa Bicycle.

En Badeulykke, der kunde være undgaaet.

Hvorfor kom Damperen »Hveen« ikke til Hjælp?

16. September.

En ung Pige, der tjente hos Hr. *Alex. Rasmussen* i Skodsborg, blev i Gaar under Badning grebet af Fralandsvinden og drev udefter. Hr. *Rasmussen* saa fra Stranden den farlige Situation og ilede strax til Hjælp i sin lille Robaad. Han fik ogsaa den halvdrukkede og ganske nøgne Pige op i Baaden, men i den høje Sø fyldtes Baaden med Vand og drev hjælpeløs udefter.

Damperen »Hveen« passerede tæt forbi den nødstedte Baad, men Kaptejnen sejlede videre uden at yde Hjælp. Han har senere forklaret, at han troede, der var Tale om Liget af en Druknet, og iøvrigt tillod Søen ham ikke at manøvrere hen til Baaden.

Inde fra Land satte man nu ud med en Sejlbaad og fik langt om længe den halvdøde unge Pige ombord sammen med Hr. *Rasmussen*. Men paa Grund af Vinden naaede Sejlbaaden først efter et langt Kryds ind til Land, endda helt nede ved Strandmøllen. Og da var den unge Pige saa medtaget af Kulde, at hun kort efter afgik ved Døden.

En Storm i Handelsverdenen

Stores.

18. Juni.

Et stort Aktieforetagende vil efter Forlydende blive startet i den nærmeste Fremtid. Det drejer sig om Oprettelsen af en Husholdnings-Forbrugsforening efter samme Mønster som de mægtige engelske Stores. Aktiekapitalen fordeles paa meget smaa Aktier. Sjælen i Planen er vistnok Grosserer Fr. Vett. Blandt Indbyderne skal efter Sigende findes mange Repræsentanter for det store Landbrug, Embeds- og Lægestanden og Cheferne for et Par københavnske Handelshuse. Paa Børsen er man ikke glad for denne Konkurrence til den allerede i Forvejen ilde stedte Detailhandel. Stemningen er meget bitter.

Mere Stores.

21. Juni.

Stores-Foretagendet vil, hvis det realiseres, betyde en mægtig Konkurrence ikke blot til Detailhandelen men ogsaa til Grossisterne. Derfor har Planen vakt vildt Røre i Byens Handelskredse. Man er overmaade indigneret over dette Snigmord paa Hovedstadens Næringsdrivende, og det siges endogsaa, at det grimme Foretagende støttes af Folk i Grosserersocietetets Bestyrelse!

De 14 samvirkende Handelsforeninger har indkaldt til Protestmøde. Det nye Selskab, »Nordiske Husholdnings Stores«, er efter Forlydende allerede stiftet. Det viser sig, at Tietgen og Privatbanken støtter Planen. En Aktie skal kun koste 18 Kroner! Blandt Indbyderne findes næsten alle Landets Lehnbesiddere, samt højtstaaende Embedsmænd.

Krigen raser.

23. Juni.

Røret om »Nordiske Husholdnings Stores« er snarere steget end mindsket. Vredens Luer slaar klart op fra Hovedstadens ellers saa rolige Mellemlasse. Paa Børsen er der fremlagt en Protestadresse, der straks har faaet en Mængde Underskrifter. Ogsaa i Provinsen har man grebet Stridsøksen. Alle ledende Blade, især Højrebladene, fordømmer skarpt Planen, som de kalder et Kapitalismens Overgreb, der ganske vil ødelægge den jævne Middelstand, Bolværket mod Socialismen, og beklager bittert at se Højres fineste Navne paa Indbydernes Liste.

Panik og Flugt.

27. Juni.

Forskrækket over Folkestemningen har mange af Indbyderne til Stores-Selskabet ladet sig stryge af Listerne, først og fremmest Privatbanken, der ikke vil modtage Tegning, Hr. Tietgen, der er rejst til Esbjerg, og Borgmester Jacobi, der blev truet med en Interpellation i Borgernes Raad.

Henrettelsen.

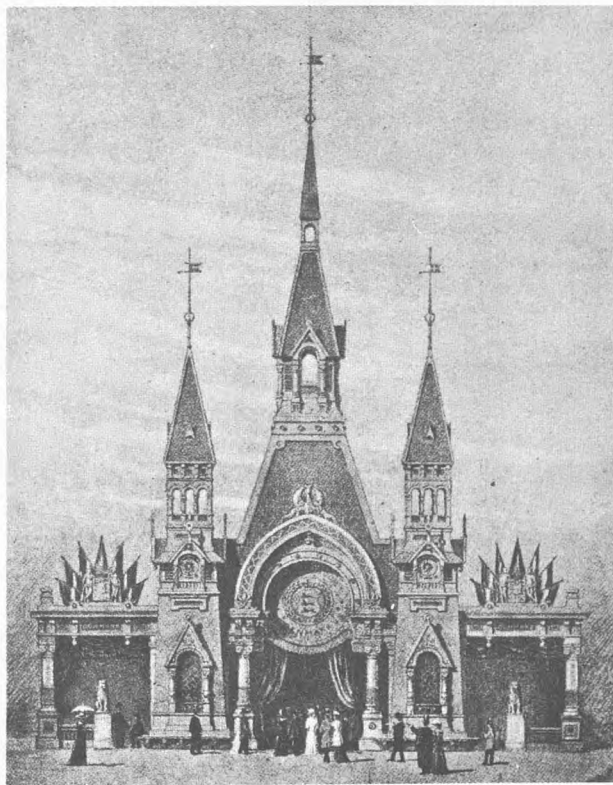
8. Juli.

I Gaar afgik Stores ved Døden. De faa, der var tilovers af de oprindelige Indbydere, samledes til et hemmeligt Møde, og under Ledelse af Højesteretsadvokat Nellemann vedtoges det efter 8 Timers Debat at skrinlægge Planen.

Den danske Handel og Industri paa Chicago Udstillingen.

Juni.

Medens vore Handelsmænd i Hjemlandet raser mod hinanden om Spørgsmaalet Stores eller Ikke-Stores, optræder de udadtil i fuld Samdrægtighed. Dansk Handel, Haandværk, Kunst og Industri er blevet overordentlig smukt repræsenteret paa den store Verdensudstilling i Chicago, der aabnede den første Maj. Den danske Deltagelse, der lod vente noget paa sig — »fordi der er saa langt til Amerika« — er blevet større end paa nogen anden Verdensudstilling, Landet har deltaget i. Den Bevægelse, der herhjemme er opstaaet med det Formaal at bringe vore Produkter ud paa det store Verdensmarked, har faaet Vind i Sejlene og har sat sit Præg paa vor Deltagelse i Chicago. Blandt denne Udstillings ledende danske Mænd maa nævnes Hofjuvelerer Michelsen, Voksdugsfabrikant Meyer, Tømrermester Cortsen og den danske Vicekonsul Dreier i Chicago. Kunstafdelingen ledes af Maleren Oscar Matthiesen. Endvidere maa nævnes Arkitekt Arne Petersen, der har tegnet den danske Udstillingsbygning. Man vil erindre, at han var Nyrops Medhjælper under vor egen Udstilling i 1888.

Chicago Udstillingen: Den danske Afdeling.

Redet 600 Mil paa Hesteryg

Ung dansk
Videnskabsmand
rider fra
Syrien til Danmark.

Dr. Østrup
modtages med Hurraraab
af Menneskemængden
ved Damhuskroen.

Dr. Østrups Triumftog gennem Byen.

29. August.

Det blev et Triumftog! Ryttere, Spadserende, Cyklister og Drosker ilede ham i Møde ved Damhuskroen, bl. andre Overberider Lørup og Hustru (til Hest) og Brygger Jacobsen (paa Bicycle). Kl. 7 saa man endelig Skimmelhingsten »Antar« med den lille, spinkle Doktor paa sin Ryg, og han modtoges med en Storm af Hurraraab, Damer kastede Buketter og svingede med Lommetørklæder.

Over Vesterbro og langs Søerne.

Vesterbrogade var fuld af Mennesker, der raabte »Leve Dr. Østrup«, og det myldrede med Hoveder i alle Vinduer. Politiet optraadte med stor Elskværdighed. Ruten gik over Vesterbro og langs Søerne til Lørups Ridehus. Paa Ridestien ved Peblingesøen satte Doktoren sin Hest i Galop med et arabisk Raab, og saa var der ingen, som kunde følge ham! Udenfor Lørups Ridehus fik han endnu en Ovation, og saa var den enestaende Ridetur endt.

Et Triumftog gennem Byens Gader.

28. August.

Den unge, 26-aarige Sprogforsker Dr. Østrup, der i et Par Aar har opholdt sig hos Araberne i den syriske Ørken, og som har foretaget Hjemturen til Hest, er nu naaet til — Vordingborg! Der traf Pressens Udsendinge ham i Gaar. Hans Ansigt er brunt som en Beduiners, og han er iført mægtig lange, brune Ridestøvler, gule Ridebenklæder og tilknapet Jakke. Et bredt Bælte med Revolver og Patroner gør Tjeneste som Livrem.

„Konferensraad Wegener, den brave.“

Geheimkonferensraad, fhv. Geheimarkivar og kongelig Historiograf. Dr. phil. Caspar Frederik Wegener er afgaaet ved Døden. 91 Aar gammel. Da Ministeriet Bluhme-Ørsted i 1852 fremlagde Regeringsforslaget om Ophævelse af Kongelovens Arvefølge, skrev Wegener sit »Forsvar for det danske Kongehus' fulde Arveret efter Lex Regia«, der forskaffede ham et Sagsanlæg fra den krænkede Regering. Højesteret gav ham en Irettesættelse, fordi han som Embedsmand havde modarbejdet Regeringen, men da Studenterne nu vilde bringe Wegener et Fakkeltog, fik ogsaa de en Irettesættelse, hvilket de to Studenterdigtere Jacob Voltelen og Otto Zinck besang i den berømte Vise, der begynder saaledes:

Geheimraad Wegener.

Konferensraad Wegener, den brave, Historiograf og Geheimarkivar, skrev en Bog om, hvem vi skulde have til Regent, naar ingen mer vi har.

Beduinerhøvdingens Gave, den hvide, arabiske Hingst „Antar“.

— Jeg lærte at ride, da jeg var 5 Aar gammel, siger Doktoren. Jeg begyndte at læse Sanskrit, da jeg var 15, og jeg blev Doktor paa »Tusind og een Nat«, da jeg var 24. Saa rejste jeg til Kairo og forsvandt i Ørkenen med Beduinerne. Min Hest hedder »Antar«; den blev foræret mig af en Beduinersheik. Den forstaar Arabisk, naar jeg taler det. . . .

Det store Ridt ender hos Lørup.

Og nu har Doktoren altsaa gjort hele Turen fra Syrien til Vordingborg paa Ryggen af sin kære Antar, og i Dag, naar disse Linier læses, vil han rimeligvis være naaet til Københav. Han vil i Eftermiddag komme ridende over Frederiksberg Bakke og derfra fortsætte gennem Byen til Lørups Ridehus, hvor Antar skal i Pension.

Betty Müller debuterer.

28. August.

Kasino aabnede i Aftes Sæsonen med Sardou's *Dora* med den unge Debutantinde, Frøken Betty Müller (senere Fru Betty Nansen), i Hovedrollen.

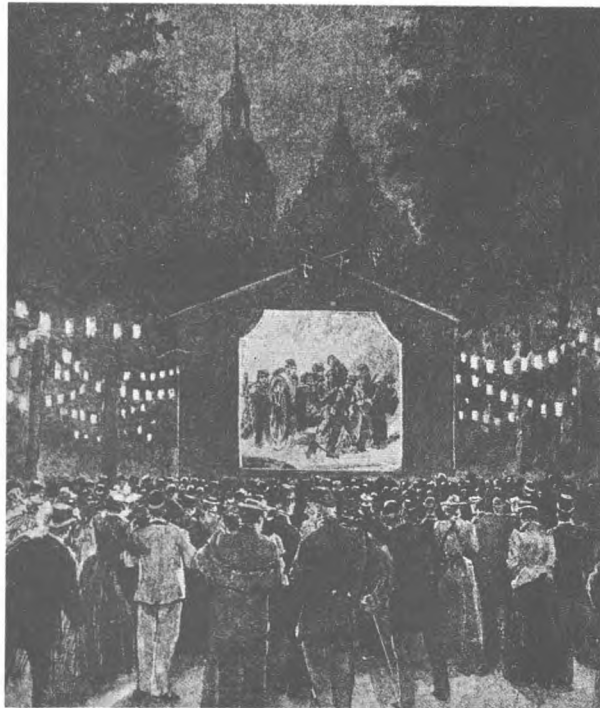
Stormende Begejstring og Jubel fulgte den unge Dame hele Aftenen igennem. Og Debut'en var virkelig meget lovende.

Invalidefest og Serpentine-dans

Invalidefest i Kongens Have.

6. August.

I Overværelse af en enorm Masse Mennesker aabnedes Kongefamilien i Gaar den store Invalidefest i Kongens Have. Det festligste var Hr. H. O. Carlsons Tableauer paa et lille Teater. Her vistest bl. a. „Frederik VII tager Afsked med Tropperne“, „Slaget ved Fredericia“ „Gardens Karré ved Isted“, „Helgesen ved Frederikstad“ osv. Tableauerne var udmærket opstillede, men Scenen var desværre alt for lille.

Krigstableau'erne i Kongens Have ved den store Invalidefest.

UNDERVISNING.

Vilh. Herold

modtager Elever i Sang.
Træffes 9-10 og 4-5. 1003
Nørrefarimagsg. 64, 3. Sal.

Frederik Brun

modtager Elever i Sang. Helmerhus
8, 3. Sal. Træffes 1-3. 733

Danseundervisningen

i
Villakvarterets Døtreskole
under Ledelse af kgl. Solodanser

Hans Beck

genoptages 7. Oktober (Viderekomne).
Indmeldelser (særlig Dreng)
daglig efter Kl. 3 paa Skolen,
337 Mynstersvej 5.

Gendarmeriet ophæves!

16. August.

Gendarmernes Rækker udtyndes. Det celebre Korps vil snart helt forsvinde. I Odense vil der om et Par Maaneder kun være to Mand og en Underofficer tilbage; til Gengæld vil Odense Herred anskaffe to Politibetjente. Allerede i næste Maaned vil alle »de blaa Mænd« være forsvundet fra Nordsjælland.

Et helt Møntsystem forsvundet.

20. September.

Lemmerne paa Ladegaarden bliver i disse Dage for første Gang bespiste fra et nyt indrettet Dampkøkken, og blandt dem hersker der almindelig Glæde over den varme Mad.

Mindre er Glæden derimod over, at Ladegaardsmønten, den berømte Ladegaardsspecie, er sat ud af Kurs. Ladegaardslemmerne har som bekendt altid haft deres egne Penge, der kun gjaldt paa Anstalten. Først bestod disse Penge af runde Kobberstykker, men da Værts-husholderne i Nabolaget tog dem som Toører, blev de i sin Tid erstattet af Bliktegn. Nu er ogsaa disse og dermed den historiske Ladegaardsspecie bragt ud af Verden.

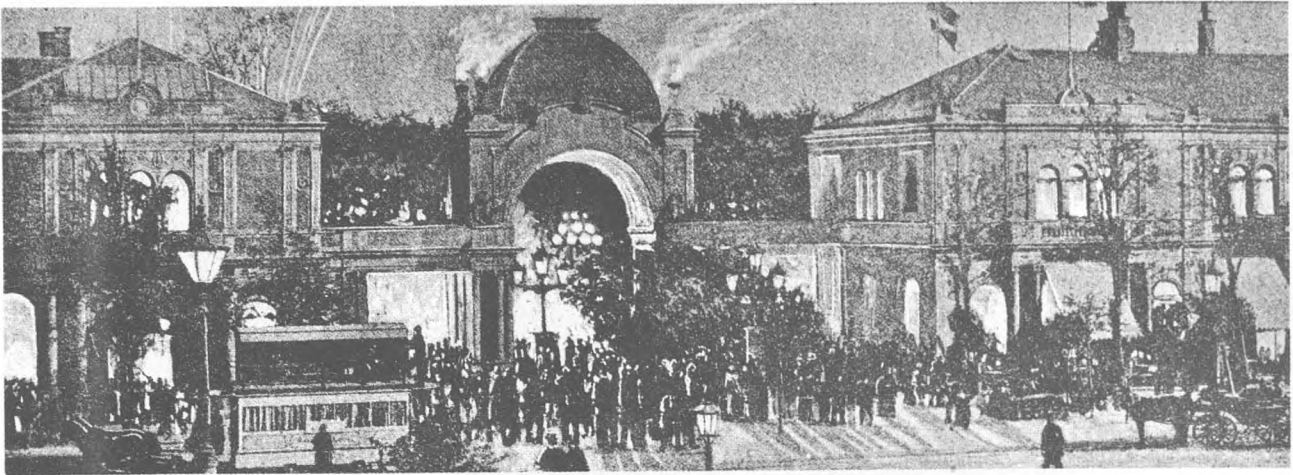

Serpentine-danserinden Miss Foy.

23. Sept.

National præsenterede i Aftes den verdensberømte Serpentine-dans for Kjøbenhavn. Huset var overfyldt. Miss Lotti Foy havde en dundrende Sukces. Hendes slanke, dejlige Kvindeskikkelse, hyllet i de flagrende Gevandter, var et Vidunder i Farver og Rytmer, et Hav af skinnende Grønt, luende Guld og brændende Rødt. Nationals Direktør sad i sin Loge og smilede . . . »Millionen kommer, sagde han, — ligesom i '88!«

Tivoli fylder 50 — og Volkersen fejres

Udenfor Tivoli paa 50-Aars Jubilæumsdagen den 15. August.

16. August.

I Gaar fejrede Tivoli sit 50-Aars Jubilæum paa festligste Vis. Om det saa var Tivolis traditionelle Fødselsdagsregnevær, mødte det op, dog denne Gang skyllede Regnen ikke blot ned udenfor, det dryppede ogsaa paa Kontoret, . . . men det var en Ordensbygge!

Direktionen forleuede den gamle Pierrot Volkersen, der har været med fra Tivolis første Dag, med Tivolis Guldmedalje med Diamanter. Mange andre fik Tivolimedaljen, bl. a. Georg Lumbye (Guld), Carl Lumbye (Sølv), Luftskipper Johansen (Sølv) og Fyrværker Busch (Sølv); og allesammen fik de Champagne.

30.000 Tivoligratulanter.

Ud paa Aftenen konstateredes det, at der var over 30.000 Gæster i Haven. Morsom var den Maade, hvorpaa Tivoli mindedes gamle Dage. Hele den gamle Bræddeskur-Beværtning »Slukefter« var opført igen med Petroleumslamper og andet Udstyr. Folk sloges om at komme ind og høre Damerne paa Tribunen synge: »I Odense og Aarhus, man lærer ingenting — — men i Slukefter er man mere med paa Dingeling!« Man samledes om Rantzaus høje Hat og sang hans »Døgnfluer«. Efter Afsynelsen af »Aa Kragelund, aa Kragelund, — er du der med Fingeren igen!«, daanede Folket af Henrykkelse; Rantzau græd og holdt Takketale. . . .

Sig noget Pierrot!

Da gamle Volkersen, Tivolis Pierrot gennem et halvt Aarhundrede, i sin Pierrot-Dragt, men usminket, traadte frem paa Pantomimeteatret, rejste der sig en Jubelorkan. Publikum anede ikke, at han kun ved et Par Morfinindsprøjtninger var blevet sat i Stand til at vise sig for aabent Tæppe denne Aften. . . .

Gamle Volkersen.

Pierrot død!

1. September.

I Gaar — fjorten Dage efter Jubilæumsfesten — døde gamle Volkersen, 73 Aar gammel. Hans sidste Optræden paa Pantomimeteatret, hvor han i samfulde 50 Aar havde henrykket hele Kjøbenhavn som Pierrot, tog saa stærkt paa den i forvejen syge gamle Mand, at han maatte gaa til Sengs. Han døde med Klagen af den jublende Begejstring endnu i sine Øren — han hørte det tusindstemmige Pierrot — sig noget! Nu siger gamle Pierrot intet mere.

Paa Nimbs Veranda: til venstre General Holten, derefter Tivolis Direktør Robert Watt (med høj Hat), staaende Kammeraad Nimb, derefter Frk. Misse Kjeldskov (Harpenistinden) og yderst til højre hendes Fader, Skolebestyrer Kjeldskov, Robert Watts uadskillelige Ledsager.

En skæbnesvanger Anholdelse

Betjente optræder brutalt overfor to unge juridiske Studenter.

Brødrene Ricard anholdes ved Nattetid paa Strøget.

20. September.

Betjentenes Regimente ved Nattetid paa Byens Gader kan til Tider være præget af Brutalitet, og det er ikke altid, at de, det gaar ud over, har Mod til at klage derover. Men det hænder jo, at Politiet faar fat i Folk, som ikke lader sig alt hyde. I dette Tilfælde drejer det sig om to yderst respektable unge Mænd, Brødrene Frederik og Christian Ricard, begge juridiske Studenter, og Søner af ingen ringere end Departementschef Ricard i JUSTITSMINISTERIET!

Hvad skete der i Vimmelskafte?

Ifølge den af de to Studenter indgivne Klage er der sket følgende: Gaaende op ad Strøget en Nat (16. ds.) mellem Kl. 2 og 3 saa Brødrene Ricard en Kvinde, der forfulgtes af en beruset islandsk Student. Udfor Jorcks Ejendom i Vimmelskafte opfordrede et Par Betjente Kvinden til at passere Gaden. Betjentene ledsagede denne Opfordring med *stadige Slag og Skub i Ryggen*. Kvinden kom da grædende hen til de to Brødre, som sagde til hende, at hun kunde passere Betjentene ved Siden af dem for at undgaa flere Slag. Da den ene af Betjentene saa det, raabte han: Ja, lad hende bare gaa med de to . . . (et raat Skældsord)! »Efter denne Salve blev vi enige om at tage Betjentens Nummer, og dette bragte ham og hans Kollega i Raseri. Imidlertid var der kommet en Del Mennesker til, og Kvinden var forsvundet. Betjentene opfordrede os til at passere Gaden: »Saa-danne Fyre, der gaar med løsagtige Fruentimmere«, og erklærede, at vi godt kunde komme paa Stationen. Min Broder sagde, at han var villig til at følge med.

Stud. jur. Frederik Ricard.

Og saa blev vi anholdt!

Under Transporten til Politistationen blev vi klemt saa haardt i Armene, at vi bærer Mærker af det endnu, og *min Broder blev slaet to Gange i Ansigtet*, skønt han godviljigt fulgte med.

Paa Stationen blev vi smidt ned paa en Træbænk, og vore Studenterhuer blev kylet hen ad Gulvet med haanlige Bemærkninger om, »hvormeget saadan en kostede«. Da vi protesterede mod denne Haan, fik vi atter Slag paa Øre og Kind, og min Broder fik et Slag i Hovedet.

Derefter blev vi smidt i Kachotten.

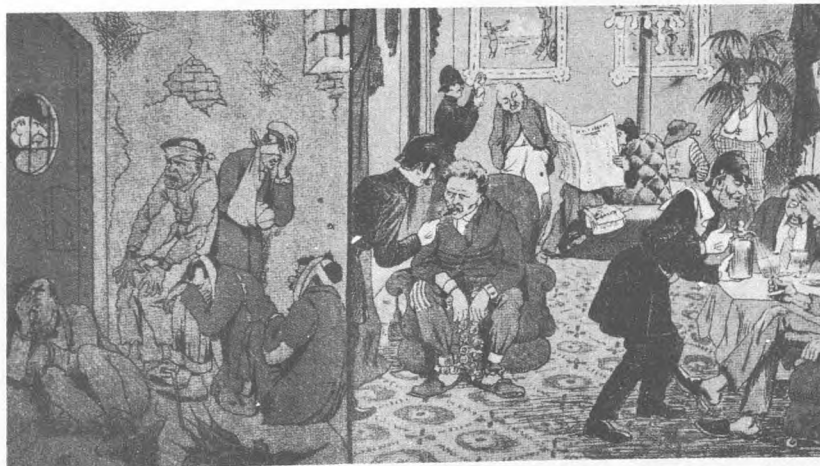
Tilladelse til at sende Bud hjem nægtedes os. Natten igennem var vi udsatte for den raaeste Behandling. Først efter fire Timers Forløb blev vi løsladte. Vi gik straks til Stads-lægen, der konstaterede, at vi havde ved Slag opsvulmede Øjenomgivelser og blaa Pletter paa Krop og Arme.

Saavidt Studenternes Beretning. Der er nu indgivet Klage med vedlagt Lægeerklæring.

De brutale Betjente faar deres Afsked.

„Som Følge af, at den af Studenterne Ricard indgivne Klage ved Politidirektørens Undersøgelse har vist sig at være rigtig, er den Inspektionsbetjent og den Politibetjent, der havde anholdt Klagerne, samt den Overbetjent, der havde Vagt paa Politistationen og altsaa førte Kommandoen der, blevne afskedigede for Misbrug af deres Myndighed. Den paa Stationen vagthavende Politibetjent er derhos blevet anset med en Bøde i samme Anledning.“

(Berlingske Aftenavis.)

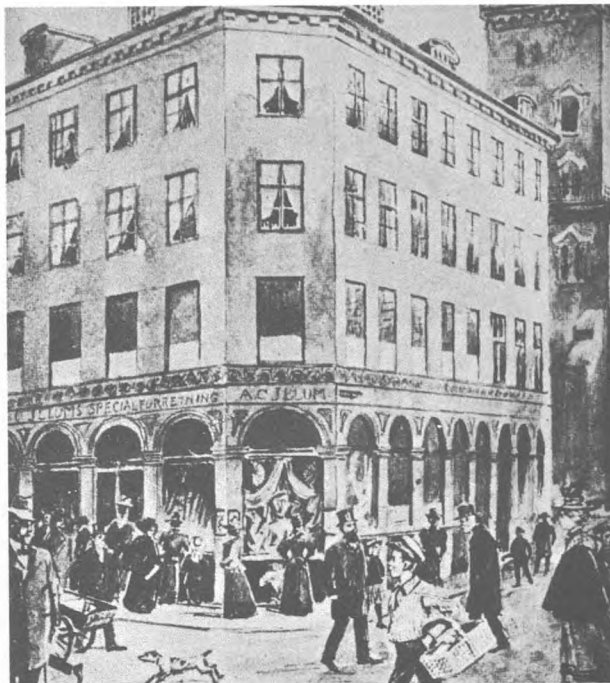
»Blæksprutten« behandler Begivenheden i ovenstaaende Tegninger af Detentionstokalet, til venstre saadan som det var, til højre saadan som man antager, at det nu vil blive.

Prosaiske Smaating og Poesi i „Taarnet“

Politiet forbyder Illums

Reklamefigur.

Hr. A. C. Illum, som for to Aar siden aabnede en Specialforretning i Syartikler og Kjøletilbehør i Stuebutikken Østergade 55, har faaet Polititilhold om at fjerne fra sit Vindue en mekanisk Reklamefigur, der forestiller en gammel Professor. Figuren reklamerer for den af Illum lancerede Nyhed »Wasmuths Ligtørneringe i Uret«, 10 Ringe for 1 Kr. i en Blikæske, der er formet som et Lommeur. Politiet har altsaa numaattet gribe ind, da Færdslen generedes af Opløbet.

A. C. Illums Hjørnebutik paa Østergade 55.

„TAARNET“,

Johannes Jørgensens nye literære Tidsskrift.

21. Oktober.

Første Hefte af Johannes Jørgensens nye literære Tidsskrift »Taarnet« udkom igaar Aftes og overraskede ved sin nittide Udstyrelse, stort Format,

stilfuldt Omslag, fint trykt Papir, brede Marginer samt Billeder og Vignetter af L. F. ind.

Rundt om paa Gaderne fik de Promenerende igaar overrakt en Seddel, der med røde, blaa, gule og hvide Farver kun indeholdt det ene Ord: TAARNET.

„Taarnet“s Redaktør bekender sig til Symbolismen.

— Og dette er Symbolismen, den filosofiske og kunstneriske Symbolisme: Troen paa en Metafysik, en anden Verden, et Hinsides. Paa dette Sted løber Grænseskillet mellem Realisterne, hvem Virkeligheden er nok, og Mystikerne, der med Paulus tror, at vi her nede kun erkender per speculum et in ænigmat. Af denne Verdensopfattelse følger nu Symbolismens Æstetik. — Den sande Kunstner genkender bag de timelige Ting den Ewigbed, hvoraf hans Sjæl er udsprungen. Med Skjelley anskuer han Livet som et mangefarvet Glas, hvorigennem det Ewig-Enes hvide Lys bryder sig. Virkeligheden bliver for ham kun en højere Verdens Symbol. — —

Johannes Jørgensen.

Magistraten paa Natcafé.

Efter et anstrengende Møde i Borgerrepræsentationen, der trak ud til efter Restaurationernes Lukketid, gik en Del af Magistrats herrerne paa Natcafé for at faa lidt at spise og drikke. »Blæksprutten« synger herom bl. a. disse Vers paa Melodien: »For man sidder og kukkelurer i sin Præstegaard«:

Om Budgettet saadan snakkede de
vidt og bredt,
indtil Koch paa en Gang sa', at
Klokken gik til 1,
saa han ringed', og de vise Fædre
skiltes ad,
mens de sukked': »Hvem der havde
nu lidt Aftensmad,
men det er umuligt — nu maa hjem
vi gaa«.
Der var én, der bød en Skraa, som
de dog ej bed paa,
men da Jochumsen fra Selskab op
til Riise stak,
saa sad Byens vise Fædre dér —
dog minus Trier — og drak.

Efter Riise de en lille Tur til
Rydberg gik,
og i Klosterhallen marineret Sild
de fik,
i »den klamme Kælder« tog de blot
en Sodavand,
blev saa budt paa varme Boller
hos Hr. Marrestrand.
Og da der kom Damer — der var
én til Mands —,
fik paa Højbroplads de arrangeret
en lille Dans,
indtil Politiet kom og sa' »Sig nu
Adjø!«
hvorpaa de hos Mokka-Meyer
stilled' sig i Kø.

Et broget Efteraars-Blad

Mars og Apollon.

**Løjtnant Dons prygler
Robert Henriques paa
Kongens Nytorv.**

Hr. Robert Henriques, der er kendt for sin værbødige Pen som Musikanmelder, blev Igaar Formiddags udenfor sin Bopæl paa Hjørnet af Tordenskjoldsgade og Kongens Nytorv prygllet med en Stok af Løjtnant Dons, der følte sig fornærmet over en Artikel, som Hr. Henriques har skrevet om hans Søster, Frk. Dons, Operaens udmærkede Primadonna.

Der er Konfirmander i Byen!

12. Oktober.

Der er atter Konfirmander i Byen. Paa selve Højtidsdagen er den unge Herre (om de unge Damer tør jeg ikke tale) vel nok en Smule usikker. Men næste Formiddag spiller han Billard med en Mangel paa Rutine, der højlig imponerer Markøren, som dog er vant til adskilligt. Kaster dernæst fra Rundetaarn et Blik ud over den Verden, der ifølge Gaarsdagens Bordtale »tilhører ham«, og viser sig om Aftenen i »Kisten«. Bli- ver af den kortskørte franske Sangerinde øjeblikkelig udset til *Gaga* og af det øvrige Publikum til Syndebuk. Kæmper haardt for at sluge et upassende Kvantum svensk Banko.

Burde, om han havde et Vaabenskjold, i dette lade anbringe to korslagte Ravnør, en rundpullet Hat og Devisen *Omnia mea mecum porto*, det er udlagt: »Alt, hvad jeg ejer, bærer jeg hos mig«.

Sven Scholanders første kjøbenhavnske Sejr.

Sven Scholander, den nye svenske Luthsanger, der ganske har erobret Kjøbenhavn.

22. November.

Den svenske Luthsanger *Sven Scholander* fik i Aftes en Kæmpesukces i Koncertpalæets lille Sal. Med de smaa franske og italienske Viser, sunget med en lille og ubetydelig Røst, men med saa levende et Foredrag, vandt han sin første Sejr; men helt ovenud blev det, da han tog fat paa Bellman, da jublede Salen.

Violinistinde faar Guldmedalje.

En sjælden Udmærkelse.

Frøken *Frida Schytte*, vort purunge Violin-Vidunder, har i Gaar, i en Alder af kun 20 Somre, modtaget en af Landets højeste Udmærkelser, nemlig *Fortjenstmedaljen i Guld*. Det skete paa Amalienborg. Dronningen, hvis Hørelse ikke mere tillader hende at nyde Koncerter i store Lokaler, havde anmodet Frk. Schytte om at spille i hendes private Gemakker paa Amalienborg. Kongen, der ogsaa var tilstede, underholdt sig efter Concerten livligt med den unge Kunstnerinde, og ved Afskeden overrakte han hende Fortjenstmedaljen, — at bære i Dannebrogsoordenens Baand.

Frk. Schytte skal i Aar paa store Koncertrejser, baade til Berlin og til London, før hun kan tænke paa at nyde sin velfortjente Ferie paa Familiagodset, *Ringholm* ved Nykjøbing S., hvor hun dyrker Ridesporten med saa stor Dygtighed, at hun straks kan blive Skolerytterske hos Schumann, hvis hun en Dag skulde blive ked af Violinen.

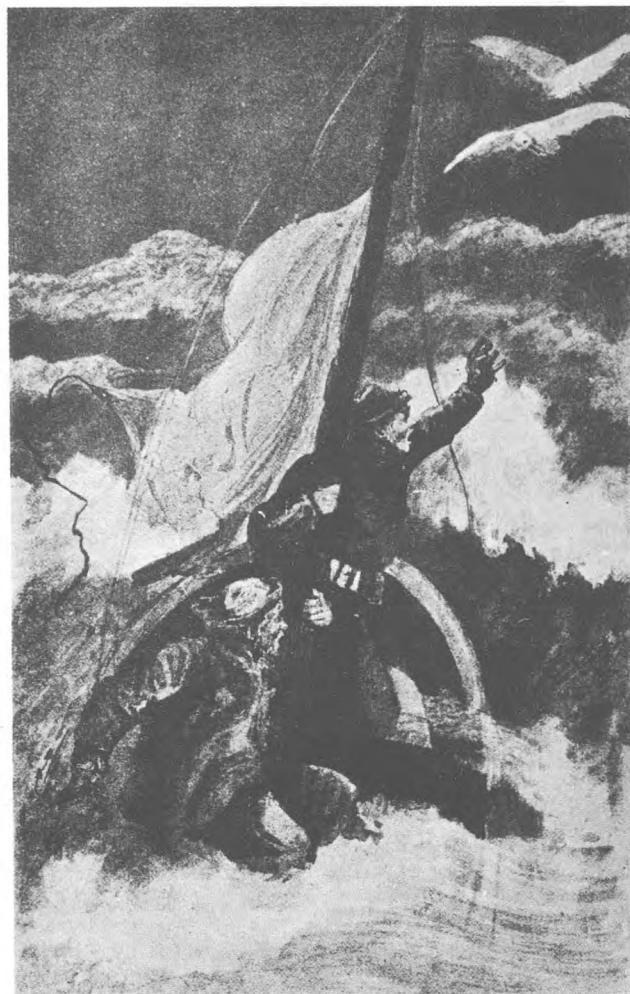
Kammisbrød til Kejserinden.

19. Oktober.

Igaar rejste endelig den russiske Kejser og Kejserinde. Og Militærets Bager i Kastellet sender atter sit Rugbrød til St. Petersburg. Czarevna holder saa meget af de danske Soldaters grove Kammisbrød, at hun end ikke hjemme i sin Residens kan undvære det. Hver femte Dag, naar Soldaterne faar udleveret deres Brød, bliver der taget et enkelt fra, som indpakkes omhyggeligt og adresseres til Kejserinden.

Den frygtelige Harboøre-Ulykke

Rædselsnatten - Landing umulig!

Stormen kom pludseligt; der var fra Thylands Fiskerlejer 100 Baade med over 400 Mand ude paa Havet. Næppe var Stormen og Havet om Natten begyndt at stige, før Kystvagten ved Klitmøller gav Signal til Fiskerne: *Kom i Land!* Men næppe havde man hejst Lanterne, før Situationen forværredes grufuldt. Da man hejste alle tre Lanterne i en Trekant, som betyder *Landing er umulig*, var Baadene

allerede midt inde i Brændingen og kændrede i Dusinvis. Redning var umulig. Fiskerne knustes alle mellem Vragstumper og Sten, omkom for Øjnene af deres Kære, som i den dybeste Rædsel stod paa Stranden og var hjælpeløse Vidner til den grufulde Ulykke.

Et halvt Hundrede Fiskere omkomne ved Vesterhavet.

**Knuste og druknede
i Brændingen, tæt ved Land.**

Lemvig, 22 November.

Et frygteligt Stormens Uvejr har Natten til i Gaar raset over Nordsøen, og paa Jyllands nøgne, fattige Vestkyst, tæt under Jammerbugten, har den grufulde Tilskikkelse faaet sit mest sorgvækkende Udtryk: En stor Del af Fiskerbefolkningen er druknet og knust i den forfærdelige Brænding, der rejste sig i Løbet af faa Timer.

Harboøre hardest ramt.

Nord for Limfjorden er der omkommet 22 Mand, og alene fra det lille Fiskerleje Harboøre er der druknet 27 Fiskere. De fleste var gifte og havde mange Børn. Telegrammerne siger, at der ved et enkelt af Fiskerlejerne i Dag er 74 faderløse Børn!

Sorgen og Nøden blandt den fattige Fiskerbefolkning er stor.

De fleste har jo paa een Nat mistet Udsigten til det fattige Livsens Ophold, der under daglige Farer for Liv og Lemmer erhverves paa det larmende Hav.

Hjælpen bringes.

**Et storstilet Velgørenhedsarbejde
sættes i Gang.**

23. November.

Kongen har forlangt hurtig og nøje Indberetning. Prinsesse Marie har paabegyndt en stor Hjelpeindsamling sammen med Hr. Estrup. Børsen har aabnet en Indsamling, Dagbladene ligesaa. Indenrigsminister Ingerslev sender Kapt. Drechsel til Jylland for at repræsentere ved Begravelsen og aflægge officiel Rapport om Ulykken.

*

Fra Harboøre meldes, at ingen af de Omkomne er druknede ude paa Havet. De er alle knuste eller druknede inde i Brændingen under Forsøg paa at naa Land. Havde her ligget en Havn, var alle blevne frelste!

*

Kejserinden af Rusland og Prins *Heinrich* af Preussen har sendt Penge til Prinsesse *Maries* Indsamling. Dagmarteatret, Tivolis og Cirkus Variété afholder Forestillinger til Indtægt for de Efterladte, og vore Sømands- og Søforsikrings-Sammenslutninger følger Trop.

Præsterne tordner om Synd og Løgn

Onsdag d. 29. Novbr. Kl. 8:

Stor Orkester- Koncert

i Koncertpalæets store Sal
til Fordel for de for-
ulykkede Fiskeres
Efterladte.

Velvillig Assistance:
Solister:

Fru Ellen Gulbranson,
Hr. Anton Svendsen,
Hr. Sven Scholander.

Dirigenter:

Hr. Edvard Grieg,
Hr. Georg Lumbye
og samtlige
Orkestermedlemmer.

Hele Brutto-Indtægten
af denne Koncert, der
gives paa Dagbladet
„Dannebrog“s Initiativ,
tilfalder de forulykkede
Fiskeres Efterladte.

Talerne ved Graven vækker Forargelse og Forbitrelse.

Harboøre, 28. November.

1500 Mennesker var forsamlede paa den lille Kirkegaard, deriblandt Amtmand Dreyer (for Kongen), Kaptejn Drechsel (for Indenrigsministeren) og alle Egnens officielle Personligheder. Kaptejn Drechsel medbragte 14 Kranse fra Prinsesse Marie. De smaa fattige Tøjkranse, som Befolkningen selv havde lagt paa Kisterne, fløj af i den stærke Blæst.

Præsternes Fordømmelse af Fiskerne.

Da Kisterne var anbragte i Graven, talte Pastor Madsen, Harboøre: Den strenge Gud har rystet Træet, . . . vi staar her overfor en af hans uransagelige Domme. Dernæst steg Pastor Moe, tidl. Harboøre, frem og ytrede: Jesus frelser sine Øjstene, de Hellige! Men hvorledes handler han mod de Vantro, som staar om denne Grav? De har ikke villet slippe deres Synd. Jeg roser ikke de Døde. Det er at gøre Nar ad dem, og det kan ikke frelse dem fra Satans Haand! Sidst jeg var her, begrov jeg Drukuede; Gud straffede Eder da, men han har besøgt Eder endnu en Gang, fordi de Vantro levede i Synd og Løgn!

Men hele Landet fordømmer Præsterne.

Lemvig, 28. November.

Der hersker almindelig Harme paa Egnen over de to Præsters Ligtaler, og man ønsker en Provsteret nedsat. Man kom til denne Grav i Vemod, man tog bort i Vrede. Det var ikke en Begravelse. Det var en Eksekution.

*

Fra alle Egne af Landet lyder Kravet om, at Præsterne Madsen og Moe skal fjernes fra Hjælpekomiteen. Jyllandsposten opfordrer Præsterne til at gaa godvilligt.

*

5. December.

I Arbejdernes store Forsamlings-sal i Rømersgade afholdtes i Gaar Aftes et stormende Protestmøde mod Præsterne i Harboøre. Hovedtalen holdtes af Hr. Jeppesen-Borgbjerg. Sjældent har det danske Folk været saa enigt om noget som om Fordømmelsen af de to Harboøre-Præsters Adfærd.

Den fattige Fiskerbefolkning viser de døde den sidste Ære. Folget var saa stort, at det ikke kunde rummes i den lille Kirke.

Damer — Dyd — og Daarskaber!

Kan Damer ikke gaa i Fred paa Kjøbenhavns Gader?

Et Forslag til at beskytte de dydige mod nærgaaende Herrer.

3. Maj.

Hvorfor kan i dette Dydens og Kongens Kjøbenhavn anstændige Damer ikke uantastet færdes alene paa vore Gader til alle Døgnet's Tider, og saa i Mørke, naar Lygterne er slukket. — To Klasser af Kvinder maa i Embedsmedfør være paa Gaden til alle Tider af Døgnet, særlig og hyppigt om Natten, nemlig Læger og Jordemødre. Netop fra dem lyder ustandselig Klager over, at de forulempes af nærgaaende »Herrer«s Paatrængenhed. Selv naar det sker i en saa høflig Form som et Tilbud om »at ledsage Frøknen, der gaar saa ene« — er det en blodig Fornærmelse.

Fru Erna Juel-Hansen foreslaar:

„Tag et Lommeørklæde paa venstre Arm“.

Hvad om alle Damerne ved et eller andet ydre, for alle synligt Tegn gav til Kende, at de hørte til de Damers Klasse, der ikke ønsker Tilnærmelser? Var det ikke Lommeørklædet, hvormed Stortyrken og andre polygamisk anlagte Naturer i de ældre Tider tilkendegav de udvalgte Kvinder deres Gunst? Nuvel — saa kunde jo passende Nutids-Damerne ogsaa anvende dette historiske Tegnsprog, kun at de vender det om og f. Eks. binder et Lomme-

ørklæde paa venstre Arm, det betyder, at vedkommende skal holde sig paa Afstand. Naar Damerne beskyttet af deres »Lommeørklæde« kan færdes i Mørke alene og uanfægtet i vor Stad, vil den med Rette kunne paasætte sig Dydens Krone og hævde sig som et Sædelighedens Mønster for alle andre Hovedstæder.
Erna Juel-Hansen.

Storbyen ved Nat og Balles Lærebog.

6. Maj.

Fleere Indsendere protesterer i »Politiken« mod Erna Juel-Hansens Artikel.

»En Gentleman« skriver: Højtærede Fruer, hvorfor vil De, der er Digterinde, bruge saa brutale Ord om det, der er Livets Forskønnelse og Poesi? Hvad er smukkere, hvad er finere og naturligere end en ung Mands og en ung Kvindes tilfældige Møde og pludseligt opvakte Kærlighed? Det gør mig ondt at se Dem som dyster Moralprædikant, der raser over Mændenes Ugudelighed og vil klæde de unge Damer i Dydsdragonuniform. Livet i en stor By foregaar ikke altid præcist i Overensstemmelse med Balles Lærebog. Der vil i Kjøbenhavn, som i enhver anden Storby, være erotisk Veksel-spil mellem Gadens unge Mænd og Kvinder.

Hvorfor reklamere med Dyden?

En dydig Pige: Nej, aldrig i Livet, bedste Fru Juel-Hansen, vil jeg være med til at avertere min Dyd ved at bære Bind om Armen! Tror De, jeg vil gøre mig til Grin paa Asfalten? Gadedrengene vil pifte i Fingrene og Bøllerne raabe uartige Ting efter mig.

Fra
Top
til
Taa

En Gentleman.

De første Dydsdragoner.

7. Maj.

Iaftes ved 11-Tiden kunde man se seks unge Damer spadsere paa Strøget med hvide Bind om Armen. De var meget muntre og tilkastede Forbipasserende særdeles opmuntrende Øjekast. Ak, havde Fru Juel-Hansen set dem!

En Herre, der vil gaa i Fred.

En ældre Herre fra Bredgade foreslaar, at Herrer tager hvidt Bind paa venstre Arm, naar de ikke har Lyst til Dameselskab. Det er mere paakrævet.

Til Kamp mod Friluftserotiken.

11. Maj.

Jeg var taabelig nok til at tro, at Fru Juel-Hansens alvorlige og fornuftige Klage vilde vinde Tilslutning hos alle fornuftige Mennesker, men desværre har det vist sig, at jeg har taget fejl.

Det er aabenbart »Friluftserotiken«s Forkæmpere, der har følt sig truffet.
H. M.

Thorv. Erichsens
Specialforretning i
Børneudstyr,
Købmagergade 1.

Glade Dage og Ballade-Dage paa Kasino

Kasino Krach'er.

Esmann og Sander forlader Teatret og Personalet maa spille paa Deling.

12. Januar.

Det længe ventede er sket: Direktør *Gustav Esmann* og Kassedirektør *Sander* (Kassander kaldet) har efter utallige Genvordigheder maattet forlade Kasino. Krach'et er en Kendsgerning. Kongens Foged har gjort Arrest i Bygningerne og Inventariet for 40,000 Kroner.

Forhandlingerne mellem Aktieselskabet, repræsenteret ved Overretssagfører *Albeck*, og Skuespillerne er nu resulteret i et Delingsspil, hvis de 80 Kreditorer da akcepterer denne Ordning.

Hr. *Esmann* forlod Mødet med følgende Ord: Jeg beder om Overbærenhed for min Andel i Kalamiteten...

Den kritiske Situation for alle Kasinos Skuespillere har vakt alminde-

Direktorerne Esmann og Sander, der har forladt Kasino.

lig Medfølelse ved de andre Teatre, og Folketeatret har lovet at give en Forestilling til Fordel for Kollegerne paa Kasino. Hr. *Wantzin* har forøvrigt modtaget Tilbud fra Firmaet C. B. Hansen om gratis Udlaan af Møbler for Resten af Sæsonen.

„Min egen Dreng“ -

14. Januar.

Delingsspillet paa Kasino er nu en Kendsgerning. Hr. *Hunderup*, der bliver Teatrets kunstneriske Leder, har fundet en offervillig Mæcen, den tidligere Kasino-Direktør *Carl Nielsen*, og med hans Støtte er det blevet muligt for Skuespillerne at leje Teatret for Resten af Sæsonen. Der er opnaaet en Ordning med Kreditorerne, og Krisen synes nu at have fundet sin foreløbige Løsning, selvom Skuespillerne ikke rigtigt kan styre sig selv under Selvstyret. Der opstod saaledes en kortvarig Splid, men den er endt i Fryd og Gammen — og med Prøverne paa »Min egen Dreng«, Delingsspillets første Forestilling.

„Charleys Tante“ redder Teatret.

Peter Fjelstrup som Charleys Tante.

14. Februar.

Delingsspillet paa Kasino er som bekendt gaaet paa Pumperne, men nu har Teatret i Amaliegade faaet sig en Tante, som nok skal klare Affæren. Den kaade engelske Studentefarce *Charleys Tante*, der i Aftes opførtes første Gang med den unge *Peter Fjelstrup* som Studenten, der forklæder sig som Charleys Tante, gjorde stormende Lykke, man var ved at vælte Huset. Successen er bombesikker.

Charleys Tante Nr. 2 paa Folketeatret.

19. Februar.

Følgerne af, at vi endnu ikke har tiltraadt Bernerkonventionen og dermed den internationale Forfatter-Beskyttelse, demonstreredes i Aftes

Johannes Ring som Charleys Tante.

paa Folketeatret, der opførte samme *Charleys Tante*, som Kasino netop har faaet Succes paa. Paa Kasino har *Charles Kjerulf* bearbejdet Tanten, paa Folketeatret er det *Lauritz Svendsen*, men sidstnævnte Sted faar man næppe megen Glæde af det, bl. a. fordi Hr. *Johannes Ring* aldeles ikke kan maale sig med Hr. *Fjelstrup*.

Kasino faar en ny Direktør.

Rodemester Richard Schröder vil drive Teatret i Amaliegade.

Juni.

Aktieselskabet Kasino, hvis Formand er den elskværdige og muntre Kjøbenhavnner, Overretssagfører *Andreas Albeck*, har i lange Tider nydt

Den nye Kasino-Direktør Richard Schröder.

godt af de rigelige Indtægter, som »Charleys Tante« har bragt til Huse.

Det varede ikke længe, førend Folketeatret maatte lade sin Tante fare, medens Kasino fortsatte sin Succes, Skuespillerne fik rigeligt hver sit, og der blev endda en god Sum tilovers. Men Kasino vilde ikke være Kasino, hvis ikke Aktieselskabet straks forsøgte at fiske i rørt Vande — og man har fisket og har allerede faaet en Direktør til at bide paa — eller byde paa Teatret, hvilket maaske lyder smukkere. Den nye Direktør for Kasino er Rodemester *Richard Schröder*, en stille og forsigtig Mand, der i Aarevis har incasseret Skatter paa Christianshavn og i sin Fritid syslet med at oversætte Teaterstykker.

Aktieselskabet Kasinos Formand, Overretssagfører Albeck.

De ryddede og reddede paa Heden og paa Havet

Hedens Bekæmper Dalgas død.

Da Hedeselskabet holdt sit 25 Aars Jubilæum 1891, var der flere Tusind Mennesker samlet under *Dalgas'* Talerstol. Skøndt der baade var en Minister og mange Notabiliteter i Forsamlingen, var han i sine daglige Klæder, og det var ikke et Ordensbaand men en Skovblomst, han bar i Knaphullet. Han brugte ingen store Ord, men en vis sejrrig Glæde vibrerede bag hans jævne Tale. Han nævnede ikke sig selv, men desto mere talte han om de 120,000 Tønder Land nøgen Alhede, der var indtaget til Plantager, og hvorfra »Hedens onde Princip« var jaget bort, om de 60,000 Smaalunde, der var plantet om Hedeboernes Gaarde, om de 15,000 Mil levende Hegn og om de 6½ Million Planter, der var Midlet, hvorved Heden med Tiden skulde blive god, ydende, dansk Jord.

... *Dalgas* har i Sandhed Krav paa at blive nævnet mellem Danmarks store. Det er ham, Danmark skylder, at der er givet det mere end 80 Kvadratmil frugtbar Jord tilbage. I Spidsen for sin med Spade og Hakke bevæbnede Hær har han været en af sit Fædrelands største og folkekæreste Sejrvindere.

Franz von Jessen
i »Illustreret Tidende« 29/4 94.)

Kaptajn Enrico Mylius Dalgas.
Født 16. Juli 1828 — Død 16. April 1894.

Havets Helt, Skipper Lars Kruse, druknet ved Skagen!

Redningsmanden Lars Kruse.

Ved Lars Kruses Død.

Han var saa stærk, saa stout og
saa stot,
saa hel og fuldstøbt en Mand —
den stærkeste Aare, den støtteste
Sjæl
I Danmarks klejnmodige Land.

Hatten af Ho'det Du bitte Præst:
Her hviler en Helt i sin Grav;
Henstand han fik af den skagende Sø,
den tog blot igen, hvad den gav!

Nu sover Lars Kruse den lange
Søvn
hos mangan en tro Kammerat —
den stiveste Aare, den sejeste Sjæl
som med Døden tog en Dravat.

Holger Drachmann.

Skagen 10. Februar.

En Fiskerbaad kængrede i gaar. Den bekendte Skipper, Dannebrogsmænd Lars Kruse og Bertel Sørensens, 17 Aar gammel, druknede. To Mand reddedes i Land. Kruses Lig er opfisket.

Den uforfærdede Fisker, der under frygtelige Storme har reddet Hundreder af Menneskeliv fra den visse Død — er druknet, 64 Aar gammel, paa en smilende Foraarsdag.

Lars Kruse fødtes i 1830. Kun 18 Aar gammel udførte han sin første Redningsdaad. Gennem Aarene udførte han den ene Redningsdaad efter den anden, og naar man har gennemlæst Beretningerne, betænker man sig ikke paa at give denne simple Mand en Plads i Danmarks Panteon for nationale Helte.

En Uret, der blev gjort god igen.

Lars Kruses brede Bryst var smykket med talrige Medailler, og han var udnævnt til Eresmedlem af det franske Redningsselskab, — men den danske Regerings Anerkendelse lod vente paa sig, — en alt for ivrig stedlig Autoritet havde indberettet, at Lars Kruse havde været straffet: Sammen med nogle andre Drengene havde han som 15-aarig fundet et Stykke Farvetræ ved Havet og solgt det, saa der blev 7 Skilling til hver. Drengen havde faaet sine Prygl, og dermed kunde Historien være ude. Men Lars Kruse maatte vente i 18 Aar paa sit Sølvkors. Fra denne Periode, hvori den jævne, brave Fisker, der var anset og afholdt af alle sine Fæller, saa sig sat over i de mærkede Mænds Selskab, stammede hans Tungsind, som aldrig forlod ham, selv ikke naar han efter heltemodig Kamp paany og paany har reddede Mennesker i Land.

Gud være os arme Syndere naadig.

Skagen, 12. Marts.

Om Lars Kruses Død meddeles det, at han var paa Havet for at trække Garn, da en Braadsø pludselig fyldte den lille Baad med Vand. Kruse raabte til de andre, at de skulde springe forud, men Jollen vendte rundt, og det sidste, de hørte ham raabe, var: »Gud være os arme Syndere naadig«. To Timer efter blev Liget skyllet i Land. De gamle Fiskere græd med sammenbidte Tænder, da Kruses Lig blev kørt hjem.

600 Mennesker saas i Følget ved Lars Kruses gribende Jordefærd, deriblandt den tyske Kaptajn Bodecker, som Kruse to Dage før havde reddet udfor Skagens Rev.

